

I EES-STOFNANIR

1. Sameiginlega EES-nefndin

2012/EES/67/01	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 7. desember 2011 um viðurkenningu á Grænhöfðaejum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (2011/821/ESB).	1
2012/EES/67/02	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 7. desember 2011 um viðurkenningu á Bangladess samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (2011/822/ESB).	2
2012/EES/67/03	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. febrúar 2012 um viðurkenningu á Gana samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (2012/75/ESB).	4
2012/EES/67/04	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1088/2010 frá 23. nóvember 2010 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 976/2009 að því er varðar niðurbætur- og vörpunarþjónustu.	5
2012/EES/67/05	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1089/2010 frá 23. nóvember 2010 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar rekstrarsamhæfi landgagnasafna og -þjónustu	15
2012/EES/67/06	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 102/2011 frá 4. febrúar 2011 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar rekstrarsamhæfi landgagnasafna og -þjónustu . . .	107
2012/EES/67/07	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 53/2011 frá 21. janúar 2011 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 606/2009 um tilteknar, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 að því er varðar flokka vinnuáætlanir, vinnfræðilegar vinnsluáðferðir og takmarkanir þar að lútandi.	129
2012/EES/67/08	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 24. desember 2009 þar sem tekin er saman skrá, samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB, um atvinnugreinar og undirgreinar sem teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka (2010/2/ESB). . . .	135
2012/EES/67/09	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 130/2012 frá 15. febrúar 2012 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar aðgang að og stýrihæfni vélknúinna ökutækja og um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis	144

2012/EES/67/10	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 84/2012 frá 1. febrúar 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið fenoxýmetýlpenisillín	153
2012/EES/67/11	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 85/2012 frá 1. febrúar 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið altrenógest	156
2012/EES/67/12	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 86/2012 frá 1. febrúar 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið lasalósíð	158
2012/EES/67/13	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 107/2012 frá 8. febrúar 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið oktenidíndíhýdróklórið	160
2012/EES/67/14	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 122/2012 frá 13. febrúar 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið metýlprednisólón	162
2012/EES/67/15	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 123/2012 frá 13. febrúar 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið mónepantel	164
2012/EES/67/16	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 201/2012 frá 8. mars 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið nítroxiníl	166
2012/EES/67/17	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 202/2012 frá 8. mars 2012 um breytingu á viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið PEG-tengdan örvunarþátt fyrir kornfrumuþyrpingar í nautgripum	169
2012/EES/67/18	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2011/100/ESB frá 20. desember 2011 um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi	171
2012/EES/67/19	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 580/2011 frá 8. júní 2011 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 460/2004 um að koma á fót Net- og upplýsingaöryggisstofnun Evrópu að því er varðar starfstíma hennar	173
2012/EES/67/20	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1141/2011 frá 10. nóvember 2011 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 272/2009 um viðbætur við sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd í almenningssflugi að því er varðar notkun öryggisskanna á flugvöllum í Evrópusambandinu	175
2012/EES/67/21	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 66/2010 frá 25. nóvember 2009 um umhverfismerki ESB	177

2012/EES/67/22	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 30. nóvember 2010 um spurningalista sem nota skal við skýrslugjöf um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB um brennslu úrgangs (2010/731/ESB)	196
2012/EES/67/23	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 672/2010, frá 27. júlí 2010 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar afisingar- og móðuhreinsunarkerfi fyrir framrúðu tiltekinna vélknúinna ökutækja og framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis.	201
2012/EES/67/24	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 109/2011 frá 27. janúar 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 að því er varðar gerðarviðurkenningarkröfur tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra varðandi hjól- og aurlífabúnað	217
2012/EES/67/25	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 595/2009 frá 18. júní 2009 um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja og hreyfla með tilliti til losunar frá þungum ökutækjum (Euro VI) og um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 715/2007 og tilskipun 2007/46/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 80/1269/EBE, 2005/55/EB og 2005/78/EB.	244
2012/EES/67/26	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 13. júlí 2011 um samþykki á leiðbeiningum um skýrslugjöf aðildarríkjanna samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/40/ESB (2011/453/ESB)	257
2012/EES/67/27	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 12. maí 2010 um samræmda aðferðafræði við að flokka og tilkynna kvartanir og fyrirspurnir frá neytendum (2010/304/ESB)	259
2012/EES/67/28	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 1. mars 2011 um viðmiðunarreglur varðandi framkvæmd reglna um gagnavernd í kerfi fyrir samvinnu um neytendavernd (CPCS-kerfið) (2011/136/ESB)	290
2012/EES/67/29	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 566/2011 frá 8. júní 2011 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2007 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 692/2008 að því er varðar aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja	300
2012/EES/67/30	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 678/2011 frá 14. júlí 2011 um að skipta út II. viðauka og um breytingu á IV., IX. og XI. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun)	324
2012/EES/67/31	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 14. júlí 2011 um leiðréttingu á tilskipun 2010/19/ESB um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækni framförum varðandi hjól- og aurlífabúnað á tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, á tilskipun ráðsins 91/226/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB að því er varðar breytingu á viðaukunum við tilskipun 2007/46/EB (2011/415/ESB).	351
2012/EES/67/32	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júní 2010 um viðurkenningu á Ísrael að því er varðar menntun, hjálfun og útgáfu skírteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskírteinum (2010/361/ESB)	352
2012/EES/67/33	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júní 2010 um viðurkenningu á Alsír að því er varðar menntun, hjálfun og útgáfu skírteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskírteinum (2010/363/ESB)	354

2012/EES/67/34	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. nóvember 2010 um viðurkenningu á Srí Lanka að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskirteinum (2010/704/ESB)	355
2012/EES/67/35	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. nóvember 2010 um afturköllun viðurkenningar á Georgíu að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskirteinum (2010/705/ESB)	356
2012/EES/67/36	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 27. apríl 2011 um viðurkenningu á Túnis að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskirteinum (2011/259/ESB).	358
2012/EES/67/37	Skrá yfir viðeigandi skirteini sem eru viðurkennd samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 18. gr. tilskipunar 2001/25/EB um lágmarksþjálfun sjómanna (Staðan 17. febrúar 2003)	359
2012/EES/67/38	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júní 2011 um viðurkenningu á Ekvador samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (2011/385/ESB).	376
2012/EES/67/39	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 25. ágúst 2011 um viðurkenningu á Aserbaídsjan samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (2011/517/ESB).	377
2012/EES/67/40	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 31. ágúst 2011 um viðurkenningu á Marokkó samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (2011/520/ESB).	379
2012/EES/67/41	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 940/2011/ESB frá 14. september 2011 um Evrópuár um virkni aldraðra og samstöðu kynslóðanna (2012).	381
2012/EES/67/42	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/38/EB frá 17. maí 2006 um breytingu á tilskipun 1999/62/EB um álagningu gjalda á þungaflutningabifreiðar fyrir notkun á tilteknum grunnvirkjum	387
2012/EES/67/43	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. febrúar 2012 um viðurkenningu á Úrúgvæ samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (2012/76/ESB)	403
2012/EES/67/44	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 401/2010 frá 7. maí 2010 um breytingu og leiðréttingu á reglugerð (EB) nr. 607/2009 þar sem mælt er fyrir um tiltekna, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 um verndaðar upprunatáknar, verndaðar, landfræðilegar merkingar, hefðbundin heiti, merkingu og framsetningu tiltekinna vínafurða	404
2012/EES/67/45	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1022/2010 frá 12. nóvember 2010 um að heimila hækkun marka fyrir auðgun víns sem framleitt er úr þrúgum úr uppskeru ársins 2010 á tilteknum vínræktarsvæðum	451
2012/EES/67/46	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 538/2011 frá 1. júní 2011 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 607/2009 þar sem mælt er fyrir um tiltekna, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 um verndaðar upprunatáknar, verndaðar, landfræðilegar merkingar, hefðbundin heiti, merkingu og framsetningu tiltekinna vínafurða	453
2012/EES/67/47	Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. nóvember 2011 um beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/103/EB að því er varðar eftirlit með ábyrgðartryggingu vélknúinna ökutækja (2011/754/ESB)	460

2012/EES/67/48	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/104/EB frá 19. nóvember 2008 um vinnu á vegum starfsmannaleigu	462
2012/EES/67/49	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 739/2011 frá 27. júlí 2011 um breytingu á I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 um sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis.	468
2012/EES/67/50	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1109/2011 frá 3. nóvember 2011 um breytingu á I. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2075/2005 að því er varðar jafngildar aðferðir við tríkinuprófanir	471
2012/EES/67/51	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 223/2012 frá 14. mars 2012 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 um áburð í því skyni að laga I. og IV. viðauka við hana að tækni framförum	475
2012/EES/67/52	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 531/2012 frá 13. júní 2012 um reiki á almennum farsímanetum innan Bandalagsins (endurútgefin)	487
2012/EES/67/53	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1087/2011 frá 27. október 2011 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 185/2010 um ítarlegar ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd að því er varðar greiningarkerfi fyrir sprengiefni.	513
2012/EES/67/54	Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1147/2011 frá 11. nóvember 2011 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 185/2010 um að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningssflugi að því er varðar notkun öryggisskanna á flugvöllum í Evrópusambandinu	515
2012/EES/67/55	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 606/2010 frá 9. júlí 2010 um samþykki á einfölduðu tæki sem Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu (Eurocontrol) hefur þróað til að áætla eldsneytisnotkun tiltekinna umráðenda loftfara sem losa lítið	520

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III ESB-STOFNANIR

1. Framkvæmdastjórnin

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar

2012/EES/67/01

frá 7. desember 2011

um viðurkenningu á Grænhöfðaeypum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 8998)

(2011/821/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽¹⁾, einkum fyrstu undirgrein 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af beiðni frá Kypur 13. maí 2005,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2008/106/EB geta aðildarríkin ákveðið að árita viðeigandi skirteini farmanna sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni viðkomandi þriðja land. Þriðju löndin verða að uppfylla allar kröfur samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin) ⁽²⁾, eins og henni var breytt 1995.
- 2) Hinn 13. maí 2005 og 1. desember 2005 óskaði Kypur bréflega eftir viðurkenningu á Grænhöfðaeypum. Framkvæmdastjórnin hefur, í kjölfar þessarar beiðni, metið kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna á Grænhöfðaeypum til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að öllum kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar sérfræðinga á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu í júní 2006. Við þá skoðun komu í ljós tilteknir annmarkar á kerfum fyrir þjálfun og skirteinisútgáfu.
- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.
- 4) Framkvæmdastjórnin fór fram á það bréflega, 2. febrúar 2009, 8. desember 2009 og 17. september 2010, að Grænhöfðaeypar legðu fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á annmörkunum sem komu í ljós.

- 5) Yfirvöld á Grænhöfðaeypum létu í té umbeðnar upplýsingar bréflega, 23. apríl 2009, 19. janúar 2010, 4. desember 2010, 25. febrúar 2011, 10. mars 2011 og 25. maí 2011, ásamt sönnunargögnum að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þeim annmörkum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.
- 6) Þeir ágallar sem eftir standa varða annars vegar skort á tilteknum þjálfunarbúnaði hjá helstu mennta- og þjálfunarstofnun fyrir farmenn á Grænhöfðaeypum og hins vegar varða þeir tiltekið námskeiðsefni í tengslum við A-III/2 í STCW-kóðanum. Yfirvöld á Grænhöfðaeypum hafa því verið hvött til að gripa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin á Grænhöfðaeypum samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.
- 7) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda á Grænhöfðaeypum og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Grænhöfðaeypar uppfylla allar viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og hafa gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Grænhöfðaeypar hafa verið viðurkenndar, skv. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. desember 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 327, 9.12.2011, bls. 67. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 132/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

⁽²⁾ Samþykkt af hálfu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.

Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar

2012/EES/67/02

frá 7. desember 2011

um viðurkenningu á Bangladess samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 8999)

(2011/822/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarksþjálfun sjómanna ⁽¹⁾, einkum fyrstu undirgrein 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af beiðnum frá Kýpur, 26. júlí 2007, Ítalíu, 24. desember 2007 og Belgíu, 25. júní 2008,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2008/106/EB geta aðildarríkin ákveðið að árita viðeigandi skirteini farmanna sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni viðkomandi þriðja land. Þriðju löndin verða að uppfylla allar kröfur samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin) ⁽²⁾, eins og henni var breytt 1995.
- 2) Beiðnir um viðurkenningu á Bangladess hafa verið lagðar fram bréflaga, 26. júlí 2007, af hálfu yfirvalda á Kýpur, 24. desember 2007 af hálfu yfirvalda á Ítalíu og 25. júní 2008 af hálfu yfirvalda í Belgíu. Framkvæmdastjórnin hefur, í kjölfar þessara beiðna, metið kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Bangladess til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að öllum kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar sérfræðinga á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu í febrúar 2008. Við þá skoðun komu í ljós tilteknir annmarkar á kerfum fyrir þjálfun og skirteinisútgáfu.

- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 327, 9.12.2011, bls. 68. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 132/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

⁽²⁾ Samþykkt af hálfu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.

- 4) Framkvæmdastjórnin fór fram á það bréflaga, 26. mars 2009, 9. desember 2009 og 28. september 2010, að Bangladess legði fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á annmörkunum sem komu í ljós.
- 5) Yfirvöld í Bangladess létu í té umbeðnar upplýsingar bréflaga, 29. mars 2009, 21. maí 2009, 12. júlí 2009, 4. janúar 2010, 27. febrúar 2011 og 14. mars 2011, ásamt sönnunargögnum að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þeim annmörkunum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.
- 6) Þeir ágallar sem eftir standa varða annars vegar skort á tilteknum þjálfunarbúnaði hjá helstu mennta- og þjálfunarstofnun fyrir farmenn í Bangladess og hins vegar varða þeir þjálfun fyrir undirbúningsnámskeið í tengslum við A-III/1 í STCW-kóðanum. Yfirvöld í Bangladess hafa því verið hvött til að grípa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin í Bangladess samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.
- 7) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Bangladess og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Bangladess uppfyllir allar viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og á sama tíma hefur landið gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Bangladess hefur verið viðurkennt, skv. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel, 7. desember 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar

2012/EES/67/03

frá 9. febrúar 2012

um viðurkenningu á Gana samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (*)

(tilkynnt með númeri C(2012) 616)

(2012/75/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽¹⁾, einkum fyrstu undirgrein 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af beiðni frá Kýpur 13. maí 2005,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2008/106/EB geta aðildarríkin ákveðið að árita viðeigandi skirteini farmanna sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni viðkomandi þriðja land. Þriðju löndin verða að uppfylla allar kröfur samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin) ⁽²⁾, eins og henni var breytt 1995.
- 2) Beiðni um viðurkenningu á Gana var lögð fram bréflega, 13. maí 2005, af hálfu yfirvalda á Kýpur. Framkvæmdastjórnin hefur, í kjölfar þessarar beiðni, metið kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Gana til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að öllum kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar sérfræðinga á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu í desember 2009. Við þá skoðun komu í ljós tilteknir annmarkar á kerfum fyrir þjálfun og skirteinisútgáfu.
- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.
- 4) Framkvæmdastjórnin fór fram á það bréflega, 20. desember 2010, að Gana legði fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á annmörkunum sem komu í ljós.
- 5) Yfirvöld í Gana létu í té umbeðnar upplýsingar bréflega, 21. febrúar 2011, ásamt sönnunargögnum að því er varðar

framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þeim annmörkunum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.

- 6) Tveir ágallar standa enn eftir. Annar þeirra vísar til þess að Gana tryggir ekki til fulls að siglingatími í sjóhernum eða á hafnsöguskipum skipti í raun máli í tengslum við hæfniskröfur vegna útgáfu skirteina. Hinn ágallinn tengist skorti á þjálfun í slökkvistörfum og búnaði fyrir þjálfunarstofnun farmanna. Yfirvöld í Gana hafa því verið hvött til að grípa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin í Gana samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.
- 7) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Gana og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Gana uppfyllir viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og á sama tíma hefur landið gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Gana hefur verið viðurkennt, skv. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 38, 11.2.2012, bls. 45. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 132/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

⁽²⁾ Samþykkt af hálfu Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 1088/2010

2012/EES/67/04

frá 23. nóvember 2010

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 976/2009 að því er varðar niðurbætur- og
vörpunarþjónustu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusam-
bandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/
EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir
landupplýsingar í Evrópubandalaginu (INSPIRE) ⁽¹⁾, einkum
16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 976/2009 frá 19. október 2009 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar netþjónustu ⁽²⁾ eru settar fram sameiginlegar tækniforskriftir og lágmarksnothæfisviðmiðanir fyrir tvær tegundir af netþjónustu — skoðunar- og leitarþjónustu.
- 2) Niðurbæturþjónusta og vörpunarþjónusta teljast einnig til netþjónustu. Niðurbæturþjónusta er þjónusta sem veitir notendum aðgang að þeim upplýsingum sem er að finna í landgagnasöfnum og varða þau landgagnabemu sem skilgreind eru í tilskipun 2007/2/EB. Landgagnasöfn sem eru gerð aðgengileg með niðurbæturþjónustu skulu vera í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1089/2010 ⁽³⁾. Vörpunarþjónusta er þjónusta sem hægt er að nota til að færa landgagnasöfn til samræmis við þá reglugerð.
- 3) Til að tryggja rekstrarsamhæfi grunngerðanna fyrir landupplýsingar sem aðildarríkin hafa komið á fót er við hæfi að mæla fyrir um sameiginlegar tækniforskriftir og lágmarksnothæfisviðmiðanir fyrir niðurbæturþjónustu og vörpunarþjónustu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 323, 8.12.2010, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 274, 20.10.2009, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 323, 8.12.2010, bls. 11.

- 4) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 976/2009 til samræmis við það.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 22. gr. tilskipunar 2007/2/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 976/2009 er breytt sem hér segir:

1. Í öðrum undirlið 2. gr. bætist eftirfarandi 12. liður við:

„12. „Niðurbætur með beinum aðgangi“ (e. *Direct Access Download*): niðurbæturþjónusta sem veitir aðgang að landhlutum í landgagnasafni á grundvelli fyrirspurnar.“

2. Eftirfarandi c- og d-liður bætist við 3. gr.:

„c) þær sértæku kröfur sem við eiga og þá eiginleika sem settir eru fram í I. og IV. viðauka, að því er varðar niðurbæturþjónustu,

d) þær sértæku kröfur sem við eiga og þá eiginleika sem settir eru fram í I. og V. viðauka, að því er varðar vörpunarþjónustu.“

3. Eftirfarandi 3. til 6. mgr bætist við 4. gr.:

„3. Aðildarríki skulu sjá niðurbæturþjónustunni fyrir byrjunarstarfsgetu eigi síðar en 28. júní 2012.

4. Aðildarríki skulu veita niðurbæturþjónustu eigi síðar en 28. desember 2012, í samræmi við þessa reglugerð.

5. Aðildarríki skulu sjá vörpunarþjónustunni fyrir byrjunarstarfsgetu eigi síðar en 28. júní 2012.
6. Aðildarríki skulu veita vörpunarþjónustu eigi síðar en 28. desember 2012, í samræmi við þessa reglugerð.“

5. IV. viðauki, sem er settur fram í II. viðauka við þessa reglugerð, bætist við.
6. V. viðauki, sem er settur fram í III. viðauka við þessa reglugerð, bætist við.

2. gr.

Gildistaka

4. Í stað I. viðauka komi textinn í I. viðauka við þessa reglugerð.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. nóvember 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

GÆÐI ÞJÓNUSTU

Ekki skal tekið tillit til netþjónustu þriðja aðila, sem tengd er skv. 12. gr. tilskipunar 2007/2/EB, við gerð matsins á gæðum þjónustu til að komast hjá hvers kyns skemmdum af völdum keðjuverkunar.

Eftirfarandi viðmiðanir fyrir gæði þjónustu að því er varðar afköst, afkastagetu og tiltækileika, skulu tryggðar.

1. AFKÖST

Með venjulegum aðstæðum er átt við tímabil sem eru utan við mesta álagstíma. Það telst vera 90% af tímanum.

Svartíminn fyrir fyrsta svarið við beiðni frá leitarþjónustu skal vera í mesta lagi 3 sekúndur við venjulegar aðstæður.

Í tilviki 470 kilóbæta myndar (t.d. 800 x 600 myndeindir með 8 bita litadýpt) skal svartíminn fyrir sendingu fyrsta svars við beiðninni „Sækja kort“ til skoðunarþjónustu vera í mesta lagi 5 sekúndur, við venjulegar aðstæður.

Að því er varðar aðgerðina „sækja lýsigögn niðrhalsþjónustu“ (e. *Get Download Service Metadata*) skal svartíminn fyrir sendingu fyrsta svars vera í mesta lagi 10 sekúndur við venjulegar aðstæður.

Að því er varðar aðgerðirnar „sækja landgagnasafn“ (e. *Get Spatial Data Set*) og „sækja landhlut“ (e. *Get Spatial Object*), sem og fyrirspurnir sem taka eingöngu til afmörkunarsvæðis, (e. *bounding box*) skal svartíminn fyrir sendingu fyrsta svars vera í mesta lagi 30 sekúndur við venjulegar aðstæður og auk þess, enn við venjulegar aðstæður, skal niðrhalsþjónustan viðhalda varanlegri svargetu sem nemur meira en 0,5 megabætum á sekúndu eða meira en 500 landhlutum á sekúndu.

Að því er varðar aðgerðirnar „lýsa landgagnasafni“ (e. *Describe Spatial Data Set*) og „lýsa landhlutartegund“ (e. *Describe Spatial Object Type*) skal svartíminn fyrir sendingu fyrsta svars vera í mesta lagi 10 sekúndur við venjulegar aðstæður og auk þess, enn við venjulegar aðstæður, skal niðrhalsþjónustan viðhalda varanlegri svargetu sem nemur meira en 0,5 megabætum á sekúndu eða meira en 500 lýsingum á landhlutum á sekúndu.

2. AFKASTAGETA

Lágmarksfjöldi beiðna til leitarþjónustu sem er sinnt samtímis, samkvæmt afkastaviðmiðuninni „gæði þjónustu“, skal vera 30 á sekúndu.

Lágmarksfjöldi beiðna til skoðunarþjónustu sem er sinnt samtímis, samkvæmt afkastaviðmiðuninni „gæði þjónustu“, skal vera 20 á sekúndu.

Lágmarksfjöldi beiðna til niðrhalsþjónustu sem er sinnt samtímis, samkvæmt afkastaviðmiðuninni „gæði þjónustu“ skal vera 10 á sekúndu. Fjöldi beiðna sem er unnið úr samhliða má takmarka við 50.

Lágmarksfjöldi beiðna til vörpunarþjónustu sem er sinnt samtímis, samkvæmt afkastaviðmiðuninni „gæði þjónustu“, skal vera 5 á sekúndu.

3. TILTÆKILEIKI

Netþjónusta skal vera tiltæk 99% af tímanum.“

II. VIÐAUKI

„IV. VIÐAUKI

NIÐURHALSÞJÓNUSTA

A-HLUTI

Niðurhalsaðgerðir

1. SKRÁ YFIR AÐGERÐIR

Til að vera í samræmi við c-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2007/2/EB verður niðurhalsþjónustan a.m.k. að geta framkvæmt aðgerðirnar sem taldar eru upp í töflu 1 í þessum viðauka.

Tafla 1

Starfsemi	Hlutverk
Sækja lýsigögn niðurhalsþjónustu	Veitir allar nauðsynlegar upplýsingar um þjónustuna, tiltæk landgagnasöfn og lýsir þjónustugetunni.
Sækja landgagnasafn	Aðgerðin „sækja landgagnasafn“ gerir kleift að sækja landgagnasafn.
Lýsa landgagnasafni	Þessi aðgerð skilar lýsingu á öllum tegundum landhluta sem er að finna í landgagnasafninu.
Tengja niðurhalsþjónustu (e. <i>Link Download Service</i>)	Gerir opinberu yfirvaldi eða þriðja aðila kleift að tilkynna að tiltæk sé niðurhalsþjónusta til að hala niður landgagnasöfnum, eða landhlutum þegar slíkt er gerlegt, með niðurhalsþjónustu aðildarríkisins á sama tíma og niðurhalsgetan er áfram hjá opinbera yfirvaldinu eða þriðja aðilanum.

Beiðni- og svarstíkar hverrar aðgerðar fullkomna lýsinguna á hverri aðgerð og eru óaðskiljanlegur hluti af tækniforskriftum niðurhalsþjónustunnar.

2. AÐGERÐIN „SÆKJA LÝSIGÖGN NIÐURHALSÞJÓNUSTU“

2.1. Beiðnin „sækja lýsigögn niðurhalsþjónustu“

2.1.1. Stíki beiðninnar „sækja lýsigögn niðurhalsþjónustu“

Stíki beiðninnar „sækja lýsigögn niðurhalsþjónustu“ gefur til kynna náttúrulegt tungumál sem nota skal til að tjá efni svarsins við „sækja lýsigögn niðurhalsþjónustu“.

2.2. Svar við „sækja lýsigögn niðurhalsþjónustu“

Í svarinu við „sækja lýsigögn niðurhalsþjónustu“ skulu eftirfarandi stíkar koma fram:

- lýsigögn niðurhalsþjónustu,
- lýsigögn aðgerða,
- tungumál,
- lýsigögn landgagnasafna.

2.2.1. Stíki fyrir lýsigögn niðurhalsþjónustu

Stíkar fyrir lýsigögn niðurhalsþjónustunnar skulu a.m.k. ná yfir INSPIRE-lýsigagnastök niðurhalsþjónustunnar.

2.2.2. Stíki fyrir lýsigögn aðgerða

Stíkin fyrir lýsigögn aðgerða veitir lýsigögn um aðgerðirnar sem niðurhalsþjónustan framkvæmir. Hann skal a.m.k. innihalda lýsingu á hverri aðgerð, en í því felst a.m.k. lýsing á gögnunum sem skipst er á ásamt netnúmerinu.

2.2.3. *Stíki fyrir tungumál*

Gefa skal upp tvo stíka fyrir tungumál:

- stíka svartungumálsins sem gefur til kynna náttúrulega tungumálið sem notað er í stikunum fyrir svarið við „sækja lýsigögn niðurrhalsþjónustu“,
- stíkan fyrir „studd tungumál“, sem inniheldur skrána yfir þau náttúrulegu tungumál sem niðurrhalsþjónustan styður.

2.2.4. *Stíkar fyrir lýsigögn landgagnasafna*

Gefa skal upp INSPIRE-lýsigagnastök tiltækra landgagnasafna. Fyrir hvert landgagnasafn skal að auki skal gefa upp skrána yfir þau tiltæku viðmiðunarhnitakerfi sem um getur í reglugerð (ESB) nr. 1089/2010.

3. AÐGERÐIN „SÆKJA LANDGAGNASAFN“

3.1. **Beiðnin „sækja landgagnasafn“**

Beiðnin „sækja landgagnasafn“ felur í sér eftirfarandi stíka:

- tungumál,
- kennimerki landgagnasafns,
- viðmiðunarhnitakerfi.

3.1.1. *Tungumálsstíki*

Tungumálsstíkin skal gefa til kynna náttúrulega tungumálið sem beðið er um fyrir landgagnasafnið.

3.1.2. *Stíki kennimerkis landgagnasafns*

Stíki kennimerkis landgagnasafns skal fela í sér veffang landgagnasafnsins.

3.1.3. *Stíki viðmiðunarhnitakerfis*

Stíki viðmiðunarhnitakerfis skal fela í sér eitt þeirra viðmiðunarhnitakerfa sem koma fyrir í skránni yfir tiltæk viðmiðunarhnitakerfi, sem um getur í lið 2.2.4.

3.2. **Svarið við „sækja landgagnasafn“**

3.2.1. *Stíki fyrir svarið við „sækja landgagnasafn“*

Svarstíkin fyrir „sækja landgagnasafn“ skal vera umbeðið landgagnasafn, á umbeðnu tungumáli og í umbeðnu viðmiðunarhnitakerfi.

4. AÐGERÐIN „LÝSA LANDGAGNASAFNI“

4.1. **Beiðnin „lýsa landgagnasafni“**

Beiðnin „lýsa landgagnasafni“ skal fela í sér eftirfarandi stíka:

- tungumál,
- kennimerki landgagnasafns.

4.1.1. *Tungumálsstíki*

Tungumálsstíkin skal gefa til kynna náttúrulega tungumálið sem beðið er um fyrir lýsinguna á landhlutartegundinni.

4.1.2. *Stiki kennimerkis landgagnasafns*

Stiki kennimerkis landgagnasafns skal fela í sér veffang landgagnasafnsins.

4.2. **Svarið við „lýsa landgagnasafni“**4.2.1. *Stiki fyrir svarið við „lýsa landgagnasafni“*

Svarstikinn fyrir „lýsa landgagnasafni“ skal vera lýsing á landhlutunum í umbeðnu landgagnasafni og á umbeðnu tungumáli.

5. **AÐGERÐIN „TENGJA NIÐURHALSPJÓNUSTU“**

Aðgerðin „tengja niðurhalspjónustu“ gerir kleift að tilkynna að tiltæk sé niðurhalspjónusta, sem uppfyllir skilyrði þessarar reglugerðar, til að hala niður tilföngum með niðurhalspjónustu aðildarríkisins á sama tíma og tilföngin eru áfram hjá eigandanum.

5.1. **Beiðnin „tengja niðurhalspjónustu“**5.1.1. *Stiki beiðninnar „tengja niðurhalspjónustu“*

Stiki beiðninnar „tengja niðurhalspjónustu“ skal veita allar upplýsingar um niðurhalspjónustu opinbers yfirvalds eða þriðja aðila, sem uppfyllir skilyrði þessarar reglugerðar, og gera niðurhalspjónustu aðildarríkis þannig kleift að veita aðgang að landgagnasöfnum og, þegar slíkt er gerlegt, að landhlutum frá niðurhalspjónustu aðildarríkisins eða þriðja aðilans.

B-HLUTI

Niðurhalsaðgerðir með beinum aðgangi6. **SKRÁ YFIR AÐGERÐIR**

Ef niðurhalspjónustan veitir beinan aðgang að landgagnasöfnum skal hún veita þær aðgerðir sem skráðar eru í töflu 2 í þessum viðauka, auk aðgerðanna sem taldar eru upp í töflu 1.

Tafla 2

Aðgerð	Hlutverk
Sækja landhlut	Þessi aðgerð gerir kleift að sækja landhluti á grundvelli fyrirspurnar.
Lýsa landhlutartegund	Þessi aðgerð skilar lýsingu á þeim landhlutartegundum sem tilgreindar eru.

Beiðni- og svarstikar hverrar aðgerðar fullkomna lýsingu á hverri aðgerð og eru óaðskiljanlegur hluti af tækniforskriftum niðurhalspjónustunnar.

7. **AÐGERÐIN „SÆKJA LANDHLUT“**7.1. **Beiðnin „sækja landhlut“**

Beiðnin „sækja landhlut“ skal styðja eftirfarandi stika:

- tungumál,
- kennimerki landgagnasafns,
- viðmiðunarhnitakerfi,
- fyrirspurn.

7.1.1. *Tungumálsstiki*

Tungumálsstikinn skal gefa til kynna náttúrulega tungumálið sem beðið er um fyrir landhlutina.

7.1.2. *Stiki kennimerkis landgagnasafns*

Stiki kennimerkis landgagnasafns skal fela í sér veffang umbeðins landgagnasafns. Ef stikinn er ekki gefinn upp skal gert ráð fyrir því að öll tiltæk landgagnasöfn hafi verið valin.

7.1.3. *Stiki viðmiðunarhnitakerfis*

Stiki viðmiðunarhnitakerfis skal fela í sér eitt viðmiðunarhnitakerfanna í skránni yfir viðmiðunarhnitakerfi sem sett er fram í reglugerð (ESB) nr. 1089/2010.

7.1.4. *Fyrirspurnarstiki*

Fyrirspurnarstikinn skal samanstanda af þeim leitarskilyrðum sem talin eru upp í C-hluta.

7.2. **Svarið við „sækja landhlut“**

Svarið við „sækja landhlut“ skal fela í sér eftirfarandi stika:

- landhlutasafn,
- lýsigögn landhlutasafns.

7.2.1. *Stiki fyrir landhlutasafn*

Stikinn fyrir landhlutasafn er það safn landhluta sem samræmist reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 og uppfyllir leitarskilyrðin sem tekin eru fram í fyrirspurninni, á umbeðnu tungumáli og í umbeðnu viðmiðunarhnitakerfi.

7.2.2. *Stiki fyrir lýsigögn landhlutasafns*

Stikinn fyrir lýsigögn landhlutasafns skal a.m.k. fela í sér INSPIRE-lýsigagnastök úr safni landhlutanna.

8. **AÐGERÐIN „LÝSA LANDHLUTARTEGUND“**

8.1. **Beiðnin „lýsa landhlutartegund“**

Beiðnin „lýsa landhlutartegund“ skal fela í sér eftirfarandi stika:

- tungumál,
- landhlutartegund.

8.1.1. *Tungumálsstiki*

Tungumálsstikinn skal gefa til kynna náttúrulega tungumálið sem beðið er um fyrir lýsinguna á landhlutartegundinni.

8.1.2. *Stiki landhlutartegundar*

Stikinn fyrir landhlutartegundina skal fela í sér mállega hlutlaust heiti landhlutartegundarinnar eins og það er tilgreint í reglugerð (ESB) nr. 1089/2010. Ef stikinn er ekki gefinn upp skal gert ráð fyrir því að allar tegundir landhluta hafi verið valdar.

8.2. **Svarið við „lýsa landhlutartegund“**

8.2.1. *Stiki fyrir svarið við „lýsa landhlutartegund“*

Stikinn fyrir svarið við „lýsa landhlutartegund“ er lýsingin á viðkomandi landhlutartegund, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010.

C-HLUTI

Leitarskilyrði fyrir aðgerðina „sækja landhlut“

Innleiða skal eftirfarandi leitarskilyrði að því er varðar aðgerð niðurbæturþjónustunnar „sækja landhlut“:

- veffang landgagnasafns,
- allar lykileigindir sem skipta máli og tengsl milli landhluta, eins og segir í reglugerð (ESB) nr. 1089/2010, einkum einkvæmt kennimerki landhlutar og eiginleikar tímabáttanna, þ.m.t. dagsetning uppfærslu,
- afmörkunarsvæði, gefið upp í einhverju þeirra viðmiðunarhnitakerfa sem talin eru upp í reglugerð (ESB) nr. 1089/2010,
- landgagnaþema.

Leitarþjónustan skal styðja rökverkja og samanburðarverkja svo hægt sé að finna landhluti með samsetningu leitarskilyrða.“

III. VIÐAUKI

„V. VIÐAUKI

VÖRPUNARÞJÓNUSTA

Vörpunaraðgerðir

1. SKRÁ YFIR AÐGERÐIR

Til að vera í samræmi við d-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 2007/2/EB verður vörpunarþjónustan að geta framkvæmt aðgerðirnar sem taldar eru upp í töflu 1 í þessum viðauka.

Tafla 1

Starfsemi	Hlutverk
Sækja lýsigögn vörpunarþjónustu (e. <i>Get Transformation Service Metadata</i>)	Veitir allar nauðsynlegar upplýsingar um þjónustuna og lýsir þjónustugetunni, þ.m.t. studdur vörpunarflokkur, studdar varpanir, viðurkenndar tegundir ílagsgagna, studd skilgreining á líkani og vörpunarmál.
Vörpun (e. <i>Transform</i>)	Framkvæmir sjálft vörpunarferlið
Tengja vörpunarþjónustu (e. <i>Link Transformation Service</i>)	Gerir kleift að tilkynna að tiltæk sé vörpunarþjónusta til að varpa landgagnasöfnum með vörpunarþjónustu aðildarríkisins, á sama tíma og vörpunargetan er áfram hjá opinbera yfirvaldinu eða þriðja aðilanum.

Beiðni- og svarstíkar hverrar aðgerðar fullkomna lýsinguna á hverri aðgerð og eru óaðskiljanlegur hluti af tækniforskriftum vörpunarþjónustunnar.

2. AÐGERÐIN „SÆKJA LÝSIGÖGN VÖRPUNARÞJÓNUSTU“

2.1. Beiðnin „sækja lýsigögn vörpunarþjónustu“

2.1.1. Stíki beiðinnar „sækja lýsigögn vörpunarþjónustu“

Stíki beiðinnar „sækja lýsigögn vörpunarþjónustu“ skal gefa til kynna náttúrulegt tungumál sem notað er til að tjá efni svarsins við „sækja lýsigögn vörpunarþjónustu“.

2.2. Svarið við „sækja lýsigögn vörpunarþjónustu“

Í svarinu við „sækja lýsigögn vörpunarþjónustu“ skulu eftirfarandi stíkar koma fram:

- lýsigögn vörpunarþjónustu,
- lýsigögn aðgerða,
- tungumál.

2.2.1. Stíki fyrir lýsigögn vörpunarþjónustu

Stíkin fyrir lýsigögn vörpunarþjónustunnar skal a.m.k. ná yfir INSPIRE-lýsigagnastök vörpunarþjónustunnar.

2.2.2. Stíki fyrir lýsigögn aðgerða

Stíkin fyrir lýsigögn aðgerða veitir lýsigögn um aðgerðirnar sem vörpunarþjónustan framkvæmir.

Hann skal lýsa hverri aðgerð, en í því felst a.m.k. lýsing á gögnunum sem skipst er á og netnúmerinu, og skal telja eftirfarandi upp:

- vörpunarflokkarnir sem aðgerðin „vörpun“ viðurkennir,

- kóðunin fyrir ílagið „landgagnasafn“ sem aðgerðin „vörpun“ viðurkennir,
- gagnalíkanstungumálin sem aðgerðin „vörpun“ viðurkennir,
- líkansvörpunarmálin (e. *Model Mapping languages*) sem aðgerðin „vörpun“ viðurkennir.

2.2.3. Tungumálastiki

Gefa skal upp tvo stika:

- stika svartungumálsins sem gefur til kynna náttúrulega tungumálið sem notað er í stikunum fyrir svarið við „sækja lýsigögn vörpunarþjónustu“,
- stikann fyrir „studd tungumál“, sem inniheldur skrána yfir þau náttúrulegu tungumál sem vörpunarþjónustan styður.

3. AÐGERÐIN „VÖRPUN“

3.1. Beiðnin „vörpun“

Beiðnin „vörpun“ skal fela í sér eftirfarandi stika:

- ílagslandgagnasafn,
- frumlíkan (e. *Source Model*),
- marklíkan (e. *Target Model*),
- líkansvörpun.

3.1.1. Stiki fyrir ílagslandgagnasafn

Stikinn fyrir ílagslandgagnasafn skal gefa til kynna það landgagnasafn sem til stendur að varpa.

3.1.2. Stiki fyrir frumlíkan

Stikinn fyrir frumlíkan skal tilgreina líkan ílagslandgagnasafnsins.

3.1.3. Stiki fyrir marklíkan

Stikinn fyrir marklíkan skal tilgreina það líkan sem ílagslandgagnasafninu skal varpað í.

3.1.4. Stiki fyrir líkansvörpun

Stikinn fyrir líkansvörpun skal tilgreina hvernig vörpun frumlíkans yfir í marklíkan er háttað.

3.2. Svar við „vörpun“

3.2.1. Stiki fyrir svarið við „vörpun“

Stikinn fyrir svarið við „vörpun“ skal innihalda landgagnasafnið sem varpað er í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010.

4. AÐGERÐIN „TENGJA VÖRPUNARÞJÓNUSTU“

4.1. Beiðnin „tengja vörpunarþjónustu“

4.1.1. Stiki beiðinnar „tengja vörpunarþjónustu“

Stiki beiðinnar „tengja vörpunarþjónustu“ skal veita allar upplýsingar um vörpunarþjónustu opinbera yfirvaldsins eða þriðja aðilans í samræmi við þessa reglugerð og þannig gera vörpunarþjónustu aðildarríkisins kleift að nota vörpunarþjónustu opinbera yfirvaldsins eða þriðja aðilans.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 1089/2010

2012/EES/67/05

frá 23. nóvember 2010

um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar rekstrarsamhæfi landgagnasafna og -þjónustu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu (INSPIRE) ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2007/2/EB er mælt fyrir um almennar reglur sem miða að því að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu. Samkvæmt þeirri grunngerð skulu aðildarríkin gera þau gagnasöfn, sem varða einn eða fleiri af viðaukunum við tilskipun 2007/2/EB, ásamt samsvarandi landgagnaþjónustu, aðgengileg í samræmi við tæknilega tilhögun rekstrarsamhæfisins og, þegar slíkt er gerlegt, samræmingu landgagnasafna og -þjónustu.
- 2) Tæknilega tilhögunin tekur tillit til viðeigandi þarfa notenda, sem leiddar voru í ljós með könnun hjá hagsmunaaðilum á þörfum notenda og með greiningu á viðmiðunarefni sem lagt var fram, á viðkomandi umhverfisstefnu Sambandsins og á þeim stefnum eða starfsemi sem gæti haft áhrif á umhverfið.
- 3) Framkvæmdastjórnin gerði greiningu á raunhæfi tæknilegu tilhögunarinnar, sem og því á hvort líklegur kostnaður væri hóflegur miðað við ávinning, og var sú greining byggð á niðurstöðum skýrsla um prófanir frá hagsmunaaðilum, svörum frá tengiliðum aðildarríkjanna við beiðni um upplýsingar vegna kostnaðar og ávinnings, og gögnum úr rannsóknnum aðildarríkjanna um kostnað og ávinning grunngerðar landgagna á svæðisvísu.
- 4) Fulltrúar aðildarríkjanna, sem og aðrir einstaklingar og lögaðilar sem hafa hagsmuni af landgögnunum, þ.m.t. notendur, framleiðendur, veitendur virðisaukandi þjónustu eða hvers konar samræmingaraðilar, fengu tækifæri til að taka þátt í gerð draga að tæknilega fyrirkomulaginu með milligöngu tilnefndra sérfræðinga og til að meta drögin að framkvæmdarreglunum á vettvangi samráðs við hagsmunaaðila og prófana.

- 5) Alþjóðlegir staðlar skulu samþættir hugtökum og skilgreiningum á stökunum í landgagnaþemunum sem talin eru upp í I., II. eða III. viðauka tilskipunar 2007/2/EB til að ná fram rekstrarsamhæfi og til að njóta ávinnings af viðleitni samfélaga/hópa notenda og framleiðenda, þegar við á.
- 6) Aðildarríkin skulu uppfylla kröfurnar um almennar gagnagerðir, auðkenningu landhluta, lýsigögn vegna rekstrarsamhæfis, stofnrænt netlíkan (e. *generic network model*), og önnur hugtök og reglur sem gilda um öll landgagnaþemu, til að tryggja rekstrarsamhæfi og samræmingu landgagnaþema.
- 7) Aðildarríkin skulu nota þær flokkanir og skilgreiningar á landhlutum, lykileigindum þeirra og tengihlutverkum, gagnategundum, gildamengjum og sértækum reglum sem gilda um hvert landgagnaþema, til að tryggja rekstrarsamhæfi og samræmingu innan eins tiltekna landgagnaþema.
- 8) Þar sem þessi reglugerð felur ekki í sér kóðaskrárgildin sem krafist er vegna framkvæmdar hennar skal reglugerðin ekki koma til framkvæmda fyrr en gildin eru samþykkt sem lagagerningur. Því er við hæfi að að fresta beitingu þessarar reglugerðar.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 22. gr. tilskipunar 2007/2/EB.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð eru settar fram kröfur um tæknilegt fyrirkomulag rekstrarsamhæfis og, þegar slíkt er gerlegt, samræmingar landgagnasafna og landgagnaþjónustu sem samsvara þemunum sem talin eru upp í I., II. og III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka, sem og sértækra þemaskilgreininga sem sett eru fram í II. viðauka, sem hér segir:

1. „hugræn tegund“ (e. *abstract type*): tegund sem ekki er hægt að beita eintekningu á en getur haft eigindir og gegnt tengihlutverki,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 323, 8.12.2010, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 137/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 21.

(1) Stjtið. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1.

2. „tengihlutverk“ (e. *association role*): gildi eða hlutur sem tegund hefur tengsl við eins og um getur í b-lið 2. mgr. 8. gr tilskipunar 2007/2/EB,
3. „eigind“ (e. *attribute*): eiginleikar tegundar eins og um getur í c-lið 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 2007/2/EB,
4. „valtegunð“ (e. *candidate type*): tegund sem þegar er notuð sem hluti forskriftar á landgagnapema í I. viðauka við tilskipun 2007/2/EB en sem fær fulla forskrift í landgagnapemanu í II. eða III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB með því þema sem hún tilheyrir,
5. „kóðaskrá“ (e. *code list*): opinn tilvicalisti sem bæta má við,
6. „gagnategund“ (e. *data type*) mengi gilda sem ekki hafa fengið auðkenni, í samræmi við ISO-staðal 19103,
7. „tilvicalisti“ (e. *enumeration*): tilvik gagnategundar sem mynda fasta skrá nefndra, nákvæmra gilda. Eigindir tegundar sem hefur tilvicalista mega aðeins fá gildi sitt af þeirri skrá,
8. „ytra kennimerki hlutar“ (e. *external object identifier*): einkvæmt kennimerki sem er birt af stofnunni sem ber þá ábyrgð og sem utanaðkomandi hugbúnaður getur notað sem tilvísun í landhlutinn,
9. „kennimerki“ (e. *identifier*): röð tákna sem er óháð tungumáli og getur auðkennt það sem hún er tengd við á einkvæman og endanlegan hátt, í samræmi við EN ISO-staðal 19135,
10. „eintekning“ (e. *instantiate*): sköpun hlutar sem er í samræmi við skilgreiningu, eigindir, tengihlutverk og skorður sem tilgreindar eru fyrir einteknu tegundina,
11. „lag“ (e. *layer*): grunneining landfræðilegra upplýsinga sem netþjónn kann að óska eftir í formi korts, í samræmi við EN ISO-staðal 19128,
12. „upplýsingar um vistferil“ (e. *life-cycle information*): mengi eiginleika landhlutar sem lýsir tímaháðum eiginleikum landhlutar eða breytingunum milli gerða landhluta,
13. „lýsigagnastak“ (e. *metadata element*): stök eining af lýsigögnum, í samræmi við EN ISO-staðal 19115,
14. „pakki“ (e. *package*): almennt kerfi til að flokka stök í hópa,
15. „skrá“ (e. *register*): mengi skráa sem innihalda kennimerki sem gefin hafa verið atriðum með lýsingum á tengdum atriðum, í samræmi við EN ISO-staðal 19135,
16. „landhlutartegund“ (e. *spatial object type*): flokkun á landhlutum,
17. „mát“ (e. *style*): vörpun landhlutartegunda og eiginleika þeirra og skorða yfir á stikátákn sem notuð eru við kortagerð,
18. „undirtegund“ (e. *sub-type of*): tengsl sértækari tegunda og almennari tegunda ef sértækari tegundin er í fullu samræmi við almennari tegundina og felur í sér viðbótarupplýsingar, á grundvelli ISO-staðals 19103,
19. „tegund“ (e. *type*): landhlutartegund eða gagnategund,
20. „ógildanlegur“ (e. *voidable*): gefa má færi á gildinu „ógildur“ fyrir eigind eða tengihlutverk ef ekki er til neitt samsvarandi gildi í landgagnasöfnunum sem er viðhaldið af aðildarríkjunum eða ef ekki má leiða samsvarandi gildi af núverandi gildum með eðlilegum tilkostnaði. Ef eigind eða tengihlutverk er ekki ógildanlegt er sá reitur í töflunni hafður auður.

3. gr.

Sameiginlegar tegundir

Tegundir sem eru sameiginlegar nokkrum af þemunum sem skráð eru í I., II. og III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB skulu vera í samræmi við þær skilgreiningar og skorður, og fela í sér þær eigindir og tengihlutverk, sem sett eru fram í I. viðauka.

4. gr.

Tegundir til miðlunar og flokkunar landhluta

1. Aðildarríkin skulu nota landhlutartegundirnar og tilheyrandi gagnategundir, tilvicalista og kóðaskrár sem skilgreindar eru í II. viðauka til miðlunar og flokkunar á landhlutum úr gagnasöfnum sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. gr. tilskipunar 2007/2/EB.

2. Landhlutartegundir og gagnategundir skulu vera í samræmi við skilgreiningarnar og skorðurnar, og fela í sér þær eigindir og tengihlutverk, sem sett eru fram í II. viðauka.

3. Tilvicalistarnir sem eru notaðir vegna eiginda og tengihlutverka landhlutartegunda eða gagnategunda skulu vera í samræmi við skilgreiningarnar og fela í sér gildin sem sett eru fram í II. viðauka. Tilvicalistagildin eru mállega hlutlausir minnishjálparkóðar fyrir tölvur.

4. Kóðaskrárnar sem eru notaðar vegna eiginda og tengihlutverka landhlutartegunda eða gagnategunda skulu vera í samræmi við skilgreiningarnar og fela í sér gildin sem sett eru fram í II. viðauka.

5. gr.

Tegundir

1. Að því er varðar hverja tegund, sem er skilgreind í þessari reglugerð, skal gefa upp mállega hlutlaust heiti fyrir tölvur innan sviga í titli kaflans þar sem tilgreindar eru kröfurnar vegna viðkomandi tegundar. Við skilgreiningu eigindar eða tengihlutverks skal nota mállega hlutlausa heitið sem tilvísun í tegundina sem svarar til þess.
2. Tegundir sem eru undirtegund annarrar tegundar skulu einnig fela í sér allar eigindir og tengihlutverk þeirrar tegundar.
3. Hugrænar tegundir skulu ekki beittar eintekningu.
4. Meðan á þróun krafa fyrir landgagnabemu stendur skulu valtegundir sem tilheyra því þema teknar til athugunar. Meðan á þeirri þróun stendur er rýmkun eina leyfilega breytingin á forskrift valtegundarinnar.

6. gr.

Kóðaskrár og tilvicalistar

1. Kóðaskrár skulu vera af annarri af eftirfarandi tegundum, eins og tilgreint er í II. viðauka:
 - a) kóðaskrár sem höfð er umsjón með í sameiginlegri kóðalistaskrá og sem aðildarríkin skulu ekki bæta við,
 - b) kóðaskrár sem aðildarríkin mega bæta við.
2. Ef aðildarríki bætir við kóðaskrá skulu leyfð gildi kóðaskrárinnar, sem bætt hefur verið við, gerð aðgengileg í skrá.
3. Eigindir eða tengihlutverk landhlutartegunda eða gagnategunda sem hafa kóðaskrártegund mega einungis fá gildi sem eru tæk samkvæmt umsjónarskrá kóðaskrárinnar.
4. Eigindir eða tengihlutverk landhlutategunda eða gagnategunda sem hafa tilvicalistategund mega aðeins fá gildi sem eru í skránum sem eru tilgreindar fyrir þá tilvicalistategund.

7. gr.

Kóðun

1. Sérhver kóðunarregla sem er notuð til að kóða landgögn skal vera í samræmi við EN ISO-staðal 19118. Einkum skal hún tilgreina umbreytingarreglur lýsinga fyrir allar landhlutartegundir, fyrir allar eigindir og tengihlutverk og fyrir skipan frálagsgagna.
2. Gera skal aðgengilega sérhverja kóðunarreglu sem er notuð til að kóða landgögn.

8. gr.

Uppfærslur

1. Aðildarríkin skulu gera gagnauppfærslur aðgengilegar með reglulegu millibili.
2. Allar uppfærslur skulu gerðar eigi síðar en 6 mánuðum eftir að breytingin á grunnagnasafninu tók gildi, nema tilgreint sé annað tímabil fyrir tiltekið landgagnabema í II. viðauka.

9. gr.

Umsjón kennimerkja

1. Gagnategundin „kennimerki“, sem skilgreind er í lið 2.1. í I viðauka, skal notuð sem tegund fyrir ytra kennimerki hlutar þegar um landhlut er að ræða.
2. Ytra kennimerki hlutar fyrir einkvæma auðkenningu landhluta skal ekki breytt á vistferli landhlutar.

10. gr.

Vistferill landhluta

1. Þegar mismundandi útgáfur af sama landhlut koma fyrir skal alltaf líta á þær sem tilvik sömu landhlutartegundar.
2. Eigindirnar „namespace“ og „localId“ í ytra kennimerki hlutar skulu vera óbreyttar fyrir mismunandi útgáfur landhlutar.
3. Ef eigindirnar „beginLifespanVersion“ og „endLifespanVersion“ eru notaðar skal gildi „endLifespanVersion“ ekki liggja á undan gildi „beginLifespanVersion“.

11. gr.

Tímaviðmiðunarkerfi

1. Sjálfgefna tímaviðmiðunarkerfið sem um getur í 5. lið B-hluta viðaukans við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1205/2008 ⁽²⁾ skal notað ef ekki eru tilgreind önnur tímaviðmiðunarkerfi fyrir tiltekin landgagnabemu í II. viðauka.
2. Ef önnur tímaviðmiðunarkerfi eru notuð skal það tekið fram í lýsigögnum gagnasafnsins.

12. gr.

Aðrar kröfur og reglur

1. Gildamengi landeiginleika sem eru skilgreindir í þessari reglugerð skal bundið við staðgerðarlýsingar með frumfitjum (e. *Simple Feature*) í skilningi EN ISO-staðals 19125-1, nema annað sé tekið fram fyrir tiltekið landgagnabema eða landgagnategund.

⁽²⁾ Stjótið. ESB L 326, 4.12.2008, bls. 12.

2. Öll mæligildi skulu gefin upp í SI-einingum nema annað sé tekið fram fyrir tiltekið landgagnapema eða landgagnategund.
3. Ef eigindirnar „validFrom“ og „validTo“ eru notaðar skal gildi „validTo“ ekki liggja á undan gildi „validFrom“.
4. Auk þess gilda allar sértækar, þemabundnar kröfur, sem settar eru fram í II. viðauka.

13. gr.

Tilskilin lýsigögn vegna rekstrarsamhæfis

Lýsigögnin sem eru notuð til lýsingar á landgagnasafni skulu fela í sér eftirfarandi lýsigagnastök, sem eru tilskilin vegna rekstrarsamhæfis:

1. Viðmiðunarhnitakerfi: Lýsing á viðmiðunarhnitakerfinu, eða -kerfunum, sem notuð eru í gagnasafninu.
2. Tímaviðmiðunarkerfi: Lýsing á tímaviðmiðunarkerfinu, eða -kerfunum, sem notuð eru í gagnasafninu.

Þetta stak er aðeins skyldubundið ef landgagnasafnið inniheldur tímaháðar upplýsingar sem miðast ekki við sjálfgefna tímaviðmiðunarkerfið.

3. Kóðun: Lýsing á byggingu tölvumálsins sem tilgreinir birtingu gagnahluta í færslu, skrá, skilaboðum, geymslubúnaði eða sendirás.
4. Grannfræðileg samkvæmni: Réttleiki beint kóðaðra staðfræðilegra eiginleika gagnasafnsins eins og lýst er með sviðinu.

Þetta stak er aðeins skyldubundið ef gagnasafnið inniheldur tegundir úr stofnræna netlíkaninu og tryggir ekki grennd miðlínu (tengjanleika miðlína) fyrir netkerfið.

5. Kóðun stafa Stafakóðun sem notuð er í gagnasafninu.

Þetta stak er aðeins skyldubundið ef kóðunin sem er notuð byggist ekki á UTF-8.

14. gr.

Birting

1. Við birtingu landgagnasafna með skoðunarþjónustu netkerfis, eins og tilgreint er í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 976/2009 ⁽³⁾, skal eftirfarandi vera aðgengilegt:

- a) lögin sem tilgreind eru í II. viðauka fyrir þemað, eða þemun, sem gagnasafnið tengist,
 - b) minnst sjálfgefið birtingarmát með að lágmarki tengdum titli og einkvæmu kennimerki fyrir hvert lag.
2. Í II. viðauka er eftirfarandi skilgreint fyrir hvert lag:
 - a) titill lagsins sem nota skal til birtingar á notendaviðmóti, á formi sem er læsilegt manneskjum,
 - b) landhlutartegundin, eða landhlutartegundirnar, sem mynda efni lagsins.

15. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 15. desember 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 23. nóvember 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 274, 20.10.2009, bls. 9.

I. VIÐAUKI

SAMEIGINLEGAR TEGUNDIR

1. TEGUNDIR SEM SKILGREINDAR ERU Í EVRÓPSKUM OG ALÞJÓÐLEGUM STÖÐLUM
 1. Fyrir tegundirnar „Area“, „Boolean“, „CharacterString“, „DateTime“, „Distance“, „Integer“, „Length“, „Measure“, „Number“, „Sign“ og „Velocity“, sem eru notaðar við skilgreiningar á eigindum og tengihlutverkum landhlutartegunda eða gagnategunda, skulu skilgreiningarnar sem gefnar eru upp í ISO-staðli 19103 gilda.
 2. Fyrir tegundirnar „GM_Curve“, „GM_MultiSurface“, „GM_Object“, „GM_Point“, „GM_Primitive“ og „GM_Surface“, sem eru notaðar í landfræðilegum eigindum eða tengihlutverkum landhlutartegunda eða gagnategunda, skulu skilgreiningarnar sem gefnar eru upp í ISO-staðli 19107 gilda.
 3. Fyrir tegundina „TM_Period“, sem er notuð við skilgreiningar á eigindum eða tengihlutverkum landhlutartegunda eða gagnategunda, skulu skilgreiningarnar sem gefnar eru upp í ISO-staðli 19108 gilda.
 4. Fyrir tegundina „TM_Period“, sem er notuð við skilgreiningar á eigindum eða tengihlutverkum landhlutartegunda eða gagnategunda, skulu skilgreiningarnar sem gefnar eru upp í ISO-staðli 19115 gilda.
 5. Fyrir tegundirnar „LocalisedCharacterString“ og „URI“, sem eru notaðar við skilgreiningar á eigindum eða tengihlutverkum landhlutartegunda eða gagnategunda, skulu skilgreiningarnar sem gefnar eru upp í ISO-staðli 19139 gilda.
2. SAMEIGINLEGAR GAGNATEGUNDIR
 - 2.1. **Kennimerki (Identifier)**

Einkvæmt ytra kennimerki hlutar sem er birt af stofnunni sem ber þá ábyrgð og sem utanaðkomandi hugbúnaður getur notað sem tilvísun í landhlutinn.

Eigindir kennimerkis gagnategundarinnar „Identifier“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
localId	Staðbundið kennimerki sem gagnaveitandi gefur. Staðbundna kennimerkið er einkvæmt innan nafnarýmisins (e. <i>namespace</i>), þ.e. enginn annar landhlutur ber sama einkvæma kennimerkið.	CharacterString	
namespace	Nafnarými sem auðkennir á einkvæman hátt gagnalind landhlutarins.	CharacterString	
versionId	Kennimerki tiltekinnar útgáfu af landhlutnum, að hámarki 25 stafir. Ef forskrift landhlutartegundar með ytra kennimerki hlutar felur í sér upplýsingar um vistferil, skal aðgreina mismunandi útgáfur af landhlut með kennimerki útgáfunnar. Kennimerki útgáfunnar er einkvæmt innan mengis allra útgáfa af landhlut.	CharacterString	voidable

Skorður gagnategundarinnar „Identifier“

Í eigindunum „localId“ og „namespace“ skulu aðeins notuð eftirfarandi mengi stafa: {{‘A’ ... ‘Z’, ‘a’ ... ‘z’, ‘0’ ... ‘9’, ‘_’, ‘.’, ‘-’}}, þ.e. einungis eru leyfðir stafir úr latneska stafrófinu, tölustafir, undirstrik, punktur og bandstrik.

3. SAMEIGINLEGIR TILVIKALISTAR
 - 3.1. **Lóðrétt staða (VerticalPositionValue)**

Afstæð, lóðrétt staðsetning landhlutar

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „VerticalPositionValue“

Gildi	Skilgreining
onGroundSurface	Landhluturinn er á jörðu niðri.
suspendedOrElevated	Landhluturinn er hangandi eða hækkaður.
underground	Landhluturinn er neðanjarðar.

4. SAMEIGINLEGAR KÓÐASKRÁR

4.1. Ástand búnaðar (ConditionOfFacilityValue)

Ástand búnaðar með tilliti til notkunar hans og þess hvort hann er fullgerður.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

4.2. Landskóði (CountryCode)

Landskóði eins og skilgreint er í sameiginlegum ritleiðbeiningum milli stofnana sem gefnar eru út af útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins.

5. STOFNRÆNT NETLÍKAN

5.1. Landhlutartegundir

5.1.1. Millivísun (CrossReference)

Birtir tilvísun milli tveggja staka í sama netkerfi.

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „CrossReference“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
element	Stökin sem vísað er á milli	NetworkElement	

5.1.2. Alhæfður hlekkur (GeneralisedLink)

Hugræn grunntegund (e. base type) sem birtir línulegt stak í netkerfi sem hægt er að nota sem mark í línulegri viðmiðun.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkElement“.

Þessi tegund er hugræn.

5.1.3. Þverun mislægra flata (GradeSeparatedCrossing)

Vísir um hvort af tveimur eða fleiri stökum sem skerast er neðar og hvor ofar; notaður ef ekki eru tiltæk hnit eða ef þeim er ekki treystandi.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkElement“.

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „GradeSeparatedCrossing“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
element	Röð hlekkja sem skerast. Röðin sýnir hæð þeirra þar sem fyrsti hlekkurinn er lægri hlekkurinn.	Link	

5.1.4. *Hlekkur (Link)*

Boglinudregið netstak sem tengir tvær staðsetningar og birtir einsleita slóð í netkerfinu. Setja má fram tengdu staðsetningarnar með hnútum (e. *node*).

Þessi tegund er undirtegund „GeneralisedLink“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Link“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
centrelineGeometry	Rúmfræðileg framsetning miðlínu hlekksins.	GM_Curve	
fictitious	Vísir um að rúmfræðileg miðlína hlekksins sé bein lína án viðmiðunarpunkta inn á milli – nema beina línan sé viðeigandi framsetning á landfræðinni miðað við upplausn gagnasafnsins.	Boolean	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „Link“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
endNode	valkvæð endahnúta fyrir þennan hlekk. Endahnútan getur verið sama tilvik og upphafshnútan.	Node	
startNode	valkvæð upphafshnúta fyrir þennan hlekk.	Node	

5.1.5. *Röð hlekkja (LinkSequence)*

Netstak sem birtir samfellda slóð, án nokkurra greina, í netkerfinu. Stakið hefur skilgreint upphaf og lok og hver staðsetning á hlekkjaröðinni er auðgreinanleg með einum stika, s.s. lengd.

Þessi tegund er undirtegund „GeneralisedLink“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „LinkSequence“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
link	Safn raðaðra stefnuhlekkja sem mynda hlekkjaröðina.	DirectedLink	

5.1.6. *Hlekkjamengi (LinkSet)*

Safn hlekkjaraða og/eða stakra hlekkja sem hefur tiltekið hlutverk eða merkingu í netkerfi.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkElement“.

Þessi tegund er hugræn.

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „LinkSet“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
link	Mengi hlekkjanna og hlekkjaraðanna sem mynda hlekkjamengið.	GeneralisedLink	

5.1.7. *Netkerfi (Network)*

Netkerfi er safn netstaka.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Network“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geographicalName	Örnefni þessa netkerfis.	GeographicalName	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „Network“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
elements	Safn stakanna sem mynda netkerfið.	NetworkElement	

5.1.8. *Netsvæði (NetworkArea)*

Tvívíður þáttur í netkerfi.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkElement“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NetworkArea“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geometry	Birtir rúmfræðilega eiginleika svæðisins.	GM_Surface	

5.1.9. *Tenging netkerfa (NetworkConnection)*

Birtir röktengingu milli tveggja eða fleiri netstaka í mismunandi netkerfum.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkElement“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NetworkConnection“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
type	Flokkun tengingar netkerfisins.	ConnectionTypeValue	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „NetworkConnection“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
element	Netstök í mismunandi netkerfum	NetworkElement	

Skorður landhlutartegundarinnar „NetworkConnection“

Öll stökin skulu vera í mismunandi netkerfum

5.1.10. *Netstak (NetworkElement)*

Hugræn grunntegund sem birtir stak í netkerfi. Hvert stak í netkerfi uppfyllir eitthvert hlutverk sem er í þágu netkerfisins.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NetworkElement“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landagnasafninu.	DateTime	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „NetworkElement“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
inNetwork	Netkerfin sem netstak er hluti af.	Network	voidable

5.1.11. *Eiginleiki netkerfis (NetworkProperty)*

Hugræn grunntegund sem birtir fyrirbæri sem eru staðsett á eða meðfram netstaki. Þessi grunntegund leggur til almenna eiginleika til að tengja fyrirbærin, sem tengjast netkerfinu (neteiginleika), við netstökin.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NetworkProperty“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landagnasafninu.	DateTime	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
networkRef	Rúmfræðileg viðmiðun eiginleika sem tengjast netkerfi.	NetworkReference	voidable

5.1.12. *Hnúta (Node)*

Birtir marktæka staðsetningu í netkerfinu sem kemur alltaf fyrir í upphafi eða við lok hlekks.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkElement“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Node“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geometry	Staðsetning hnútunnar.	GM_Point	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „Node“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
spokeEnd	Hlekkirnir sem fara inn í hnútuna.	Link	voidable
spokeStart	Hlekkirnir sem fara út úr hnútunni.	Link	voidable

5.2. **Gagnategundir**5.2.1. *Stefnuhlekkur (DirectedLink)*

Hlekkur sem hefur annaðhvort jákvæða eða neikvæða stefnu.

Eigindir gagnategundarinnar „DirectedLink“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
direction	Gefur upplýsingar um hvort stefnuhlekkurinn er í samræmi (positive) eða ósamræmi (negative) við jákvæða stefnu hlekksins.	Sign	

Tengihlutverk gagnategundarinnar „DirectedLink“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
link	Hlekkurinn	Link	

5.2.2. *Miðun við hlekk (LinkReference)*

Netkerfisviðmiðun við línulegt netstak.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkReference“.

Eigindir gagnategundarinnar „LinkReference“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
applicableDirection	Stefna alhæfða hlekksins sem miðað er við. Ef eiginleiki á ekki við um <i>til</i> (e. <i>to</i>) stefnu á hlekk en birtir fyrirbæri <i>meðfram</i> (e. <i>along</i>) hlekk er „inDirection“ miðun við hægri hlið í stefnu hlekksins.	LinkDirectionValue	voidable

Skorður gagnategundarinnar „LinkReference“

Mörk fyrir línulegar viðmiðanir verða að vera línuleg netstök. Með öðrum orðum skal mark netkerfisviðmiðunarinnar vera hlekkur eða hlekkjaröð ef línuleg viðmiðun er notuð, eða ef stefnan skiptir máli.

5.2.3. *Netkerfisviðmiðun (NetworkReference)*

Miðun við netstak.

Tengihlutverk gagnategundarinnar „NetworkReference“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
element	Netstakið sem er viðmiðun.	NetworkElement	

5.2.4. *Einföld, línuleg viðmiðun (SimpleLinearReference)*

Netkerfisviðmiðun sem skorðast við hluta af línulegu netstaki. Sá hluti netstaksins er hlutinn á milli „fromPosition“ og „toPosition“.

Þessi tegund er undirtegund „LinkReference“.

Eigindir gagnategundarinnar „SimpleLinearReference“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
fromPosition	Upphafsstaðsetning línulega staksins, gefin upp sem lengdin frá upphafi línulega netstaksins á rúmfræðilegum ferli þess.	Length	
offset	Hliðrun frá rúmfræðilegri miðlínu alhæfða hlekksins, eftir atvikum; jákvæð hliðrun er til hægri í stefnu hlekksins, neikvæð hliðrun er til vinstri.	Length	voidable
toPosition	Lokastaðsetning línulega staksins, gefin upp sem lengdin frá upphafi línulega netstaksins á rúmfræðilegum ferli þess.	Length	

5.2.5. *Einföld punktvíðmiðun (SimplePointReference)*

Netkerfisvíðmiðun sem skorðast við punkt á línulegu netstaki. Punkturinn er staðsetning netstaksins á staðsetningunni „atPosition“ í netkerfinu.

Þessi tegund er undirtegund „LinkReference“.

Eigindir gagnategundarinnar „SimplePointReference“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
atPosition	Staðsetning punktsins, gefin upp sem lengdin frá upphafi línulega netstaksins á rúmfræðilegum ferli þess.	Length	
offset	Hliðrun frá rúmfræðilegri miðlínu alhæfða hlekksins, eftir atvikum; jákvæð hliðrun er til hægri í stefnu hlekksins, neikvæð hliðrun er til vinstri.	Length	voidable

5.3. **Kóðaskrár**5.3.1. *Tegund tengingar (ConnectionTypeValue)*

Tegundir tenginga milli mismunandi netkerfa.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.3.2. *Stefna hlekks (LinkDirectionValue)*

Skrá gilda fyrir stefnur sem tengjast hlekki.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

II. VIÐAUKI

KRÖFUR VEGNA LANDGAGNAÞEMA SEM SKRÁÐ ERU Í I. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 2007/2/EB

1. VIÐMIÐUNARHNITAKERFI

1.1. Skilgreiningar

Auk skilgreininganna sem settar eru fram í 2. gr. er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „viðmið“ (e. *datum*): stiki, eða mengi stika, sem skilgreinir staðsetningu upphafspunkts, kvarða og stefnu hnitakerfis, í samræmi við EN ISO-staðal 19111,
- „viðmið í landmælingu“ (e. *geodetic datum*): viðmið sem lýsir tengslum hnitakerfis og jarðarinnar, í samræmi við EN ISO-staðal 19111,
- „hnitakerfi“ (e. *coordinate system*): mengi stærðfræðireglna sem tilgreina hvernig hnit eru tengd punktum, í samræmi við EN ISO-staðal 19111,
- „viðmiðunarhnitakerfi“ (e. *coordinate reference system*): hnitakerfi sem tengist raunheiminum með viðmiði, í samræmi við EN ISO-staðal 19111. Þessi skilgreining nær yfir viðmiðunarhnitakerfi sem byggjast á landmælingahnitum eða kartesíusarhnitum og hnitakerfum sem byggjast á kortvörpun.
- „kortvörpun“ (e. *map projection*): breyting á hnitum úr landmælingahnitakerfi yfir í flöt, byggð á gagnkvæmum tengslum, í samræmi við EN ISO-staðal 19111,
- „samsett viðmiðunarhnitakerfi“ (e. *compound coordinate reference system*): viðmiðunarhnitakerfi sem notar tvö önnur óháð viðmiðunarhnitakerfi til að lýsa staðsetningu, annað fyrir lárétta hlutann og hinn fyrir lóðrétta hlutann, í samræmi við EN ISO-staðal 19111,
- „hnitakerfi í landmælingu“ (e. *geodetic coordinate system*): hnitakerfi þar sem staðsetning er tilgreind með breiddargráðu, lengdargráðu og (ef notuð er þrívið) sporvöluhæð, í samræmi við EN ISO-staðal 19111.

1.2. Viðmið fyrir þrívið og tvívið viðmiðunarhnitakerfi

Fyrir þrívið og tvívið viðmiðunarhnitakerfi og láréttan hluta samsettra viðmiðunarhnitakerfa, sem notuð eru til að gera landgagnasöfn aðgengileg, skal viðmiðið vera viðmið evrópska viðmiðunarkerfisins 1989 (e. *European Terrestrial Reference System 1989, ETRS89*) á svæðum sem eru innan landfræðilegs gildissviðs þess, eða viðmið alþjóðlega viðmiðunarkerfisins (e. *International Terrestrial Reference System, ITRS*) eða annarra hnitakerfa fyrir landmælingar, sem eru í samræmi við alþjóðlega viðmiðunarkerfið, á svæðum sem eru utan landfræðilegs gildissviðs evrópska viðmiðunarkerfisins. Samræmi við alþjóðlega viðmiðunarkerfið merkir að skilgreining kerfisins er byggð á skilgreiningu alþjóðlega viðmiðunarkerfisins og að það eru vel skráð tengsl milli kerfanna beggja, samkvæmt EN ISO-staðli 19111.

1.3. Viðmiðunarhnitakerfi

Landgagnasöfn skulu gerð aðgengileg með notkun minnst eins af viðmiðunarhnitakerfunum sem tilgreind eru í liðum 1.3.1, 1.3.2 og 1.3.3, nema eitt af skilyrðunum sem tilgreind eru í lið 1.3.4 eigi við.

1.3.1. Þrívið viðmiðunarhnitakerfi

- Þrívið kartesíusarhnit sem byggð eru á viðmiði sem tilgreint er í lið 1.2. og notar stikana fyrir sporvölu í viðmiðunarkerfinu fyrir landmælingar frá 1980 (e. *Geodetic Reference System 1980*).
- Þrívið hnit fyrir landmælingar (breiddargráða, lengdargráða, og sporvöluhæð) sem byggð eru á viðmiði sem tilgreint er í 1.2 og notar stika úr sporvölu viðmiðunarkerfis fyrir landmælingar frá 1980.

1.3.2. Tvívið viðmiðunarhnitakerfi

- Tvívið hnit fyrir landmælingar (breiddargráða og lengdargráða) sem byggð eru á viðmiði sem tilgreint er í 1.2 og þar sem notast er við stika úr sporvölu viðmiðunarkerfis fyrir landmælingar frá 1980.
- Flatarhnit fengin með stefnuhornsjafnflatarvörpun Lamberts í evrópska viðmiðunarkerfinu.

- Flatarhnit fengin með hornsannri keiluvörpun Lamberts í evrópska viðmiðunarkerfinu.
- Flatarhnit fengin með þverstæðu Mercator í evrópska viðmiðunarkerfinu.

1.3.3. Samsett viðmiðunarhnitakerfi

1. Í tilviki lárétta hlutarins í samsettu viðmiðunarhnitakerfi skal nota eitt af viðmiðunarhnitakerfunum sem tilgreind eru í lið 1.3.2.
2. Í tilviki lóðrétta hlutans skal nota eitt af eftirfarandi viðmiðunarhnitakerfum:
 - Nota skal evrópska hæðarkerfið (e. *European Vertical Reference System (EVRS)*) fyrir lóðrétta hlutann á landi til að gefa upp þyngdaraflstengda hæð innan landfræðilegs gildissviðs þess. Nota skal önnur hæðarkerfi tengd þyngdaraflssvæði jarðar til að gefa upp þyngdaraflstengda hæð á svæðum sem eru utan landfræðilegs gildissviðs evrópska hæðarkerfisins.
 - Í tilviki lóðrétta hlutans sem er í tómu andrúmslofti skal nota loftþrýsting, sem breytt hefur verið í hæð samkvæmt ISO-staðli 2533:1975, þar sem fjallað er um málloft.

1.3.4. Önnur viðmiðunarhnitakerfi

Ef notuð eru önnur viðmiðunarhnitakerfi en þau sem skráð eru í liðum 1.3.1, 1.3.2 eða 1.3.3 má gera eftirfarandi undantekningar:

1. Tilgreina má önnur viðmiðunarhnitakerfi fyrir tiltekin landgagnabemu í þessum viðauka.
2. Aðildarríkin mega skilgreina viðeigandi viðmiðunarhnitakerfi fyrir svæði utan meginlands Evrópu.

Landmælingakóðarnir og -stikarnir sem þarf til að lýsa þessum viðmiðunarhnitakerfum og til að hægt sé að framkvæma umbreytingar- og vörpunaraðgerðir skulu skráðir og kennimerki búið til, samkvæmt EN ISO-staðli 19111 og ISO-staðli 19127.

1.4. Viðmiðunarhnitakerfi sem notuð eru í skoðunarþjónustu netkerfis

Viðmiðunarhnitakerfi a.m.k. tvívíðra landhnita (breiddargráða, lengdargráða) skulu vera aðgengileg við birtingu á landgagnasöfnum með skoðunarþjónustu netkerfis eins og tilgreint er í reglugerð nr. 976/2009.

1.5. Kennimerki viðmiðunarhnitakerfa

1. Umsjón stika og kennimerkja viðmiðunarhnitakerfa skal höfð í einni eða fleirum sameiginlegum skrá fyrir viðmiðunarhnitakerfi.
2. Aðeins skal nota kennimerki sem eru í sameiginlegri skrá til vísunar í viðmiðunarhnitakerfin sem skráð eru í þessum lið.

2. LANDFRÆÐILEG REITAKERFI

2.1. Skilgreiningar

Auk skilgreininganna sem settar eru fram í 2. gr. er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „reitanet“ (e. *grid*): net sem samanstendur af tveimur eða fleiri mengjum ferla þar sem ferlarnir í hverju mengi skera ferlana í hinum mengjunum á algrímskan (e. *algorithmic*) hátt.

- „netreitur“ (e. *grid cell*): reitur sem afmarkast af reitaferlum,
- „netpunktur“ (e. *grid point*): punktur sem er á skurðpunkti tveggja eða fleiri ferla í reitakerfi.

2.2. Reitanet

Nota skal reitanetið sem er tilgreint í lið 2.2.1 í Inspire-áætluninni nema eitthvert af skilyrðunum sem tilgreind eru í lið 2.2.2 eigi við.

2.2.1. Reitanet fyrir samevrópska svæðisgreiningu og skýrslugjöf

Reitanetið sem er skilgreint í þessum lið skal notað sem landviðmiðunarkerfi þar sem þörf er á netreitum með föstum og ótvírætt skilgreindum staðsetningum jafnflatarreita.

Reitanetið er byggt á stefnuhornsjafnflatarvörpun Lamberts í evrópska viðmiðunarkerfinu (ETRS89-LAEA) þar sem vörpunarmiðjan er í punktinum 52° N, 10° A og fölsk austun $x_0 = 4321000$ m, fölsk norðun $y_0 = 3210000$ m.

Upphafspunktur reitanetsins fellur saman við falska upphafspunktinn í stefnuhornsjafnflatarvörpun Lamberts í evrópska viðmiðunarkerfinu ($x=0$, $y=0$).

Netpunktar reitaneta sem byggjast á stefnuhornsjafnflatarvörpun Lamberts í evrópska viðmiðunarkerfinu skulu falla saman við netpunkta reitanetsins.

Reitanetið er stigskipt með upplausnunum 1 m, 10 m, 100 m, 1000 m, 10000 m and 100000 m.

Afstaða reitanetsins er suður-norður, vestur-austur.

Tiltekið reitanet er „Grid_ETRS89-LAEA“. Stærð reitsins (e. *cell*) í metrum fylgir til auðkenningar á hverju upplausnarstigi.

Viðmiðunarpunktur netreits skal vera neðst í vinstra horni netreitsins.

Nota skal reitakóða, samsettan úr stærð reitsins og hnitem hans, til ótvíræðrar viðmiðunar og auðkenningar á netreit, neðst í vinstra horni deildarinnar í stefnuhornsjafnflatarvörpun Lamberts í evrópska viðmiðunarkerfinu. Stærð reitsins skal gefin upp í metrum (m) fyrir reiti allt að 100 m eða kílómetrum (km) fyrir reiti sem eru 1000 metrar eða stærri. Deilt skal í gildi fyrir norðan og austan með 10^n þar sem n er fjöldi núlla sem fylgja gildi reitstærðarinnar.

2.2.2. Önnur reitanet

Ef notuð eru önnur reitanet en þau sem tilgreind eru í lið 2.2.1 má gera eftirfarandi undantekningar:

1. Tilgreina má önnur reitanet fyrir tiltekin landgagnabemu sem um getur í þessum viðauka. Ef gögnum er miðlað með slíkum þemasértækum reitanetum skulu notaðir staðlar þar sem skilgreiningin á reitanetinu kemur annað hvort fram í gögnunum eða vísað er til hennar.
2. Aðildarríki mega skilgreina eigin reitanet fyrir netviðmið svæða utan meginlands Evrópu á grundvelli reitanets til landmælinga, sem er í samræmi við alþjóðlega viðmiðunarkerfið og stefnuhornsjafnflatarvörpun Lamberts og byggir á sömu meginreglum og mælt er fyrir um fyrir reitanetið sem er tilgreint í lið 2.2.1. Í því tilviki skal búið til kennimerki fyrir viðmiðunarnitakerfið.

3. ÖRNEFNI

3.1. Landhlutartegundir

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum úr gagnasöfnum sem tengjast landgagnabemanu „örnefni“:

- Nefndur staður

3.1.1. *Nefndur staður (NamedPlace)*

Öll rauneinindi (*e. real world entity*) sem er vísað til með einu eða fleiri sérheitum.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NamedPlace“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði sem tengist nefnda staðnum. Þessi gagnaforskrift setur ekki skorður á rúmfræðitegundir.	GM_Object	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
leastDetailedViewingResolution	Upplausn, gefin upp sem andhverfa viðmiðunarkvarða eða fjarlægðar, og fyrir ofan hana skal nefndi staðurinn og heitið, eða heitin, sem tengjast honum ekki lengur sjást í grunnskoðunarþjónustu.	MD_Resolution	voidable
localType	Lýsing á eiginleikum eininda sem eru auðkennd með örnefni, eða örnefnum, í skilningi gagnaveitanda, á minnst einu opinberu tungumáli Evrópusambandsins.	LocalisedCharacter-String	voidable
mostDetailedViewingResolution	Upplausn, gefin upp sem andhverfa viðmiðunarkvarða eða fjarlægðar, og fyrir neðan hana skal nefndi staðurinn og heitið, eða heitin, sem tengjast honum ekki lengur sjást í grunnskoðunarþjónustu.	MD_Resolution	voidable
name	Heiti nefnda staðarins.	GeographicalName	
relatedSpatialObject	Kennimerki landhlutar sem birtir sömu einindi en birtist í öðrum þemum Inspire-áætlunarinnar, eftir því sem við á.	Identifier	voidable
type	Lýsing á eiginleikum gerðar eininda sem eru auðkennd með örnefni.	NamedPlaceTypeValue	voidable

3.2. **Gagnategundir**3.2.1. *Örnefni (GeographicalName)*

Sérheiti sem rauneinindi er gefið.

Eigindir gagnategundarinnar „GeographicalName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
grammaticalGender	Málfræðileg formdeild nafnorða sem birtist í beygingu tengdra orða (kyn).	GrammaticalGender-Value	voidable
grammaticalNumber	Málfræðileg formdeild nafnorða sem notuð er til að greina milli eintölu og fleirtölu (tala).	GrammaticalNumber-Value	voidable
language	Tungumálið sem heitið er á, gefið upp sem þriggja stafa kóði, í samræmi við ISO-staðal 639-3 eða ISO-staðal 639-5.	CharacterString	voidable
nameStatus	Eigindlegar upplýsingar sem gera kleift að greina hvort treysta megí heitinu með tilvísun til staðlaðrar notkunar þess og/eða upplýsingagildis.	NameStatusValue	voidable
nativeness	Upplýsingar sem gera kleift að greina hvort heitið er það sem er/var notað á svæðinu þar sem landhluturinn er staðsettur á því augnabliki sem heitið er/var í notkun.	NativenessValue	voidable
pronunciation	Viðeigandi, réttur eða staðlaður (staðlaður innan málsamfélagsins sem um er að ræða) framburður ornefnisins.	PronunciationOfName	voidable
sourceOfName	Gagnalindin sem ornefnið var upprunalega tekið úr og fellt inn í gagnamengið sem veitir það/birtir það. Fyrir suma nefnda landhluti getur það vísað aftur til birta gagnamengisins ef ekki er gefið færi á neinum öðrum upplýsingum.	CharacterString	voidable
spelling	Réttur ritháttur ornefnisins.	SpellingOfName	

3.2.2. *Framburður heitis (PronunciationOfName)*

Viðeigandi, réttur eða staðlaður (staðlaður innan málsamfélagsins sem um er að ræða) framburður heitis.

Eigindir gagnategundarinnar „PronunciationOfName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
pronunciationIPA	Viðeigandi, réttur eða staðlaður (staðlaður innan málsamfélagsins sem um er að ræða) framburður heitis, gefinn upp með alþjóðlega hljóðritunarkerfinu (e. <i>International Phonetic Alphabet (IPA.)</i>)	CharacterString	voidable
pronunciationSoundLink	Viðeigandi, réttur eða staðlaður (staðlaður innan málsamfélagsins sem um er að ræða) framburður heitis, gefinn upp með hlekk til hljóðskrár.	URI	voidable

Skorður gagnategundarinnar „PronunciationOfName“

Fylla þarf út minnst aðra af tveimur eigindum „pronunciationSoundLink“ og „pronunciationIPA“.

3.2.3. *Stafsetning heitis (SpellingOfName)*

Réttur ritháttur heitis.

Eigindir gagnategundarinnar „SpellingOfName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
script	Mengi myndrænna tákna (t.d. stafróf) sem notað er til að rita heitið, gefið upp með fjögurra stafa kóðunum sem skilgreindir eru í ISO-staðli 15924, eftir því sem við á.	CharacterString	voidable
text	Ritháttur heitisins.	CharacterString	
transliterationScheme	Aðferð sem er notuð við breytingu heitanna milli mismunandi forskrifta.	CharacterString	voidable

3.3. **Kóðaskrár**3.3.1. *Málfræðilegt kyn (GrammaticalGenderValue)*

Málfræðilegt kyn örnefnis.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

3.3.2. *Málfræðileg tala (GrammaticalNumberValue)*

Málfræðileg tala örnefnis.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

3.3.3. *Staða nafns (NameStatusValue)*

Staða örnefnis, þ.e. upplýsingar sem gera kleift að greina hvaða heimildir skal gefa heitinu að því er varðar hvort það er staðlað og/eða staðbundið.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

3.3.4. *Tegund nefnds staðar (NamedPlaceTypeValue)*

Tegund nefnds staðar.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

3.3.5. *Upprunaleiki (NativityValue)*

Upprunaleiki örnefnis.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

3.4. **Lög****Lag fyrir örnefni landgagnapema**

Heiti lags	Titill lags	Landhlutartegund
GN.GeographicalNames	Örnefni	NamedPlace

4. STJÓRNSÝSLUEININGAR

4.1. Landhlutartegundir

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum úr gagnasöfnum sem tengjast landgagnaþemanu „stjórnsýslueiningar“:

- Stjórnsýslumörk
- Stjórnsýslueining
- Condominium
- Svæði samkvæmt flokkun hagskýrslusvæða

4.1.1. Stjórnsýslumörk (*AdministrativeBoundary*)

Lína sem afmarkar stjórnsýslueiningar

Eigindir landhlutartegundarinnar „AdministrativeBoundary“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
country	Tveggja stafa kóði eins og skilgreint er í sameiginlegum ritleiðbeiningum milli stofnana sem gefnar eru út af útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins.	CountryCode	
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræðileg birting markalínu.	GM_Curve	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
legalStatus	Réttarstaða þessara stjórnsýslumarka.	LegalStatusValue	voidable
nationalLevel	Stjórnsýslustig allra stjórnsýslueininga sem liggja að þessum mörkum.	AdministrativeHierarchyLevel	
technicalStatus	Tæknileg staða stjórnsýslumarkanna.	TechnicalStatusValue	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „AdministrativeBoundary“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
admUnit	Stjórnsýslueiningarnar sem eru aðskildar af þessum stjórnsýslumörkum.	administrativeUnit	voidable

4.1.2. Stjórnsýslueining (*AdministrativeUnit*)

Stjórnsýslueining þar sem aðildarríki hafa og/eða beita lögsögu að því er varðar stjórnun á staðar-, svæðis- og landsvísu.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AdministrativeUnit“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
country	Tveggja stafa kóði eins og skilgreint er í sameiginlegum ritleiðbeiningum milli stofnana sem gefnar eru út af útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins.	CountryCode	
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræðileg birting landfræðilegs svæðis sem fellur undir þessa stjórnsýslueiningu.	GM_MultiSurface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
name	Opinbert, innlent örnefni stjórnsýslueiningarinnar, gefið upp á nokkrum tungumálum ef þörf krefur.	GeographicalName	
nationalCode	Þematiskt kennimerki í samræmi við landsbundna stjórnsýslukóða sem skilgreindir eru í hverju landi.	CharacterString	
nationalLevel	Það stjórnsýslustig hjá landsbundnu stjórnvaldi sem ákvarðað er fyrir stjórnsýslueininguna.	AdministrativeHierarchyLevel	
nationalLevelName	Heiti stjórnsýslustigsins hjá landsbundnu stjórnvaldi sem ákvarðað er fyrir stjórnsýslueininguna.	LocalisedCharacterString	voidable
residenceOfAuthority	Miðstöð lands- eða staðbundinnar stjórnsýslu.	ResidenceOfAuthority	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „AdministrativeUnit“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
administeredBy	Stjórnsýslueining á sama stjórnsýslustigi og landsbundið stjórnvald sem stýrir þeirri stjórnsýslueiningu.	administrativeUnit	voidable
boundary	Stjórnsýslumörk milli þessarar stjórnsýslueiningar og allra eininga sem liggja að henni.	AdministrativeBoundary	voidable
coAdminister	Stjórnsýslueining á sama stjórnsýslustigi landsbundins yfirvalds sem er samstýrt af þessari stjórnsýslueiningu.	administrativeUnit	voidable
condominium	Sameiginlegt yfirráðasvæði sem er stjórnað af þessari stjórnsýslueiningu.	Condominium	voidable

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
lowerLevelUnit	Einingar á lægra stjórnsýslustigi landsbundna stjórnvaldsins sem er stjórnað af stjórnsýslueiningunni.	administrativeUnit	voidable
NUTS	Hagskýrslusvæði sem þessi stjórnsýslueining fellur undir í grannfræðilegum skilningi.	NUTSRegion	voidable
upperLevelUnit	Eining á hærra stjórnsýslustigi landsbundna stjórnvaldsins sem þessi stjórnsýslueining stýrir.	administrativeUnit	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „AdministrativeUnit“

Tengihlutverkið „condominium“ gildir eingöngu fyrir stjórnsýslueiningar ef „nationalLevel“=„1st order“ (landsstig).

Engin eining á lægsta stigi getur tengt einingar á lægra stigi.

Engin eining á hæsta stigi getur tengt einingar á hærra stigi.

4.1.3. Sameiginlegt yfirráðasvæði (Condominium)

Stjórnsýslusvæði sem er ákvarðað óháð öllum landsbundnum skiptingum á stjórnsýslu og stjórnað af tveimur eða fleiri löndum.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Condominium“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræðileg birting landfræðilegs svæðis sem fellur undir þetta sameiginlega yfirráðasvæði.	GM_MultiSurface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
name	Opinbert örnefni sameiginlega yfirráðasvæðisins, gefið upp á nokkrum tungumálum ef þörf krefur.	GeographicalName	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „Condominium“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
admUnit	Stjórnsýslueiningin sem stjórnar sameiginlega yfirráðasvæðinu	administrativeUnit	voidable

4.1.4. *Svæði samkvæmt flokkun hagskýrslusvæða (NUTSRegion)*

Hagskýrslusvæði sem skilgreint er með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 frá 26. maí 2003.

Þessi tegund er valteggund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „tölfræðilegar einingar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NUTSRegion“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
NUTSCode	Einkvæmur kóði hagskýrslusvæðis sem skilgreint er með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 frá 26. maí 2003.	CharacterString	
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræðileg birting landfræðilegs svæðis sem fellur undir þetta NUTS-svæði.	GM_MultiSurface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	

4.2. **Gagnategundir**4.2.1. *Aðsetur yfirvalds (ResidenceOfAuthority)*

Gagnategundir sem birta heiti og staðsetningu aðseturs yfirvalds.

Eigindir gagnategundarinnar „ResidenceOfAuthority“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geometry	Staðsetning aðseturs yfirvalds.	GM_Point	voidable
Heiti	Heiti aðseturs yfirvalds.	GeographicalName	

4.3. **Tilvikalistar**4.3.1. *Réttarstaða (LegalStatusValue)*

Lýsing á réttarstöðu og stjórnsýslumörkum.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „LegalStatusValue“

Gildi	Skilgreining
agreed	Samliggandi (e. <i>edge-matched</i>) mörk hafa verið ákveðin milli aðlægra stjórnsýslueininga og eru nú stöðug.
notAgreed	Jaðarsamskeytt (e. <i>edge matched</i>) mörk sem nærliggjandi stjórnsýslueiningar hafa samþykkt og hægt er að breyta.

4.3.2. *Tæknileg staða (TechnicalStatusValue)*

Lýsing á tæknilegri stöðu stjórnsýslumarka.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „TechnicalStatusValue“

Gildi	Skilgreining
edgeMatched	Mörk nærliggjandi stjórnsýslueininga hafa sömu hnitamengi.
notEdgeMatched	Mörk nærliggjandi stjórnsýslueininga hafa ekki sömu hnitamengi.

4.4. **Kóðaskrár**4.4.1. *Stjórnsýslustig (AdministrativeHierarchyLevel)*

Stig stjórnsýslu innan landsbundinna stjórnsýslustiga. Þessi kóðaskrá sýnir stigið í stigskiptingarpýramída stjórnskipulagsins, sem byggir á rúmfræðilegri hópun yfirráðasvæða og lýsir ekki endilega undirskipun milli tengdra yfirvalda á sviði stjórnsýslu.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

4.5. **Kröfur sem eru sértækar fyrir þema**

1. Hvert tilvik landhlutartegundarinnar „AdministrativeUnit“, að undanþeginni landsstigseiningunni sem birtir aðildarríki, og samstýrðum einingum, skal vísa nákvæmlega til einnar einingar á hærra stjórnsýslustigi. Þessi samsvörun skal gefin upp sem tengihlutverkið „upperLevelUnit“ í landhlutartegundinni „AdministrativeUnit“.
2. Hvert tilvik landhlutartegundarinnar „AdministrativeUnit“, að undanþegnum þeim sem eru á lægsta stigi, skulu vísa til viðkomandi eininga á lægra stigi. Þessi samsvörun skal gefin upp sem tengihlutverkið „lowerLevelUnit“ í landhlutartegundinni „AdministrativeUnit“.
3. Ef stjórnsýslueiningu er samstýrt af tveimur eða fleiri stjórnsýslueiningum skal nota tengihlutverkið „administeredBy“. Einingarnar sem samstýra þessari einingu skulu nota gagnstæða tengihlutverkið „coAdminister“.
4. Stjórnsýslueiningar á sama stjórnsýslustigi skulu ekki þekja sameiginleg svæði sem eru í sama flokki.
5. Tilvik landhlutartegundarinnar „AdministrativeBoundary“ skulu vera í samræmi við jaðra grannfræðikerfis heildarmarkalínuritsins (þ.m.t. öll stig).
6. Landfræðilegt umfang sameiginlegs yfirráðasvæðis má ekki vera hluti rúmfræðilegrar birtingar landfræðilegs umfangs stjórnsýslueiningar.
7. Sameiginlegu yfirráðasvæði má aðeins stýra með stjórnsýslueiningum á landsstigi.

4.6. **Lög**

Lög fyrir landgagnaþemað „stjórnsýslueiningar“

Heiti lags	Titill lags	Landhlutartegund
AU.AdministrativeUnit	Stjórnsýslueining	administrativeUnit
AU.AdministrativeBoundary	Stjórnsýslumörk	AdministrativeBoundary
AU.Condominium	Condominium	Condominium
AU.NUTSRegion	Svæði samkvæmt flokkun hagskýrslusvæða	NUTSRegion

5. STAÐFÖNG

5.1. Skilgreiningar

Auk skilgreininganna sem settar eru fram í 2. gr. er merking eftirfarandi hugtaks sem hér segir:

- „staðfengjanlegur hlutur“ (e. *addressable object*): landhlutur, ef það hefur þýðingu að tengja við hann staðfang.

5.2. Landhlutartegundir

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum úr gagnasöfnum sem tengjast landgagnaþemanu „staðföng“.

- Staðfang
- Heiti staðfangssvæðisins
- Staðfangshluti
- Heiti stjórnsýslueiningar
- Póstlýsir (e. *Postal Descriptor*)
- Heiti umferðaræðar

5.2.1. Staðfang (Address)

Auðkenning á fastri staðsetningu eignar með skipulagðri samsetningu örnefna og kennimerkja.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Address“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
alternativeIdentifier	Ytra, þematískt kennimerki landhlutarins „staðfang“ sem gerir rekstrarsamhæfi með núverandi fornkernum eða -hugbúnaði kleift.	CharacterString	voidable
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
locator	Kennimerki eða heiti sem er læsilegt manneskjum.	AddressLocator	
position	Staðsetning einkennandi punkts sem birtir staðsetningu staðfangsins samkvæmt tiltekinni forskrift, þ.m.t. upplýsingar um uppruna staðsetningarinnar.	GeographicPosition	
status	Réttmæti staðfangsins innan vistferilsins (útgáfunnar) af landhlutum „staðfang“.	StatusValue	voidable
validFrom	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa staðfangsins var eða verður gild í raunheiminum (e. <i>in the real world</i>).	DateTime	voidable
validTo	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa staðfangsins hætti að vera til í raun eða mun hætta að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „Address“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
building	Bygging sem staðfangið er gefið eða sem það tengist.	Tegund sem verður tilgreind í landgagnapemanu „Buildings“	voidable
component	Birtir að staðfangshlutinn sé virkur í staðfanginu.	AddressComponent	
parcel	Lóðarspilda sem fær þetta staðfang gefið eða sem það tengist.	CadastralParcel	voidable
parentAddress	Meginstaðfang (aðalstaðfang) (e. <i>Main (parent) address</i>) sem þetta (undir-) staðfang er fasttengt.	Address	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „Address“

Staðfang skal hafa landhlut með staðfangspátt sem svarar til stjórnsýslueiningar á 1. stigi (land).

Staðfang skal hafa nákvæmlega eina sjálfgefna landfræðilega staðsetningu (eigindin „sjálfgefinn“ í landhlutnum „GeographicPosition verður að vera „true“).

5.2.2. *Heiti staðfangssvæðis (AddressAreaName)*

Hluti staðfangs sem birtir heiti landsvæðis eða staðar og setur fjölda staðfengjanlegra hluta saman í hóp af ástæðum sem tengjast staðföngum, án þess að vera stjórnsýslueining.

Þessi tegund er undirtegund „AddressComponent“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AddressAreaName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
name	Sérheiti staðfangssvæðisins.	GeographicalName	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „AddressAreaName“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
namedPlace	Nefndi staðurinn sem þetta staðfangssvæðisheiti birtir.	NamedPlace	voidable

5.2.3. *Staðfangshluti (AddressComponent)*

Kennimerki eða örnefni tilgreinds landsvæðis, staðsetningar eða annars landhlutar sem skilgreinir umfang staðfangs.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AddressComponent“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
alternativeIdentifier	Ytra, þematiskt kennimerki landhlutarins „staðfangshluti“ sem gerir rekstrarsamhæfi með núverandi fornkerfum eða -hugbúnaði kleift.	CharacterString	voidable

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
inspireld	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
status	Réttmæti staðfangshlutarins innan vistarferilsins (útgáfunnar) af staðfangi landhlutarins.	StatusValue	voidable
validFrom	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa staðfangshlutarins var eða verður gild í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa staðfangshlutarins hætti að vera til í raun eða mun hætta að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „AddressComponent“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
situatedWithin	Annar staðfangshluti sem felur í sér landhlutinn sem þessi staðfangshluti birtir.	AddressComponent	voidable

5.2.4. *Heiti stjórnsýslueiningar (AdminUnitName)*

Staðfangshluti sem birtir heiti stjórnsýslueiningar þar sem aðildarríki hafa og/eða beita lögsögu að því er varðar stjórnun á staðar-, svæðis- og landsvísi.

Þessi tegund er undirtegund „AddressComponent“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AdminUnitName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
level	Stig stjórnsýslu innan landsbundinnar stjórnvaldsstigskiptingar.	AdministrativeHierarchyLevel	
name	Opinbert örnefni stjórnsýslueiningarinnar, gefið upp á mismunandi tungumálum ef þörf krefur.	GeographicalName	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „AdminUnitName“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
adminUnit	Stjórnsýslueiningin sem inniheld heitis stjórnsýslueiningarinnar á upptök sín í.	administrativeUnit	voidable

5.2.5. *Póstlýsir (PostalDescriptor)*

Staðfangshluti sem birtir auðkenningu undirflokks staðfanga og pósthúsbúðarstaði í landi, á svæði eða í borg af ástæðum sem tengjast pósti.

Þessi tegund er undirtegund „AddressComponent“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „PostalDescriptor“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
postCode	Kóði sem er búinn til og haldið við af ástæðum sem tengjast pósti til að auðkenna undirflokk staðfanga og póstútburðarstaða.	CharacterString	
postName	Eitt eða fleiri heiti sem eru búin til og haldið við af ástæðum sem tengjast pósti til að auðkenna undirflokk staðfanga og póstútburðarstaða.	GeographicalName	

Skorður landhlutartegundarinnar „PostalDescriptor“

Ef ekki er til póstkóði er krafist póstheitis.

Ef ekki er til póstheiti er krafist póstkóða.

5.2.6. Heiti umferðaræðar (ThoroughfareName)

Staðfangshluti sem birtir heiti vegar eða leiðar frá einni staðsetningu til annarrar.

Þessi tegund er undirtegund „AddressComponent“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „ThoroughfareName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
name	Heiti umferðaræðar	ThoroughfareNameValue	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „ThoroughfareName“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
transportLink	Einn eða nokkrir flutninganetshlekkir sem landhlutur heitis umferðaræðarinnar hefur verið tengdur við.	TransportLink	voidable

5.3. Gagnategundir

5.3.1. Staðgreinir staðfangs (AddressLocator)

Kennimerki eða heiti sem er læsilegt manneskjum og gerir notanda eða hugbúnaði kleift að vísa í og greina staðfangið frá nærliggjandi staðföngum innan heitis umferðaræðar, heitis staðfangsvæðis, heitis stjórnsýslueiningar eða póstlýsis sem staðfangið er staðsett í.

Eigindir gagnategundarinnar „AddressLocator“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Númer eða röð stafa sem auðkenna staðgreininn á einkvæman hátt innan viðkomandi umfangs, eða umfanga.	LocatorDesignator	
level	Stigið sem staðgreinirinn vísar til.	LocatorLevelValue	
name	Örnefni eða lýsandi texti sem er tengdur eign sem staðgreinirinn ber kennsl á.	LocatorName	

Tengihlutverk gagnategundarinnar „AddressLocator“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
withinScopeOf	Staðfangshlutinn sem skilgreinir innan hvaða umfangs staðfangsstaðgreininum er ráðstafað, samkvæmt reglum sem er ætlað að útiloka margræðni.	AddressComponent	voidable

Skorður gagnategundarinnar „AddressLocator“

Ef ekki er til kennimerki er krafist heitis.

Ef ekki er til heiti er krafist kennimerkis.

5.3.2. *Birting staðfangs (AddressRepresentation)*

Birting landhlutarins „staðfang“ til notkunar fyrir ytri viðfangsgerðarlýsingar sem þurfa að fela í sér grunnupplýsingar um staðfangið á læsilegan hátt.

Eigindir gagnategundarinnar „AddressRepresentation“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
addressArea	Heiti landsvæðis eða staðar sem setur fjölda staðfengjanlegra hluta saman í hóp af ástæðum sem tengjast staðföngum, án þess að vera stjórnsýslueining.	GeographicalName	voidable
adminUnit	Heiti stjórnsýslueiningar þar sem aðildarríki hafa og/eða beita lögsögu að því er varðar stjórnun á staðar-, svæðis- og landsvísu.	GeographicalName	
locatorDesignator	Fjöldi stafa eða stafaröð sem gerir notanda eða hugbúnaði kleift að túlka, þátta og sníða staðgreininn innan viðkomandi umfangs. Staðgreinir getur falið í sér fleiri staðgreiniskennimerki.	CharacterString	
locatorName	Sérheiti notað um rauneinindi sem staðgreinirinn auðkennir.	GeographicalName	
postCode	Kóði sem er búinn til og haldið við af ástæðum sem tengjast pósti til að auðkenna undirflokk staðfanga og pósthúsbúðarstaða.	CharacterString	voidable
postName	Eitt eða fleiri heiti sem eru bún til og haldið við af ástæðum sem tengjast pósti til að auðkenna undirflokk staðfanga og pósthúsbúðarstaða.	GeographicalName	voidable
thoroughfare	Heiti vegar eða leiðar frá einni staðsetningu til annarrar, t.d. gata eða vatnaleið.	GeographicalName	voidable

Tengihlutverk gagnategundarinnar „AddressRepresentation“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
addressFeature	Tilvísun í landhlutinn „staðfang“.	Address	voidable

5.3.3. Landfræðileg staðsetning (*GeographicPosition*)

Staðsetning einkennandi punkts sem birtir staðsetningu staðfangsins samkvæmt tiltekinni forskrift, þ.m.t. upplýsingar um uppruna staðsetningarinnar.

Eigindir gagnategundarinnar „GeographicPosition“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
default	Tilgreinir hvort líta beri á þessa staðsetningu sem sjálfgefna eða ekki.	Boolean	
geometry	Staðsetning punktsins, gefin upp í hnitum í völdu landviðmiðunarkerfi.	GM_Point	
method	Lýsing á hvernig, og af hverjum, landfræðileg staðsetning staðfangsins var búin til eða leidd út.	GeometryMethodValue	voidable
specification	Upplýsingar sem skilgreina forskriftina sem er notuð til að búa til eða leiða út þessa landfræðilegu staðsetningu staðfangsins.	GeometrySpecificationValue	voidable

5.3.4. Kennimerki staðgreinis (*LocatorDesignator*)

Númer eða röð stafa sem auðkenna staðgreininn á einkvæman hátt innan viðkomandi umfangs, eða umfanga. Full auðkenning staðgreinisins getur falið í sér eitt eða fleiri staðgreiniskennimerki.

Eigindir gagnategundarinnar „LocatorDesignator“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Auðkennandi hluti staðgreinisins, samsettur úr einum eða fleiri tölum eða öðrum stöfum.	CharacterString	
type	Tegund staðgreinisgildis sem gerir hugbúnaði kleift að tákna, þátta eða sníða hann í samræmi við tilteknar reglur.	LocatorDesignatorTypeValue	

5.3.5. Heiti staðgreinis (*LocatorName*)

Sérheiti notað um rauneinindi sem staðgreinirinn auðkennir.

Eigindir gagnategundarinnar „LocatorName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
name	Auðkennandi hluti heitis staðgreinisins.	GeographicalName	

type	Tegund staðgreinisgildis sem gerir hugbúnaði kleift að tákna, þátta eða sníða hann í samræmi við tilteknar reglur.	LocatorNameTypeValue	
------	--	----------------------	--

5.3.6. *Hluti af heiti (PartOfName)*

Hluti af fullu heiti sem verður til við skiptingu heitis umferðaræðarinnar í aðskilda merkingarfræðilega hluta á sama tungumáli og með sömu forskrift og fullt heiti umferðaræðarinnar.

Eigindir gagnategundarinnar „PartOfName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
part	Stafastrengur sem lýsir aðskildum hluta heitisins á sama tungumáli og með sömu forskrift og fullt heiti umferðaræðarinnar.	CharacterString	
type	Flokkun hluta heitis samkvæmt merkingu hans í heildarheiti umferðaræðarinnar.	PartTypeValue	

5.3.7. *Gildi heitis umferðaræðar (ThoroughfareNameValue)*

Sérheiti, notað um umferðaræð, sem getur valkvætt falið í sér að heitinu sé skipt niður í hluta.

Eigindir gagnategundarinnar „ThoroughfareNameValue“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
name	Sérheiti umferðaræðarinnar.	GeographicalName	
nameParts	Einn eða fleiri af þeim hlutum sem hægt er að skipta heiti umferðaræðar í.	PartOfName	voidable

5.4. **Kóðaskrár**

5.4.1. *Rúmfræðiaðferð (GeometryMethodValue)*

Lýsing á hvernig, og af hverjum, þessi landfræðilega staðsetning staðfangsins var búin til eða leidd út.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.4.2. *Rúmfræðilýsing (GeometrySpecificationValue)*

Upplýsingar sem skilgreina forskriftina sem er notuð til að búa til eða leiða út þessa landfræðilegu staðsetningu staðfangsins.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.4.3. *Tegund kennimerkis staðgreinis (LocatorDesignatorTypeValue)*

Lýsing á merkingarfræði kennimerkis staðgreinisins.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.4.4. *Staðgreinisstig (LocatorLevelValue)*

Stigið sem staðgreininirinn vísar til.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.4.5. *Tegund heitis staðgreinis (LocatorNameTypeValue)*

Lýsing á merkingarfræði heitis staðgreinisins.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.4.6. *Tegund hluta (PartTypeValue)*

Flokkun hluta heitis samkvæmt merkingu hans í heildarheiti umferðaræðarinnar.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.4.7. *Staða (StatusValue)*

Núverandi réttmæti raunstaðfangsins eða staðfangshlutans.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

5.5. **Kröfur sem eru sértækar fyrir þema**5.5.1. *Staðsetning staðfangsins*

1. Staðsetning staðfangsins í gagnamenginu skal sett fram með hnitum raunstaðsetningarinnar eins nákvæmlega og unnt er. Þetta skulu vera nákvæmustu, beint skráðu hnitin sem völ er á eða, ef engin slík eru til, hnit sem fengin eru úr einum af staðfangshlutunum og þá fær sá þáttur forgang sem gefur færi á nákvæmustu staðarákvörðuninni.
2. Ef staðfang hefur fleiri en eina staðsetningu skal eigindin „specification“ útfyllt (e. *populated*) með mismunandi gildum fyrir hvert þeirra.

5.5.2. *Tengihlutverk*

1. Tengihlutverkið „withinScopeOf“ skal útfyllt fyrir alla staðgreina sem er ráðstafað samkvæmt reglum, sem er ætlað að útiloka margaðni innan tilgreinds staðfangshlutar (þ.e. heiti umferðaræðar, svæðisheiti staðfangs, heiti pósthýsis eða heiti stjórnsýslueiningar).
2. Tengihlutverkið „parentAddress“ skal útfyllt fyrir öll staðföng sem eru tengd aðalstaðfangi (eða meginstaðfangi).
3. Staðfang skal hafa tengingu við heiti landsins sem það er staðsett í. Staðfang verður auk þess að hafa tengingar við þá viðbótarhluta staðfangs sem eru nauðsynlegir svo hægt sé að auðkenna og staðsetja tilvik staðfangsins með ótvíræðum hætti.

5.6. **Lög****Lög fyrir landgagnaþemað „staðfang“**

Heiti lags	Titill lags	Landhlutartegund
AD.Address	Staðföng	Address

6. **LÓÐASPILDUR**6.1. **Landhlutartegundir**

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum úr gagnasöfnum sem tengjast landgagnaþemanu „lóðaspildur“:

- Grundvallareining eignar
- Lóðamörk

- Lóðarspilda
- Lóðaskipulag

Alltaf skal gefið færi á lóðarspildum.

Aðildarríkin skulu gera grundvallareiningar eigna aðgengilegar ef einungis eru gefnar einkvæmar tilvísanir í lóðir fyrir grundvallareiningar eigna og ekki fyrir spildur.

Aðildarríkin skulu gera lóðamörk aðgengileg ef upplýsingar um raunnákvæmni staðsetningar eru skráðar fyrir lóðamörkin.

6.1.1. Eining grundvallareignar (BasicPropertyUnit)

Grundvallareining eignarhalds sem skráð er í jarðabækur, þinglýsingarbækur eða jafngildi þeirra. Hún skilgreinist af ótvíræðu eignarhaldi og einsleitum fasteignaréttindum og getur samanstðið af einni eða fleiri samliggjandi eða landfræðilega aðskildum landspildum.

Eigindir landhlutartegundarinnar „BasicPropertyUnit“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
areaValue	Gildi skráðs svæðis sem gefur svæðisstærð láréttar vörpunar lóðaspildanna sem saman mynda einingu grunn eignarinnar.	Svæði	voidable
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landagnasafninu.	DateTime	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
nationalCadastralReference	Þematískt kennimerki á landsvísu, yfirleitt fullur landskóði grunneignareiningarinnar. Verður að tryggja tengingu við landsbundna lóðaskrá eða jafngildi hennar.	CharacterString	
validFrom	Opinber dagsetning og tími þegar grunneignareiningin var/verður lagalega staðfest.	DateTime	voidable
validTo	Dagsetning og tími þegar hætt var/verður að nota grunneignareininguna samkvæmt lögum.	DateTime	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „BasicPropertyUnit“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
AdministrativeUnit	Sú stjórnsýslueining á lægsta stjórnsýslustigi sem felur í sér þessa grundvallareignareiningu.	administrativeUnit	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „BasicPropertyUnit“

Gildi „areaValue“ skal gefið upp í fermetrum.

6.1.2. *Lóðamörk (CadastralBoundary)*

Hluti útlínunnar í lóðarspildu. Tvær nærliggjandi lóðaspildur geta haft sömu lóðamörk.

Eigindir landhlutartegundarinnar „CadastralBoundary“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
estimatedAccuracy	Áætluð raunnákvæmni staðsetningar lóðamarkanna í því viðmiðunarhnitakerfi grunngerðar fyrir landupplýsingar innan Evrópubandalagsins, sem farið er eftir. Raunnákvæmni staðsetningar er meðalgildið af staðsetningartengdum óvissuþáttum fyrir tiltekið mengi staðsetninga, þar sem staðsetningartengdir óvissuþættir eru fjarlægðin milli mældrar stöðu og þess sem er talið vera samsvarandi raunstaðsetning (e. <i>true position</i>).	Length	voidable
geometry	Rúmfræði lóðamarkanna.	GM_Curve	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
validFrom	Opinber dagsetning og tími þegar lóðamörkin voru/verða lagalega staðfest.	DateTime	voidable
validTo	Dagsetning og tími þegar hætt var/verður að nota lóðamörkin samkvæmt lögum.	DateTime	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „CadastralBoundary“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
parcel	Lóðarspildan, eða lóðaspildurnar, sem afmarkast af þessum lóðamörkum. Ein eða tvær lóðaspildur geta afmarkast af sömu lóðamörkum.	CadastralParcel	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „CadastralBoundary“

Gildi „estimatedAccuracy“ skal gefið upp í fermetrum.

6.1.3. *Lóðaspildur (CadastralParcel)*

Svæði sem skilgreind eru út frá lóðaskrár eða jafngildi þeirra.

Eigindir landhlutartegundarinnar „CadastralParcel“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
areaValue	Gildi skráðs svæðis sem gefur svæðisstærð láréttar vörpunar lóðarspildunnar.	Svæði	voidable

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði lóðarspildunnar.	GM_Object	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
label	Texti sem er almennt notaður til að sýna auðkenningu lóðarspildunnar.	CharacterString	
nationalCadastralReference	Þematískt kennimerki á landsvísi, yfirleitt fullur landskóði lóðarspildunnar. Verður að tryggja tengingu við landsbundna lóðarskrá eða jafngildi hennar.	CharacterString	
referencePoint	Punktur innan lóðarspildunnar.	GM_Point	voidable
validFrom	Opinber dagsetning og tími þegar lóðarspildan var/verður lagalega staðfest.	DateTime	voidable
validTo	Dagsetning og tími þegar hætt var/verður að nota lóðarspilduna samkvæmt lögum.	DateTime	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „CadastralParcel“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
AdministrativeUnit	Sú stjórnsýslueining á lægsta stjórnsýslustigi sem felur í sér þessa lóðarspildu.	administrativeUnit	voidable
basicPropertyUnit	Grundvallareignareiningin, eða -einingarnar, sem fela í sér þessa lóðarspildu.	BasicPropertyUnit	voidable
zoning	Lóðaskipulag á lægsta stjórnsýslustigi sem felur í sér þessa lóðarspildu.	CadastralZoning	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „CadastralParcel“

Gildi „areaValue“ skal gefið upp í fermetrum.

Rúmfræðileg tegund skal vera „GM_Surface“ eða „GM_MultiSurface“

6.1.4. Lóðaskipulag lóðaspilda (CadastralZoning)

Millisvæði (e. *intermediary areas*), notuð til að skipta landsbundnu yfirráðasvæði í lóðaspildur.

Eigindir landhlutartegundarinnar „CadastralZoning“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
estimatedAccuracy	Metin raunnákvæmni staðsetningar lóðaspilda innan lóðaskipulags sem er notað í viðmiðunarhnitakerfi grunngerðar fyrir landupplýsingar innan Evrópu-bandalagsins. Raunnákvæmni staðsetningar er meðalgildið af staðsetningartengdum óvissuþáttum fyrir tiltekið mengi staðsetninga, þar sem staðsetningartengdir óvissuþættir eru fjarlægðin milli mældrar stöðu og þess sem er talið vera samsvarandi raunstaðsetning (e. <i>true position</i>).	Length	voidable
geometry	Rúmfræði lóðaskipulags.	GM_MultiSurface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
label	Texti sem er almennt notaður til að sýna auðkenningu lóðaskipulagsins.	CharacterString	
level	Stig lóðaskipulagsins í landsbundinni stigskipun lóða.	CadastralZoningLevel-Value	voidable
levelName	Nafn á stiginu í landsbundinni stigskipun lóðaskipulagsins á a.m.k. einu opinberu tungumáli Evrópusambandsins.	LocalisedCharacterString	voidable
name	Nafn lóðaskipulagsins.	GeographicalName	voidable
nationalCadastralZoningReference	Þematískt kennimerki á landsvísu, yfirléitt fullur landskóði lóðaskipulagsins.	CharacterString	

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
originalMapScaleDenominator	Nefnarinn í kvarða upp-runalega pappírkortsins (þar sem við á) sem lóðaskipulagið samsvarar.	Integer	voidable
referencePoint	Punktur innan lóðaskipulagsins.	GM_Point	voidable
validFrom	Opinber dagsetning og tími þegar lóðaskipulagið var/verður lagalega staðfest.	DateTime	voidable
validTo	Dagsetning og tími þegar hætt var/verður að nota lóðaskipulagið samkvæmt lögum.	DateTime	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „CadastralZoning“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
upperLevelUnit	Lóðaskipulagið á næsta stigi fyrir ofan sem felur í sér þetta lóðaskipulag.	CadastralZoning	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „CadastralZoning“

Gildi „estimatedAccuracy“ skal gefið upp í fermetrum.

Lóðaskipulag á neðra stigi skal vera hluti af skipulagi á efra stigi.

6.2. Kóðaskrár

6.2.1. Stig lóðaskipulags (CadastralZoningLevelValue)

Stigskipting lóðaskipulags.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

6.3. Kröfur sem eru sértækar fyrir þema

6.3.1. Rúmfræðileg birting

- Gildamengi staðeiginleika sem eru skilgreindir í þessum þætti eru ekki bundnir við staðgerðarlýsingar með frumfitjum í skilningi EN ISO-staðals 19125-1.
- Ef lóðamörk eru gefin upp skulu lóðamörkin sem samsvara útlinu lóðarspildu mynda lokaðan hring eða lokaða hringi.

6.3.2. Myndun hlutvísana

Öll tilvik landhlutartegundarinnar „CadastralParcel“ skulu hafa eigindina „nationalCadastralReference“ sem þematískt kennimerki. Sú eigind verður að gera notendum kleift að geta tengst upplýsingum um réttindi, eigendur og öðrum lóðaupplýsingum á landsbundnum lóðaskrár eða jafngildi þeirra.

6.3.3. Viðmiðunarhnitakerfi

Ef gögn í landgagnapemanu „lóðarspildur“ eru gerð aðgengileg í flatarhnitum með hornsannri keiluvörpun Lamberts skulu þau einnig gerð aðgengileg í minnst einu af hinum viðmiðunarhnitakerfunum sem tilgreind eru í liðum 1.3.1, 1.3.2 og 1.3.3.

6.4. **Reglur um birtingar**6.4.1. *Lög***Lag fyrir landgagnabemað „lóðaspildur“**

Heiti lags	Titill lags	Landhlutartegund
CP.CadastralParcel	Lóðarspilda	CadastralParcel
CP.CadastralZoning	Lóðaskipulag	CadastralZoning
CP.CadastralBoundary	Lóðamörk	CadastralBoundary

7. **FLUTNINGANET**7.1. **Skilgreiningar**

Auk skilgreininganna sem settar eru fram í 2. gr. er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „viðmiðunarpunktur flugvallar“ (e. *aerodrome reference point*): tiltekin landfræðileg staðsetning flugvallar, staðsett nærri upphaflegri eða skipulagðri rúmfræðilegri miðju flugvallarins og sem almennt er um kyrrt þar sem hún var upphaflega ákvörðuð,
- „flugvöllur/þyrfluflugvöllur“ (e. *airport/heliport*): tiltekið svæði á láði eða legi (að meðtöldum byggingum og búnaði) sem ætlað er að nokkru eða öllu leyti til afnota við komu og brottför loftfara og hreyfingar þeirra á jörðu niðri,
- „djúpleið“ (e. *deep water route*): leið á tilteknu svæði innan skilgreindra marka sem hefur verið nákvæmlega könnuð, niður á tiltekna lágmarksdýpt, með tilliti til fjarlægðar frá hindrunum á sjávarbotni og í kafi,
- „samþætt tenging“ (e. *inter-modal connection*): tenging milli tveggja staka í mismunandi flutninganetum sem nota mismunandi flutningsmáta og sem gerir þar með mögulegt að breyta flutningsmáta þess farms sem er fluttur (fólk, vörur o.s. frv.),
- „línulegt stak“ (e. *linear element*): einviður hlutur sem virkar sem ás í línulegri viðmiðun,
- „línuleg viðmiðun“ (e. *linear referencing*): forskrift staðsetningar í afstöðu við einviðan hlut sem mæling á (eða hliðrun frá, sé þess óskað) því staki,
- „flugleiðsögutæki“ (e. *navaid equipment*): efnisleg flugleiðsögutæki staðsett á yfirborði jarðar, s.s. fjölstefnuviti (e. *Very High Frequency Omnidirectional Radio Range (VOR)*), fjarlægðarmæliviti (e. *Distance Measuring Equipment (DME)*), miðlínusendir (e. *localizer*), TACAN-viti (e. *Tactical Air Navigation Beacon (TACAN)*) o.s.frv., sem gerir auðveldara að leiðbeina flugförum örugglega á núverandi flugleiðum,
- „hlutvísun“ (e. *object referencing*): gefur upp landfræðilegt umfang hlutar með miðun við núverandi landhlut eða safn landhluta,
- „athafnasvæði brautarstöðvar“ (e. *railway yard*): svæði þar sem liggja samtengdir margir, samsíða járnbrautarteinar (oftast fleiri en tvennir) sem eru notaðir til að stöðva lestir í því skyni að ferma þær eða afferma án þess að trufla umferð eftir aðaljárnbrautarspori,
- marktækur punktur (e. *significant point*): tilgreind landfræðileg staðsetning sem er notuð til að skilgreina flugleið í flugumferðarþjónustu, flugslóð loftfars eða vegna annarrar flugleiðsögu/flugumferðarþjónustu.

7.2. **Skipulag landgagnabemans „flutninganet“**

Tegundunum sem eru tilgreindar vegna landgagnabemans „flutninganet“ er skipt í eftirfarandi flokka:

- Sameiginlegir flutningabættir
- Loftflutninganet
- Togbrautanet

- Járnbrautaflutninganet
- Vegaflutninganet
- Vatnaflutninganet

7.3. Sameiginlegir flutningaþættir

7.3.1. Landhlutartegundir

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast þemanu „sameiginlegir flutningaþættir“:

- Aðgangstakmarkanir
- Ástand búnaðar
- Yfirvald sem ber ábyrgð á viðhaldi
- Vegstika
- Eigandayfirvald
- Ökutækjatakmarkanir
- Átt umferðarflæðis
- Flutningasvæði
- Flutningahlekkur
- Flutningahlekkjaröð
- Flutningahlekkjamengi
- Flutninganet
- Flutningahnúta
- Flutningshlutur
- Flutningapunktur (e. *transport point*)
- Flutningseign
- Lóðrétt staða

7.3.1.1. Aðgangstakmarkanir (AccessRestriction)

Takmörkun á aðgangi flutningaþátta.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AccessRestriction“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
restriction	Eðli aðgangstakmarkana	AccessRestrictionValue	

7.3.1.2. Ástand búnaðar (ConditionOfFacility)

Ástand þátta í flutningsneti með tilliti til notkunar hans og þess hvort hann er fullgerður.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „ConditionOfFacility“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
currentStatus	Núverandi gildi þáttar í flutningsneti með tilliti til notkunar hans og þess hvort hann er fullgerður.	ConditionOfFacilityValue	

7.3.1.3. Yfirvald sem ber ábyrgð á viðhaldi (MaintenanceAuthority)

Yfirvaldið sem ber ábyrgð á viðhaldi flutningaþáttarins

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „MaintenanceAuthority“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
authority	Auðkenning yfirvaldsins sem ber ábyrgð á viðhaldi.	CI_Citation	

7.3.1.4. Vegstika (MarkerPost)

Viðmiðunarmerki sem er sett á leið í flutninganeti, yfirleitt með reglulegu millibili, sem gefur upplýsingar um fjarlægðina frá upphafi leiðar, eða frá einhverjum öðrum viðmiðunarpunkti, til punktsins þar sem vegstikan er staðsett.

Þessi tegund er undirtegund „TransportPoint“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „MarkerPost“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
location	Fjarlægð frá upphafi leiðar, eða frá einhverjum öðrum viðmiðunarpunkti, til punktsins þar sem vegstika er staðsett.	Vegalengd	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „MarkerPost“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
route	Leið í flutninganeti sem vegstikan hefur verið staðsett við.	TransportLinkSet	voidable

7.3.1.5. Eigandayfirvald (OwnerAuthority)

Yfirvaldið sem er eigandi flutningaþáttarins.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „OwnerAuthority“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
authority	Auðkenning eigandayfirvaldsins	CI_Citation	

7.3.1.6. Ökutækjatakmarkanir (RestrictionForVehicles)

Takmarkanir ökutækja í flutningaþætti

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RestrictionForVehicles“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
measure	Ráðstöfunin sem gerð er til takmörkunarinnar.	Measure	
restrictionType	Tegund takmörkunar.	RestrictionTypeValue	

7.3.1.7. Átt umferðarflæðis (TrafficFlowDirection)

Gefur upplýsingar um umferðarflæði með tilliti til áttar vigurs flutningahlekkisins.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TrafficFlowDirection“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
direction	Gefur upplýsingar um átt umferðarflæðisins.	LinkDirectionValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „TrafficFlowDirection“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut af tegundinni „Link“ eða „LinkSequence“.

7.3.1.8. Flutningasvæði (TransportArea)

Flötur sem birtir landfræðilegt umfang þáttar í flutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkArea“.

Þessi tegund er undirtegund „TransportObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportArea“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
validFrom	Tímasetning þess þegar flutningasvæðið varð til í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Tímasetningin frá og með því að flutningasvæðið hættir að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „TransportArea“

Öll flutningasvæði hafa ytra kennimerki hlutar.

7.3.1.9. Flutningahlekkur (TransportLink)

Línulegur landhlutur sem lýsir rúmfræði og tengjanleika flutninganets milli tveggja punkta í netkerfinu.

Þessi tegund er undirtegund „Link“.

Þessi tegund er undirtegund „TransportObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportLink“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
validFrom	Tímasetning þess þegar flutningahlekkurinn varð til í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Tímasetningin frá og með því að flutningahlekkurinn hættir að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „TransportLink“

Allir flutningahlekkir hafa ytra kennimerki hlutar.

7.3.1.10. Flutningahlekkjaröð (TransportLinkSequence)

Línulegur landhlutur, samsettur úr safni raðaðra flutningahlekkja sem birta samfellda leið, án nokkurra greina, í flutninganetinu. Þátturinn hefur skilgreint upphaf og lok og hver staðsetning á röð flutningahlekkjana er auðgreinanleg með einum stika, s.s. lengd. Hann lýsir þætti í flutninganetinu, sem einkennist af einu eða fleiri þematískum kennimerkjum og/eða eiginleikum.

Þessi tegund er undirtegund „LinkSequence“.

Þessi tegund er undirtegund „TransportObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportLinkSequence“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
validFrom	Tímasetning þess þegar flutningahlekkjaröðin varð til í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Tímasetningin frá og með því að flutningahlekkjaröðin hættir að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „TransportLinkSequence“

Flutningahlekkjaröð verður að vera samansett úr flutningahlekkjum sem tilheyra allir sama flutninganeti.

Allar flutningahlekkjaraðir hafa ytra kennimerki hlutar.

7.3.1.11. Flutningahlekkjamengi (TransportLinkSet)

Safn hlekkjaraða og/eða stakra flutningshlekkja sem hefur tiltekið hlutverk eða merkingu í flutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „LinkSet“.

Þessi tegund er undirtegund „TransportObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportLinkSet“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
validFrom	Tímasetning þess þegar flutningahlekkurinn varð til í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Tímasetningin frá og með því að flutningahlekkurinn hættir að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „TransportLinkSet“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
post	Vegstika á leið í flutninganeti.	MarkerPost	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „TransportLinkSet“

Flutningahlekkjamengi verður að vera samansett úr flutningahlekkjum og/eða flutningahlekkjaröðum sem tilheyra öll sama flutninganeti.

Öll flutningahlekkjamengi hafa ytra kennimerki hlutar.

7.3.1.12. Flutninganet (TransportNetwork)

Safn netstaka sem tilheyra einum flutningsmáta.

Þessi tegund er undirtegund „Network“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportNetwork“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
typeOfTransport	Tegund flutninganets, byggð á tegund grunngerðarinnar sem netkerfið notar.	TransportTypeValue	

7.3.1.13. Flutningahnúta (TransportNode)

Punkthlutur sem er notaður vegna tengjanleika.

Þessi tegund er undirtegund „Node“.

Þessi tegund er undirtegund „TransportObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
validFrom	Tímasetning þess þegar flutningahnútan varð til í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Tímasetningin frá og með því að flutningahnútan hættir að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „TransportNode“

Allar flutningahnútur hafa ytra kennimerki hlutar.

7.3.1.14. Flutningshlutur (TransportObject)

Grunnur fyrir auðkenningu flutninganetshluta í raunheiminum.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportObject“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geographicalName	Örnefni notað til að auðkenna flutninganetshlutinn í raunheiminum. Það leggur til „lykil“ sem tengir skilyrðislaust mismunandi birtingar hlutarins.	GeographicalName	voidable

7.3.1.15. Flutningapunktur (TransportPoint)

Punkthlutur – sem er ekki hnúta – sem birtir staðsetningu staks í flutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkElement“.

Þessi tegund er undirtegund „TransportObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportPoint“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geometry	Staðsetning flutningapunktsins.	GM_Point	
validFrom	Tímasetning þess þegar flutningapunkturinn varð til í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Tímasetningin frá og með því að flutningapunkturinn hættir að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „TransportPoint“

Allar flutningapunktar hafa ytra kennimerki hlutar.

7.3.1.16. Flutningaeiginleiki (TransportProperty)

Visun í eiginleika sem á við um netkerfið. Þessi eiginleiki getur átt við um allt netstakið sem hann er tengdur, eða honum getur verið lýst með línulegri viðmiðun þegar um er að ræða línulega landhluti.

Þessi tegund er undirtegund „NetworkProperty“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TransportProperty“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
--------	--------------	--------	--------------

validFrom	Tímasetning þess þegar flutningaeiginleikinn byrjaði að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable
validTo	Tímasetningin frá og með því að flutningaeiginleikinn hættir að vera til í raunheiminum.	DateTime	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „TransportProperty“

Allar flutningaeiginleikarnir hafa ytra kennimerki hlutar.

7.3.1.17. Lóðrétt staða (VerticalPosition)

Lóðrétt stig í hlutfalli við aðra flutninganetsþætti.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „VerticalPosition“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
verticalPosition	Lóðrétt staða í hlutfalli við flutningaþáttinn.	VerticalPositionValue	

7.3.2. Tilvikalistar

7.3.2.1. Flutningstegund (TransportTypeValue)

Mögulegar tegundir flutninganeta.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „TransportTypeValue“

Gildi	Skilgreining
air	Flutninganet fyrir flutning í lofti.
cable	Flutninganet fyrir flutning með togvír.
rail	Flutninganet fyrir flutning á járnbraut.
road	Flutninganet fyrir flutning á vegum.
water	Flutninganet fyrir flutning á sjó og vatnaleiðum.

7.3.3. Kóðaskrár

7.3.3.1. Aðgangstakmarkanir (AccessRestrictionValue)

Tegundir aðgangstakmarkana fyrir flutningaþáttinn.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.3.3.2. Tegund aðgangstakmörkunar (RestrictionTypeValue)

Mögulegar takmarkanir fyrir farartæki sem hafa aðgang að flutningaþætti.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4. Loftflutninganet

7.4.1. Landhlutartegundir

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast „loftflutninganet“:

- Flugvallarsvæði
- Flugvallarflokkur
- Flugvallarhnúta
- Flugvallartegund
- Flughlekkur
- Flughlekkjaröð
- Flughnúta
- Flugleið
- Flugleiðarhlekkur
- Loftrýmissvæði
- Hlaðsvæði
- Ástand flugbúnaðar
- Tiltekinn punktur
- Lengd þáttar
- Breidd þáttar
- Hæð vallar
- Verklagsreglur um blindaðflug
- Neðri hæðarmörk
- Flugleiðsögn
- Verklagshlekkur
- Flugbrautarsvæði
- Miðlínupunktur flugbrautar
- Staðlað blindaðflug
- Stöðluð blindflugsbrottför
- Samsetning yfirborðs
- Akbrautarsvæði loftfara
- Snerti- og flugtakssvæði
- Efri hæðarmörk
- Notkunartakmarkanir

7.4.1.1. Flugvallarsvæði (AerodromeArea)

Tiltekið svæði á láði eða legi (að meðtöldum byggingum og búnaði) sem ætlað er að nokkru eða öllu leyti til afnota við komu og brottför loftfara og hreyfingar þeirra á jörðu niðri.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.4.1.2. Flugvallarflokkur (AerodromeCategory)

Flugvallarflokkur varðandi umfang og mikilvægi flugumferðarþjónustu til og frá flugvöllum.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AerodromeCategory“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
aerodromeCategory	Gildi sem gefur upplýsingar um flokk flugvallar.	AerodromeCategoryValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „AerodromeCategory“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugstöðvarhnúta eða flugstöðvarsvæði.

7.4.1.3. Flugvallarhnúta (AerodromeNode)

Hnúta, staðsett á viðmiðunarpunkti flugvallar/þyrluflugvallar, sem er notuð til að birta hann á einfaldaðan hátt.

Þessi tegund er undirtegund „AirNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AerodromeNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designatorIATA	Þriggja stafa IATA-kennimerki flugvallarins (flugvallar/þyrluflugvallar).	CharacterString	voidable
locationIndicatorICAO	Fjögurra stafa ICAO-staðarauðkenni flugvallarins (flugvallar/þyrluflugvallar) eins og hann er skráður í ICAO DOC 7910.	CharacterString	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar AerodromeNode

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
controlTowers	Mengi flugturna sem tilheyra flugvelli (flugvelli/þyrluflugvelli).	Tegund sem verður tilgreind í landgagnapemanu „Buildings“	voidable

7.4.1.4. Tegund flugvallar (AerodromeType)

Kóði sem tilgreinir tegund flugvallarins.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AerodromeType“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
aerodromeType	Tegund flugvallar.	AerodromeTypeValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „AerodromeType“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugstöðvarhnúta eða flugstöðvarsvæði.

7.4.1.5. Flughlekkur (AirLink)

Línulegur landhlutur sem lýsir rúmfræði og tengjanleika flugnetsins milli tveggja punkta í netkerfinu.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLink“.

Þessi tegund er hugræn.

7.4.1.6. Flughlekkjaröð (AirLinkSequence)

Línulegur landhlutur, samsettur úr safni raðaðra flughlekkja sem birta samfellda leið, án nokkurra greina, í flugnetinu.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSequence“.

7.4.1.7. Flughnúta (AirNode)

Hnúta sem kemur fyrir í flugneti.

Þessi tegund er undirtegund „TransportNode“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AirNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
significantPoint	Eigind sem gefur upplýsingar um hvort flughnútan sé marktækur punktur eða ekki.	Boolean	

7.4.1.8. Flugleið (AirRoute)

Tiltekin leið sem er ætluð til að beina umferðarflæðinu í ákveðinn farveg eins og nauðsynlegt er vegna veitingar flugumferðarþjónustu frá lokum flugtaks og frumklífurs þar til aðflug og landing hefjast.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSet“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AirRoute“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
airRouteType	Flokkun leiðar	AirRouteTypeValue	voidable
designator	Kóði eða kennimerki sem auðkennir flugleið.	CharacterString	voidable

7.4.1.9. Flugleiðarhlekkur (AirRouteLink)

Hluti leiðar sem skal fljúga, oftast án millilendingar, eins og hann er skilgreindur af tveimur marktækum punktum í röð.

Þessi tegund er undirtegund „AirLink“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AirRouteLink“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
airRouteLinkClass	Flokkur eða tegund flugleiðarhlekkis.	AirRouteLinkClassValue	voidable

7.4.1.10. Loftrýmissvæði (AirspaceArea)

Skilgreindur hluti lofts, sem er lýst sem lárétu varpi með lóðréttum mörkum.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „AirspaceArea“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
AirspaceAreaType	Kóði sem gefur upplýsingar um almenna skipan eða eiginleika tiltekins loftförs.	AirspaceAreaTypeValue	

7.4.1.11. Hlaðsvæði (ApronArea)

Skilgreint svæði, á flugvelli/þyrluflugvelli á landi, sem ætlað er fyrir loftför í því skyni að hleypa farþegum um borð eða frá borði, hlaða eða afferma póst eða farm, fylla á eldsneyti, leggja loftförum eða sinna viðhaldi á þeim.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.4.1.12. Ástand flugbúnaðar (ConditionOfAirFacility)

Ástand loftflutninganetsþáttar með tilliti til notkunar hans og þess hvort hann er fullgerður.

Þessi tegund er undirtegund „ConditionOfFacility“.

Skorður landhlutartegundarinnar „ConditionOfAirFacility“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugstöðvarhnúta, flugstöðvarsvæði. eða flugbrautarsvæði.

7.4.1.13. Tiltekinn punktur (DesignatedPoint)

Landfræðileg staðsetning sem er ekki merkt með staðsetningu þráðlauss flugleiðsögutækis, sem er notað við skilgreiningu á flugumferðarþjónustuleið, leið loftfars eða í öðrum tilgangi tengdum leiðsögn eða flugumferðarþjónustu.

Þessi tegund er undirtegund „AirNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „DesignatedPoint“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Kóðað kennimerki punktsins.	CharacterString	voidable

7.4.1.14. Lengd þáttar (ElementLength)

Efnisleg lengd þáttarins.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „ElementLength“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
lengd	Efnisleg lengd þáttarins.	Measure	

Skorður landhlutartegundarinnar „ElementLength“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugbrautarsvæði, akbrautarsvæði loftfara eða snerti- og flugtakssvæði.

7.4.1.15. Breidd þáttar (ElementWidth)

Efnisleg breidd þáttarins.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „ElementWidth“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
breidd	Efnisleg breidd þáttarins.	Measure	

Skorður landhlutartegundarinnar „ElementWidth“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugbrautarsvæði, akbrautarsvæði loftfara eða snerti- og flugtakssvæði.

7.4.1.16. Hæð vallar (FieldElevation)

Hæð flugvallarins sem lóðrétt fjarlægð milli hæsta punkts landingarsvæðis flugvallar og meðalhæðar sjávar.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „FieldElevation“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
altitude	Gildi hæðar vallarins.	Measure	

Skorður landhlutartegundarinnar „FieldElevation“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugstöðvarhnúta eða flugstöðvarsvæði.

7.4.1.17. Verklagsreglur um blindaðflug (InstrumentApproachProcedure)

Röð fyrirfram ákveðinna flugbragða út frá flugmælum með tiltekinni vörn fyrir hindrunum frá upphafi frumaðflugsmiðs eða, eftir atvikum, frá upphafi skilgreindrar komuleiðar að þeim punkti þegar hægt er að ljúka landingu og, ef landingu er ekki lokið, að staðsetningu þar sem biðflug eða viðmiðanir um hindranabil á leiðinni eiga við.

Þessi tegund er undirtegund „ProcedureLink“.

7.4.1.18. Neðri hæðarmörk (LowerAltitudeLimit)

Skilgreind neðri hæðarmörk hlutar í loftflutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „LowerAltitudeLimit“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
altitude	Gildi hæðarmarkanna.	Measure	

Skorður landhlutartegundarinnar „LowerAltitudeLimit“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugleiðarhlekki eða loftrýmissvæði.

7.4.1.19. Flugleiðsögn (Navaid)

Eitt eða fleiri flugleiðsögutæki sem veita leiðsöguþjónustu.

Þessi tegund er undirtegund „AirNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Navaid“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Kóðað kennimerki sem er gefið flugleiðsögukerfinu.	CharacterString	voidable
navaidType	Tegund flugleiðsöguþjónustunnar.	NavaidTypeValue	voidable

7.4.1.20. Verklagsregluhlekkur (ProcedureLink)

Röð fyrirfram ákveðinna flugbragða með tiltekinni vörn fyrir hindrunum.

Þessi tegund er undirtegund „AirLink“.

7.4.1.21. Flugbrautarsvæði (RunwayArea)

Skilgreint, rétthyrnt svæði á flugvelli/þyrluflugvelli á landi sem er undirbúið fyrir lendingu og flugtak loftfara.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RunwayArea“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Fullt textakennimerki flugbrautarinnar, sem notað er til að auðkenna hana á einkvæman hátt á flugvelli/þyrluflugvelli sem hefur fleiri en eina braut.	CharacterString	voidable
runwayType	Tegund flugbrautarinnar, annað hvort flugbraut fyrir flugvélar eða lokaðflugs- og flugtakssvæði fyrir þyrlur.	RunwayTypeValue	voidable

7.4.1.22. Miðlínupunktur flugbrautar (RunwayCentrelinePoint)

Rekstrarlega marktæk staðsetning á miðlínu stefnu flugbrautarinnar.

Þessi tegund er undirtegund „AirNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RunwayCentrelinePoint“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
pointRole	Hlutverk punktsins eftir miðlínu stefnu flugbrautarinnar.	PointRoleValue	

7.4.1.23. Staðlað blindaðflug (StandardInstrumentArrival)

Aðkomuleið með tilteknum blindflugsreglum sem tengir marktækan punkt, oftast á flugumferðarþjónustuleið, við punkt sem hægt er að hefja blindaðflug frá með útgefnum verklagsreglum.

Þessi tegund er undirtegund „ProcedureLink“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „StandardInstrumentArrival“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Textakennimerki staðlaðs blindaðflugs.	CharacterString	voidable

7.4.1.24. Stöðluð blindflugsbrottför (StandardInstrumentDeparture)

Brottfugsleið með tilteknum blindflugsreglum sem tengir flugvöll eða tilgreinda flugbraut flugvallarins við tilgreindan, marktækan punkt, oftast á flugþjónustuleið, þaðan sem sá fasi að flugfar teljist vera á flugleið hefst.

Þessi tegund er undirtegund „ProcedureLink“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „StandardInstrumentDeparture“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Fullt textakennimerki staðlaðrar blindflugs-aðkomu.	CharacterString	voidable

7.4.1.25. Samsetning yfirborðs (SurfaceComposition)

Samsetning yfirborðs sem tengist flugvelli/þyrluflugvelli.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „SurfaceComposition“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
surfaceComposition	Kóði sem gefur upplýsingar um samsetningu yfirborðs sem tengist flugvelli/þyrluflugvelli.	SurfaceCompositionValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „SurfaceComposition“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugbrautarsvæði, akbrautarsvæði loftfara, hlaðsvæði eða snerti- og flugtakssvæði.

7.4.1.26. Akbrautarsvæði loftfara (TaxiwayArea)

Skilgreind leið á flugvelli/þyrluflugvelli, sem komið er á fyrir akstur loftfara og er ætlað að veita tengingu milli flugvallarsvæða.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TaxiwayArea“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Textakennimerki akbrautar loftfaranna.	CharacterString	voidable

7.4.1.27. Snerti- og flugtakssvæði

Svæði sem hefur burðargetu til að geta verið snerti- eða flugtakssvæði þyrlu.

Þessi tegund er undirtegund „AirNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „TouchDownLiftOff“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designator	Textakennimerki snerti- og flugtakssvæðisins.	CharacterString	voidable

7.4.1.28. Efri hæðarmörk (UpperAltitudeLimit)

Skilgreind efri hæðarmörk hlutar í loftflutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „UpperAltitudeLimit“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
altitude	Gildi hæðarmarkanna.	Measure	

Skorður landhlutartegundarinnar „UpperAltitudeLimit“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugleiðarhlekkur eða loftrýmissvæði.

7.4.1.29. Notkunartakmarkanir (UseRestriction)

Takmarkanir fyrir notkun á flugnetshlut.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „UseRestriction“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
restriction	Tegund notkunartakmarkana vegna flugnetshlutsins.	AirUseRestrictionValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „UseRestriction“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er flugleið, flughlekkur (eða sérhæfður flughlekkur), flughnúta (eða sérhæfð flughnúta) eða loftrýmissvæði.

7.4.2. *Kóðaskrár*

7.4.2.1. Flugvallarflokkur (AerodromeCategoryValue)

Mögulegir flugvallarflokkar að því er varðar umfang og mikilvægi flugumferðarþjónustu til og frá flugvöllum.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.2. Tegund flugvallar (AerodromeTypeValue)

Kóði sem tilgreinir hvort tiltekið einindi, sem kemur fyrir, sé flugvöllur eða þyrfluflugvöllur.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.3. Flokkur flugleiðarhlekkis (AirRouteLinkClassValue)

Tegund leiðarinnar með tilliti til leiðsögunnar.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.4. Tegund flugleiðar (AirRouteTypeValue)

Flokkun leiðarinnar sem flugumferðarþjónustuleið eða NAT-ferla (North Atlantic Tracks).

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.5. Notkunartakmarkanir vegna flugs (AirUseRestrictionValue)

Notkunartakmarkanirnar vegna flugnetshluts.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.6. Tegund loftrýmissvæðis (AirspaceAreaTypeValue)

Viðurkenndar tegundir loftrýmis.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.7. Tegund flugleiðsögu (NavaidTypeValue)

Tegundir flugleiðsöguþjónustu.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.8. Hlutverk punkts (PointRoleValue)

Hlutverk miðjulinupunkts flugbrautarinnar.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.9. Tegund flugbrautar (RunwayTypeValue)

Kóði sem gerir greinarmun á flugbrautum fyrir flugvélar og lokaaðflugs- og flugtakssvæðum fyrir þýrlur.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.4.2.10. Samsetning yfirborðs (SurfaceCompositionValue)

Kóði sem gefur upplýsingar um samsetningu yfirborðs.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.5. **Togváraflutninganet**7.5.1. *Landhlutartegundir*

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast „togváraflutninganet“:

- Togbrautarhlekkur
- Togbrautarhlekkjaröð
- Togbrautarhlekkjamengi
- Togbrautarhnúta

7.5.1.1. Togbrautarhlekkur (CablewayLink)

Línulegur landhlutur sem lýsir rúmfræði og tengjanleika togvínans milli tveggja punkta í togbrautarflutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLink“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „CablewayLink“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
cablewayType	Tegund togbrautarflutnings.	CablewayTypeValue	voidable

7.5.1.2. Togbrautarhlekkjaröð (CablewayLinkSequence)

Safn raðaðra togbrautarhlekkja sem einkennist af einu eða fleiri þematískum kennimerkjum og/eða eiginleikum.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSequence“.

7.5.1.3. Togbrautarhlekkjamengi (CablewayLinkSet)

Safn togbrautarhlekkjaraða og/eða stakra strengbrautahlekkja sem hefur tiltekið hlutverk eða merkingu í togvínansflutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSet“.

7.5.1.4. Togbrautarhnúta (CablewayNode)

Punkthlutur sem er notaður til að birta tengjanleika milli tveggja togbrautarhlekkja í röð.

Þessi tegund er undirtegund „TransportNode“.

7.5.2. *Kóðaskrár*

7.5.2.1. Tegund togbrautar (CablewayTypeValue)

Mögulegar tegundir togbrautarflutninga.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.6. **Járnbrautaflutninganet**7.6.1. *Landhlutartegundir*

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast járnbrautaflutninganeti:

- Hönnunarhraði
- Nafnvídd spors
- Fjöldi teina
- Járnbrautarsvæði
- Rafvæðing járnbrautar
- Járnbrautarspor
- Járnbrautarhlekkur
- Járnbrautarhlekkjaröð
- Járnbrautarhnúta

- Járnbrautarstöðvarsvæði
- Járnbrautarstöðvarkóði
- Járnbrautarstöðvarhnúta
- Tegund járnbrautar
- Notkun járnbrautar
- Athafnasvæði brautarstöðvar
- Hnúta athafnasvæðis brautarstöðvar

7.6.1.1. Hönnunarhraði (DesignSpeed)

Skilgreiningin á þeim hámarkshraða sem járnbrautarspor er hannað fyrir.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „DesignSpeed“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
speed	Skilgreiningin á þeim hámarkshraða sem járnbrautarspor er hannað fyrir.	Velocity	

Skorður landhlutartegundarinnar „DesignSpeed“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti járnbrautarflutninganets.

7.6.1.2. Nafnvídd spors (NominalTrackGauge)

Nafnvídd bils milli tveggja ytri teina (sporvídd) járnbrautar.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NominalTrackGauge“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
nominalGauge	Stakt gildi sem auðkennir sporviddina.	Measure	voidable
nominalGaugeCategory	Gefur upp sporvídd járnbrautarteina sem óskýran flokk að því er varðar nafnvídd samkvæmt Evrópustaðlinum.	TrackGaugeCategoryValue	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „NominalTrackGauge“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti járnbrautarflutninganets.

7.6.1.3. Fjöldi teina (NumberOfTracks)

Fjöldi teina á vegalengd járnbrautar.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NumberOfTracks“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
minMaxNumberOfTracks	Gefur upplýsingar um hvort fjöldi spora er talinn sem lágmarks- eða hámarksgildi.	MinMaxTrackValue	voidable
numberOfTracks	Fjöldi tiltækra teina.	Integer	

Skorður landhlutartegundarinnar „NumberOfTracks“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti járnbrautarflutninganets.

7.6.1.4. Járnbrautarsvæði (RailwayArea)

Yfirborð sem á eru járnbrautarteinar, þ.m.t. ballest.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.6.1.5. Rafvæðing járnbrautar (RailwayElectrification)

Gefur upplýsingar um hvort járnbrautin hefur rafmagnskerfi sem knýr farartæki sem fara eftir henni.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayElectrification“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
electrified	Gefur upplýsingar um hvort járnbrautin hefur rafmagnskerfi sem knýr farartæki sem fara eftir henni.	Boolean	

Skorður landhlutartegundarinnar „RailwayElectrification“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti járnbrautarflutninganets.

7.6.1.6. Járnbrautarspor (RailwayLine)

Safn járnbrautarhlekkjaraða og/eða stakra járnbrautarhlekkja sem einkennist af einu eða fleiri þematiskum kennimerkjum og/eða eiginleikum.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSet“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayLine“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
railwayLineCode	Kóði sem er gefinn járnbrautarspori og er einkvæmur innan aðildarríkis.	CharacterString	voidable

7.6.1.7. Járnbrautarhlekkur (RailwayLink)

Línulegur landhlutur sem lýsir rúmfræði og tengjanleika járnbrautarnets milli tveggja punkta í netkerfinu.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLink“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayLink“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
fictitious	Járnbrautarhlekkurinn birtir ekki raunverulega og núverandi járnbrautarteina heldur ímyndaðan feril.	Boolean	voidable

7.6.1.8. Járnbrautarhlekkjaröð (RailwayLinkSequence)

Línulegur landhlutur, samsettur úr safni raðaðra járnbrautarhlekkja sem birta samfellda leið, án nokkurra greina, í járnbrautarneti. Stakið hefur skilgreint upphaf og lok og hver staðsetning á röð hlekkjaraðar járnbrautarspora er auðgreinanleg með einum stika, s.s. lengd. Hann sýnir stak járnbrautanetsins, sem einkennist af einu eða fleiri þematískum kennimerkjum og/eða eiginleikum.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSequence“.

7.6.1.9. Járnbrautarhnúta (RailwayNode)

Punkthlutur sem birtir marktækan punkt á járnbrautarneti eða skilgreinir skurðpunkt járnbrautarteina sem er notaður til að lýsa tengjanleika þeirra.

Þessi tegund er undirtegund „TransportNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
formOfNode	Hlutverk járnbrautarhnútu innan járnbrautanetsins.	FormOfRailwayNodeValue	voidable

7.6.1.10. Járnbrautarstöðvarsvæði (RailwayStationArea)

Svæðislandhlutur sem er notaður til að birta staðfræðileg mörk aðstöðu járnbrautarstöðvar (byggingar, athafnasvæði og búnaður) sem er notaður vegna starfsemi járnbrautarstöðva.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.6.1.11. Járnbrautarstöðvarkóði (RailwayStationCode)

Einkvæmur kóði sem er gefinn járnbrautarstöð.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayStationCode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
stationCode	Einkvæmur kóði sem er gefinn járnbrautarstöð.	CharacterString	

Skorður landhlutartegundarinnar „RailwayStationCode“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti járnbrautarflutninganets.

7.6.1.12. Járnbrautarstöðvarhnúta (RailwayStationNode)

Járnbrautarhnúta sem birtir staðsetningu járnbrautarstöðvar á járnbrautanetinu.

Þessi tegund er undirtegund „RailwayNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayStationNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
numberOfPlatforms	Gildi sem gefur upplýsingar um fjölda brautarpalla sem tiltækir eru á járnbrautarstöð.	Integer	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „RailwayStationNode“

Gildið fyrir eigindina „formOfNode“ skal alltaf vera „RailwayStop“ fyrir járnbrautarstöðvarhnútu.

7.6.1.13. Tegund járnbrautar (RailwayType)

Sú tegund flutninga á járnbrautum sem sporið er hannað fyrir.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayType“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
type	Sú tegund flutninga á járnbrautum sem sporið er hannað fyrir.	RailwayTypeValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „RailwayType“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti járnbrautarflutninganets.

7.6.1.14. Notkun járnbrautar (RailwayUse)

Núverandi notkun járnbrautarinnar.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RailwayUse“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
use	Núverandi notkun járnbrautarinnar.	RailwayUseValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „RailwayUse“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti járnbrautarflutninganets.

7.6.1.15. Athafnasvæði brautarstöðvar (RailwayYardArea)

Svæðislandhlutur sem er notaður til að birta staðfræðileg mörk athafnasvæðis brautarstöðvar.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.6.1.16. Hnúta athafnasvæðis brautarstöðvar (RailwayYardNode)

Járnbrautahnúta sem kemur fyrir innan athafnasvæðis brautarstöðvar.

Þessi tegund er undirtegund „RailwayNode“.

Skorður landhlutartegundarinnar „RailwayYardNode“

Gildið fyrir eigindina „formOfNode“ skal alltaf vera „RailwayStop“ fyrir hnútu athafnasvæðis brautarstöðvar.

7.6.2. *Tilvikalistar*

7.6.2.1. Lágmarks- eða hámarksfjöldi teina (MinMaxTrackValue)

Gildi sem gefa upplýsingar um hvort fjöldi teina telst hámarks-, lágmarks- eða meðalfjöldi.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „MinMaxTrackValue“

Gildi	Skilgreining
í meðallagi	Fjöldi teina er meðalgildið fyrir tiltekinn hluta af járnbrautarnetinu.
hámark	Fjöldi teina er hámarksgildið fyrir tiltekinn hluta af járnbrautarnetinu.
minimum	Fjöldi teina er lágmarksgildið fyrir tiltekinn hluta af járnbrautarnetinu.

7.6.2.2. Sporvídðarflokkur (TrackGaugeCategoryValue)

Möguleg flokkun járnbrauta að því er varðar nafnvídd spora þeirra.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „TrackGaugeCategoryValue“

Gildi	Skilgreining
broad	Eiginleikinn „nafnvídd spors“ er víðari en staðlaða sporvídðin.
standard	Eiginleikinn „nafnvídd spors“ er jafn víður og Evrópustaðallinn (1435 millimetrar).
narrow	Eiginleikinn „nafnvídd spors“ er þrengri en staðlaða sporvídðin.
notApplicable	Skilgreining á eiginleikanum „nafnvídd spors“ á ekki við um þessa tegund járnbrautarflutninga.

7.6.3. *Kóðaskrár*

7.6.3.1. Gerð járnbrautarhnútu (FormOfRailwayNodeValue)

Mögulegt hlutverk járnbrautahnútu innan járnbrautarnetsins.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.6.3.2. Tegund járnbrautar (RailwayTypeValue)

Mögulegar tegundir járnbrautaflutninga.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.6.3.3. Notkun járnbrautar (RailwayUseValue)

Möguleg notkun járnbrauta.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7. **Vegaflutninganet**7.7.1. *Landhlutartegundir*

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast vegaflutninganeti:

- Evrópuvegur (e. *E-Road*)
- Gerð vegar
- Hlutverksflokkur vegar
- Fjölda akreina

- Vegur
- Vegsvæði
- Veghlekkur
- Veghlekkjaröð
- Vegheiti
- Veghnúta
- Vegþjónustusvæði
- Vegþjónustutegund
- Flokkur vegyfirborðs
- Vegbreidd
- Hraðatakmörkun
- Umferðarsvæði farartækja

7.7.1.1. Evrópuvegur (ERoad)

Safn veghlekkjaraða og/eða stakra veghlekkja, sem tákna leið sem er hluti af alþjóðlega Evrópuvegakerfinu, og sem einkennist af Evrópuleiðarnúmeri sínu.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSet“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „ERoad“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
europeanRouteNumber	Kóði sem auðkennir leið í alþjóðlega Evrópuvegakerfinu. Kóðinn hefst alltaf á stafnum „E“ sem síðan fylgir eins, tveggja eða þriggja tölustafa númer.	CharacterString	voidable

7.7.1.2. Gerð vegar (FormOfWay)

Flokkun byggð á efnislegum eiginleikum veghlekkjarins.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „FormOfWay“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
formOfWay	Efnisleg gerð vegarins.	FormOfWayValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „FormOfWay“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vegaflokkunar.

7.7.1.3. Hlutverksflokkur vegar (FunctionalRoadClass)

Flokkun byggð á vægi hlutverksins sem vegurinn hefur í vegakerfinu.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „FunctionalRoadClass“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
functionalClass	Staða hlutverks vegahlekkisins í vegakerfinu.	FunctionalRoadClassValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „FunctionalRoadClass“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vegaflutningans.

7.7.1.4. Fjöldi akreina (NumberOfLanes)

Fjöldi akreina vegastaks.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „NumberOfLanes“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
direction	Gefur upplýsingar um í hvaða átt fjöldi akreina gildir.	LinkDirectionValue	voidable
minMaxNumberOfLanes	Gefur upplýsingar um hvort fjöldi akreina er talinn lágmarks- eða hámarksgildi.	MinMaxLaneValue	voidable
numberOfLanes	Fjöldi akreina.	Integer	

Skorður landhlutartegundarinnar „NumberOfLanes“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vegaflutningans.

7.7.1.5. Vegur (Road)

Safn vegahlekkjaraða og/eða stakra vegahlekkja sem einkennist af einu eða fleiri þematískum kennimerkjum og/eða eiginleikum.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSet“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Road“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
localRoadCode	Auðkenniskóðinn sem staðbundið vegayfirvald gefur veginum.	CharacterString	voidable
nationalRoadCode	Landsbundið númer vegarins.	CharacterString	voidable

7.7.1.6. Vegsvæði (RoadArea)

Yfirborð sem nær að mörkum vegar, þ.m.t. aksturssvæði og aðrir hlutar hans.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.7.1.7. Veghlekkur (RoadLink)

Línulegur landhlutur sem lýsir rúmfræði og tengjanleika vegakerfis milli tveggja punkta í kerfinu. Vegahlekkir geta birt stíga, hjólastíga, vegi með tveimur akbrautum, vegi með mörgum akbrautum og jafnvel ímyndaðar brautir yfir umferðarsvæði (e. *traffic squares*).

Þessi tegund er undirtegund „TransportLink“.

7.7.1.8. Veghlekkjaröð (RoadLinkSequence)

Línulegur landhlutur, samsettur úr safni raðaðra veghlekkja sem tákna samfellda leið, án nokkurra greina, í vegakerfi. Stakið hefur skilgreint upphaf og lok og hver staðsetning á röð vegahlekkjaraðar er auðgreinanleg með einum stika, s.s. lengd. Hann sýnir þátt vegakerfisins, sem einkennist af einu eða fleiri þematískum kennimerkjum og/eða eiginleikum.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSequence“.

7.7.1.9. Vegheiti (RoadName)

Heitið sem ábyrgt yfirvald hefur gefið vegi.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RoadName“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
name	Heiti vegar.	GeographicalName	

Skorður landhlutartegundarinnar „RoadName“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vegaflutninganets.

7.7.1.10. Vegahnúta (RoadNode)

Punkthlutur sem er notaður ýmist til að birta tengjanleika milli tveggja veghlekkja eða marktækan landhlut s.s. bensínstöð eða hringtorg.

Þessi tegund er undirtegund „TransportNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RoadNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
formOfRoadNode	Lýsing á hlutverki vegahnútu í vegaflutninganetinu.	FormOfRoadNodeValue	voidable

7.7.1.11. Vegaþjónustusvæði (RoadServiceArea)

Yfirborð sem hefur verið sameinað við veg í því skyni að veita tiltekna þjónustu sem að honum lýtur.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.7.1.12. Vegaþjónustutegund (RoadServiceType)

Lýsing á tegundum vegaðjónustusvæðis og tiltækum búnaði.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RoadServiceType“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
availableFacility	Búnaður sem er tiltækur fyrir tiltekið vegabjónustusvæði.	ServiceFacilityValue	
type	Tegund vegabjónustusvæðis.	RoadServiceTypeValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „RoadServiceType“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut af tegundinni „RoadServiceArea“ eða „RoadNode“ (ef „formOfRoadNode“=„roadServiceArea“).

7.7.1.13. Flokkur vegyfirborðs (RoadSurfaceCategory)

Forskrift vegna ástands yfirborðs tengds vegastaks. Gefur upplýsingar um hvort vegurinn er lagður slitlagi eða ekki.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RoadSurfaceCategory“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
surfaceCategory	Tegund yfirborðs vegar	RoadSurfaceCategoryValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „RoadSurfaceCategory“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vegaflutningans.

7.7.1.14. Vegbreidd (RoadWidth)

Breidd vegarins, mæld sem meðalgildi.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „RoadWidth“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
measuredRoadPart	Gefur upplýsingar um hvaða hluta vegarins gildið fyrir eigindina „width“ á við.	RoadPartValue	voidable
breidd	Gildi vegbreiddar.	Measure	

Skorður landhlutartegundarinnar „RoadWidth“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vegaflutningans.

7.7.1.15. Hraðatakörkun (SpeedLimit)

Hámarkshraði fyrir farartæki á vegi.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „SpeedLimit“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
areaCondition	Hraðatakörkun fer eftir umhverfisaðstæðum.	AreaConditionValue	voidable
direction	Gefur upplýsingar um í hvaða átt hraðatakörkunin gildir.	LinkDirectionValue	voidable
laneExtension	Fjöldi akreina (þ.m.t. fyrsta akrein (e. <i>start lane</i>)) sem hraðatakörkunin gildir á.	Integer	voidable

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
speedLimitMinMaxType	Gefur upplýsingar um hvort hraðatakörkunin er hámarks-hraði eða lágmarkshraði og hvort um ráðlagðan hraða er að ræða.	SpeedLimitMinMaxValue	
speedLimitSource	Upptök hraðatakmarkana.	SpeedLimitSourceValue	voidable
speedLimitValue	Gildi fyrir hraðatakmarkanir.	Velocity	
startLane	Stuðull fyrir fyrstu akreinina sem hraðatakmarkanir gilda um. Í löndum með hægri umferð á stuðull 1 við um akreinina lengst til hægri og stuðullinn hækkar til vinstri, en hjá löndum með vinstri umferð á stuðull 1 við um akreinina lengst til vinstri og stuðullinn hækkar til hægri.	Integer	voidable
validityPeriod	Tímabilið sem hraðatakörkunin gildir.	TM_Period	voidable
vehicleType	Tegund ökutækis sem hraðatakörkunin einkorðast við.	VehicleTypeValue	voidable
weatherCondition	Veðurskilyrði sem hraðatakörkunin fer eftir.	WeatherConditionValue	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „SpeedLimit“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vegaflokkunarinnar.

7.7.1.16. Umferðarsvæði farartækja (VehicleTrafficArea)

Yfirborðið sem sýnir þann hluta vegar sem er notaður fyrir eðlilega umferð ökutækja.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.7.2. Tilvikalistar

7.7.2.1. Hlutverksflokkur vegar (FunctionalRoadClassValue)

Gildi fyrir hlutverksflokkun vega. Þessi flokkun er byggð á vægi hlutverksins sem vegurinn hefur í vegakerfinu.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „FunctionalRoadClassValue“

Gildi	Skilgreining
mainRoad	Mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
firstClass	Næstmikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
secondClass	Þriðju mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
thirdClass	Fjórdju mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
fourthClass	Fimmtu mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
fifthClass	Sjöttu mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
sixthClass	Sjöundu mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
seventhClass	Áttundu mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
eighthClass	Níundu mikilvægustu vegirnir í tilteknu kerfi.
ninthClass	Sístu mikilvægu vegirnir í tilteknu kerfi.

7.7.2.2. Lágmarks- eða hámarksfjöldi akreina (MinMaxLaneValue)

Gildi sem gefa upplýsingar um hvort fjöldi akreina telst hámarks-, lágmarks- eða meðalfjöldi.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „MinMaxLaneValue“

Gildi	Skilgreining
hámark	Fjöldi akreina er hámarksgildið fyrir tiltekinn hluta af vegakerfinu.
minimum	Fjöldi akreina er lágmarksgildið fyrir tiltekinn hluta af vegakerfinu.
í meðallagi	Fjöldi akreina er meðalgildið fyrir tiltekinn hluta af vegakerfinu.

7.7.2.3. Eðli hraðatakmarkana (SpeedLimitMinMaxValue)

Möguleg gildi sem gefa upplýsingar um eðli hraðatakmarkana.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „SpeedLimitMinMaxValue“

Gildi	Skilgreining
hámark	Hraðatakörkun er hámarksgildi.
minimum	Hraðatakörkun er lágmarksgildi.
recommendedMaximum	Hraðatakörkun er ráðlagt hámarksgildi.
recommendedMinimum	Hraðatakörkun er ráðlagt lágmarksgildi.

7.7.3. Kóðaskrár

7.7.3.1. Svæðisskilyrði (AreaConditionValue)

Hraðatakörkun sem fer eftir svæðinu.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.2. Gerð vegahnútu (FormOfRoadNodeValue)

Hlutverk vegahnúta.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.3. Gerð vegar (FormOfWayValue)

Flokkun byggð á efnislegum eiginleikum veggjarkjarins.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.4. Veghluti (RoadPartValue)

Gefur upplýsingar um fyrir hvaða hluta vegarins mælingagildið á við.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.5. Vegþjónustutegund (RoadServiceTypeValue)

Tegundir vegþjónustusvæða.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.6. Flokkur vegyfirborðs (RoadSurfaceCategoryValue)

Gildi sem gefa upplýsingar um hvort vegur er lagður slitlagi eða ekki.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.7. Þjónustubúnaður (ServiceFacilityValue)

Þjónustubúnaður sem er mögulega tiltækur á vegþjónustusvæði.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.8. Upptök hraðatakmarkana (SpeedLimitSourceValue)

Möguleg upptök hraðatakmarkana.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.9. Tegund ökutækis (VehicleTypeValue)

Mögulegar tegundir ökutækja

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.7.3.10. Veðurskilyrði (WeatherConditionValue)

Gildi sem gefa upplýsingar um veðurskilyrði sem hafa áhrif á hraðatakmarkanir.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.8. **Vatnaflutninganet**

7.8.1. *Landhlutartegundir*

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast vatnaflutninganeti:

- Beacon
- Buoy
- CEMT-flokkur
- Ástand vatnabúnaðar
- Svæði merktrar siglingaleiðar
- Ferjustaður (e. *ferry crossing*)
- Ferjunotkun
- Skipgeng vatnaleið
- Siglingaleið á sjó
- Hafnarsvæði
- Hafnarhnúta
- Takmarkanir vegna farartækja á vatni
- Aðskildar siglingaleiðir
- Svæði kerfis fyrir aðskildar siglingaleiðir
- Aðskildar siglingaleiðir sem skerast (e. *Traffic Separation Scheme Crossing*)

- Leið í kerfi fyrir aðskildar siglingaleiðir
- Aðskildar siglingaleiðir - hringleið
- Svæði sem skilur að einstefnuleiðir aðskildra siglingaleiða
- Vatnahlekkjaröð
- Vatnahnúta
- Umferðarstefna á vatnaleið
- Vatnaleið
- Vatnaleiðarhlekkur
- Vatnaleiðarhnúta

7.8.1.1. Sjómerki (Beacon)

Áberandi hlutur, sérstaklega gerður til að mynda auðsjáanlegt merki sem fast leiðsögutæki eða til nota við vatnamælingar (e. *hydrographic survey*).

Þessi tegund er undirtegund „TransportPoint“.

7.8.1.2. Bauja (Buoy)

Fljótandi hlutur, festur við botn á sérstökum (kortlögðum) stað sem leiðsögutæki eða í öðrum, tilteknum tilgangi.

Þessi tegund er undirtegund „TransportPoint“.

7.8.1.3. CEMT-flokkur (CEMTClass)

Flokkun skipengra vatnaleiða samkvæmt Sambandi samgönguráðherra í Evrópu (CEMT).

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „CEMTClass“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
CEMTClass	Gildi sem gefur upplýsingar um flokkun skipengrar vatnaleiðar samkvæmt Sambandi samgönguráðherra í Evrópu.	CEMTClassValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „CEMTClass“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vatnaflutninganets.

7.8.1.4. Ástand vatnabúnaðar (ConditionOfWaterFacility)

Ástand staks í vatnaflutningsneti með tilliti til notkunar þess og þess hvort það er fullgert.

Þessi tegund er undirtegund „ConditionOfFacility“.

Skorður landhlutartegundarinnar „ConditionOfWaterFacility“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vatnaflutninganets.

7.8.1.5. Merkt siglingaleið (FairwayArea)

Sá hluti vatnaleiðar sem aðalumferð fer um.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.8.1.6. Ferjustaður (FerryCrossing)

Sérstök vatnaleið sem er ætlað að stuðla að flutningi á farþegum, ökutækjum eða öðrum farmi/vörum yfir vatnshlot og sem er oftast notuð sem tenging milli tveggja eða fleiri flutninganetshnúta á landi.

Þessi tegund er undirtegund „Waterway“.

7.8.1.7. Ferjunotkun (FerryUse)

Sú tegund flutninga sem fer fram með ferjustað.

Þessi tegund er undirtegund „TransportProperty“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „FerryUse“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
ferryUse	Gildi sem gefur upplýsingar um þá tegund flutninga sem fer fram með ferjustað.	FerryUseValue	

Skorður landhlutartegundarinnar „FerryUse“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vatnaflutninganets.

7.8.1.8. Skipgengar vatnaleiðir (InlandWaterway)

Vatnaleið sem er skilgreind á vötnum/ám á svæðum inn til lands.

Þessi tegund er undirtegund „Waterway“.

7.8.1.9. Siglingaleið á sjó (MarineWaterway)

Vatnaleið sem er skilgreind á sjó.

Þessi tegund er undirtegund „Waterway“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „MarineWaterway“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
deepWaterRoute	Eigind sem gefur upplýsingar um hvort sjóleiðin er djúpleið.	Boolean	voidable

7.8.1.10. Hafnarsvæði (PortArea)

Svæðislandhlutur sem er notaður til að birta efnisleg mörk alls búnaðar sem saman myndar landsvæði hafnar við sjó eða við vatnaleiðir.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

7.8.1.11. Hafnarhnúta (PortNode)

Punkthlutur sem er notaður til að birta höfn við sjó eða við vatnaleiðir á einfaldaðan hátt, staðsettur um það bil á bakka vatnshlotsins þar sem höfnin er.

Þessi tegund er undirtegund „WaterNode“.

7.8.1.12. Takmarkanir vegna farartækja á vatni (RestrictionForWaterVehicles)

Takmarkanir á farartækjum á vatnaflutningastaki.

Þessi tegund er undirtegund „RestrictionForVehicles“.

Skorður landhlutartegundarinnar „RestrictionForWaterVehicles“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vatnaflutninganets.

7.8.1.13. Kerfi fyrir aðskildar siglingaleiðir (TrafficSeparationScheme)

Kerfi sem miðar að því að draga úr áhættu á árekstri á svæðum þar sem er umferðarteppa og/eða á samleitnum svæðum með því að aðskilja umferð sem fer í gagnstæðar, eða nærri gagnstæðar, áttir.

Þessi tegund er hugræn.

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „TrafficSeparationScheme“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
component	Hluti kerfis fyrir aðskildar siglingaleiðir.	TrafficSeparationSchemeArea	
marineWaterRoute	Safn siglingaleiða á sjó sem tengjast kerfi fyrir aðskildar siglingaleiðir.	MarineWaterway	
markerBeacon	Merki sem myndar hluta kerfis fyrir aðskildar siglingaleiðir.	Beacon	
markerBuoy	Merki sem myndar hluta kerfis fyrir aðskildar siglingaleiðir.	Buoy	

7.8.1.14. Svæði kerfis fyrir aðskildar siglingaleiðir (TrafficSeparationSchemeArea)

Svæðislandhlutur sem myndar hluta kerfis fyrir aðskildar siglingaleiðir.

Þessi tegund er undirtegund „TransportArea“.

Þessi tegund er hugræn.

7.8.1.15. Aðskildar siglingaleiðir sem skerast (TrafficSeparationSchemeCrossing)

Skilgreint svæði þar sem umferðarleiðir skerast.

Þessi tegund er undirtegund „TrafficSeparationSchemeArea“.

7.8.1.16. Leið í kerfi fyrir aðskildar siglingaleiðir (TrafficSeparationSchemeLane)

Svæði innan skilgreindra marka þar sem umferðarflæði í eina átt hefur verið ákvarðað.

Þessi tegund er undirtegund „TrafficSeparationSchemeArea“.

7.8.1.17. Aðskildar siglingaleiðir – hringleið (TrafficSeparationSchemeRoundabout)

Kerfi fyrir aðskildar siglingaleiðir þar sem umferð er rangsælis um tilgreindan punkt eða svæði.

Þessi tegund er undirtegund „TrafficSeparationSchemeArea“.

7.8.1.18. Svæði sem skilur að einstefnuleiðir aðskildra siglingaleiða (TrafficSeparationSchemeSeparator)

Svæði sem aðskilur leiðir skipa sem sigla í gagnstæðar, eða nærri gagnstæðar, áttir eða aðskilur leiðir sem eru ætlaðar ákveðum flokki skipa sem sigla í sömu átt.

Þessi tegund er undirtegund „TrafficSeparationSchemeArea“.

7.8.1.19. Vatnahlekkjaröð (WaterLinkSequence)

Línulegur landhlutur, samsettur úr safni raðaðra vatnaflutninga- og/eða vatnsfallshlekkja (eftir því sem við á) sem táknar samfellda leið, án nokkurra greina, í flutninganetinu.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSequence“.

7.8.1.20. Vatnahnúta (WaterNode)

Punkthlutur sem er notaður til að birta tengjanleika milli tveggja mismunandi vatnaleiðarhlekkja, eða milli vatnaleiðarhlekkis og vatnsfallshlekkis, í vatnaflutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „TransportNode“.

Þessi tegund er hugræn.

7.8.1.21. Umferðarstefna á vatnaleið (WaterTrafficFlowDirection)

Gefur upplýsingar um flæði vatnaflutningaumferðar með tilliti til áttar vigurs vatnaflutningahlekkisins.

Þessi tegund er undirtegund „TrafficFlowDirection“.

Skorður landhlutartegundarinnar „WaterTrafficFlowDirection“

Aðeins má tengja þennan eiginleika við landhlut sem er hluti vatnaflutninganets.

7.8.1.22. Vatnaleið (Waterway)

Safn vatnahlekkjarraða og/eða stakra vatnahlekkja og/eða vatnsfallshlekkja (eftir því sem við á), sem einkennist af einu eða fleiri þematískum kennimerkjum og/eða eiginleikum sem mynda skipgenga leið innan vatnshlots (úthafs, sjávar, ár, stöðuvatns, sunds eða skipaskurðar).

Þessi tegund er undirtegund „TransportLinkSet“.

Þessi tegund er hugræn.

7.8.1.23. Vatnaleiðarhlekkur (WaterwayLink)

Línulegur landhlutur sem lýsir rúmfræði eða tengjanleika vatnaflutninganets milli tveggja vatnaleiðarhnúta eða vatnsfallshnúta í röð. Hann birtir línulegt snið af vatnshloti sem er notað til siglinga.

Þessi tegund er undirtegund „TransportLink“.

7.8.1.24. Vatnaleiðarhnúta (WaterwayNode)

Punkthlutur sem er notaður til að birta tengjanleika milli tveggja mismunandi vatnaleiðarhlekka, eða milli vatnaleiðarhlekkis og vatnsfallshlekks, í vatnaflutninganeti.

Þessi tegund er undirtegund „WaterNode“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „WaterwayNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
formOfWaterwayNode	Lýsing á hlutverki vatnaleiðarhnútu í vatnaflutninganetinu.	FormOfWaterwayNodeValue	voidable

7.8.2. Tilvikalistar

7.8.2.1. CEMT-flokkur (CEMTClassValue)

Flokkun skipgengrar vatnaleiðar samkvæmt ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „CEMTClassValue“

Gildi	Skilgreining
I	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki I, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
II	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki II, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
III	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki III, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
IV	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki IV, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
Va	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki Va, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
Vb	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki Vb, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
VIa	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki VIa, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
VIb	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki VIb, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
VIc	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki VId, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.
VII	Skipgeng vatnaleið sem tilheyrir CEMT-flokki VII, skilgreindum með ályktun Sambands samgönguráðherra í Evrópu nr. 92/2 - töflu 1.

7.8.3. Kóðaskrár

7.8.3.1. Ferjunotkun (FerryUseValue)

Sú tegund flutninga sem fer fram með ferju.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.8.3.2. Gerð vatnaleiðarhnútu (FormOfWaterwayNodeValue)

Hlutverk vatnaleiðarhnútu í vatnaflutninganeti.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

7.9. **Kröfur sem eru sértækar fyrir þema**7.9.1. *Samræmi milli landgagnasafna*

1. Birting á miðlínu og hnútu flutninganeta skal alltaf vera staðsett innan umfangs þess svæðis sem sami hluturinn afmarkar.
2. Tengjanleika milli flutninganeta sem ná yfir landamæri og – eftir atvikum – líka yfir svæðamörk (og gagnasöfn) innan aðildarríkjanna skal komið á og honum viðhaldið af viðkomandi yfirvöldum með að nota það fyrirkomulag sem „NetworkConnection“ tegundin veitir varðandi tengjanleika yfir landamæri.

7.9.2. *Myndun hlutvísana*

1. Þegar notuð er línuleg viðmiðun í flutninganetsgögnum skal gefa upp staðsetningu eiginleikanna, sem vísað er í á hlekkjum og hlekkjaröðum sem fjarlægð, mælda eftir uppgefinni rúmfræði hlekkjahlutar eða hlekkjahluta sem liggja til grundvallar.
2. Samþætt tenging skal alltaf vísa í tvö stök sem tilheyra mismunandi netkerfum.

7.9.3. *Rúmfræðileg birting*

1. Endar flutningahlekkja skulu vera tengdir í öllum skurðpunktum raunfyrirbæra sem þeir tákna. Ef ekki er hægt að flytjast frá einu staki til annars skal ekki mynda tengingar við netþætti sem þverast.
2. Ef gagnamengi flutninganets felur í sér hnútur, skulu þær aðeins vera fyrir hendi þar sem flutningahlekkir tengjast eða enda.

7.9.4. *Myndun hlutvísana*

Ef miðlínurúmfræði vatnanets vatnamælingaþemans er til, og ef því verður við komið, skal endurnota hana í vatnaflutninganetunum. Hlutvísun skal því notuð til að tengja vatnaflutningaleiðina við núverandi rúmfræði vatnanetsins í vatnamælingaþemanu.

7.9.5. *Miðlínur*

Miðlínur vega- og teinahluta skulu falla innan umfangs efnislega raunhlutarins (e. *physical real world object*) sem þær birta ef hlekknum fylgja þær upplýsingar að hann sé ekki „fictitious“.

7.9.6. *Tengjanleiki netkerfisins tryggður*

1. Hvar sem tenging er fyrir hendi í flutninganeti skulu allir tengdir hlekkjaendar, sem og valkvæðar hnútur sem taka þátt í þeirri tengingu, vera staðsett innan vikmarka tengjanleika hvert við annað.
2. Fjarlægð milli hlekkjaenda og hnúta sem eru ekki tengd skal alltaf vera meiri en vikmörk tengjanleika.
3. Í gagnamengjum þar sem bæði flutningahlekkir og hnútur eru til staðar skal hlutfallsleg staða hnúta og hlekkjaenda við tilteknu tengjanleikavikmörkin samsvara tengingunum sem til eru milli þeirra í gagnamenginu.

7.10. **Lög****Lög fyrir landgagnabemað „flutninganet“**

Tegund lags	Titill lags	Landhlutartegund eða -tegundir
TN.CommonTransportElements.TransportNode	Stofnræn flutningahnúta	TransportNode
TN.CommonTransportElements.TransportLink	Stofnrænn flutningahlekkur	TransportLink
TN.CommonTransportElements.TransportArea	Stofnrænt flutningasvæði	TransportArea
TN.RoadTransportNetwork.RoadLink	Veghlekkur	RoadLink
TN.RoadTransportNetwork.VehicleTrafficArea	Umferðarsvæði farartækja	VehicleTrafficArea
TN.RoadTransportNetwork.RoadServiceArea	Vegaþjónustusvæði	RoadServiceArea
TN.RoadTransportNetwork.RoadArea	Vegsvæði	RoadArea
TN.RailTransportNetwork.RailwayLink	Járnbrautarhlekkur	RailwayLink
TN.RailTransportNetwork.RailwayStationArea	Járnbrautarstöðvarsvæði	RailwayStationArea
TN.RailTransportNetwork.RailwayYardArea	Athafnasvæði brautarstöðvar	RailwayYardArea
TN.RailTransportNetwork.RailwayArea	Járnbrautarsvæði	RailwayArea
TN.WaterTransportNetwork.WaterwayLink	Vatnaleiðarhlekkur	WaterwayLink
TN.WaterTransportNetwork.FairwayArea	Svæði merktrar siglingaleiðar	FairwayArea
TN.WaterTransportNetwork.PortArea	Hafnarsvæði	PortArea
TN.AirTransportNetwork.AirLink	Flughlekkur	AirLink
TN.AirTransportNetwork.AerodromeArea	Flugvallarsvæði	AerodromeArea
TN.AirTransportNetwork.RunwayArea	Flugbrautarsvæði	RunwayArea
TN.AirTransportNetwork.AirspaceArea	Loftrýmissvæði	AirspaceArea
TN.AirTransportNetwork.ApronArea	Hlaðsvæði	ApronArea
TN.AirTransportNetwork.TaxiwayArea	Akbrautarsvæði loftfara	TaxiwayArea
TN.CableTransportNetwork.CablewayLink	Togbrautarhlekkur	CablewayLink

8. **VATNAMÆLINGAR**8.1. **Skilgreiningar**

Auk skilgreininganna sem settar eru fram í 2. gr. er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „veitir“: berglag eða -lög undir yfirborði jarðar eða önnur jarðlög sem eru nægilega gropin eða gegndræp til að umtalsvert grunnvatn geti runnið um þau, eða að þar geti farið fram grunnvatnstaka í talsverðum mæli,
- „grunnvatn“: allt vatn undir yfirborði jarðar í gegnmettaða laginu og í beinni snertingu við landið eða jarðvegsgrunninn,

- „undirvatnasvið“: það landsvæði sem allt afrennsli af yfirborði rennur af í vatnsföllum, ám og jafnvel stöðuvötnum til tiltekins staðar í vatnsfalli.

8.2. Skipulag landgagnabemans „vatnamælingar“

Tegundirnar sem eru tilgreindar vegna landgagnabemans „vatnamælingar“ eru skipulagðar í eftirfarandi pakka:

- Vatnagrunnur
- Vatnanetkerfi (e. *Hydro - Network*)
- Efnisleg vatnasvæði
- Vatnaskýrslugjöf

8.3. Vatnagrunnur

8.3.1. Landhlutartegundir

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast „vatnagrunnur“:

- Vatnahlutur

8.3.1.1. Vatnahlutur (HydroObject)

Grunnur fyrir auðkenningu vatnamælingahluta (þ.m.t. þeir sem eru manngerðir) í raunheiminum.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „HydroObject“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geographicalName	Örnefni sem er notað til að auðkenna vatnamælingahlut í raunheiminum. Það leggur til „lykil“ sem tengir skilyrðislaust mismunandi birtingar hlutarins.	GeographicalName	voidable
hydroId	Kennimerki sem er notað til að auðkenna vatnamælingahlut í raunheiminum. Það leggur til „lykil“ sem tengir skilyrðislaust mismunandi birtingar hlutarins.	HydroIdentifier	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „HydroObject“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
relatedHydroObject	Tengdur vatnamælingahlutur sem birtir sömu rauneinindi.	HydroObject	voidable

8.3.2. Gagnategundir

8.3.2.1. Vatnakennimerki (HydroIdentifier)

Þematískt vatnamælingakennimerki.

Eigindir gagnategundarinnar „HydroIdentifier“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
classificationScheme	Lýsing á auðkenningarkerfinu sem notað er (landsbundið, evrópskt. o.s.frv.).	CharacterString	
localId	Staðbundið kennimerki, gefið af einhverju yfirvaldi.	CharacterString	
namespace	Vísir um umfang staðbundna kennimerkisins.	CharacterString	

8.4. Vatnanetkerfi (e. Hydro - Network)**8.4.1. Landhlutartegundir**

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast vatna - netkerfi:

- Vatnahnúta
- Vatnsfallshlekkur
- Vatnsfallshlekkjaröð
- Mislæg þverun á vatnsfalli

8.4.1.1. Vatnahnúta (HydroNode)

Hnúta innan vatnamælinganetsins.

Þessi tegund er undirtegund „Node“.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „HydroNode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
hydroNodeCategory	Eðli vatnahnútunnar.	HydroNodeCategoryValue	voidable

8.4.1.2. Vatnsfallshlekkur (WatercourseLink)

Bútur af vatnsfalli innan vatnamælinganets.

Þessi tegund er undirtegund „Link“.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „WatercourseLink“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
flowDirection	Átt vatnsflæðisins í bútnum í hlutfalli við stafvæðingu rúmfræði bútsins.	LinkDirectionValue	voidable
lengd	Lengd netkerfisbútsins.	Length	voidable

8.4.1.3. Vatnsfallshlekkjaröð (WatercourseLinkSequence)

Röð vatnsfallshlekkja sem birta leið, sem kvíslast ekki, í gegnum vatnamælinganet.

Þessi tegund er undirtegund „LinkSequence“.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

8.4.1.4. Mislæg þverun á vatnsfalli (WatercourseSeparatedCrossing)

Stak í vatnamælinganeti sem er notað til að gefa upplýsingar um vatnsfallshlekki sem skerast mislægt án milliverkunar.

Þessi tegund er undirtegund „GradeSeparatedCrossing“.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

8.4.2. *Kóðaskrár*

8.4.2.1. Vatnahnútuflökkur (HydroNodeCategoryValue)

Skilgreindir flokka fyrir mismunandi tegundir hnúta í vatnamælinganeti.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

8.5. **Efnisleg vatnasvæði**8.5.1. *Landhlutartegundir*

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast „efnisleg vatnasvæði“:

- Þverun
- Stífla eða stíflugarður
- Vatnasvið
- Varnargarður
- Fossar
- Straumpunktur
- Vað
- Mikilvægur vatnapunktur
- Vatnsorkustöð
- Flæðiland
- Mörk lands og vatns
- Skipastigi
- Manngerður hlutur
- Úthafssvæði
- Rör
- Dælustöð
- Flúðir
- Vatnasvið ár
- Shore
- Mannvirki á strandlengju
- Gáttarstífla
- Kyrrstætt vatn
- Yfirborðsvatn
- Vatnsfall
- Votlendi

8.5.1.1. Þverun (Crossing)

Manngerður hlutur sem gerir vatnsflutning kleifan, yfir eða undir hindrun.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Crossing“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
type	Tegund efnislegrar þverunar.	CrossingTypeValue	voidable

8.5.1.2. Stífla eða stíflugarður (DamOrWeir)

Varanleg hindrun yfir vatnsfall sem er notuð til að loka af vatni eða til að stýra flæði þess.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

8.5.1.3. Vatnasvið (DrainageBasin)

Svæði sem hefur sameiginlega frárás fyrir yfirborðsafrennsli þess.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „DrainageBasin“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
area	Stærð vatnasviðsins.	Svæði	voidable
basinOrder	Númer (eða kóði) sem gefur upp stig greiningar/skiptingar í vatnasviðskerfi.	HydroOrderCode	voidable
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði vatnasviðsins, sem yfirborð.	GM_Surface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
origin	Uppruni vatnasviðsins.	OriginValue	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „DrainageBasin“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
outlet	Frárás, eða frárásir, yfirborðsvatns vatnasviðs.	SurfaceWater	voidable
containsBasin	Minna undirvatnasvið innan stærra vatnasviðs.	DrainageBasin	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „DrainageBasin“

Vatnasvið á má ekki vera innan neins annars vatnasviðs.

8.5.1.4. Varnargarður (Embankment)

Aflangur, manngerður garður úr jarðvegi eða öðru efni.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „náttúruleg áhættusvæði“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

8.5.1.5. Fossar (Falls)

Hluti vatnsfalls sem fellur lóðrétt úr vissri hæð.

Þessi tegund er undirtegund „FluvialPoint“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Falls“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
Hæð	Fjarlægð sem mæld er frá lægsta punkti við jörðu eða vatnshæð (niður á við/forstreymis) að hæsta punkti landhlutarins.	Length	voidable

8.5.1.6. Straumpunktur (FluvialPoint)

Mikilvægur vatnapunktur sem hefur áhrif á flæði vatnsfalls.

Þessi tegund er undirtegund „HydroPointOfInterest“.

Þessi tegund er hugræn.

8.5.1.7. Vað (Ford)

Grunnur hluti vatnsfalls sem er notað til vegþverunar.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

8.5.1.8. Mikilvægur vatnapunktur (HydroPointOfInterest)

Náttúrulegur staður þar sem vatn birtist, það hverfur eða straumur þess breytist.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „HydroPointOfInterest“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði mikilvæga vatnapunktsins sem punktur, ferill eða yfirborð.	GM_Primitive	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
levelOfDetail	Upplausn, birt sem gagnstæða viðmiðunarkvarða eða fjarlægðar.	MD_Resolution	

8.5.1.9. Vatnsorkustöð (HydroPowerPlant)

Stöð sem framleiðir orku úr vatnsflæði.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „orkuauðlindir“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

8.5.1.10. Flæðiland (InundatedLand)

Spilda sem fer reglulega undir flæðivatn, að sjávarföllum undanskildum.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „náttúruleg áhættusvæði“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „InundatedLand“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði flæðilandsins, sem yfirborð.	GM_Surface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
inundationReturnPeriod	Meðaltímabil (í árum) milli flóða.	Númer	voidable
inundationType	Tegund lands sem fer undir flæðivatn, á grundvelli orsaka þess að flæddi yfir það.	InundationValue	voidable

8.5.1.11. Mörk lands og vatns (LandWaterBoundary)

Línar þar sem landmassi og vatnshlot snertast.

Eigindir landhlutartegundarinnar „LandWaterBoundary“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði marka lands og vatns, birt sem ferill.	GM_Curve	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
origin	uppruni marka lands og vatns.	OriginValue	voidable
waterLevelCategory	Vatnshæð sem skilgreinir mörkin milli lands og vatns.	WaterLevelValue	voidable

8.5.1.12. Skipastigi (Lock)

Afmarkað svæði með tveimur eða fleiri hliðum sem er notað til að hækka eða lækka skip þegar þau flytjast frá einni vatnshæð til annarrar.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

8.5.1.13. Manngerður hlutur (ManMadeObject)

Tilbúinn hlutur sem er í vatnshloti og hefur eitt af eftirfarandi hlutverkum: - viðheldur vatninu, - stýrir vatnsmagninu, - breytir átt vatnsflæðisins, - gerir kleift að vatnsföll þveri hvort annað.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „ManMadeObject“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
condition	Ástand skipulags, byggingar, viðgerða og/eða viðhalds bygginga og/eða tækja sem mynda búnað og/eða er á staðnum, sé litið á allt þetta sem eina heild.	ConditionOfFacilityValue	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði manngerða hlutarins sem punktur, ferill eða yfirborð.	GM_Primitive	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
levelOfDetail	Upplausn, birt sem gagnstæða viðmiðunarkvarða eða fjarlægðar.	MD_Resolution	

8.5.1.14. Úthafssvæði (OceanRegion)

Eitt af hinum þremur stóru alþjóðlegu úthafssvæðum, hvert með tengdum undir- og jaðarsvæðum, og við óháð straumskilyrði.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „innhafssvæði“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „OceanRegion“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði úthafssvæðisins, birt sem yfirborð.	GM_Surface	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „OceanRegion“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
foreshore	Sá hluti strandarinnar eða fjörunnar sem liggur milli fjörumarka og efri marka eðlilegs öldugangs.	Shore	voidable

8.5.1.15. Rör (Pipe)

Leiðsla fyrir flutning á föstu efni, vökvum eða gasi.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „veitur og þjónusta á vegum stjórnvalda“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

8.5.1.16. Dælustöð (PumpingStation)

Aðstaða til að flytja föst efni, vökva eða gas með þrýstingi eða sogkrafti.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „veitur og þjónusta á vegum stjórnvalda“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

8.5.1.17. Flúðir (Rapids)

Hlutar ár þar sem straumhraðinn eykst þegar hún fer niður brattan halla en þó án þess að hæðarbil séu nægileg til að mynda foss.

Þessi tegund er undirtegund „FluvialPoint“.

8.5.1.18. Vatnasvið ár (RiverBasin)

Það landsvæði sem allt afrennsli af yfirborði rennur af í vatnsföllum, ám og jafnvel stöðuvötnum til sjávar við eitt ármynni eða óseyri.

Þessi tegund er undirtegund „DrainageBasin“.

8.5.1.19. Strönd (Shore)

Mjóa landspildan sem er í beinni snertingu við eitthvert vatnshlot, þ.m.t. svæðið milli hæstu og lægstu vatnsstöðu.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „landgerðir“ í II. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Shore“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
composition	Grunnefnistegundin, eða -tegundirnar, sem mynda saman landhlut, að yfirborðinu undaskildu.	ShoreTypeValue	voidable
delineationKnown	Upplýsingar um að lýsing (til dæmis mörk og upplýsingar) landhlutar sé þekkt.	Boolean	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði strandarinnar, birt sem yfirborð.	GM_Surface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	

8.5.1.20. Mannvirki á ströndlengju (ShorelineConstruction)

Manngerð bygging sem er tengd við jörð sem liggur að mörkum vatnshlots og er með fasta staðsetningu.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

8.5.1.21. Gáttarstífla (Sluice)

Opin, hallandi leiðsla sem í er hlið til að stjórna vatnsflæði.

Þessi tegund er undirtegund „ManMadeObject“.

8.5.1.22. Kyrrstætt vatn (StandingWater)

Vatnshlot sem er algerlega umlukið landi.

Þessi tegund er undirtegund „SurfaceWater“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „StandingWater“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
elevation	Hæð yfir meðalsjávarhæð	Length	voidable
meanDepth	Meðaldýpi vatnshlotsins.	Length	voidable
surfaceArea	Yfirborðssvæði vatnshlotsins.	Svæði	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „StandingWater“

Rúmfræði kyrrstæðs vatns getur verið yfirborð eða punktur.

8.5.1.23. Yfirborðsvatn (SurfaceWater)

Öll þekkt upplandsvötn með skipgengum vatnaleiðum.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Eigindir landhlutartegundarinnar „SurfaceWater“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði yfirborðsvatnsins: - annað hvort ferill eða yfirborð fyrir vatnsfall, - annað hvort punktur eða yfirborð fyrir kyrrstætt vatn.	GM_Primitive	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
levelOfDetail	Upplausn, birt sem gagnstæða viðmiðunarkvarða eða fjarlægðar.	MD_Resolution	
localType	Veitir „staðbundið“ heiti fyrir tegund yfirborðsvatns.	LocalisedCharacterString	voidable
origin	Uppruni yfirborðsvatnsins.	OriginValue	voidable
persistence	Stöðugleikastig vatns	HydrologicalPersistenceValue	voidable
tidal	Auðkennir hvort sjávarföll hafa áhrif á yfirborðsvatnið.	Boolean	voidable

Tengihlutverk landhlutartegundarinnar „SurfaceWater“

Tengihlutverk	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
bank	Bakki, eða bakkar, sem tengjast yfirborðsvatni.	Shore	voidable
drainsBasin	Vatnasvið þar sem afrennslið er yfirborðsvatn.	DrainageBasin	voidable
neighbour	Tenging við annað tilvik sama yfirborðsvatns í raunheimi í öðru gagnamengi.	SurfaceWater	voidable

8.5.1.24. Vatnsfall (Watercourse)

Náttúrulegt eða manngert vatnsfall eða á.

Þessi tegund er undirtegund „SurfaceWater“.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Watercourse“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
condition	Ástand skipulags, byggingar, viðgerða og/eða viðhalds vatnsfalls.	ConditionOfFacilityValue	voidable
delineationKnown	Upplýsingar um að lýsing (til dæmis mörk og upplýsingar) landhlutar sé þekkt.	Boolean	voidable
lengd	Lengd vatnsfallsins	Length	voidable
level	Lóðrétt lega vatnsfalls miðað við jörð.	VerticalPositionValue	voidable
streamOrder	Númer (eða kóði) sem gefur upp greiningarstig í vatnasviðskerfi.	HydroOrderCode	voidable
breidd	Breidd vatnsfalls (sem svið) meðfram lengd þess.	WidthRange	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „Watercourse“

Rúmfræði vatnsfalls getur verið ferill eða yfirborð.

Aðeins má tilgreinda eigindina „condition“ fyrir manngert vatnsfall.

8.5.1.25. Votlendi (Wetland)

Svæði sem er illa framræst eða sem flæðir reglulega yfir, þar sem jarðvegurinn er vatnsmettaður og gróður þrífst.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnapemanu „landgerðir“ í II. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „Wetland“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
geometry	Rúmfræði votlendisins, birt sem yfirborð.	GM_Surface	
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
localType	Veitir „staðbundið“ heiti fyrir tegund votlendis.	LocalisedCharacterString	voidable
tidal	Auðkennir hvort sjávarföll hafa áhrif á votlendið.	Boolean	voidable

8.5.2. *Gagnategundir*

8.5.2.1. Vatnaraðkóði (HydroOrderCode)

Raðkóði sem hefur vatnafræðilega þýðingu vegna röðunar á stigskiptingu vatnsfalla og vatnasviða.

Eigindir gagnategundarinnar „HydroOrderCode“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
order	Númer (eða kóði) sem gefur upp stig kvíslunar eða skiptingar í á eða vatnasviðskerfi.	CharacterString	
orderScheme	Lýsing á röðunaraðferðinni.	CharacterString	
scope	Visir um umfang eða uppruna röðunarkóða (þ.m.t. hvort hann er landsbundinn, yfirþjóðlegur eða evrópskur).	CharacterString	

8.5.2.2. Breiddarsvið (WidthRange)

Svið láréttar breiddar vatnsfalls eftir lengd þess.

Eigindir gagnategundarinnar „WidthRange“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
lower	Neðri mörk breiddar	Length	
upper	Efri mörk breiddar	Length	

8.5.3. *Tilvikalistar*

8.5.3.1. Uppruni (OriginValue)

Tegund tilvikalista sem tilgreinir mengi af vatnamælingaflokkuninni „origin“ (náttúrulegir, manngerðir) fyrir mismunandi vatnamælingahluti.

Leyfð gildi fyrir tilvikalistann „OriginValue“

Gildi	Skilgreining
natural	Gefur upplýsingar um hvort landhlutur sé náttúrulegur.
manMade	Gefur upplýsingar um hvort landhlutur sé manngerður.

8.5.4. *Kóðaskrár*

8.5.4.1. Þverunartegund (CrossingTypeValue)

Tegundir manngerðra, efnislegra vatnsfallaþvera.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

8.5.4.2. Vatnsfræðileg seigla (HydrologicalPersistenceValue)

Flokkar vatnsfræðilegrar seiglu vatnshluts.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

8.5.4.3. Flóð (InundationValue)

Tegund lands sem getur farið undir vatn.

Þessi tegund er valtegund sem skal tekin til athugunar í landgagnaþemanu „náttúruleg áhættusvæði“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

8.5.4.4. Tegund strandar (ShoreTypeValue)

Flokkar samsetninga strandsvæðis

Þessi tegund er valtegun sem skal tekin til athugunar í landgagnaþemanu „landgerðir“ í II. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

8.5.4.5. Vatnshæð (WaterLevelValue)

Sjávarfallaviðmið/vatnshæð sem dýpi og hæð er miðað við.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

8.6. **Vatnaskýrslugjöf**8.6.1. *Landhlutartegundir*

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum sem tengjast „vatnaskýrslugjöf“:

- Strandsjór, samkvæmt rammatilskipun um vatn (e. *Water framework directive, WFD*)
- Grunnvatnshlot, samkvæmt rammatilskipun um vatn
- Stöðuvatn, samkvæmt rammatilskipun um vatn
- Á, samkvæmt rammatilskipun um vatn
- Á eða stöðuvatn, samkvæmt rammatilskipun um vatn
- Yfirborðsvatnshlot, samkvæmt rammatilskipun um vatn
- Árósavatn, samkvæmt rammatilskipun um vatn
- Vatnshlot, samkvæmt rammatilskipun um vatn

8.6.1.1. Strandsær samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDCoastalWater)

Yfirborðsvatn sem er landmegin við línu sem dregin er sjávarmegin einni sjómílu frá næsta punkti grunnlínu þeirrar sem landhelgi miðast við og teygir sig, þar sem við á, að ytri mörkum árósavatns.

Þessi tegund er undirtegund „WFDSurfaceWaterBody“.

Þessi tegund er valtegun sem skal tekin til athugunar í landgagnaþemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Skorður landhlutartegundarinnar „WFDCoastalWater“

Rúmfræði strandsjávar verður að vera yfirborð.

8.6.1.2. Grunnvatnshlot samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDGroundWaterBody)

Afmarkað rúmmál grunnvatns innan veitis eða veita.

Þessi tegund er undirtegund „WFDWaterBody“.

Þessi tegund er valtegun sem skal tekin til athugunar í landgagnaþemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „WFDGroundWaterBody“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geometry	Rúmfræði grunnvatnshlots samkvæmt rammatilskipun um vatn	GM_Primitive	voidable

8.6.1.3. Stöðuvatn samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDLake)

Kýrrstætt yfirborðsvatnshlot á landi.

Þessi tegund er undirtegund „WFDRiverOrLake“.

Þessi tegund er valteggund sem skal tekin til athugunar í landgagnáðemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Skorður landhlutartegundarinnar „WFDLake“

Rúmfræði stöðuvatns verður að vera yfirborð.

8.6.1.4. Á samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDRiver)

Landvatnshlot sem rennur að mestu á yfirborði jarðar en getur runnið neðanjarðar í hluta farvegarsins.

Þessi tegund er undirtegund „WFDRiverOrLake“.

Þessi tegund er valteggund sem skal tekin til athugunar í landgagnáðemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Skorður landhlutartegundarinnar „WFDRiver“

Rúmfræði ár verður að vera ferill

Ekki má tilgreina eigindirnar „main“ og „large“ fyrir skipaskurði.

8.6.1.5. Á eða stöðuvatn samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDRiverOrLake)

Hugrænn flokkur sem felur í sér sameiginlegar eigindir fyrir á eða stöðuvatn samkvæmt rammatilskipun um vatn.

Þessi tegund er undirtegund „WFDSurfaceWaterBody“.

Þessi tegund er hugræn.

Þessi tegund er valteggund sem skal tekin til athugunar í landgagnáðemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „WFDRiverOrLake“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
large	Ár með vatnasvið > 50 000 km ² eða ár og aðalþverár sem hafa vatnasvið sem er milli 5000 km ² og 50 000 km ² . Stöðuvötn sem hafa yfirborðssvæði > 500 km ² .	Boolean	voidable
main	Stöðuvötn sem hafa vatnasvið > 500 km ² . Stöðuvötn sem hafa yfirborðssvæði > 10 km ² .	Boolean	voidable

8.6.1.6. Yfirborðsvatnshlot samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDSurfaceWaterBody)

Stakt og marktækt stak yfirborðsvatns.

Þessi tegund er undirtegund „WFDWaterBody“.

Þessi tegund er hugræn.

Þessi tegund er valteggund sem skal tekin til athugunar í landgagnáðemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „WFDSurfaceWaterBody“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
artificial	„Tilbúið vatnshlot“ er vatnshlot sem hefur orðið til vegna athafna mannsins.	Boolean	
geometry	Rúmfræði yfirborðsvatnshlots samkvæmt rammatilskipun um vatn: – yfirborð fyrir strandsjó samkvæmt rammatilskipun um vatn, – yfirborð fyrir árósavatn samkvæmt rammatilskipun um vatn, – ferill fyrir á samkvæmt rammatilskipun um vatn, – yfirborð fyrir stöðuvatn samkvæmt rammatilskipun um vatn.	GM_Primitive	
heavilyModified	„Mikið breytt vatnshlot“ er yfirborðsvatnshlot sem hefur verulega breytta eðliseiginleika vegna breytinga af mannavöldum, eins og tiltekið er af aðildarríkinu í samræmi við ákvæði II. viðauka rammatilskipunar um vatn.	Boolean	
representativePoint	Birtingarpunktur vatnshlots samkvæmt rammatilskipun um vatn.	GM_Point	voidable

Skorður landhlutartegundarinnar „WFDSurfaceWaterBody“

Eigindin heavilyModified er aðeins leyfð ef hún er ekki manngerð.

8.6.1.7. Árósavatn samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDTransitionalWater)

Yfirborðsvatnshlot í nágrenni ármynna sem er að hluta til salt vegna nálægðar sinnar við strandsjó en verður fyrir verulegum áhrifum af aðstreymi ferskvatns.

Þessi tegund er undirtegund „WFDSurfaceWaterBody“.

Þessi tegund er valteggund sem skal tekin til athugunar í landgagnaþemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Skorður landhlutartegundarinnar „WFDTransitionalWater“

Rúmfræði árósavatns verður að vera yfirborð

8.6.1.8. Vatnshlot samkvæmt rammatilskipun um vatn (WFDWaterBody)

Hugrænn flokkur sem birtir yfirborðsvatnshlot eða grunnvatnshlot samkvæmt rammatilskipun um vatn.

Þessi tegund er undirtegund „HydroObject“.

Þessi tegund er hugræn.

Þessi tegund er valteggund sem skal tekin til athugunar í landgagnaþemanu „svæði sem lúta stjórnun/takmörkunum/reglugerðum og skýrslugjafareiningar“ í III. viðauka við tilskipun 2007/2/EB.

Eigindir landhlutartegundarinnar „LWFDWaterBody“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
beginLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessi útgáfa landhlutarins var sett inn eða henni breytt í landgagnasafninu.	DateTime	voidable
endLifespanVersion	Dagsetning og tími þegar þessari útgáfu landhlutarins var skipt út eða hún tekin úr landgagnasafninu.	DateTime	voidable
inspireId	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	

8.7. Kröfur sem eru sértækar fyrir þema**8.7.1. Samræmi milli landgagnasafna**

1. Vatnamælingahlekkir, -miðlinur og -hnútur skulu alltaf vera staðsett innan umfangs svæðisbirtingar sama hlutar.
2. Tengjanleika milli vatnamælinganeta sem ná yfir landamæri og – eftir atvikum – líka yfir svæðamörk (og gagnasöfn) innan aðildarríkjanna skal komið á og honum viðhaldið af viðkomandi yfirvöldum með því að nota það fyrirkomulag sem „NetworkConnection“ tegundin veitir varðandi tengjanleika yfir landamæri.
3. Allir eigindir sem eru gefnar hlutum í þessari lýsingu skulu vera þær sömu og jafngildur eiginleiki hlutarins sem er notaður vegna kvaða um skýrslugjöf samkvæmt tilskipun 2000/60/EB.

8.7.2. Umsjón kennimerkja

1. Ef örnefni er notað sem einkvæm vatnafræðileg auðkenning fyrir hlut í þessari forskrift skal það vera fengið, ef unnt er, úr samevrópskri landfræðiorðabók eða frá annarri opinberri, samevrópskri heimild.
2. „localId“ eigind ytra kennimerkis hlutar skal vera sú sama og auðkenningin sem er notuð vegna kvaða um skýrslugjöf samkvæmt tilskipun 2000/60/EB.

8.7.3. Myndun hlutvísana

1. Ef sama raunhlutur í gagnamengi er miðlað með notkun landhluta frá fleiri en einni viðfangsgerðarlýsingu í vatnamælingum skulu þeir landhlutar annaðhvort bera sama einkvæma örnefnið eða sama þematiska vatnamælingakennimerkið.
2. Þegar notuð er línuleg viðmiðun í vatnamælinganetsgögnum skal gefa upp staðsetningu eiginleikanna sem vísað er í á hlekkjum og hlekkjaröðum sem fjarlægð, mælda eftir uppgefinni rúmfræði hlekkjahlutar eða hlekkjahluta sem liggja til grundvallar.

8.7.4. Rúmfræðileg birting

1. Ef landhlutir eru veittir með mismundandi staðupplausnum skal tilgreina staðupplausnina fyrir hvern landhlut með því að nota „levelOfDetail“ eigindina eftir því sem við á.
2. Vatnsfallshlekkir skulu alltaf skerast þar sem raunfyrirbærin sem þeir birta tengjast. Ef vatn getur ekki flust frá einu staki til annars skal ekki mynda skurðpunkta við netstök sem þverast.
3. Ef gagnamengi vatnamælinganets felur í sér hnútur, skulu þær aðeins vera fyrir hendi þar sem vatnsfallshlekkir tengjast eða enda.
4. Rúmfræðin skal vera sú sama og rúmfræðin sem er notuð vegna kvaða um skýrslugjöf samkvæmt tilskipun 2000/60/EB.

8.7.5. Notkun eigindarinnar „DelineationKnown“

1. Eigindina „DelineationKnown“ skal ekki nota til að gefa upplýsingar um að réttlæiki/nákvæmni ákveðinnar rúmfræði sé lítill/lítill og þær upplýsingar skulu gefnar með að nota viðeigandi gagnagæðastak eða -stök.
2. Eigindina „DelineationKnown“ skal ekki nota til að gefa upplýsingar um rúmfræðilegar breytingar yfir tíma ef sú breyting á rúmfræði er þekkt.

8.7.6. Miðlinur

Miðlinur vatnsfallshluta skulu falla innan umfangs efnislega raunhlutarins sem þær birta ef vatnsfallshlekknum fylgja þær upplýsingar að hann sé ekki „fictitious“.

8.7.7. *Tengjanleiki netkerfisins tryggður*

1. Hvar sem tenging er til í vatnamælinganeti skulu allir tengdir hlekkjaendar og valkvæðar hnútur sem eiga hlutdeild í þeirri tengingu vera staðsett innan vikmarka tengjanleika hvert við annað.
2. Fjarlægð milli hlekkjaenda og hnúta sem eru ekki tengd skal alltaf vera meiri en vikmörk tengjanleika.
3. Í gagnamengjum þar sem bæði flutningahlekkir og hnútur eru til staðar skal hlutfallsleg staða hnúta og hlekkjaenda við tilteknu tengjanleikavikmörkin samsvara tengingunum sem til eru milli þeirra í gagnamenginu.

8.8. **Lög****Lög fyrir landgagnaþemað „vatnamælingar“**

Tegund laga	Titill laga	Landhlutartegund eða -tegundir
HY.PhysicalWaters.Waterbodies	Vatnshlot	Watercourse, StandingWater
HY.PhysicalWaters.LandWaterBoundary	Mörk lands og vatns	LandWaterBoundary
HY.PhysicalWaters.Catchments	Aðrennslissvæði	DrainageBasin, RiverBasin
HY.Network	Vatnamælinganet	HydroNode, WatercourseLink
HY.PhysicalWaters.HydroPointOfInterest	Mikilvægur vatnapunktur	Rapids, Falls
HY.PhysicalWaters.ManMadeObject	Manngerður hlutur	Crossing, DamOrWeir, Sluice, Lock, Ford, ShorelineConstruction
HY.HydroObject	Shore, Wetland	Shore, Wetland
HY.Reporting.WFDRiver	Á samkvæmt rammatilskipun um vatn	WFDRiver
HY.Reporting.WFDLake	Stöðuvatn samkvæmt rammatilskipun um vatn	WFDLake
HY.Reporting.WFDTransitionalWater	Árósavatn samkvæmt rammatilskipun um vatn	WFDTransitionalWater
HY.Reporting.WFDCoastalWater	Strandsjór samkvæmt rammatilskipun um vatn	WFDCoastalWater
HY.OceanRegion	Úthafssvæði	OceanRegion

9. VERNDADIR STAÐIR

9.1. **Landhlutartegundir**

Nota skal eftirfarandi landhlutartegundir til miðlunar og flokkunar á landhlutum úr gagnasöfnum sem tengjast landgagnaþemanu „verndaðir staðir“:

- Verndaður staður

9.1.1 *Verndaður staður (ProtectedSite)*

Svæði sem er tilnefnt eða stjórnað innan ramma alþjóðalaga, löggjafar Sambandsins og aðildarríkjanna til að ná fram tilteknum verndunarmarkmiðum.

Eigindir landhlutartegundarinnar „ProtectedSite“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
geometry	Rúmfræðin sem skilgreinir mörk verndaða staðarins.	GM_Object	
inspireID	Ytra kennimerki landhlutarins.	Identifier	
legalFoundationDate	Dagsetningin þegar verndaði staðurinn var löglega búinn til. Þetta er dagsetningin þegar raunhluturinn var myndaður, ekki dagsetningin þegar birtingarmynd hans í upplýsingakerfi var búin til.	DateTime	voidable
legalFoundationDocument	Veffangs- eða textavísun í lagagerninginn sem verndaða staðnum var komið á fót með.	CI_Citation	voidable
siteDesignation	Merking (tegund) verndaða staðarins.	DesignationType	voidable
siteName	Heiti verndaða staðarins.	GeographicalName	voidable
siteProtectionClassification	Flokkun verndaða staðarins, byggð á markmiði verndunarinnar.	ProtectionClassificationValue	voidable

9.2. **Gagnategundir**9.2.1 *Tegund merkingar (DesignationType)*

Gagnategund sem er ætlað að fela í sér merkingu verndaða staðarins, þ.m.t. merkingarkerfið sem er notað og gildið innan þess kerfis.

Eigindir gagnategundarinnar „DesignationType“

Eigind	Skilgreining	Tegund	Ógildanleiki
designation	Raunmerking staðarins.	DesignationValue	
designationScheme	Kerfið sem merkingarkóðinn kemur úr.	DesignationSchemeValue	
percentageUnderDesignation	Hundraðshlutfall staðarins sem fellur undir merkinguna. Þetta er einkum notað vegna flokkunar Alþjóðanáttúruverndarsambandsins. Ef ekki er gefið upp gildi fyrir þessa eigind er litið svo á að það sé 100%.	Percentage	

Skorður gagnategundarinnar „DesignationType“

Staðir verð að nota merkingar úr viðeigandi merkingarkerfum og gildi merkingarkóðans þarf að stemma við merkingarkerfið.

9.3. **Tilvikalistar**9.3.1 *Flokkun verndar (ProtectionClassificationValue)*

Flokkun verndaða staðarins, byggð á markmiði verndunarinnar.

Leyfð gildi fyrir tilvikaalistann „ProtectionClassificationValue“

Gildi	Skilgreining
natureConservation	Verndaði staðurinn er verndaður til að varðveita líffræðilega fjölbreytni.
archaeological	Verndaði staðurinn er verndaður til að varðveita fornleifafræðilegar minjar.
cultural	Verndaði staðurinn er verndaður til að varðveita menningararfleifð.
ecological	Verndaði staðurinn er verndaður til að varðveita vistfræðilegan stöðugleika.
landscape	Verndaði staðurinn er verndaður til að varðveita landslagseiginleika.
environment	Verndaði staðurinn er verndaður til að varðveita umhverfislegan stöðugleika.
geological	Verndaði staðurinn er verndaður til að varðveita jarðfræðilega eiginleika.

9.4. Kóðaskrár**9.4.1. Merkingarkerfi (DesignationSchemeValue)**

Kerfið sem er notað til að merkja vernduðu staðina.

Aðildarríkin mega bæta við þessa kóðaskrá.

9.4.2. Merking (DesignationValue)

Hugræn grunntegund fyrir kóðaskrár sem fela í sér flokkun og merkingu tegunda í mismunandi kerfum.

Þessi tegund er hugræn.

9.4.3. Merking Alþjóðanáttúruverndarsambandsins (IUCNDesignationValue)

Kóðaskrá fyrir flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.

Þessi tegund er undirtegund „DesignationValue“.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

9.4.4. Merking þjóðminjaskrár (NationalMonumentsRecordDesignationValue)

Kóðaskrá fyrir flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.

Þessi tegund er undirtegund „DesignationValue“.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

9.4.5. Merking Evrópunets verndarsvæða (Natura2000DesignationValue)

Kóðaskrá fyrir flokkunarkerfi Evrópunets verndarsvæða, í samræmi við tilskipun ráðsins 92/43/EBE ⁽⁴⁾ (vistgerðatilskipunin).

Þessi tegund er undirtegund „DesignationValue“.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 206, 22.7.1992, bls. 7

9.4.6. *Merking vegna Ramsar (RamsarDesignationValue)*

Kóðaskrá fyrir flokkunarkerfi samþykktar um votlendi sem hafa alþjóðlegt gildi (Ramsar-samþykktin).

Þessi tegund er undirtegund „DesignationValue“.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

9.4.7. *Merking vegna áætlunar Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna um manninn og lífhvolfið (UNESCOManAndBiosphereProgramme-DesignationValue)*

Kóðaskrá fyrir flokkunarkerfi áætlunarinnar um manninn og lífhvolfið.

Þessi tegund er undirtegund „DesignationValue“.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

9.4.8. *Merking vegna Heimsarfleifðar Menningarmálastofnunar SP (UNESCOWorldHeritageDesignationValue)*

Kóðaskrá fyrir flokkunarkerfi Heimsarfleifðar.

Þessi tegund er undirtegund „DesignationValue“.

Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.

9.5. **Lög****Lög fyrir landgagnapemað „verndaðir staðir“**

Tegund lags	Titill lags	Landhlutartegund eða -tegundir
PS.ProtectedSite	Verndaðir staðir	ProtectedSite

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 102/2011

2012/EES/67/06

frá 4. febrúar 2011

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar rekstrarsamhæfi landgagnasafna og -þjónustu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu (INSPIRE) ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1089/2010 frá 23. nóvember 2010 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB að því er varðar rekstrarsamhæfi landgagnasafna og -þjónustu⁽²⁾ er mælt fyrir um tæknilega tilhögun rekstrarsamhæfis landgagnasafna, þ.m.t. skilgreiningin á kóðaskrá sem nota skal fyrir eigindir og tengihlutverk landhlutartegunda og gagnategunda.
- 2) Í reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 er gerð krafa um að eigindir eða tengihlutverk landhlutartegunda eða gagnategunda, sem hafa kóðaskrártegund, fái gildi sem eru tæk fyrir viðkomandi kóðaskrá.
- 3) Þessi leyfilegu gildi fyrir kóðaskrárnar, sem skilgreindar eru í reglugerð (ESB) nr. 1089/2010, eru nauðsynleg fyrir framkvæmd þeirra krafna sem settar eru fram í þeirri reglugerð og af þeim sökum ættu þau einnig að vera sett fram í þeirri reglugerð.
- 4) Við þróun þeirra kóðaskrárgilda sem eru í þessari reglugerð var farið eftir sömu meginreglum og látnar voru gilda um þróun þeirrar tæknilegu tilhögunar, sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1089/2010, að því er varðar þarfir notenda, viðmiðunarefni, viðeigandi stefnumið og starfsemi Sambandsins, raunhæfi og það hvort líklegur kostnaður væri hóflegur miðað við ávinning, þátttöku og samráð við hagsmunaaðila og alþjóðlega staðla.
- 5) Því ber að breyta reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 til samræmis við það.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 22. gr. tilskipunar 2007/2/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Tilvikalistarnir og kóðaskrárnar sem eru notuð vegna eiginda eða tengihlutverka landhlutartegunda eða gagnategunda skulu vera í samræmi við skilgreiningarnar og fela í sér gildin sem sett eru fram í II. viðauka. Tilvikalista- og kóðaskrárgildin eru mállega hlutlausir minnishjálparkóðar fyrir tölvur.“

- b) Ákvæði 4. liðar falli brott.

2. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Í stað a-liðar 1. mgr. komi eftirfarandi:

„a) kóðaskrár sem aðildarríkjunum er óheimilt að bæta við,“

- b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Eigindir eða tengihlutverk landhlutartegunda eða gagnategunda, sem eru af einhverri þeirri tegund kóðaskráa sem eru skilgreindar í a-lið 1. mgr. 6. gr., mega einungis fá gildi frá þeim skrá sem eru tilgreindar fyrir viðkomandi kóðaskrá.

Eigindir eða tengihlutverk landhlutartegunda eða gagnategunda, sem eru af einhverri þeirri tegund kóðaskráa sem eru skilgreindar í b-lið 1. mgr. 6. gr., mega einungis fá gildi sem eru tæk samkvæmt umsjónarskrá kóðaskrárinnar.“

3. Ákvæðum I. viðauka er breytt eins og fram kemur í I. viðauka við þessa reglugerð.

4. Ákvæðum II. viðauka er breytt eins og fram kemur í II. viðauka við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 31, 5.2.2011, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 137/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 63, 8.11.2012, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 323, 8.12.2010, bls. 11.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. febrúar 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

I. VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 er breytt sem hér segir:

1. Setningin „Aðildarríkjum er óheimilt að bæta við þessa kóðaskrá.“ komi í öllum tilvikum í stað „Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.“
2. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 4.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána ConditionOfFacilityValue

Gildi	Skilgreining
disused	Búnaðurinn er ekki í notkun.
functional	Búnaðurinn er nothæfur.
projected	Verið er að hanna búnaðinn. Ekki hefur enn verið hafist handa við smíði hans.
underConstruction	Smíði búnaðar stendur yfir og hann er ekki enn orðinn nothæfur. Þetta á einungis við um upphaflega smíði búnaðarins og ekki um viðhaldsvinnu.

3. Eftirfarandi málsgreinar bætast við lið 4.2:

„Aðildarríkjum er óheimilt að bæta við þessa kóðaskrá.

Leyfilegu gildin fyrir þessa kóðaskrá eru tveggja stafa landskóðar sem skráðir eru í sameiginlegum ritleiðbeiningunum milli stofnana og birtir af útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins.“

4. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.3.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána ConnectionTypeValue

Gildi	Skilgreining
crossBorderConnected	Tenging milli tveggja netstaka í mismunandi netkerfum sömu tegundar en á aðliggjandi svæðum. Netstökin sem miðað er við standa fyrir mismunandi en landfræðilega tengd raunfyrirbæri.
crossBorderIdentical	Tenging milli tveggja netstaka í mismunandi netkerfum sömu tegundar, en á aðliggjandi svæðum. Netstökin sem miðað er við standa fyrir sömu raunfyrirbæri.
intermodal	Tenging milli tveggja netstaka í mismunandi flutninganetum sem nota mismunandi flutningsmáta. Tengingin stendur fyrir möguleikann á að færa það sem flutt er (fólk, varningur o.s.frv.) úr einum flutningsmáta yfir í annan.

5. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.3.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána LinkDirectionValue

Gildi	Skilgreining
bothDirections	Í báðar áttir.
inDirection	Í stefnu hlekksins.
inOppositeDirection	Í gagnstæða átt við hlekkin.

II. VIÐAUKI

Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1089/2010 er breytt sem hér segir:

1. Setningin „Aðildarríkjum er óheimilt að bæta við þessa kóðaskrá.“ komi í öllum tilvikum í stað „Umsjón þessarar kóðaskrár skal vera í sameiginlegri kóðalistaskrá.“
2. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 3.3.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána GrammaticalGenderValue

Gildi	Skilgreining
common	„Sameiginlegt“ málfræðilegt kyn (samruni „karlkyns“ og „kvenkyns“).
feminine	Málfræðilega kynið kvenkyn.
masculine	Málfræðilega kynið karlkyn.
neuter	Málfræðilega kynið hvorugkyn.

3. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 3.3.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána GrammaticalNumberValue

Gildi	Skilgreining
dual	Málfræðileg tvítala.
plural	Málfræðileg fleirtala.
singular	Málfræðileg eintala.

4. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 3.3.3:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána NameStatusValue

Gildi	Skilgreining
historical	Sögulegt heiti sem ekki er notað nú á dögum.
official	Heiti sem nú er notað og opinberlega viðurkennt eða ákvarðað með löggjöf.
other	Núverandi heiti sem þó er ekki opinbert eða viðurkennt.
standardised	Heiti sem nú er notað og viðurkennt eða sem mælt er með af aðila, sem hefur verið falið ráðgefandi hlutverk og/eða ákvörðunarvald í málefnum er varða örnefnafræði.

5. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 3.3.4:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána NamedPlaceTypeValue

Gildi	Skilgreining
administrativeUnit	Stjórnsýslueiningar sem skipta svæðum þar sem aðildarríki hafa og/eða beita lögsögu, að því er varðar stjórnun á lands-, svæðis- og staðarvisu, aðskildar með stjórnsýslumörkum.
building	Landfræðileg staðsetning bygginga.
hydrography	Vatnafarsþættir, þ.m.t. hafsvæði og öll önnur vatnshlot og tengd atriði, þ.m.t. vatnasvið og undirvatnasvið.
landcover	Efnisleg og líffræðileg þekja yfirborðs jarðar, þ.m.t. tilbúið yfirborð, landbúnaðarsvæði, skógar, lítt snert eða ósnert svæði, votlendi.
landform	Landmótunarfræðilegur eiginleiki landslags.

Gildi	Skilgreining
other	Landhlutur sem ekki felst í öðrum tegundum í kóðaskránni.
populatedPlace	Staður sem er byggður mannfólki.
protectedSite	Svæði sem tilnefnd eru eða stjórnað innan ramma alþjóðalaga, löggjafar Bandalagsins og aðildarríkjanna til að ná fram tilteknum varðveislumarkmiðum.
transportNetwork	Netkerfi fyrir flutninga á vegum, með járnbrautum, í lofti, á sjó og á vatnaleiðum og með togvör ásamt tengdum grunnvirkjum. Tengingar milli mismunandi netkerfa eru þar meðtaldar.

6. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 3.3.5:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána NativenessValue

Gildi	Skilgreining
endonym	Heiti landfræðilegrar fitju á tungumáli sem er opinbert eða fast í sessi á því svæði þar sem fitjan kemur fyrir.
exonym	Heiti sem haft er, á tilteknu tungumáli, um landfræðilega fitju sem er staðsett utan þess svæðis þar sem viðkomandi tungumál er útbreitt, og sem er að forminu til frábrugðið því inn nafni (e. endonym) eða innnöfnum sem tíðkast á því svæði þar sem landfræðilega fitjan er staðsett.

7. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 4.4.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána AdministrativeHierarchyLevel

Gildi	Skilgreining
1stOrder	Hæsta stig landsbundinnar stjórnvaldsstigskiptingar (landsstig).
2ndOrder	Annað stig landsbundinnar stjórnvaldsstigskiptingar.
3rdOrder	Þriðja stig landsbundinnar stjórnvaldsstigskiptingar.
4thOrder	Fjórða stig landsbundinnar stjórnvaldsstigskiptingar.
5thOrder	Fimmta stig landsbundinnar stjórnvaldsstigskiptingar.
6thOrder	Sjöta stig landsbundinnar stjórnvaldsstigskiptingar.

8. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.4.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána GeometryMethodValue

Gildi	Skilgreining
byAdministrator	Ákveðið og skráð handvirkt af opinberum aðila sem ber ábyrgð á ráðstöfun staðfanga eða af vörslumanni gagnasafns.
byOtherParty	Ákveðið og skráð handvirkt af öðrum aðila.
fromFeature	Leiðir sjálfkrafa af öðrum INSPIRE-landhlut sem tengist staðfanginu eða staðfangshlutanum.

9. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.4.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána GeometrySpecificationValue

Gildi	Skilgreining
addressArea	Staðsetning sem leiðir af tengdu staðfangssvæði.
adminUnit1stOrder	Staðsetning sem leiðir af tengdri fyrsta stigs stjórnsýslueiningu.
adminUnit2ndOrder	Staðsetning sem leiðir af tengdri annars stigs stjórnsýslueiningu.

Gildi	Skilgreining
adminUnit3rdOrder	Staðsetning sem leiðir af tengdri þriðja stigs stjórnsýslueiningu.
adminUnit4thOrder	Staðsetning sem leiðir af tengdri fjórða stigs stjórnsýslueiningu.
adminUnit5thOrder	Staðsetning sem leiðir af tengdri fimmta stigs stjórnsýslueiningu.
adminUnit6thOrder	Staðsetning sem leiðir af tengdri sjötta stigs stjórnsýslueiningu.
building	Staðsetningu er ætlað að auðkenna tengda byggingu.
entrance	Staðsetningu er ætlað að auðkenna dyr eða hlið sem farið er inn um.
parcel	Staðsetningu er ætlað að auðkenna tengda landspildu.
postalDelivery	Staðsetningu er ætlað að auðkenna pósthúsbúðarstað.
postalDescriptor	Staðsetning sem leiðir af tengdu póstnúmerssvæði.
segment	Staðsetning sem leiðir af tengdum hluta af umferðaræð.
thoroughfareAccess	Staðsetningu er ætlað að auðkenna aðgönguleiðina sem liggur frá umferðaræðinni.
utilityService	Staðsetningu er ætlað að auðkenna veitubjónustupunkt.

10. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.4.3:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána LocatorDesignatorTypeValue

Gildi	Skilgreining
addressIdentifierGeneral	Kennimerki staðfanga sem samanstanda af tölustöfum og/eða bókstöfum.
addressNumber	Kennimerki staðfanga sem samanstanda eingöngu af tölustöfum.
addressNumber2ndExtension	Önnur rýmkun á staðfangsnúmeri.
addressNumberExtension	Rýmkun á staðfangsnúmeri.
buildingIdentifier	Kennimerki byggingar, sem myndað er með tölustöfum og/eða bókstöfum.
buildingIdentifierPrefix	Forskeyti framan við númer byggingarinnar.
cornerAddress1stIdentifier	Kennimerki staðfangs sem tengist heiti aðalumferðaræðar í hornstaðfangi.
cornerAddress2ndIdentifier	Kennimerki staðfangs sem tengist heiti aukaumferðaræðar í hornstaðfangi.
entranceDoorIdentifier	Kennimerki fyrir inngöngudyr, inngönguhlið eða yfirbyggðan inngang.
floorIdentifier	Kennimerki fyrir hæð eða pall inni í byggingu.
kilometrePoint	Merki á vegi sem hefur tölu sem auðkennir núverandi fjarlægð milli upprunapunktur vegarins og þessa merkis, mældar meðfram veginum.
postalDeliveryIdentifier	Kennimerki pósthúsbúðarstaðar.
staircaseIdentifier	Kennimerki fyrir tröppur, að öllu jöfnu inni í byggingu.
unitIdentifier	Kennimerki fyrir dyr, hóbýli, íbúð eða herbergi inni í byggingu.

11. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.4.4:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána LocatorLevelValue

Gildi	Skilgreining
accessLevel	Staðgreinirinn auðkennir tiltekinn aðgang að landskika, byggingu eða einhverju svipuðu með hjálp aðgangsnúmers eða svipaðs auðkennis.
postalDeliveryPoint	Staðgreinirinn auðkennir póstútburðarstað.
siteLevel	Staðgreinirinn auðkennir tiltekinn landskika, tiltekna byggingu eða svipaða fasteign með hjálp aðgangsnúmers, byggingarnúmers, heitis byggingar eða heitis fasteignar.
unitLevel	Staðgreinirinn auðkennir tiltekinn hluta af byggingu.

12. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.4.5:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „LocatorNameTypeValue“

Gildi	Skilgreining
buildingName	Heiti byggingar eða hluta byggingar
descriptiveLocator	Lýsing í samfelldum texta á staðsetningunni eða staðfengjanlegum hlut.
roomName	Kennimerki hóbýlis, íbúðar eða herbergis inni í byggingu.
siteName	Heiti fasteignar, byggingasamstæðu eða staðar.

13. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.4.6:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „PartTypeValue“

Gildi	Skilgreining
name	Sá hluti heitis sem myndar kjarna eða rót umferðaræðarheitis.
namePrefix	Sá hluti heitis sem er notaður til að skilja tengiorð sem hafa ekki flokkunarmerkingu frá kjarna umferðaræðarheitisins.
qualifier	Sá hluti heitis sem sérgreinir umferðaræðarheitið.
type	Sá hluti heitis sem gefur upplýsingar um flokk eða tegund umferðaræðar.

14. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 5.4.7:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „StatusValue“

Gildi	Skilgreining
alternative	Staðfang, eða staðfangshluti, sem er í almennri notkun en frábrugðinn höfuðstaðfangi, eða staðfangshluta, eins og það er ákvarðað af opinberum aðila sem ber ábyrgð á ráðstöfun staðfanga eða af vörslumanni gagnasafns.
current	Núverandi og gilt staðfang, eða staðfangshluti, samkvæmt opinberum aðila sem ber ábyrgð á ráðstöfun staðfanga eða sem vörslumaður gagnasafns telur vera það almennt notaða staðfang sem best á við.

Gildi	Skilgreining
proposed	Staðfang, eða staðfangshluti, sem bíður viðurkenningar vörslumanns gagnasafnsins eða þess opinbera aðila sem ber ábyrgð á ráðstöfun staðfanga.
reserved	Staðfang, eða staðfangshluti, sem er viðurkennt af opinberum aðila sem ber ábyrgð á ráðstöfun staðfanga, eða af vörslumanni gagnasafnsins, en hefur ekki verið innleitt enn.
retired	Staðfang, eða staðfangshluti, sem ekki er lengur í daglegri notkun eða hefur verið afnumið af opinberum aðila sem ber ábyrgð á ráðstöfun staðfanga eða af vörslumanni gagnasafnsins.

15. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 6.2.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „CadastralZoningLevelValue“

Gildi	Skilgreining
1stOrder	Efsta stig (stærstu svæðin) í stigskiptingu lóðaskipulaga, jafnt, eða jafngilt, sveitarfélögum.
2ndOrder	Annað stig í stigskiptingu lóðaskipulaga.
3rdOrder	Þriðja stig í stigskiptingu lóðaskipulaga.

16. Eftirfarandi málsgreinar bætast við lið 7.1:

„— „Svæðisleiðsaga (RNAV)“: leiðsagnaraðferð sem gerir starfrækslu loftfars kleifa á öllum flugleiðum sem óskað er eftir innan svæðis stöðvamiðaðra leiðsögutækja eða innan getumarka eigin staðsetningarbúnaðar, eða með samsetningu hvors tveggja,

— „TACAN-leiðsaga“: leiðsagnaraðferð sem gerir starfrækslu loftfars kleifa á öllum flugleiðum sem óskað er eftir innan svæðis stöðvamiðaðra flugleiðsögutækja með TACAN-vita.“

17. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.3.3.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AccessRestrictionValue“

Gildi	Skilgreining
forbiddenLegally	Aðgangur að flutningaeiningunni er bannaður með lögum.
physicallyImpossible	Aðgangur að flutningaeiningunni er ómögulegur vegna tálma eða annarra efnislegra hindrana.
private	Aðgangur að flutningaeiningunni er takmarkaður vegna þess að hún er í einkaeign.
publicAccess	Aðgangur að flutningaeiningunni er opin almenningi.
seasonal	Aðgangur að flutningaeiningunni er árstíðabundinn.
toll	Aðgangur að flutningaeiningunni er tollskyldur.

18. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.3.3.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RestrictionTypeValue“

Gildi	Skilgreining
maximumDoubleAxleWeight	Leyfð hámarksþyngd á tvöfaldan ás farartækis á flutningaeiningu.
maximumDraught	Leyfð hámarksdjúprista farartækis á flutningaeiningu.
maximumFlightLevel	Leyft hámarksfluglag fyrir farartæki á flutningaeiningu.
maximumHeight	Hámarkshæð farartækis sem getur farið undir annan hlut.
maximumLength	Leyfð hámarkslengd farartækis á flutningaeiningu.

Gildi	Skilgreining
maximumSingleAxleWeight	Leyfð hámarksþyngd á einfaldan ás farartækis á flutningaeiningu.
maximumTotalWeight	Leyfð hámarksþyngd farartækis á flutningaeiningu.
maximumTripleAxleWeight	Leyfð hámarksþyngd á þrefaldan ás farartækis á flutningaeiningu.
maximumWidth	Leyfð hámarksbreidd farartækis á flutningaeiningu.
minimumFlightLevel	Leyft lágmarksfluglag fyrir farartæki á flutningaeiningu.

19. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AerodromeCategoryValue“

Gildi	Skilgreining
domesticNational	Flugvöllur sem hefur landsbundna flugumferðarþjónustu innanlands.
domesticRegional	Flugvöllur sem hefur svæðisbundna flugumferðarþjónustu innanlands.
international	Flugvöllur sem hefur alþjóðlega flugumferðarþjónustu.

20. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AerodromeTypeValue“

Gildi	Skilgreining
aerodromeHeliport	Flugvöllur með landingarsvæði fyrir þryllur.
aerodromeOnly	Eingöngu flugvöllur.
heliportOnly	Eingöngu þrylluflugvöllur.
landingSite	Lendingarsvæði.

21. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.3:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AirRouteLinkClassValue“

Gildi	Skilgreining
conventional	Hefðbundin leiðsöguleið: Flugleið sem notar hvorki svæðisleiðsögu né TACAN-vita við flugumferðarþjónustu.
RNAV	Flugleið með svæðisleiðsögu: Flugleið sem notar svæðisleiðsögu (RNAV) við flugumferðarþjónustu.
TACAN	TACAN-leið: Flugleið sem notar TACAN-vita við flugumferðarþjónustu.

22. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.4:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AirRouteTypeValue“

Gildi	Skilgreining
ATS	Flugumferðarþjónustuleið eins og lýst er í 11. viðauka Alþjóðaflugmálastofnunarinnar.
NAT	NAT-ferill (hluti af skipulögðu ferlakerfi).

23. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.5:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AirUseRestrictionValue“

Gildi	Skilgreining
reservedForMilitary	Flugnetshlutarinn er eingöngu notaður í hernaðarlegum tilgangi.
temporalRestrictions	Tímatakmarkanir gilda um notkun á flugnetshlutnum.

24. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.6:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AirspaceAreaTypeValue“

Gildi	Skilgreining
ATZ	Umferðarsvið flugvallar (e. <i>Airport Traffic Zone</i>). Loftrými af skilgreindri stærð sem komið er á í kringum flugvöll til varnar flugvallarumferð.
CTA	Flugstjórnarsvæði (e. <i>Control area</i>). Flugstjórnarrými sem nær upp á við frá tilgreindu marki yfir jörðu.
CTR	Flugstjórnarsvið. (e. <i>Control zone</i>). Flugstjórnarrými sem nær upp á við frá yfirborði jarðar að tilgreindu efra marki.
D	Hættusvæði (e. <i>Danger area</i>). Loftrými af skilgreindri stærð þar sem starfsemi, sem er hættuleg flugi loftfars, má fara fram á tilgreindum tímum.
FIR	Flugupplýsingasvæði (e. <i>Flight information region</i>). Loftrými af skilgreindri stærð þar sem veitt er flugupplýsingaþjónusta og viðbúnaðarþjónusta. Gæti t.d. verið notað ef þjónustan er veitt af fleiri en einni deild.
P	Bannsvæði (e. <i>Prohibited area</i>). Loftrými af skilgreindri stærð yfir landsvæði eða landhelgi ríkis þar sem flug loftfars er bannað.
R	Haftasvæði (e. <i>Restricted area</i>). Loftrými af skilgreindri stærð yfir landsvæði eða landhelgi ríkis þar sem flug loftfars takmarkast við tilgreindar aðstæður.
TMA	Aðflugsstjórnarsvæði (e. <i>Terminal control area</i>). Flugstjórnarsvæði sem er yfirleitt sett á fót við samrennsli flugumferðarþjónustuleiða í nágrenni eins, eða fleiri, stærri flugvallar. Aðallega notað í Evrópu samkvæmt hugmyndinni um sveigjanlega notkun loftrýmis.
UIR	Efra flugupplýsingasvæði (e. <i>Upper flight information region</i>). Efra loftrými af skilgreindri stærð þar sem veitt er flugupplýsingaþjónusta og viðbúnaðarþjónusta. Hvert ríki segir til um sína skilgreiningu á efra loftrými.

25. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.7:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „NavaidTypeValue“

Gildi	Skilgreining
DME	Fjarlægðarviti (e. <i>Distance Measuring Equipment</i>).
ILS	Blindlendingarkerfi (e. <i>Instrument Landing System</i>).
ILS-DME	Blindlendingarkerfi ásamt fjarlægðarvita.
LOC	Miðlínusendir (e. <i>Localizer</i>).
LOC-DME	Miðlínusendir ásamt fjarlægðarvita.
MKR	Markviti (e. <i>Marker Beacon</i>).
MLS	Örbylgjulendingarkerfi (e. <i>Microwave Landing System</i>).
MLS-DME	Örbylgjulendingarkerfi ásamt fjarlægðarvita.
NDB	Hringviti (e. <i>Non-Directional Radio Beacon</i>).
NDB-DME	Hringviti ásamt fjarlægðarvita.

Gildi	Skilgreining
NDB-MKR	Hringviti og markviti.
TACAN	TACAN-viti (e. <i>Tactical Air Navigation Beacon</i>).
TLS	Lendingarkerfi með ratsjársvara (e. <i>Transponder Landing System</i>).
VOR	Fjölstefnuviti á metrabylgju.
VOR-DME	Fjölstefnuviti á metrabylgju ásamt fjarlægðarvita.
VORTAC	Fjölstefnuviti með metrabylgjugalstöð ásamt samtengdum TACAN-vita.

26. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.8:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „PointRoleValue“

Gildi	Skilgreining
end	Efnislegur endi stefnu flugbrautar.
mid	Miðjupunktur flugbrautar.
start	Efnislegt upphaf stefnu flugbrautaráttar.
threshold	Upphaf þess hluta flugbrautarinnar sem er nothæfur til lendinga.

27. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.9:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RunwayTypeValue“

Gildi	Skilgreining
FATO	Lokaaðflugs- og flugtakssvæði fyrir þýrlur.
runway	Flugbraut fyrir flugvélar.

28. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.4.2.10:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „SurfaceCompositionValue“

Gildi	Skilgreining
asphalt	Yfirborð gert úr lagi af asfalti.
concrete	Yfirborð gert úr lagi af steinsteypu.
grass	Yfirborð úr lagi af grasi.

29. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.5.2.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „CablewayTypeValue“

Gildi	Skilgreining
cabinCableCar	Flutningur um togbraut með farartæki sem er upphengdur kláfur til að ferja hópa af fólki og/eða vörur innanborðs, frá einum stað til annars.
chairLift	Flutningur um togbraut með farartækjum sem eru upphengdir stólar til að ferja einstaklinga eða hópa af fólki frá einum stað til annars á stálvír eða reipi sem liggur í lykkju utan um tvo punkta.
skiTow	Flutningur um togbraut til að draga skíða- og snjóþettafólk upp brekku.

30. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.6.3.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „FormOfRailwayNodeValue“

Gildi	Skilgreining
junction	Járnbrautarhnúta þar sem er búnaður sem samanstendur af járnbrautarspori með tveimur, færanlegum brautarteinum og nauðsynlegum tengingum í járnbrautarneti svo að farartæki geti beygt af einum teinum á aðra.
levelCrossing	Járnbrautarhnúta þar sem járnbrautarnet er þverað með vegi í sömu hæð.
pseudoNode	Járnbrautarhnúta sem birtir punkt þar sem ein, eða fleiri, eigindir járnbrautarhlekjanna sem tengjast henni breyta gildi sínu, eða punkt sem er nauðsynlegur til að lýsa rúmfræði netkerfisins.
railwayEnd	Aðeins einn járnbrautarhlekkur tengist járnbrautarhnúttunni. Það táknar enda járnbrautarspors.
railwayStop	Staður í járnbrautarnetinu þar sem lestir stöðva til að ferma/afferma eða hleypa farþegum um borð eða frá borði.

31. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.6.3.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RailwayTypeValue“

Gildi	Skilgreining
cogRailway	Járnbrautarflutningur sem gerir starfrækslu farartækjanna kleifa í miklum halla og samanstendur af járnbrautarteinum með tenntri grind (yfirleitt milli teinanna) og farartækjum sem eru búnir einu eða fleiri tannhjóla- eða tannstangardrífum sem grípa í tenntu grindina.
funicular	Járnbrautarflutningur sem samanstendur af togvír sem er festur við farartæki á teinum og færir það upp og niður mjög mikinn halla. Ef kostur er skulu farartækin á leið upp vega upp á móti farartækjunum á leið niður.
magneticLevitation	Járnbrautarflutningur sem byggir á einum teini sem er bundin leið farartækisins og styður það með segulsvífúnaði.
metro	Járnbrautaflutningakerfi í þéttbýli sem er notað á stórum þéttbýlissvæðum, sem gengur eftir öðrum teinum en önnur flutningakerfi, sem er yfirleitt rafknúð og sem gengur í sumum tilvikum neðanjarðar.
monorail	Járnbrautaflutningur sem byggir á stökum teini sem er bæði eini stuðningur hans og bundin leið hans.
suspendedRail	Járnbrautarflutningur sem byggir á einum teini, sem er bæði stuðningur og bundin leið, og sem farartæki hangir í og er fært eftir.
train	Járnbrautarflutningur sem samanstendur yfirleitt af afknúnu farartæki, eða vélarvagni lestar, sem færir röð tengdra vagna eftir járnbrautinni með því að draga þá eftir tveimur samhliða teinum, í þeim tilgangi að flytja færm eða farþega frá einum ákvörðunarstað til annars.
tramway	Járnbrautarflutningakerfi sem er notað á þéttbýlissvæðum, sem gengur oft eftir götum og deilir vegarrými með vélknúnum ökutækjum og gangandi vegfarendum. Sporvagnar eru yfirleitt rafknúnir.

32. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.6.3.3:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RailwayUseValue“

Gildi	Skilgreining
cargo	Járnbraut er eingöngu notuð til vinnu við farm.
carShuttle	Járnbraut er eingöngu notuð til að flytja bíla.

Gildi	Skilgreining
mixed	Notkun á járnbraut er blönduð. Hún er notuð til flutninga á farþegum og farmi.
passengers	Járnbraut er eingöngu notuð til farþegaflutninga.

33. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „AreaConditionValue“

Gildi	Skilgreining
inNationalPark	Hraðatakörkun innan þjóðgarðs.
insideCities	Hraðatakörkun innan borga.
nearRailroadCrossing	Hraðatakörkun nærri mótum járnbrauta.
nearSchool	Hraðatakörkun nærri skóla.
outsideCities	Hraðatakörkun utan borga.
trafficCalmingArea	Hraðatakörkun á svæðum með hraðahindrunum.

34. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „FormOfRoadNodeValue“

Gildi	Skilgreining
enclosedTrafficArea	Vegahnútan er staðsett innan afgirts umferðarsvæðis og/eða táknað það. Umferðarsvæði er svæði án innra skipulags löglega skilgreindra ökustefna. Að minnsta kosti tveir vegir eru tengdir svæðinu.
junction	Vegahnúta þar sem þrír eða fleiri vegahlekkir tengjast.
levelCrossing	Vegahnúta þar sem járnbrautarnet er þverað með járnbraut í sömu hæð.
pseudoNode	Nákvæmlega tveir vegahlekkir tengjast vegahnútunni.
roadEnd	Aðeins einn veghlekkur tengist vegahnútunni. Það táknað enda vegar.
roadServiceArea	Yfirborð sem fylgir með vegi og er notað til að bjóða tiltekna þjónustu.
roundabout	Vegahnútan birtir eða er hluti af hringtorgi. Hringtorg er vegur sem myndar hring þar sem leyfileg akstursstefna umferðar er eingöngu í aðra áttina.
trafficSquare	Vegahnútan er staðsett innan umferðartorgs og/eða táknað það. Umferðartorg (e. <i>traffic square</i>) er svæði sem er (að hluta til) afgirt vegum, er ekki ætlað fyrir umferð og er ekki hringtorg.

35. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.3:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „FormOfWayValue“

Gildi	Skilgreining
bicycleRoad	Vegur þar sem reiðhjól eru einu leyfilegu farartækin.
dualCarriageway	Vegur þar sem akbrautir eru aðskildar, án tillits til fjölda akreina, og sem er ekki hraðbraut (e. <i>motorway/freeway</i>).
enclosedTrafficArea	Svæði án innra skipulags löglega skilgreindra ökustefna. Að minnsta kosti tveir vegir eru tengdir svæðinu.
entranceOrExitCarPark	Vegur sem er sérstaklega til þess gerður að komast inn á eða út af bílastæði.
entranceOrExitService	Vegur sem er eingöngu notaður til að komast að og frá þjónustu.
freeway	Vegur án gatnamóta við aðra vegi í sömu hæð.
motorway	Vegur sem reglur gilda um, að öllu jöfnu, að því er varðar innakstur og notkun. Hann hefur tvær eða fleiri akbrautir sem eru að mestu aðskildar og er án gatnamóta við aðra vegi í sömu hæð.

Gildi	Skilgreining
pedestrianZone	Svæði með vegakerfi sem er sérstaklega hannað til nota fyrir gangandi vegfarendur.
roundabout	Vegur sem myndar hring þar sem leyfileg akstursstefna umferðar er eingöngu í aðra áttina.
serviceRoad	Vegur sem liggur samhliða vegi með hlutfallslega hátt tengihlutverk og er ætlaður til að tengja hann vegum með lægri tengihlutverk.
singleCarriageway	Vegur þar sem umferðin er ekki aðskilin með efnislegum hlut.
slipRoad	Vegur sem er sérstaklega til þess ætlaður að til að komast inn á eða út af öðrum vegi.
tractorRoad	Vegur sem er útbúinn fyrir dráttarvélar og aðeins nothæfur fyrir þær (landbúnaðarfarartæki eða skógarvél) eða torfæruökutæki (farartæki með meiri hæð yfir jörð, stór hjól og fjórhjóladrif).
trafficSquare	Svæði sem er (að hluta til) afgirt vegum sem eru ekki fyrir umferð og sem er ekki hringtorg.
walkway	Vegur sem er ætlaður til nota fyrir gangandi vegfarendur og lokaður fyrir notkun venjulegra farartækja með efnislegum tálma.

36. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.4:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RoadPartValue“

Gildi	Skilgreining
carriageway	Sá hluti vegar sem er ætlaður umferð.
pavedSurface	Sá hluti vegar sem er lagður slitlagi.

37. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.5:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RoadServiceTypeValue“

Gildi	Skilgreining
busStation	Vegaþjónustan er strætisvagnabiðstöð.
parking	Vegaþjónustusvæðið er bílastæði.
restArea	Vegaþjónustan er áningarstaður.
toll	Svæði sem veitir vegatollþjónustu, s.s. miðasölu eða greiðsluþjónustu vegna vegatolls.

38. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.6:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RoadSurfaceCategoryValue“

Gildi	Skilgreining
paved	Vegur lagður hörðu, bundnu slitlagi.
unpaved	Vegur sem er ekki lagður slitlagi.

39. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.7:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „ServiceFacilityValue“

Gildi	Skilgreining
drinks	Drykkjarvörur eru fáanlegar.
food	Matvæli eru fáanleg.

Gildi	Skilgreining
fuel	Eldsneyti er fáanlegt.
picnicArea	Nestissvæði er til staðar.
playground	Leikvöllur er til staðar.
shop	Verslun er til staðar.
toilets	Salerni eru til staðar.

40. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.8:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „SpeedLimitSourceValue“

Gildi	Skilgreining
fixedTrafficSign	Heimild er fast umferðarskilti (vísar til stjórnsýslufyrirmæla, afdráttarlaus hraðatakörkun).
regulation	Heimild er reglugerð (landsbundin reglugerð, regla eða „undirskilin hraðatakörkun“).
variableTrafficSign	Heimild er breytilegt umferðarskilti.

41. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.9:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „VehicleTypeValue“

Gildi	Skilgreining
allVehicle	Öll farartæki, ekki gangandi vegfarendur.
bicycle	Fótstigið tveggja hjóla farartæki.
carWithTrailer	Fólksbifreið með viðfestum eftirvagni.
deliveryTruck	Hlutfallslega lítil vöruflutningabifreið sem er fyrst og fremst notuð til afhendingar á vörum og efniviði.
emergencyVehicle	Ökutæki sem er notað við neyðarviðbrögð, þ.m.t. en á þó ekki eingöngu við lögreglu-, sjúkra- og slökkviliðsbifreið.
employeeVehicle	Ökutæki sem er stjórnað af starfsmanni stofnunar og sem er notað samkvæmt verklagsreglum þeirrar stofnunar.
facilityVehicle	Farartæki sem er eingöngu til notkunar á staðbundnu svæði innan einkalandareignar eða landareignar með takmörkuðum aðgangi.
farmVehicle	Ökutæki sem er almennt tengt landbúnaðarstarfsemi.
highOccupancyVehicle	Ökutæki sem hefur innanborðs jafnmarga (eða fleiri) farþega og sem svarar tilgreindum lágmarksfjölda farþega.
lightRail	Ökutæki til flutninga, áþekkt lest, sem takmarkast við járnbrautakerfi innan takmarkaðs svæðis.
mailVehicle	Ökutæki sem safnar pósti, ferjar hann eða afhendir.
militaryVehicle	Ökutæki sem er viðurkennt af hermálayfirvaldi.
moped	Tveggja eða þriggja hjóla ökutæki, búið brunahreyfli sem er minni en 50 rúmsentimetrar, og sem hefur hámarkshraðann 45 km/klst. (28 m/klst.).

Gildi	Skilgreining
motorcycle	Tveggja eða þriggja hjóla ökutæki, búið brunahreyfli sem er stærri en 50 rúmsentimetrar, og sem hefur hámarkshraða sem er meiri en 45 km/klst. (28 m/klst.).
passengerCar	Lítið ökutæki sem er ætlað til einkaflutninga á fólki.
pedestrian	Gangandi einstaklingur.
privateBus	Ökutæki sem er ætlað til flutninga á stórum hópum fólks, í einkaeign eða leigu.
publicBus	Ökutæki sem er ætlað til flutninga á stórum hópum fólks, yfirleitt bundið af auglýstum leiðum og áætlunum.
residentialVehicle	Ökutæki eiganda sem er búsettur (eða gestkomandi) á ákveðinni götu eða bæjarsvæði.
schoolBus	Ökutæki sem er starfrækt á vegum skóla til flutninga á nemendum.
snowChainEquippedVehicle	Öll ökutæki sem eru útbúin snjókeðjum.
tanker	Vörubifreið með fleiri en tveimur ásum sem er notuð til að flytja vökva- eða gasfarm í lausu.
taxi	Ökutæki með leyfi fyrir útleigu, yfirleitt búið mæli.
transportTruck	Ökutæki til langflutninga á vörum.
trolleyBus	Ökutæki til fjöldaflutninga, áþekkt strætisvagni, sem er tengt rafmagnsneti sem gegnir hlutverki afgjafa þess.
vehicleForDisabledPerson	Ökutæki með auðkenningu til stuðnings því, að það sé ökutæki fyrir fatlaða einstaklinga.
vehicleWithExplosiveLoad	Ökutæki sem flytur sprengifiman farm.
vehicleWithOtherDangerousLoad	Ökutæki sem flytur hættulegan farm, annan en sprengifiman eða vatnsmengandi farm.
vehicleWithWaterPollutingLoad	Ökutæki sem flytur vatnsmengandi farm.

42. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.7.3.10:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „WeatherConditionValue“

Gildi	Skilgreining
fog	Hraði gildir í þoku.
ice	Hraði gildir í hálku.
rain	Hraði gildir í rigningu.
smog	Hraði gildir í tiltekinni þétni mengunarmóðu.
snow	Hraði gildir í snjó.

43. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.8.3.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „FerryUseValue“

Gildi	Skilgreining
cars	Ferja flytur bifreiðar.
other	Ferja flytur annað en farþega, bifreiðar, vörubifreiðar eða lestir.
passengers	Ferja flytur farþega.
train	Ferja flytur lestir.
trucks	Ferja flytur vörubifreiðar.

44. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 7.8.3.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „FormOfWaterwayNodeValue“

Gildi	Skilgreining
junctionFork	Grunngerðarstök, þar sem eitt umferðarflæði skipa þverar annað eða punktar þar sem umferðarflæði skipa aðgreinist eða rennur saman.
lockComplex	Skipastigi, eða flokkur skipastiga, sem ætlaðir eru til að lyfta upp bátum eða láta þá síga milli vatnskafla í mismunandi hæðarþrepum á vatnaleiðum áa og skurða.
movableBridge	Brú sem hægt er að lyfta eða snúa svo skipum sé fær leið.
shipLift	Vél til flutninga á bátum milli tveggja vatnshlota í mismunandi hæð og sem er notuð sem annar valkostur í stað lokuhólfanna.
waterTerminal	Staðsetningin þar sem vörur eru umfermdar.
turningBasin	Staður þar sem skurður eða þröng vatnaleið er víkkuð til þess að bátar geti snúið við.

45. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 8.4.2.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „HydroNodeCategoryValue“

Gildi	Skilgreining
boundary	Hnúta sem er notuð til að tengja mismunandi netkerfi.
flowConstriction	Netkerfishnúta sem er í sjálfu sér óskyld netskipaninni en sem tengist vatnafarslega mikilvægum punkti eða búnaði, eða manngerðum hlut, sem hefur áhrif á flæðið í netkerfinu.
flowRegulation	Netkerfishnúta sem er í sjálfu sér óskyld netskipaninni en sem tengist vatnafarslega mikilvægum punkti eða búnaði, eða manngerðum hlut, sem hefur áhrif á flæðið í netkerfinu.
junction	Hnúta þar sem þrír eða fleiri hlekkir tengjast.
outlet	Endahnúta samtengdra hlekkjaraða.
source	Upphafshnúta samtengdra hlekkjaraða.

46. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 8.5.4.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „CrossingTypeValue“

Gildi	Skilgreining
aqueduct	Rör, eða tilbúinn skurður, sem er til þess ætlaður að flytja vatn frá fjarlægum upptökum, yfirleitt með þyngdarafl, til notkunar sem ferskvatn, til landbúnaðar eða iðnaðar.
bridge	Mannvirki sem tengir tvo staði og gerir flutningaleið færa yfir hindrun í landslagi.
culvert	Lokaður skurður sem er ætlaður til að hleypa vatnsfalli undir akstursleið.
siphon	Rör sem er notað til að leiða vökva úr tiltekinni hæð niður á lægri hæð og notar mismunaprýsting vökvans til að lyfta súlu af vökvnum upp í meiri hæð áður en hann rennur að úttakinu.

47. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 8.5.4.2:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „HydrologicalPersistenceValue“

Gildi	Skilgreining
dry	Fyllist og/eða flæðir sjaldan, yfirleitt aðeins meðan á mikilli úrkomu stendur og/eða tafarlaust eftir hana.
ephemeral	Fyllist og/eða flæðir meðan á úrkomu stendur og tafarlaust eftir hana.

Gildi	Skilgreining
intermittent	Fyllist og/eða flæðir hluta af árinu.
perennial	Fyllist og/eða flæðir árið um kring.

48. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 8.5.4.3:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „InundationValue“

Gildi	Skilgreining
controlled	Spilda sem flæðir reglulega yfir vegna stjórnunar á hæð vatns sem er lokað af með stíflu.
natural	Spilda sem fer reglulega undir flæðivatn, að sjávarföllum undanskildum.

49. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 8.5.4.4:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „ShoreTypeValue“

Gildi	Skilgreining
boulders	Stórir vatns- eða veðurslípaðir steinar.
clay	Stífur, seigur og finkorna jarðvegur, aðallega úr vötnuðum álsilikötum, sem verður þjálfi þegar bætt er í hann vatni og sem hægt er að móta og þurrka.
gravel	Litlir, vatnsslípaðir eða muldir steinar.
mud	Mjúkur, blautur jarðvegur, ryk og/eða önnur jarðvegsefni.
rock	Steinar af öllum stærðum.
sand	Kornað efni úr litlum, veðruðum brotum af (að mestu leyti kísilkenndu) grjóti, finkornóttara en mól og grófkornóttara en gróft silt.
shingle	Litlar, lausar, ávalar, vatnsslípaðar steinvölur, sérstaklega ef þær hafa safnast saman á sjávarströnd.
stone	Stykki úr grjóti eða jarðefni (öðru en málm) af ákveðinni lögun og stærð, sem hafa yfirleitt verið mótuð af öðru en náttúrunnar hendi og eru notuð í einhverjum ákveðnum tilgangi.

50. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 8.5.4.5:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „WaterLevelValue“

Gildi	Skilgreining
equinoctialSpringLowWater	Hæð stórstraumsfjöruborðs í kringum jafndægur.
higherHighWater	Hæsta flóð (eða eitt flóð) einhvern tiltekinn sjávarfalladag vegna A1 hallaáhrifa tungls og sólar.
higherHighWaterLargeTide	Meðaltal hæstu flóða, eitt frá hverju ári í 19 ára mælingum.
highestAstronomicalTide	Hæsta flóð sem fyrirsjáanlegt er að verði við venjuleg veðurskilyrði og við allar samsetningar stjarnfræðilegra aðstæðna.
highestHighWater	Hæsta sjávarhæð sem mæld er á stað.
highWater	Hæsta sjávarhæð á stað í einni sjávarfallalotu.

Gildi	Skilgreining
highWaterSprings	Valin hæð sem er nálgun við meðaltal stórstraumsflóðhæðar.
indianSpringHighWater	Yfirborðsviðmið sjávarfalla sem er nálgun við meðalhæð herra flóðs á stórstreymi.
indianSpringLowWater	Yfirborðsviðmið sjávarfalla sem er nálgun við meðaltal lægri fjöruhæðar á stórstreymi.
localDatum	Valið viðmið sem er skilgreint af yfirvaldi hafnar á hverjum stað og sem það yfirvald mælir sjávarhæð og sjávarfallahæð við.
lowerLowWater	Lægsta fjara (eða ein lægri fjara) einhvern tiltekinn sjávarfalladag vegna A1 hallaáhrifa tungls og sólar.
lowerLowWaterLargeTide	Meðaltal lægstu fjöru, eitt frá hverju ári í 19 ára mælingum.
lowestAstronomicalTide	Lægsta hæð sjávarfalla sem hægt er að spá fyrir um að verði við venjuleg veðurskilyrði og við allar samsetningar stjarnfræðilegra aðstæðna.
lowestLowWater	Valin hæð sem er í samræmi við lægstu, mældu sjávarfallahæð á stað, eða eitthvað lægri.
lowestLowWaterSprings	Valin hæð sem er í samræmi við lægstu, mældu sjávarhæð á stað við stórstreymi á tímabili sem er styttra en 19 ár.
lowWater	Nálgun við meðalfjöru sem er samþykkt sem viðmiðunarhæð fyrir takmarkað svæði, án tillits til nákvæmari, síðari niðurstaðna.
lowWaterDatum	Nálgun við meðalfjöru sem er samþykkt sem stöðluð viðmiðun fyrir takmarkað svæði.
lowWaterSprings	Hæð sem er nálgun við meðaltal fjöru á stórstreymi.
meanHigherHighWater	Meðalhæð herra flóðs á stað á 19 ára tímabili.
meanHigherHighWaterSprings	Meðalhæð herra flóðs á stórstreymi á stað.
meanHigherLowWater	Meðalhæð hærri fjörunnar á hverjum sjávarfalladegi, mæld á landsbundnu tímabili fyrir sjávarfallaviðmið. (e. <i>National Tidal Datum Epoch</i>).
meanHighWater	Meðalhæð allra flóða á stað á 19 ára tímabili.
meanHighWaterNeaps	Meðalhæð flóðs á smástreymi.
meanHighWaterSprings	Meðalhæð flóðs á stórstreymi.
meanLowerHighWater	Meðalhæð lægra flóðsins á hverjum sjávarfalladegi, mæld á landsbundnu tímabili fyrir sjávarfallaviðmið.
meanLowerLowWater	Meðalhæð lægri fjöru á stað á 19 ára tímabili.
meanLowerLowWaterSprings	Meðalhæð lægri fjöru á stórstreymi á stað.
meanLowWater	Meðalhæð allra fjara á stað á 19 ára tímabili.
meanLowWaterNeaps	Meðalhæð fjöru á smástreymi.
meanLowWaterSprings	Meðalhæð fjöru á stórstreymi.
meanSeaLevel	Meðalhæð sjávar við sjávarfallastöð, mæld með fyrirfram ákveðinni viðmiðunarhæð.
meanTideLevel	Hreint meðaltal af meðaltali flóðs og meðaltali fjöru.
meanWaterLevel	Meðaltal allra sjávarhæða, mældra á klukkustundarfresti á tiltæku skráningartímabili.
nearlyHighestHighWater	Valin hæð sem er nálgun við mestu sjávarhæð sem mælist á stað, yfirleitt jafngild stórstraumsflóðum.
nearlyLowestLowWater	Hæð sem er nálgun við lægstu sjávarhæð sem mælist á stað, yfirleitt jafngild lægstu stórstraumsfjöru.

Gildi	Skilgreining
tropicHigherHighWater	Hæsta flóðhæð (eða ein flóðhæð) sjávarfalla sem verða hálfsmánaðarlega þegar hámarkshalli tunglsins hefur mest áhrif.
tropicLowerLowWater	Lægsta fjara (eða ein fjara) sjávarfalla sem verða hálfsmánaðarlega þegar hámarkshalli tunglsins hefur mest áhrif.

51. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 9.4.1:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „DesignationSchemeValue“

Gildi	Skilgreining
emeraldNetwork	Verndaði staðurinn hefur merkingu samkvæmt sameiginlegri náttúruverndar-áætlun Evrópu um net verndarsvæða (smaragðsnetið) (e. <i>Emerald Network</i>).
IUCN	Verndaði staðurinn hefur flokkun samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.
nationalMonumentsRecord	Verndaði staðurinn hefur flokkun samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár (e. <i>National Monuments Record</i>).
natura2000	Verndaði staðurinn hefur merkingu, annað hvort samkvæmt vistgerðatilskipuninni (92/43/EBE) eða tilskipuninni um fugla (79/409/EBE).
ramsar	Verndaði staðurinn hefur merkingu samkvæmt Ramsar-samþykktinni um votlendi sem hafa alþjóðlegt gildi, einkum fyrir fuglalíf.
UNESCOManAndBiosphereProgramme	Verndaði staðurinn hefur merkingu samkvæmt áætlun Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna um manninn og lífhvolfið.
UNESCOWorldHeritage	Verndaði staðurinn hefur merkingu samkvæmt samningi Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna um alþjóðaarfleifið.

52. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 9.4.3:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „IUCNDesignationValue“

Gildi	Skilgreining
habitatSpeciesManagementArea	Verndaði staðurinn er flokkaður sem stjórnunarsvæði vistgerðar/tegundar (e. <i>habitat species management area</i>) samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.
managedResourceProtectedArea	Verndaði staðurinn er flokkaður sem stjórnunarsvæði verndaðrar auðlindar (e. <i>managed resource protected area</i>) samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.
nationalPark	Verndaði staðurinn er flokkaður sem þjóðgarður (e. <i>national park</i>) samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.
naturalMonument	Verndaði staðurinn er flokkaður sem náttúruvætti (e. <i>natural monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.
ProtectedLandscapeOrSeascape	Verndaði staðurinn er flokkaður sem verndað landslag eða hafsvæði (e. <i>protected landscape or seascape</i>) samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.
strictNatureReserve	Verndaði staðurinn er flokkaður sem svæði strangrar náttúruverndar (e. <i>strict nature reserve</i>) samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.
wildernessArea	Verndaði staðurinn er flokkaður sem óbyggðir (e. <i>wilderness area</i>) samkvæmt flokkunarkerfi Alþjóðanáttúruverndarsambandsins.

53. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 9.4.4:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „NationalMonumentsRecordDesignationValue“

Gildi	Skilgreining
agricultureAndSubsistence	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minjar um landbúnað eða lífsviðurværi (e. <i>agricultural or subsistence monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
civil	Verndaði staðurinn er flokkaður sem borgaralegar minjar (e. <i>civil monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
commemorative	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minnismerki (e. <i>commemorative monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
commercial	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minjar um atvinnurekstur (e. <i>commercial monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
communications	Verndaði staðurinn er flokkaður sem samskiptaminjar (e. <i>communications monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
defence	Verndaði staðurinn er flokkaður sem varnarmínjar (e. <i>defence monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
domestic	Verndaði staðurinn er flokkaður sem heimilismínjar (e. <i>domestic monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
education	Verndaði staðurinn er flokkaður sem menntaminjar (e. <i>education monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
gardensParksAndUrbanSpaces	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minjar um garð, almenningsgarð eða svæði í þéttbýli (e. <i>garden, park or urban space monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
healthAndWelfare	Verndaði staðurinn er flokkaður sem heilbrigðis- og velferðarmínjar (e. <i>health and welfare monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
industrial	Verndaði staðurinn er flokkaður sem iðnaðarmínjar (e. <i>industrial monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
maritime	Verndaði staðurinn er flokkaður sem sjóminjar (e. <i>maritime monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
monument	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minjar í einhverri óflokkaðri mynd (e. <i>monument with some unclassified form</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
recreational	Verndaði staðurinn er flokkaður sem tómstundaminjar (e. <i>recreational monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
religiousRitualAndFunerary	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minjar um trú eða helgiathafnir eða greftranir (e. <i>religious, ritual or funerary monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
settlement	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minjar um landnám (e. <i>settlement</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
transport	Verndaði staðurinn er flokkaður sem samgönguminjar (e. <i>transport monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.
waterSupplyAndDrainage	Verndaði staðurinn er flokkaður sem minjar um vatnsveitu og frárennsli (e. <i>water supply and drainage monument</i>) samkvæmt flokkunarkerfi þjóðminjaskrár.

54. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 9.4.5:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „Natura2000DesignationValue“

Gildi	Skilgreining
proposedSiteOfCommunityImportance	Verndaði staðurinn er tillaga um stað sem er mikilvægur fyrir Bandalagið (e. <i>Site of Community Importance</i> – SCI) samkvæmt Evrópuneti verndarsvæða.
proposedSpecialProtectionArea	Verndaði staðurinn er tillaga um stað sem er sérstakt verndarsvæði (e. <i>Special Protection Area</i> – SPA) samkvæmt Evrópuneti verndarsvæða.
siteOfCommunityImportance	Verndaði staðurinn er tilnefndur sem staður sem er mikilvægur fyrir Bandalagið (SCI) samkvæmt Evrópuneti verndarsvæða.
specialAreaOfConservation	Verndaði staðurinn er tilnefndur sem sérstakt varðveislusvæði (e. <i>Special Area of Conservation</i> – SAC) samkvæmt Evrópuneti verndarsvæða.
specialProtectionArea	Verndaði staðurinn er tilnefndur sem sérstakt verndarsvæði (e. <i>Special Protection Area</i>) samkvæmt Evrópuneti verndarsvæða.

55. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 9.4.6:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „RamsarDesignationValue“

Gildi	Skilgreining
ramsar	Verndaði staðurinn er tilnefndur samkvæmt Ramsar-samþykktinni um votlendi sem hafa alþjóðlegt gildi, einkum fyrir fuglalíf.

56. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 9.4.7:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „UNESCOManAndBiosphereProgrammeDesignationValue“

Gildi	Skilgreining
biosphereReserve	Verndaði staðurinn er tilnefndur sem friðað lífhvolf samkvæmt áætluninni um manninn og lífhvolfið.

57. Eftirfarandi tafla bætist við í lið 9.4.8:

Leyfileg gildi fyrir kóðaskrána „UNESCOWorldHeritageDesignationValue“

Gildi	Skilgreining
cultural	Verndaði staðurinn er tilnefndur sem menningarlegur heimsminjastaður.
mixed	Verndaði staðurinn er tilnefndur sem blandaður heimsminjastaður.
natural	Verndaði staðurinn er tilnefndur sem náttúrulegur heimsminjastaður.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 53/2011

2012/EES/67/07

frá 21. janúar 2011

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 606/2009 um tilteknar, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 að því er varðar flokka vínræktarafurða, vínfræðilegar vinnsluaðferðir og takmarkanir þar að lútandi (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 frá 22. október 2007 um sameiginlegt markaðskerfi í landbúnaði og um sértæk ákvæði varðandi tilteknar landbúnaðarvörur (reglugerðin um eitt sameiginlegt markaðskerfi) ⁽¹⁾, einkum þriðju og fjórðu málsgrein 121. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 3. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009 ⁽²⁾ er mælt fyrir um leyfilegar, vínfræðilegar vinnsluaðferðir í I. viðauka við þá reglugerð. Alþjóðavinstofnunin hefur samþykkt nýjar vínfræðilegar vinnsluaðferðir. Til að uppfylla alþjóðlega staðla á þessu sviði og til að gera framleiðendum innan Evrópusambandsins kleift að nýta sér nýju möguleikana sem standa framleiðendum í þriðju löndum til boða, skulu þessar nýju vínfræðilegu vinnsluaðferðir heimilaðar í Evrópusambandinu með þeim notkunarskilyrðum sem Alþjóðavinstofnunin mælir fyrir um.
- 2) Með reglugerð (EB) nr. 606/2009 er heimilað að nota pektólítisk ensím og ensímlöndur með betaglúkanasa til fellingar. Þessi ensím og aðrar ensímlöndur eru einnig notaðar við lögn í bleyti, fellingu, stöðgun, síun og til að leiða í ljós arómatíska forvera úr þrúgum sem eru til staðar í mustinu og víninu. Alþjóðavinstofnunin hefur samþykkt þessar vínfræðilegu vinnsluaðferðir og þær skulu heimilaðar samkvæmt notkunarskilyrðunum sem Alþjóðavinstofnunin skilgreinir.
- 3) Vín sem mega bera vernduðu upprunatáknarnir „Malta“ og „Gozo“ eru með sykurinnihald sem nemur

meira en 45 g/l og eru framleidd í litlu magni. Tiltekin frönsk hvítvín með verndaða, landfræðilega merkingu geta einnig verið með heildaralkóhólstyrkleika sem er yfir 15% miðað við rúmmál og sykurinnihald sem er meira en 45 g/l. Í því skyni að tryggja geymsluþol þessara vína fóru viðkomandi aðildarríki, þ.e. Malta annars vegar og Frakkland hins vegar, fram á undanþágu frá hámarksinnihaldi brennisteinsdíoxíðs sem gefið er upp í I. viðauka B við reglugerð (EB) nr. 606/2009. Þessi vín skulu tilgreind í skránni yfir vín með hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs sem nemur 300 milligrömmum á hvern lítra.

- 4) Vín sem mega bera hefðbundna heitið „Késői szüretelésű bor“ eru með afar mikið sykurinnihald og eru framleidd í litlu magni. Í því skyni að tryggja geymsluþol þessara vína fór Ungverjaland fram á undanþágu frá hámarksinnihaldi brennisteinsdíoxíðs. Leyfa skal hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs sem nemur 350 milligrömmum á lítra í þessum vínunum.
- 5) Vín sem mega bera vernduðu upprunatáknunina „Douro“ og þar á eftir yfirlýsinguna „colheita tardia“ innihalda meira brennisteinsdíoxíð en sem nemur leyfilega hámarksinnihaldinu. Vín sem mega bera vernduðu upprunatáknunina „Duriense“ eru með sömu eiginleika og þessi vín. Portúgal fór fram á undanþágu frá hámarksinnihaldi brennisteinsdíoxíðs á þessum grundvelli. Leyfa skal hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs sem nemur 400 milligrömmum í þessum vínunum.
- 6) Til að gera heiti vínviðaryrkja skýrari skal gefa heiti yrkjanna á þeim tungumálum sem töluð eru í löndunum þar sem yrkin eru notuð.
- 7) Tiltekin ákvæði varðandi tiltekin líkjörvín eru frábrugðin kröfunum sem mælt er fyrir um í nákvæmu skilgreiningunum fyrir þessi vín. Þessum ákvæðum skal breyta í samræmi við kröfurnar sem um er að ræða.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 19, 22.1.2011, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á bókun 47 (um afnám tækni-legra hindrana í viðskiptum með vín) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 31.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 193, 24.7.2009, bls. 1.

- 8) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 606/2009 til samræmis við það.
- 9) Vínframleiðsla úr þrúgum sem tíndar voru á vínræktarárinu 2010 er þegar hafin. Til að raska ekki samkeppni milli vínframleiðenda skal heimila þeim öllum að beita nýju vínfræðilegu vinnsluaðferðunum frá upphafi vínræktarársins 2010. Þessi reglugerð skal gilda afturvirkir frá 1. ágúst 2010, sem er upphaf vínræktarársins 2010.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnsýslunefndarinnar sem komið var á fót skv. 3. mgr. 195. gr. reglugerðar (EB) nr. 1234/2007.
- a) Ákvæðum I. viðauka A er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.
- b) Ákvæðum I. viðauka B er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.
- c) Ákvæðum II. viðauka er breytt í samræmi við III. viðauka við þessa reglugerð.
- d) Ákvæðum III. viðauka er breytt í samræmi við IV. viðauka við þessa reglugerð.
2. gr.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 606/2009 er breytt sem hér segir:

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. ágúst 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. janúar 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Forseti

José Manuel Barroso

I. VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka A við reglugerð (EB) nr. 606/2009 er breytt sem hér segir:

1) Tölfunni er breytt sem hér segir:

a) Í stað 10. línu komi eftirfarandi:

„10	felling með einu eða fleirum af eftirfarandi efnum til vínfræðilegrar notkunar: – ætu gelatíni, – plöntuprótni úr hveiti eða ertum, – fiskilími, – kaseini og kalíumkaseinati, – eggjaalbúminni, – bentóníti, – kísildíoxíði í gelformi eða sem kvoðulausn, – kaólíni, – tanníni, – kítósani sem er unnið úr sveppum, – kítinglúkani sem er unnið úr sveppum	Notkun á kítósani við meðhöndlun á vínunum takmarkast við 100 g/hl. Notkun á kítinglúkani við meðhöndlun á vínunum takmarkast við 100 g/hl.“
-----	--	---

b) Eftirfarandi færslur bætist við:

„44	Meðhöndlun með kítósani sem er unnið úr sveppum	Samkvæmt skilyrðunum sem er að finna í 13. viðbæti	
45	Meðhöndlun með kítinglúkani sem er unnið úr sveppum	Samkvæmt skilyrðunum sem er að finna í 13. viðbæti	
46	Sýring með rafhimnumeðhöndlun	Skilyrði og takmarkanir sem mælt er fyrir um í C- og D-lið XV. viðauka a við reglugerð (EB) nr. 1234/2007 og 11. og 13. gr. þessarar reglugerðar samkvæmt skilyrðunum sem er að finna í 14. viðbæti.	
47	Notkun ensímblöndna í vínframleiðslu við lögn í bleyti, fellingun, stöðgun, síun og til að leiða í ljós arómatíska forvera úr þrúgum sem eru til staðar í mustinu og víninu	Ensímblöndur og ensímvirgni þeirra (þ.e. pektínólýasi, pektínmetýlesterasi, pólygalaktúrónasi, hemisellulasi, sellulasi, betaglúkanasi og glýkósíðasi) skulu, án þess að það hafi áhrif á ákvæði 2. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar, vera í samræmi við samsvarandi nákvæmar skilgreiningar varðandi hreinleika og auðkenni í Alþjóðlegu, vínfræðilegu skránni sem Alþjóðavinstofnunin gefur út.“	

2) 1. viðbætur falli brott.

3) Eftirfarandi 13. og 14. viðbætur bætist við:

„13. viðbætur

Kröfur varðandi meðhöndlun á vínunum með kítósani, sem er unnið úr sveppum, og með kítinglúkani, sem er unnið úr sveppum

Notkunarsvið:

a) til að minnka þungmálminnihald, einkum járn, blý, kadmíum og kopar,

- b) til að koma í veg fyrir járnríkt grugg og koparríkt grugg,
- c) til að minnka möguleg aðskotaefni, einkum okratoxín A,
- d) til að fækka í stofni óæskilegra örvera, einkum *Brettanomyces*, eingöngu með meðhöndlun með kitósani.

Kröfur:

- Skammtastærðir sem nota á eru ákvarðaðar eftir flokkunarprófun (*e. qualification test*). Hámarksskammtur sem er notaður má ekki vera umfram:
 - 100 g/hl þegar notkunin er eins og segir í a- og b-lið,
 - 500 g/hl þegar notkunin er eins og segir í c-lið,
 - 10 g/hl þegar notkunin er eins og segir í d-lið,
- botnfall er fjarlægt með eðlisrænum aðferðum.

14. viðbætur

Kröfur varðandi sýringu með rafhimnumeðhöndlun

- Plúsjónahimnurnar skulu þannig gerðar að þær geti aðeins dregið út plúsjónir, einkum plúsjón K⁺.
- Tvískauta himnurnar skulu vera ógagndræpar mínusjónum og plúsjónum úr musti og víni.
- Vínfræðingur eða sérhæfður tæknimaður skal hafa umsjón með meðhöndluninni.
- Himnurnar, sem eru notaðar, skulu vera í samræmi við kröfur reglugerðar (EB) nr. 1935/2004 og tilskipunar 2002/72/EB og landsbundin ákvæði sem samþykkt eru til framkvæmdar tilskipunarinnar. Himnurnar skulu einnig vera í samræmi við kröfur greinargerðarinnar um rafskiljunarhimnur í Alþjóðlegu, vínfræðilegu skránni sem Alþjóðavinstofnunin gefur út.“

II. VIÐAUKI

Ákvæðum 2. liðar A-hluta I. viðauka B við reglugerð (EB) nr. 606/2009 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum c-liðar er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirliðir bætist við í 13. undirlið:

„— Vin de pays de l’Agenais,

— Vin de pays des terroirs landais,

— Vin de pays des Landes,

— Vin de pays d’Allobrogie,

— Vin de pays du Var;“

b) Eftirfarandi undirliður bætist við:

„— vínur, sem eru upprunnin á Möltu, með heildaralkóhólstyrkleika sem er a.m.k. 13,5% miðað við rúmmál og sykurinnihald sem er a.m.k. 45 g/l og mega bera vernduðu upprunatákninarnar „Malta“ og „Gozo“,“

2) Eftirfarandi undirliður bætist við d-lið:

„— vínur sem mega bera hefðbundna heitið „Késői szüretelésű bor“.“

3) Í stað níunda undirliðar í e-lið komi eftirfarandi:

„— hvítvínur sem mega bera vernduðu upprunatáknunina „Douro“ eða vernduðu, landfræðilegu merkinguna „Duriense“ og þar á eftir yfirlýsinguna „colheita tardia“,“

III. VIÐAUKI

Í 1. viðbæti við II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 606/2009 bætist heiti eftirfarandi vínviðaryrkja við í skrána í rétttri stafrófsröð:

„Albariño“, „Macabeo B“, „Allar Malvasía-tegundir“ og „Allar Moscatel-tegundir“.

IV. VIÐAUKI

Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 606/2009 er breytt sem hér segir:

a) Í stað annars undirliðar a-liðar í 4. lið A-hluta komi eftirfarandi:

„— þrúgumustsþykkni, hreinsuðu þrúgumustsþykkni eða musti, sem fengið er úr léttþurrkuðum þrúgum sem í hefur verið bætt hreinum vínanda úr víni til að koma í veg fyrir gerjun, fyrir spænsk vín sem er lýst með hefðbundna heitinu „vino generoso de licor“ og að því tilskildu að aukning á heildaralkóhólstyrkleika viðkomandi vins sé ekki meiri en 8% miðað við rúmmál,“

b) Ákvæðum B-hluta er breytt sem hér segir:

i. Í stað annarrar málsgreinar í 3. lið komi eftirfarandi:

„Að því er varðar líkjörvín með vernduðu upprunatáknunirnar „Málaga“ og „Jerez-Xérès-Sherry“ má mustið úr léttþurrkuðum þrúgum, sem í hefur verið bætt hreinum vínanda úr víni til að koma í veg fyrir gerjun og sem er framleitt úr vínviðaryrkinu Pedro Ximénez, þó koma frá héraðinu Montilla-Moriles.“

ii. Í stað fyrsta undirliðar í 10. lið komi eftirfarandi:

„— sem fengið er úr „vino generoso“, eins og um getur í 8. lið, eða úr víni, framleiddu undir gerskán, sem getur framleitt slíkt „vino generoso“, sem í hefur verið bætt musti úr léttþurrkuðum vínþrúgum sem í hefur verið bætt hreinum vínanda úr víni til að koma í veg fyrir gerjun, hreinsuðu þrúgumustsþykkni eða „vino dulce natural“,“

c) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. viðbæti:

i. Í A-hluta bætist eftirfarandi línur inn í skrána fyrir Spán, í rétttri stafrófsröð:

„Condado de Huelva	Pedro Ximénez Moscatel Mistela
Empordà	Mistela Moscatel“

ii. Í 5. lið B-hluta bætist eftirfarandi línur inn í skrána fyrir Spán, í rétttri stafrófsröð:

„Empordà	Garnacha/Garnatxa“
----------	--------------------

d) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 2. viðbæti:

i. Í lið A 2 skal fjarlægja líkjörvín með vernduðu upprunatáknunina „Trentino“ úr skránni fyrir Ítalíu.

ii. Í 3. lið A-hluta bætist við eftirfarandi skrá:

„ÍTALÍA

Trentino“,

e) Í 3. viðbæti bætist við heiti eftirfarandi vínviðaryrkja:

„Moscateles — Garnacha“

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/08

frá 24. desember 2009

þar sem tekin er saman skrá, samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB, um atvinnugreinar og undirgreinar sem teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka (*)

(tilkynnt með skjali C(2009) 10251)

(2010/2/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB ⁽¹⁾, einkum 13. mgr. 10. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 2003/87/EB, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/29/EB ⁽²⁾, kveður á um að uppboð skuli vera grundvallarreglan við ráðstöfun heimilda til losunar gróðurhúsalofttegunda.
- 2) Sambandið styður alþjóðasamning um loftslagsbreytingar sem miðar að þeim metnaðarfullu markmiðum að takmarka hnattærna hlýnun við 2 C. Komi til þess að önnur iðnríki og aðrir sem losa gróðurhúsalofttegundir í miklum mæli verði ekki aðilar að þessum alþjóðasamningi gæti það leitt til aukningar á losun gróðurhúsalofttegunda í þriðju löndum þar sem iðnaður sætir ekki sambærilegum kolefnishöftum („kolefnisleki“) og grafið undan umhverfislegum stöðugleika og ávinningi aðgerða Sambandsins. Til að fjalla um hættuna á kolefnisleka kveður tilskipun 2003/87/EB, með fyrirvara um niðurstöður alþjóðlegu samningaviðræðnanna, á um að Sambandið skuli úthluta losunarheimildum sínum án endurgjalds, sem nemur 100% af því magni sem ákvarðað er í samræmi við ráðstafanirnar sem vísað er til í 1. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB, til þeirra atvinnugreina eða undirgreina sem teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka.
- 3) Fyrir 31. desember 2009 og á fimm ára fresti þaðan í frá skal framkvæmdastjórnin taka saman skrá yfir atvinnugreinar og undirgreinar sem teljast búa við

umtalsverða hættu á kolefnisleka, hér eftir nefnd „skrá yfir atvinnugreinar og undirgreinar“, á grunni viðmiðana sem vísað er til í 14. til 17. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB.

- 4) Við ákvörðun á þeim atvinnugreinum og undirgreinum sem teljast búa við umtalsverða áhættu á kolefnisleka, skv. 14. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB, skal framkvæmdastjórnin, á vettvangi Sambandsins, meta að hve miklu leyti viðkomandi atvinnugreinar eða undirgreinar geta, miðað við viðkomandi aðgreiningarstig, velt beina kostnaðinum af tilskildum losunarheimildum og óbeina kostnaðinum af hærri raforkuverði sem hlýst af framkvæmd tilskipunar 2003/87/EB út í framleiðsluverðið án umtalsverðs taps á markaðshlutdeild til stöðva utan Sambandsins með lakari kolefnisnýtingu. Matið skal grundvallast á meðalkolefnisverði, samkvæmt mati framkvæmdastjórnarinnar á mati á áhrifum sem röð ráðstafana sem tengjast markmiðum Sambandsins um loftslagsbreytingar og endurnýjanlega orku fyrir 2020 hefur í för með sér, og gögnum, liggi þau fyrir, um viðskipti, framleiðslu og virðisauka síðustu þrjú árin í hverri atvinnugrein eða undirgrein.
- 5) Atvinnugrein eða undirgrein skal teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka, í samræmi við 15. mgr. 10. gr. a tilskipunar 2003/87/EB, ef samtala beins og óbeins viðbótarkostnaðar sem orsakast af framkvæmd þeirrar tilskipunar myndi leiða til verulegrar hækkunar, ekki undir 5%, á framleiðslukostnaði, sem reiknaður er sem hlutfall af heildarvirðisauka, og ef viðskiptaálag frá þriðju löndum, sem skilgreint er sem hlutfallið milli heildarverðmætis útflutnings til þriðju landa að viðbættu verðmæti innflutnings frá þriðju löndum og heildarstærðar markaðar Sambandsins (metin sem árleg velta að viðbættum heildarinnflutningi frá þriðju löndum) er yfir 10%. Atvinnugrein eða undirgrein skal einnig teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka, í samræmi við 16. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB, ef samtala beins og óbeins viðbótarkostnaðar sem orsakast af framkvæmd tilskipunar 2003/87/EB myndi leiða til sérstaklega mikillar hækkunar, ekki undir 30%, á framleiðslukostnaði sem reiknaður er sem hlutfall af heildarvirðisauka, eða ef viðskiptaálagið frá þriðju löndum, skilgreint sem hlutfallið milli heildarverðmætis útflutnings til þriðju ríkja að viðbættu verðmæti innflutnings frá þriðju löndum og heildarstærðar markaðar Sambandsins (metin sem árleg velta að viðbættum heildarinnflutningi frá þriðju löndum) er yfir 30%.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórnartíð. ESB L 1, 5.1.2010, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 152/2012 frá 26. júlí 2012 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 43.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32.

⁽²⁾ Stjórnartíð. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 63.

- 6) Til að koma á fót skrá yfir atvinnugreinar og undirgreinar sem teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka, þarf að meta hættu á kolefnisleka, til að byrja með á þriggja tölustafa þrepi (3. þrep atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna) eða, eftir því sem við á og þar sem gögn liggja fyrir, á fjögurra tölustafa þrepi (4. þrep atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna). Tilgreina skal atvinnugreinar og undirgreinar í skrá yfir atvinnugreinar og undirgreinar með nákvæmstu lýsingu atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna. Nokkrar atvinnugreinar á 4. þrepi atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna sem ekki voru taldar búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka voru teknar út úr skránni og sömuleiðis var lagt mat á ýmsar undirgreinar, þar sem tilteknir eiginleikar leiddu til áhrifa sem voru umtalsvert frábrugðin þeim áhrifum sem koma fram annars staðar í viðkomandi atvinnugrein.
- 7) Nauðsynlegra upplýsinga til ákvörðunartöku á grunni þeirra skilyrða sem vísað er til í 14. til 17. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB var, frá og með desember 2008, aflað hjá aðildarríkjum, Hagstofu Evrópusambandsins, úr opinberlega og viðskiptalega aðgengilegum heimildum og frá iðnaðarsamtökum. Upplýsingar sem ekki voru lagðar fram af aðildarríkjum né fengust eftir öðrum opinberum leiðum hafa verið staðfestar. Trúnaðargögn unnin af Hagstofu Evrópusambandsins voru einnig notuð.
- 8) Óháð „viðskiptadagbók Bandalagsins“ (CITL) inniheldur gögn sem eru talin gefa hvað nákvæmasta, áreiðanlegasta og gagnsæjasta mynd af losun koltvísýrings í þeim atvinnugreinum sem tilgreindar voru með starfsemi sína í I. viðauka tilskipunar 2003/87/EB áður en henni var breytt með tilskipun 2009/29/EB, og hefur því verið notuð sem aðalheimild til að reikna út beinan kostnað við losunarheimildir í þessum atvinnugreinum.
- 9) Gögnum hefur verið safnað frá aðildarríkjum og úr skrá Sambandsins yfir gróðurhúsalofttegundir viðkomandi ára að því er varðar losun nýrrar starfsemi og gróðurhúsalofttegunda sem taldar eru upp í I. viðauka tilskipunar 2003/87/EB, eins og henni var breytt með tilskipun 2009/29/EB, í þeim atvinnugreinum þar sem er að finna talsverðan fjölda lítilla stöðva eða stöðva sem voru undanþegnar losunarviðskiptakerfi á tímabilunum 2005 til 2007 og 2008 til 2012 eða í þeim atvinnugreinum sem CITL-gögn voru ekki fyrir hendi eða þar sem ekki var hægt að tengja losun 4. þrepi atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna. Engin gögn liggja fyrir frá Hagstofu Evrópusambandsins um mat á raforkunotkun sem er notað til að reikna óbeinan kostnað af hærra raforkuverði og gögn sem aflað er beint frá aðildarríkjum má telja þau áreiðanlegustu sem eru fáanleg. Við mat á heildarvirðisauka hefur verið notast við gögn úr hagskýrslum um skipulag fyrirtækja frá Hagstofu Evrópusambandsins þar sem þau eru talin þau áreiðanlegustu. Gögn Hagstofu Evrópusambandsins í Comext gagnagrunninum um viðskipti milli aðildarríkja og við þriðju lönd eru talin einna áreiðanlegust varðandi heildarverðmæti útflutnings til þriðju landa og innflutning frá þriðju löndum sem og heildarársveltu í Sambandinu.
- 10) Matið var grundvallað á meðalkolefnisverði samkvæmt mati framkvæmdastjórnarinnar á áhrifum sem röð framkvæmdarráðstafana sem tengjast markmiðum Sambandsins um loftslagsbreytingar og endurnýjanlega orku fyrir 2020 hefur í för með sér ⁽³⁾. Endanlegt kolefnisverð við sambærilegar aðstæður, þ.m.t. kerfi sameiginlegrar framkvæmdar (JI) og kerfi hreinleikaþróunar (CDM) er 30 evrur á tonnið af jafngildiseiningum koltvísýrings.
- 11) Til að meta beinan aukakostnað sem hlýst af framkvæmd tilskipunar 2003/87/EB er nauðsynlegt að taka tillit til þeirra losunarheimilda sem atvinnugreinin yrði skylduð til að kaupa teldist hún ekki búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka. Magn þeirra losunarheimilda sem er úthlutað ókeypis til slíkra atvinnugreina árið 2013, í samræmi við 11. mgr. 10. gr. a í áðurnefndri tilskipun, skal vera 80% af því magni sem er ákvarðað í samræmi við 1. mgr. 10. gr. a og skal þessi upphæð lækka ár hvert um sambærilegt magn og nema 30% af ókeypis úthlutunum árið 2020 með það fyrir augum að þær verði engar árið 2027. Lágmarksviðmiðun sem ákvörðuð er í samræmi við 1. mgr. 10. gr. a er meðalafköst 10% skilvirkustu stöðva í atvinnugreinunum eða undirgreinunum innan Sambandsins á árunum 2007 og 2008 og taka skal tillit til skilvirkustu tækni, staðgönguefna og annars konar framleiðsluferla.
- 12) Viðmiðanirnar sem ákvarða á í samræmi við 1. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB á ekki að samþykkja fyrr en við árslok 2010. Einungis er hægt að taka tillit til mats á beinum kostnaði á grunni þessara viðmiðana við endurskoðun skrárinnar yfir atvinnugreinar og undirgreinar. Því er nauðsynlegt að áætla magn heimilda sem þörf er á að úthluta án endurgjalds svo hægt sé að taka saman skrána yfir atvinnugreina og undirgreina. Þessar áætlanir skulu gerðar á vettvangi Evrópusambandsins og fyrir árin 2013 og 2014. Besta áætlunin, að því er varðar þessa ákvörðun og sem endurspeglar hinar ströngu kröfur til viðmiðananna og notar línulegan skerðingarstuðul, gerir ráð fyrir að atvinnugreinar sem ekki teljast búa við hættu á kolefnisleka þurfi að kaupa 75% af losunarheimildum sínum árin 2013 og 2014.
- 13) Matið á óbeinum kostnaði var byggt á meðaltalslosunarstuðli Sambandsins fyrir rafmagn, 0,456 tonn af koltvísýringi á MWh samkvæmt greiningu byggðri á líkani úr stefnubálki ESB frá 2008 um loftslagsbreytingar og endurnýjanlega orkugjafa ⁽⁴⁾ sem framkvæmdastjórnin notar til að meta áhrif bálks framkvæmdarráðstafana

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/doc/2008_res_ia_en.pdf

⁽⁴⁾ P. Capros o.fl., *Model-based Analysis of the 2008 EU Policy Package on Climate Change and Renewables*, Primes Model — E3MLab/NTUA, júní 2008: http://ec.europa.eu/environment/climat/pdf/climat_action/analysis.pdf

fyrir markmið Sambandsins vegna loftslagsbreytinga og endurnýjanlegra orkugjafa fyrir 2020. Notkun á meðaltalsgildi Sambandsins er viðeigandi þar sem það er í samræmi við kröfurnar um framkvæmd mats á vettvangi Evrópusambandsins og það endurspeglar raunverulega losun sem tengist raforkuframleiðslu í Sambandinu

- 14) Samkvæmt 17. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB má bæta við skrána að loknu eigindlegu mati, liggi viðeigandi gögn fyrir, að teknu tilliti til möguleika einstakra stöðva í viðeigandi atvinnugrein eða undirgrein til þess að draga úr losun eða raforkunotkun, þar með, eftir því sem við á, aukningu á framleiðslukostnaði sem þessu tengdar fjárfestingar geta leitt af sér, til dæmis með notkun áhrifaríkustu tækninnar, núverandi og áætlaðra einkenna markaðarins, þ.m.t. þegar viðskiptaáhætta eða aukning á beinum eða óbeinum kostnaði nálgast einhver viðmiðunarmarkanna, og hagnaðarhlutfalls sem mögulegs vísis fyrir langtímafjárfestingar eða ákvarðanir um búferlaflutninga.
- 15) Eigindlegt mat hefur farið fram á fjölda atvinnugreina og undirgreina sem voru ekki taldar verða fyrir kolefnisleka á grunni þeirra meginlegra viðmiðana sem settar eru fram í 14. og 15. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB. Eigindlegt mat var aðallega gert á atvinnugreinum sem meginlegra matið tók ekki nægjanlegt tillit til og á atvinnugreinum sem teljast á mörkunum eða sem ekki eru til hagtölur um eða þær eru óvandaðar og sem aðildarríki eða fulltrúar iðnaðarins höfðu, með trúverðugum rökstuðningi og rökstuddri beiðni óskað eftir eigindlegu mati á. Að loknu þessu mati ættu sumar þær atvinnugreinar sem greindar voru að teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka. Þær atvinnugreinar og undirgreinar aðrar sem bætt hefur verið við skrána eru sérstaklega tilgreindar í þriðja þætti viðauka þessarar ákvörðunar.
- 16) Aðrar atvinnugreinar og undirgreinar sem voru ekki, innan uppgefinnar tímamarka, greindar að fullu við það tækifæri eða sem gæði gagna og aðgengi var af skornum skammti í, s.s. framleiðsla múrsteina og tígulsteina á þök, verða endurmetnar eins fljótt og auðið er samkvæmt 13. mgr. 10. gr. a í tilskipuninni og — með fyrirvara um niðurstöður greiningarinnar — bætt við skrána.
- 17) Eigindlegt mat hefur verið framkvæmt á atvinnugreininni „Frágangur á spunaefnum“ (kóði atvinnugreinaflokks Evrópubandalaganna 1730), fyrst og fremst vegna þess að engin opinber viðskiptagögn liggja fyrir á vettvangi Evrópusambandsins til að meta viðskiptaálag og að viðskiptaálag er mikið í öllum öðrum spunaefnisgreinum. Matið sýndi fram á aukinn alþjóðlegan þrýsting af völdum samkeppni, umtalsverðan samdrátt framleiðslu innan Sambandsins á síðustu árum og neikvætt eða mjög lágt hagnaðarhlutfall þau ár sem metin voru, sem takmarkar getu stöðvanna til fjárfestinga og til að draga

úr losun. Á grundvelli samanlagðra áhrifa þessara þátta ætti atvinnugreinin að teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka.

- 18) Eigindlegt mat hefur farið fram á atvinnugreininni „Framleiðsla á viðarspæni, framleiðsla á krossviði, límtré, spónaplötum, trefjaplötum og öðrum viðarplötum“ (kóði atvinnugreinaflokks Evrópubandalaganna 2020). Matið sýndi fram á takmarkaða getu til að draga úr losun án umtalsverðrar kostnaðaraukningar, krefjandi markaðseinkenni, s.s. mikið verðnæmi og vaxandi tilhneigingu til aukins innflutnings frá ríkjum með lítinn framleiðslukostnað, sem og umtalsverð áhrif viðbótarkostnaðar vegna framkvæmdar á tilskipun 2003/87/EB á hagnaðarhlutfall, sem takmarkar getu stöðva til að fjárfesta og draga úr losun. Á grundvelli samanlagðra áhrifa þessara þátta ætti atvinnugreinin að teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka.
- 19) Eigindlegt mat hefur verið framkvæmt á atvinnugreininni „Framleiðsla á plastefnum í frumgerðum“ (kóði atvinnugreinaflokks Evrópubandalaganna 2416). Að teknu tilliti til núverandi markaðseinkenna sýndi matið fram á mikla samþættingu við aðra hluta efnaiðnaðarins sem teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka, að verð sem myndast á heimsmarkaði torveldar einhliða verðhækkanir og samkeppnisröskun á heims- eða Sambandsmarkaði vegna óheildarlegra viðskiptahátta framleiðenda í vissum þriðju löndum. Hvað varðar áætluð markaðseinkenni býr atvinnugreinin, þótt hún sé nú þegar nálægt viðmiðunarmörkunum við 30% viðskiptaálag, við mikla innflutningsaukningu sem mun halda áfram, einkum vegna stórra nýrra fjárfestinga í Austurlöndum nær. Á grundvelli samanlagðra áhrifa þessara þátta ætti atvinnugreinin að teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka.
- 20) Eiginlegt mat hefur verið framkvæmt á atvinnugreininum „Járnsteypa“ (NACE-kóði 2751) fyrst og fremst sökum þess að engin opinber viðskiptagögn á vettvangi Evrópusambandsins eru aðgengileg til að meta viðskiptaálag, vegna þess að helstu steypuafurðunum er skipt niður í mismunandi flokka í gagnagrunni Hagstofu Evrópusambandsins, Comext. Matið sýndi fram á takmarkaða möguleika til að draga úr losun vegna að hluta til óhjákvæmilegrar, vinnslubundinnar losunar og takmarkaðrar getu til að fjárfesta í tækni til að draga úr losun vegna umtalsverðra áhrifa aukakostnaðar sem leiddi af framkvæmd tilskipunar 2003/87/EB á hagnaðarhlutfall. Að því er tekur til markaðseinkenna er lítill samþjöppun á markaði á meðan mikil samþjöppun er fyrir hendi í viðskiptamannageiranum. Það bendir til að atvinnugreinin hafi takmarkaða möguleika til að takast á við aukakostnað. Viðskiptagögn sem fyrir hendi eru úr öðrum heimildum benda einnig til að járnsteypa fari í auknum mæli fram með alþjóðlegum viðskiptum. Á grundvelli samanlagðra áhrifa þessara þátta ætti atvinnugreinin að teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka.

21) Eigindlegt mat hefur verið framkvæmt á sviði „Steypra léttmálma“ (kóði atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna 2753), fyrst og fremst sökum þess að engin opinber viðskiptagögn eru til á vettvangi Evrópusambandsins til að meta viðskiptaálag vegna þess að helstu steypuafurðunum er skipt niður í mismunandi flokka í gagnagrunni Hagstofu Evrópusambandsins, Comext. Að því er tekur til markaðseinkenna sýndi matið fram á litla samþjöppun á markaði og að mikið traust sé lagt á eftirspurn úr einum samþjöppuðum viðskiptamannageira. Það bendir til að atvinnugreinin hafi takmarkaða möguleika til að takast á við aukakostnað. Auk þess bjó atvinnugreinin við tap eða aðeins mjög lítinn hagnað þau ár sem matið tók til, sem hefur neikvæð áhrif á getu til að fjárfesta í tækni til að draga úr losun og sú geta yrði enn minni með aukakostnaðinum. Viðskiptagögn sem fyrir hendi eru úr öðrum heimildum benda einnig til að járnsteypa fari í auknum mæli fram með alþjóðlegum viðskiptum. Á grundvelli samanlagðra áhrifa þessara þátta ætti atvinnugreinin að teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka.

22) Þegar skráin yfir atvinnugreinar og undirgreinar er tekin saman ætti að taka tillit til, séu viðkomandi gögn aðgengileg, í hvaða mæli þriðju lönd, sem standa að afgerandi hluta heimsframleiðslunnar í atvinnugreinum eða undirgreinum sem teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka, skuldbinda sig einarðlega, að því marki sem sambærilegt er við það sem tíðkast innan Sambandsins og innan sömu tímamarka, til að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda í þessum atvinnugreinum eða undirgreinum og í hvaða mæli kolefnisnýting stöðva í þessum löndum er sambærileg við stöðvar Sambandsins. Eins og staðan er í dag hafa aðeins Noregur, Ísland og Sviss gert slíkar skuldbindingar og samanlagt skila þessi lönd ekki afgerandi hluta heimsframleiðslunnar í atvinnugreinunum eða undirgreinum sem teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka. Að því er varðar kolefnisnýtingu eru viðeigandi gögn sem eru nauðsynleg skilgreiningum og almennum skorti á hnattrænum gögnum sem innihalda nauðsynlega aðgreiningu og upplýsingar um hverja grein. Því hafa viðmiðin sem sett eru fram í 18. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB engin áhrif á skrána yfir atvinnugreinar og undirgreinar.

23) Matið sem skráin yfir atvinnugreinar og undirgreinar byggist á tekur til allra kóða atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna frá 1010 til og með 3720 og tekur þar með til atvinnugreina í námugreftri, vinnslu hráefna úr jörðu og framleiðslu. Framkvæmdastjórnin mun á árinu 2010 greina tiltekna aðra iðnaðargeira sem falla utan þessa sviðs kóða atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna, en hafa kyrrstæðar starfsstöðvar sem gætu fallið

undir ákvæði viðskiptakerfis ESB með losunarheimildir um kolefnisleka. Ef einhver slíkur iðnaðargeiri uppfyllir viðmiðin í 14. til 17. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB verður honum bætt við skrána við árlega uppfærslu hennar.

24) Skráin tekur til árána 2013 og 2014 með fyrirvara um niðurstöður alþjóðlegra samningaviðræðna.

25) Leitað hefur verið álitis ýmissa hagsmunaaðila, þ.m.t. aðildarríkja, iðnaðarsamtaka, frjálsra félagsamtaka á sviði umhverfismála og fræðimanna á skránni yfir atvinnugreinar og undirgreinar og upplýsingar um ferlið voru gerðar aðgengilegar á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar⁽⁵⁾.

26) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um loftslagsbreytingar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Atvinnugreinarnar og undirgreinarnar sem taldar eru upp í viðaukanum skulu teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka.

Framkvæmdastjórnin mun á árinu 2010 vinna greiningu á tilteknum öðrum iðnaðargeirum sem falla utan við það svið þeirra kóða atvinnugreinaflokkunar Evrópubandalaganna sem lagt var mat á (frá 1010 til og með 3720) en falla hugsanlega undir ákvæði viðskiptakerfis ESB með losunarheimildir um kolefnisleka. Ef einhver slíkur iðnaðargeiri uppfyllir viðmiðin í 14. til 17. mgr. 10. gr. a í tilskipun 2003/87/EB verður honum bætt við skrána við árlega uppfærslu hennar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. desember 2009.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar

Stavros DIMAS

framkvæmdastjóri.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/environment/climat/emission/carbon_en.htm

VIDAUKI

Atvinnugreinar og undirgreinar sem, skv. 13. mgr. 10. gr. a tilskipunar 2003/87/EC, teljast búa við umtalsverða hættu á kolefnisleka

1. Á 4. ÞREPI ATVINNUGREINAFLOKKUNAR EVRÓPUBANDALAGANNA

1.1. Á GRUNDVELLI MEGINDLEGRA VIÐMIÐANA SEM SETTAR ERU FRAM Í 15. OG 16. MGR. 10. GR. a Í TILSKIPUN 2003/87/EB

Kóði atvinnu- greinaflokks Evrópu- bandalagsins	Lýsing
1010	Steinkolanám og stykkjun steinkola
1430	Nám og vinnsla á steinefnum til efnaiðnaðar og áburðargerðar
1597	Maltgerð
1711	Forvinnsla og spuni á trefjum úr bómull
1810	Framleiðsla á leðurfatnaði
2310	Framleiðsla á vörum fyrir koksofna
2413	Framleiðsla á öðrum ólífrænum grunnefnum til efnaiðnaðar
2414	Framleiðsla á öðrum lífrænum grunnefnum til efnaiðnaðar
2415	Framleiðsla á áburði og köfnunarefnissamböndum
2417	Framleiðsla á syntetísku gúmmí í frumgerðum
2710	Framleiðsla járn og stáls og járblendis
2731	Kalldráttur
2742	Álframleiðsla
2744	Koparframleiðsla
2745	Framleiðsla annarra málma sem ekki innihalda járn
2931	Framleiðsla landbúnaðardráttarvéla

1.2. Á GRUNDVELLI MEGINDLEGRA VIÐMIÐANA SEM SETTAR ERU FRAM Í 15. MGR. 10. GR. a Í TILSKIPUN 2003/87/EB

Kóði atvinnu- greinaflokks Evrópu- bandalagsins	Lýsing
1562	Framleiðsla á mjólva og mjölvavöru
1583	Sykurframleiðsla
1595	Framleiðsla á öðrum óeimuðum, gerjuðum drykkjarvörum
1592	Framleiðsla á etanóli úr gerjuðum efnum
2112	Framleiðsla á pappír og pappa
2320	Framleiðsla á hreinsuðum olíuvörum
2611	Framleiðsla á flotgleri
2613	Framleiðsla á glerílátum
2630	Framleiðsla á flísum og skífum úr leir
2721	Framleiðsla á steypujárnsrörum
2743	Blý-, sink- og tinframleiðsla

1.3. Á GRUNÐVELLI MEGINDLEGRA VIÐMIÐANA SEM SETTAR ERU FRAM Í a-LIÐ 16. MGR. 10. GR. a Í TILSKIPUN 2003/87/EB

Kóði atvinnu- greinaflokkanar Evrópu- bandalagsins	Lýsing
2651	Sementsframleiðsla
2652	Kalkframleiðsla

1.4. Á GRUNÐVELLI MEGINDLEGRA VIÐMIÐANA SEM SETTAR ERU FRAM Í b-LIÐ 16. MGR. 10. GR. a Í TILSKIPUN 2003/87/EB

Kóði atvinnu- greinaflokkanar Evrópu- bandalagsins	Lýsing
1110	Vinnsla á hráolíu og jarðgasi
1310	Járnnað
1320	Nám annarra málma en járns, þó ekki úran- og þórínálmgrýtis
1411	Grjótnám til skrautsteinagerðar og til bygginga
1422	Leir- og kaólinnám
1450	Nám og vinnsla annarra hráefna úr jörðu, ót.a.
1520	Vinnsla og geymsla sjávarafurða
1541	Framleiðsla á óhreinsaðri olíu og feiti
1591	Framleiðsla á eimuðum, drykkjarhæfum, áfengum drykkjum
1593	Framleiðsla á léttvíni
1712	Forvinnsla og spuni á trefjum úr ull
1713	Forvinnsla og spuni á trefjum úr kambgarni
1714	Forvinnsla og spuni úr trefjum úr hör
1715	Tvinning og forvinnsla á silki, þ.m.t. úr afkembum, svo og tvinning og formun á syntetisku garni eða gervigarni
1716	Framleiðsla á saumþræði
1717	Forvinnsla og spuni á öðrum textíltrefjum
1721	Vefnaður úr bómull
1722	Vefnaður úr ull
1723	Vefnaður úr kambgarni
1724	Vefnaður úr silki
1725	Annar textílefna-vefnaður
1740	Framleiðsla á tilbúinni spunavöru, að undanskildum fatnaði
1751	Framleiðsla á gólfteppum og mottum
1752	Framleiðsla á snæri, reipi, seglgarni og netefni
1753	Framleiðsla á vefleysum og vörum úr þeim, að undanskildum fatnaði
1754	Framleiðsla á annarri textílvöru, ót.a.
1760	Framleiðsla á hekludum og þrjónuðum dúk
1771	Framleiðsla á þrjónuðum og hekludum sokkavörum
1772	Framleiðsla á þrjónuðum og hekludum peysum, golfreyjum og áþekktum vörum
1821	Vinnufatagerð
1822	Framleiðsla á öðrum yfirhöfnum
1823	Framleiðsla á nærfatnaði
1824	Framleiðsla á öðrum fatnaði og fylgihlutum, ót.a.

Kóði atvinnu- greinaflokkunar Evrópu- bandalagsins	Lýsing
1830	Sútun og litun loðskinna, framleiðsla á vörum úr loðskinni
1910	Sútun á leðri
1920	Framleiðsla á ferðatöskum, handtöskum og áþeknum vörum, reiðtygjum og aktygjum
1930	Framleiðsla á skófatnaði
2010	Sögun, heflun og fúavörn á viði
2052	Framleiðsla á vörum úr korki, hálmi og fléttiefnum
2111	Framleiðsla á pappírseigi
2124	Framleiðsla á veggfóðri
2215	Önnur útgáfustarfsemi
2330	Framleiðsla á kjarnorkueldsneyti
2412	Framleiðsla á lit og litarefnum
2420	Framleiðsla á varnarefnum og öðrum efnaafurðum til nota í landbúnaði
2441	Framleiðsla á hráefnum til lyfjagerðar
2442	Lyfjaframleiðsla
2452	Framleiðsla á ilmvatni og snyrtivörum
2463	Framleiðsla á ilmkjarnaolíum
2464	Framleiðsla á efni til ljósmyndagerðar
2465	Framleiðsla óátekinnna miðla
2466	Framleiðsla á annarri efnavöru, ót.a.
2470	Framleiðsla á tilbúnum trefjum
2511	Framleiðsla á gúmmihjólborðum og -slöngum
2615	Framleiðsla og vinnsla á öðru gleri, þ.m.t. glervara til tæknilegra nota
2621	Framleiðsla á heimilisvörum og skrautmunum úr leir
2622	Framleiðsla á hreinlætistækjum úr leir
2623	Framleiðsla einangrara og tengja úr leir
2624	Framleiðsla á annarri leirvöru til tæknilegra nota
2625	Framleiðsla á annarri leirvöru
2626	Framleiðsla á eldfastri leirvöru
2681	Framleiðsla á vörum til slípunar
2722	Framleiðsla á stálörum
2741	Framleiðsla góðmálma
2861	Framleiðsla á eggjárnum og hnífapörum
2862	Framleiðsla á verkfærum
2874	Framleiðsla á boltum, skrúfum, keðjum og fjöðrum
2875	Framleiðsla annarra málmvara, ót.a.
2911	Framleiðsla hreyfla og hverfla, þó ekki í loftför, ökutæki eða vélhjól
2912	Framleiðsla á dælum og þjöppum
2913	Framleiðsla á krönum og lokum
2914	Framleiðsla á legum, tannhjólum, drifum og drifbúnaði
2921	Framleiðsla á bræðsluofnum og brennurum
2923	Framleiðsla á kæli- og loftræstibúnaði, þó ekki til heimilisnota
2924	Framleiðsla á öðrum vélum til almennra nota, ót.a.

Kóði atvinnu- greinaflokkunar Evrópu- bandalagsins	Lýsing
2932	Framleiðsla annarra véla til nota í landbúnaði og skógrækt
2941	Framleiðsla á færanlegum, vélknúnum tækjum sem hægt er halda á
2942	Framleiðsla á öðrum smíðavélum til vinnslu á málmi
2943	Framleiðsla á öðrum smíðavélum, ót.a.
2951	Framleiðsla á vélum til málmvinnslu
2952	Framleiðsla á vélum til námugraftar, grjótnáms og mannvirkjagerðar
2953	Framleiðsla á vélum fyrir matvæla-, drykkjarvöru- og tóbaksiðnað
2954	Framleiðsla á vélum fyrir textíl-, fata- og leðurframleiðslu
2955	Framleiðsla á vélum til pappírs- og pappaframleiðslu
2956	Framleiðsla á öðrum sérhæfðum vélum, ót.a.
2960	Vopna- og skotfæraframleiðsla
2971	Framleiðsla rafknúinna heimilistækja
3001	Framleiðsla á skrifstofuvélum
3002	Framleiðsla á tölvum og öðrum gagnavinnsluvélum
3110	Framleiðsla á rafhreyflum, rafölum og spennubreytum
3120	Framleiðsla á dreifi- og stjórnbúnaði fyrir raforku
3130	Framleiðsla á einangruðum vírum og strengjum
3140	Framleiðsla á rafgeymum og rafhlöðum
3150	Framleiðsla á ljósabúnaði og raflömpum
3162	Framleiðsla annarra rafmagnstækja, ót.a.
3210	Framleiðsla á rafeindalokum og -lömpum og öðrum íhlutum rafeindatækja
3220	Framleiðsla á útvarps- og sjónvarpssendum og tækjum fyrir símtekní og simritun
3230	Framleiðsla á sjónvarps- og útvarpstækjum, búnaði til hljóð- eða myndupptöku eða flutnings og skyldum vörum
3310	Framleiðsla á tækjum til lækninga og skurðlækninga og hjálpartækjum
3320	Framleiðsla á leiðsögutækjum og búnaði til mælinga, eftirlits og prófana, o.fl., þó ekki stjórnbúnaði fyrir iðnaðarframleiðslu
3340	Framleiðsla á sjóntækjum og ljósmyndabúnaði
3350	Framleiðsla á úrum og klukkum
3511	Smíði og viðgerðir á skipum
3512	Smíði og viðgerðir á lystisnekkjum og sportbátum
3530	Framleiðsla loftfara og geimfara
3541	Framleiðsla bifhjóla
3542	Framleiðsla reiðhjóla
3543	Framleiðsla ökutækja fyrir fatlaða
3550	Framleiðsla annarra flutningatækja, ót.a.
3621	Myntslátta
3622	Skartgripasmíði og skyld framleiðsla, ót.a.
3630	Hljóðfærasmíði
3640	Framleiðsla á íþróttavörum
3650	Framleiðsla á leikjum og leikföngum

Kóði atvinnu- greinaflokks Evrópu- bandalagsins	Lýsing
3661	Framleiðsla á glysvarni
3662	Framleiðsla á sópum og burstum
3663	Önnur framleiðsla ót.a.

2. HÆRRA EN 4. ÞREP ATVINNUGREINAFLOKKUNAR EVRÓPUBANDALAGANNA Á GRUNDEVILLI MEGINDLEGRA VIÐMIÐANA SEM SETTAR ERU FRAM Í 15. OG 16. MGR. 10. GR. a Í TILSKIPUN 2003/87/EB

Kóði í vöruskrá EB	Lýsing
15331427	Þykkt tómatauk
155120	Mjólkur- og rjómaþurfnir
155153	Kasín
155154	Laktósi og laktósasíróp
15891333	Þurrger til baksturs
24111150	Vetni (þar með talið framleiðsla vetnis í sambandi við samsett gas).
24111160	Köfnunarefni
24111170	Súrefni
243021	Unnir dreifulitir, gruggunarefni og litir, bræðsluhæft smelt og glerungur, engób, fljótandi gljáefni og áþekk framleiðsla, glerfrit
24621030	Gelatín og afleiður þess, fiskilím (þó ekki kasínlim eða beinalím)
261411	Vöndlar, vafningar, garn og saxaðir þræðir úr glertrefjum
26821400	Gervigrafit, hlaupkennt eða hálfhlaupkennt grafit og framleiðsla úr því
26821620	Flagað vermikúlít, þaninn leir, frauðað gjall og áþekk þanin jarðefni og blöndur þeirra

3. Á 4. ÞREPI ATVINNUGREINAFLOKKUNAR EVRÓPUBANDALAGANNA Á GRUNDEVILLI EIGINDLEGRA VIÐMIÐANA SEM SETTAR ERU FRAM Í 17. MGR. 10. GR. a Í TILSKIPUN 2003/87/EB

Kóði atvinnu- greinaflokks Evrópu- bandalagsins	Lýsing
1730	Frágangur á spunaefnum
2020	Framleiðsla á viðarspæni, krossviði, límtré, spónaplötum, trefjaplötum og öðrum viðarplötum
2416	Framleiðsla á plastefnum í frumgerðum
2751	Járnsteypa
2753	Steypa léttmálma

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 130/2012

2012/EES/67/09

frá 15. febrúar 2012

um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar aðgang að og stýrihæfni vélknúinna ökutækja og um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 frá 13. júlí 2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis ⁽¹⁾, einkum a-lið 1. mgr. 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð (EB) nr. 661/2009 er sérreglugerð um gerðarviðurkenningaraðferðina sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽²⁾.
- 2) Með reglugerð (EB) nr. 661/2009 er felld úr gildi tilskipun ráðsins 70/387/EBE frá 27. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽³⁾ og einnig tilskipun ráðsins 75/443/EBE frá 26. júní 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi bakkskiptingu og hraðamæli vélknúinna ökutækja ⁽⁴⁾. Þær kröfur sem settar eru fram í þessum tilskipunum að því er varðar stigaprep, handföng og fótþalla ásamt bakkbúnaði skulu færaðast yfir í þessa reglugerð og aðlagðar, ef nauðsyn krefur, að framförum á sviði vísinda og tækni. Tilteknar aðrar kröfur sem mælt er fyrir um í þessum tilskipunum og sem falla ekki undir þessa reglugerð falla nú þegar undir lögboðna beitingu reglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 11 ⁽⁵⁾ og nr. 39 ⁽⁶⁾ sem skráðar eru í IV. viðauka reglugerðar (EB) nr. 661/2009.
- 3) Gildissvið þessarar reglugerðar skal vera í samræmi við gildissvið tilskipunar 70/387/EBE og tilskipunar 75/443/EBE að svo miklu leyti sem það er viðeigandi. Reglugerðin skal því gilda um ökutæki í flokkum M og N.

- 4) Í reglugerð (EB) nr. 661/2009 er mælt fyrir um grunnkröfur fyrir gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja að því er varðar aðgang að ökutækjum, þ.e. stigaprep, handföng og fótþalla, ásamt stýrihæfni, þ.e. bakkbúnað. Nauðsynlegt er að setja fram sérstakar verklagsreglur, prófanir og kröfur fyrir slíka gerðarviðurkenningu.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit tækninefndarinnar um vélknúin ökutæki.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

Þessi reglugerð gildir um ökutæki í flokkum M og N, eins og skilgreint er í II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „gerð ökutækis að því er varðar aðgang að og stýrihæfni ökutækis“: ökutæki sem ekki eru frábrugðin hvert öðru hvað eftirtalin grundvallaratriði varðar:
 - a) eiginleika fótþalla, stigaprepa og handfanga,
 - b) eiginleika bakkbúnaðar,
- 2) „torfærutæki“: ökutæki í samræmi við viðmiðanirnar sem settar eru fram í A-hluta II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB,
- 3) „gólf við inngang“: lægsti punktur dyraops eða annars hluta burðarvirkis, hvort heldur er hærra, sem þarf að komast yfir til að fara inn í farþegarymið.

3. gr.

EB-gerðarviðurkenning að því er varðar aðgang að og stýrihæfni ökutækis

1. Framleiðandinn eða fulltrúi framleiðanda skal leggja fram umsókn til viðurkenningaryfirvalds um EB-gerðarviðurkenningu að því er varðar aðgang að og stýrihæfni ökutækis.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 43, 16.2.2012, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 156/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 200, 31.7.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 176, 10.8.1970, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 196, 26.7.1975, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 120, 13.5.2010, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 120, 13.5.2010, bls. 40.

2. Umsóknin skal samin í samræmi við fyrirmyndina að upplýsingaskjalinu sem er að finna í 1. hluta I. viðauka.

3. Ef viðeigandi kröfur, sem settar eru fram í II. og III. viðauka við þessa reglugerð, eru uppfylltar skal viðurkenningaryfirvaldið veita EB-gerðarviðurkenningu og gerðarviðurkenningarnúmer í samræmi við númerakerfið sem sett er fram í VII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

Aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.

4. Að því er varðar 3. mgr. skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið afhenda EB-gerðarviðurkenningarvottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem er að finna í 2. hluta I. viðauka.

4. gr.

Gildistími og rýmkun viðurkenninga sem veittar eru samkvæmt tilskipun 70/387/EBE og tilskipun 75/443/EBE

Landsyfirvöld skulu heimila að ökutæki, sem hlutu gerðarviðurkenningu fyrir dagsetninguna sem um getur í 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 661/2009, séu seld og tekin í notkun og skulu halda áfram að veita rýmkun viðurkenningar fyrir þau ökutæki samkvæmt skilmálum tilskipunar 70/387/EBE og tilskipunar 75/443/EBE.

5. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

I. VIÐAUKI

Stjórnvaldsákvæði fyrir gerðarviðurkenningu að því er varðar aðgang að og stýrihæfni ökutækis

1. HLUTI

Upplýsingaskjal

FYRIRMYND

Upplýsingaskjal nr. ... varðandi EB-gerðarviðurkenningu að því er varðar aðgang að og stýrihæfni ökutækis.

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem um getur í þessu upplýsingaskjali eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT
 - 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
 - 0.2. Gerð:
 - 0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):
 - 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
 - 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
 - 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
 - 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
 - 0.8. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
 - 0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
 - 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
2. MASSAR OG MÁL ^(f) ^(g)
 - 2.6. Massi ökutækis, tilbúins til aksturs

Massi ökutækisins með yfirbyggingu og, ef um dráttarbifreið er að ræða í öðrum flokki en M₁, með tengibúnaði, sé hann áfestur af framleiðanda, tilbúins til aksturs, eða massi undirvagns, eða undirvagns með stýrishúsi, án yfirbyggingar og/eða tengibúnaðar ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með vökvum, verkfærum, varahjóli, ef það fylgir, og ökumanni og, ef um er að ræða hópbifreiðar og langferðabifreiðar, starfsmanni, sé sæti í ökutækinu fyrir starfsmann) ^(b) (hámark og lágmark fyrir hvort afbrigði):
4. GÍRSKIPTING ^(p)
 - 4.6. Gírhlutföll:

Bakkgír:
9. YFIRBYGGING
 - 9.3. Dyr fyrir farþega, læsingar og lamir:
 - 9.3.1. Fyrirkomulag og fjöldi dýra:
 - 9.3.4. Lýsing (að stærð meðtalinni) á inngöngum, þrepum og, ef við á, á nauðsynlegum handföngum:

Skýringar

- (^b) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).
- (^f) Flokkað samkvæmt skilgreiningunum sem settar eru fram í A-hluta II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.
- (^g) Ef ein útfærsla er með venjulegu stýrishúsi en önnur með stýrishúsi með svefnrými skal tilgreina massa og mál fyrir báðar. ISO-staðall 612: 1978 – Road vehicles — Dimensions of motor vehicles and towed vehicles — terms and definitions.
- (^h) Ökumaður og starfsmaður, ef við á, telst vega 75 kg (sem skiptist í líkamsþyngd 68 kg og farangur 7 kg samkvæmt ISO-staðli 2416 — 1992), eldsneytisgeymir skal fylltur að 90% og aðrir vökvageymar (að frátöldum geymum fyrir notað vatn) að 100% af því magni sem framleiðandi hefur tilgreint.
- (^p) Tilgreindar upplýsingar skulu veittar um öll afbrigði.

2. HLUTI

EB-gerðarviðurkenningarvottorð

FYRIRMYND

Snið: A4 (210 × 297 mm)

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill gerðarviðurkenningaryfirvalds

Tilkynning um:

EB-gerðarviðurkenningu (¹)rýmkun EB-gerðarviðurkenningar (¹)synjun EB-gerðarviðurkenningar (¹)afturköllun EB-gerðarviðurkenningar (¹)

} vegna gerðar ökutækis að því er varðar aðgang að og stýrihæfni ökutækisins

að því er varðar reglugerð (ESB) nr. 130/2012, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (ESB) nr. .../... (¹)

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða rýmkunar:

I. ÞÁTTUR

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):

0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu (²):

0.3.1. Staðsetning auðkennisins:

0.4. Ökutækjaflokkur (³):

0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:

0.8. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):

(¹) Stríkið yfir það sem á ekki við.(²) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).(³) Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka tilskipunar 2007/46/EB.

II. ÞÁTTUR

1. Frekari upplýsingar: Sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót.
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:

Fylgiskjöl: Upplýsingasafn
Prófunarskýrsla

*Viðbót***við vottorð um EB-gerðarviðurkenningu nr. ...**

1. Frekari upplýsingar:
 - 1.1. Stutt lýsing á ökutækisgerðinni með tilliti til burðarvirkis hennar, mála, lögunar og smíðaeftirbúnaðar:
2. Gerð ökutækis í flokki M_1 / N_1 / N_2 með hámarks massa ekki yfir 7,5 tonnum ⁽¹⁾ sem er / er ekki ⁽¹⁾ útbúin með fótþöllum eða stigaprepum.
3. Torfærutæki já / nei ⁽¹⁾
4. Bakkbúnaður: girkassi / annar búnaður ⁽¹⁾
 - 4.1. Stutt lýsing á búnaði fyrir akstur afturábak ef það er ekki hlutverk girkassans:
5. Athugasemdir:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

*II. VIÐAUKI***Kröfur að því er varðar aðgang að ökutæki**

1. ALMENNAR KRÖFUR
- 1.1. Ökutækjagerðin skal hönnuð þannig að unnt sé að stíga inn í og út úr farþegarými á fullkomlega öruggan hátt og inngangar að farþegarými skulu gerðir þannig að unnt sé að nota þá auðveldlega og áhættulaust.
2. FÓTPALLAR OG STIGAÞREP
- 2.1. Að því er þessa reglugerð varðar skal ekki litið svo á að hjólnöf, felgur eða aðrir hlutar hjóls þjóni hlutverki fótþalls eða stigapreps nema útilokað sé að setja upp fótþalla eða stigaprep annars staðar á ökutækinu af ástæðum sem varða smíði og notkun þess.
- 2.2. Hæð gólfs við inngang er ákvörðuð annað hvort beint frá jörðu eða frá láréttu plani sem sker miðju, miðað við lengdarstefnu, næsta þreps fyrir neðan.

1. HLUTI

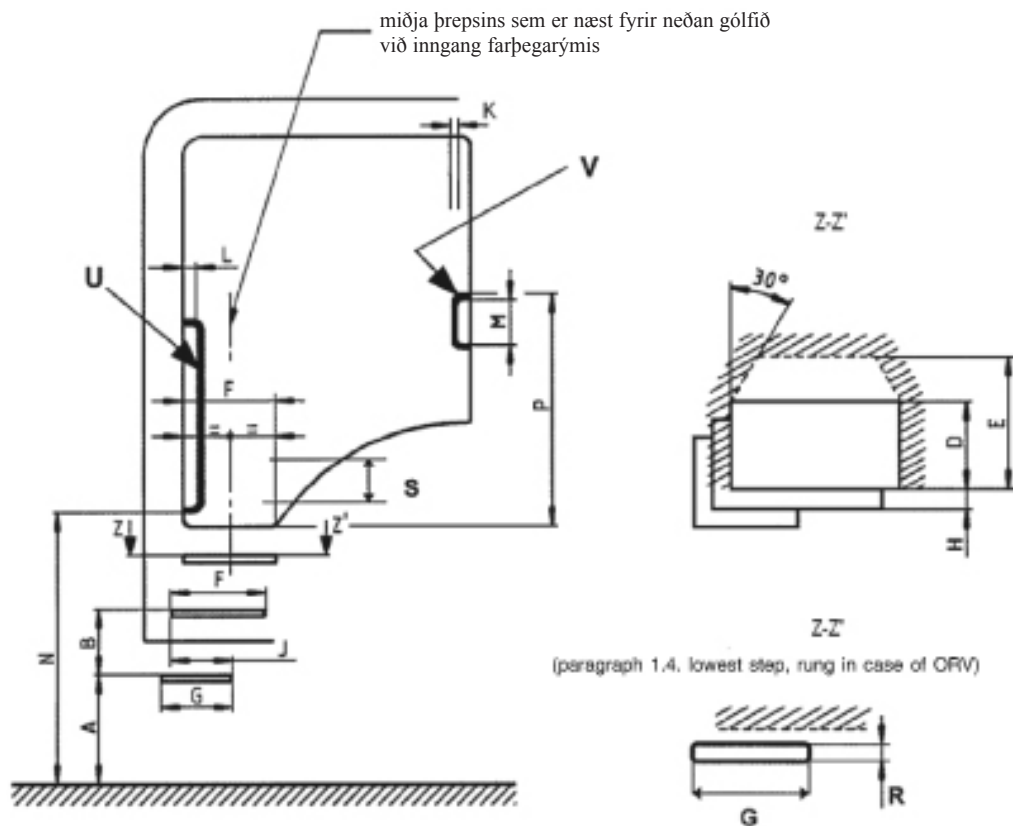
Kröfur varðandi aðgang að dyrum til að stíga inn í og út úr farþegarými ökutækja í flokki N₂ með hámarks massa sem er meiri en 7,5 tonn og ökutækja í flokki N₃

1. STIGAÞREP AÐ FARÞEGARÝMI (mynd 1)
- 1.1. Hæðin (A) frá jörðu að efra yfirborði lægsta þreps, mæld á jafnsléttu með ökutækið tilbúið til aksturs, skal ekki vera meiri en 600 mm.
- 1.1.1. Hins vegar má auka hæðina (A) í 700 mm ef um er að ræða torfærutæki.
- 1.2. Fjarlægðin (B) milli þrepa miðað við efra yfirborð skal ekki vera meiri en 400 mm. Frávik í lóðréttri fjarlægð frá einu þrepi til hins næsta má ekki vera meira en 50 mm. Síðastnefnda krafan á ekki við um fjarlægðina frá efsta þrepinu að gólfi við inngang farþegarýmisins.
- 1.2.1. Hins vegar má auka framangreint frávik í 100 mm ef um er að ræða torfærutæki.
- 1.3. Að auki skal uppfylla eftirfarandi rúmfræðilegar lágmarksforskriftir:
 - a) dýpt þreps (D): 80 mm,
 - b) rými umhverfis þrep (E) (þ.m.t. dýpt þreps): 150 mm,
 - c) breidd þreps (F): 300 mm,
 - d) breidd lægsta þreps (G): 200 mm,
 - e) hæð þrepa (S): 120 mm,
 - f) inndráttur milli þrepa á þvervegin (H): 0 mm,
 - g) skörun þrepa á langvegin (J) frá einu þrepi til hins næsta í sama stiga eða frá efsta þrepinu að gólfi við inngang stýrishússins: 200 mm.
- 1.3.1. Hins vegar má lækka gildið (F) niður í 200 mm ef um er að ræða torfærutæki.
- 1.4. Ef um er að ræða torfærutæki má hanna lægsta þrepið sem stigarim, ef það er nauðsynlegt af ástæðum sem varða smíði eða notkun ökutækisins. Í slíku tilviki skal dýptin (R) vera minnst 20 mm.

- 1.4.1. Sívalar stigarimar eru ekki leyfðar.
- 1.5. Þegar stigið er niður úr farþegarýminu skal efsta þrepið vera auðfundið.
- 1.6. Öll stigaprep skulu gerð þannig að ekki sé hætt á að fólk renni til á þeim. Að auki skulu stigaprep, sem eru óvarin fyrir veðri og óhreinindum í akstri, vera með fullnægjandi afrennsli.
2. AÐGENGI AÐ HANDFÖNGUM VIÐ FARÞEGARÝMI (sjá mynd 1)
 - 2.1. Viðeigandi handrið og handföng eða aðrar jafngildar handfestur, ein eða fleiri, skulu vera fyrir hendi til að auðvelda aðgang að farþegarými.
 - 2.1.1. Staðsetja skal handrið og handföng eða aðrar jafngildar handfestur þannig að auðvelt sé að ná taki á þeim og þær hindri ekki aðgang að farþegarými.
 - 2.1.2. Leyfilegt er að hafa í mesta lagi 100 mm bil á þeim hlutum handriðs eða handfanga eða jafngildra handfesta sem gripið er um.
 - 2.1.3. Þegar notuð eru fleiri en tvö þrep fyrir aðgang að farþegarými skal staðsetja handrið, handföng eða aðrar jafngildar handfestur þannig að hægt sé að styðja sig við á þremur stöðum samtímis með báðum höndum og öðrum fæti eða með báðum fótum og annarri hendi.
 - 2.1.4. Handrið og handföng eða aðrar jafngildar handfestur skal hanna og staðsetja þannig að það stuðli að því að farið sé afturábak niður úr farþegarými, nema ef um er að ræða stiga.
 - 2.1.5. Líta má á stýrishjólið sem handfestu.
 - 2.2. Hæðin (N) frá jörðu að neðri brún a.m.k. eins handriðs eða handfangs eða jafngildrar handfestu, mæld á jafnsléttu með ökutækið tilbúið til aksturs, skal ekki vera meiri en 1850 mm.
 - 2.2.1. Hins vegar má auka hæðina (N) í 1950 mm ef um er að ræða torfærutæki.
 - 2.2.2. Ef hæð gólfs við inngang farþegarýmis mæld frá jörðu er meiri en sem nemur „N“, skal sú hæð talin vera „N“.
 - 2.2.3. Að auki skal (P), lágmarksfjarlægð efri brúnar handriðs eða handfanga eða jafngildra handfesta frá hæð gólfs við inngang farþegarýmis, vera:
 - a) fyrir handrið eða handföng eða aðrar jafngildar handfestur (U): 650 mm,
 - b) fyrir handrið eða handföng eða aðrar jafngildar handfestur (V): 550 mm.
 - 2.3. Uppfylla skal eftirfarandi rúmfræðilegar forskriftir:
 - a) gripþvermál (K): lágmark 16 mm, hámark 38 mm,
 - b) lengd (M): lágmark 150 mm,
 - c) fjarlægð frá ökutækjahlutum (L): lágmark 40 mm með opnar dyr.

Mynd 1

Stigaþrep og handföng við farþegarýmið

2. HLUTI

Kröfur varðandi aðgang að dyrum til að stíga inn í og út úr farþegarými annarra ökutækja en þeirra sem eru í flokki N₂ með hámarks massa sem er umfram 7,5 tonn eða í flokki N₃

1. FÓTPALLAR OG STIGAÞREP
 - 1.1. Ökutæki í flokkum M₁, N₁ og N₂, með hámarks massa sem er ekki meiri en 7,5 tonn, skulu hafa a.m.k. einn fótball eða stigaþrep ef gólfíð við inngang farþegarýmisins er í meira en 600 mm hæð frá jörðu, mælt á jafnsléttu með ökutækið tilbúið til aksturs.
 - 1.1.1. Hins vegar má auka framangreinda hæð í 700 mm ef um er að ræða torfærutæki.
 - 1.2. Allir fótballar og stigaþrep skulu gerð þannig að ekki sé hætt á að fólk renni til á þeim Að auki skulu fótballar og stigaþrep, sem eru óvarin fyrir veðri og óhreindum í akstri, vera með fullnægjandi afrennsli.

III. VIÐAUKI

Kröfur að því er varðar stýrihæfni ökutækis

1. ALMENNAR KRÖFUR

- 1.1. Öll ökutæki skulu hafa búnað fyrir akstur afturábak sem hægt er að stjórna úr ökumannssæti.
-

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/10
nr. 84/2012**

frá 1. febrúar 2012

um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið fenoxýmetýlpenisillín (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

efni fyrir svín, sem gildir um vöðva, lifur og nýru og fyrir alifugla, sem gildir um vöðva, húð og fitu, lifur og nýru, þó ekki fyrir dýr sem gefa af sér egg til manneldis.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

4) Umsókn um rýmkun á gildandi færslu fyrir fenoxýmetýlpenisillín, þannig að færslan nái yfir egg úr alifuglum, hefur verið lögð fyrir Lyfjastofnun Evrópu.

5) Dýrallyfjanefndin mælti með því að ákvarða hámarksgildi leifa fyrir fenoxýmetýlpenisillín fyrir svín, sem skulu gilda um vöðva, lifur og nýru og fyrir alifugla, sem skulu gilda um vöðva, húð og fitu, lifur, nýru og egg.

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjanefndin setur fram,

6) Því ber að breyta færslunni fyrir fenoxýmetýlpenisillín í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 svo hún nái yfir hámarksgildi leifa fyrir egg úr alifuglum.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.

7) Rétt þykir að veita viðkomandi hagsmunaaðilum hæfilegan frest til að gera ráðstafanir sem kunna að vera nauðsynlegar til að fylgja nýjum ákvæðum um hámarksgildi leifa.

2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

3) Fenoxýmetýlpenisillín er sem stendur tilgreint í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 sem leyft

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 30, 2.2.2012, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 2. apríl 2012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

Í stað færslunnar fyrir fenoxýmetýlpenísillín í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 komi eftirfarandi:

Lyfjafræðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7 mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„Fenoxýmetýlpenísillín	Fenoxýmetýlpenísillín	Svín	25 µg/kg	Vöðvi	ENGIN FÆRSLA	Sýkingalyf/sýklalyf ^a
			25 µg/kg	Lifur		
			25 µg/kg	Nýru		
		Alifuglar	25 µg/kg	Vöðvi		
			25 µg/kg	Húð og fíta		
			25 µg/kg	Lifur		
			25 µg/kg	Nýru		
			25 µg/kg	Egg		

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/11
nr. 85/2012**

frá 1. febrúar 2012

um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið altrenógest (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjanefndin setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.
- 2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.
- 3) Altrenógest er sem stendur tilgreint í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 sem leyft efni fyrir svín,

sem gildir um húð, fitu og lifur og fyrir dýr af hestaætt, sem gildir um fitu og lifur.

- 4) Umsókn um breytingu á gildandi færslu fyrir altrenógest hefur verið lögð fyrir Lyfjastofnun Evrópu.
- 5) Viðbótargögn voru lögð fram og metin sem leiddi til þess að dýrallyfjanefndin lagði til breytingu á núverandi hámarksgildum leifa fyrir altrenógest.
- 6) Því ber að breyta færslunni fyrir altrenógest í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 til samræmis við það.
- 7) Rétt þykir að veita viðkomandi hagsmunaaðilum hæfilegan frest til að gera ráðstafanir sem kunna að vera nauðsynlegar til að fylgja nýjum ákvæðum um hámarksgildi leifa.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 2. apríl 2012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar;

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 30, 2.2.2012, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

VÍÐAUKI

Í stað færslunar fyrir altrenógest í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 komi eftirfarandi:

Lyfjafræðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„Altrenógest	Altrenógest	Svín	4 µg/kg	Húð og fíta	Eingöngu til notkunar við dýrarækt og í samræmi við ákvæði tilskipunar 96/22/EB	Lyf sem virka á æxlunarfæri“
			2 µg/kg	Lifur		
		Dýr af hestaætt	4 µg/kg	Fíta		
			4 µg/kg	Lifur		

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/12
nr. 86/2012**

frá 1. febrúar 2012

um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið lasalósíð (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmæðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjanefndin setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.
- 2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.

- 3) Lasalósíð er sem stendur tilgreint í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 sem leyft efni fyrir alifugla, sem gildir um vöðva, húð og fitu, lifur, nýru og egg.
- 4) Umsókn um rýmkun á gildandi færslu, þannig að hún nái einnig yfir nautgripi, hefur verið lögð fyrir Lyfjastofnun Evrópu.
- 5) Dýrallyfjanefndin mælti með því að rýmka viðkomandi færslu þannig að hún nái yfir nautgripi, sem gildir um vöðva, fitu, lifur og nýru, þó ekki úr dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis.
- 6) Því ber að breyta færslunni fyrir lasalósíð í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 svo hún nái yfir nautgripi.
- 7) Rétt þykir að veita viðkomandi hagsmunaaðilum hæfilegan frest til að gera ráðstafanir sem kunna að vera nauðsynlegar til að fylgja nýjum ákvæðum um hámarksgildi leifa.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMBÝKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 2. apríl 2012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 30, 2.2.2012, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

VIÐAUKI

Í stað færslunar fyrir lasalósíð í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 komi eftirfarandi:

Lyfjafraðbæla virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„Lasalósíð	Lasalósíð A	Alifglar	20 µg/kg	Vöðvi	ENGIN FÆRSLA	Sýkingalyf/sýklalyf ^a
			100 µg/kg	Húð og fíta		
			100 µg/kg	Lifur		
			50 µg/kg	Nýru		
			150 µg/kg	Egg		
		Nautgripir	10 µg/kg	Vöðvi	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til mannaeldis	
			20 µg/kg	Fíta		
			100 µg/kg	Lifur		
			20 µg/kg	Nýru		

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/13
nr. 107/2012**

frá 8. febrúar 2012

um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið oktenidíndíhýdróklóríð (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjanefndin setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.
- 2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega

virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.

- 3) Umsókn um að ákvarða hámarksgildi leifa fyrir oktenidíndíhýdróklóríð, til notkunar á húð allra tegunda spendýra sem gefa af sér afurðir til manneldis, hefur verið lögð fyrir Lyfjastofnun Evrópu.
- 4) Dýrallyfjanefndin hefur lagt svo til að engin þörf sé á að ákvarða hámarksgildi leifa fyrir oktenidíndíhýdróklóríð í öllum tegundum spendýra sem gefa af sér afurðir til manneldis, sé það eingöngu ætlað til notkunar á húð.
- 5) Því ber að breyta töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 svo hún nái yfir efnið oktenidíndíhýdróklóríð til notkunar á húð allra tegunda spendýra sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 36, 9.2.2012, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

VIÐAUKI

Eftirfarandi efni bætist við í stafrófsröð í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010:

Lyfjafræðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„Oktenidindí-hýdróklóríð	Á ekki við	Öll spendýr sem gefa af sér afurðir til manneldis	Hámarksgildis leifa ekki krafist	Á ekki við	Einungis til notkunar á húð.	Sýkingalyf/ sýklaeyðandi efni“

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/14
nr. 122/2012**

frá 13. febrúar 2012

um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið metýlprednisólón (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem dýralyfjanefndin setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.

2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega

3) Metýlprednisólón er sem stendur tilgreint í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 sem leyft efni fyrir nautgripi, sem gildir um vöðva, fitu, lifur, nýru og mjólk. Bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir það efni, sem sett er fram fyrir kúamjólk, rann út 1. júlí 2011.

4) Þegar viðbótargögn höfðu verið lögð fram og metin lagði dýralyfjanefndin til að bráðabirgðahámarksgildi leifa metýlprednisólóns fyrir kúamjólk yrðu endanleg.

5) Því ber að breyta færslunni fyrir metýlprednisólón í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 til samræmis við það.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýralyf.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 40, 14.2.2012, bls. 2. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

(2) Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 13. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

Í stað færslunnar fyrir metýlprednisólón í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 komi eftirfarandi:

Lyfjafræðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009) !	Meðferðarfræðileg flokkun
„Metýlprednisólón	Metýlprednisólón	Nautgripir	10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 2 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýru Mjólk		Barksterar/ sykursterar ⁴⁴

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/15
nr. 123/2012****frá 13. febrúar 2012****um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið mónepantel (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álitu Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjanefndin setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.
- 2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.

3) Mónepantel er sem stendur tilgreint í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 sem leyft efni fyrir sauðfé og geitur, sem gildir um vöðva, fitu, lifur og nýru, þó ekki fyrir dýr sem gefa af sér mjólk til manneldis. Bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir það efni, sem sett er fram fyrir geitur, rann út 1. janúar 2012.

4) Þegar viðbótargögn höfðu verið lögð fram og metin lagði dýrallyfjanefndin til að bráðabirgðahámarksgildi leifa mónepantels fyrir geitur yrðu endanleg.

5) Því ber að breyta færslunni fyrir mónepantel í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 til samræmis við það.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 13. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 40, 14.2.2012, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

VIÐAUKI

Í stað færslunnar fyrir monepantel í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 komi eftirfarandi:

Lyfjafræðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„Monepantel	Monepantelsúlfón	Sauðfê, geitur	700 µg/kg 7000 µg/kg 5000 µg/kg 2000 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýru	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis.	Sníklalyf/ innsníklalyf ⁴

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/16
nr. 201/2012**

frá 8. mars 2012

um breytingu á viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið nítroxíníl (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmæðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álit Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjanefndin setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.
- 2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.
- 3) Nítroxíníl er sem stendur tilgreint í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 sem leyft efni fyrir nautgripi og sauðfé, sem gildir um vöðva, fitu, lifur og nýru, þó ekki fyrir dýr sem gefa af sér mjólk til manneldis.

4) Írland lagði beiðni fyrir Lyfjastofnun Evrópu um álit hennar á framreikningi gildandi færslu fyrir nítroxíníl sem gildir fyrir kúa- og sauðamjólk.

5) Dýrallyfjanefndin mælti með því að ákvarða hámarksgildi leifa fyrir nítroxíníl í kúa- og sauðamjólk og fella brott ákvæðið „ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis“.

6) Því ber að breyta færslunni fyrir nítroxíníl í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 svo hún nái yfir hámarksgildi leifa sem mælt er með fyrir kúa- og sauðamjólk og fella brott núgildandi ákvæðið „ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis“.

7) Rétt þykir að veita viðkomandi hagsmunaaðilum hæfilegan frest til að gera ráðstafanir sem kunna að vera nauðsynlegar til að fylgja nýjum ákvæðum um hámarksgildi leifa.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMBÝKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórnartíð. ESB L 71, 9.3.2012, bls. 37. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjórnartíð. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 8. maí 2012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. mars 2012.

*Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
forseti.*

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

Í stað færslunnar sem varðar nítroxíní í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 komi eftirfarandi:

Lyfjafraeðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefur	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„Nítroxíní	Nítroxíní	Nautgripir, sauðfé	400 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 400 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýru Mjólk		Sníklalyf/innsníklalyf ⁴

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2012/EES/67/17
nr. 202/2012****frá 8. mars 2012**

um breytingu á viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 um lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu í tengslum við efnið PEG-tengdan örvunarþátt fyrir kornfrumuþyrpingar í nautgripum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 470/2009 frá 6. maí 2009 um málsmeðferð Bandalagsins við ákvörðun viðmiðunargilda fyrir leifar lyfjafræðilega virkra efna í matvælum úr dýraríkinu, um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 og um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2001/82/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 726/2004 ⁽¹⁾, einkum 14. gr. í tengslum við 17. gr.,

með hliðsjón af álitum Lyfjastofnunar Evrópu sem dýrallyfjanefndin setur fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hámarksgildi leifa fyrir lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru til notkunar innan Evrópusambandsins í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis eða í sæfivörur (e. *biocidal products*, áður sæfiefni) sem eru notaðar í búfjárrækt, skulu ákvörðuð í samræmi við reglugerð (EB) nr. 470/2009.
- 2) Lyfjafræðilega virk efni og flokkun þeirra, að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu, eru sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 37/2010 frá 22. desember 2009 um lyfjafræðilega

virki efni og flokkun þeirra að því er varðar hámarksgildi leifa í matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾.

- 3) Umsókn um að ákvarða hámarksgildi leifa fyrir PEG-tengdan örvunarþátt fyrir kornfrumuþyrpingar í nautgripum hefur verið lögð fyrir Lyfjastofnun Evrópu.
- 4) Dýrallyfjanefndin hefur lagt svo til að engin þörf sé á að ákvarða hámarksgildi leifa fyrir PEG-tengdan örvunarþátt fyrir kornfrumuþyrpingar í nautgripum.
- 5) Því ber að breyta töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 svo hún nái yfir efnið PEG-tengdan örvunarþátt fyrir kornfrumuþyrpingar í nautgripum.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMBÝKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. mars 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 71, 9.3.2012, bls. 40. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 152, 16.6.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 15, 20.1.2010, bls. 1.

VIÐAUKI

Eftirfarandi efni bætist við í stafrófsröð í töflu 1 í viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 37/2010:

Lyfjafræðilega virkt efni	Leifamerki	Dýrategund	Hámarksgildi leifa	Markvefir	Önnur ákvæði (skv. 7. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 470/2009)	Meðferðarfræðileg flokkun
„PEG-tengdur örvunarþáttur fyrir kornfrumupýpingar í nautgripum	Á ekki við	Nautgripir	Hámarksgildis leifa ekki krafist	Á ekki við	ENGIN FÆRSLA	Líffræðilegt efni/ónæmissýrandi efni“

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2011/100/ESB

2012/EES/67/18

frá 20. desember 2011

um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi ⁽¹⁾, einkum 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við a-lið 1. mgr. 14. gr. tilskipunar 98/79/EB hefur Bretland óskað eftir að framkvæmdastjórnin geri nauðsynlegar ráðstafanir til að bæta „greiningarprófunum á afbrigði Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdómsins“ á skrá A í II. viðauka við þá tilskipun.
- 2) Til þess að tryggja sem öflugasta heilsuvernd og tryggja að tilkynntir aðilar staðfesti að greiningarpróf á afbrigði Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdómsins samrýmist grunnkröfum, sem settar eru fram í I. viðauka við tilskipun 98/79/EB, skal bæta greiningum á afbrigði Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdómsins fyrir blóðskimun, sjúkdómsgreiningu og staðfestingu á skrá A í II. viðauka við tilskipun 98/79/EB.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 2. mgr. 6. gr. tilskipunar ráðsins 90/385/EBE ⁽²⁾ og um getur í 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 98/79/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 98/79/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2012. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Aðildarríkin skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. júlí 2012.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel, 20. desember 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar

forseti.

José Manuel BARROSO

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 341, 22.12.2011, bls. 50. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 164/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 20.7.1990, bls. 17.

VIÐAUKI

Bæta skal eftirfarandi undirlið við í lok skrár A í II. viðauka við tilskipun 98/79/EBE:

„– greiningar á afbrigði Creutzfeldt-Jakobs-sjúkdómsins fyrir blóðskimun, sjúkdómsgreiningu og staðfestingu.“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 580/2011

2012/EES/67/19

frá 8. júní 2011

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 460/2004 um að koma á fót Net- og upplýsingaöryggisstofnun Evrópu að því er varðar starfstíma hennar

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFI,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópu-bandalaganna⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Árið 2004 samþykktu Evrópuþingið og ráðið reglugerð (EB) nr. 460/2004⁽³⁾ þar sem komið var á fót Net- og upplýsingaöryggisstofnun Evrópu (stofnunin).

2) Árið 2008 samþykktu Evrópuþingið og ráðið reglugerð (EB) nr. 1007/2008⁽⁴⁾ um breytingu á reglugerð (EB) nr. 460/2004 að því er varðar starfstíma stofnunarinnar.

3) Frá því í nóvember 2008 hefur átt sér stað opinber umræða um almenna stefnu Evrópu til aukningar net- og upplýsingaöryggis, þ.m.t. umræða um stofnunina. Í

samræmi við áætlun framkvæmdastjórnarinnar um betri reglusetningu og til að leggja fram skerf til umræðunnar hafði framkvæmdastjórnin frumkvæði að samráði við almenning um markmið fyrir sterkari stefnu um net- og upplýsingaöryggi á vettvangi Sambandsins, sem átti sér stað frá því í nóvember 2008 og þar til í janúar 2009. Í desember 2009 leiddi umræðan til ályktunar ráðsins frá 18. desember 2009 um samevrópska nálgun á sviði net- og upplýsingaöryggis⁽⁵⁾.

4) Að teknu tilliti til niðurstaðna opinberu umræðunnar er fyrirhugað að skipta út reglugerð (EB) nr. 460/2004.

5) Lagasetningarmeðferð til umbóta á stofnuninni getur krafist langrar umræðu og þar sem umboð stofnunarinnar rennur út 13. mars 2012 er nauðsynlegt að samþykkja framlengingu sem mun bæði gera kleift að frekari umfjöllun um stofnunina fari fram í Evrópuþinginu og ráðinu sem og til að tryggja samfellu og samræmi.

6) Starfstími stofnunarinnar skal því framlengdur til 13. september 2013,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 27. gr. reglugerðar (EB) nr. 460/2004 komi eftirfarandi:

„27. gr.

Lengd

Stofnuninni skal komið á fót 14. mars 2004 og skal hún starfa í 9 ár og 6 mánuði.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 165, 24.6.2011, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 171/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptapjónusta) við EES-samninginn, biður birtingar.

(1) Stjtið. ESB L 54, 19.2.2011, bls. 35.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 24. mars 2011 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum) og ákvörðun ráðsins frá 27. maí 2011.

(3) Stjtið. ESB L 77, 13.3.2004, bls. 1.

(4) Stjtið. ESB L 293, 31.10.2008, bls. 1.

(5) Stjtið. ESB L 321, 29.12.2009, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 8. júní 2011.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd ráðsins

forseti.

GYŐRI E.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 1141/2011

2012/EES/67/20

frá 10. nóvember 2011

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 272/2009 um viðbætur við sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd í almenningssflugi að því er varðar notkun öryggisskanna á flugvöllum í Evrópusambandinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 300/2008 frá 11. mars 2008 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, einkum 4. gr. og viðaukinn,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni ber, skv. 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008, að samþykkja almennar ráðstafanir sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum sameiginlegra grunnkröfna, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þá reglugerð, með viðbótum við ákvæðin.
- 2) Í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008 er enn fremur kveðið á um að framkvæmdastjórnin verði að samþykkja nákvæmar ráðstafanir varðandi framkvæmd sameiginlegra grunnkröfna um flugvernd í almenningssflugi, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þá reglugerð, sem viðbót við almennu ráðstafanirnar, sem framkvæmdastjórnin samþykkti á grundvelli 2. mgr. 4. gr.
- 3) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 272/2009 ⁽²⁾ um viðbætur við sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd í almenningssflugi er kveðið á um almennar ráðstafanir um leyfilegar skimunaraðferðir að því er varðar farþega, eins og mælt er fyrir um í A-hluta viðauka hennar.
- 4) Notkun öryggisskanna er skilvirk aðferð við skimun farþega og skal hún heimiluð á flugvöllum í Evrópusambandinu með því að bæta henni á skrá yfir leyfilegar skimunaraðferðir.
- 5) Framkvæmdastjórnin hefur óskað eftir að vísindanefnd um nýgreinda og vaxandi heilbrigðisáhrættu (Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks – SCENIHR) meti hugsanleg áhrif öryggisskanna, sem nota jónandi geislun, á heilbrigði manna. Með fyrirvara um tilskipun ráðsins 96/29/KBE frá 13. maí 1996 um grundvallaröryggisstaðla um verndun heilbrigðis starfsmanna og almenningss gegn hættu af völdum jónandi geislunar ⁽³⁾ og tilskipun Evrópuþingsins

og ráðsins 2006/95/EB frá 12. desember 2006 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um rafföng sem notuð eru innan ákveðinna spennumarka ⁽⁴⁾, er sem stendur, til að tryggja heilbrigði og öryggi borgara, aðeins öryggisskönnum sem nota ekki jónandi geislun bætt á skrána yfir leyfilegar skimunaraðferðir fyrir farþega í tengslum við flugvernd.

- 6) Notkun öryggisskanna skal falla undir sértækar framkvæmdarreglur sem heimila notkun þessarar skimunaraðferðar, annaðhvort eina sér og ásamt öðrum aðferðum, sem aðal- eða viðbótarúræði og við skilgreindar aðstæður til að tryggja verndun grundvallarréttinda. Þessar aðferðir skulu samþykktar sérstaklega skv. 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008.
- 7) Með því að mæla fyrir um sérstök rekstrarskilyrði vegna notkunar öryggisskanna og með því að gefa farþegum kost á því að gangast undir aðrar skimunaraðferðir, eru í þessari reglugerð, ásamt sértækum framkvæmdarreglum, sem samþykktar eru skv. 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008, virt grundvallarréttindi og tekið tillit til meginreglna sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, þ.m.t. virðing fyrir mannlegri reisn og friðhelgi einkalífs og fjölskyldulífs, réttur til verndar persónuupplýsinga, réttur barna, réttur til trúfrelsis og bann við mismunun. Reglugerð þessari skal beitt í samræmi við þessi réttindi og meginreglur.
- 8) Framkvæmdastjórnin mun vinna náið með hagsmunasamtökum og aðildarríkjunum til þess að tryggja, eins fljótt og auðið er, að einungis séu notaðir öryggisskannar sem byggjast á sjálfvirkri hættugreiningu á flugvöllum í Evrópusambandinu þannig að ekki sé lengur nauðsynlegt að mannlegur rýnir greini myndirnar.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 272/2009 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 293, 11.11.2011, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 178/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 97, 9.4.2008, bls. 72.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 91, 3.4.2009, bls. 7.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 159, 29.6.1996, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 374, 27.12.2006, bls. 10.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel, 10. nóvember 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar

forseti.

José Manuel BARROSO

VIÐAUKI

Í fyrstu undirgrein 1. mgr. í A-hluta viðaukans við reglugerð (EB) nr. 272/2009 bætist við eftirfarandi f. liður:

„f) öryggisskannar sem nota ekki jónandi geislun.“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 66/2010

2012/EES/67/21

frá 25. nóvember 2009

um umhverfismerki ESB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr.
sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmið reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis Bandalagsins ⁽⁴⁾ var að koma á fót valfrjálsu kerfi um veitingu umhverfismerkis til að koma á framfæri vörum sem hafa lítil umhverfisáhrif á öllum vistferli sínum og veita neytendum upplýsingar um umhverfisáhrif vara sem eru nákvæmar, ekki villandi og byggðar á vísindalegum grunni.
- 2) Reynslan, sem fengist hefur af framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 1980/2000, hefur sýnt að þörf er á að breyta kerfinu um veitingu umhverfismerkja í því skyni að auka skilvirkni og hagræða í rekstri þess.

- 3) Breytta kerfið (hér á eftir nefnt „kerfið um veitingu umhverfismerkis ESB“) skal framkvæmt í samræmi við ákvæði sáttmálanna, einkum varúðarregluna sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 174. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

- 4) Nauðsynlegt er að tryggja samræmingu milli kerfisins um veitingu umhverfismerkis ESB og fastsetningu krafna í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB frá 21. október 2009 um ramma til að setja fram kröfur varðandi vistarhönnun að því er varðar orkutengdar vörur ⁽⁵⁾.

- 5) Kerfið um veitingu umhverfismerkis ESB er hluti af stefnu Bandalagsins varðandi sjálfbæra neyslu og framleiðslu, sem miðar að því að draga úr neikvæðum áhrifum neyslu og framleiðslu á umhverfið, heilbrigði, loftslag og náttúruauðlindir. Markmið kerfisins er að hvetja til notkunar vara, sem eru afar vistvænar, með því að nota umhverfismerki ESB. Því þykir rétt að krefjast þess að viðmiðanirnar, sem vörur þurfa að uppfylla til að mega bera umhverfismerki ESB, byggja á mesta vistvænleika sem náðst hefur með tilliti til vara á markaði Bandalagsins. Þessar viðmiðanir skulu vera auðskildar og auðveldar í beitingu og byggja á vísindabekkingu, með hliðsjón af nýjustu tækniþróun. Viðmiðanirnar skulu miðast við þarfir markaðarins og takmarkast við mikilvægustu umhverfisáhrif varanna á öllum vistferli þeirra.

- 6) Til að draga úr fjölda kerfa til umhverfismerkinga og til að hvetja til meiri vistvænleika í öllum geirum, þar sem umhverfisáhrif eru þáttur í vali neytenda, skal rýmka möguleikann á því að nota umhverfismerki ESB. Að því er varðar matvæla- og fæðuvöruflokkka skal gera rannsókn

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjótið. ESB L 27, 30.1.2010, bls. 1. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 200/2012 frá 26. október 2012 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB C 120, 28.5.2009, bls. 56.

⁽²⁾ Stjótið. ESB C 218, 11.9.2009, bls. 50.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 2. apríl 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 26. október 2009.

⁽⁴⁾ Stjótið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjótið. ESB L 285, 31.10.2009, bls. 10.

til að tryggja að viðmiðanirnar séu framkvæmanlegar og að tryggja megi virðisauka. Að því er varðar matvæli og fæðuvörur, ásamt öðrum landbúnaðarvörum sem falla undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EB) nr. 834/2007 frá 28. júní 2007 um lífræna framleiðslu og merkingu lífræna vara ⁽⁶⁾, skal taka til athugunar þann möguleika að einungis vörur sem vottaðar eru sem lífrænar geti fengið umhverfismerki ESB, til að forðast rugling meðal neytenda.

- 7) Markmiðið með umhverfismerki ESB skal vera að skipta hættulegum efnum út fyrir öruggari efni, þar sem það er tæknilega mögulegt.
- 8) Til þess að kerfið um veitingu umhverfismerkis ESB öðlist viðurkenningu almennings er nauðsynlegt að frjáls félagasamtök á sviði umhverfismála og neytendasamtök hafi mikilvægu hlutverki að gegna að því er varðar þróun og setningu viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB.
- 9) Æskilegt er að hvaða hagsmunaaðili sem er geti stjórnað þróun eða endurskoðun viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB, að því tilskildu að sameiginlegum verklagsreglum sé fylgt og að framkvæmdastjórnin samræmi ferlið. Til að tryggja heildarsamræmi í aðgerðum Bandalagsins er einnig rétt að krefjast þess að tekið sé tillit til nýjustu stefnumótandi markmiða Bandalagsins á sviði umhverfismála, t.d. aðgerðaáætlana á sviði umhverfismála, áætlana um sjálfbæra þróun og áætlana um loftslagsbreytingar, við þróun eða endurskoðun viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB.
- 10) Til að einfalda kerfið um veitingu umhverfismerkis ESB og draga úr stjórnsýslubyrði í tengslum við notkun umhverfismerkis ESB skal einfalda mats- og sannprófunaraðferðirnar.
- 11) Rétt þykir að kveða á um skilyrði fyrir notkun umhverfismerkis ESB og til að tryggja að farið sé að þeim skilyrðum skal krefjast þess af þar til bærum aðilum að þeir framkvæmi sannprófanir og banna notkun umhverfismerkis ESB þegar ekki er farið að skilyrðunum fyrir notkun. Einnig þykir rétt að krefjast þess af aðildarríkjunum að þau mæli fyrir um reglur um viðurlög við brotum á þessari reglugerð og tryggi að þeim sé framfylgt.
- 12) Til að auka notkun umhverfismerkis ESB og til að hvetja aðila með vörur sem standast viðmiðanirnar um umhverfismerki ESB skal lækka kostnaðinn í tengslum við notkun umhverfismerkis ESB.
- 13) Nauðsynlegt er að upplýsa almenning og auka almenningvitund um umhverfismerki ESB með kynningar-, upplýsinga- og fræðsluátaki, á stað- eða landsbundin hátt eða á vettvangi Bandalagsins, til að

vekja athygli neytenda á merkingu umhverfismerkis ESB og gera þeim kleift að taka upplýstar ákvarðanir. Það er einnig nauðsynlegt til að gera kerfið álitalegra í augum framleiðenda og smásala.

- 14) Aðildarríkin skulu hafa hliðsjón af leiðbeiningum þegar þau koma á fót landsbundnum aðgerðaáætlunum sínum um umhverfisvæn opinber innkaup og geta tekið til athugunar að setja markmið um opinber innkaup á umhverfisvænum vörum.
- 15) Til að auðvelda setningu vara með umhverfismerki á markað á landsbundnum vettvangi og á vettvangi Bandalagsins, takmarka aukalega vinnu fyrir fyrirtæki, einkum lítil og meðalstór fyrirtæki, og til að forðast að villa um fyrir neytendum er einnig nauðsynlegt að auka samfellu og stuðla að samræmingu milli kerfisins um veitingu umhverfismerkis ESB og landsbundinna kerfa um veitingu umhverfismerkja innan Bandalagsins.
- 16) Til að tryggja samræmda beitingu kerfisins um veitingu umhverfismerkis ESB og eftirlit með markaðinum og notkun umhverfismerkis ESB í gervöllu Bandalaginu skulu þar til bærir aðilar skiptast á upplýsingum og reynslu.
- 17) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁷⁾.
- 18) Einkum skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að fastsetja þær viðmiðanir sem vörur skulu standast til að mega bera umhverfismerki ESB og til að breyta viðaukunum við þessa reglugerð. Þar sem þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, m.a. með því að bæta við hana nýjum, veigalitlum þáttum, skulu þær samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 19) Til glöggvunar og í þágu réttarvissu skal þessi reglugerð því koma í stað reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.
- 20) Kveða skal á um viðeigandi umbreytingarákvæði til að tryggja að umbreytingin milli reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 og þessarar reglugerðar gangi snurðulaust fyrir sig.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur varðandi stofnun valfrjálsa kerfisins um veitingu umhverfismerkis ESB og beitingu þess.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 189, 20.7.2007, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. gr.

Gildissvið

1. Reglugerðin skal gilda um allar vörur og þjónustu sem látin er í té til dreifingar, neyslu eða notkunar á markaði Bandalagsins, hvort sem er gegn gjaldi eða án endurgjalds (hér eftir nefndar „vörur“).

2. Þessi reglugerð skal hvorki gilda um lyf sem ætluð eru mönnum, eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/83/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um lyf sem ætluð eru mönnum ⁽⁸⁾, dýralyf, eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB frá 6. nóvember 2001 um Bandalagsreglur um dýralyf ⁽⁹⁾ né um nokkurs konar lækningatæki.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „vörflokkur“: flokkur vara sem þjóna svipuðum tilgangi og eru svipaðar að því er varðar notkun, eða búa yfir svipuðum starfseiginleikum og eru svipaðar að mati neytenda,
2. „rekstraraðili“: hvers konar framleiðandi, innflytjandi, þjónustuveitandi, heildsali eða smásali,
3. „umhverfisáhrif“: allar breytingar á umhverfinu sem eru að öllu leyti eða að hluta til af völdum vöru á vistferli hennar,
4. „vistvænleiki“: afrakstur stjórnunar framleiðanda á þeim eiginleikum vöru sem hafa umhverfisáhrif í för með sér,
5. „sannprófun“: ferli til vottunar á því að vara samræmist tilgreindu viðmiðunum um umhverfismerki ESB.

4. gr.

Þar til bærir aðilar

1. Hvert aðildarríki skal tilnefna einn eða fleiri aðila, innan eða utan ráðuneyta, sem bera ábyrgð á að vinna verkefnið sem kveðið er á um í þessari reglugerð („þar til bærir aðilinn“ eða „þar til bæru aðilarnir“) og tryggja að þeir séu starfhæfir. Þar sem fleiri en einn þar til bær aðili er tilnefndur skal aðildarríkið ákvarða völd hvers aðila fyrir sig og kröfur um samræmingu sem eiga við um þá.
2. Samsetning þar til bæru aðilanna skal vera þannig að hún tryggi að þeir séu óháðir og hlutlausir og starfsreglur þeirra skulu vera þannig að þær tryggi gagnsæi við starfsemi þeirra og einnig með tilliti til þátttöku allra hagsmunaaðila.
3. Aðildarríkin skulu tryggja að þar til bæru aðilarnir uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í V. viðauka.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 67.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1.

4. Þar til bæru aðilarnir skulu tryggja að sannprófunarferlið fari fram á samræmdan, hlutlausan og áreiðanlegan hátt og sé framkvæmt af aðila sem er óháður rekstraraðilanum sem verið er að sannprófa, á grundvelli alþjóðlegra, evrópskra eða landsbundinna staðla og ferla sem gilda um aðila sem sjá um að votta vörur.

5. gr.

Umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins

1. Framkvæmdastjórnin skal koma á fót umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins (hér á eftir nefnd „umhverfismerkinganefndin“) sem skal samanstanda af fulltrúum þar til bærra aðila allra aðildarríkjanna, eins og um getur í 4. gr., og öðrum hagsmunaaðilum. Umhverfismerkinganefndin skal kjósa sér formann samkvæmt verklagsreglum sínum. Hún skal taka þátt í þróun og endurskoðun viðmiðananna fyrir umhverfismerki ESB og hvers konar endurskoðun á framkvæmd kerfisins um veitingu umhverfismerkis ESB. Hún skal einnig láta framkvæmdastjórninni í té ráð og aðstoð á þessum sviðum og einkum gefa út ráðleggingar um lágmarkskröfur varðandi vistvænleika.

2. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að í störfum sínum tryggi umhverfismerkinganefndin jafna þátttöku allra hagsmunaaðila með tilliti til hvers vörflokks, t.d. þar til bærra aðila, framleiðenda, innflytjenda, þjónustuveitenda, heildsala, smásala, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, og umhverfisverndar- og neytendasamtaka.

6. gr.

Almennar kröfur um viðmiðanir fyrir umhverfismerki ESB

1. Viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB skulu byggja á vistvænleika varanna, með tilliti til nýjustu stefnumótandi markmiða Bandalagsins á sviði umhverfismála.

2. Með viðmiðunum fyrir umhverfismerki ESB skal setja fram umhverfiskröfurnar sem vara þarf að uppfylla til að mega bera umhverfismerki ESB.

3. Ákvarða skal viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB á vísindalegum grundvelli, að teknu tilliti til alls vistferils vara. Við ákvörðun þessara viðmiðana skal taka eftirfarandi til athugunar:

- a) mikilvægustu umhverfisáhrifin, einkum áhrifin á loftslagsbreytingar, áhrifin á náttúruna og líffræðilega fjölbreytni, orku- og auðlindanýtingu, myndun úrgangs, losun til allra hluta umhverfisins, mengun vegna eðlisfræðilegra áhrifa og notkun og losun hættulegra efna,

- b) möguleikann á því að skipta út hættulegum efnum fyrir öruggari efni, annaðhvort sem slík eða með notkun staðgönguefna eða með breyttri hönnun, þar sem það er tæknilega mögulegt,
- c) möguleikann á því að draga úr umhverfisáhrifum með því að bæta endingartíma og endurnotanleika vara,
- d) hreinan mismun á ávinningi og byrði fyrir umhverfið, þ.m.t. heilbrigðis- og öryggisþættir, á hinum ýmsu stigum vistferils varanna,
- e) þegar við á, félagslega og siðferðilega þætti, t.d. með tilvísun til viðkomandi alþjóðlegra sáttmála og samninga eins og viðkomandi staðla og siðareglna Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar,
- f) viðmiðanir sem komið er á fót fyrir önnur umhverfismerki, einkum umhverfismerki af gerð I samkvæmt EN ISO 14024, sem eru opinberlega viðurkennd, lands- eða svæðisbundið, og eru til fyrir viðkomandi vöruflokk til að bæta samvirkni,
- g) eins framarlega og unnt er, það markmið að draga úr prófunum á dýrum.

4. Viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB skulu fela í sér kröfur sem ætlað er að tryggja að vörurnar, sem bera umhverfismerkið, reynist fullnægjandi í samræmi við fyrirhugaða notkun þeirra.

5. Áður en framkvæmdastjórnin þróar viðmiðanir fyrir umhverfismerki ESB að því er varðar matvæli og fódurvörur, eins og skilgreint er í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla⁽¹⁰⁾, skal hún gera rannsókn, í síðasta lagi 31. desember 2011, þar sem könnuð er hagkvæmni þess að koma á fót áreiðanlegum viðmiðunum varðandi vistvænleika á öllum vistferli slíkra vara, þ.m.t. fisk- og lagareldisafurðir. Í rannsókninni skal leggja sérstaka áherslu á áhrif allra viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB að því er varðar matvæli og fódurvörur, auk óunninna landbúnaðarafurða sem falla undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 834/2007. Í rannsókninni skal taka til athugunar þann möguleika að aðeins komi til greina að veita vörum, sem eru vottaðar sem lífrænar, umhverfismerki ESB, til að forðast rugling meðal neytenda.

Framkvæmdastjórnin skal, með hliðsjón af niðurstöðu rannsóknarinnar og áliti umhverfismerkinganefndar Evrópusambandsins, ákveða hvort mögulegt sé að þróa viðmiðanir fyrir umhverfismerki ESB og þá fyrir hvaða hóp matvæla eða fódurs, í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 16. gr.

6. Umhverfismerki ESB má hvorki veita vörum sem innihalda efni eða efnablöndur/samsett efni sem uppfylla viðmiðanir til flokkunar sem eitruð, hættuleg umhverfinu, krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða með eiturhrif á æxlun (efni sem eru krabbameinsvaldandi eða stökkbreytandi eða efni sem hafa eiturhrif á æxlun), í samræmi við reglugerð

Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1272/2008 frá 16. desember 2008 um flokkun, merkingu og pökkun efna og blandna⁽¹¹⁾, né vörum sem innihalda efni sem um getur í 57. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 frá 18. desember 2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir, að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)), um stofnun Efnastofnunar Evrópu⁽¹²⁾.

7. Framkvæmdastjórnin má samþykkja ráðstafanir um að veita megi undanþágur frá 6. mgr. að því er varðar tiltekna flokka vara sem innihalda efni sem um getur í 6. mgr. og eingöngu í tilvikum þegar ekki er tæknilega mögulegt að skipta þeim út sem slíkum eða með notkun staðgönguefna eða breyttri hönnun, eða þegar um er að ræða vörur sem eru umtalsvert vistvænni í heild miðað við aðrar vörur í sama flokki. Ekki skal veita undanþágu þegar um er að ræða efni, sem uppfylla viðmiðanirnar í 57. gr. reglugerðar (EB) nr. 1907/2006 og eru tilgreind í samræmi við málsmeðferðina sem lýst er í 1. mgr. 59. gr. þeirrar reglugerðar, sem eru fyrir hendi í blöndum eða afurð eða einhverjum einsleitum hluta flókinna afurðar í styrk sem nemur meira en 0,1% (massahlutfall). Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 16. gr.

7. gr.

Þróun og endurskoðun viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB

1. Framkvæmdastjórnin, aðildarríkin, þar til bærir aðilar og aðrir hagsmunaaðilar mega, að höfðu samráði við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins, hefja og stýra þróun eða endurskoðun viðmiðananna fyrir umhverfismerki ESB. Þegar öðrum slíkum hagsmunaaðilum er falið að stýra þróun viðmiðana skulu þeir sýna fram á sérþekkingu á sviði viðkomandi vöru, sem og hæfni til að stýra ferlinu á hlutlausan hátt og í samræmi við markmið þessarar reglugerðar. Í því samhengi skulu samstarfsaðilar sem samanstanda af fleiri en einum hagsmunahóp hafa forgang.

Aðilinn sem hefur og stýrir þróun eða endurskoðun viðmiðananna fyrir umhverfismerki ESB skal, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í A-hluta I. viðauka, leggja fram eftirfarandi gögn:

- a) bráðabirgðaskýrslu,
- b) uppkast með tillögum að viðmiðunum,
- c) tækniskýrslu til stuðnings uppkastinu með tillögum að viðmiðunum,
- d) lokaskýrslu,
- e) handbók fyrir mögulega notendur umhverfismerkis ESB og þar til bæra aðila,
- f) handbók fyrir yfirvöld sem bjóða út opinbera samninga.

Þessi gögn skulu lögð fyrir framkvæmdastjórnina og umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins.

⁽¹⁰⁾ Stjótið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjótið. ESB L 353, 31.12.2008, bls. 1.

⁽¹²⁾ Stjótið. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1.

2. Ef viðmiðanir hafa þegar verið þróaðar með öðru kerfi um veitingu umhverfismerkis, sem uppfyllir kröfurnar um umhverfismerki af gerð I samkvæmt EN ISO 14024, fyrir vöruflokk sem engar viðmiðanir fyrir umhverfismerki ESB hafa verið þróaðar fyrir, má hvaða aðildarríki sem er, þar sem hitt kerfið um veitingu umhverfismerkis er viðurkennt, leggja til að viðkomandi viðmiðanir verði þróaðar innan kerfisins um veitingu umhverfismerkis ESB, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina og umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins.

Í slíkum tilvikum er heimilt að nota stytta málsmeðferðina til þróunar viðmiðana sem mælt er fyrir um í B-hluta I. viðauka, að því tilskildu að tillöguð viðmiðanirnar hafi verið þróaðar í samræmi við A-hluta I. viðauka. Annaðhvort framkvæmdastjórnin eða aðildarríkið, sem samkvæmt fyrstu undirgrein leggur til að nota stytta málsmeðferðina til þróunar viðmiðana, skal stýra því ferli.

3. Ef nauðsynlegt er að endurskoða veigalitla þætti viðmiðananna kann stytta málsmeðferðin til endurskoðunar, sem mælt er fyrir um í C-hluta I. viðauka, að gilda.

4. Umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins og framkvæmdastjórnin skulu sammælast um vinnuáætlun sem felur í sér stefnumótun og skrá, sem ekki er tæmandi, yfir vöruflokka, eigi síðar en 19. febrúar 2011. Í áætluninni skal taka til athugunar aðrar aðgerðir Bandalagsins (t.d. á sviði umhverfissvænna opinberra innkaupa) og hún kann að verða uppfærð til samræmis við nýjustu stefnumótandi markmið Bandalagsins á sviði umhverfismála. Þessi áætlun skal uppfærð reglulega.

8. gr.

Setning viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB

1. Þróa skal tillögu að viðmiðunum fyrir umhverfismerki ESB í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í I. viðauka og með tilliti til vinnuáætlunarinnar.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en níu mánuðum eftir samráð við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins, samþykka ráðstafanir til setningar tiltekinna viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB fyrir hvern vöruflokk. Birta skal þessar ráðstafanir í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Framkvæmdastjórnin skal í endanlegri tillögu sinni taka tillit til athugasemda umhverfismerkinganefndar Evrópusambandsins og á skýran hátt undirstrika, skjalfesta og leggja fram skýringar á rökstuðningnum að baki öllum breytingum á endanlegri tillögu hennar miðað við uppkastið með tillögum að viðmiðunum í kjölfar samráðsins við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við þá reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 16. gr.

3. Með ráðstöfununum, sem um getur í 2. mgr., skal framkvæmdastjórnin:

- a) setja kröfur um mat á því hvort tiltekna vörur uppfylli viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB („kröfur um mat“),

- b) tilgreina þrjá mikilvæga umhverfiseiginleika fyrir hvern vöruflokk, sem hægt er að sýna á valkvæða merkimiðanum með textareit eins og lýst er í II. viðauka,

- c) tilgreina viðkomandi gildistíma viðmiðananna og krafanna um mat fyrir hvern vöruflokk,

- d) tilgreina þann breytileika milli vara sem má vera fyrir hendi á gildistímanum sem um getur í c-lið.

4. Þegar viðmiðanir eru settar fyrir umhverfismerki ESB skal sjá til þess að ekki séu teknar upp ráðstafanir sem geta haft í för með sér óhóflegt stjórnsýsluálag og efnahagslega byrði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki.

9. gr.

Veiting umhverfismerkis ESB og skilmálar og skilyrði fyrir notkun þess

1. Sérhver rekstraraðili sem óskar þess að nota umhverfismerki ESB skal skila inn umsókn til þar til bæru aðilanna, sem um getur í 4. gr., í samræmi við eftirfarandi reglur:

- a) ef um er að ræða vöru sem er upprunnin í einu aðildarríki skal umsókninni skilað inn til þar til bærs aðila í því aðildarríki,
- b) ef vara er upprunnin í sama formi í mörgum aðildarríkjum þá er heimilt að skila inn umsókninni til þar til bærs aðila í einu þessara aðildarríkja,
- c) ef vara er upprunnin utan Bandalagsins skal skila inn umsókninni til þar til bærs aðila í einhverju þeirra aðildarríkja þar sem á að setja vöruna á markað eða þar sem hún hefur verið sett á markað.

2. Umhverfismerki ESB skal vera á því sniði sem er sett fram í II. viðauka.

Umhverfismerki ESB má aðeins nota í tengslum við vörur, sem eru í samræmi við viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB sem gilda um viðkomandi vörur, og sem hafa fengið umhverfismerki ESB.

3. Í umsóknum skal tilgreina allar samskiptaupplýsingar rekstraraðilans, viðkomandi vöruflokk og gefa ítarlega lýsingu á vörunni ásamt því að gefa upp allar aðrar upplýsingar sem þar til bær aðilinn fer fram á.

Með umsóknum skulu fylgja öll gögn sem tilgreind eru í viðkomandi viðmiðunum fyrir umhverfismerki ESB sem framkvæmdastjórnin hefur sett fyrir viðkomandi vöruflokk.

4. Þar til bær aðilinn sem fær umsókn skal innheimta gjöld í samræmi við III. viðauka. Aðeins má nota umhverfismerki ESB ef gjöld eru greidd innan tilskilins frests.

5. Þar til bær aðilinn sem um ræðir skal athuga hvort öll gögn séu til staðar innan tveggja mánaða frá móttöku umsóknar og skal senda rekstraraðilanum tilkynningu þar að lútandi. Þar til bær aðilinn getur hafnað umsókninni ef rekstraraðilinn hefur ekki lagt fram öll gögn innan sex mánaða frá slíkri tilkynningu.

Að því tilskildu að öll gögn séu til staðar og að þar til bæri aðilinn hafi gengið úr skugga um að varan sé í samræmi við viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB og kröfur um mat, sem birtar eru í samræmi við 8. gr., skal þar til bæri aðilinn úthluta vörunni skráningarnúmeri.

Rekstraraðilar skulu bera kostnað af prófunum og mati á samræmi við viðmiðanir fyrir umhverfismerki ESB. Rekstraraðilum kann að vera gert að greiða ferða- og gistikostnað þegar sannprófun þarf að fara fram á vettvangi utan aðildarríkisins þar sem þar til bæri aðilinn er staðsettur.

6. Ef viðmiðanir fyrir umhverfismerki ESB krefjast þess að framleiðsluáðstaðan uppfylli tilteknar kröfur skulu þessar kröfur uppfylltar alls staðar þar sem varan sem ber umhverfismerki ESB er framleidd. Þegar við á skal þar til bæri aðilinn framkvæma sannprófanir á vettvangi eða tilnefna viðurkenndan fulltrúa í þeim tilgangi.

7. Þar til bærir aðilar skulu helst viðurkenna prófanir sem eru viðurkenndar samkvæmt ISO 17025 og sannprófanir sem eru framkvæmdar af aðilum sem eru viðurkenndir samkvæmt EN 45011 eða jafngildum alþjóðlegum staðli. Þar til bærir aðilar skulu vinna saman í því skyni að tryggja skilvirka og samræmda framkvæmd á mats- og sannprófunaraðferðunum, einkum með vinnuhópnum sem um getur í 13. gr.

8. Þar til bæri aðilinn skal gera samning við hvern rekstraraðila, þar sem tekið er til notkunarskilyrða umhverfismerkis ESB (þ.m.t. ákvæði um veitingu og afturköllun umhverfismerkis ESB, einkum eftir endurskoðun viðmiðananna). Í því skyni skal nota staðlaðan samning í samræmi við mátið í IV. viðauka.

9. Rekstraraðilinn má aðeins setja umhverfismerki ESB á vöruna eftir að samningurinn hefur verið gerður. Rekstraraðilinn skal einnig setja skráningarnúmerið á vöruna sem ber umhverfismerki ESB.

10. Þar til bæri aðilinn sem hefur veitt vöru umhverfismerki ESB skal tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Framkvæmdastjórnin skal taka saman sameiginlega skrá og uppfæra hana reglulega. Sú skrá skal vera aðgengileg öllum á vefsetri sem helgað er umhverfismerki ESB.

11. Umhverfismerki ESB má nota á vörur sem hafa fengið umhverfismerki ESB og á kynningarefni sem tengist þeim.

12. Veiting umhverfismerkis ESB skal vera með fyrirvara um umhverfiskröfur eða aðrar kröfur samkvæmt reglum Bandalagslaga eða landslaga sem eiga við um mismunandi stig á vistferli vörunnar.

13. Rétturinn til að nota umhverfismerki ESB skal ekki ná til notkunar umhverfismerkis ESB sem hluta af vörumerki.

10. gr.

Markaðseftirlit og -stýring á notkun umhverfismerkis ESB

1. Rangar eða villandi auglýsingar eða notkun hvers kyns merkis eða kennimerkis sem leiðir til þess að þeim sé ruglað saman við umhverfismerki ESB er bönnuð.

2. Þar til bæri aðilinn skal reglulega sannprófa að vörur sem hafa fengið umhverfismerki ESB séu í samræmi við viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB og kröfur um mat skv. 8. gr. Þar til bæri aðilinn skal einnig framkvæma slíkar sannprófanir ef upp kemur kvörtun. Slíkar sannprófanir geta farið fram sem handahófskenndar skyndiskoðanir.

Þar til bæri aðilinn sem veitt hefur vörunni umhverfismerki ESB skal tilkynna notanda umhverfismerkis ESB um allar kvartanir sem koma upp í tengslum við vöruna sem ber umhverfismerki ESB og hann getur farið fram á að notandinn svari þeim kvörtunum. Þar til bæra aðilanum er heimilt að halda nafni kvartanda leyndu fyrir notanda.

3. Notandi umhverfismerkis ESB skal leyfa þar til bæra aðilanum, sem veitti vörunni umhverfismerki ESB, að framkvæma allar rannsóknir sem nauðsynlegar eru til að vakta hvort það gæti áfram samræmis við viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn og við 9. gr.

4. Notandi umhverfismerkis ESB skal, samkvæmt beiðni þar til bæra aðilans sem veitti vörunni umhverfismerki ESB, veita aðgang að athafnasvæðinu þar sem viðkomandi vara er framleidd.

Slíka beiðni má leggja fram á hvaða hæfilega tíma sem er og án fyrirvara.

5. Ef einhver þar til bær aðili kemst að þeirri niðurstöðu, eftir að hann hefur gefið notanda umhverfismerkis ESB tækifæri til að leggja fram athugasemdir, að vara sem ber umhverfismerki ESB sé ekki í samræmi við viðkomandi viðmiðanir fyrir vöruflokkinn eða að umhverfismerki ESB sé ekki notað í samræmi við 9. gr. skal hann annaðhvort banna að umhverfismerki ESB sé notað á viðkomandi vöru eða, ef annar þar til bær aðili veitti umhverfismerki ESB, tilkynna þeim þar til bæra aðila um það. Notandi umhverfismerkis ESB skal ekki eiga rétt á endurgreiðslu gjaldanna sem um getur í 4. mgr. 9. gr., hvort sem er í heild eða að hluta til.

Þar til bæri aðilinn skal án tafar tilkynna öllum öðrum þar til bærum aðilum og framkvæmdastjórninni um bannið.

6. Þar til bæri aðilinn sem veitti vörunni umhverfismerki ESB skal ekki láta í té upplýsingar sem hann hefur fengið aðgang að við mat á því hvort notandi umhverfismerkis ESB fari að reglunum um notkun umhverfismerkis ESB, sem settar eru fram í 9. gr., eða nota þær í nokkrum tilgangi sem ekki tengist veitingu umhverfismerkis ESB.

Hann skal gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að skjöl sem honum er afhent séu ekki fölsuð eða misnotuð.

*11. gr.***Kerfi um veitingu umhverfismerkis í aðildarríkjunum**

1. Þar sem viðmiðanir fyrir veitingu umhverfismerkis ESB eru birtar fyrir tiltekinn vöruflokk má aðeins rýmka önnur landsbundið eða svæðisbundið viðurkennd kerfi um veitingu umhverfismerkja af gerð I samkvæmt EN ISO 14024, sem ekki gilda um þann vöruflokk á birtingartímanum, þannig að þau gildi um viðkomandi vöruflokk þegar viðmiðanirnar, sem þróaðar eru samkvæmt þessum kerfum, eru a.m.k. eins strangar og viðmiðanirnar fyrir umhverfismerki ESB.

2. Til að samræma viðmiðanir fyrir evrópsk kerfi um veitingu umhverfismerkja (EN ISO 14024, gerð I) skal í viðmiðunum fyrir umhverfismerki ESB einnig taka tillit til viðmiðana sem þegar hafa verið þróaðar í opinberlega viðurkenndum kerfum um veitingu umhverfismerkja í aðildarríkjunum.

*12. gr.***Kynning á umhverfismerki ESB**

1. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu, í samstarfi við umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins, sammælast um sértæka aðgerðaáætlun um að kynna notkun umhverfismerkis ESB með því að:

- a) ráðast í aðgerðir og upplýsingamiðlun til vitundarvakningar og fræðsluherferðir fyrir neytendur, framleiðendur, heildsala, þjónustuveitendur, opinbera innkaupsaðila, kaupmenn, smásala og almenning,
- b) hvetja til upptöku kerfisins, einkum að því er varðar lítil og meðalstór fyrirtæki,

og stuðla þannig að frekari þróun kerfisins.

2. Kynning á umhverfismerki ESB má fara fram á vefsetri umhverfismerkis ESB, þar sem gefnar eru upp grunnupplýsingar og kynningarefni um umhverfismerki ESB og upplýsingar um hvar hægt sé að kaupa vörur með umhverfismerki ESB, á öllum tungumálum Bandalagsins.

3. Aðildarríki skulu hvetja til notkunar á handbókinni fyrir yfirvöld sem bjóða út opinbera samninga, eins og tilgreint er í 5. lið A-hluta I. viðauka. Í þeim tilgangi skulu aðildarríkin taka til athugunar t.d. að setja markmið um kaup á vörum sem eru í samræmi við viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í þeirri handbók.

*13. gr.***Skipti á upplýsingum og reynslu**

1. Til að stuðla að samræmi í framkvæmd þessarar reglugerðar skulu þar til bærir aðilar reglulega skiptast á upplýsingum og reynslu, einkum er varðar beitingu 9. og 10. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal koma á fót vinnuhóp þar til berra aðila í þessum tilgangi. Vinnuhópurinn skal koma saman a.m.k. tvisvar á ári. Framkvæmdastjórnin skal greiða ferðakostnað. Vinnuhópurinn skal kjósa sér formann og setja sér starfsreglur.

*14. gr.***Skýrsla**

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 19. febrúar 2015, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd kerfisins um veitingu umhverfismerkis ESB. Í skýrslunni skal einnig greina frá þáttum sem leggja má til grundvallar mögulegri endurskoðun á kerfinu.

*15. gr.***Breyting á viðaukum**

Framkvæmdastjórnin má breyta viðaukunum, þ.m.t. hámarksgjöldunum sem kveðið er á um í III. viðauka, með hliðsjón af þeirri nauðsyn að gjöld nægi fyrir kostnaðinum við að starfrækja kerfið.

Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 16. gr.

*16. gr.***Nefndarmeðferð**

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 1. til 4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

*17. gr.***Viðurlög**

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brot og letjandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði án tafar og skulu tilkynna henni án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

*18. gr.***Niðurfelling**

Reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er hér með felld úr gildi.

*19. gr.***Umbreytingarákvæði**

Reglugerð (EB) nr. 1980/2000 skal gilda áfram um samninga sem gerðir eru skv. 9. gr. hennar þar til gildistíminn sem tilgreindur er í þessum samningum rennur út, nema að því er varðar ákvæði hennar varðandi gjöld.

Ákvæði 4. mgr. 9. gr. og III. viðauka við þessa reglugerð skulu gilda um slíka samninga.

20. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 25. nóvember 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

forseti.

J. BUZEK

Fyrir hönd ráðsins

forseti.

Å. TORSTENSSON

*I. VIÐAUKI***MÁLSMEDFERÐ VEGNA ÞRÓUNAR OG ENDURSKOÐUNAR VIÐMIÐANA FYRIR
UMHVERFISMERKI ESB****A. Stöðluð málsmeðferð**

Eftirfarandi gögn skal taka saman:

1. Bráðabirgðaskýrsla

Eftirtalin atriði skulu koma fram í bráðabirgðaskýrslunni:

- Megindlegur vísir um mögulegan umhverfislegan ávinning í tengslum við vöruflokkinn, þ.m.t. umfjöllun um ávinning í tengslum við önnur svipuð evrópsk og lands- eða svæðisbundin kerfi um veitingu umhverfismerkja af gerð I samkvæmt EN ISO 14024.
- Rökstuðningur fyrir vali og gildissviði vöruflokksins.
- Umfjöllun um mögulega þætti varðandi viðskipti.
- Greining á viðmiðunum fyrir önnur umhverfismerki.
- Núverandi lög og yfirstandandi aðgerðir á sviði löggjafar í tengslum við geirann sem vöruflokkurinn tilheyrir.
- Greining á möguleikum á því að skipta út hættulegum efnum fyrir öruggari efni, annaðhvort sem slík eða með notkun staðgönguefna eða með breyttri hönnun þar sem það er tæknilega mögulegt, einkum að því er varðar sérlega varasöm efni eins og um getur í 57. gr. reglugerðar (EB) nr. 1907/2006.
- Gögn um markað Bandalagsins varðandi geirann, þ.m.t. magn og velta.
- Núverandi og framtíðarmöguleikar á markaðsinnrás varanna sem bera umhverfismerki ESB.
- Umfang og heildarmikilvægi umhverfisáhrifa í tengslum við vöruflokkinn, á grundvelli nýrra eða núverandi vistferilsgreininga. Einnig er heimilt að nota aðra vísindabekkingu. Greina skal ítarlega frá mállefnum sem eru afar mikilvæg eða umdeild og leggja mat á þau.
- Tilvísanir til gagna og upplýsinga sem aflað er og eru notuð við gerð skýrslunnar.

Bráðabirgðaskýrslan skal gerð aðgengileg öllum á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar, sem helgað er umhverfismerki ESB, til umsagnar og tilvísunar við þróun viðmiðananna.

Við þróun viðmiðana fyrir matvæla- og fódurvöruflokka skal í bráðabirgðaskýrslunni sýna fram á eftirfarandi, með tilvísun í rannsóknina sem fer fram skv. 5. mgr. 6. gr.:

- að þróun viðmiðana fyrir umhverfismerki ESB fyrir völdu vöruna feli í sér raunverulegt aukið umhverfisfræðilegt gildi,
- að umhverfismerki ESB taki til alls vistferils vörunnar og
- að notkun umhverfismerkis ESB á völdu vörunni valdi ekki ruglingi í samanburði við aðra merkimiða á matvælum.

2. Uppkast að tillögum að viðmiðunum og tengd tækniskýrsla

Eftir að bráðabirgðaskýrslan hefur verið birt skal gera uppkast að tillögum að viðmiðunum og tækniskýrslu til stuðnings uppkastinu.

Í uppkastinu að viðmiðunum skal fara að eftirfarandi kröfum:

- Þær skulu byggjast á bestu fáanlegu vörum á markaði Bandalagsins með tilliti til vistvænleika á öllum vistferli þeirra og til viðmiðunar samsvara 10-20% af bestu vörum sem fáanlegar eru á markaði Bandalagsins með tilliti til vistvænleika á þeim tíma sem þær eru samþykktar.
- Til að nauðsynlegur sveigjanleiki sé mögulegur skal skilgreina nákvæman hundraðshluta í hverju tilviki fyrir sig og í hverju tilviki með það að markmiði að stuðla að notkun vistvænustu varanna og tryggja að neytendum sé veitt nægilegt val.
- Í þeim skal taka tillit til hreins mismunar á ávinningi og byrði fyrir umhverfið, þ.m.t. heilbrigðis- og öryggisþátta, og þegar við á skal taka tillit til félagslegra og siðferðilegra þátta, t.d. með tilvísun til viðkomandi alþjóðlegra sáttmála og samninga eins og viðkomandi staðla og siðareglna Alþjóðavinnuálastofnunarinnar.
- Þær skulu byggjast á mikilvægustu umhverfisáhrifum vörunnar, settar fram eins framarlega og unnt er með tæknilegum visbendum vörunnar um vistvænleika og henta til mats í samræmi við reglur þessarar reglugerðar.
- Þær skulu byggjast á áreiðanlegum gögnum og upplýsingum sem eru eins framarlega og unnt er dæmigerð fyrir allan markað Bandalagsins.
- Þær skulu byggjast á gögnum um vistferil og meginlegum umhverfisáhrifum, þegar við á í samræmi við evrópsku viðmiðunarkerfin fyrir vistferilsgögn (e. *European Reference Life Cycle Data Systems*, ELCD).
- Í þeim skal taka tillit til álits allra hagsmunaaðila sem koma að samráðsferlinu.
- Með þeim skal tryggja samræmi við gildandi löggjöf sem á við um vöruflokkinn með tilliti til skilgreininga, prófunaraðferða og tækni- og stjórnsýsluskjala.
- Í þeim skal taka tillit til viðkomandi stefnumála Bandalagsins og starfs sem hefur farið fram í tengslum við aðra tengda vöruflokka.

Uppkastið að tillögum um viðmiðanir skal sett þannig fram að það sé auðskiljanlegt þeim sem vilja beita þeim. Hver viðmiðun skal þar rökstudd og útskýra skal umhverfislegan ávinning í tengslum við hverja viðmiðun. Undirstrika skal viðmiðanirnar sem samsvara mikilvægu umhverfiseiginleikum.

Tækniskýrslan skal a.m.k. fela í sér eftirfarandi þætti:

- Vísindalegar skýringar á hverri kröfu og viðmiðun.
- Meginlegan vísir fyrir heildarvistvænleika, sem ætlunin er að ná með viðmiðunum í heild sinni, miðað við slíkan vistvænleika hjá almennum vörum á markaðinum.
- Mat á væntanlegum umhverfislegum, hagfræðilegum og félagslegum áhrifum viðmiðananna í heild.
- Viðkomandi prófunaraðferðir til að leggja mat á hinar ýmsu viðmiðanir.
- Mat á kostnaði við prófanir.
- Upplýsingar varðandi hverja viðmiðun um allar prófanir, skýrslur og önnur skjöl, sem notendur skulu leggja fram samkvæmt beiðni, frá þar til bærum aðila í samræmi við 3. mgr. 10. gr.

Uppkastið að tillögum um viðmiðanir og tækniskýrslan skulu gerð aðgengileg öllum á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar, sem helgað er umhverfismerki ESB, til umsagnar. Aðilinn, sem stýrir þróun vöruflokksins, skal dreifa tillögunni og skýrslunni til allra hagsmunaaðila.

Að lágmarki skal halda tvo opna fundi vinnuhópsins varðandi uppkastið að viðmiðunum sem öllum hagsmunaaðilum, t.d. þar til bærum aðilum, aðilum úr iðnaði (þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki), stéttarfélögum, smásölum, innflytjendum og umhverfis- og neytendasamtökum, skal boðið til. Framkvæmdastjórnin skal einnig taka þátt í þessum fundum.

Uppkastið að tillögum um viðmiðanir og tækniskýrslan skulu gerð aðgengileg a.m.k. einum mánuði áður en fyrsti fundur vinnuhópsins er haldinn. Síðari uppköst að tillögum um viðmiðanir skulu gerð aðgengileg a.m.k. einum mánuði áður en frekari fundir fara fram. Rökstuðningurinn fyrir öllum breytingum sem kunna að vera gerðar á viðmiðununum í síðari uppköstum skal skýrður að fullu og skjalfestur með tilvísan til umræðu á opnum fundum vinnuhópanna og athugasemda sem fengust í samráði við almenning.

Svara skal öllum athugasemdum, sem berast meðan á þróun viðmiðananna stendur, og taka fram hvort þær séu samþykktar eða þeim hafnað og hvers vegna.

3. Lokaskýrsla og uppkast að viðmiðunum

Eftirtalin atriði skulu koma fram í lokaskýrslunni:

Skýr svör við öllum athugasemdum og tillögum þar sem fram kemur hvort þær séu samþykktar eða þeim hafnað og hvers vegna. Hagsmunaaðilar innan Evrópusambandsins og utan þess skulu fá sams konar meðferð.

Hún skal einnig fela í sér eftirfarandi þætti:

- Samantekt á einni blaðsíðu um umfang stuðnings þar til bærra aðila fyrir uppkastinu að viðmiðunum.
- Yfirlitsskrá yfir öll skjöl sem hefur verið dreift á meðan á þróun viðmiðananna stóð og þar skal tilgreindur sendingardagur hvers skjals og hverjir hafa fengið það og afrit af skjölunum sem um er að ræða.
- Skrá yfir hagsmunaaðila sem taka þátt í starfinu eða haft hefur verið samráð við eða sem hafa látið álit sitt í ljós, ásamt upplýsingum um hvernig hægt er að ná til þeirra.
- Samantekt á aðalatriðum.
- Þrjá mikilvæga umhverfiseiginleika fyrir vöruflokkinn sem hægt er að sýna á valkvæða merkimiðanum með textareit eins og lýst er í II. viðauka.
- Tillögu um áætlun varðandi setningu vöruflokksins á markað og kynningu hans.

Allar athugasemdir sem berast um lokaskýrsluna skulu skoðaðar og upplýsingar veittar um það sem er gert í framhaldi af athugasemdum, sé óskað eftir því.

4. Handbók fyrir mögulega notendur umhverfismerkis ESB og þar til bæra aðila

Semja skal handbók til að hjálpa mögulegum notendum umhverfismerkis ESB og þar til bærnum aðilum við mat á því hvort vörur séu í samræmi við viðmiðanirnar.

5. Handbók fyrir yfirvöld sem bjóða út opinbera samninga

Semja skal handbók með leiðbeiningum um beitingu viðmiðananna um umhverfismerki ESB fyrir yfirvöld sem bjóða út opinbera samninga.

Framkvæmdastjórnin lætur í té mát, þýdd á öll opinber tungumál Bandalagsins, fyrir handbókina fyrir mögulega notendur og þar til bæra aðila og fyrir handbókina fyrir yfirvöld sem bjóða út opinbera samninga.

B. Stytt málsmeðferð þar sem viðmiðanir eru þróaðar með öðrum kerfum um veitingu umhverfismerkja af gerð I samkvæmt EN ISO 14024

Ein skýrsla skal lögð fyrir framkvæmdastjórnina. Í þeirri skýrslu skal vera liður þar sem sýnt er fram á að kröfur um tækni og samráð, sem settar eru fram í A-hluta, hafi verið uppfylltar og einnig uppkast að tillögum að viðmiðunum, handbók fyrir mögulega notendur umhverfismerkis ESB og þar til bæra aðila, auk handbókar fyrir yfirvöld sem bjóða út opinbera samninga.

Ef framkvæmdastjórnin telur að skýrslan og viðmiðanirnar uppfylli kröfurnar, sem settar eru fram í A-hluta, skal gera skýrsluna og uppkastið að tillögum að viðmiðunum aðgengileg öllum á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar, sem helgað er umhverfismerki ESB, í tvo mánuði til umsagnar.

Svara skal öllum athugasemdum, sem berast meðan samráð við almenning stendur yfir, og taka fram hvort þær eru samþykktar eða þeim hafnað og hvers vegna.

Framkvæmdastjórnin getur skv. 8. gr. samþykkt viðmiðanirnar með fyrirvara um breytingar sem kunna að vera gerðar meðan samráð við almenning stendur yfir og ef ekkert aðildarríki fer fram á að haldinn verði opinn fundur vinnuhóps.

Halda skal opinn fund vinnuhóps að beiðni aðildarríkis varðandi uppkastið að viðmiðunum sem allir hagsmunaaðilar, t.d. þar til bærir aðilar, aðilar úr iðnaði (þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki), stéttarfélög, smásalar, innflytjendur og umhverfis- og neytendasamtök, skulu taka þátt í. Framkvæmdastjórnin skal einnig taka þátt í þeim fundi.

Framkvæmdastjórnin getur skv. 8. gr. samþykkt viðmiðanirnar með fyrirvara um breytingar sem kunna að vera gerðar meðan samráð við almenning eða fundur vinnuhópsins stendur yfir.

C. Stytt málsmeðferð vegna endurskoðunar á veigalitlum þáttum viðmiðananna

Framkvæmdastjórnin skal gera skýrslu þar sem fram koma eftirfarandi atriði:

- Rökstuðningur til skýringar á því hvers vegna ekki sé þörf á fullri endurskoðun á viðmiðunum og hvers vegna einföld uppfærsla á viðmiðunum og hversu strangar þær skuli vera sé nægileg.
- Tækniliður þar sem uppfærðar eru fyrri markaðsupplýsingar sem notaðar voru við setningu viðmiðananna.
- Endurskoðað uppkast með tillögum að viðmiðunum.
- Megindlegur vísir fyrir heildarvistvænleika, sem ætlunin er að ná með endurskoðuðu viðmiðunum í heild sinni, miðað við slíkan vistvænleika hjá almennum vörum á markaðinum.
- Endurskoðuð handbók fyrir mögulega notendur umhverfismerkis ESB og þar til bæra aðila.
- Endurskoðuð handbók fyrir yfirvöld sem bjóða út opinbera samninga.

Skýrslan og uppkastið að tillögum um viðmiðanir skal gert aðgengilegt öllum á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar, sem helgað er umhverfismerki ESB, í tvo mánuði til umsagnar.

Svara skal öllum athugasemdum, sem berast meðan samráð við almenning stendur yfir, og taka fram hvort þær eru samþykktar eða þeim hafnað og hvers vegna.

Framkvæmdastjórnin getur skv. 8. gr. samþykkt viðmiðanirnar með fyrirvara um breytingar sem kunna að vera gerðar meðan samráð við almenning stendur yfir og ef ekkert aðildarríki fer fram á að haldinn verði opinn fundur vinnuhóps.

Halda skal opinn fund vinnuhóps að beiðni aðildarríkis varðandi endurskoðaða uppkastið að viðmiðunum sem allir hagsmunaaðilar, t.d. þar til bærir aðilar, aðilar úr iðnaði (þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki), stéttarfélög, smásalar, innflytjendur og umhverfis- og neytendasamtök, skulu taka þátt í. Framkvæmdastjórnin skal einnig taka þátt í þeim fundi.

Framkvæmdastjórnin getur skv. 8. gr. samþykkt viðmiðanirnar með fyrirvara um breytingar sem kunna að vera gerðar meðan samráð við almenning eða fundur vinnuhópsins stendur yfir.

—

II. VIÐAUKI

ÚTFÆRSLA UMHVERFISMERKIS ESB

Umhverfismerki ESB skal sett fram á eftirfarandi hátt:

Merkimiði:

Valkvæður merkimiði með textareit (möguleiki rekstraraðila til að nota þennan textareit og textinn sem notaður er skulu vera í samræmi við það sem er tilgreint í viðmiðunum fyrir viðkomandi vöruflokk):

Skráningarnúmer umhverfismerkis ESB skal einnig koma fram á vörunni. Það skal sett fram á eftirfarandi hátt:

EU Ecolabel: xxxx/yyyy/zzzzz

Þar sem xxxx vísar til skráningarlands, yyyy vísar til vöruflokksins og zzzzz vísar til númersins sem þar til bæri aðilinn gefur upp.

Merkið, valkvæði merkimiðinn með textareit og skráningarnúmerið skal prentað annaðhvort í tveimur litum (pantone 347 grænn fyrir lauf og stilk blómsins, „€“-merkið, veffangið og upphafsstafaorð ESB og pantone 279 fyrir alla aðra hluta, texta og ramma) eða svart á hvítu eða hvítt á svörtu.

*III. VIÐAUKI***GJÖLD****1. Umsóknargjald**

Þar til bæri aðilinn sem fær umsókn skal innheimta gjald í samræmi við raunverulegan umsýslukostnað í tengslum við meðhöndlun umsóknarinnar. Þetta gjald skal ekki vera lægra en 200 evrur og ekki hærra 1200 evrur.

Þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki ⁽¹³⁾ og rekstraraðila í þróunarlöndum skal umsóknargjald ekki vera hærra en 600 evrur.

Þegar um örfyrirtæki ⁽¹³⁾ er að ræða skal umsóknargjaldið ekki vera hærra en 350 evrur.

Umsóknargjaldið skal lækka um 20% þegar um er að ræða umsækjendur sem skráðir eru samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS) og/eða vottaðir samkvæmt ISO-staðli 14001. Þessi lækkun er háð því skilyrði að umsækjandinn skuldbindi sig á skýran hátt í umhverfismálastefnu sinni til að tryggja að vörur hans, sem merktar eru umhverfismerkinnu, séu í fullu samræmi við viðmiðanirnar um umhverfismerki ESB allt gildistímabil samningsins og að þessi skuldbinding sé tekin fram á viðeigandi hátt í nákvæmum umhverfismarkmiðum hans. Umsækjendur sem hafa fengið vottun samkvæmt ISO-staðli 14001 skulu árlega sýna fram á að staðið hafi verið við þessa skuldbindingu. Umsækjendur, sem eru skráðir samkvæmt umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS), skulu árlega senda afrit af staðfestri umhverfisýfirlýsingu sinni.

2. Árgjald

Þar til bæri aðilinn getur farið fram á að hver umsækjandi, sem hefur fengið umhverfismerki ESB, greiði árgjald sem nemur allt að 1500 evrum fyrir afnot af merkinu.

Þegar um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki og rekstraraðila í þróunarlöndum skal árgjaldið ekki vera hærra en 750 evrur.

Þegar um örfyrirtæki er að ræða skal árgjaldið ekki vera hærra en 350 evrur.

Tímabilið, sem árgjaldið nær til, hefst á þeim degi sem umhverfismerki ESB er veitt umsækjandanum.

⁽¹³⁾ Lítil og meðalstór fyrirtæki og örfyrirtæki eins og skilgreint er í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).

IV. VIÐAUKI

STAÐLAÐUR SAMNINGUR UM NOTKUNARSKILMÁLA UMHVERFISMERKIS ESB

INNGANGSORÐ

Þar til bær aðili (fullt heiti) hér á eftir nefndur „þar til bær aðilinn“, skráður að (fullt heimilisfang), sem (nafn ábyrgðaraðila) er fulltrúi fyrir við undirritun, ... (fullt nafn leyfishafa), sem framleiðandi, innflytjandi, þjónustuveitandi, heildsali eða smásali sem hefur opinbert skráð aðsetur að (fullt heimilisfang), hér á eftir nefndur „leyfishafinn“, sem (nafn ábyrgðaraðila) er fulltrúi fyrir, hafa komið sér saman um eftirfarandi að því er varðar notkun umhverfismerkis ESB, samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 66/2010 frá 25. nóvember 2009 um umhverfismerki ESB ⁽¹⁴⁾, hér á eftir nefnd „reglugerðin um umhverfismerki ESB“:

1. NOTKUN UMHVERFISMERKIS ESB

- 1.1. Þar til bær aðili veitir leyfishafa rétt til að nota umhverfismerki ESB á vörur sínar eins og lýst er í meðfylgjandi forskriftum fyrir vörur, sem eru í samræmi við viðeigandi viðmiðanir fyrir vöruflokk sem eru í gildi fyrir tímabilið, samþykktar af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna þann (dagsetning), birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* frá (full tilvísun) og meðfylgjandi sem viðauki við þennan samning.
- 1.2. Umhverfismerki ESB skal aðeins nota í þeirri útfærslu sem mælt er fyrir um í II. viðauka við reglugerðina um umhverfismerki ESB.
- 1.3. Leyfishafi skal tryggja að varan sem á að merkja sé á öllum samningstímanum í samræmi við alla notkunarskilmála og ákvæði, sem sett eru fram í 9. gr. reglugerðarinnar um umhverfismerki ESB, við allar kringumstæður. Ekki er krafist nýrra umsókna vegna breytinga á eiginleikum vara sem ekki hafa áhrif á samræmi við viðmiðanirnar. Leyfishafi skal hins vegar tilkynna þar til bæra aðilanum um slíkar breytingar með ábyrgðarbréfi. Þar til bæra aðilanum er heimilt að framkvæma viðeigandi sannprófanir.
- 1.4. Heimilt er að rýmka samninginn þannig að hann nái til fleiri vara en upphaflega var gert ráð fyrir með fyrirvara um samþykki þar til bærs aðila og með fyrirvara um það skilyrði að þær tilheyri sama vöruflokki og að þær séu í samræmi við viðmiðanir hans. Þar til bæra aðilanum er heimilt að sannprófa hvort þessi skilyrði séu uppfyllt. Viðaukanum, þar sem forskriftirnar varðandi vöruna eru tilgreindar, skal breytt eftir því sem við á.
- 1.5. Leyfishafi skal ekki auglýsa eða gefa yfirlýsingar eða nota nokkurt merki eða kennimerki á þann hátt er gæti haft röng eða misvísandi áhrif eða valdið ruglingi eða skaðað ímynd umhverfismerkis ESB.
- 1.6. Leyfishafi ber samkvæmt þessum samningi ábyrgð á því á hvern hátt umhverfismerki ESB er notað í sambandi við vöru hans, einkum hvað auglýsingar snertir.
- 1.7. Þar til bær aðilinn, þ.m.t. viðurkenndir fulltrúar hans sem heimilað er slíkt, getur framkvæmt allar rannsóknir sem nauðsynlegar eru til að vakta hvort leyfishafi fari stöðugt að bæði viðmiðunum fyrir vöruflokkinn sem og að notkunarskilyrðum og ákvæðum þessa samnings í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í 10. gr. reglugerðarinnar um umhverfismerki ESB.

2. TÍMABUNDIN NIÐURFELLING OG AFTURKÖLLUN

- 2.1. Ef leyfishafa verður ljóst að hann uppfyllir ekki notkunarskilmálana eða ákvæði 1. gr. þessa samnings skal hann tilkynna það þar til bæra aðilanum og ekki nota umhverfismerki ESB fyrr en notkunarskilmálarnir eða ákvæðin hafa verið uppfyllt og þar til bæra aðilanum verið skýrt frá því.
- 2.2. Ef þar til bær aðili álitur að leyfishafi hafi brotið einhverja notkunarskilmála eða ákvæði þessa samnings getur hann felldur leyfi leyfishafa til að nota umhverfismerki ESB tímabundið úr gildi eða afturkallað það og gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að leyfishafi noti það áfram, þ.m.t. ráðstafanir sem er kveðið á um í 10. og 17. gr. reglugerðarinnar um umhverfismerki ESB.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. ESB L 27, 30.1.2010, bls. 1.

3. TAKMÖRKUN Á ÁBYRGÐ OG SKAÐABÆTUR

- 3.1. Leyfishafa er ekki heimilt að láta umhverfismerki ESB vera hluta af ábyrgð eða tryggingu í sambandi við vöruna sem um getur í gr. 1.1 í þessum samningi.
- 3.2. Þar til bær aðili, þ.m.t. viðurkenndir fulltrúar hans, ber ekki ábyrgð á tapi eða skaða sem leyfishafi verður fyrir vegna veitingar og/eða notkunar á umhverfismerki ESB.
- 3.3. Þar til bær aðili, þar með taldir viðurkenndir fulltrúar hans, ber ekki ábyrgð á tapi eða skaða sem þriðji aðili verður fyrir vegna veitingar og/eða notkunar á umhverfismerki ESB, þ.m.t. auglýsingar.
- 3.4. Leyfishafi skal bæta skaða og sjá til þess að þar til bær aðili og viðurkenndir fulltrúar hans þurfi ekki að greiða tap, skaða eða skuld sem þar til bær aðili eða viðurkenndir fulltrúar hans verða fyrir vegna samningsbrots leyfishafa, eða vegna þess að þar til bær aðili reiddi sig á upplýsingar eða gögn frá leyfishafa, þ.m.t. kröfur frá þriðja aðila.

4. GJÖLD

- 4.1. Upphæð umsóknargjaldsins og árgjaldsins skal ákvörðuð í samræmi við III. viðauka við reglugerðina um umhverfismerki ESB.
- 4.2. Notkun umhverfismerkis ESB er bundin því skilyrði að öll viðeigandi gjöld hafi verið greidd á réttum tíma.

5. SAMNINGSTÍMI OG GILDANDI LÖG

- 5.1. Með fyrirvara um ákvæðin í gr. 5.2, 5.3 og 5.4 gildir þessi samningur frá þeim degi sem hann er undirritaður til (...), eða þar til viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn falla úr gildi, hvort heldur ber fyrr að.
- 5.2. Ef leyfishafi hefur brotið gegn notkunarskilmálum eða ákvæðum þessa samnings í skilningi gr. 2.2 er þar til bærum aðila heimilt að líta á það sem samningsbrot og getur hann þá, til viðbótar við ákvæðin í gr. 2.2 slitið samningnum, með ábyrgðarbréfi til leyfishafa, fyrir daginn sem er tilgreindur í gr. 5.1 (að liðnum fresti sem þar til bær aðili ákveður).
- 5.3. Leyfishafa er heimilt að slíta samningnum með þriggja mánaða fyrirvara með ábyrgðarbréfi til þar til bær aðila.
- 5.4. Ef viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn, sem um getur í gr. 1.1, eru framlengdar óbreyttar í tiltekinn tíma, og ef engin skrifleg tilkynning um slit hafa komið frá þar til bærum aðila minnst þremur mánuðum áður en viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn og samningur þessi renna út, skal þar til bær aðili greina leyfishafa frá því með minnst þriggja mánaða fyrirvara að samningurinn framlengist sjálfkrafa í þann tíma sem viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn eru í gildi.
- 5.5. Eftir að samningurinn er útrunninn er leyfishafa ekki heimilt að nota umhverfismerki ESB í tengslum við vöruna sem um getur í gr. 1.1 og í viðaukanum við þennan samning, hvorki til merkingar né til auglýsinga. Í sex mánuði eftir að samningnum hefur verið slitið er samt sem áður heimilt að umhverfismerki ESB sé að finna á birgðum sem leyfishafi eða aðrir hafa undir höndum og voru framleiddar áður en samningnum var slitið. Þetta síðastnefnda ákvæði gildir ekki ef samningnum hefur verið slitið af þeim ástæðum sem tilgreindar eru í gr. 5.2.
- 5.6. Öll deilumál milli þar til bæra aðilans og leyfishafans eða kröfur annars aðilans á hendur hinum á grundvelli þessa samnings, sem samningsaðilar hafa ekki leyst með samkomulagi sín á milli, skulu falla undir gildandi lög sem ákvörðuð eru í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 frá 17. júní 2008 um lög sem gilda um samningsbundnar skyldur (Róm I) ⁽¹⁵⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 864/2007 frá 11. júlí 2007 um lög sem gilda um skyldur utan samninga (Róm II) ⁽¹⁶⁾.

Eftirfarandi viðaukar skulu vera hluti af þessum samningi:

- eintak af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 66/2010 frá 25. nóvember 2009 um umhverfismerki ESB, (á viðkomandi tungumáli/málum Bandalagsins),
- forskriftir fyrir vörur, þar sem a.m.k. koma fram upplýsingar varðandi heiti og/eða eigin tilvísunarnúmer framleiðanda, framleiðslustaði og viðkomandi skráningarnúmer umhverfismerkis ESB,
- eintak af ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (..... um viðmiðanir fyrir vöruflokk),

⁽¹⁵⁾ Stjótið. ESB L 177, 4.7.2008, bls. 6.

⁽¹⁶⁾ Stjótið. ESB L 199, 31.7.2007, bls. 40.

Gjört í dagsetning

.....

(Þar til bær aðili)

Tilnefndur einstaklingur

.....

(Lagalega bindandi undirskrift)

.....

(Leyfishafi)

Tilnefndur einstaklingur

.....

(Lagalega bindandi undirskrift)

V. VIÐAUKI

KRÖFUR VIÐVÍKJANDI ÞAR TIL BÆRUM AÐILUM

1. Þar til bær aðili skal vera óháður fyrirtækinu eða vörunni sem hann leggur mat á.

Aðili, sem tilheyrir viðskiptasamtökum eða fagfélögum sem koma fram fyrir hönd fyrirtækja sem fást við hönnun, framleiðslu, öflun, samsetningu, notkun eða viðhald vara sem honum er falið að meta, getur talist þar til bær aðili, með því skilyrði að sýnt sé fram á að hann sé óháður og laus við hagsmunaárekstra.

2. Þar til bær aðili, æðstu stjórnendur hans og starfsfólk sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna skulu hvorki vera hönnuðir, framleiðendur, birgjar, uppsetningaraðilar, innkaupsaðilar, eigendur, notendur eða viðhaldsaðilar varanna sem þeir meta né vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þetta skal þó ekki útiloka þá notkun á vörum, sem verið er að meta, sem er nauðsynleg fyrir starfsemi þar til bæra aðilans eða persónulega notkun á slíkum vörum.

Þar til bær aðili, æðstu stjórnendur hans og starfsfólk, sem ber ábyrgð á framkvæmd samræmismatsverkefna skulu hvorki taka með beinum hætti þátt í hönnun, framleiðslu eða smíði, markaðssetningu, uppsetningu, notkun eða viðhaldi þessara vara né vera fulltrúar þeirra aðila sem fást við slíka starfsemi. Þau skulu ekki taka þátt í neinni starfsemi sem gæti haft áhrif á sjálfstætt mat þeirra eða heilindi í tengslum við samræmismatsstarfsemi þar sem þau eru tilnefndur aðili. Þetta gildir einkum að því er varðar ráðgjafarþjónustu.

Þar til bærir aðilar skulu tryggja að starfsemi dótturfyrirtækja þeirra eða undirverktaka hafi ekki áhrif á trúnað, hlutlægni eða óhlutdrægni í samræmismatsstarfsemi þeirra.

3. Þar til bærir aðilar og starfsfólk þeirra skulu annast starfsemi á sviði samræmismats af faglegri ráðvæðni á hæsta stigi og með nauðsynlegri tæknikunnáttu á viðkomandi sviði og vera laus við allan þrýsting og hvatningu, einkum fjárhagslega, sem kynni að hafa áhrif á mat þeirra eða niðurstöður samræmismatsstarfsemi þeirra, einkum frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem eiga hagsmuna að gæta varðandi niðurstöður þessarar starfsemi.
4. Þar til bær aðili skal vera fær um að inna af hendi öll verkefni við samræmismat, sem honum hefur verið falið samkvæmt þessari reglugerð, hvort sem verkefnin eru innt af hendi af þar til bæra aðilanum sjálfum eða fyrir hans hönd og á ábyrgð hans.

Þar til bær aðili skal ávallt og fyrir hverja samræmismatsaðferð og hverja tegund eða flokk vöru, sem hann hefur verið tilnefndur fyrir, hafa eftirfarandi til umráða:

- a) tæknipækkingu og nægilega og viðeigandi reynslu til að framkvæma samræmismatsverkefnin,
- b) nauðsynlegar lýsingar á aðferðunum, sem beitt er við samræmismat, sem tryggja gagnsæi og getu til að endurtaka þessar aðferðir. Hann skal hafa tiltæka viðeigandi stefnur og aðferðir til að gera greinarmun á verkefnum sem hann framkvæmir sem þar til bær aðili og annarri starfsemi,
- c) nauðsynlegar aðferðir til að sinna starfsemi þar sem tekið er tilhlýðilegt tillit til stærðar fyrirtækis, geirans sem það starfar í, skipulags þess, hversu flókna framleiðslutækni er um að ræða og hvort um fjölda- eða raðframleiðslu er að ræða.

Þar til bær aðili skal hafa yfir að ráða öllum þeim úrræðum sem nauðsynleg eru til að geta framkvæmt á réttan hátt þau tæknilegu og stjórnsýslulegu störf sem tengjast samræmismatsstarfsemi og hafa aðgang að öllum nauðsynlegum búnaði eða aðstöðu.

5. Það starfsfólk sem ber ábyrgð á að annast starfsemi á sviði samræmismats skal búa yfir eftirfarandi:

- a) traustri þekkingu sem nær til allrar samræmismatsstarfsemi sem þar til bæra aðilanum hefur verið falið,
- b) getu til þess að útbúa þau vottorð, skrár og skýrslur sem sýna að mat hafi verið unnið.

6. Tryggja skal óhlutdrægni þar til bærri aðila, æðstu stjórnenda þeirra og starfsfólks sem annast matið.

Þóknun æðstu stjórnenda og starfsfólks þar til bærs aðila sem annast mat skal hvorki vera háð fjölda matsgerða sem unnar eru né niðurstöðum slíkra matsgerða.

7. Þar til bærir aðilar skulu taka þátt í eða tryggja að starfsfólk þeirra, sem annast matið, sé upplýst um viðeigandi starfsemi við gerð staðla og starfsemi innan vinnuhóps þar til bæru aðilanna, sem um getur í 13. gr. þessarar reglugerðar, og að stjórnsýsluákvæðanir og skjöl, sem eru afrakstur af vinnu þessa hóps, séu notuð sem almennar leiðbeiningar.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/22

frá 30. nóvember 2010

um spurningalista sem nota skal við skýrslugjöf um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB um brennslu úrgangs (*)

(tilkynnt með númeri C(2010) 8279)

(2010/731/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB frá 4. desember 2000 um brennslu úrgangs ⁽¹⁾, einkum 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fyrsta spurningalistanum, sem notaður var við skýrslugjöf um framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB um brennslu úrgangs, var komið á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2006/329/EB ⁽²⁾. Þessi spurningalisti átti við skýrslutímabilið frá árinu 2006 til ársins 2008, að báðum árum meðtöldum.
- 2) Í ljósi fenginnar reynslu af framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB og af notkun fyrsta spurningalistans skal gera nýjan spurningalista fyrir tímabilið 2009 til 2011. Til glöggvunar skal skipta út ákvörðun 2006/329/EB.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót í samræmi við 6. gr. tilskipunar ráðsins 91/692/EEB frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfismál ⁽³⁾.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Aðildarríkin skulu nota spurningalistann sem settur er fram í viðaukanum þegar þau gefa skýrslu um framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB.

2. Skýrslurnar, sem leggja ber fram skulu taka til tímabilsins frá 1. janúar 2009 til 31. desember 2011.

2. gr.

Ákvörðun 2006/329/EB er felld úr gildi.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. nóvember 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Janez Potočnik

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 315, 1.12.2010, bls. 38. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 158/2011 frá 2. desember 2011 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 15.3.2012, bls. 51.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 91.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 121, 6.5.2006, bls. 38.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48.

VIÐAUKI

**SPURNINGALISTI UM FRAMKVÆMD TILSKIPUNAR EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/76/EB UM
BRENNSLU ÚRGANGS***Almennar athugasemdir:*

Þessi spurningalisti, annar í röð sem tengist tilskipun 2000/76/EB, tekur til tímabilsins 2009 til 2011. Í ljósi fenginnar reynslu af framkvæmd tilskipunarinnar og upplýsingum, sem þegar hafa fengist með fyrsta spurningalistanum, mun í þessum spurningalista verða lögð áhersla á breytingar og framfarir sem orðið hafa í aðildarríkjunum á raunverulegri framkvæmd tilskipunarinnar.

Til þess að tryggja samfellu og auðvelda beinan samanburð við fyrri svör, breytir þessi spurningalisti ekki þeirri almennu nálgun sem fram kemur í ákvörðun 2006/329/EB. Ef spurningar eru áþekkar þeim sem komu fyrir í fyrri spurningalistanum er einfaldlega hægt að vísa í fyrri svör ef ástandið er óbreytt. Ef einhverjar breytingar hafa orðið ber að lýsa þeim í nýju svari.

Eins og í fyrsta spurningalistanum hyggst framkvæmdastjórnin nýta sér ReportNet-vettvanginn (eða arftaka hans ef svo ber undir) til að gera rafrænt skýrslugjafartæki (*e. Electronic Reporting Tool*), sem byggir á þessum spurningalista, aðgengilegt fyrir aðildarríkin. Framkvæmdastjórnin mælir því eindregið með að slíkt sé notað til þess að uppfylla þessa upplýsingaskyldu þannig að draga megi úr álagi og einfalda greiningu á svörum.

1. Fjöldi stöðva og leyfa
 - 1.1. Veitið eftirfarandi upplýsingar um fjölda stöðva (sundurliðað eftir brennslu- og sambrennslustöðvum) sem falla undir gildissvið tilskipunar 2000/76/EB, sem og um leyfi þeirra og leyfilega afkastagetu:
 - a) fjöldi stöðva,
 - b) fjöldi leyfa sem gefin eru út í samræmi við 1. mgr. 4. gr.,
 - c) fjöldi stöðva sem nýta varma sem myndast í brennsluferlinu,
 - d) leyfileg heildarafkastageta að því er varðar úrgang (tonn á ári) (valfrjálst).
 - 1.2. Leggið fram skrá yfir allar stöðvar sem falla undir gildissvið tilskipunar 2000/76/EB, sem sýnir eftirfarandi upplýsingar fyrir hverja stöð sem afkastar meira en tveim tonnum á klukkustund:
 - a) hvort stöðin er brennslu- eða sambrennslustöð og, ef um hina síðarnefndu er að ræða, tegund stöðvar (sementsofn, brennsluver, önnur iðnaðaraðstaða sem ekki fellur undir ákvæði 1. eða 2. liðar II. viðauka tilskipunar 2000/76/EB,
 - b) að því er varðar sorpbrennslustöðvar fyrir húsasorp í föstu formi sem sjá um endurnýtingaraðgerðir sem falla undir lið R1 í II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB ⁽¹⁾: orkunýtni brennslustöðvarinnar, reiknuð út með formúlunni sem kemur fram í neðanmálgreininni við lið R1 í II. viðauka tilskipunar 2008/98/EB.
2. Lýsið hvers kyns vandamálum varðandi skilgreiningarnar í 3. gr. sem komu í ljós við framkvæmd tilskipunar 2000/76/EB. Veitið nánari upplýsingar um hverja skilgreiningu þar sem vandamál komu upp.
3. Hafa einhverjar færanlegar stöðvar fengið leyfi samkvæmt tilskipun 2000/76/EB?
4. Tilgreinið úrgangsflokka sem hafa verið sambrenndir, sundurliðað eftir tegundum sambrennslustöðva (sementsofn, brennsluver, önnur iðnaðaraðstaða sem ekki fellur undir 1. eða 2. lið II. viðauka).

Tilgreinið kóða evrópsku úrgangsskrárinnar (valfrjálst).

Tilgreinið leyfilega afkastagetu vegna sambrennslu fyrir þessar stöðvar (valfrjálst).
5. Um hversu margar sambrennslustöðvar gilda viðmiðunarmörkin fyrir losun í V. viðauka við tilskipun 2000/76/EB (þ.e. ef um er að ræða sambrennslu ómeðhöndlaðs sorps eða meira en 40% af losuðum varma er frá brennslu hættulegs úrgangs)?
6. Hvaða ákvæði hafa verið sett í leyfisveitingarferlinu um:
 - a) tilgreiningu á magni og flokkum hættulegs úrgangs sem heimilt er að meðhöndla?
 - b) lágmarks- og hámarksflæði hættulegs úrgangs til meðhöndlunar?
 - c) leyfileg varmagildi hættulegs úrgangs?

(1) Stjótið. ESB L 312, 22.11.2008, bls. 3.

- d) takmarkanir á innihaldi mengunarefna, t.d. fjöklóraðs bifenyls (PCB), pentaklórfenóls (PCP), klórs, flúors, brennisteins eða þungmálma?
7. Hvers konar úrgangur er talinn „óviðeigandi“ fyrir töku dæmigerðra sýna?
8. Að því er varðar skilyrði um viðstöðutíma og hitastig ofngassins, eins og kveðið er á um í 1. og 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 2000/76/EB, hafa einhver leyfi, sem ekki samræmast þeim vinnsluskilyrðum, verið veitt í samræmi við 4. mgr. 6. gr.? Ef svarið er já, skal tilgreina:
- a) Hversu mörg leyfi hafa verið veitt?
- b) Greinið frá rökstuðningi fyrir hverju tilviki þar sem undanþága var veitt, liggi slík gögn fyrir, fyrir nokkur dæmigerð tilvik ásamt upplýsingum um eftirfarandi:
- i. afkastagetu stöðvarinnar,
- ii. hvort leyfið varðar „starfandi“ stöð eins og hún er skilgreind í 6. mgr. 3. gr. eða nýja stöð,
- iii. tegund úrgangsins sem er brenndur,
- iv. hvernig tryggt sé að ekki falli til meiri leifar en í stöðvum sem ekki hafa undanþágu og að innihald lífræna mengunarefna í þeim sé ekki meira en gera má ráð fyrir frá stöðvum sem ekki hafa undanþágu,
- v. rekstrarskilyrðin sem mælt er fyrir um í leyfinu,
- vi. viðmiðunarmörkin fyrir losun sem stöðin skal virða.
9. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar að því er varðar brennslustöðvar (til viðbótar skýrslunni sem krafist er skv. 2. mgr. 12. gr.) til að tryggja að stöðvar séu hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar þannig að ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í V. viðauka tilskipunar 2000/76/EB?
10. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar að því er varðar sambrennslustöðvar (til viðbótar skýrslunni sem krafist er skv. 2. mgr. 12. gr.) til að tryggja að stöðvar séu hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar þannig að ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í II. viðauka tilskipunar 2000/76/EB?
11. Hafa verið veittar undanþágur frá viðmiðunarmörkum fyrir losun NO_x, ryks, brennisteinsdíoxíðs eða heildarmagns lífræns kolefnis í samræmi við 1. lið II. viðauka að því er varðar sementsofna þar sem úrgangur er sambrenndur? Ef svarið er „já“, skal tilgreina eftirfarandi:
- a) hversu margar undanþágur hafa verið veittar,
- b) greinið frá rökstuðningi fyrir hverju tilviki þar sem undanþága var veitt, liggi slík gögn fyrir, fyrir nokkur dæmigerð tilvik ásamt upplýsingum um eftirfarandi:
- i. afkastagetu stöðvarinnar,
- ii. hvort hún varðar starfandi eða nýja stöð (að teknu tilliti til 3. mgr. 20. gr. tilskipunar 2000/76/EB),
- iii. tegund úrgangsins sem er sambrenndur,
- iv. viðmiðunarmörkin fyrir losun sem stöðvarnar skulu virða,
- v. önnur rekstrarskilyrði sem mælt er fyrir um í leyfinu.
12. Hafa viðmiðunarmörk fyrir losun, frábrugðin þeim sem tilgreind eru í II. eða V. viðauka, eftir því sem við á, verið sett fyrir losun í andrúmsloft frá brennslu- og sambrennslustöðvum? Ef svarið er „já“ og gögnin liggja fyrir skal tilgreina eftirfarandi:
- a) stöðvarnar sem þau eiga við um, þ.e. brennslu- eða sambrennslustöðvar, og fyrir hinar síðarnefndu skal tilgreina tegund stöðvar,
- b) hverjar stöðvanna eru „nýjar“ og hverjar „starfandi“,
- c) mengunarefni sem viðmiðunarmörkin eiga við um og hvaða viðmiðunarmörk eru sett,
- d) hvers vegna þessi viðmiðunarmörk eru notuð,
- e) fyrirkomulag vöktunar á losun þessara mengunarefna (stöðug eða með hléum, og ef hið síðarnefnda á við skal tilgreina tíðnina).
13. Að því er varðar mengunarefni, sem tilgreind eru í IV. viðauka tilskipunar 2000/76/EB, hvernig eru viðmiðunarmörk fyrir losun ákvörðuð að því er varðar losun úrgangsvatns úr reykheinsibúnaði í vatnsumhverfi? Tilgreinið þegar um önnur viðmiðunarmörk fyrir losun mengunarefna er að ræða en þau sem finna má í IV. viðauka.

14. Ef viðmiðunarmörk um losun hafa verið ákvörðuð fyrir mengunarefni sem hafa verið losuð í vatn, til viðbótar mengunarefnunum sem tilgreind eru í IV. viðauka:
 - a) fyrir hvaða stöðvar gilda þau (þ.e. brennslu- eða sambrennslustöðvar, „nýjar“ eða „starfandi“)?
 - b) um hvaða mengunarefni gilda þau og hver eru sett viðmiðunarmörk?
 - c) hvers vegna eru þessi viðmiðunarmörk notuð?
15. Hvaða virku eftirlitsbreytur (sýrustig, hitastig, straumhraði, o.s.frv.) eru ákvarðaðar í leyfisveitingarferlinu að því er varðar losun á úrgangsvatni?
16. Hvaða ákvæði hafa verið sett til að tryggja verndun jarðvegs, yfirborðsvatns eða grunnvatns í samræmi við 7. mgr. 8. gr.?
17. Hvaða viðmiðanir eru notaðar til að tryggja að geymsluaðstaða sé fullnægjandi til að prófa og hreinsa vatn áður en það er losað, ef nauðsyn krefur?
18. Hvaða almenn ákvæði hafa verið sett til að draga, eins og framast er kostur, úr magni og skaðsemi leifa frá brennslu- eða sambrennslustöðvum?
19. Eru kröfurnar í leyfinu um mælingar á mengunarefnum í andrúmsloft og vinnslubreytum í vinnsluferlinu þær sömu og settar eru fram í 2. mgr. 11. gr.? Ef ekki, veitið upplýsingar um eftirfarandi:
 - a) ástæðu þess að vikið er frá 2. mgr. 11. gr., með vísun til möguleika á undanþágu sem um getur í 4. til 7. mgr. 11. gr.,
 - b) mengunarefnið eða mælipáttinn sem um er að ræða og þær kröfur um mælingar sem gerðar eru.
20. Eru kröfurnar í leyfinu um mælingu mengunarefna í vatni þær sömu og settar eru fram í 14. og 15. mgr. 11. gr.? Ef ekki, veitið upplýsingar um eftirfarandi:
 - a) ástæðu þess að vikið er frá 14. og 15. mgr. 11. gr.,
 - b) mælipátt eða mengunarefni sem um er að ræða og kröfur um mælingar.
21. Hvaða ákvæði eru sett í leyfisveitingarferlinu til að tryggja að farið sé að eftirfarandi ákvæðum að því er varðar útblástur í andrúmsloft:
 - a) 8. mgr. 11. gr.,
 - b) 9. mgr. 11. gr.,
 - c) 11. mgr. 11. gr.,
 - d) 12. mgr. 11. gr.,
 - e) fyrirkomulag um reglufylgni sem sett er fram í 10. mgr. 11. gr.
22. Hvaða ákvæði eru sett í leyfisveitingarferlinu til að tryggja að farið sé að eftirfarandi ákvæðum að því er varðar losun í vatn:
 - a) 9. mgr. 11. gr.,
 - b) Fyrirkomulagi um reglufylgni sem kveðið er á um í 16. mgr. 11. gr.
23. Lýsið hvers kyns opinberum leiðbeiningum sem samdar hafa verið um framlagningu gagna um fullgilt dagsmeðalgildi losunar (11. mgr. 11. gr.). Leggið fram vefhlekk ef unnt er.
24. Hvaða verklagsreglum er fylgt þegar lögbæra yfirvaldinu er tilkynnt um að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörk fyrir losun?
25. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að tryggja þátttöku almenninga í leyfisveitingarferlinu (ný og/eða uppfærð leyfi)? Veitið upplýsingar um a.m.k. eftirfarandi þætti:
 - a) hvaða yfirvöld eiga að sjá til þess að almenningur hafi aðgang að leyfisumsóknum,
 - b) þann tíma sem almenningur hefur til að koma athugasemdum á framfæri,
 - c) hvaða yfirvöld eiga að sjá til þess að endanleg ákvörðun sé aðgengileg.
26. Að því er varðar aðgengi að upplýsingum í leyfisveitingarferlinu:
 - a) Eru einhverjar upplýsingar um umhverfismál að hluta til eða með öllu óaðgengilegar almenningi í tengslum við umsóknina, ákvörðunarferlið eða leyfisveitinguna? Ef já, tilgreinið hvaða upplýsingar.

- b) Ef þessar upplýsingar eru að hluta til eða með öllu aðgengilegar, tilgreinið hvort upplýsingarnar eru aðgengilegar án endurgjalds og ef ekki, tilgreinið þá upphæð gjaldsins sem krafist er og við hvaða aðstæður þess er krafist.
27. Hvaða ákvæði eru sett um brennslu- og sambrennslustöðvar með nafnafköst, sem nema tveimur tonnum eða meira á klukkustund, sem tryggja að rekstraraðilinn afhendi lögbæru yfirvaldi árlega skýrslu um rekstur og vöktun stöðvarinnar?
28. Ef árleg skýrsla er lögð fram:
- a) hvaða upplýsingar eru í henni?
- b) hvernig getur almenningur nálgast þessa skýrslu?
29. Hvernig eru brennslu- eða sambrennslustöðvar með nafnafköst sem nema minna en tveim tonnum á klukkustund opinberlega auðkenndar?
30. Hvaða ákvæði er að finna í leyfinu um eftirlit með starfstíma brennslu- eða sambrennslustöðvar ef starfsemi er óeðlileg (þ.e. ef um stöðvun, röskun eða bilun á hreinsi- eða mælibúnaði er að ræða)?
31. Hversu lengi má brennslu- eða sambrennsluferlið halda áfram ef starfsemi er óeðlileg, þar til stöðinni er gert að hætta starfsemi:
- a) hámarkstímabil þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk fyrir losun,
- b) hámark samanlagðrar lengdar tímabila á einu ári þar sem farið er yfir viðmiðunarmörkin.
32. Aðrar athugasemdir.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 672/2010,

2012/EES/67/23

frá 27. júlí 2010

um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar afisingar- og móðuhreinsunarkerfi fyrir framrúðu tiltekinnna vélknúinna ökutækja og framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

1. gr.

Gildissvið

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 frá 13. júlí 2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis ⁽¹⁾, einkum a-lið 1. mgr. 14. gr.,

Þessi reglugerð gildir um vélknúin ökutæki í flokki M₁, eins og þau eru skilgreind í II. viðauka tilskipunar 2007/46/EB, sem hafa framrúðu.

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Skilgreiningar

- 1) Reglugerð (EB) nr. 661/2009 er sérreglugerð um gerðarviðurkenningaraðferðina sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽²⁾.
- 2) Reglugerð (EB) nr. 661/2009 fellir úr gildi tilskipun ráðsins 78/317/EBE frá 21. desember 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi upphitun og rakahreinsun á rúðum vélknúinna ökutækja ⁽³⁾. Þær kröfur sem settar eru fram í þeirri tilskipun skulu færast yfir í þessa reglugerð og þeim breytt, ef nauðsyn krefur, í því skyni að laga þær að framförum á sviði vísinda og tækni, einkum svo taka megir tillit til sérkenna fjöl- og rafknúinna ökutækja.
- 3) Gildissvið þessarar reglugerðar er í samræmi við gildissvið tilskipunar 78/317/EBE og takmarkast því við ökutæki í flokki M₁.
- 4) Í reglugerð (EB) nr. 661/2009 er mælt fyrir um grundvallarákvæði um kröfur fyrir gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja að því er varðar afisingar- og móðuhreinsunarkerfi framrúðu. Því er nauðsynlegt að setja einnig fram sérstakar verklagsreglur, prófanir og kröfur fyrir slíka gerðarviðurkenningu.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit tækninefndarinnar um vélknúin ökutæki.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „gerð ökutækis að því er varðar afisingar- og móðuhreinsunarkerfi framrúðu“: ökutæki sem ekki eru frábrugðin hvert öðru hvað eftirtalin grundvallaratriði varðar:
 - eiginleika afisingar- og móðuhreinsunarkerfa,
 - ytra og innra form og tilhögun innan þess 180° sjónsviðs sem bílstjórinn hefur fram á við og getur haft áhrif á skyggni,
 - lögun, stærð, þykkt og einkenni framrúðu og festingar hennar,
 - hámarksfjölda sæta,
2. „hreyfill“: brunahreyfill sem gengur annað hvort fyrir fljótandi eða loftkenndu eldsneyti,
3. „afisingarkerfi“: kerfi sem ætlað er til að eyða hrími eða ís á ytra yfirborði framrúðu,
4. „afisingarsvæði“: hluti framrúðu sem er með þurrt ytra yfirborð eða ytra yfirborð sem þakið er blautu hrími sem er að einhverju eða öllu leyti bráðið og hægt er að fjarlægja með framrúðupurrkubúnaði ökutækis,
5. „móðuhreinsunarkerfi“: kerfi sem ætlað er til að fjarlægja móðu á innra yfirborði framrúðu,
6. „móða“: þunnt lag af þéttri gufu á innra yfirborði framrúðunnar,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 196, 28.7.2010, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 2.8.2012, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 200, 31.7.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 81, 28.3.1978, bls. 27.

7. „móðuhreinsað svæði“: hluti framrúðunnar sem er með þurrt innra yfirborð, án dropa eða vatnslóðar, eftir að hafa áður verið þakið móðu,
8. „sjónsvæði A“: prófunarsvæði A eins og það er skilgreint í lið 2.2 í 18. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 43 ⁽¹⁾,
9. „sjónsvæði B“: prófunarsvæði B, sem dregið hefur verið úr, eins og það er skilgreint í lið 2.4 í 18. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 43, án útilokunar svæðisins sem skilgreint er þar í lið 2.4.1.
10. „hönnunarhalli sætisbaks“: halli sem mældur er á milli lóðréttar línu í gegnum R-punkt eða viðmiðunarpunkt sætis og bollínu í stöðu sem samsvarar hönnunarstöðu sætisbaks eins og hún er uppgefin af framleiðanda ökutækis,
11. „R-punktur“ eða „viðmiðunarpunktur sætis“: punktur sem framleiðandi ökutækisins tilgreinir fyrir hverja stöðu sætis að því er varðar þrívítt viðmiðunarkerfi,
12. „þrívítt viðmiðunarkerfi“: viðmiðunarhnitakerfi sem samanstendur af lóðréttu lengdarplani X-Z, láréttu plani X-Y og lóðréttu þverplani Y-Z í samræmi við ákvæði 2. viðbætis við II. viðauka,
13. „aðalviðmiðunarmerki“: göt, yfirborð, merki eða önnur auðkenni á yfirbyggingu ökutækis eða grind þar sem X, Y og Z hnitin innan þrívíða viðmiðunarhnitakerfisins eru tilgreind af framleiðanda ökutækis,
14. „aðalrofi ökutækis“: búnaður sem færir rafkerfi um borð í ökutæki yfir í venjulegan notkunarham eftir að slökkt hefur verið á því, eins og þegar ökutæki hefur verið lagt og það er án ökumanns.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. júlí 2010.

3. gr.

Ákvæði fyrir EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til afisingar- og móðuhreinsunarkerfa framrúðu

1. Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal leggja fram umsókn til gerðarviðurkenningaryfirvalds um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til afisingar- og móðuhreinsunarkerfa framrúðu.
 2. Umsóknin skal samin í samræmi við fyrirmyndina að upplýsingaskjalinu sem er að finna í 1. hluta I. viðauka.
 3. Ef viðeigandi kröfur sem settar eru fram í II. viðauka eru uppfylltar skal viðurkenningaryfirvaldið veita EB-gerðarviðurkenningu og gerðarviðurkenningarnúmer í samræmi við númerakerfið sem sett er fram í VII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.
- Aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.
4. Að því er varðar 3. mgr. skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið afhenda EB-gerðarviðurkenningavottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem er að finna í 2. hluta I. viðauka.

4. gr.

Gildistími og rýmkun viðurkenninga sem veittar eru samkvæmt tilskipun 78/317/EBE

Landsyfirvöld skulu heimila að ökutæki, sem hlutu gerðarviðurkenningu fyrir dagsetninguna sem um getur í 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 661/2009, séu seld og tekin í notkun og skulu halda áfram að veita rýmkun viðurkenningar fyrir þau ökutæki og aðskildar tækieiningar samkvæmt skilmálum tilskipunar 78/318/EBE.

5. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel Barroso

forseti.

⁽¹⁾ Hefur ekki verið birt. Verður birt fyrir ágúst 2010.

I. VIÐAUKI

Stjórnsýsluskjöl fyrir EB-gerðarviðurkenningu ökutækja með tilliti til afsingar- og móðuhreinsunarkerfa framrúðu

1. HLUTI

Upplýsingaskjal

FYRIRMYND

Upplýsingaskjal nr. ... sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu vélknúns ökutækis með tilliti til afsingar- og móðuhreinsunarkerfa framrúðu.

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem um getur í þessum viðauka eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.6. Staðsetning og fyrirkomulag hreyfils:
- 1.8. Stýri, hægri eða vinstra megin ⁽¹⁾:
3. HREYFILL ^(b)
- 3.1. Framleiðandi hreyfilsins:
- 3.1.1. Hreyfilkóði framleiðanda (eins og hann er settur á hreyfilinn eða annars konar auðkenni):
- 3.2. Brunahreyfill
- 3.2.1. Sérstakar upplýsingar um hreyfil
- 3.2.1.1. Vinnsluháttur: rafveikja/þjöppukveikja ⁽¹⁾ Fjörgengis/tvígengis/hverfihreyfill ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
- 3.2.1.3. Slagrými hreyfils ^(m): cm³
- 3.2.1.6. Eðlilegur snúningshraði hreyfils í lausagangi ⁽²⁾: mín⁻¹
- 3.2.1.8. Hámarksnettóafli ⁽ⁿ⁾: kW við mín⁻¹ (uppgæfið gildi framleiðanda)
- 3.2.2. Eldsneyti
- 3.2.2.1. Lítt ökutæki: Disilolía/bensín/fljótandi jarðolíugas/jarðgas eða lífmetan/etanól(E85)/lífdisilolía/vetni⁽¹⁾ ⁽⁶⁾
- 3.2.5. Rafkerfi
- 3.2.5.1. Málspenna: V, jákvæð/neikvæð jarðtenging ⁽¹⁾

- 3.2.5.2. Rafall
- 3.2.5.2.1. Gerð:
- 3.2.5.2.2. Nafnaköst:
VA
- 3.2.7. Kælikerfi: (vökvi/loft) ⁽¹⁾
- 3.2.7.1. Nafnstilling stjórnbúnaðar fyrir hita hreyfils:
- 3.2.7.2. Vökvi
- 3.2.7.2.1. Tegund vökvans:
- 3.2.7.2.2. Hringrásardæla eða -dælur: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.7.2.3. Eiginleikar: eða
- 3.2.7.2.3.1. Tegund(-ir):
- 3.2.7.2.3.2. Gerð(-ir):
- 3.2.7.2.4. Drifhlutfall/-föll:
- 3.2.7.2.5. Lýsing á viftu og drifbúnaði hennar:
- 3.2.7.3. Loft
- 3.2.7.3.1. Vifta: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.7.3.2. Eiginleikar: eða
- 3.2.7.3.2.1. Tegund(-ir):
- 3.2.7.3.2.2. Gerð(-ir):
- 3.3. Rafmagnshreyfill
- 3.3.1. Gerð (vindingur, mögnun)
- 3.3.1.1. Hámarksafköst á klukkustund: kW
- 3.3.1.2. Vinnsluspenna: V
- 3.3.2. Rafgeymir
- 3.3.2.1. Fjöldi rafgeymiseininga:
- 3.3.2.2. Massi: kg
- 3.3.2.3. Rýmd: Ah (amperstundir)
- 3.3.2.4. Staða:
- 3.4. Hreyfill eða hreyfilsamsetningar
- 3.4.1. Fjölknúð rafökutækis: já/nei ⁽¹⁾
- 3.4.2. Flokkur fjölknúns rafökutækis: hleðsla utan ökutækis/hleðsla ekki utan ökutækis: ⁽¹⁾
- 3.4.3. Valrofi fyrir vinnsluhátt: með/án ⁽¹⁾
- 3.4.3.1. Notkunarhamur í boði
- 3.4.3.1.1. Eingöngu rafknúð: já/nei ⁽¹⁾
- 3.4.3.1.2. Eingöngu eldsneytisknúð: já/nei ⁽¹⁾
- 3.4.3.1.3. Fjölknúinn hamur: já/nei ⁽¹⁾ (ef já, stutt lýsing):
- 3.4.4. Lýsing á orkugeymslubúnaði: (rafgeymir, þéttir, sveifluhjól/rafall)
- 3.4.4.1. Tegund(-ir):
- 3.4.4.2. Gerð(-ir):
- 3.4.4.3. Kenninúmer:

3.4.4.4.	Tegund rafefnatengingar:	
3.4.4.5.	Orka:..... (fyrir rafgeymi: spenna og rýmd í amperstundum í 2 klst., fyrir þétti: J, ...)	
3.4.4.6.	Hleðslutæki: í ökutækinu/utan ökutækis/án ⁽¹⁾	
3.6.	Hitastig sem framleiðandi heimilar	
3.6.1.	Kælikerfi	
3.6.1.1.	Vökvakæling: hámarkshiti við úttak:	K
3.6.1.2.	Lofikæling	
3.6.1.2.1.	Viðmiðunarpunktur:	
3.6.1.2.2.	Hámarkshiti við viðmiðunarpunkt:	K
3.6.2.	Hámarksúttakshiti í innbyggða millikælikerfinu:	K
3.6.3.	Hámarkshiti útblásturs við punktinn í útblástursröri eða -rörum sem er samliggjandi ytri brúnum útblástursgreinar eða hverfipjöppu:	K
9.	YFIRBYGGING	
9.1.	Gerð yfirbyggingar með kóðunum sem skilgreindir eru í C-hluta II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB:	
9.2.	Efni og smíðaaðferðir:	
9.3.	Dyr fyrir farþega, læsingar og lamir:	
9.3.1.	Fyrirkomulag og fjöldi dyra:	
9.4.	Sjónsvið	
9.4.1.	Upplýsingar um helstu viðmiðunarmerki sem skulu vera nægilega ítarlegar til að unnt sé að þekkja þau auðveldlega og sannprófa stöðu þeirra innbyrðis og miðað við R-punktinn:	
9.4.2.	Teikning(-ar) eða ljósmynd(-ir) þar sem fram komi staðsetning íhluta sem eru innan við 180 gráður í sjónsviði fram á við:	
9.5.	Framrúða og aðrar rúður	
9.5.1.	Framrúða	
9.5.1.1.	Efni sem eru notuð:	
9.5.1.2.	Uppsetningaraðferð:	
9.5.1.3.	Hallahorn:	
9.5.1.4.	Gerðarviðurkenningarnúmer:	
9.5.1.5.	Fylgihlutir framrúðu og staðir sem þeir eru festir á ásamt stuttri lýsingu á rafmagns-/rafeindaíhlutum:	
9.6.	Framrúðupurrka eða -þurrkur	
9.6.1.	Nákvæm tæknilýsing (ásamt ljósmyndum eða teikningum):	
9.7.	Framrúðusprauta	
9.7.1.	Nákvæm tæknilýsing (ásamt ljósmyndum eða teikningum), eða gerðarviðurkenningarnúmer ef sprautan hefur verið viðurkennd sem aðskilin tæknieining:	
9.8.	Afising og móðuhreinsun	
9.8.1.	Nákvæm tæknilýsing (ásamt ljósmyndum eða teikningum):	
9.8.2.	Hámarksnotkun á rafmagni:	kW
9.10.	Innréttingar	
9.10.1.	Varnir fyrir ökumann og farþega, innan ökutækis	
9.10.1.1.	Hönnunarteikning eða ljósmyndir sem sýna stöðu meðfylgjandi sniðmynda eða sjónarhorna:	
9.10.1.3.	Ljósmyndir, teikningar og/eða sundurgreind mynd af innréttingunum sem sýnir þá hluta sem eru í farþegarými og efni sem þeir eru úr (að frátöldum innri baksýnispeglum), fyrirkomulagi stjórtækja, þaki og renniþaki, baki, sætum og aftari hluta þeirra:	

9.10.3.	Sæti
9.10.3.1.	Sæta fjöldi ^(e) :
9.10.3.1.1.	Staðsetning og fyrirkomulag
9.10.3.5.	Hnit eða teikning R-punktsins
9.10.3.5.1.	Ökumannssæti
9.10.3.6.	Hönnunarhalli sætisbaks
9.10.3.6.1.	Ökumannssæti

Skýringar

- ⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.
- ⁽²⁾ Tilgreinið vikið.
- ⁽⁶⁾ Ökutæki, sem geta notað bæði bensín og lofkennt eldsneyti en eru búin bensínkerfi sem neyðarráðstöfun eða eingöngu til ræsingar og þar sem bensíngeymir tekur mest 15 lítra bensíns, verður, með tilliti til prófunarinnar, litið á sem ökutæki sem eingöngu geta notað lofkennt eldsneyti.
- ^(b) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tækieiningar sem þetta upplýsingaskjal nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).
- ^(c) Flokkað samkvæmt skilgreiningum sem settar eru fram í A-hluta II. viðauka tilskipunar 2007/46/EB.
- ^(k) Ef um er að ræða ökutæki sem getur annaðhvort gengið fyrir bensíni eða dísilolíu, o.s.frv., eða ásamt öðru eldsneyti skal endurtaka liðina. Framleiðandi skal gefa jafngildar upplýsingar og um getur hér fyrir óvenjulega hreyfla og kerfi.
- ^(m) Þetta gildi skal reikna með ($\pi = 3,1416$) og námunna að næsta cm^3 .
- ⁽ⁿ⁾ Ákvarðað í samræmi við kröfur tilskipunar ráðsins 80/1269/EEB (Stjótið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 46).
- ^(f) Fjöldi sæta sem tilgreindur er skal vera sá sem á við þegar ökutækið er á hreyfingu. Tilgreina má svið ef um er að ræða eininga-fyrirkomulag.

2. HLUTI

EB-gerðarviðurkenningarvottorð

FYRIRMYND

Snið: A4 (210 × 297 mm)

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill gerðarviðurkenningaryfirvalds

Tilkynning um:

- EB-gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
 - rýmkun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
 - synjun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
 - afturköllun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- á gerð ökutækis að því er varðar afsingar- og móðuhreinsunarkerfi framrúðu

að því er varðar reglugerð (ESB) nr. 672/2010, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (ESB) nr. .../... ⁽¹⁾

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. ÞÁTTUR

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slikt er á ökutækinu ⁽²⁾:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽³⁾:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):

II. ÞÁTTUR

1. Viðbótarupplýsingar: sjá viðbót.
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót.
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:

Fylgiskjöl: Upplýsingasafn.

Prófunarskýrsla

⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, ihlutar eða aðskilinnar tækieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka tilskipunar 2007/46/EB.

*Viðbót***við vottorð um EB-gerðarviðurkenningu nr. ...**

1. Frekari upplýsingar:
 - 1.1. Stutt lýsing á ökutækisgerðinni með tilliti til burðarvirkis hennar, mála, lögunar og smíðaeftna:
 - 1.2. Lýsing á afisingar- og móðuhreinsunarkerfum framrúðu:
 - 1.3. Lýsing á innra skipulagi eða innréttingum sem kynnu að hafa áhrif á niðurstöður prófananna:
 - 1.4. Hámarksfjöldi sæta:
 - 1.5. Einkenni framrúðu: þykkt íhluta (mm)
 - 1.6. Málsþenna rafmagnsbúnaðar (V):
2. Stýri, hægra eða vinstra megin ⁽¹⁾
3. Hreyfill: rafkveikju-/þjöppukveikju-/raf-/fjölknúinn raf-/ ⁽¹⁾
4. Prófunarhitastig afisingar: – 8 °C/– 18 °C ⁽¹⁾
5. Athugasemdir:

⁽¹⁾ Stríkið út það sem á ekki við.

*II. VIÐAUKI***Kröfur fyrir afsingar- og móðuhreinsunarkerfi framrúðu**

1. SÉRTÆKAR KRÖFUR
 - 1.1. Afsing framrúðu
 - 1.1.1. Öll ökutæki skulu búin kerfi til að fjarlægja hrím og ís af ytra yfirborði framrúðu. Afsingarkerfi framrúðu skal vera nógu skilvirkt til að tryggja fullnægjandi útsýn í gegnum framrúðu í köldu veðri.
 - 1.1.2. Skilvirkni kerfisins skal sannprófuð með því að ákvarða afsingarsvæði framrúðunnar með reglulegu millibili eftir að ökutæki er sett í gang í kjölfar þess að hafa verið geymt í köldu hólfi í tiltekinn tíma.
 - 1.1.3. Eftirlit skal haft með kröfunum í liðum 1.1.1 og 1.1.2 með aðferðinni sem sett er fram í lið 2.1 í þessum viðauka.
 - 1.1.4. Eftirfarandi kröfum skal fullnægt:
 - 1.1.4.1. afsingu 80% af sjónsvæði A, eins og það er skilgreint í samræmi við 3. viðbæti við II. viðauka, skal lokið 20 mínútum eftir að prófunarferli hefst,
 - 1.1.4.2. afsingarsvæði framrúðunnar farþegamegin skal vera sambærilegt við það sem tilgreint er fyrir hlið ökumanns í lið 1.1.4.1 25 mínútum eftir að prófunarferli hefst,
 - 1.1.4.3. afsingu 95% af sjónsvæði B, eins og það er skilgreint í samræmi við 3. viðbæti við II. viðauka, skal lokið 40 mínútum eftir að prófunarferli hefst.
 - 1.2. Móðuhreinsun framrúðu
 - 1.2.1. Öll ökutæki skulu búin kerfi til að fjarlægja móðu af innra yfirborði framrúðu.
 - 1.2.2. Móðuhreinsunarkerfi skal vera nógu skilvirkt til að endurheimta útsýn í gegnum framrúðu ef móða er á henni. Skilvirkni þess skal sannprófuð með aðferðinni sem lýst er í lið 2.2 þessa viðauka.
 - 1.2.3. Eftirfarandi kröfum skal fullnægt:
 - 1.2.3.1. móðuhreinsun 90% af sjónsvæði A, eins og það er skilgreint í samræmi við 3. viðbæti við II. viðauka, skal lokið á 10 mínútum,
 - 1.2.3.2. móðuhreinsun 80% af sjónsvæði B, eins og það er skilgreint í samræmi við 3. viðbæti við II. viðauka, skal lokið á 10 mínútum.
2. PRÓFUNARAÐFERÐ
 - 2.1. Afsing framrúðu
 - 2.1.1. Prófunin skal framkvæmd við -8 ± 2 °C eða -18 ± 3 °C hita, sem framleiðandi velur.
 - 2.1.2. Prófunin skal framkvæmd í köldum klefa sem er nógu stór fyrir fullbúið ökutæki og getur viðhaldið öðru hitastiginu sem getið er í lið 2.1.1 í klefanum alla prófunina og hringrás kalds lofts. Kalda klefanum skal haldið við eða undir tilgreindu prófunarhitastigi í a.m.k. 24 klst. fyrir þann tíma þegar ökutækið kemst í snertingu við kuldann.
 - 2.1.3. Fyrir prófunina skal fituhreinsa innra og ytra yfirborð framrúðunnar með brennsluspritti eða sambærilegu fituhreinsiefni. Eftir þurrkun skal ammoníaklausn sem ekki er minna en 3% og ekki meira en 10% borin á. Yfirborðinu skal leyft að þorna aftur og svo strokið yfir það með þurrum baðmullarklút.

- 2.1.4. Slökkt skal á ökutækinu og það haft við prófunarhitann í a.m.k. 10 klst. áður en prófunin hefst.
- 2.1.4.1. Styttu má þennan tíma ef mögulegt er að kanna hvort kælivökvi og smurólía ökutækisins haldist stöðug við prófunarhitastigið.
- 2.1.5. Að loknum tímanum sem mælt er fyrir um í lið 2.1.4 skal jafnt lag af ís, $0,044 \text{ g/cm}^2$, borið á allt ytra yfirborð framrúðunnar með vatnsúðabyssu með vinnsluþrýsting upp á $3,5 \pm 0,2$ bör.
- 2.1.5.1. Úðastútnum, sem stilltur er á fullt blævængsmynstur og hámarksflæði, skal haldið hornrétt að gleryfirborðinu í 200 til 250 mm fjarlægð og skal beint þannig að hann myndi jafnt lag af ís þvert yfir framrúðuna frá einni hlið til annarrar.
- 2.1.5.1.1. Til að uppfylla kröfurnar í lið 2.1.5 má nota úðabyssu með stút sem er 1,7 mm í þvermál og hefur vökvastreymi upp á 0,395 l/mín og getur myndað fullt blævængsmynstur, sem er 300 mm í þvermál, á gleryfirborðið úr 200 mm fjarlægð frá því. Allur annar búnaður sem dugur til þess að uppfylla kröfurnar skal einnig leyfilegur.
- 2.1.6. Eftir að ísinn hefur verið myndaður á framrúðunni skal ökutækið geymt í kalda klefanum í a.m.k. 30 mínútur til viðbótar en þó ekki lengur en í 40 mínútur.
- 2.1.7. Að loknum tímanum sem mælt er fyrir um í lið 2.1.6 skulu einn til tveir skoðunarfulltrúar fara inn í ökutækið, síðan má kveikja á aðalstjórnþúnaði ökutækis og ræsa má hreyfil sé hann til staðar, ef þörf er á utan að frá. Prófunartími skal hefjast um leið og aðalstjórnrofi ökutækis hefur verið virkjaður.
- 2.1.7.1. Sé hreyfill í ökutækinu má stilla snúningshraða hans fyrstu fimm mínútur prófunartímans samkvæmt forskrift sem framleiðandi mælir með til upphitunar þegar verið er að ræsa í köldu veðri.
- 2.1.7.2. Á meðan á síðustu 35 mínútum prófunartímans stendur (eða allan prófunartímann sé ekki farið eftir fimm mínútum upphitunaraðferðinni):
- 2.1.7.2.1. skal hreyfillinn, sé hann til staðar, ganga á hraða sem ekki fer yfir 50% þess snúningshraða sem svarar til hámarksafkasta hans. Reynist þetta hins vegar óframkvæmanlegt vegna sérstaks skipulags á stjórnun hreyfilsins, t.d. þegar um er að ræða fjölknuin rafökutæki, skal ákvarða raunhæf, verstu, hugsanlegu tilvik. Tilvikin skulu taka tillit til snúningshraða og hvort hreyfillinn sé aðeins í gangi tímabundið eða alls ekki við hefðbundin akstursskilyrði og umhverfishita sem nemur -8°C eða -18°C , hvort sem framleiðandi hefur valið sem tilgreint prófunarhitastig. Ef kerfið getur uppfyllt kröfur um afþingingu án hreyfils í gangi, þarf hreyfillinn ekki að vera í gangi.
- 2.1.7.3. Allir rafgeymar skulu hafa fulla hleðslu við upphaf prófunar.
- 2.1.7.4. Á meðan á prófun stendur má spenna við úttök afþingarbúnaðar ekki vera meira en 20% yfir nafnspennu kerfisins.
- 2.1.7.5. Hitastig í prófunarklefa skal mælt við miðju framrúðu, á stað sem ekki hefur orðið fyrir verulegum hitaáhrifum frá ökutækinu sem verið er að prófa.
- 2.1.7.6. Hraði loftsins sem streymir lárétt og kælr klefann, mældur rétt fyrir prófun í miðjuhluta ökutækis, á stað sem er 300 mm framan við neðsta hluta framrúðunnar og mitt á milli neðsta og efsta hluta hennar, skal vera eins lítill og unnt er og alltaf minni en 8 km/klst.
- 2.1.7.7. Vélarhlíf, þak, allar dyr, gluggar og loftop, sé slíkt til staðar, að undanskildu inn- og úttaki hita- og loftræstikerfis, skal vera lokað, einn eða tvo glugga má opna samtals 25 mm lóðrétt, fari framleiðandi ökutækisins fram á það.

- 2.1.7.8. Stjórnþæki afþingarkerfis ökutækisins skulu vera stillt eins og framleiðandi ökutækisins mælir með fyrir prófunarhitastigið.
- 2.1.7.9. Nota má framrúðupurrur meðan á prófun stendur, hún skal þó eiga sér stað án handvirkra aðstoðar, annarrar en beitingar stjórnþækja inni í ökutækinu.
- 2.1.8. Skoðunarfulltrúi (fulltrúar) skal afmarka afþingarsvæðið á innra yfirborði framrúðunnar, með fimm mínútna millibili frá því að prófunartími hefst.
- 2.1.9. Þegar prófun lýkur skal mynstur afþingarsvæðisins, sem afmarkað er á innra borði framrúðunnar eins og farið er fram á í lið 2.1.8, skráð og merkt til að auðkenna sjónsvæði A og B á framrúðunni.
- 2.2. Móðuhreinsun framrúðu
- 2.2.1. Fyrir prófunina skal fituhreinsa innra yfirborð framrúðunnar með brennsluspritti eða sambærilegu fituhreinsiefni. Eftir þurrkun skal ammoniaklausn sem ekki er minna en 3% og ekki meira en 10% borin á. Yfirborðinu skal leyft að þorna aftur og svo strokið yfir það með þurrum baðmullarklút.
- 2.2.2. Prófunin skal framkvæmd í loftlagsklefa sem er nógu stór fyrir fullbúið ökutæki og sem getur framkallað og viðhaldið prófunarhitastigi upp á -3 ± 1 °C allan prófunartímann.
- 2.2.2.1. Hitastig í prófunarklefa skal mælt við miðju framrúðu, á stað sem ekki hefur orðið fyrir verulegum hitaáhrifum frá ökutækinu sem verið er að prófa.
- 2.2.2.2. Hraði loftsins sem streymir lárétt og kælir klefann, mældur rétt fyrir prófun í miðjuplani ökutækis, á stað sem er 300 mm framan við neðsta hluta framrúðunnar og mitt á milli neðsta og efsta hluta hennar, skal vera eins lítill og unnt er og alltaf minni en 8 km/klst.
- 2.2.2.3. Vélarhlíf, þak, allar dyr, gluggar og loftop, sé slíkt til staðar, að undanskildu inn- og úttaki hita- og loftræstikerfis, skal vera lokað, einn eða tveir gluggar mega vera opnir, frá upphafi móðuhreinsunarprófunarinnar, samtals 25 mm lóðrétt, fari framleiðandi ökutækisins fram á það.
- 2.2.3. Móðan skal framleidd með gufutæki eins og lýst er í 4. viðbæti við II. viðauka. Tækið skal innihalda nógu mikið vatn til þess að framleiða a.m.k. 70 ± 5 g/klst. af gufu fyrir hvert sæti sem framleiðandi tilgreinir, við umhverfishita upp á -3 °C.
- 2.2.4. Innra yfirborð framrúðu skal þrifið eins og tilgreint er í lið 2.2.1 eftir að ökutækið er sett í loftlagsklefann. Lofthiti skal lækkaður og honum haldið stöðugum við -3 ± 1 °C. Slökkt skal á ökutækinu og það haft við prófunarhitann í a.m.k. 10 klst. áður en prófunin hefst. Styttu má þennan tíma ef mögulegt er að kanna hvort kælivökvu og smurölía ökutækisins haldist stöðug við prófunarhitastigið.
- 2.2.5. Gufutækinu skal komið fyrir með úttak við lengdarmiðjuplan ökutækisins í 580 ± 80 mm hæð yfir R-punkti eða viðmiðunarpunkti ökumannssætis. Venjulega skal hann staðsettur beint fyrir aftan bakstoð framsæta, með sætin í hönnunarstöðu sem tilgreind er af framleiðanda og sætisbók stillt í samræmi við hönnunarahalla sætisbaks. Þar sem hönnun ökutækis kemur í veg fyrir það, skal tækið vera staðsett framan við bakstoð, í næstu hentugu stöðu við þá sem nefnd var að ofan.
- 2.2.6. Þegar tækið hefur starfað í fimm mínútur inni í ökutækinu skulu einn eða tveir skoðunarfulltrúar fara snögg inn í ökutækið, þannig að þeir opni aðgengisdyr ekki lengur en í 8 sekúndur, og setjast í framsætin, þá skal dregið úr afköstum ketilsins um 70 ± 5 g/klst. fyrir hvern skoðunarfulltrúa.
- 2.2.7. Einni mínútu eftir að skoðunarfulltrúi (fulltrúar) hefur farið inn í ökutækið má kveikja á aðalstjórnþúnaði ökutækis og ræsa má hreyfil sé hann til staðar, ef þörf er á utan að frá. Prófunartími skal hefjast um leið og aðalstjórnþrófi ökutækis hefur verið virkjaður.

- 2.2.7.1. Sé hreyfill í ökutækinu skal hann ganga á hraða sem ekki fer yfir 50% þess snúningshraða sem svarar til hámarksafkasta hans. Reynist þetta hins vegar óframkvæmanlegt vegna sérstaks skipulags á stjórnun hreyfilsins, t.d. þegar um er að ræða fjölknúin rafökutæki, skal ákvarða raunhæf, verstu, hugsanlegu tilvik. Tilvikin skulu taka tillit til snúningshraða og hvort hreyfillinn sé aðeins í gangi tímabundið eða alls ekki við hefðbundin akstursskilyrði og umhverfishita sem nemur $-1\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ef kerfið getur uppfyllt kröfur um móðuhreinsun án hreyfils í gangi, þarf hreyfillinn ekki að vera í gangi.
- 2.2.7.2. Stjórnþæki móðuhreinsunarkerfis ökutækisins skulu vera stillt eins og framleiðandi ökutækisins mælir með fyrir prófunarhitastigið.
- 2.2.7.3. Allir rafgeymar skulu hafa fulla hleðslu við upphaf prófunar.
- 2.2.7.4. Spenna við úttök móðuhreinsunarbúnaðar má ekki vera meira en 20% yfir nafnspennu kerfisins.
- 2.2.8. Þegar prófun lýkur skal mynstur móðuhreinsaða svæðisins skráð og merkt til að auðkenna sjónsvæði A og B á framrúðunni.
-

*1. viðbætur***Aðferð við sannprófun á R-punkti eða viðmiðunarpunkti sætis**

R-punktur eða viðmiðunarpunktur sætis er fundinn í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 3. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 17 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjórn. ESB L 373, 27.12.2006, bls. 1.

*2. viðbætur***Aðferð við ákvörðun á aðalviðmiðunarmerkjum í þrívíða viðmiðunarnhitakerfinu**

Hlutföllin á milli aðalviðmiðunarmerkja á teikningum og stöðu þeirra á sjálfu ökutækinu eru ákvörðuð í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 4. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 125 (1).

⁽¹⁾ Hefur ekki verið birt. Verður birt fyrir ágúst 2010.

*3. viðbætur***Aðferð við ákvörðun á sjónsvæði á framrúðum ökutækja**

Sjónsvæði A og B eru fundin í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 18. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 43.

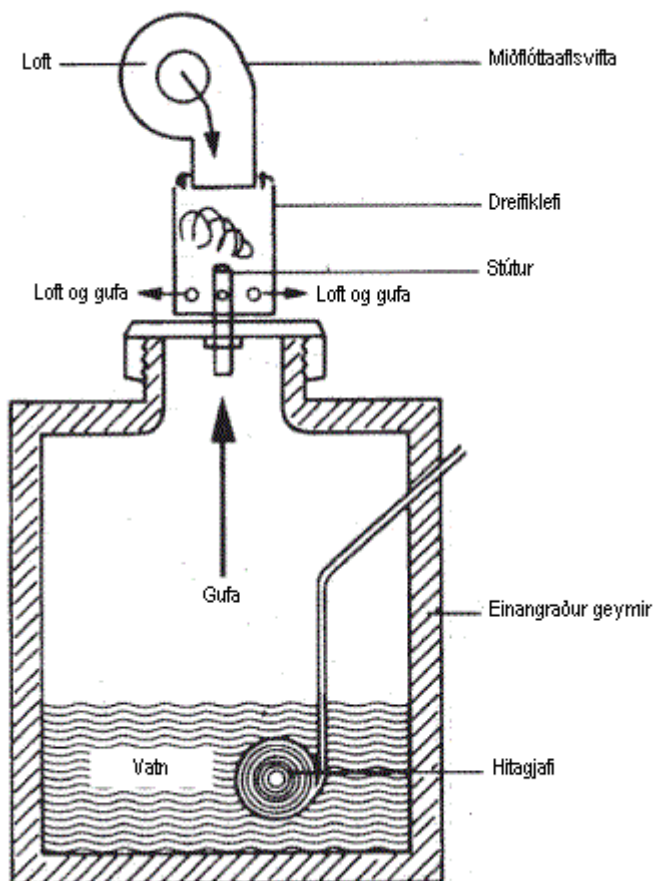
4. viðbætur

Kröfur vegna gufutækis

1. EIGINLEIKAR
 - 1.1. Gufutæki sem notað er við prófunina skal hafa eftirfarandi almenna eiginleika:
 - 1.1.1. Vatnsgeymir skal a.m.k. hafa rými fyrir 2,25 lítra.
 - 1.1.2. Varmatap við suðumark skal ekki vera meira en 75 W við umhverfishita sem nemur -3 ± 1 °C.
 - 1.1.3. Viftan skal afkasta 0,07 til 0,10 m³/mín við 0,5 millibara stöðugan þrýsting.
 - 1.1.4. Hringinn í kringum toppinn á tækinu skulu vera sex útstreymisgöt fyrir gufu, með jöfnu millibili (sjá mynd 1):
 - 1.1.5. Tækið skal kvarðað við -3 ± 1 °C til að sýna hvert 70 ± 5 g/klst. frágangur upp að hámarki n sinnum þessi tala, þar sem n er hámarksfjöldi sæta sem framleiðandi tilgreinir.

Mynd 1

Skýringarmynd af gufutæki

- 1.2. Tilgreindir íhlutir skulu hafa eftirfarandi einkenni hvað mál og efni varðar:
 - 1.2.1. Stútur
 - 1.2.1.1. Stærð:
 - 1.2.1.1.1. Lengd 100 mm.
 - 1.2.1.1.2. Innra þvermál: 15 mm.
 - 1.2.1.2. Smíðaeefni:
 - 1.2.1.2.1. Messing
 - 1.2.2. Dreifiklefi
 - 1.2.2.1. Stærð:
 - 1.2.2.1.1. Ytra rörþvermál
 - 1.2.2.1.2. Þykkt veggjar 0,38 mm.
 - 1.2.2.1.3. Lengd 115 mm.
 - 1.2.2.1.4. Með jöfnu millibili raðast sex göt með 6,3 mm þvermál 25 mm ofan við botninn á dreifiklefanum.
 - 1.2.2.2. Smíðaeefni:
 - 1.2.2.2.1. Messing
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 109/2011

2012/EES/67/24

frá 27. janúar 2011

um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 að því er varðar gerðarviðurkenningarkröfur tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra varðandi hjól- og aurlífabúnað (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 frá 13. júlí 2009 um gerðarviðurkenningarkröfur að því er varðar vélknúna ökutæki og eftirvagna þeirra og kerfi, ihluti og aðskildar tæknieiningar sem ætlaðar eru í slík ökutæki, með tilliti til almenns öryggis⁽¹⁾, einkum a-lið 1. mgr. 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð (EB) nr. 661/2009 er sérreglugerð um gerðarviðurkenningaraðferðina sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, ihlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun)⁽²⁾.
- 2) Reglugerð (EB) nr. 661/2009 fellir úr gildi tilskipun ráðsins 91/226/EBE frá 27. mars 1991 um samræmingu laga aðildarríkjanna um fyrirkomulag hjól- og aurlífa á tilteknum gerðum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra⁽³⁾.
- 3) Í reglugerð (EB) 661/2009 er mælt fyrir um grundvallarákvæði um kröfur fyrir gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja að því er varðar hjól- og aurlífabúnað þeirra og gerðarviðurkenningu hjól- og aurlífabúnaðar sem aðskilinnar tæknieiningar. Nú er nauðsynlegt að setja fram sérstakar verklagsreglur, prófanir og kröfur fyrir slíka gerðarviðurkenningu.
- 4) Þegar það er gert er viðeigandi að flytja kröfurnar sem settar eru fram í tilskipun 91/226/EBE yfir í þessa reglugerð og aðlaga þær, ef nauðsyn krefur, að þróun á sviði vísinda- og tæknipækkingar.

- 5) Gildissvið þessarar reglugerðar skal vera í samræmi við gildissvið reglugerðar (EB) nr. 661/2009 og takmarkast því við ökutæki í flokki N og O. Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit tækninefndarinnar um vélknúna ökutæki.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

Reglugerð þessi gildir um ökutæki í flokki N og O, eins og þau eru skilgreind í II. viðauka tilskipunar 2007/46/EB, og eru með áfestum hjól- og aurlífabúnaði og hjól- og aurlífabúnað sem ætlaður er til áfestingar á ökutæki í flokki N og O.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „hjól- og aurlífabúnaður“: búnaður sem ætlaður er til þess að hindra sundrun þess vatns sem ökutæki á hreyfingu þeytir upp með hjólbörðum sínum og sem er samansettur af aurbretti, aurlöpum og köppum sem eru með hjól- og aurlífatæki,
- 2) „aurbretti“: stífur eða hálfsvæigjanlegur ihlutur sem á að taka við því vatni sem hjólbarðar á hreyfingu þeyta upp og beina því að jörðu og sem getur að öllu leyti eða að hluta til verið óaðskiljanlegur hluti yfirbyggingar ökutækis eða annarra hluta ökutækis, svo sem neðri hluta hleðslupalls,
- 3) „aurlífi“: sveigjanlegur ihlutur sem er festur lóðrétt fyrir aftan hjól, á neðri hluta undirvagns eða hleðslupall, eða á aurbretti og sem á líka að draga úr hættunni á því að hjólbarðar þeyti smáhlutum, sérstaklega steinvölum, upp eða til hliðar að öðrum vegfarendum,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 34, 9.2.2011, bls. 2. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 40/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 2.8.2012, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 200, 31.7.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 103, 23.4.1991, bls. 5.

- 4) „hjól- og aurlífataeki“: hluti hjól- og aurlífabúnaðar sem getur samanstðið af loft-/vatnsskilju og orkugleypi,
- 5) „loft-/vatnsskilja“: íhlutur sem er hluti kappans og/eða aurlapa sem loft getur gengið í gegnum um leið og dregur úr dreifingu vatnsins,
- 6) „orkugleypir“: íhlutur sem er hluti aurbrettis og/eða kappa og/eða aurlapa sem gleypir orku frá vatnsúða og dregur þar með úr dreifingu vatnsins,
- 7) „ytri kappi“: íhlutur sem er staðsettur hér um bil í lóðréttu plani sem er samsíða lengdarplaninu ökutækis og sem getur verið hluti aurbrettis eða yfirbyggingar ökutækis,
- 8) „stýrð hjól“: hjól sem stýrisbúnaður ökutækisins hefur áhrif á,
- 9) „sjálfstæður ás“: ás sem snýst í kringum miðpunkt þannig að hann myndar láréttan boga með hreyfingu sinni,
- 10) „sjálfstýrandi hjól“: hjól sem ekki er stýrt með stýrisbúnaði ökutækisins en geta beygt um allt að 20° vegna núnings við jörð,
- 11) „lyftiás“: ás eins og hann er skilgreindur í lið 2.1.5. í I. viðauka tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/27/EB ⁽¹⁾,
- 12) „ökutæki án hleðslu“: ökutæki tilbúið til aksturs eins og segir í lið 2.6 í I. viðauka við tilskipun 2007/46/EB,
- 13) „sóli“: sá hluti hjólbarðans eins og hann er skilgreindur í lið 2.8 í II. viðauka við tilskipun ráðsins 92/23/EEB ⁽²⁾,
- 14) „gerð hjól- og aurlífataekja“: tæki sem ekki eru frábrugðin hvað varðar eftirfarandi atriði:
- a) aflfræðilega aðferð sem notuð er til að draga úr dreifingu vatnsins (gleyping á vatni-orku, loft/vatnsskilja),
- b) smíðaeefni,
- c) lögun,
- d) mál, að svo miklu leyti sem þau hafa áhrif á eiginleika smíðaefnisins,
- 15) „dráttarþreifreið fyrir festivagna“: dráttarþreifreið eins og hún er skilgreind í lið 2.1.1.2.2 í I. viðauka tilskipunar 97/27/EB,

- 16) „tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu“: tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu sem framleiðandi gefur upp eins og lýst er í lið 2.8 í I. viðauka tilskipunar 2007/46/EB,
- 17) „gerð ökutækis að því er varðar hjól- og aurlíf“: fullbúin eða ófullbúin ökutæki eða ökutæki fullbúin í áföngum, sem ekki eru frábrugðin hvað varðar eftirfarandi atriði:
- gerð hjól- og aurlífataekja sem uppsett eru á ökutæki,
- heiti framleiðanda fyrir gerð hjól- og aurlífabúnaðar.

3. gr.

EB-gerðarviðurkenning ökutækja að því er varðar hjól- og aurlífabúnað

1. Framleiðandinn eða fulltrúi framleiðanda skal leggja fram umsókn til viðurkenningaryfirvalds um EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til hjól- og aurlífabúnaðar.
 2. Umsóknin skal samin í samræmi við fyrirmyndina að upplýsingaskjalinu sem er að finna í 1. hluta I. viðauka.
 3. Ef viðeigandi kröfur, sem settar eru fram í III. og IV. viðauka við þessa reglugerð, eru uppfylltar skal viðurkenningaryfirvaldið veita EB-gerðarviðurkenningu og gerðarviðurkenningarnúmer í samræmi við númerakerfið sem sett er fram í VII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.
- Viðurkenningaryfirvaldið er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.
4. Að því er varðar 3. mgr. skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið afhenda EB-gerðarviðurkenningarvottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem er að finna í 2. hluta I. viðauka.

4. gr.

EB-gerðarviðurkenning hjól- og aurlífabúnaðar sem aðskilinnar tæknieiningar

1. Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal leggja fram umsókn til viðurkenningaryfirvalds um EB-gerðarviðurkenningu gerðar hjól- og aurlífabúnaðar sem aðskilinnar tæknieiningar.
- Umsóknin skal samin í samræmi við fyrirmyndina að upplýsingaskjalinu sem er að finna í 1. hluta II. viðauka.
2. Ef viðeigandi kröfur, sem settar eru fram í III. og IV. viðauka við þessa reglugerð, eru uppfylltar skal viðurkenningaryfirvaldið veita EB-gerðarviðurkenningu aðskilinnar tæknieiningar og gerðarviðurkenningarnúmer í samræmi við númerakerfið sem sett er fram í VII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 233, 25.8.1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 129, 14.5.1992, bls. 95.

Viðurkenningaryfirvald skal ekki úthluta annarri gerð aðskilinnar tæknieiningar sama númeri.

3. Að því er varðar 2. mgr. skal viðurkenningaryfirvaldið afhenda EB-gerðarviðurkenningarvottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem er að finna í 2. hluta I. viðauka.

5. gr.

EB-gerðarviðurkenningarmerki aðskilinnar tæknieiningar

Allar aðskildar tæknieiningar sem eru í samræmi við gerð sem hefur fengið gerðarviðurkenningu aðskilinnar tæknieiningar samkvæmt þessari reglugerð skulu bera EB-gerðarviðurkenningarmerki aðskilinnar tæknieiningar eins og sett er fram í 3. hluta II. viðauka.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. janúar 2011.

6. gr.

Gildistími og rýmkun viðurkenninga sem veittar eru samkvæmt tilskipun 91/226/EBE

Landsyfirvöld skulu heimila sölu og að tekin séu í notkun ökutæki og aðskildar tæknieiningar sem hlutu gerðarviðurkenningu samkvæmt tilskipun 91/226/EB fyrir 1. nóvember 2012 og skulu halda áfram að veita rýmkun viðurkenninga fyrir þau ökutæki og aðskildar tæknieiningar samkvæmt skilmálum tilskipunar 91/226/EBE.

7. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel Barroso

forseti.

I. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUSKJÖL VEGNA EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR ÖKUTÆKJA AÐ ÞVÍ ER VARÐAR HJÓL- OG AURHLÍFABÚNAÐ

1. HLUTI

Upplýsingaskjal

FYRIRMYND

Upplýsingaskjal nr. ... að því er varðar EB-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til hjól- og aurlífabúnaðar (*).

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):

0.3. Gerðarauðkenni ef slikt er á ökutækinu (b):

0.3.1. Staðsetning auðkennisins:

0.4. Ökutækjaflokkur (c):

0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):

1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS

1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:

1.3. Fjöldi ása og hjóla:

1.3.1. Fjöldi og staðsetning ása með tvöföldum hjólum:

1.3.2. Fjöldi og staðsetning stýriása:

2. MASSAR OG MÁL ^{(f)(g)}

(í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)

2.1. Hjólhaf (hjólhöf) (við fulla hleðslu) ^{(g)(1)}:

2.6. Massi ökutækis, tilbúins til aksturs (hámark og lágmark fyrir hvert afbrigði) Massi ökutækisins með yfirbyggingu og, ef um dráttarbifreið er að ræða í öðrum flokki en M₁, með tengibúnaði, sé hann áfestur af framleiðanda, tilbúins til aksturs, eða massi undirvagns, eða undirvagns með stýrishúsi, án yfirbyggingar og/eða tengibúnaðar ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með vökvum, verkfærum, varahjólum, ef það fylgir, og ökumanni og, ef um er að ræða hópibifreiðar og langferðabifreiðar, starfsmanni, sé sæti í ökutækinu fyrir starfsmann) ^(h) (hámark og lágmark fyrir hvort afbrigði):

2.6.1. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt (hámark og lágmark fyrir hvert afbrigði):

2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu sem framleiðandi gefur upp ⁽ⁱ⁾⁽³⁾:

9. YFIRBYGGING

9.20. Hjól- og aurlífabúnaður:

(*) Nota má upplýsingaskjalið sem sett er fram í II. viðauka við tilskipun 78/549/EBE fyrir ökutæki í flokki N1 og þau ökutæki í flokki N2 sem hafa tæknilega leyfilegan hámarksmassa með hleðslu sem ekki er meiri en 7,5 tonn, með því að nota undanþáguna í lið 0.1 í IV. viðauka við þessa reglugerð.

- 9.20.0. Til staðar: já/nei/ófullgerður⁽¹⁾:
- 9.20.1. Stutt lýsing á ökutækinu með tilliti til hjól- og aurlífabúnaðar þess og íhluta:
- 9.20.2. Nákvæmar teikningar af hjól- og aurlífabúnaðinum og staðsetningu hans á ökutækinu þar sem fram koma stærðir sem tilgreindar eru á myndunum í VI. viðauka við reglugerð 109/2011/ESB og þar sem tekið er tillit til ystu hluta hjólbarða-/hjólasamsetninga:
- 9.20.3. Viðurkenningarnúmer hjól- og aurlífabúnaðar, ef það er fyrir hendi:

Dagsetning, undirskrift

2. HLUTI

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill gerðarviðurkenningaryfirvalds

Tilkynning um:

- EB-gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
 - rýmkun EB-gerðarviðurkenningar ⁽²⁾
 - synjun EB-gerðarviðurkenningar ⁽²⁾
 - afturköllun EB-gerðarviðurkenningar ⁽²⁾
- } á gerð ökutækis að því er varðar hjól- og aurhlífabúnað

að því er varðar reglugerð (ESB) nr. .../... eins og henni var síðast breytt með reglugerð (ESB) nr. .../... ⁽²⁾

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. ÞÁTTUR

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ⁽³⁾
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽⁴⁾:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):

II. ÞÁTTUR

1. Viðbótarupplýsingar: sjá viðbót.
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót.
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er atriðaskrá með upplýsingasafni, sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent sé þess óskað.

1) Stríkið yfir það sem á ekki við.

2) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

3) Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka tilskipunar 2007/46/EB.

*Viðbót***við vottorð um EB-gerðarviðurkenningu nr.**

1. Viðbótarupplýsingar
- 1.1. Einkenni hjól- og aurhlífatækja (tegund, stutt lýsing, vörumerki eða viðskiptaheiti, gerðarviðurkenningarnúmer íhluta:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru):

II. VIÐAUKI

STJÓRNSÝSLUSKJÓL VEGNA EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR HJÓL- OG AURHLÍFABÚNAÐAR SEM AÐSKILINNA TÆKNIEININGA

1. HLUTI

Upplýsingaskjal

FYRIRMYND

Upplýsingaskjal nr. ... sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu hjól- og aurhlífabúnaðar sem aðskilinna tæknieininga.

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar sem um getur í þessu upplýsingaskjali eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:

0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):

1. LÝSING Á TÆKINU

1.1. Tæknilýsing á hjól- og aurhlífatæki þar sem fram komi hvaða aflfræðilegu aðferð er beitt og hvaða prófun skuli gerð á því:

1.2. Efni sem notuð eru:

1.3. Nægilega nákvæm(-ar) teikning(-ar) og í hæfilegum hlutföllum svo að hægt sé að bera kennsl á það (eða þau). Teikningin verður að sýna plássið sem ætlað er EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar:

Dagsetning

Undirskrift

2. HLUTI

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill gerðarviðurkenningaryfirvalds

Tilkynning um:

- EB-gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
 - rýmkun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
 - synjun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
 - afturköllun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- } á gerð hjól- og aurhlífabúnaðar sem íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar

að því er varðar reglugerð (ESB) nr. .../... eins og henni var síðast breytt með reglugerð (ESB) nr. .../... (1)

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. ÞÁTTUR

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda)
- 0.2. Gerð:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef það kemur fram á aðskildu tæknieiningunni (2):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-viðurkenningarmerkið á:
- 0.8. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 0.9. Nafn og heimilisfang fulltrúa framleiðandans (ef einhver):

II. ÞÁTTUR

1. Viðbótarupplýsingar (ef við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót.
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er atriðaskrá með upplýsingasafni, sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

*Viðbót***við vottorð um EB-gerðarviðurkenningu nr.**

1. Viðbótarupplýsingar
- 1.1. Vinnsluháttur tækis: gleypir orku/loft-/vatnsskilja ⁽¹⁾:
- 1.2. Einkenni hjól- og aurlífatækja (stutt lýsing, vörumerki eða viðskiptaheiti, númer):
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru):

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

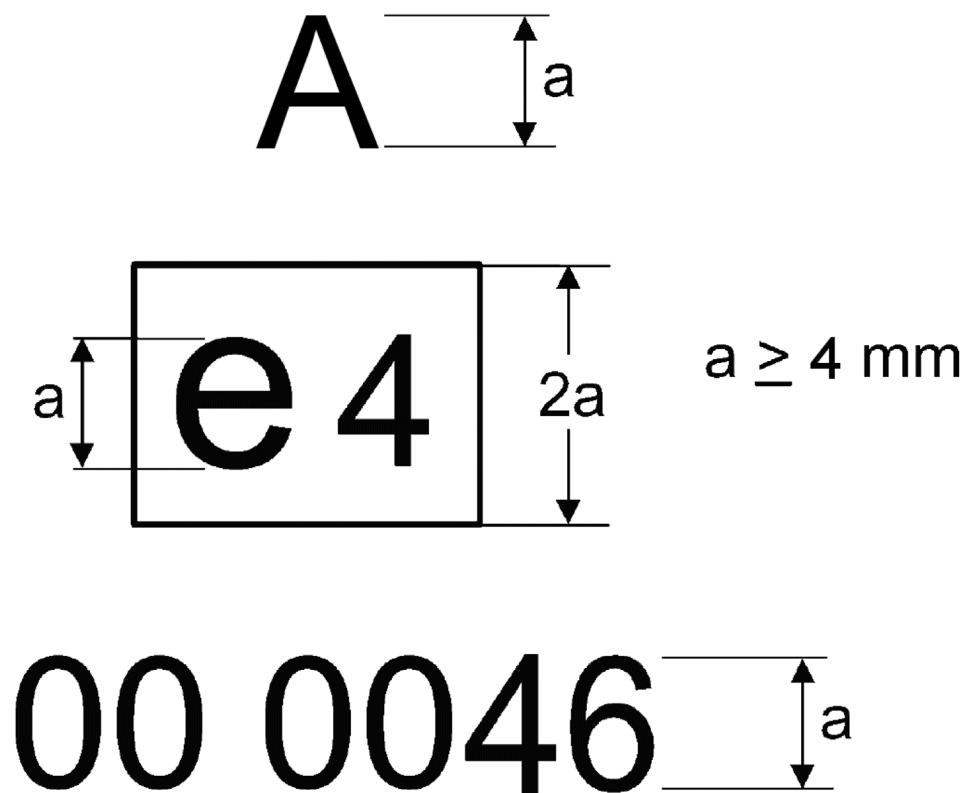
3. HLUTI

EB-gerðarviðurkenningarmerki aðskilinnar tæknieiningar

1. EB-gerðarviðurkenningarmerki aðskilinnar tæknieiningar skal samanstanda af:
 - 1.1. Réttthyrningi utan um lágstafinn „e“ en á eftir honum komi auðkennisnúmer aðildarríkisins sem veitti EB-gerðarviðurkenningu aðskilinnar tæknieiningar:

1 fyrir Þýskaland	19 fyrir Rúmeníu
2 fyrir Frakkland	20 fyrir Pólland
3 fyrir Ítalíu	21 fyrir Portúgal
4 fyrir Holland	23 fyrir Grikkland
5 fyrir Svíþjóð	24 fyrir Írland
6 fyrir Belgíu	26 fyrir Slóveníu
7 fyrir Ungverjaland	27 fyrir Slóvakíu
8 fyrir Tékkland	29 fyrir Eistland
9 fyrir Spán	32 fyrir Lettland
11 fyrir Breska konungsríkið	34 fyrir Búlgaríu
12 fyrir Austurríki	36 fyrir Litháen
13 fyrir Lúxemborg	49 fyrir Kýpur
17 fyrir Finnland	50 fyrir Möltu
18 fyrir Danmörku	
 - 1.2. Nálægt réttthyrningnum er sett „grunnviðurkenningarnúmer“ sem er í 4. hluta gerðarviðurkenningarnúmersins og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer þessarar reglugerðar eða síðustu meiriháttar tæknibreytingar á henni. Eins og sakir standa er raðnúmerið „00“.
 2. EB-gerðarviðurkenningarmerki aðskilinnar tæknieiningar skal fest á hjól- og aurlífatæki með þeim hætti að það sé óafmáanlegt, skýrt og auðlæsilegt, jafnvel þótt tækið hafi verið fest á ökutæki.
 3. Dæmi um EB-gerðarviðurkenningarmerki aðskilinnar tæknieiningar er sýnt hér á eftir.

Dæmi um gerðarviðurkenningarmerki aðskilinnar tæknieiningar

Til skýringar

Skýring EB-gerðarviðurkenning aðskilinnar tæknieiningar var gefin út af Hollandi með númeri 0046. Fyrstu tveir tölustafirnir (00) gefa til kynna að þessi aðskilda tæknieining var viðurkennd samkvæmt þessari reglugerð. Táknid „A“ gefur til kynna að þetta sé orkugleypandi tæki.

III. VIÐAUKI

1. HLUTI

Kröfur vegna hjól- og aurlífataekja

0. ALMENNAR FORSKRIFTIR

- 0.1. Hjól- og aurlífataeki skulu vera smíðuð þannig að þau vinni á réttan hátt við venjulega notkun á blautum vegum. Enn fremur skulu þau vera laus við alla byggingar- eða smíðagalla sem hamla því að þau vinni rétt.

1. PRÓFANIR SEM GERA SKAL

- 1.1. Hjól- og aurlífataekin eru sett í viðeigandi prófanir eins og lýst er í 2. og 3. hluta eftir því á hvaða aflfræðilegu aðferðum þau byggjast og verða að skila þeim niðurstöðum sem krafist er í lið 5 þessara hluta.

2. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÍHLUTAR

- 2.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu íhlutar vegna gerðar hjól- og aurlífataekja í samræmi við 7. gr. tilskipunar 2007/46/EB.

- 2.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er sett fram í 1. hluta II. viðauka.

- 2.3. Láta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:

Fjögur sýnishorn: þrjú þeirra verði notuð við prófanir og hið fjórða geymt á rannsóknarstofunni til sannprófunar síðar. Rannsóknarstofunni er heimilt að fara fram á að fá fleiri sýnishorn.

2.4. Áletranir

- 2.4.1. Á hverju sýnishorni skal vera skýr og óafmáanleg áletrun er sýni viðskiptaheiti eða vörumerki, tilvísun til gerðar og nægilega stórt pláss fyrir EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar.

- 2.4.2. Tákni „A“ fyrir tæki sem byggjast á því að gleypa orku eða „S“ fyrir tæki sem byggjast á loft-/vatnsskilju skal bætt við viðurkenningarmerkið í samræmi við lið 1.3 í viðbætinum við VII. viðauka við tilskipun 2007/46/EB.

2. HLUTI

Prófanir á hjól- og aurlífataekjum sem byggjast á því að gleypa orku

1. MEGINREGLA

Markmiðið með þessari prófun er að mæla hæfni tækis til að halda vatni í skefjum sem beint er að því með nokkrum vatnsbunum. Prófunarsamstæðunni er ætlað að líkja eftir aðstæðum þar sem tækið er uppsett í ökutæki einkum með tilliti til vatnsmagns og krafts sem frá vatninu stafar þegar hjólbarðasólinn þeytir því upp.

2. BÚNAÐUR

Sjá lýsingu á prófunarsamstæðunni á mynd 8 í VI. viðauka.

3. AÐSTÆÐUR VIÐ PRÓFUN

- 3.1. Prófanirnar skulu fara fram í lokuðu herbergi og kyrru lofti.

- 3.2. Umhverfshiti og hiti prófunarhlutanna skal vera 21 (± 3) °C.

- 3.3. Nota skal afjónað vatn.

- 3.4. Prófunarhlutana verður að undirbúa fyrir hverja prófun með vætingu.

4. AÐFERÐ

- 4.1. Festið 500 (+ 0/- 5) mm breitt og 750 mm langt sýnishorn af búnaðinum sem á að prófa við lóðréttu plötu prófunarbúnaðarins og gætið þess að sýnishornið liggi vel innan marka söfnunarilátsins og að engin hindrun geti beint vatninu til hliðar, hvorki áður né eftir að það skvettist á sýnishornið.

- 4.2. Stíllíð rennslisraða vatnsins á 0,675 (+/- 0,01) l/s og látið a.m.k. 90 l, í mesta lagi 120 l, buna lárétt á sýnishornið úr 500 (+/- 2) mm fjarlægð (mynd 8 í VI. viðauka).
- 4.3. Látið vatnið drjúpa af sýnishorninu ofan í söfnunarlátið. Reiknið hundraðshluta þess vatns sem safnað er miðað við magn þess vatns sem sprautað var.
- 4.4. Framkvæmið prófunina fimm sinnum á sýnishorninu í samræmi við liði 4.2 og 4.3. Reiknið út meðaltal hundraðshluta úr röð þessara fimm prófana.

5. NIÐURSTÖÐUR

- 5.1. Meðaltal hundraðshluta reiknað í lið 4.4 verður að vera 70% eða hærri.
- 5.2. Ef hæsti og lægsti hundraðshluti vatns, sem safnað er í röð fimm prófana, viku um meira en 5% frá meðaltali hundraðshluta, verður að endurtaka röð prófananna fimm.

Ef hæsti og lægsti hundraðshluti vatns, sem safnað er í annarri röð fimm prófana, viku aftur frá meðaltali hundraðshluta um meira en 5%, og ef lægra gildið uppfyllir ekki kröfur liðar 5.1, skal synjað um gerðarviðurkenningu.

- 5.3. Prófið hvort lóðrétt staða búnaðarins hafi áhrif á fengnar niðurstöður. Ef svo er verður að endurtaka aðferðina sem lýst er í liðum 4.1 til 4.4, í þeim stöðum sem gefa hæsta og lægsta hundraðshluta vatns sem safnað er, kröfur liðar 5.2 gilda áfram.

Meðaltal einstakra niðurstaðna skal svo tekið til að gefa meðaltal hundraðshluta. Þetta meðaltal hundraðshluta skal vera 70 eða hærri.

3. HLUTI

Prófun á hjól- og aurlífataekjum sem byggja á loft-/vatnsskilju

1. MEGINREGLA

Þessari prófun er ætlað að ákvarða hæfni gropins efnis, sem á að halda í skefjum vatni sem sprautað hefur verið á það með þrýstiloftsúðara.

Sá búnaður sem notaður er í prófuninni verður að líkja eftir þeim aðstæðum sem eru til staðar þar sem efnið er, að því er varðar magn og kraft þess vatns sem hjólbarðarnir þeyta upp, ef hann væri festur við ökutæki.

2. BÚNAÐUR

Sjá lýsingu á prófunarsamstæðunni á mynd 9 í VI. viðauka.

3. AÐSTÆÐUR VIÐ PRÓFUN

- 3.1. Prófanirnar skulu fara fram í lokuðu herbergi og kyrru lofti.
- 3.2. Umhverfshiti og hiti prófunarhlutanna skal vera 21 (± 3) °C.
- 3.3. Nota skal afjónað vatn.
- 3.4. Prófunarhlutana verður að undirbúa fyrir hverja prófun með vætingu.

4. AÐFERÐ

- 4.1. Festið 305 × 100 mm sýnishorn lóðrétt á prófunarsamstæðuna, gætið þess að ekkert rúm sé milli sýnishornsins og efri bogadregnu plötunnar og að bakkanum sé vandlega komið fyrir. Setjið 1 ± 0,005 lítra af vatni á kútinn á úðaranum og komið honum fyrir eins og lýst er á skýringarmyndinni.

- 4.2. Úðarinn er stilltur sem hér segir:

þrýstingur (við úðarann): 5 bör + 10 %/- 0 %

streymi: 1 lítri/mínútu ± 5 sekúndur

dreifing: hringlaga, 50 ± 5 mm í þvermál í 200 ± 5 mm fjarlægð frá sýnishorni, stútur 5 ± 0,1 mm í þvermál.

- 4.3. Úðið þar til enginn vatnsúði kemur og skráið tímann sem þetta tekur. Látið vatnið drjúpa af sýnishorninu á bakkann í 60 sekúndur og mælið magn þess vatns sem safnast. Mælið vatnsmagnið sem eftir er í kútnum. Reiknið rúmmálshlutfall þess vatns sem safnað var á móti rúmmálshlutfalli þess vatns sem var úðað.

- 4.4. Framkvæmið prófunina fimm sinnum og reiknið meðaltal hundraðshluta þess magns sem var safnað. Gætið að því við upphaf hverrar prófunar að bakkinn, úðarakúturinn og mælihlátið séu þurr.
5. NIÐURSTÖÐUR
- 5.1. Meðaltal hundraðshluta reiknað í lið 4.4 verður að vera 85 % eða hærra.
- 5.2. Ef hæsti og lægsti hundraðshluti vatns, sem safnað er í röð fimm prófana, vikur um meira en 5% frá meðaltali hundraðshluta, verður að endurtaka röð prófananna fimm. Ef hæsti og lægsti hundraðshluti vatns, sem safnað er í annarri röð fimm prófana, vikur aftur frá meðaltali hundraðshluta um meira en 5%, og ef lægra gildið uppfyllir ekki kröfur liðar 5.1, skal synjað um gerðarviðurkenningu.
- 5.3. Ef lóðrétt staða búnaðarins hefur áhrif á þær niðurstöður sem fást skal endurtaka ferlið sem lýst er í liðum 4.1 til 4.4 í þeim stöðum sem gefa hæsta og lægsta hundraðshluta vatns sem safnað er, kröfur liðar 5.2 gilda áfram.

Kröfur liðar 5.1 gilda þegar niðurstöður hverrar prófunar eru birtar.

IV. VIÐAUKI

Kröfur vegna gerðarviðurkenningar ökutækja að því er varðar hjól- og aurlífabúnað

0. ALMENNT

- 0.1. Ökutæki í flokki N og O, að undanskildum torfærutækjum, eins og þau eru skilgreind í II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB, skulu smíðuð með og/eða vera með áfestum hjól- og aurlífabúnaði þannig að þau uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessum viðauka. Ef um er að ræða ökutæki sem aðeins eru undirvagn með stýrishúsi er einungis heimilt að beita þessum kröfum að því er varðar hjólin sem stýrishúsið nær yfir.

Að því er varðar ökutæki í flokki N₁ og N₂, með leyfilegan hámarks massa með hleðslu sem er ekki meiri en 7,5 tonn, er heimilt að ósk framleiðanda að beita kröfum tilskipunar ráðsins 78/549/EBE (1) í stað krafna þessarar reglugerðar.

- 0.2. Kröfur þessa viðauka að því er varðar hjól- og aurlífatæki, eins og þau eru skilgreind í 4. mgr. 2. gr., eru ekki skyldubundnar fyrir ökutæki í flokkum N, O₁ og O₂, með leyfilegan hámarks massa með hleðslu sem er ekki meiri en 7,5 tonn, ökutæki sem eru aðeins undirvagn með stýrishúsi, ökutæki án yfirbyggingar eða ökutæki sem eru þannig gerð að hjól- og aurlífatæki falla ekki að notkun þeirra. Séu þess tæki hins vegar sett á þessi ökutæki verður þau að samrýmast kröfum þessarar reglugerðar.

1. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanirnar, í té dæmigert ökutæki fyrir þá gerð sem viðurkenna á, með áföstum hjól- og aurlífabúnaði.

ALMENNAR KRÖFUR

2. ÁSAR

2.1. Lyftiásar

Ef einn eða fleiri lyftiásar eru undir ökutækinu, skal hjól- og aurlífabúnaður hylja öll hjólin þegar ásin er niðri og þau hjól sem snerta jörðu þegar ásnum hefur verið lyft.

2.2. Sjálfstæðir ásar

Að því er varðar þessa reglugerð telst sjálfstæður ás af „snúningsgerð“ sem ás búinn stýrðum hjólum.

Ef sjálfstæður ás er undir ökutækinu verður hjól- og aurlífabúnaður að uppfylla skilyrðin sem gilda um óstýrð hjól sem fest eru undir snúningshluta. Ef hann er ekki festur á þann hluta verður hann að uppfylla skilyrðin sem gilda um stýrð hjól.

3. STAÐSETNING YTRI KAPPANS

Fjarlægðin „c“ milli lengdarplans sem liggur samsíða ökutækinu í snertilínu við utanverðan hjólbarðann, að frátalinni bingu á honum við jörðu, og innri brúnar kappans, má ekki vera meiri en 100 mm (myndir 1a og 1b í VI. viðauka).

4. ÁSTAND ÖKUTÆKIS

Þegar kannað er hvort ökutæki samræmist þessari reglugerð verður ástand þess að vera sem hér segir:

- a) það skal vera án hleðslu og hjólin skulu vísa beint fram,
- b) ef um er að ræða festivagna verður pallurinn að vera láréttur,
- c) loftþrýstingur í hjólbörðum skal vera eðlilegur

5. HJÓL- OG AURLÍFABÚNAÐUR

- 5.1. Hjól- og aurlífabúnaður verður að uppfylla forskriftirnar sem settar eru fram í 6. eða 8. lið.

(¹) Stjótd. EB L 168, 26.6.1978, bls. 45.

- 5.2. Hjól- og aurlífabúnaður fyrir óstýrð eða sjálfstýrandi hjól sem eru undir gólfri yfirbyggingar eða neðri hluta hleðslupalls, verða annað hvort að uppfylla forskriftirnar sem settar eru fram í 6. eða 8. lið eða þær sem sett er fram í 7. lið.

SÉRSTAKAR KRÖFUR

6. Kröfur varðandi orkugleypandi hjól- og aurlífabúnað vegna ása sem útbúnir eru með stýrð eða sjálfstýrandi eða óstýrð hjól.

6.1. Aurbretti

- 6.1.1. Aurbrettin skulu hylja svæðið beint ofan, framan og aftan við hjólbarðann eða hjólbarðana á eftirfarandi hátt:

- a) á eins- eða margása ökutæki, verður fremri brúnn (C) að ná fram að línunni O-Z þar sem Θ (beta) er í mesta lagi 45° ofan við lárétta línuna.

Aftasta brúnn (mynd 2 í VI. viðauka) verður að ná niður þannig að hún sé ekki meira en 100 mm ofan við lárétta línu sem hugsast dregin gegnum miðju hjólsins,

- b) á margása ökutæki, á hornið Θ aðeins við fremsta á sinn og krafan að því er varðar hæð öftustu brúnar á aðeins við aftasta á sinn,

- c) aurbrettið verður að vera a.m.k. „q“ breitt (mynd 1a í VI. viðauka) og nægilega breitt til að hylja alla breidd hjólbarðans „b“ eða breidd tveggja hjólbarða „t“ ef tvöföld hjól eru á ásunum, að teknu tilliti til ytra máls hjólbarða/hjóla sem framleiðandi gefur upp. Stærðarmálin „b“ og „t“ skulu mæld í nafarhæð, að undanskildum merkingum, rifflum, hlífðarröndum, o.s.frv., á hjólbörðunum utanverðum.

- 6.1.2. Innan á aurbrettinu að aftanverðu skal vera búnaður til að draga úr úðamyndun sem uppfyllir forskriftirnar sem settar eru fram í 2. hluta III. viðauka. Efnið verður að hylja aurbrettið innanvert upp í hæð sem ákvarðast af beinni línu sem nær frá miðju hjóli og myndar a.m.k. 30° horn við lárétt plan (mynd 3 í VI. viðauka).

- 6.1.3. Ef aurbrettin eru gerð úr nokkrum íhlutum skal þess gætt við ísetningu að ekki séu á þeim neinar raufar sem úði kemst í gegnum þegar ökutækið er á hreyfingu. Þessi krafa telst uppfyllt ef buna, sem spýtist út frá hjólinu miðju og yfir alla breidd akstursflatar hjólbarðans og er innan þeirra marka sem aurbrettið hylur, lendir alltaf á hluta hjól- og aurlífabúnaðar, þegar ökutækið er annað hvort með eða án hleðslu.

6.2. Ytri kappar

- 6.2.1. Ef um er að ræða einn ás skal lægri brún ytri kappi ekki vera utan við eftirfarandi fjarlægðir og radiusa eins og mælt frá miðju hjólsins, nema við lægstu brúnir, sem geta verið ávalar (mynd 2 í VI. viðauka).

Löftfjöðrun:

a) Ásar með stýrðum hjólum eða sjálfstýrandi hjólum:	}	$R_v \leq 1,5 R$
Frá frambrún (að framenda ökutækisins) (punktur C)		
Til afturbrúnar (að afturenda ökutækisins) (punktur A)		

b) Ásar með óstýrðum hjólum:	}	$R_v \leq 1,25 R$
Frá frambrún (punktur C)		
Til afturbrúnar (punktur A)		

Vélræn fjöðrun

- a) almennt $R_v \leq 1,8 R$

- b) óstýrð hjól fyrir ökutæki með tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu meiri en 7,5 t $R_v \leq 1,5 R$

þar sem R er radius hjólbarðans á ökutækinu og R_v er fjarlægðin, sýnd sem radius, niður í neðri brún ytri kappans.

- 6.2.2. Á margása ökutæki skulu kröfurnar sem mælt er fyrir um í lið 6.2.1 ekki gilda milli lóðréttu þverplananna, sem fara í gegnum miðju fyrsta og aftasta áss, þar sem ytri kappi má vera beinn til þess að tryggja samfelldni hjól- og aurlífabúnaðar. (Mynd 4 í VI. viðauka).
- 6.2.3. Fjarlægðin milli efsta og lægsta punkts hjól- og aurlífabúnaðar (aurbretti og ytri kappi), mæld á hvaða þversniði sem er hornrétt á aurbrettið (sjá myndir 1b og 2 í VI. viðauka), skal ekki vera minni en 45 mm alls staðar aftan við lóðréttu línu sem hugsast dregin í gegnum miðju hjólsins eða fyrsta hjóls, ef um er að ræða margása ökutæki. Draga má úr þessari fjarlægð smám saman fyrir framan þessa línu.
- 6.2.4. Ekki skulu vera neinar rifur í ytri kappanum eða milli ytri kappans og annarra hluta aurbrettisins sem hleypa úða í gegn þegar ökutækið er á hreyfingu.
- 6.2.5. Mögulegt er að kröfur í liðum 6.2.3 og 6.2.4 séu ekki uppfylltar staðbundið ef kappinn er samsettur úr mismunandi einingum sem hreyfast með tilliti til hver annarrar.
- 6.2.6. Dráttarþreifðar fyrir festivagna með lágan undirvagn nánar tiltekið, þær dráttarþreifðar þar sem hæð tengipinna (skilgreind í lið 6.20 í ISO-staðli 612 frá árinu 1978) frá jörðu er jöfn eða lægri en 1100 mm, mega vera hannaðar þannig að þær séu undanþegnar kröfum í a-lið liðar 6.1.1, og í liðum 6.1.3 og 6.2.4. Með tilliti til þessa skulu aurbretti og kappar ekki hylja svæðið beint fyrir ofan hjólbarða afturása þegar þessar dráttarþreifðar eru tengdar við festivagn, til þess að komast hjá því að hjól- og aurlífabúnaður skemmist. Aurbretti og kappar þessara ökutækja skulu þó vera í samræmi við kröfur framangreindra liða í geirum sem eru meira en 60° frá lóðréttri línu, sem fer í gegnum miðju hjólsins, fyrir framan og aftan þessa hjólbarða.

Þessi ökutæki skulu því vera hönnuð þannig að þau uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í fyrstu málsgrein, þegar þau eru notuð án festivagns.

Til að geta uppfyllt þessar kröfur kunna aurbretti og kappar, t.d., að vera hlutur sem hægt er að fjarlægja.

6.3. Aurlápi

- 6.3.1. Breidd flapans skal uppfylla kröfur fyrir „q“ í c-lið liðar 6.1.1, nema þar sem hluti flapans er innan aurbrettis. Í slíkum tilfellum verður þessi hluti flapans að vera a.m.k. jafnbreiddur sóla hjólbarðans.

Breidd þess hluta aurlapanna sem er undir aurbrettinu verður að uppfylla skilyrði sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein, með allt að 10 mm vikmörk á hvorri hlið.

- 6.3.2. Flapinn skal vera að mestu lóðréttur.

- 6.3.3. Hámarkshæð að brún flapans að neðan skal ekki vera meiri en 200 mm (mynd 3 í VI. viðauka).

Fjarlægð þessi er aukin í 300 mm ef um er að ræða aftasta ás þar sem fjarlægð frá miðju lægri brúnar ytri kappi, Rv, er ekki meiri en radiuss hjólbarðanna, sem eru á hjólunum á þeim ás.

Hámarkshæð að brún aurlapans að neðan frá jörðu má hækka í 300 mm ef framleiðandi telur það tæknilega viðeigandi, með tilliti til eiginleika fjöðrunar.

- 6.3.4. Aurlapinn má ekki vera í meira en 300 mm láréttri fjarlægð frá öftustu brún hjólbarðans.

- 6.3.5. Á margása ökutæki, þar sem fjarlægðin d á milli hjólbarða á aðliggjandi ásum er minni en 250 mm, þarf aðeins að hafa aurlapa við aftari hjólin. Hafa verður aurlapa aftan við hvert hjól ef fjarlægðin d milli hjólbarða á aðliggjandi ásum er a.m.k. 250 mm (mynd 4 VI. viðauka).

- 6.3.6. Aurlapar mega ekki sveigjast meira en 100 mm aftur á við undan 3 N krafti sem beitt er á 100 mm breiðan hluta hans 50 mm ofan við neðri brún.

- 6.3.7. Öll framanverð hlið aurlapans sem hefur þá lágmarksbreidd sem krafist er verður að hafa hjól- og aurlífatæki sem uppfylla forskriftirnar sem settar eru fram í 2. hluta III. viðauka.

- 6.3.8. Ekki skulu vera neinar rifur sem hleypa úða í gegn milli neðri brúnar aurbrettisins að aftan og aurflapans.
- 6.3.9. Ef hjól- og aurlífataeki uppfyllir forskriftirnar að því er varðar aurflapa (liður 6.3) er ekki þörf fyrir aðra aurflapa.
7. Kröfur að því er varðar hjól- og aurlífabúnað með orkugleypandi hjól- og aurlífataeki fyrir tiltekna ása sem hafa óstýrð eða sjálfstýrandi hjól (sjá lið 5.2).
- 7.1. **Aurbretti**
- 7.1.1. Aurbretti skulu hylja svæðið beint ofan við hjólbarðann eða hjólbarðana. Fram- og afturendar þeirra verða að ná niður að láréttu plani sem er í snertilínu við efri brún hjólbarðans eða hjólbarðanna (mynd 5 í VI. viðauka). Þó er heimilt að við afturendann sé festur aurflapi og verður hann þá að ná að efri hluta aurbrettisins (eða sambærilegs ihlutar).
- 7.1.2. Allt innanvert aurbrettið að aftan verður að hafa hjól- og aurlífataeki sem uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 2. hluta III. viðauka.
- 7.2. **Ytri kappar**
- 7.2.1. Á eins- eða margása ökutæki þar sem fjarlægðin milli samliggjandi hjólbarða er a.m.k. 250 mm skal vera ytri kappi á svæðinu sem nær frá neðri að efri brún aurbrettis að beinni línu sem myndast af snertilínu við efri brún hjólbarðans eða hjólbarðanna og liggur á milli lóðrétts plans við frambrún hjólbarðans og aurbrettis eða aurflapa sem staðsettur er aftan við hjólið eða hjólin (mynd 5b í VI. viðauka).
- Á margása ökutæki skal vera ytri kappi við hvert hjól.
- 7.2.2. Ekki skulu vera neinar rifur sem hleypa úða í gegn milli ytri kappans og innri brúnar aurbrettis.
- 7.2.3. Ef aurflapar eru ekki settir við hvert hjól (sjá lið 6.3.5) skal ytri kappinn vera órofinn milli ytri brúnar aurflapans allt að lóðréttu plani sem er í snertilínu við fremstu brún hjólbarðans á fremsta ás.(mynd 5a í VI. viðauka).
- 7.2.4. Allt innra borð ytri kappans sem ekki má vera minni en 100 mm að dýpt þarf að hafa orkugleypandi hjól- og aurlífataeki sem er í samræmi við kröfur 2. hluta í III. viðauka.
- 7.3. Þessir flapar verða að ná að neðri hluta aurbrettis og vera í samræmi við liði 6.3.1. til 6.3.9.
8. Kröfur varðandi hjól- og aurlífabúnað með hjól- og aurlífataeki með loft-/vatnsskilju fyrir ása með stýrð og óstýrð hjól.
- 8.1. **Aurbretti**
- 8.1.1. Aurbretti verða að vera í samræmi við kröfur c-liðar í lið 6.1.1.
- 8.1.2. Aurbretti á einum eða fleiri ásum þar sem fjarlægð á milli hjólbarða á aðliggjandi ásum fer yfir 300 mm verða einnig að vera í samræmi við a-lið liðar 6.1.1.
- 8.1.3. Á margása ökutæki þar sem fjarlægðin milli hjólbarða á aðliggjandi ásum er ekki meiri en 300 mm þurfa aurbrettin einnig að vera í samræmi við fyrirmyndina sem sýnd er á mynd 7.
- 8.2. **Ytri kappar**
- 8.2.1. Á neðanverðum ytri köppum verða að vera hjól- og aurlífataeki með loft-/vatnsskilju sem er í samræmi við kröfur 3. hluta III. viðauka.

- 8.2.2. Á eins- eða margása ökutæki þar sem fjarlægð á milli hjólbarða á aðliggjandi ásum er meiri en 300 mm skulu hámarksból og radíusar á hjól- og aurhlífabúnaðinum sem er á ytri kappanum vera sem hér segir miðað við hjólmiðju (myndir 6 og 7 í VI. viðauka):

a) Ásar með stýrðum hjólum eða sjálfstýrandi hjólum: Frá frambrún (að framenda ökutækisins) (punktur C við 30°) Til afturbrúnar (að afturenda ökutækisins) (punktur A við 100 mm)	}	$R_v \leq 1,05 R$
b) Ásar með óstýrðum hjólum: frá frambrún (punktur C við 20°) Frá frambrún (punktur C) Til afturbrúnar (punktur A við 100 mm)	}	$R_v \leq 1,00 R$

þar sem

R = radíus hjólbarðans undir ökutækinu,

R_v = lengd geislans frá neðri brún ytri kappa að hjólmiðju.

- 8.2.3. Á margása ökutæki þar sem fjarlægðin á milli hjólbarða á aðliggjandi ásum er ekki meiri en 300 mm, þurfa ytri kappar sem staðsettir eru í rými milli ása að fylgja þeirri línu sem tilgreind er í lið 8.1.3 og skulu ná það langt niður að þeir séu ekki meira en 100 mm ofan við lárétta, beina línu sem nær í gegnum hjólamiðjurnar (mynd 7 í VI. viðauka).

- 8.2.4. Djúpt ytri kappans verður að vera meiri en 45 mm, alls staðar aftan við lóðrétta línu sem fer í gegnum miðju hjólsins. Framan við þessa línu má draga smám saman úr djúpt kappans.

- 8.2.5. Ekki skulu vera neinar rifur sem hleypa úða í gegnum ytri kappann eða milli ytri kappanna og aurbrettanna.

8.3. Aurlápi

- 8.3.1. Aurlápar verða:

- a) að vera í samræmi við lið 6.3 (mynd 3 í VI. viðauka) eða
- b) að vera í samræmi við liði 6.3.1, 6.3.2, 6.3.5 og 8.3.2 (mynd 6 í VI. viðauka).

- 8.3.2. Hjól- og aurhlífabúnaður sem er í samræmi við forskriftirnar sem settar eru fram í IV. viðauka verður að vera á þeim aurlöpum sem um getur í b-lið liðar 8.3.1, a.m.k. eftir allri brúninni.

- 8.3.2.1. Neðri brún hjól- og aurhlífatækis má ekki vera meira en 200 mm frá jörðu.

Hámarkshæð að brún aurlapans að neðan frá jörðu má hækka í 300 mm ef framleiðandi telur það tæknilega viðeigandi, með tilliti til eiginleika fjöðrunar.

- 8.3.2.2. Hjól- og aurhlífatæki þarf að vera a.m.k. 100 mm djúpt.

- 8.3.2.3. Ef frá er talinn neðsti hluti aurlapans, sem um getur í b- lið liðar 8.3.1 sem hjól- og aurhlífatæki er fest við, má aurlapinn ekki sveigjast meira en 100 mm aftur á við undan 3 N krafti sem beitt er á 100 mm breiddan hluta hans, mælt þar sem aurlápi mætir hjól- og aurhlífatæki í vinnustöðu, 50 mm ofan við neðri brún aurlapans.

- 8.3.3. Aurlapinn má ekki vera í meira en 200 mm láréttri fjarlægð frá öftustu brún hjólbarðans.

9. Á margása ökutæki kann hjól- og aurhlífabúnaður eins áss, sem ekki er sá aftasti, ekki að hylja alla breidd hjólbarðasólans þegar staðbundinn möguleiki er á truflun milli hjól- og aurhlífabúnaðar og burðarvirkis ásanna eða fjöðrunarinnar eða undirvagnsins.

V. VIÐAUKI

Samræmi framleiðslu og lok framleiðslu

1. Samræmi framleiðslu

1.1. Öll hjól- og aurlífatæki sem hafa EB-gerðarviðurkenningarmerki iðlutar þurfa að vera í samræmi við gerðina sem hefur verið viðurkennd. Yfirvaldið sem gefur út EB- gerðarviðurkenningarmerki skal halda eftir einu sýnishorni sem, ásamt vottorðinu um EB-gerðarviðurkenningarmerki iðlutar, er heimilt að nota til að ákvarða hvort tæki sem eru markaðssett og bera EB-gerðarviðurkenningarmerki iðlutar uppfylli tilgreindar kröfur.

1.2. Gerð tækis er skilgreind eftir þeim fyrirmyndum og skýringargögnum sem lögð eru fram þegar sótt er um EB-gerðarviðurkenningu iðlutar. Heimilt er að tæki sem hafa sömu eiginleika og iðluti og tæki sem hafa verið viðurkennd, með undantekningu um afbrigði sem hafa ekki áhrif á eiginleika sem um getur í þessum viðauka, teljist til sömu gerðar.

1.3. Framleiðandi framkvæmir reglubundið eftirlit til að tryggja samræmi framleiðslu við viðurkennda gerð.

Í þessu augnamiði verður framleiðandinn að hafa annaðhvort tiltæka rannsóknarstofu sem er nægilega vel búin til að framkvæma nauðsynlegar prófanir eða að láta samþykta rannsóknarstofu annast prófanir á samræmi framleiðslunnar.

Niðurstöður samræmisprófunar á framleiðslu skulu vera aðgengilegar í a.m.k. 1 ár til að lögbær yfirvöld geti skoðað þær.

1.4. Lögbær yfirvöld geta einnig framkvæmt skyndikannanir.

1.5. Kannað skal samræmi framleiðslu við viðurkennda gerð tækis við þær aðstæður sem um getur í II. viðauka og í samræmi við þær aðferðir sem þar er kveðið á um.

Að beiðni þeirra yfirvalda sem veittu gerðarviðurkenningu iðlutar skulu framleiðendur afhenda þeim tæki af áður viðurkenndum gerðum til að gera megi samræmisprófanir.

1.6. Tæki teljast vera í samræmi ef 9 af 10 sýnishornum sem valin eru af handahófi uppfylla kröfur 4. liðar í 2. hluta og 4. liðar í 3. hluta III. viðauka.

1.7. Ef skilyrðin sem tilgreind eru í lið 1.6 eru ekki uppfyllt þarf að velja af handahófi 10 sýnishorn í viðbót til skoðunar.

Meðaltal allra mælinga sem gerðar eru verður að vera í samræmi við forskriftirnar í 4. lið í 2. hluta og 4. lið í 3. hluta III. viðauka, og engin ein mæling má vera undir 95% af tilgreindu gildi.

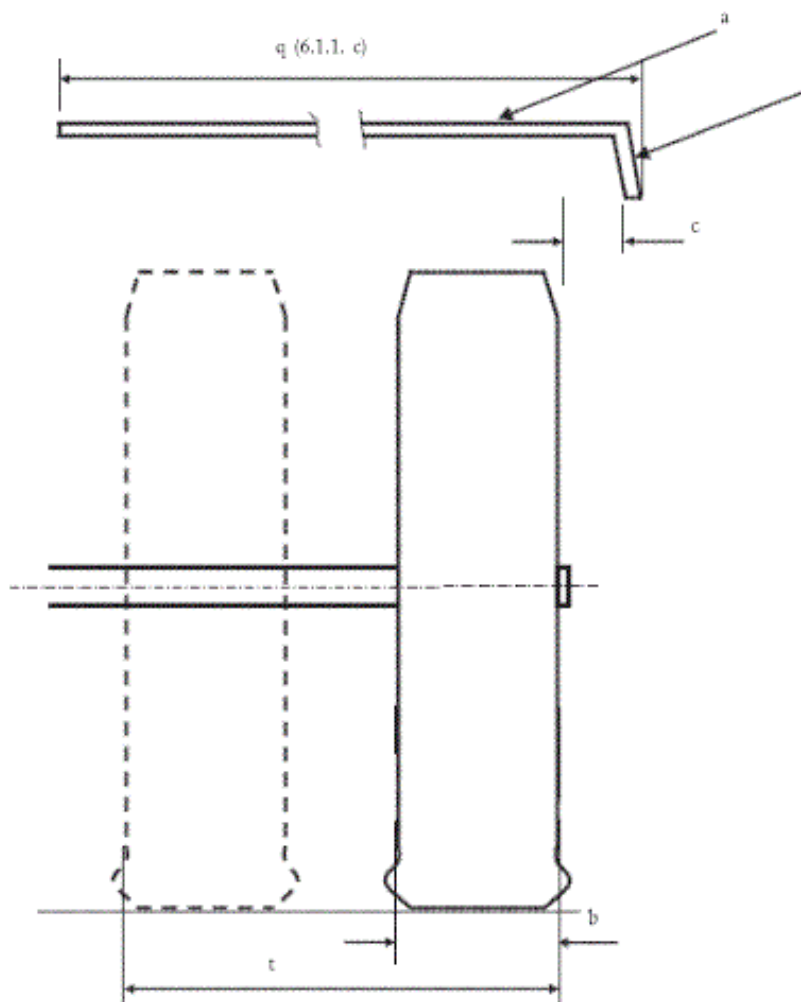
2. Lok framleiðslu

Handhafi EB- gerðarviðurkenningar iðlutar sem hættir framleiðslu verður þegar í stað að tilkynna lögbærum yfirvöldum um það.

VI. VIÐAUKI

MYNDIR

Mynd 1a

Breidd (q) aurbrettis (a) og staðsetning kappans (j)

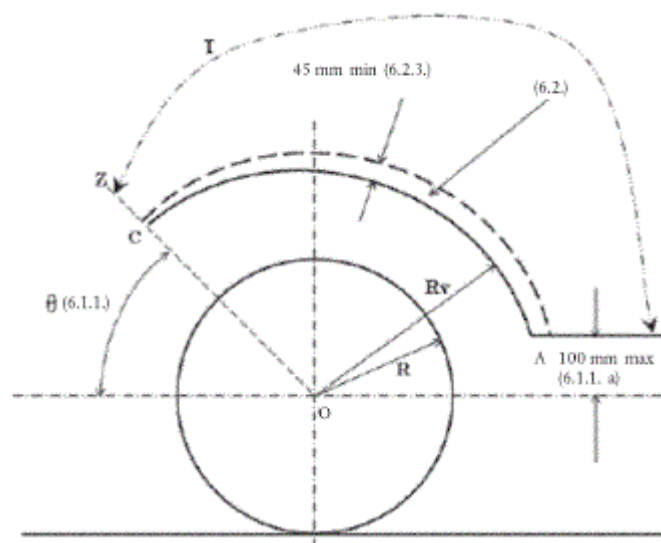
Athugasemd: Tölustafirnir vísa til samsvarandi liða í IV. viðauka.

Mynd 1b

Dæmi um mælingu á ytri kappi

Mynd 2

Mál á aurbretti og ytri kappa

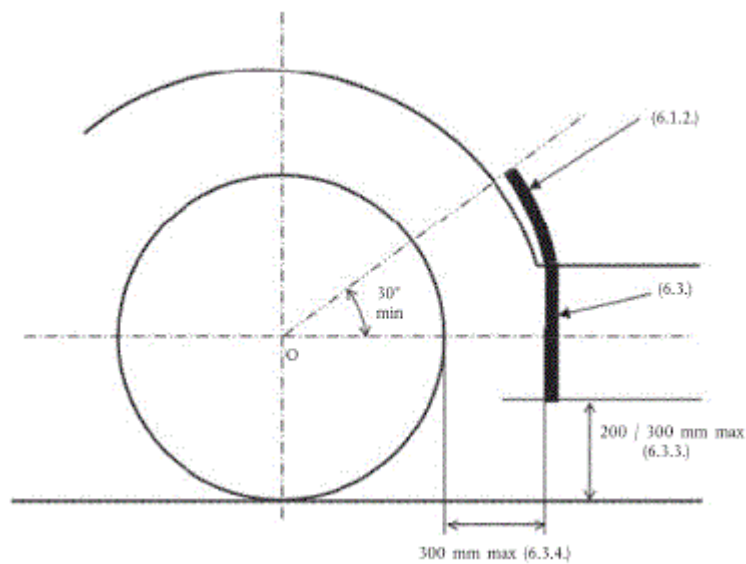

Athugasemd:

1. Tölustafirir vísa til samsvarandi liða í IV. viðauka.
2. T: umfang aurbrettis.

Mynd 3

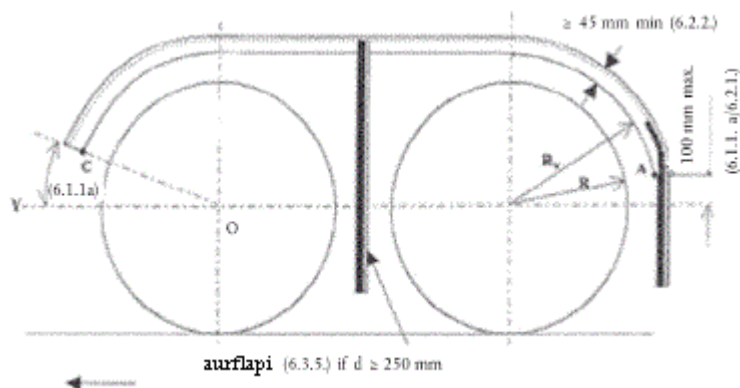
Staðsetning aurbrettis og aurflapa

Athugasemd: Tölustafirir vísa til samsvarandi liða í IV. viðauka.

Mynd 4

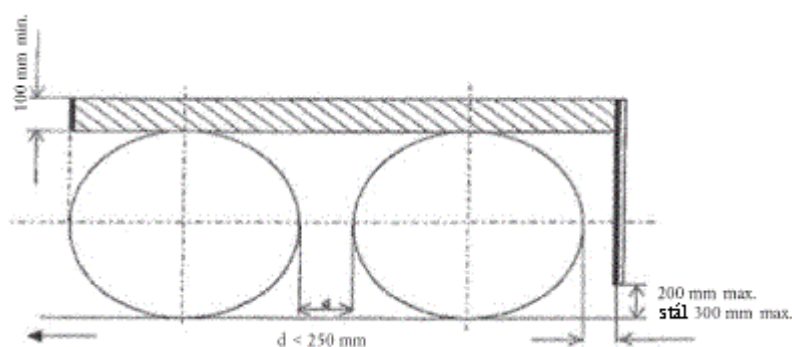
Skýringarmynd sem sýnir samsetningu hjól- og aurhlífabúnaðar (aurbretti, aurflapa, ytri kappa) þ.m.t. hjól- og aurhlífatæki (orkugleypa) fyrir margása ökutæki

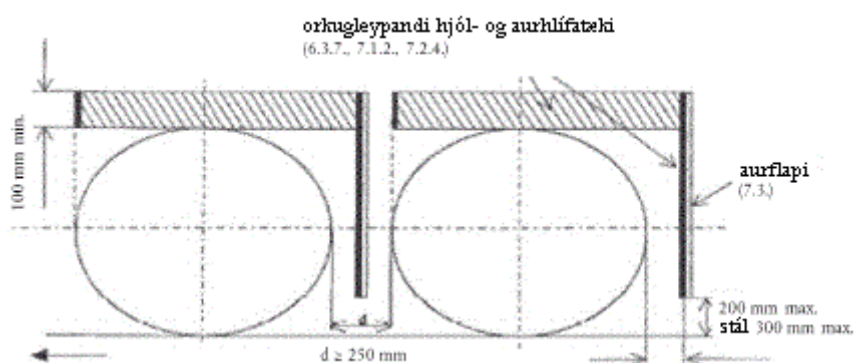
Mynd 5

Skýringarmynd sem sýnir samsetningu hjól- og aurhlífabúnaðar, þ.m.t. hjól- og aurhlífatæki (orkugleypa) fyrir ása með óstýrðum eða sjálfstýrðum hjólum.

(liðir 5.2 og 7 – IV. viðauki)

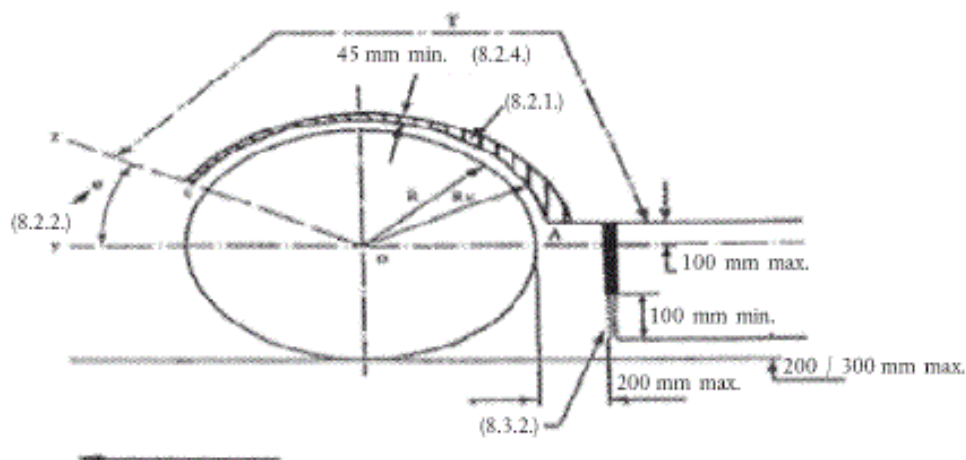
- a) Margása ökutæki þar sem fjarlægð milli hjólbarða er minni en 250 mm.

- b) Eins- eða margása ökutæki þar sem fjarlægð milli hjólbarða er ekki minni en 250 mm.

Mynd 6

Skýringarmynd sem sýnir samsetningu hjól- og aurhlífabúnaðar, þ.m.t. hjól- og aurhlífataeki með loft-/vatnsskiljum fyrir ása með stýrðum, sjálfstýrðum eða óstýrðum hjólum

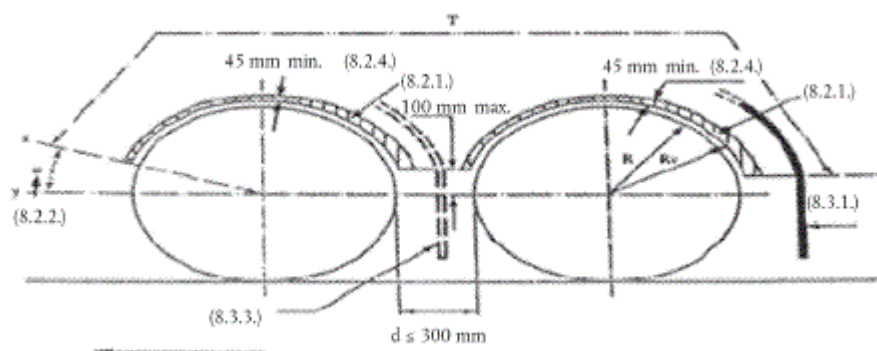

Athugasemd:

1. Tölustafirnr vísa til samsvarandi liða í IV. viðauka.
2. T: umfang aurbrettis.

Mynd 7

Skýringarmynd sem sýnir samsetningu hjól- og aurhlífabúnaðar, þ.m.t. hjól- og aurhlífataeki (aurbretti, aurflapi, ytri kappi) fyrir margása ökutæki þar sem fjarlægð milli hjólbarða er ekki meiri en 300 mm

$d \geq 250$ mm: nota þarf aurflapa

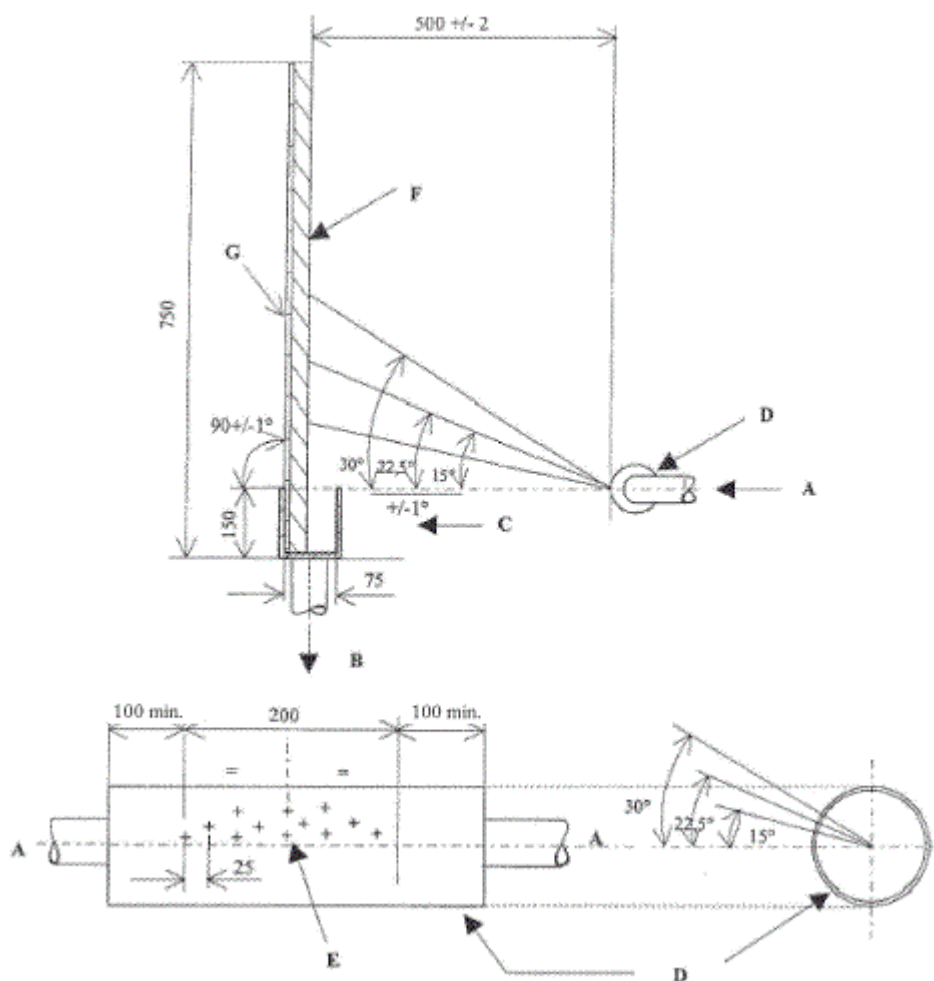
Athugasemd:

1. Tölustafirnr vísa til samsvarandi liða í IV. viðauka.
2. T: umfang aurbrettis.

Mynd 8

Prófunarsamstæða hjól- og aurhlífatækja sem byggja á því að gleypa orku

(2. HLUTI, III. viðauki)

Athugasemd:

A = vatn kemur frá dælu

B = rennsli í söfnunarlát

C = söfnunarlát með innra mál 500 (+ 5/– 0) mm að lengd og 75 (+ 2/– 0) mm að breidd

D = ryðfrí stálpípa, ytra þvermál 54 mm, þykkt veggjar 1,2 (+/– 0,12) mm hrufutala innra og ytra borðs Ra á bilinu 0,4 og 0,8 µm

E = 12 sívalar geislalægt boraðar holur með köntuðum, gráðuhreinsuðum brúnum. Þvermál þeirra, mælt innan og utan á pípunni er 1,68 (+ 0,010/– 0) mm

F = 500 (+ 0/– 5) mm breitt sýnishorn skal prófað

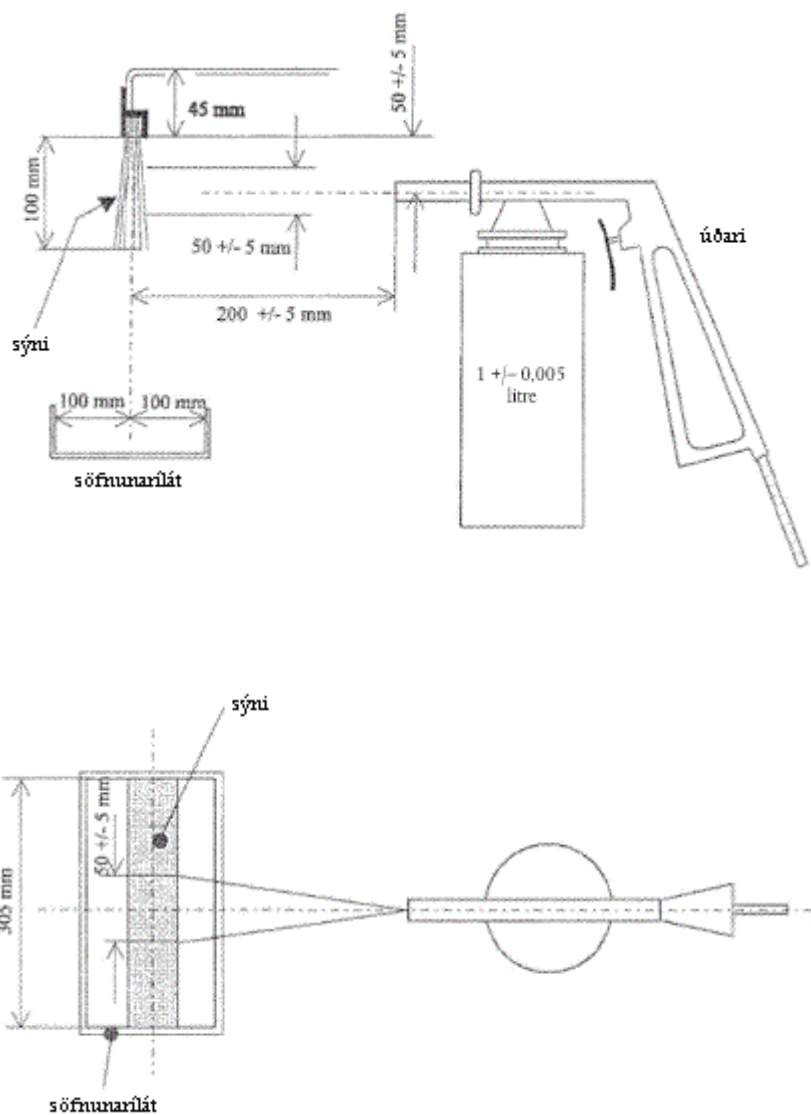
G = stíf flöt plata

Öll línuleg mál eru sýnd í millimetrum.

Mynd 9

Prófunarsamstæða fyrir hjól- og aurhlífataeki með loft-/vatnsskilju

(3. HLUTI, III. viðauki)

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 595/2009

2012/EES/67/25

frá 18. júní 2009

um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja og hreyfla með tilliti til losunar frá þungum ökutækjum (Euro VI) og um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 715/2007 og tilskipun 2007/46/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 80/1269/EEB, 2005/55/EB og 2005/78/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Innri markaðurinn myndar svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, frjáls för fólks, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar skulu tryggðir. Í þeim tilgangi er heildargerðarviðurkenningarferfi Bandalagsins fyrir vélknúin ökutæki til staðar. Tæknilegar kröfur vegna gerðarviðurkenningar vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar skulu því samræmdar til að koma í veg fyrir að samþykktar verði mismunandi kröfur frá einu aðildarríki til annars og til að tryggja öfluga umhverfisvernd.

- 2) Þessi reglugerð er ný sérreglugerð um gerðarviðurkenningaraðferð Bandalagsins í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvöðum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽³⁾. Því ber að breyta IV., VI. og XI. viðauka við tilskipunina til samræmis við það.

- 3) Að beiðni Evrópuþingsins hefur ný aðferð, sem felur í sér reglusetningu, verið innleidd í ökutækjalöggjöf Bandalagsins. Með þessari reglugerð eru því sett grundvallarákvæði um losun frá ökutækjum með útblæstri en tækniforskriftir verða settar með framkvæmdaráðstöfunum, sem samþykktar eru með málsmeðferð í nefndum.

- 4) Sjötta aðgerðaáætlunin á sviði umhverfismála, sem samþykkt var með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1600/2002/EB frá 22. júlí 2002 ⁽⁴⁾, kveður á um nauðsyn þess að draga úr mengun að því marki að skaðleg áhrif á heilbrigði manna, þar sem sérstakur gaumur er gefinn þeim hópum sem eru viðkvæmir, og á umhverfið í heild verði í lágmarki. Með löggjöf Bandalagsins hefur verið komið á viðeigandi stöðlum fyrir gæði andrúmslofts til verndar heilsu manna, einkum viðkvæmra einstaklinga, sem og landsbundnum efri losunarmörkum. Í kjölfar orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar frá 4. maí 2001 sem kom á fót áætluninni „Hreint loft í Evrópu (CAFE)“, samþykkti hún aðra orðsendingu þann 21. september 2005 undir yfirskriftinni „Þemaáætlun um loftmengun“. Ein niðurstaða

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 188, 18.7.2009, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 41/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 43, 2.8.2012, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 211, 19.8.2008, bls. 12.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. desember 2008 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 8. júní 2009.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 242, 10.9.2002, bls. 1.

áætlunarinnar er sú að draga þurfi enn frekar úr losun í flutningageiranum (flutningar í lofti, á sjó og á landi), frá heimilum og orkugeiranum, landbúnaði og iðnaði til að ná markmiðum ESB um loftgæði. Í þessu sambandi skal líta á minnkun losunar frá ökutækjum sem hluta af heildaráætlun. Euro VI staðlarnir eru ein af ráðstöfununum sem ætlað er að draga úr raunverulegri losun loftmengunarefna við notkun eins og mengandi efnisagna og forefna ósons eins og köfnunarefnisoxíðs (NO_x) og vetniskolefna.

- 5) Til að ná markmiðum ESB um loftgæði þarf áframhaldandi átak til að draga úr losun frá ökutækjum. Þess vegna skal veita iðnaðinum skýrar upplýsingar um framtíðarviðmiðunarmörk fyrir losun og gefa honum viðeigandi tíma til að ná þeim og vinna að nauðsynlegri tækniþróun.
- 6) Einkum er nauðsynlegt að draga úr losun köfnunar-efnisoxíða frá þungum ökutækjum til að auka loftgæði og til að losun verði í samræmi við viðmiðunarmörk fyrir mengun og landsbundin losunarmörk. Ef viðmiðunarmörk fyrir losun á köfnunarefnisoxíði eru sett snemma ætti það að skapa vissu til langs tíma innan Evrópusambandsins í áætlanagerð fyrir framleiðendur ökutækja.
- 7) Þegar settir eru staðlar um losun er mikilvægt að hafa í huga áhrif þeirra á samkeppnishæfni markaða og framleiðenda, beinan og óbeinan kostnað sem fyrirtæki verða fyrir og ávinninginn að því er varðar örvin nýsköpunar, bætt loftgæði, minnkandi heilbrigðis-kostnað og lengri ævi.
- 8) Ótakmarkaður aðgangur að upplýsingum um ökutækjaviðgerðir á stöðluðu formi, sem nota má til að heimta tæknilegu upplýsingarnar, og virk samkeppni á markaði að því er varðar upplýsingaþjónustu á sviði viðgerða og viðhalds ökutækja eru nauðsynleg til að bæta starfsemi innri markaðarins, einkum að því er varðar frjálsa vöruflutninga, staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu. Stór hluti þessara upplýsinga varðar innbyggð greiningarkerfi (OBD) og samspil þeirra og annarra kerfa í ökutækinu. Nauðsynlegt er að mæla fyrir um tækniforskriftir sem framleiðendur skulu fara eftir við veitingu upplýsinga á vefsetrum sínum, auk markvissra ráðstafana til að tryggja sanngjarnan aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 9) Eigi síðar en 7. ágúst 2013 skal framkvæmdastjórnin fara yfir það hvernig kerfið með ótakmörkuðum aðgangi að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja virkar, með það fyrir augum að ákveða hvort rétt sé að steypa öllum ákvæðum um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja saman í einn texta, innan breyttrar rammalöggjafar um gerðarviðurkenningu. Ef ákvæðum um aðgang að slíkum

upplýsingum er steypst saman með þessum hætti skulu tilsvaramandi ákvæði þessarar reglugerðar felld úr gildi, enda séu gildandi réttindi til aðgangs að upplýsingum um viðgerðir og viðhald tryggð.

- 10) Framkvæmdastjórnin skal hvetja til þróunar á alþjóðlegu stöðluðu sniði fyrir ótakmarkaðan og staðlaðan aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja, til dæmis með vinnu Evrópsku staðlasamtakanna (CEN).
- 11) Það er nauðsynlegt að koma á fót sameiginlegum Evrópustaðli fyrir snið upplýsinga frá innbyggðum greiningarkerfum í ökutækjum og upplýsinga um viðgerðir og viðhald ökutækja. Þar til sá staðall hefur verið samþykktur, skulu upplýsingar frá innbyggðum greiningarkerfum í ökutækjum og upplýsingar um viðhald og viðgerðir þungra ökutækja settar þannig fram að þær séu aðgengilegar og á sniði sem tryggir aðgang án mismununar. Upplýsingarnar skulu gerðar tiltækar á vefsetrum framleiðenda eða, ef það er ekki gerlegt vegna eðlis upplýsinganna, á öðru viðeigandi sniði.
- 12) Framkvæmdastjórnin skal fylgjast stöðugt með losun sem enn gilda engin mörk um og verður til vegna útbreiddari notkunar nýrra tegunda eldsneytis, nýrrar hreyfiltækni og nýrra mengunarvarnarkerfa. Framkvæmdastjórnin skal einnig, ef nauðsyn krefur, leggja tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið í því skyni að setja mörk um slíka losun.
- 13) Rétt þykir að hvetja til innleiðingar ökutækja sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti sem geta haft litla losun köfnunarefnisoxíðs og agna. Því skal innleiða viðmiðunarmörk fyrir vetniskolefni, vetniskolefni, önnur en metan og metan.
- 14) Til að tryggja að losun á mjög fingerðum mengandi efnisögnum ($0,1 \mu\text{m}$ og minni) sé takmörkuð skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykka aðferð sem miðast við fjölda mengandi efnisagna, til viðbótar aðferðinni sem nú er notuð og miðast við massa. Aðferðin, sem miðast við fjölda efnisagna, skal vera byggð á niðurstöðum agnamælingakerfis efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu og vera í samræmi við metnaðarfullu umhverfismarkmiðin, sem í gildi eru.
- 15) Til að ná fram þessum umhverfismarkmiðum þykir rétt að tilgreina að takmörkun á fjölda efnisagna endurspegli líklega bestu frammistöðu sem næst nú í agnasíum með því að nota bestu, fánlegu tækni.

- 16) Framkvæmdastjórnin skal taka upp aksturslotur sem eru samræmdar á heimsvísu í prófunaraðferðinni sem er grundvöllur reglugerða EB um gerðarviðurkenningar með tilliti til losunar. Einnig skal huga að notkun færanlegra mælikerfa fyrir losun til að sannreyna raunverulega losun við notkun og innleiðingu aðferða til að hafa eftirlit með losun utan lotu.
- 17) Ísetning dísilagnasíu í þung ökutæki eftir á gæti leitt til aukinnar losunar á köfnunarefnistíoxíði. Sem hluta af þemaáætlun um loftmengun skal framkvæmdastjórnin því semja drög að tillögu að nýrri löggjöf til að samræma landslöggjöf um ísetningu endurbótarhluta og tryggja að hún samlagist umhverfisaðstæðum.
- 18) Innbyggð greiningarkerfi eru mikilvæg við stjórnun losunar þegar ökutækið er í notkun. Þar eð stjórnun raunverulegrar losunar er mikilvæg skal framkvæmdastjórnin sífellt endurmeta kröfurnar, sem gerðar eru til slíkra kerfa, ásamt þolþröskuldum fyrir vöktun á bilunum.
- 19) Til að fylgjast með framlagi þessa geira, í heild sinni, til hnattrænnar losunar á gróðurhúsalofttegundum, skal framkvæmdastjórnin innleiða mælingar á eldsneytisnotkun og koltvísýringslosun þungra ökutækja.
- 20) Til að efla markaðinn fyrir hrein og orkunýtin ökutæki skal framkvæmdastjórnin rannsaka hagkvæmni og þróun á skilgreiningu og aðferðafræði fyrir orkunotkun og koltvísýringslosun fullbúinna ökutækja en ekki eingöngu hreyfla, með fyrirvara um notkun sýndarprófana og raunverulegra prófana. Slík skilgreining og aðferðafræði skal einnig ná yfir annars konar drifkerfi (t.d. fjölknúin ökutæki) og áhrif endurbóta á ökutæki, t.d. hvað varðar loftaflfræði, þyngd, burðargetu og snúningsmóttöðu. Ef hægt er að finna viðeigandi aðferð við framsetningu og samanburð skal gera þá eldsneytisnotkun og koltvísýringslosun sem fæst aðgengilega öllum fyrir mismunandi ökutækjagerðir.
- 21) Til að stjórna betur raunverulegri losun við notkun, þ.m.t. losun utan lotu, og til að auðvelda prófun samræmis ökutækja í notkun, skal samþykkja aðferðafræði við prófun og kröfur um frammistöðu sem byggja á notkun færanlegra mælikerfa fyrir losun innan viðeigandi tímaramma.
- 22) Í því skyni að uppfylla markmið ESB um loftgæði skal framkvæmdastjórnin taka upp samræmd ákvæði til að tryggja að losun þungra hreyfla og ökutækja utan lotu sé stjórnað á viðeigandi hátt á breiðu sviði notkunarskilyrða hreyfla og umhverfisnotkunarskilyrða.
- 23) Rétt virkni eftirmeðferðarkerfisins, einkum ef um er að ræða köfnunarefnisoxíð, er grunnkrafta fyrir uppfyllingu þeirra staðla sem komið hefur verið á fyrir losun mengandi efna. Í þessu samhengi skal innleiða ráðstafanir til að tryggja rétta virkni kerfa sem treysta á notkun hvarfmiðla.
- 24) Aðildarríkin geta, með fjárhagslegri hvatningu, flýtt fyrir markaðssetningu ökutækja sem uppfylla kröfurnar sem samþykktar hafa verið á vettvangi Bandalagsins. Ákvæði þessarar reglugerðar hafa ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna til að taka losun með í aðferðinni við að reikna skatta sem lagðir eru á ökutæki.
- 25) Þegar aðildarríki gera ráðstafanir til að tryggja ísetningu endurbótarhluta í þung ökutæki, skulu slíkar ráðstafanir byggðar á Euro VI stöðlunum.
- 26) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar og sjá til þess að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 27) Kröfur um hreyfilafli vélknúinna ökutækja í tilskipun ráðsins 80/1269/EBE frá 16. desember 1980 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi vélarafl vélknúinna ökutækja⁽¹⁾ skulu teknar upp í þessari reglugerð og í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2007 frá 20. júní 2007 um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar frá léttum farþega- og atvinnuökutækjum (Euro 5 og Euro 6) og um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja⁽²⁾. Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 715/2007 til samræmis við það og fella tilskipun nr. 80/1269/EB úr gildi.
- 28) Í því skyni að einfalda löggjöf Bandalagsins þykir rétt að reglugerð komi í stað gildandi löggjafar um losun frá þungum ökutækjum, þ.e.a.s. tilskipun 2005/55/EB⁽³⁾ og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/78/EB⁽⁴⁾. Með reglugerð verður tryggt að ítarlegu, tæknilegu ákvæðin séu bindandi fyrir framleiðendur, viðurkenningaryfirvöld og tæknipjónustu og að unnt sé að uppfæra þau á skjótan og skilvirkan hátt. Því ber að fella úr gildi tilskipun 2005/55/EB og tilskipun 2005/78/EB og breyta reglugerð (EB) nr. 715/2007 til samræmis við það.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 46.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 171, 29.6.2007, bls. 1.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/55/EB frá 28. september 2005 um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að gera til að stemma stigu við losun mengandi lofttegunda og efnisagna frá þjöppukveikjuhreyflum til notkunar í ökutæki og losun mengandi lofttegunda frá rafkveikjuhreyflum, knúnum með jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi, sem eru ætlaðir til notkunar í ökutæki (Stjtið. ESB L 275, 20.10.2005, bls. 1).

⁽⁴⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/78/EB frá 14. nóvember 2005 um framkvæmd tilskipunar 2005/55/EB og um breytingu á I., II., III., IV. og VI. viðauka við hana (Stjtið. ESB L 313, 29.11.2005, bls. 1).

29) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

2. gr.

Gildissvið

Þessi reglugerð gildir um vélknúin ökutæki í flokkum M₁, M₂, N₁ og N₂, eins og skilgreint er í II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB, með viðmiðunarmassa sem er meiri en 2 610 kg og um öll vélknúin ökutæki í flokkum M₃ og N₃ eins og skilgreint er í þeim viðauka.

Þessi reglugerð gildir með fyrirvara um 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007.

Að beiðni framleiðanda skal rýmka gerðarviðurkenningu fullbúins ökutækis í áföngum sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð og framkvæmdarráðstöfunum hennar svo hún taki til ófullbúna ökutækisins með viðmiðunarmassa sem er ekki meiri en 2 610 kg. Rýmka skal gerðarviðurkenningar ef framleiðandi getur sýnt fram á að allar samsettar yfirbyggingar sem gert er ráð fyrir að smíðaðar verði á ófullbúna ökutækið auki viðmiðunarmassa ökutækisins þannig að hann verði yfir 2 610 kg.

30) Einkum skal framkvæmdastjórnin hafa vald til þess að innleiða viðmiðunarmörk sem byggjast á fjölda agna í I. viðauka, til að tilgreina, ef við á, leyfilegt gildi fyrir efnisþátt köfnunarefnistvíoxíðs í viðmiðunarmörkum köfnunarefnisoxíðs, til að koma á sértækri málsméðferð, prófunum og kröfum fyrir gerðarviðurkenningu, ásamt mæliaðferð fyrir fjölda agna, og til að samþykkja ráðstafanir varðandi losun utan lotu, notkun færanlegra mælikerfa fyrir losun, aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja og prófunarlotur sem notaðar eru til að mæla losun. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana nýjum, veigalitlum þáttum, skulu þær samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.

31) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að innri markaðurinn verði að veruleika með setningu sameiginlegra tæknilegra krafna um losun frá ökutækjum og aðgangur sjálfstæðra rekstraraðila að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja verði hinn sami og aðgangur viðurkenndra seljenda og viðgerðarverkstæða, og þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.

Að beiðni framleiðanda skal rýmka gerðarviðurkenningu ökutækis sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð og framkvæmdarráðstöfunum hennar svo hún taki til afbrigða og útfærslna þess með viðmiðunarmassa sem er meiri en 2 380 kg, að því tilskildu það uppfylli einnig kröfur varðandi mælingar á losun gróðurhúsalofttegunda og eldsneytisnotkun sem komið er á í reglugerð (EB) nr. 715/2007 og framkvæmdarráðstöfunum hennar.

3. gr.

Skilgreiningar

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. gr.

Efni

Með þessari reglugerð er komið á sameiginlegum tæknilegum kröfum fyrir gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja, hreyfla og varahluta að því er varðar losun frá þeim.

Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um reglur um samræmi ökutækja og hreyfla í notkun, endingu mengunarvarnarbúnaðar, innbyggð greiningarkerfi, mælingu á eldsneytisnotkun og koltvísýringslosun og aðgengi að innbyggðu greiningarkerfi ökutækis og upplýsingum um viðhald og viðgerðir.

1. „hreyfill“: knúningseining ökutækis sem unnt er að gerðarviðurkenna sem aðskilda tæknieiningu samkvæmt skilgreiningu í 25. lið 3. gr. tilskipunar 2007/46/EB,
2. „mengandi lofttegundir“: kolsýringur, köfnunarefnisoxíð, sem eru gefin upp sem ígildi köfnunarefnistvíoxíðs, og vetniskolefni í útblæstri,
3. „mengandi efnisagnir“: efnisþættir útblásturslofts sem eru fjarlægðir úr þynntu útblásturslofti við hitastig sem er að hámarki 325 K (52 °C) með síunum sem lýst er í prófunar- aðferðinni fyrir sannpröfun á meðallosun gegnum útblástursrör,
4. „losun gegnum útblástursrör“: losun mengandi lofttegunda og efnisagna,
5. „sveifarhús“: rýmið í eða fyrir utan vél, tengt olíubotskálinni með innri eða ytri rás, sem nota má til að losa lofttegundir og gufur,

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

6. „mengunarvarnarbúnaður“: þeir hlutar ökutækis sem stjórna og/eða takmarka losun gegnum útblástursrör,
7. „innbyggt greiningarkerfi“: búnaður um borð í ökutæki eða tengt við hreyfil sem hefur þann eiginleika að geta greint bilanir og, ef við á, gefið þær til kynna með viðvörðunarkerfi, auðkennt sennilegt bilunarsvæði með bilanakóðum sem geymdir eru í tölvuminni, og miðla þeim upplýsingum utan ökutækisins,
8. „temprunaraðferð“: mengunarvarnaraðferð sem dregur úr virkni mengunarvarna við umhverfis- eða notkunarskilyrði sem koma upp við venjulega notkun ökutækisins eða utan prófunaraðferða gerðarviðurkenningar,
9. „upphaflegur mengunarvarnarbúnaður“: mengunarvarnarbúnaður eða samstæða slíks búnaðar sem fellur undir gerðarviðurkenningu ökutækisins sem um ræðir,
10. „endurnýjunarmengunarvarnarbúnaður“: mengunarvarnarbúnaður eða samstæða slíks búnaðar sem er ætlað að koma í stað upphaflegs mengunarvarnarbúnaðar og unnt er að viðurkenna sem aðskilda tæknieiningu eins og skilgreint er í 25. lið, 3. gr. tilskipunar 2007/46/EB,

11. „upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækis“: allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna greininga, viðhalds, skoðunar, reglulegs eftirlits, viðgerða, endurstillinga eða endurfrumstillinga eða fjarstuðnings við greiningu ökutækisins sem framleiðendur láta viðurkenndum seljendum sínum og viðgerðarverkstæðum í té, ásamt öllum síðari breytingum á upplýsingunum og viðbótum við þær. Undir þessar upplýsingar falla allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna ísetningar íhluta eða búnaðar á ökutæki,

12. „framleiðandi“: einstaklingur eða aðili sem er ábyrgur gagnvart viðurkenningaryfirvaldinu fyrir öllum þáttum gerðarviðurkenningar- eða heimildarferlisins svo og fyrir samræmi framleiðslunnar. Einstaklingurinn eða aðilinn þarf ekki að taka beinan þátt í öllum þrepum í smíði ökutækisins, kerfisins, íhlutarins eða aðskildu tæknieiningarinnar sem háð er gerðarviðurkenningu,

13. „sjálfstæður rekstraraðili“: fyrirtæki, önnur en viðurkenndir seljendur og viðgerðarverkstæði, sem beint eða óbeint koma að viðgerðum og viðhaldi vélknúinna ökutækja, einkum viðgerðarverkstæði, framleiðendur eða dreifingaraðilar viðgerðabúnaðar, verkfæra eða varahluta, útgefendur tækniupplýsinga, bifreiðaklúbbar, vegapjónustufyrirtæki, rekstraraðilar sem annast eftirlits- og prófunarþjónustu, rekstraraðilar sem annast þjálfun þeirra sem annast uppsetningu, framleiðslu eða viðgerðir á búnaði fyrir ökutæki sem ganga fyrir óhefðbundnu eldsneyti,

14. „ökutæki, sem gengur fyrir óhefðbundnu eldsneyti“: ökutæki, sem hannað er til að geta gengið fyrir a.m.k. einni eldsneytistegund sem er annaðhvort loftkennd við lofthita og loftþrýsting eða að verulegu leyti framleidd úr annarri olíu en jarðefnaolíu,

15. „viðmiðunarmassi“: massi ökutækisins, tilbúins til aksturs, að fráðregnum föstum massa ökumannsins, 75 kg, að viðbættum 100 kg föstum massa,

16. „óheimil breyting“: óvirkjun, aðlögun eða breyting á mengunarvarnarkerfum eða knúningskerfum ökutækis, þ.m.t. allur hugbúnaður eða aðrar rökstýrieiningar þessara kerfa, sem verður til þess, hvort sem ætlunin er sú eða ekki, að mengunarvarnageta ökutækisins versnar.

Framkvæmdastjórnin getur aðlagð skilgreininguna í 7. lið fyrstu undirgreinar til að endurspegla tækniþróunir í innbyggðum greiningarkerfum. Samþykkja skal þessa ráðstöfun, sem er ætlað að breyta veigalitlem þáttum þessarar reglugerðar, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

4. gr.

Skyldur framleiðanda

1. Framleiðendur skulu sýna fram á að öll ný ökutæki sem eru seld, skráð eða tekin í notkun í Bandalaginu, allir nýir hreyflar sem eru seldir eða teknir í notkun í Bandalaginu og allur endurnýjunarmengunarvarnarbúnaður sem krefst gerðarviðurkenningar skv. 8. og 9. gr. sem er seldur eða tekin í notkun í Bandalaginu sé gerðarviðurkenndur í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

2. Framleiðendur skulu tryggja að fylgt sé gerðarviðurkenningaferli vegna staðfestingar á samræmi framleiðslu, endingu mengunarvarnarbúnaðar og samræmi ökutækja í notkun.

Tæknilegar ráðstafanir, sem framleiðandi grípur til, skulu vera þannig að tryggt sé að losun gegnum útblástursrör sé takmörkuð með skilvirkum hætti, á grundvelli þessarar reglugerðar, allan eðlilegan endingartíma ökutækisins og við eðlileg notkunarskilyrði.

Í því skyni skal akstur og tími í prófunum á endingu mengunarvarnarbúnaðar sem fram fara vegna gerðarviðurkenningar og prófunar á samræmi ökutækja eða hreyfla í notkun, vera eftirfarandi:

- a) 160 000 km eða fimm ár, hvort heldur ber fyrir að, ef um er að ræða hreyfla sem settir eru í ökutæki í flokki M₁, N₁ og M₂,

b) 300 000 km eða sex ár, hvort heldur ber fyrir að, ef um er að ræða hreyfla sem settir eru í ökutæki í flokki N₂, N₃ með tæknilega leyfilegan hámarks massa sem er yfir 16 tonn og M₃ undirflokki I, undirflokki II og undirflokki A og undirflokki B með tæknilega leyfilegan hámarks massa sem er ekki umfram 7,5 tonn,

c) 700 000 km eða sjö ár, hvort heldur ber fyrir að, ef um er að ræða hreyfla sem settir eru í ökutæki í flokki N₃ með tæknilega leyfilegan hámarks massa sem er yfir 16 tonn og M₃ undirflokki III og undirflokki B með tæknilega leyfilegan hámarks massa sem er meiri en 7,5 tonn.

3. Framkvæmdastjórnin skal koma á sértækri málsmeðferð og kröfum fyrir framkvæmd 1. og 2. mgr. þessarar greinar. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta þeim þáttum þessarar reglugerðar sem ekki teljast grundvallaratriði, með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við þá reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

5. gr.

Kröfur og prófanir

1. Framleiðendur skulu tryggja samræmi við losunarmörkin sem sett eru fram í I. viðauka.

2. Framleiðendur skulu búa ökutæki og hreyfla þannig að íhlutir, sem líklegt er að hafi áhrif á losun, séu hannaðir, smíðaðir og settir saman þannig að við eðlilega notkun séu ökutækið og hreyfillinn í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

3. Notkun temprunaraðferða, sem draga úr virkni mengunarvarnarbúnaðar, er bönnuð.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir vegna framkvæmdar þessarar greinar, þ.á. m. ráðstafanir í tengslum við eftirfarandi:

a) losun gegnum útblástursrör, þ.m.t. prófunarlotur, notkun færanlegra mælikerfa fyrir losun til að sannreyna raunverulega losun við notkun, sannreyna og takmarka losun utan lotu, að sett séu takmörk á fjölda efnisagna samhliða því að viðhalda metnaðarfullum umhverfis-kröfum sem fyrir eru og losun í lausagangi,

b) losun frá sveifarhúsi,

c) innbyggð greiningarkerfi og starfsemi mengunarvarnarbúnaðar við notkun,

d) endingu mengunarvarnarbúnaðar, endurnýjunarmengunarvarnarbúnað, samræmi hreyfla og ökutækja í notkun, samræmi framleiðslu og aksturshæfni,

e) Koltvísýringslosun og eldsneytiseyðslu,

f) rýmkun gerðarviðurkenninga,

g) prófunarbúnað,

h) viðmiðunareldsneyti, s.s. bensín, dísilolíu og lofikennt eldsneyti, og lífrænt eldsneyti, s.s. lífetanól, lífdísilolíu og lífgas.

i) mælingu á hreyfilafli,

j) rétta virkni og endurnýjun mengunarvarnarbúnaðar,

k) sértæk ákvæði til að tryggja rétta virkni varnarráðstafana fyrir köfnunarefnisoxíð, slík ákvæði skulu tryggja að ekki sé hægt að nota ökutæki ef varnarráðstafanir fyrir köfnunarefnisoxíð eru óvirkar, t.d. vegna skorts á tilskildum hvarfmiðli, rangri útblásturshringrás eða ef slökkt er á útblásturshringrás.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því m.a. að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

6. gr.

Aðgangur að upplýsingum

1. Framleiðendur skulu veita óháðum rekstraraðilum óheftan og staðlaðan aðgang að upplýsingum um innbyggð greiningarkerfi, greiningarbúnaði og öðrum búnaði, verkfærum að meðtöldum viðkomandi hugbúnaði og upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækis.

Framleiðendur skulu veita staðlaðan, öruggan og fjartengdan búnað til að gera óháðum viðgerðarverkstæðum kleift að ljúka aðgerðum sem fela í sér aðgang að öryggiskerfi ökutækisins.

Ef um er að ræða fjölþrepa gerðarviðurkenningu, skal framleiðandi sem er ábyrgur fyrir viðkomandi gerðarviðurkenningu einnig vera ábyrgur fyrir veitingu viðgerðarupplýsinga varðandi viðkomandi þrep til endanlegs framleiðanda og óháðra rekstraraðila. Endanlegur framleiðandi skal vera ábyrgur fyrir því að veita upplýsingar um fullbúið ökutæki til óháðra rekstraraðila.

Ákvæði 6. og 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007 gilda, að breyttu breytanda.

Þar til viðkomandi staðall hefur verið samþykktur, til dæmis með starfi Evrópsku staðlasamtakanna, skulu upplýsingar um innbyggð greiningarkerfi ökutækis og upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækis settar fram á aðgengilegan hátt og án mismununar.

Þessar upplýsingar skulu gerðar tiltækar á vefsetrum framleiðenda eða, ef það er ekki gerlegt vegna eðlis upplýsinganna, á öðru viðeigandi sniði.

2. Framkvæmdastjórnin skal koma á og uppfæra, vegna framkvæmdar á 1. mgr., viðkomandi tækniforskriftum varðandi það hvernig veita skal upplýsingar um innbyggð greiningarkerfi ökutækis og upplýsingar um viðgerðir og viðhald ökutækis. Framkvæmdastjórnin skal taka tillit til núverandi upplýsingatækni, fyrirsjáanlegrar tækniþróunar ökutækja, gildandi ISO-staðla og möguleikans á hnattrænum ISO-staðli.

Framkvæmdastjórnin má samþykka aðrar ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til framkvæmdar 1. mgr.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því m.a. að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

7. gr.

Skyldur varðandi kerfi sem nota hvarfmiðill sem er sjálfbrotnandi

1. Framleiðendur, viðgerðarverkstæði og rekstraraðilar ökutækja skulu ekki gera óheimilar breytingar á kerfum sem nota hvarfmiðil sem er sjálfbrotnandi.

2. Rekstraraðilar ökutækja skulu tryggja að ökutækjum sé ekki ekið án hvarfmiðils sem er sjálfbrotnandi.

8. gr.

Tímaáætlun fyrir beitingu gerðarviðurkenningar á ökutækjum og hreyflum

1. Frá og með 31. desember 2012 skulu landsyfirvöld synja, af ástæðum sem varða losun, um veitingu EB-gerðarviðurkenningar eða landsbundinnar gerðarviðurkenningar fyrir nýjar tegundir ökutækja eða hreyfla sem eru ekki í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

Veita má tæknilegt gerðarviðurkenningarvottorð sem samsvavar losunarstigi fyrir Euro VI fyrir ökutæki og hreyfla sem ætluð eru til útflutnings til þriðja lands, að því tilskildu að á slíku vottorði komi skýrt fram að ekki megi setja viðkomandi ökutæki og hreyfla á markað í Bandalaginu.

2. Frá og með 31. desember 2013 skulu landsyfirvöld, ef um er að ræða ný ökutæki sem eru ekki í samræmi við þessa

reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar, líta svo á að samræmisvottorð séu ekki lengur í gildi að því er varðar 26. gr. tilskipunar 2007/46/EB, og skulu, af ástæðum sem varða losun, banna að slík ökutæki séu skráð, seld og tekin í notkun.

Frá og með sömu dagsetningu og nema ef um er að ræða varahreyfill fyrir ökutæki í notkun, skulu landsyfirvöld banna sölu eða notkun nýrra hreyfla sem eru ekki í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

3. Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. þessarar greinar, og með fyrirvara um gildistöku framkvæmdarráðstafananna sem um getur í 3. mgr. 4. gr., 4. mgr. 5. gr. og í fyrsta undirlið 2. mgr. 6. gr., er landsyfirvöldum ekki heimilt, af ástæðum sem varða losun ökutækja, að synja um veitingu EB-gerðarviðurkenningar eða landsbundinnar gerðarviðurkenningar fyrir nýja tegund ökutækis eða hreyfls, eða banna að nýtt ökutæki sé skráð, selt eða tekið í notkun og að nýir hreyflar séu seldir eða notaðir, þegar framleiðandi óskar þess, ef viðkomandi ökutæki eða hreyfill er í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

9. gr.

Skyldur aðildarríkja varðandi gerðarviðurkenningu varahluta

Sala eða isetning í ökutæki á nýjum endurnýjunarmengunarvarnarbúnaði, sem ætlaður er í ökutæki sem eru viðurkennd samkvæmt þessari reglugerð og framkvæmdarráðstöfunum hennar skal bönnuð ef hann er ekki af gerð sem gerðarviðurkenning hefur verið veitt fyrir í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

10. gr.

Fjárhagsleg hvatning

1. Með fyrirvara um gildistöku framkvæmdarráðstafana þessarar reglugerðar, mega aðildarríki setja ákvæði um fjárhagslega hvatningu sem gildir um raðframleidd vélknúin ökutæki sem uppfylla ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstafana hennar.

Þessi hvatning skal gilda um öll ný ökutæki sem sett eru á markað í hlutaðeigandi aðildarríki og eru í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar. Hins vegar skal hún falla úr gildi eigi síðar en 31. desember 2013.

2. Með fyrirvara um gildistöku framkvæmdarráðstafana þessarar reglugerðar mega aðildarríki veita fjárhagslega hvatningu fyrir isetningu endurbótahlutar til að uppfylla viðmiðunarmörk fyrir losun sem sett eru fram í I. viðauka fyrir ökutæki í notkun og fyrir úreldingu ökutækja sem eru ekki í samræmi við þessa reglugerð og framkvæmdarráðstafanir hennar.

3. Um hverja gerð vélknúins ökutækis gildir að fjárhagslega hvatningin, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal ekki fara yfir viðbótarkostnað tæknibúnaðarins sem notaður er til að tryggja að losunarmörkin, sem tilgreind eru í I. viðauka, séu virt, þ.m.t. kostnaðurinn við uppsetningu á ökutækinu

4. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um fyrirhugað upphaf fjárhagslegu hvatningarinnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., eða breytingar á henni.

11. gr.

Viðurlög

1. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um ákvæði um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og framkvæmdarráðstöfunum hennar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði eigi síðar en 7. febrúar 2011 og skulu tilkynna henni, án tafar, um hvers konar breytingar sem síðar verða á þeim.

2. Brot framleiðanda, sem viðurlög gilda um, felast m.a. í því að:

- a) lagðar eru fram rangar upplýsingar meðan á viðurkenningarferlinu stendur eða í ferli sem leiðir til innköllunar,
- b) prófunarniðurstöður vegna gerðarviðurkenningar eða samræmis ökutækja í notkun eru falsaðar,
- c) að ekki séu látin af hendi gögn eða tækniforskriftir, sem gætu valdið innköllun eða afturköllun gerðarviðurkenningar,
- d) temprunaraðferð er notuð,
- e) synjað er um aðgang að upplýsingum.

Brot framleiðenda, viðgerðarverkstæða og rekstraraðila ökutækja sem viðurlög gilda um skulu ná yfir óheimilar breytingar á kerfum sem stjórna losun köfnunarefnisoxíðs. Þetta skal til dæmis ná yfir óheimilar breytingar á kerfum sem nota hvarfmiðil sem er sjálfbrotnandi.

Brot rekstraraðila ökutækja sem viðurlög gilda um skulu ná yfir akstur ökutækis án hvarfmiðils sem er sjálfbrotnandi.

12. gr.

Endurskilgreining á forskriftum

1. Þegar vinnu við viðkomandi hluta agnamælingakerfis efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu, sem fram

fer á vegum Alþjóðaráðsins um samhæfingu reglugerða um ökutæki (World Forum for Harmonisation of Vehicle Regulations), er lokið, skal framkvæmdastjórnin, án þess að draga úr umhverfisvernd í Bandalaginu:

- a) innleiða sem viðbótarmengunarvörn fyrir losun efnisagna, viðmiðunarmörk sem byggjast á fjölda agna sem sett eru við gildi sem er viðeigandi fyrir tæknina sem er raunverulega í notkun á þeim tíma til að uppfylla mörk um massa agna,
- b) samþykkja mæliaðferð fyrir fjölda agna.

Framkvæmdastjórnin skal einnig, án þess að draga úr umhverfisvernd í Bandalaginu, tilgreina viðmiðunarmörk fyrir losun á köfnunarefnistvíoxíði til viðbótar mörkunum fyrir heildarlosun á köfnunarefnisoxíði, ef við á. Mörk losunar á köfnunarefnistvíoxíði skulu vera sett við gildi sem endurspeglar frammistöðu fyrirbyggjandi tækni.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því m.a. að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal koma á samsvörunarstuðlum á milli evrópskrar, svipullar lotu (ETC) og evrópskrar prófunarlotu við stöðugar aðstæður (ESC) eins og lýst er í tilskipun 2005/55/EB og svipullar aksturslotu sem er samhæfð á heimsvísu (WHTC) og aksturslotu við stöðugar aðstæður sem er samhæfð á heimsvísu (WHSC) og aðlaga viðmiðunarmörkin samkvæmt því. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því m.a. að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal stöðugt endurskoða verklagsreglurnar, prófanirnar og kröfurnar, sem um getur í 4. mgr. 5. gr., og einnig prófunarloturnar, sem notaðar eru við mælingar á losun.

Leiði endurskoðunin í ljós að þessar verklagsreglur, prófanir, kröfur og prófunarlotur eru ekki lengur fullnægjandi eða endurspeglar ekki lengur raunverulega losun skal þeim breytt þannig að þær endurspegli á fullnægjandi hátt losunina sem á sér stað við raunverulegan akstur á vegum. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar með því m.a. að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða reglulega mengunarefnið í 2. lið 3. gr. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að rétt sé að setja reglur um losun fleiri mengunarefna skal hún leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögu að breytingum á þessari reglugerð.

13. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar tækninefndarinnar um vélknúin ökutæki sem komið var á fót skv. 1. mgr. 40. gr. tilskipunar 2007/46/EB.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.-4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

14. gr.

Framkvæmd

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem um getur í 3. mgr. 4. gr., 4. mgr. 5. gr., 2. mgr. 6. gr. og a- og b-lið 1. mgr. 12. gr. fyrir 1. apríl 2010.

15. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 715/2007

Reglugerð (EB) nr. 715/2007 er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 3. mgr. 5. gr. er breytt sem hér segir:
 - i. á eftir h-lið falli orðið „og“ brott,
 - ii. Eftirfarandi liður bætist við:
„j) mælingu á hreyfilafli.“

2. Ákvæði 6. mgr. 14. gr. falli brott.

16. gr.

Breytingar á tilskipun 2007/46/EB

Ákvæðum IV., VI. og XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

17. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipanir 80/1269/EBE, 2005/55/EB og 2005/78/EB eru felldar úr gildi frá og með 31. desember 2013.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð.

18. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Hún gildir frá og með 31. desember 2012. Hins vegar skulu 3. mgr. 8. gr. og 10. gr. gilda frá 7. ágúst 2009 og i-liður a-liðar 1. liðar, i-liður b-liðar 1. liðar, a-liður 2. liðar, i-liður a-liðar 3. liðar, i-liður b-liðar 3. liðar, i-liður c-liðar 3. liðar, i-liður d-liðar 3. liðar og i-liður e-liðar 3. liðar II. viðauka gilda frá 31. desember 2013.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel, 18. júní 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. Pöttering

forseti.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Š. Füle

forseti.

I. VIÐAUKI

Losunarmörk samkvæmt Euro VI

	Viðmiðunarmörk							
	CO (mg/kWh)	Heildarmagn vetniskolefna (mg/kWh)	NMHC (mg/kWh)	CH ₄ (mg/kWh)	NO _x ⁽¹⁾ (mg/kWh)	NH ₃ (milljónarhluti (ppm))	Efnisagna- massi (mg/kWh)	Fjöldi efnisagna ⁽²⁾ (#/kWh)
ESC-prófun (CI)	1500	130			400	10	10	
ETC (evrópska, svipula lotan) (CI)	4000	160			400	10	10	
ETC (evrópska, svipula lotan) (PI)	4000		160	500	400	10	10	
WHSC (aksturslota við stöðugar aðstæður sem eru samhæfðar á heimsvísu) ⁽³⁾								
WHTC (svipul aksturslota sem er samhæfð á heimsvísu) ⁽³⁾								

Athugasemd:

PI = rafkveikja.

CI = þjöppukveikja.

⁽¹⁾ Skilgreina má leyfilegt gildi fyrir efnisþátt köfnunarefnistvíoxíðs í viðmiðunarmörkum köfnunarefnisoxíðs síðar.⁽²⁾ Skilgreina má staðal fyrir fjölda síðar og eigi síðar en 1. apríl 2010.⁽³⁾ Viðmiðunarmörk fyrir aksturslotu við stöðugar aðstæður sem er samhæfð á heimsvísu og svipullar aksturslotu sem er samhæfð á heimsvísu, sem koma í stað viðmiðunarmarka fyrir evrópska prófunarlotu við stöðugar aðstæður og evrópsku, svipulu lotuna verða tekin upp síðar, þegar samsvörunarstuðlum að því er varðar núverandi lotur (ESC og ETC) hefur verið komið á, eigi síðar en 1. apríl 2010.

II. VIÐAUKI

Breytingar á tilskipun 2007/46/EB

Tilskipun 2007/46/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum I. hluta IV. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) töflunni er breytt sem hér segir:
 - i. liðir 40 og 41 falli niður,
 - ii. eftirfarandi liður bætist við:

Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	Tilvísun í Stjórnartíðindin	Gildissvið									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„41a Losun þunga ökutækja (Euro VI)/aðgangur að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009	Stjtið. ESB L 188, 18.7.2009, bls. 1.	X ¹²	X ¹²	X	X ¹²	X ¹²	X ¹²				

iii. eftirfarandi athugasemd bætist við:

„12) Fyrir ökutæki með viðmiðunarmassa sem er meiri en 2 610 kg en sem eru ekki gerðarviðurkennd (að beiðni framleiðanda og svo fremi að viðmiðunarmassi fari ekki yfir 2 840 kg) samkvæmt reglugerð (EB) nr. 715/2007.“

b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á töflunni í viðbætinum:

- i. liðir 40 og 41 falli niður,
- ii. eftirfarandi liður bætist við:

	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	Tilvísun í Stjórnartíðindin	M ₁
„41a	Losun þunga ökutækja (Euro VI) að undanskildu öllu safni krafna sem varða innbyggð greiningarkerfi ökutækja (OBD) og aðgangi að upplýsingum/aðgangi að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009	Stjtið. ESB L 188, 18.7.2009, bls. 1.	A ¹²

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á töflunni í viðbætinum við VI. viðauka:

- a) liðir 40 og 41 falli niður,
- b) eftirfarandi liður bætist við:

Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	Eins og henni var breytt með:	Gildir um útgáfur
„41a Losun þunga ökutækja (Euro VI)/aðgangur að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009“		

3. Ákvæðum XI. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi breytingar eru gerðar á töflunni í 1. viðbæti:

- i. liðir 40 og 41 falli niður,
- ii. eftirfarandi liður bætist við:

Liður	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	$M_1 \leq 2500$ (¹) kg	$M_1 > 2500$ (¹) kg	M_2	M_3
„41a	Losun þungra ökutækja (Euro VI)/aðgangur að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009	G + H	G + H	G + H	G + H“

b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á töflunni í 2. viðbæti:

- i. liðir 40 og 41 falli niður,
- ii. eftirfarandi liður bætist við:

Liður	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
„41a	Losun þungra ökutækja (Euro VI)/aðgangur að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009	X	X	X	X	X	X“				

c) eftirfarandi breytingar eru gerðar á töflunni í 3. viðbæti:

- i. liðir 40 og 41 falli niður,
- ii. eftirfarandi liður bætist við:

Liður	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	M_1
„41a	Losun þungra ökutækja (Euro VI)/aðgangur að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009	X“

d) eftirfarandi breytingar eru gerðar á töflunni í 4. viðbæti:

- i. liðir 40 og 41 falli niður,
- ii. eftirfarandi liður bætist við:

Liður	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
„41a	Losun þungra ökutækja (Euro VI)/aðgangur að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009	H	H	H	H	H“				

e) eftirfarandi breytingar eru gerðar á töflunni í 5. viðbæti:

- i. liðir 40 og 41 falli niður,
- ii. eftirfarandi liður bætist við:

Liður	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnvaldsfyrirmæli	Færanlegir kránar í flokki N ₃
„41a	Losun þungra ökutækja (Euro VI)/aðgangur að upplýsingum	Reglugerð (EB) nr. 595/2009	V“

FRAMKVÆMDARÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/26

frá 13. júlí 2011

um samþykki á leiðbeiningum um skýrslugjöf aðildarríkjanna samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/40/ESB (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 4947)

(2011/453/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/40/ESB frá 7. júlí 2010 um ramma um útbreiðslu skynvæðra flutningakerfa á sviði flutninga á vegum og um tengingu þeirra við aðra flutningsmáta ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 1. mgr. 17. gr. tilskipunar 2010/40/ESB er þess krafist að aðildarríkin leggi skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 27. ágúst 2011, um starfsemi sína og verkefni sem varða forgangssviðin.
- 2) Í 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 2010/40/ESB er þess krafist að aðildarríkin veiti framkvæmdastjórninni upplýsingar, eigi síðar en 27. ágúst 2012, um aðgerðir sínar á sviði skynvæðra flutningakerfa, sem fyrirhugaðar eru á næstu fimm árum.
- 3) Í 3. mgr. 17. gr. tilskipunar 2010/40/ESB er þess krafist að aðildarríkin gefi skýrslu á þriggja ára fresti, í kjölfar fyrstu skýrslunnar, um framvindu varðandi útbreiðslu aðgerðanna sem um getur í 1. mgr. 17. gr.

4) Í 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 2010/40/ESB er þess einnig krafist að aðildarríkin samþykki leiðbeiningar um skýrslugjöf.

5) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit Evrópsku nefndarinnar um skynvædd flutningakerfi sem komið var á fót skv. 1. mgr. 15. gr. tilskipunar 2010/40/ESB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Leiðbeiningarnar um skýrslugjöf aðildarríkjanna, eins og þær eru settar fram í viðaukanum, eru hér með samþykktar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. júlí 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 193, 23.7.2011, bls. 48. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 56/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 2.8.2012, bls. 44.

(¹) Stjtið. ESB L 207, 6.8.2010, bls. 1.

VIÐAUKI

LEIÐBEININGAR UM SKÝRSLUGJÖF AÐILDARRÍKJANNA SAMKVÆMT TILSKIPUN 2010/40/ESB

1. Fyrsta skýrsla

Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr. 17. gr. tilskipunar 2010/40/ESB, hér á eftir nefnd „fyrsta skýrslan“, skal greina frá núverandi stöðu að því er varðar starfsemi aðildarríkjana og verkefni sem varða forgangssviðin sem um getur í 2. gr. og í 1. viðauka við tilskipun 2010/40/ESB.

Í fyrstu skýrslunni skal vera inngangur sem veitir almennt yfirlit yfir starfsemi og verkefni aðildarríkjana og viðeigandi upplýsingar um tengiliði í aðildarríkinu, þ.e. heiti stofnunar, tegund stofnunar (ráðuneyti/innlent yfirvald/verktaki/annað), nafn tengiliðar, tölvupóstfang, símanúmer o.s.frv.

Í fyrstu skýrslunni skal einnig vera lýsing á starfsemi aðildarríkjana og verkefnum í tengslum við hvert forgangssvið og, ef aðildarríkið telur það eiga við og skipta máli, lýsing á viðeigandi framtaksverkefnum, markmiðum þeirra, tímamörkum, áföngum, tilföngum, helstu hagsmunaaðilum og stöðu.

Þar sem það er mögulegt skulu tölur lagðar fram til að auðvelda mat á framvindu og til að auðvelda hugsanlega setningu viðmiðana í framtíðinni.

2. Upplýsingar um starfsemi aðildarríkjana á sviði skynvæðra flutningakerfa

Upplýsingar um starfsemi aðildarríkjana á sviði skynvæðra flutningakerfa á því fimm ára tímabili sem um getur í 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 2010/40/ESB, skulu fela í sér almenna skýrslugjöf um þá starfsemi sem fyrirhuguð er næstu fimm árin í tengslum við útbreiðslu skynvæðra flutningakerfa í aðildarríkinu. Í skýrslunni skulu a.m.k. vera viðeigandi upplýsingar um eftirfarandi:

- a) lýsing á nálgun og/eða áætlun aðildarríkjana við þróun og útbreiðslu skynvæðra flutningakerfa, þ.m.t. helstu markmið kerfanna,
- b) lýsing á þeim tæknilega ramma og lagaramma sem á við um þróun og útbreiðslu skynvæðra flutningakerfa,
- c) lýsing á starfsemi í tengslum við útbreiðslu skynvæðra flutningakerfa,
- d) lýsing á forgangssviðum aðildarríkjana í tengslum við aðgerðir og tengdar ráðstafanir, þ.m.t. upplýsingar um tengingu þeirra við þau forgangssvið sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunar 2010/40/ESB,
- e) framkvæmd núverandi og áætlaðra aðgerða sem ná yfir:
 - tæki,
 - tilföng,
 - samráð og virka hagsmunaaðila,
 - áfanga,
 - vöktun.

3. Framvinduskýrslur

Skýrslurnar, sem leggja á fram skv. 3. mgr. 17. gr. tilskipunar 2010/40/ESB, hér á eftir nefndar „framvinduskýrslurnar“, skulu fylgja sama skipulagi og fyrsta skýrslan og í þeim skal leggja áherslu á þann árangur sem hefur náðst frá fyrri skýrslu.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/27

frá 12. maí 2010

um samræmda aðferðafræði við að flokka og tilkynna kvartanir og fyrirspurnir frá neytendum (*)

(2010/304/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 292. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í niðurstöðum sínum frá 14. desember 2007 fagnaði leiðtoga ráðið endurskoðun innri markaðarins, sem kallar á stefnumörkun og reglusetningu á vettvangi Sambandsins í því skyni að auka skilning á þýðingu markaðsafkomu fyrir neytendur innan innri markaðarins með því að þróa tæki og vísa á borð við kvartanir frá neytendum.
- 2) Í ályktun sinni frá 18. nóvember 2008 um stígaðfla neytendamarkaðarins hvatti Evrópuþingið framkvæmdastjórnina og aðildarríkin til að vinna að samræmingu flokkunarkerfa fyrir kvartanir, sem notuð eru af lögbærum yfirvöldum og viðkomandi neytendabjónustu í aðildarríkjunum, og koma á fót gagnagrunni innan Sambandsins um kvartanir frá neytendum. Í ályktun sinni um neytendavernd frá 9. mars 2010 hvatti Evrópuþingið alla kvörtunarbjónustuaðila til þess að samþykkja samræmdar aðferðir við að flokka og tilkynna kvartanir neytenda eins og framkvæmdastjórnin hefur lagt til.
- 3) Meðal forgangsverkefna í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 13. mars 2007 „Starfsáætlun um neytendastefnu 2007-2013 — Valdefling neytenda, bætt velferð þeirra og skilvirk vernd“⁽¹⁾ er bætt vöktun neytendamarkaða og landsbundinnar stefnu í neytendamálum, þ.m.t. þróun tækis til vöktunar á kvörtunum neytenda.

- 4) Samkvæmt 16. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 frá 27. október 2004 um samvinnu milli innlendra yfirvalda sem bera ábyrgð á framkvæmd laga um neytendavernd (reglugerð um samvinnu um neytendavernd)⁽²⁾ ber aðildarríkjunum að þróa, í samvinnu við framkvæmdastjórnina, sameiginlegan ramma um flokkun kvartana frá neytendum. Í þeim tilgangi þykir rétt að taka upp samræmdar aðferðir kvörtunarbjónustuaðila innan Sambandsins við að flokka kvartanir neytenda og tilkynna framkvæmdastjórninni um þær. Til þess að bæta megi vöktun á starfsemi markaða þykir rétt að þessar aðferðir taki einnig til fyrirspurna frá neytendum.

SAMÞYKKT TILMÆLI ÞESSI:

1. Kvörtunarbjónustuaðilar, einkum yfirvöld neytendamála í aðildarríkjunum, neytendasamtök, eftirlitsyfirvöld, aðrar stofnanir til lausnar deilumála, kæruneindir, óháðir umboðsmenn, skipaðir af stjórnvöldum, óháðir bjónustuaðilar með umboðsmannahlutverk á vegum söluaðila ásamt innri eftirlitsaðilum atvinnugreinarinnar, skulu framkvæma þessi tilmæli í samræmi við 2.–9. lið og með fyrirvara um trúnaðarkvaðir sem þeim kann að vera skylt að sæta, í tengslum við allar auglýsingar sem beint er til neytenda og samninga sem söluaðilar og neytendur gera með sér um sölu á vörum og bjónustu.
2. Í þessum tilmælum er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - a) „neytandi“: einstaklingur sem vinnur að markmiðum sem liggja utan við atvinnugrein, fyrirtæki, iðju eða sérgrein hans,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 136, 2.6.2010, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 2.8.2012, bls. 59.

⁽¹⁾ COM(2007) 99, lokagerð.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 364, 9.12.2004, bls. 1.

- b) „kvörtun frá neytanda“: yfirlýsing, sem neytandi ber fram hjá kvörtunarþjónustuaðila, um óánægju með tiltekinn söluaðila varðandi kynningu, sölu eða afhendingu vöru eða þjónustu, notkun vöru eða þjónustu eða viðhaldsþjónustu,
- c) „fyrirspurn frá neytanda“: beiðni um upplýsingar eða ráðgjöf, önnur en kvörtun, sem neytandi ber fram hjá kvörtunarþjónustuaðila varðandi kynningu, sölu eða afhendingu vöru eða þjónustu, notkun vöru eða þjónustu eða viðhaldsþjónustu,
- d) „söluaðili“: einstaklingur eða lögaðili sem starfar, að því er varðar kynningu, sölu eða afhendingu vöru eða þjónustu, að markmiðum sem varða atvinnugrein, fyrirtæki, iðn eða sérgrein hans og hver sá sem starfar í nafni söluaðilans eða fyrir hönd hans,
- e) „kvörtunarþjónustuaðili“: sérhver aðili, sem ber ábyrgð á að taka við kvörtunum frá neytendum, leitast við að leysa úr kvörtunarmálum eða veitir neytendum ráðgjöf eða upplýsingar um kvartanir eða fyrirspurnir, sem er þriðji aðili við kvörtun eða fyrirspurn frá neytanda gagnvart söluaðila, undanskilin er kvörtunarþjónusta, rekin af söluaðilum, sem sinnir beinum fyrirspurnum og kvörtunum frá neytendum eða kerfi til að sinna kvörtunum, rekið af söluaðila eða á vegum hans.
3. Kvörtunarþjónustuaðilar skulu safna og skrá í það minnsta eftirfarandi upplýsingar sem mælt er með:
- a) eftirfarandi almennar upplýsingar í samræmi við gagnareitina sem mælt er með í I. undirþætti A-þáttar viðaukans:
- i. land neytanda,
- ii. land söluaðila,
- iii. heiti kvörtunarþjónustuaðila,
- iv. erindi neytanda, gera skal greinarmun á kvörtunum og fyrirspurnum,
- v. viðtökudagur kvörtunar eða fyrirspurnar,
- vi. söluaðferð, að undanskildum undirflokkum 61.1 til 61.15,
- b) upplýsingar um viðkomandi viðskiptageira í samræmi við B-þátt viðaukans, a.m.k. á 2. stigi fyrir kvartanir,
- c) upplýsingar um eðli kvörtunar í samræmi við C-þátt viðaukans, a.m.k. á 1. stigi fyrir kvartanir.
4. Kvörtunarþjónustuaðilar eru hvattir til að safna og skrá eftirfarandi viðbótarupplýsingar:
- a) upplýsingar um söluaðferð í undirflokki 61.1 til 61.15 í samræmi við I. undirþátt A-þáttar viðaukans fyrir kvartanir,
- b) eftirfarandi almennar upplýsingar í samræmi við gagnareitina sem mælt er með í II. undirþætti A-þáttar viðaukans:
- i. auglýsingamáta,
- ii. greiðslumáta,
- iii. heiti söluaðila,
- iv. virði viðskipta,
- v. virði taps sem neytandinn varð fyrir,
- c) upplýsingar um eðli kvörtunar í samræmi við C-þátt viðaukans, a.m.k. á 2. stigi fyrir kvartanir,
- d) upplýsingar um fyrirspurnir.
5. Kvörtunarþjónustuaðilum er heimilt að safna viðbótarupplýsingum sem eru aðgreindar umfram stigin sem skilgreind eru í 3. og 4. lið, að því tilskildu að það sé í samræmi við gagnareitina sem lýst er í liðunum hér að framan.
6. Kvörtunarþjónustuaðilar skulu tilkynna framkvæmdastjórninni ár hvert um allar upplýsingarnar sem um getur í 3. lið. Tilkynna skal upplýsingarnar eins skjótt og unnt er eftir lok hvers almanaksárs.
7. Kvörtunarþjónustuaðilar eru hvattir til þess að tilkynna framkvæmdastjórninni ár hvert um allar upplýsingarnar sem um getur í 4. lið, að undanskildum upplýsingum um „heiti söluaðila“ sem um getur í iii. lið b-liðar í 4. lið. Tilkynna skal upplýsingarnar eins skjótt og unnt er eftir lok hvers almanaksárs.
8. Kvörtunarþjónustuaðilar skulu tilkynna upplýsingarnar skv. 6. og 7. lið á þann hátt að unnt sé að rekja þær til hverrar einstakrar kvörtunar, svo að framkvæmdastjórnin geti safnað saman upplýsingum frá mismunandi kvörtunarþjónustuaðilum og birt þær á þann hátt að bera meg saman alla gagnareitina sem tilmæli þessi ná yfir.

9. Ef persónuupplýsingar eru unnar skal það gert samkvæmt landslögum sem lögleiða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽¹⁾ eða samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽²⁾, ef við á. Meginreglan um lágmörkun gagna skal gilda, þ.e. að vinna einungis gögn sem bráðnauðsynlegt þykir í þeim tilgangi að gefa skýrslu um kvartanir og fyrirspurnir frá neytendum (sjá 1. lið). Persónuupplýsingar í kvörtunum og fyrirspurnum frá neytendum skulu vera nafnlausar ef unnt er.

Gjört í Brussel 12. maí 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

John Dalli

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

VIDAUKI

ÞÁTTUR A

ALMENNAR UPPLÝSINGAR

I. undirþáttur, upplýsingar og reitir sem mælt er með

1. Land neytandans

Landið þar sem neytandinn hefur fasta búsetu:

11 Belgía	22 Kýpur	33 Slóvenía
12 Búlgaría	23 Lettland	34 Slóvakía
13 Tékkland	24 Litháen	35 Finnland
14 Danmörk	25 Lúxemborg	36 Svíþjóð
15 Þýskaland	26 Ungverjaland	37 Breska konungsríkið
16 Eistland	27 Malta	38 Ísland
17 Írland	28 Holland	39 Liechtenstein
18 Grikkland	29 Austurríki	40 Noregur
19 Spánn	30 Pólland	41 Sviss
20 Frakkland	31 Portúgal	42 Annað
21 Ítalía	32 Rúmenía	43 Ekki vitað

2. Land söluaðilans ⁽¹⁾

Landið þar sem söluaðilinn hefur staðfestu:

11 Belgía	23 Lettland	34 Slóvakía
12 Búlgaría	24 Litháen	35 Finnland
13 Tékkland	25 Lúxemborg	36 Svíþjóð
14 Danmörk	26 Ungverjaland	37 Breska konungsríkið
15 Þýskaland	27 Malta	38 Ísland
16 Eistland	28 Holland	39 Liechtenstein
17 Írland	29 Austurríki	40 Noregur
18 Grikkland	30 Pólland	41 Sviss
19 Spánn	31 Portúgal	42 Annað
20 Frakkland	32 Rúmenía	43 Ekki vitað
21 Ítalía	33 Slóvenía	44 Á ekki við
22 Kýpur		

3. Heiti kvörtunarþjónustuaðila

31 Frjáls texti

4. Erindi neytanda

41 Kvörtun 42 Fyrirspurn

5. Dagsetning þegar erindi neytanda barst

Dagsetning fyrstu skráningar kvörtunarþjónustuaðila á kvörtun eða fyrirspurn:

51 ÁÁÁÁ-MM-DD

⁽¹⁾ Ef um er að ræða flutninga í lofti samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 261/2004 frá 11. febrúar 2004 um sameiginlegar reglur um skaðabætur og aðstoð til handa farþegum sem er neitað um far og þegar flugi er aflýst eða mikil seinkun verður (Stjótið. ESB L 46, 17.2.2004, bls. 1) er hlutaðeigandi land það aðildarríki sem er lögbært að því er varðar flugatvik sem tengjast flugi frá flugvöllum á yfirráðasvæði þess ásamt flugi flugrekenda Sambandsins frá þriðju löndum til þessara flugvalla.

6. Söluaðferð

Söluaðferðin sem er notuð í viðskiptunum:

61 Augliti til auglitis. Staður þar sem viðskiptin fóru fram, þ.m.t. verslanir:

61.1 Stórmarkaður, risamarkaður

61.2 Lágvöruverðsverslun

61.3 Vöruhús

61.4 Verslun í smásölukeðju

61.5 Smásöluverslun

61.6 Lítil sölubúð, verslun

61.7 Grænmetisverslun, næturverslun

61.8 Götumarkaður, bændaverslun

61.9 Bensínstöð

61.10 Skrifstofa (þ.m.t. bankar og aðrar fjármálastofnanir)

61.11 Ferðaskrifstofa, umboðsskrifstofa ferðaskipuleggjanda

61.12 Sjúkrahús, heilsugæslustöð, læknastofa

61.13 Skóli

61.14 Íþrótt- og tómstundamiðstöðvar

61.15 Aðrir staðir

62 Fjarsala (t.d. símasala, póstverslun), að undanskilinni rafrænni verslun, farviðskiptum og uppboðum á Netinu

63 Rafræn verslun, að undanskildum farviðskiptum og uppboðum á Netinu

64 Farviðskipti

65 Markaður, kaupstefna

66 Uppboð

67 Uppboð á Netinu

68 Sala utan fastra starfsstöðva

69 Aðrar söluaðferðir

70 Ekki vitað

71 Á ekki við

II. undirþáttur, viðbótarupplýsingar og reitir**7. Auglýsingamáti**

Leið til að beina auglýsingu um tiltekna vöru eða þjónustu til neytandans:

71 Augliti til auglitis

72 Upphringing

73 Textaskilaboð

74 Hljóð- og myndmiðlun (sjónvarp o.s.frv.)

75 Prentað efni (dagblað, bæklingur, dreifibréf o.s.frv.)

- 76 Netið (vefsetur)
- 77 Tölvupóstur
- 78 Útvarp
- 79 Utanhúss (fastar auglýsingar, s.s. á skiltum, eða hreyfanlegar auglýsingar, s.s. á farartækjum)
- 80 Annað
- 81 Ekki vitað
- 82 Á ekki við

8. Greiðslumáti

Hvernig greiðsla var innt af hendi í viðskiptunum:

- 81 Reiðufé
- 82 Debetkort
- 83 Kreditkort
- 84 Ávisun, pappírsúttektarseðlar og pappírsferðatékkar
- 85 Millifærsla fjármuna
- 86 Beingreiðsla
- 87 Rafeyrir
- 88 Peningasending
- 89 Fyrirframgreidd kort
- 90 Farsímagreiðslur (t.d. með smáskilaboðum)
- 91 Annað
- 92 Ekki vitað
- 93 Á ekki við

9. Heiti söluaðilans

Heiti söluaðilans sem kvörtun frá neytandanum beinist að:

- 91 Frjáls texti
- 92 Ekki vitað

10. Gjaldmiðill

101	EUR	107	LVL	113	ISK
102	BGN	108	LTL	114	CHF
103	CZK	109	PLN	115	NOK
104	DKK	110	RON	116	USD
105	EEK	111	SEK	117	Annað
106	HUF	112	GBP	118	Á ekki við

11. Virði viðskiptanna

Ef við á, fjárhæðin sem neytandinn greiddi fyrir vöruna eða þjónustuna:

- 111 Fjárhæð (skráð í heilum tölum með tveimur aukastöfum, t.d. 10,50)
- 112 Ekki vitað
- 113 Á ekki við

12. Virði taps sem neytandinn hefur orðið fyrir

Ef við á, fjárhæð taps samkvæmt yfirlýsingu neytandans:

121 Fjárhæð (skráð í heilum tölum með tveimur aukastöfum, t.d. 10,50)

122 Ekki vitað

123 Á ekki við

ÞÁTTUR B**UPPLÝSINGAR UM VIÐSKIPTAGEIRA ⁽²⁾**

1. stig er t.d. 1. „Neysluvörur“. 2. „Almenn neytendaþjónusta“.

2. stig er t.d. 1.1. „Matvæli — Ávextir og grænmeti“. 1.2. „Matvæli — kjöt“.

Á 3. stigi er nákvæm lýsing á því sem er að finna í 2. stigi, t.d. „nýr, kældir eða frystir ávextir“.

1. Neysluvörur

Lýsing/skilgreining til skýringar

1.1. Matvæli — Ávextir og grænmeti

Ávextir

- nýr, kældir eða frystir ávextir,
- þurrkaðir ávextir, ávaxtahýði, ávaxtakjarnar, hnetur og fræ til manneldis,
- rotvarðir ávextir og ávaxtaafurðir.

Undanskilið: sulta, marmelaði, grautur, hlaup, ávaxtamauk (1.5); plöntuhlutar rotvarðir í sykri (1.5); ávaxtasafar og ávaxtasiróp (1.6).

Matjurtir

- nýtt, kælt, fryst eða þurrkað grænmeti ræktað vegna blaðanna eða stilkans (spergill, spergilkál, blómkál, salatfífill, fennika, spínat o.s.frv.), vegna ávaxtanna (eggaldin, gúrka, kúrbítur, græn paprika, grasker, tómatar o.s.frv.) og vegna rótanna (rauðrófur, gulrætur, laukur, nipur, hreðkur, næpur o.s.frv.),
- nýjar eða kældar kartöflur og annað hnýðisgrænmeti (maníókarót, örvarrót, kassava, sætuhnúður o.s.frv.),
- rotvarið eða unnið grænmeti og grænmetisafurðir,
- afurðir úr hnýðisgrænmeti (mjöl, flögur, mauk, franskir kartöflur og kartöfluflokkur), þ.m.t. frystar afurðir, til dæmis franskir kartöflur.

Meðtalið: ólífur, hvítlaukur, belgjurtir, sykurmáls; strandsveipur og annar fjörugróður til manneldis; ætisveppir.

Undanskilið: Kartöflusterkja, tapiókamjöl, sagógrjón og önnur sterkja (1.5); súpur, sósar, seyði og kraftur sem inniheldur grænmeti (1.5); kryddjurtir (steinselja, rósmarín, garðablóðberg o.s.frv.) og krydd (pipar, paprika, engifer o.s.frv.) (1.5.), ávaxta- og grænmetissafi (1.6).

1.2. Matvæli — kjöt

Meðtalið:

- nýtt, kælt og fryst kjöt af:
 - nautgripum, svínunum, kindunum og geitunum,
 - alifuglum (kjúklingum, öndum, gæsum, kalkúnum, perluhænsnum),
 - hérnum, kanínunum og villibráð (antilópum, dádýrum, villisvínunum, fasönum, skógarhænsnum, dúfum, kornhænum o.s.frv.),
 - hrossum, múldýrum, ösnum, úlföldum og þess háttar,

⁽²⁾ Flokkarnir í þessum þætti byggjast á flokkun einkaneyslu eftir tilgangi (e. Classification of Individual Consumption According to Purpose) (COICOP), viðmiðunarflokkun sem Hagskýrsludeild Sameinuðu þjóðanna gefur út og margar stofnanir nota, þ.m.t. framkvæmdastjórn Evrópusambandsins, Efnahags- og framfarastofnunin og Sameinuðu þjóðirnar, í því skyni að flokka einkaneyslu eftir tilgangi.

- nýr, kældur og frystur innmatur úr dýrum til manneldis,
- þurkað, saltað eða reykt kjöt og innmatur úr dýrum til manneldis (t.d. pylsur, salami, beikon, skinka),
- annað kjöt, varið skemmdum eða unnið, og kjötafurðir (niðursoðið kjöt, kjötkraftur, kjötsafi, kjötbökur o.s.frv.).

Meðtalið: kjöt og innmatur úr sjávarspendýrum (t.d. selum) og framandi dýrum (kengúrum, strútum, krókódílum o.s.frv.); lifandi dýr, þ.m.t. alifuglar til manneldis.

Undanskilið: svínafeiti og önnur dýrafitu til manneldis (1.5); súpur, seyði og kraftur sem inniheldur kjöt (1.5).

1.3. Matvæli — Brauð og kornvörur

Meðtalið:

- hvers kyns hrísgrjón,
- maís, hveiti, bygg, hafrar, rúgur og annað kornmeti sem grjón eða mjöl (finmalað og gröfmalað),
- brauð og aðrar brauðvörur (hrökkbrauð, tvíbökur, ristað brauð, kex og smákökur, piparkökur, kexþynnur, vöffflur, skonsur og tebollur, smjördeigshorn, kökur, tertur, bökur, flatbökur o.s.frv.),
- blöndur og deig til brauðgerðar,
- hvers kyns pastavörur og flatbökur,
- unnar kornvörur (kornflögur, haframjöl o.s.frv.) og aðrar unnar kornvörur (malt, maltmjöl, maltkjarni, kartöflusterkja, tapiókamjöl, sagógrjón og önnur sterkja),
- annað brauð og kornvörur.

Meðtalið: mjólríkar vörur sem eru tilreiddar með kjöti, fiski, skelfiski, osti, grænmeti eða ávöxtum.

Undanskilið: kjöt- og fiskbökur (1.5), sykurmaís (1.5).

1.4. Matvæli — Heilsumatvæli og næringarefni

Meðtalið:

- matvæli sem eru merkt, kynnt eða auglýst þannig að fullt sé eða staðhæft, látið að því liggja eða gefið í skyn að:
 - a) þau hafi tiltekið, jákvætt næringarlegt gildi eða b) tengsl séu milli matvælna eða einhvers af innihaldsefnum þeirra og heilbrigðis eða c) neysla þeirra dragi verulega úr hættu á þróun sjúkdóma í mönnum.

1.5. Matvæli — Annað

Meðtalið:

- fiskur og skelfiskur,
- mjólkurafurðir (mjólk, ostur og annað),
- egg og eggjaafurðir,
- olíu, svínafeiti og önnur fita úr dýra- eða jurtaríkinu (smjör, smjörliki, ólífulía, matarolía),
- barnamatur og ungbarnamatur,
- kryddjurtir og krydd,
- hnetur og vörur úr þeim,
- súpur, sósur, seyði og súpukraftur sem innihalda kjöt og grænmeti,
- tilbúnar máltíðir,
- aukefni,
- sykur, sulta, hunang, súkkulaði og sælgæti,
- sérfaða,
- fæðubótarefni,
- önnur matvæli sem ekki eru flokkuð annars staðar.

1.6. *Óáfengir drykkir*

Óáfengir drykkir, sem hér eru flokkaðir, eru þeir sem kaupa má í verslunum, stórmörkuðum og þess háttar fyrirtækjum, að undanskildum þeim sem falla undir „Afþreyingarþjónusta“, t.d. hótél og annars konar orlofsgistiaðstaða (6.1) og veitingastaðir og barir (6.5).

Meðtalið:

- kaffi, te og kakó,
- ölkelduvatn,
- gosdrykkir,
- safi úr ávöxtum og grænmeti,
- síróp og þykkni.

Undanskilið: óáfengir drykkir sem eru seldir í fyrirtækjum á borð við þau sem falla undir „Afþreyingarþjónusta“, t.d. hótél og annars konar orlofsgistiaðstaða (6.1) og veitingastaðir og barir (6.5).

1.7. *Áfengir drykkir*

Innifalið í þessum flokki eru drykkir sem eru lítið áfengir eða óáfengir en innihalda venjulega áfengi, t.d. óáfengt öl.

Meðtalið:

- brennd vín og líkjörar,
- vín,
- bjór.

Undanskilið: óáfengir drykkir sem seldir eru í fyrirtækjum á borð við þau sem falla undir „Afþreyingarþjónusta“, t.d. hótél og annars konar orlofsgistiaðstaða (6.1) og veitingastaðir og barir (6.5).

1.8. *Tóbak*

Meðtalið:

- vindlingar, vindlingatóbak (laust tóbak) og vindlingapappír,
- vindlar, píputóbak, munntóbak eða neftóbak,
- kveikjarar, kveikjaraeldsneyti, vindlingaöskjur, vindlaskerar o.s.frv.

1.9. *Fatnaður (þ.m.t. sérsniðinn) og skófatnaður*

- fataefni og fatnaður fyrir karla, konur, unglinga, börn (þriggja til þrettán ára) og ungbörn (frá fæðingu til tveggja ára), hvort sem flikin er tilbúin eða saumuð eftir máli, úr hvers kyns efni (þar á meðal leðri, loðskinni, plasti og gúmmí), til daglegrar notkunar, við íþróttir eða störf,
- allur skófatnaður fyrir karla, konur, unglinga, börn (þriggja til þrettán ára) og ungbörn (frá fæðingu til tveggja ára), þar með talinn íþróttaskófatnaður sem hentar til daglegra nota eða við tómstundaiðkun (skór fyrir skokk, víðavangshlaup, tennis, körfubolta, siglingar o.s.frv.),
- hlutar til skófatnaðar,
- saumpráður, þrjónagarn og fylgihlutar til fatagerðar, til dæmis sylgjur, hnappar, smelluhnappar, rennilásar, borðar, reimar, leggingar o.s.frv.,
- handtöskur, seðlaveski, buddur o.s.frv.

Undanskilið:

- áklæði (1.11),
- hlífðarbúnaður fyrir íþróttir, s.s. höfuðhlífar, björgunarvesti, hnefaleikahanskar, líkamshlífar, belti, stoðbindi o.s.frv.; skófatnaður fyrir tiltekna íþróttagreinir (skíðaskór, knattspyrnuskór, golfskór og annar skófatnaður með áföstum skautum, hjólum, göddum, tökkum o.s.frv.); legghlífar, krikkehlífar og annar hlífðarbúnaður til íþróttaiðkunar (1.16),
- ferðabúnaður: ferðatöskur, ferðakoffort og ferðaskjódur (1.16),
- heilsusokkar, til dæmis teygjusokkar, bæklunarskór (8.3).

1.10. *Vörur til viðhalds og endurbóta húsa*

Meðtalið:

- efni til tómstundavinnu,
- málning og veggklæðning,
- girðingar og skýli,
- vélknúin verkfæri (t.d. bor, keðjusög),
- handverkfæri,
- garðáhöld og garðverkfæri (ekki vélknúin),
- garðsláttuvélar.

Undanskilið: heimilistæki (1.12 eða 1.13).

1.11. *Húsbúnaður*

Húsgögn og húsbúnaður til nota innan- og utanhúss. Gólfteppi og önnur gólfefni, textílvörur til heimilisnota, glervörur, borðbúnaður og búsaðöld.

Meðtalið:

- rúm, sófar, divanar, borð, stólar, skápar, kommóður og bókahillur,
- ljósabúnaður, til dæmis loftljós, góflampar, ljóskúplar og náttborðslampar,
- myndir, höggmyndir og aðrir listmunir,
- skermar, renniskilrúm og önnur húsgögn og búnaður,
- rúllu- eða rimlatjöld,
- garðhúsgögn,
- speglar og kertastjappar,
- áklæði, gluggatjaldæfni, gluggatjöld, sóltjöld, skyggni, forhengi og rennigluggatjöld úr dúk,
- sængurlín og borðlín,
- aðrar textílvörur til heimilisnota,
- laus teppi, föst teppi, línóleumdúkar og önnur gólfklæðning af svipuðu tagi,
- gler-, kristals-, keramik- og postulínsvörur sem notaðar eru sem borðbúnaður, til eldhúsnota, á baðherbergi, skrifstofur og til skreytinga innanhúss,
- hnífapör, diskar og föt, silfurborðbúnaður,
- órafknúin eldhúsaðöld úr hvers kyns efnum, t.d. skaftpottar, grýtur, hraðsuðupottar, steikarpönnur, eldhúsvogir og ámóta vélræn áhöld,
- órafknúin búsaðöld úr hvers kyns efnum, t.d. ílát undir brauð, kaffi, krydd o.s.frv., ruslafötur, pappirskörfur, þvottakörfur, straubretti, póstkassar, pelar, hitabrusar og isbox.

Undanskilið:

- heimilistæki (1.12) eða (1.13),
- klukkur (1.26); vegghitamælur og loftvogir (1.26),
- ungbarnahúsgögn, s.s. vöggur, barnastólar, burðarrúm og barnakerrur (1.27).

1.12. *Stór heimilistæki (þ.m.t. ryksugur og örbylgjuofnar)*

Stærri endingargóð heimilistæki, rafknúin og órafknúin; nær yfir afhendingu, uppsetningu og viðgerðir eftir því sem við á.

Meðtalið:

- eldavélar, eldunarplötur, ofnar og örbylgjuofnar,
- kæliskápar, frystar og sambyggðir kæli- og frystiskápar,
- þvottavélar, þurrkarar, þurrkskápar, uppþvottavélar og strau- og pressunarbúnaður,
- loftræstitæki, rakatæki, hitatæki, vatnshitara, færanlegur upphitunarbúnaður, viftur og gufugleypar,
- ryksugur, gufuhreinsivélar, teppahreinsunarbúnaður og vélar til að hreinsa, bóna og fægja gólf,
- önnur stærri heimilistæki, t. d. peningaskápar, sauma- og þrjónavélar, vatnsmýkingarbúnaður o.s.frv.

1.13. *Lítill heimilistæki (þ.m.t. kaffivélar og matvinnsluvélar)*

Lítill, hálfvaranleg, rafknúin heimilistæki, nær yfir afhendingu og viðgerðir eftir því sem við á.

Meðtalið:

- matvinnsluvélar, hrærivélar, djúpstekingarpottar,
- kaffivélar og kaffikvarnir,
- straujárn,
- brauðristar og grill, hitaplötur,
- safapressur,
- rjómaís- og frauðisvélar, jógúrtvélar,
- viftur, rafmagnsábreiður o.s.frv.

Undanskilið: lítill órafknúin búsaðhöld og eldhúsaðhöld (1.11), tæki til persónulegrar umhirðu (1.24).

1.14. *Rafeindatæki (ekki upplýsinga- og fjarskiptatæki eða til tómstundaiðkunar)*

Búnaður til viðtöku, upptöku og flutnings á hljóði og myndum (hljóð- og myndkerfi); ljósmynda- og kvikmyndabúnaður og sjóntæki; upptökumiðlar; nær yfir afhendingu, uppsetningu og viðgerðir eftir því sem við á.

Meðtalið:

- spilarar og upptökutæki fyrir stafræna mynddiska,
- myndbandstæki,
- sjónvarpstæki,
- fastir geislasplálarar, hljómtæki og margmiðlunarsplálarar,
- ferðageislasplálarar, -hljómtæki, -margmiðlunarsplálarar og tónhlöður,
- útvarpstæki, útvarpstæki í bíla (seld sem aukabúnaður), útvarpsklukkur, talstöðvar og viðtæki og sendar fyrir fjarskiptaáhugamenn,
- myndavélar,
- myndbandstökvélar,
- ljósmyndabúnaður,
- tómir geisladiskar og stafrænir mynddiskar,
- tóm hljóð- og myndbönd,
- reiknivélar, að meðtöldum vasareiknum,
- óáteknað filmur, hylki og diskar til ljósmyndunar og kvikmyndunar.

Undanskilið: leikjätölvuforrit (1.16), leikjätölvur sem tengdar eru við sjónvarpstæki (1.16), átekin hljóðsegulbönd, snældur, myndbandsspólur, disklingar og geisladiskar fyrir segulbandstæki, snælduspílara, myndbandsupptökutæki og einkatölvur (1.16).

1.15. *Vörur fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni*

Vörur fyrir upplýsinga- og fjarskiptatækni eru vörur sem annaðhvort eru ætlaðar til rafrænnar upplýsingavinnslu og -dreifingar, þ.m.t. útsending og sýning, eða sem nota rafræna vinnslu til þess að greina, mæla og/eða skrá eðlisfræðileg fyrirbæri eða stjórna eðlisfræðilegu ferli; nær yfir afhendingu, uppsetningu og viðgerðir eftir því sem við á.

Meðtalið:

- einkatölvur, tölvur til eigin samsetningar og fylgihlutir þeirra,
- prentarar og skannar,
- leikjätölvur,
- ferðaleikjätölvur,
- tölvuhugbúnaður og uppfærslur,
- fartölvur, fistölvur og spjaldtölvur,
- lófatölvur og snjallsímar,
- hugbúnaður (á efnislegum miðli eða til niðurbætur),
- farsímar og fastasímar, bréfasímar og símsvarar,
- mótöld og afruglarar,
- GPS-staðsetningarkerfi.

Undanskilið: búnaður til viðtöku, upptöku og flutnings á hljóði og myndum (1.14); hugbúnaður fyrir leikjätölvur (1.16).

1.16. *Fristundavörur (íþróttabúnaður, hljóðfæri o.s.frv.)*

Leikir, leikföng og aðrar vörur notaðar til íþróttar, tómstundaiðju, útilegu og útivistar ásamt viðgerð á slíkum vörum. Nær einnig yfir varanlegar vörur til tómstundaiðkunar og átekið efni (geisladiska, stafræna mynddíska).

- Átekin segulbönd, snældur, myndbandsspólur, disklingar og geisladiskar fyrir segulbandstæki, myndbandstæki og einkatölvur,
- spil, töfl og þess háttar,
- hvers kyns leikföng, þar með taldar brúður, tuskudýr, leikfangabílar og -lestir, leikfangahjól (tívhjól og þríhjól), smíðasett, raðþrautir, leir, rafeindaleikir, grímur, grímubúningar, spaughlutir, flugeldar, skrautborðar og jólatrésskraut,
- hlutir til frímerkjasöfnunar (notuð eða stimpluð frímerki, frímerkjaalúbúm o.s.frv.) aðrir hlutir til söfnunariðju (mynt, minnispeningar, steinar, sýnishorn úr dýra- og jurtaríkinu o.s.frv.) og aðrar vörur til tómstundaiðju,
- búnaður til leikfimi, líkamsræktar og íþróttar, til dæmis boltar, net, spaðar, skíði, golfkylfur, höggsvörð, stengur fyrir stangarstökk, lóð, krínglur, gormar og önnur líkamsræktartæki,
- fallhlífir og annar búnaður fyrir fallhlífarstökk,
- sjónaukar, smásjár og áttavitar,
- skotvopn og skotfæri til veiða, íþróttar og sjálfsvarnar,
- veiðistengur og annar fiskveiðibúnaður,

- búnaður til leikja á strönd og utandyra, t.d. „boccia“, krocket, svífdiskar, blak og uppblásanlegir bátar, flekar og sundlaugar,
- útileguhúsgögn og -búnaður, t.d. tjöld og fylgihlutir, svefnpokar, bakpokar, vindsængur og loftdælur, prímusar og grill,
- stærri hlutar til leikja og íþróttar, t.d. kanóar, kajakar, seglbretti, köfunarbúnaður og golfbílar, sviðflugur, svífdrekar og loftbelgir,
- hljóðfæri af öllum stærðum, þ.m.t. rafmagnshljóðfæri, t.d. píanó, orgel, fiðlur, gítarar, trumbur, trompetar, klarínnettur, þverflautur, blokkflautur, munnhórpur o.s.frv.,
- billjarðborð, borðtennisborð, kúluspilsvélar, spilakassar o.s.frv.,
- leikjatölvuforrit; stjórnborð/leikjatölvur sem tengdar eru við sjónvarpstæki, tölvuleikir á spólum og geisladiskum,
- skófatnaður fyrir tiltekna íþróttagreinir (skíðaskór, knattspyrnuskór, golfskór og annar skófatnaður með áföstum skautum, hjólum, göddum, tökkum o.s.frv.); höfuðhlífir til íþróttaiðkunar; annar hlífðarbúnaður fyrir íþróttir, s.s. björgunarvesti, hnefaleikahanskar, líkamshlífir, legghlífir, krikkehlífir og annar hlífðarbúnaður fyrir íþróttir,
- ferðabúnaður: ferðatöskur, ferðakoffort og ferðaskjódur.

Undanskilið:

- garðhúsgögn (1.11),
- farartæki dregin af hestum eða smáhestum og skyldur búnaður til fólksflutninga (1.19),
- öryggishjálmar til nota á bifhjóli og reiðhjóli (1.20),
- Hestar og smáhestar (1.23).

1.17. *Nýjar bifreiðar*

Undir þennan flokk falla ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja farþega og ekki eru í fleiri en átta sæti til viðbótar við sæti ökumanns. Meðtalið: nýjar bifreiðar, skutbifreiðar og langbakar.

Undanskilið: varahlutir og fylgihlutir (1.20); smurolíur (1.21); viðhald, viðgerðir eða ísetning (2.9).

1.18. *Notaðar bifreiðar*

Undir þennan flokk falla notuð vélknúin ökutæki á hjólum, notuð til fólksflutninga, þ.m.t. notaðar bifreiðar, stórar farþegabifreiðar, skutbifreiðar og langbakar.

Undanskilið: varahlutir og fylgihlutir (1.20), smurolíur (1.21), viðhald, viðgerðir eða ísetning (2.9).

1.19. *Önnur einkasamgöngutæki*

Meðtalið:

- ný og notuð bifhjól, reiðhjól, létt bifhjól, reiðhjól með hjálparvél, fjórhjól og ökutæki sem dráttardýrum er beitt fyrir,
- bátar, utanborðshreyflar, vatnakettir (e. jet-ski), segl, reiði og yfirbygging,
- farartæki dregin af hestum eða smáhestum og skyldur búnaður (aktygi, beisli, taumar, söðlar o.s.frv.),
- húsbílar, hjólhýsi og eftirvagnar,
- húsbílar, hjólhýsi o.s.frv.,
- snjósleðar,
- eftirvagnar,

Undanskilið: leiga á bílskúrum og bifreiðastæðum sem tengjast ekki íbúðarhúsnæði (5.6); aðstaða vegna vegatolla (brýr, göng, ferjur, hraðbrautir) og stöðumælur (5.6); leiga á bifreið með eða án bifreiðastjóra (5.7), ökukennsla (9.2).

1.20. *Varahlutir og fylgihlutir fyrir ökutæki og önnur einkasamgöngutæki*

Meðtalið:

- hjólarðar (nýir, notaðir og sólaðir), slöngur, kerti, rafgeymar, höggdeyfur, síur, dælur og aðrir varahlutir og fylgihlutir fyrir einkasamgöngutæki,
- vörur sem eru ætlaðar sérstaklega til hreinsunar og viðhalds á samgöngutækjum, s.s. lakk, krómhreinsiefni, þéttiefni og bón,
- yfirbreiðslur fyrir bifreiðar, bifhjól o.s.frv.,
- öryggishjálmar til nota á bifhjóli og reiðhjóli.

Undanskilið: útvarpstæki í bíla, seld sem aukabúnaður (1.14); barnaöryggisstólar í bíla (1.27); vörur sem eru ekki ætlaðar sérstaklega til hreinsunar og viðhalds, s.s. eimað vatn, svampar, þvottaskinn, hreinsiefni o.s.frv. (1.28); ísetning varahluta og fylgihluta, þvottur og bón á yfirbyggingu (2.9).

1.21. *Eldsneyti og smurolíur fyrir ökutæki og önnur einkasamgöngutæki*

Meðtalið:

- olía, smurefni, hemla- og girkassavökvar, kælivökvar og íblöndunarefni,
- eldsneyti s.s. dísilolía, bensín, fljótandi jarðolíugas (LPG), lífelsesneyti og alkóhól.

1.22. *Bækur, tímarit, dagblöð, ritföng (póstsending undanskilin)*

Meðtalið:

- bækur, þ.m.t. landabréfabækur, orðabækur, alfræðirit og kennslubækur, handbækur og raddskrár,
- dagblöð og tímarit,
- vörulistar og auglýsingaefni,
- veggspjöld, póstkort með eða án mynda, dagatöl,
- heillaóskakort og nafnspjöld, tilkynninga- og skilaboðaspjöld,
- landakort og hnattlíkön,
- skrifblokkir, umslög, bókhaldsbækur, minnisbækur, dagbækur o.s.frv.,
- pennar, blýantar, lindarpennar, kúlupennar, merkipennar, blek, strokleður, yddarar o.s.frv.,
- stenslar, kalkipappír, ritvélaborðar, stimpilpúðar, leiðréttingalakk o.s.frv.,
- gatarar, pappírshnífar, pappírsskæri, lím og límband til skrifstofunota, heftarar og hefti, bréfaeklemmur, teiknibólur o.s.frv.,
- efni til teikningar og málunar, til dæmis strigi, pappír, karton, málning, vaxlitir, pastellitir og penslar,
- kennsluefni, s.s. vinnubækur, reiknistokkar, rúmfræðiáhöld, töflur, krítar og pennaveski.

Undanskilið: frimerkjaalbúm (1.16); póstsending, póstkort sem eru seld með áfestu gjaldmerki og loftbréf (4.1).

1.23. *Gæludýr og gæludýravörur*

Meðtalið:

- gæludýr, gæludýrafóður, dýralækninga- og snyrtivörur fyrir gæludýr, hálsbönd, ólar, hundakofar, fuglabúr, fiskabúr o.s.frv.,
- hestar og smáhestar.

Undanskilið: Þjónusta vegna gæludýra (2.13).

1.24. *Rafmagnstæki til persónulegrar umhirðu*

Meðtalið:

- rafmagnsrakvélar og hársnyrtivélar, hárpurrkur og þurrkhjálmar, hárlíðunarjárn og blástursgreiður, sólarlampar, rafmagnstannburstar og önnur rafmagnstæki til tannhirðu o.s.frv.

1.25. *Snyrtivörur til persónulegrar umhirðu*

Meðtalið:

- hlutir fyrir persónulegt hreinlæti: handsápa, lyfjasápa, hreinsiolía og -mjólk, raksápa, rakkrem og -froða, tannkrem o.s.frv.,
- snyrtivörur, s.s. naglalakk, farði og farðahreinsivörur, hárvökvar, vörur til nota eftir rakstur, sólbaðsvörur, ilmvötn og kölnarvötn, efni til að eyða líkamslykt, baðvörur o.s.frv.,
- órafknúin tæki til persónulegrar umhirðu, s.s. rakvélar og hársnyrtivélar og blöð í þær, skæri, greiður, rakburstar, hárburstar, tannburstar, naglaburstar, baðvogir o.s.frv.,
- aðrar vörur til persónulegrar umhirðu og hreinlætisnota, s.s. pappírsvasaklútar, baðmull, eyrnarpinnar, svampar o.s.frv.

1.26. *Skartgripir, silfurmunir, klukkur, úr og fylgihlutir*

Meðtalið:

- eðalsteinar og -málmar og skartgripir úr eðalsteinum og -málmum,
- munir úr silfri og gulli,
- óekta skartgripir, ermahnappar og bindisnælur,
- klukkur, úr, skeiður, vekjaraklukkan, ferðaklukkan,
- sólglæraugu,
- regnhlífir og sólhlífir, blævængir, lyklakippur,
- vegghitamælur og -loftvogir.

Undanskilið: burðarílát fyrir persónulega muni, skjalatöskur, handtöskur, seðlaveski, buddur o.s.frv. (1.9); útvarpsklukkan (1.14).

1.27. *Barna- og ungbarnavörur*

Meðtalið:

- barnavagnar og barnakerrur,
- vörur til umhirðu barna (t.d. smekkir, bleyjur, pelar),
- burðarrúm,
- vöggur,
- háir barnastólar,
- bílrúm og bílstólar,
- bakburðarpokar og magaburðarpokar.

Undanskilið: barna- og ungbarnamatur (1.5), barnaföt (1.9).

1.28. *Hreingerninga- og viðhaldsvörur, vörur til hreingerninga og vörur sem eru ekki varanlegar*

Meðtalið:

- hreingerninga- og viðhaldsvörur, s.s. þvottaduft, þvottalögur, hreinsiefni, mýkingarefni, bón, fægilögur, litunarefni, sóthreinsandi efni, skordýraeitur, sveppaeitur og eimað vatn,
- hlutir til hreingerninga, s.s. kústar, ræstingaburstar, fægiskóflur og sópar, afþurrkunarklútar, diskapurrkur, gólfklútar og svampar,
- pappírsvörur, s.s. síur, borðdúkar og munnþurrkur, eldhúspappír, ryksugupokar og borðbúnaður úr pappa, þar með talinn álpappír og sorppokar úr plasti,
- aðrir hlutir til heimilishalds sem eru ekki varanlegir, s.s. eldspýtur, kerti, lampakveikir, brennsluspritt, tituprjónar, öryggisnælur, saumnálar, prjónar, naglar, skrúfur, rær og boltar, saumur, skífur, lím og límbönd til heimilisnota, snæri og gúmmihanskar,
- skóáburður, skókrem og aðrar skóhreinsivörur.

Undanskilið: pappírsvasaklútar, sápur, svampar og annað til hreinlætisnota (1.25).

2. Almenn þjónusta við neytendur

Lýsing/skilgreining til skýringar

2.1. Fasteignaþjónusta

Meðtalið:

- þjónusta fasteignasala, umboðsskrifstofa fyrir fasteignir og leigusala,
- húsamat, gerð afsalsbréfa og tengd þjónusta,
- sala á nýjum húsum eða húsum sem fyrir eru,
- sala á lóðum.

2.2. Bygging nýrra húsa

Meðtalið:

- bygging nýrra húsa.

2.3. Þjónusta til viðhalds og endurbóta húsa

Viðhald, endurbætur og viðgerðir á húsnæði.

Meðtalið:

- þaklög,
- vinna skreytingamanna, gólfklæðning, trésmiðir, málarar, veggfóðrun,
- vinna pípulagningarmanna,
- miðstöðvarhitun,
- vinna rafvirkja og raflagnir,
- vinna múrsteinslagningarmanna,
- vinna glersmiða,
- vinna garðyrkjumanna, trjáklippingarmanna, malbikun og hellulögn,
- eldhúsinnréttingar, baðinnréttingar,
- einangrun,
- þjófavarnarkerfi,
- rakapétting,
- sólarrafhlöður, uppsetning og viðhald á vindhverflum,
- uppsetning á þakrennum,
- hreinsun og viðgerðir á skorsteinum,
- skipti á hurðum og gluggum,
- þjónusta við sundlaugar,
- önnur þjónusta til viðhalds og endurbóta húsa.

Undanskilið: innkaup á vörum til viðhalds og endurbóta, óháð þeirri þjónustu sem veitt er (1.10); vinna og þjónusta meðan á byggingu nýrra húsa stendur (2.2).

2.4. Búslóðaflutningar og geymsla

Meðtalið:

- flutningur búslóða frá einum stað til annars,
- tímabundin geymsla búslóða,
- farm- og vöruflutningar.

2.5. *Hreingerningaþjónusta*

Meðtalið:

- heimilisþrif,
- gluggaþvottur,
- gólfteppahreinsun,
- sóttahreinsun, svæling og meindýraeyðing,
- sorphirða og förgun.

Undanskilið: hreingerningavörur (1.28).

2.6. *Þjónusta vegna persónulegrar umhirðu*

Meðtalið:

- hárgreiðslustofur, rakarastofur, snyrtistofur,
- hármæðferð, snyrtimæðferð,
- sólbaðstofur,
- megrunarklúbbar/-miðstöðvar,
- tyrknesk baðhús, heilsulindir, gufubaðstofur, sólbaðsstofur o.s.frv.,
- líkamshirðing,
- húðflúrun og húðgötun.

Undanskilið: líkamsræktarstöðvar (6.6).

2.7. *Hreinsun, viðgerðir og leiga á fatnaði og skófatnaði*

Meðtalið:

- þurrhreinsun, þvottur, straujun og litun á flíkum,
- stoppun, bæting, viðgerðir og breytingar á flíkum,
- viðgerðir á fatnaði (þ.m.t. sérsniðinn),
- viðgerðir á skófatnaði, skóhreinsipjónusta,
- fataleiga,
- leiga á skófatnaði,
- viðgerðir eða leiga á skófatnaði fyrir tiltekna íþróttagreinar (skíðaskóm, knattspyrnuskóm, golfskóm og öðrum skófatnaði með áföstum skautum, hjólum, göddum, tökkum o.s.frv.).

Undanskilið: Nýr fatnaður og sérsaumur á fatnaði (1.9).

2.8. *Aðstoð, rannsóknir og milllistigþjónusta*

Meðtalið:

- hausaveiðarar,
- markþjálfunarþjónusta,
- viðburðaþjónusta,
- ráðningarstofur,
- ráðgjöf, leiðsögn, gerðardómur, þjónusta til stuðnings fjölskyldum,
- önnur aðstoð, rannsóknir og milllistigþjónusta.

2.9. *Viðhald og viðgerðir á ökutækjum og öðrum samgöngutækjum*

Viðhalds- og viðgerðarþjónusta fyrir einkasamgöngutæki.

Meðtalið:

- uppsetning varahluta og fylgihluta,
- þvottur og bón,
- hjólastilling, tækniskoðun, bilanarþjónusta, olíuskipti,
- smurnings- og þvottarþjónusta,
- vegaaðstoð.

Undanskilið er vörur notaðar sem hluti af þjónustu: varahlutir og fylgihlutir (1.20); eldsneyti og smurolíur (1.21).

2.10. *Lögfræði- og bókhaldsþjónusta*

Meðtalið:

- þjónusta lögbókanda,
- lögfræðingar,
- lögfræðiráðgjöf og önnur lögfræðiþjónusta við einkaaðila,
- bókhaldarar,
- skattaráðgjafar,
- endurskoðendur.

2.11. *Útfararþjónusta*

Öll þjónusta sem tengist athöfnum við andlát. Meðtalinn flutningur líks á greiftrunar- eða útfararstað.

2.12. *Barnagæsla*

Niðurgreiddir eða einkareknir leikskólar og önnur barnagæsla; meðtalin dagvistun barna í heimahúsum, s.s. aðstoð og þjónusta við börn og barnagæsla.

2.13. *Þjónusta í tengslum við gæludýr*

Dýralæknisþjónusta og önnur þjónusta í tengslum við gæludýr, t.d. hundaræktunarstöðvar og hundahótel.

Undanskilið: Gæludýr og gæludýravörur (1.23).

3. **Fjármálaþjónusta**

Lýsing/skilgreining til skýringar

3.1. *Fjármálaþjónusta — greiðslureikningar og greiðsluþjónusta*

Á við um greiðsluþjónustu og þjónustu, sem tengist greiðslureikningi, þar sem fljótlegt og einfalt er að taka út peninga.

Meðtalið:

- yfirdráttarheimild á greiðslureikningi,
- bankaviðskipti í útibúi, netbankar og bankaviðskipti gegnum síma og farsíma í tengslum við greiðslureikning,
- greiðsla með debetkorti,
- greiðsluþjónusta s.s. rafeyrir.

3.2. *Fjármálaþjónusta — Lán (að lánum til húsnæðiskaupa undanskildum)*

Á við um þjónustu sem tengist láni á peningum, fjárhæð sem er bundin við sérstaka endurgreiðsluskyldu.

Meðtalið:

- lán,
- greiðsla með kreditkorti ef fjármunir eru tryggðir með lánalínu fyrir notanda greiðsluþjónustu, þ.m.t. hlaupandi lán,

— neytendalán, veitt af smásölum og með viðskiptakortum.

Undanskilið: yfirdráttarheimild á greiðslureikningi (3.1), lán til húsnæðiskaupa (3.3).

3.3. *Fjármálaþjónusta — Veðlán/Lán til húsnæðiskaupa*

Á við um þjónustu sem tengist yfirfærslu á veði í fasteign eða landi í skiptum fyrir lán á peningum.

3.4. *Fjármálaþjónusta — Sparnaður*

Þjónusta sem tengist sparireikningi. Þetta á við um reikning sem ber vexti og ekki er hægt að nota beint.

Undanskilið: fjárfestingar, lífeyrir og sparnaður í verðbréfum (3.6).

3.5. *Fjármálaþjónusta — Annað*

Önnur fjármálaþjónusta, s.s. yfirfærsla peninga milli neytenda og gjaldeyrisskipti.

3.6. *Fjárfestingar, lífeyrir og verðbréf*

Þjónusta í tengslum við fjárfestingar í skuldabréfum, verðbréfum og öðrum peningalegum eignum, þ.m.t. fjármálagerningar eða fjárfestingarvörur, s.s. sjóðir á vegum banka, fjárfestingarfyrirtækja og annarra veitenda fjármálaþjónustu.

Meðtalið:

— séreignalífeyrissjóðir,

— fjárfestingarpakkar (þ.m.t. váttryggingarsamningar þegar megentilgangurinn er fjárfesting á borð við líftryggingasamninga tengda sjóðum (e. unit-linked) og vísitölu (e. index-linked), að undanskildum þeim sem falla undir lið 3.11),

— þjónusta vegna verðbréfasafna og eignastýringar,

— varsla eða varðveisla,

— framkvæmd fyrimæla fyrir hönd viðskiptavina (þjónusta verðbréfamiðlara) í tengslum við peningalegar eignir og afleiður,

— bankaviðskipti á Netinu og gegnum síma og farsíma í tengslum við fjárfestingar, lífeyri og verðbréf,

— ráðgjafarþjónusta, þ.m.t. fjárfestingaráðgjöf og fjárhagsáætlanir.

Undanskilið: líftryggingavörur sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB ⁽³⁾ (3.11).

3.7. *Skaðatryggingar — Heimilis- og fasteignatryggingar*

Þjónusta vegna skaðatrygginga í tengslum við húsnæði. Þjónustugjöld fyrir tryggingar sem taka til fjölbættrar áhættu ber að flokka á grundvelli kostnaðar við megináhættuna ef ekki er unnt að sundurliða þjónustugjöldin eftir þeim tegundum áhættu sem tryggingin tekur til.

Meðtalið: þjónustugjöld sem íbúar í eigin húsnæði og leigjendur greiða fyrir þær tegundir váttryggingar sem leigjendur kaupa venjulega gegn eldsvoðum, sprengingu, óveðri, náttúruöflum öðrum en óveðri, þjófnaði, vatnsskemmdum o.s.frv.

Undanskilið: Þjónustugjöld sem íbúar í eigin húsnæði greiða fyrir þær tegundir trygginga sem leigusalar kaupa venjulega; flutningstryggingar (3.8).

3.8. *Skaðatryggingar — Flutningstryggingar*

Meðtalið:

— tryggingar á grundvelli samninga um notkun einkasamgöngutækja, s.s. vélknúinna farartækja til notkunar á landi, báta, skipa eða loftfara,

— allt tjón eða tap á vélknúnum farartækjum til notkunar á landi, bátum, skipum og loftförum,

— allt tjón eða tap á vörum í gegnumflutningi, sem ekki er tilgreint hér að framan.

3.9. *Skaðatryggingar — Ferðatryggingar*

Meðtalið:

— tryggingar sem tengjast ferðalögum, s.s. þegar flugi seinkar eða er aflýst, vegna taps á farangri og lækniskostnaðar.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1.

3.10. *Skaðatryggingar — Sjúkra- og slysatryggingar og aðrar tryggingar*

Meðtalið:

- varanleg sjúkratrygging,
- viðbótartrygging (trygging gegn líkamstjóni og örorku af völdum slyss eða sjúkdóms),
- lán, ábyrgðarskuldbindingar, ýmiss konar fjárhagstjón, málsvarnarkostnaður,
- allar aðrar tryggingar sem ekki eru taldar upp hér að framan eða undir flokknum fasteigna- og innbústryggingar (3.7), flutningstryggingar (3.8), ferðatryggingar (3.9) og líftryggingar (3.11).

3.11. *Tryggingar — Líftryggingar*

Undir þennan flokk falla tryggingar sem gerðar eru á grundvelli samninga um eftirfarandi:

- líftryggingar sem fela í sér útborgun einvörðungu við tiltekinn aldur, við andlát, við tiltekinn aldur eða fyrr ef andlát ber að höndum, líftryggingu með endurgreiðslu iðgjalda — þó ekki þegar megingiltangur líftryggingarinnar er fjárfesting.

Undanskilið: Líftryggingavörur þegar megingiltangurinn er fjárfesting á borð við líftryggingasamninga tengda sjóðum (e. unit-linked) og vísitölu (e. index-linked) (3.6).

4. **Póstþjónusta og rafræn fjarskipti**

Lýsing/skilgreining til skýringar

Meðtalið: hljóð-, mynd- og gagnaflutningar ásamt útvarps- og sjónvarpsútsendingum; undir þennan flokk falla ekki neysluvörur s.s. sjónvarpstæki og farsímar.

4.1. *Póst- og hraðsendingarþjónusta*

Bréfa-, póstkorta- og bögglasendingar, bæði á vegum opinberrar pósthjónustu og einkafyrirtækja.

Meðtalið:

- bréfaskipti,
- böggjar,
- hraðpóstur,
- tímarit,
- auglýsingar merktar viðtakanda,
- útgáfa og sala á frímerkjum,
- fjarritaþjónusta,
- hraðsendingar.

Undanskilið: fjármálaþjónusta á vegum pósthúsa (3).

4.2. *Fastasímaþjónusta*

Meðtalið:

- talsímaþjónusta,
- uppsetning símaþúnaðar til einkanota,
- símtöl frá einkasímum eða almenningssímum (almenningsímaklefum, símaklefum á pósthúsum o.s.frv.),
- þráðlaus talsíma-, ritsíma- og bréfasímaþjónusta,
- fastasímaþjónusta sem hluti af þjónustupakka.

Undanskilið: fastasímar (1.15), bréfasíma- og símsvarabúnaður með einkatölvum (1.15), fastur aðgangur að Netinu (4.4), símtöl frá frístundastöðum, s.s. hótélum og annars konar orlofsgististöðum (6.1) og veitingastöðum og börum (6.5).

4.3. *Farsímaþjónusta*

Undir þennan flokk fellur farsíma- og gervihnattasímaþjónusta.

Meðtalið:

- talsímaþjónusta,
- áskriftir,
- talhólfþjónusta,
- reikiþjónusta,
- gagnasendingar með farsíma,
- smáskilaboð (SMS),
- myndskilaboðþjónusta (MMS),
- farsímaþjónusta sem hluti af þjónustupakka.

Undanskilið: farsímataeki (1.15), hringitónar (4.6), fyrirframgreidd kort (4.6) og aðgangur að Netinu gegnum farsíma (4.4).

4.4. *Netþjónusta*

Meðtalið:

- föst nettenging,
- hreyfanleg nettenging (bráðlaus aðgangur að Netinu með fartölvum, fístölvum, farsímum eða öðrum áþekktum búnaði),
- samfélagsmiðlar á Netinu,
- önnur netþjónusta, t.d. spjallrásir,
- fréttþjónusta,
- lénsheitaþjónusta,
- þjónusta vegna þáttasöluþjónvarps,
- þjónusta vegna tölvupóstfanga,
- Netþjónusta sem hluti af þjónustupakka.

Undanskilið: mótöld og afruglarar (1.15).

4.5. *Þjónusta sjónvarpsstöðva*

Undir þennan flokk falla sjónvarpsáskriftir, stafrænar og um jarðkerfi, og tengd þjónusta um kapal, gervihnött eða hvers kyns aðra miðla.

Meðtalið:

- uppsetning mótalda,
- háskerpusjónvarp,
- pöntunarsjónvarp,
- barnalæsing,
- sjónvarpsefni,
- auglýsingar,
- sjónvarpsþjónusta sem hluti af þjónustupakka.

Undanskilið: mótöld og afruglarar (1.15).

4.6. *Önnur fjarskiptaþjónusta*

Meðtalið:

- fyrirframgreidd símakort,
- símtöl gegnum netsíma (VOIP),

- opinberir símasjálfsalar,
- þjónusta á hækkuðu verði,
- niðurhal gegnum síma (t.d. hringitónar, leikir),
- Netsímaþjónusta.

5. Flutningaþjónusta

Lýsing/skilgreining til skýringar

Meðtalið: almennir og einkareknir flutningar og tengd þjónusta.

5.1. *Sporvagnar, strætisvagnar og jarðlestir*

Flutningur á einstaklingum, hópum fólks og farangri með sporvögnum, strætisvögnum og jarðlestum.

5.2. *Járnbrautir*

Flutningur á einstaklingum, hópum fólks og farangri á járnbrautum.

Meðtalið: Flutningur einkaökutækja.

5.3. *Flugfélög*

Flutningur á einstaklingum, hópum fólks og farangri með flugvélum og þyrlum.

5.4. *Leigubifreiðar*

Flutningur á einstaklingum, hópum fólks og farangri með leigubifreiðum og bifreiðum sem leigðar eru með bifreiðastjóra.

5.5. *Flutningar á hafi, á m og öðrum vatnaleiðum*

Flutningur á einstaklingum, hópum fólks og farangri með skipum, bátum, ferjum, svifnökkvum og spaðabátum. Þar með talda skemmtisiglingar og flutningur á einkafarartækjum á vatni.

5.6. *Þjónusta samgönguvirkja*

Meðtalið:

- rekstur bílastæða og stöðumæla,
- aðstaða vegna vegatolla,
- lestarstöðvar og hópferðamiðstöðvar,
- hafnir,
- flugvellir,
- skíðalyftur,
- kláfar,
- togbrautir.

5.7. *Leigustarfsemi*

Meðtalið:

- bílaleiga,
- vélhjólaleiga,
- sendibifreiðaleiga,
- hjólhýsaleiga,
- reiðhjólaleiga,
- bátaleiga,
- samakstur,
- önnur leigustarfsemi sem tengist flutningum.

6. Afþreyingarþjónusta

Lýsing/skilgreining til skýringar

Meðtalið: vörur og þjónusta sem tengist tómstunda- og menningarstarfi.

6.1. *Hótel og annars konar orlofsgistiaðstaða*

Gistiaðstaða og önnur þjónusta, t.d. veitingarekstur, á:

- hótélum, gistiheimilum, vegahótélum, gistikráum og hjá fyrirtækjum sem selja gistingu og morgunverð,
- orlofssvæðum og í orlofsmiðstöðvum, á tjald- og hjólhýsasvæðum, farfuglaheimilum og í fjallaskálum,
- heimavistum,
- leiga orlofsgistiaðstöðu í íbúðum, sumarhúsum eða álíka.

Meðtalið: burðarmenn, símtöl frá hótélum og annarri orlofsgistiaðstöðu.

6.2. *Pakkaferðir*

Nær yfir skipulagðar orlofspakkaferðir, sem innihalda a.m.k. tvennt af eftirfarandi: a) flutning, b) gistingu, c) aðra ferðaðþjónustu sem ekki tengist flutningi eða gistingu en er verulegur hluti pakkans.

6.3. *Þjónusta ferðaskrifstofa*

Þjónusta ferðaskrifstofa.

6.4. *Skiptileiga og álíka*

Meðtalið:

- þjónusta sem tengist skiptileigu (seljendur selja réttinn til að dvelja tímabundið, t.d. í eina eða tvær vikur, í orlofshúsnæði á ákveðnum tíma á ári eða á árstíma sem má ákveða, í a.m.k. þrjú ár),
- endursala,
- skipti,
- endursala á skiptileigurétti,
- langtímasamningar um orlofstilboð,
- þjónusta orlofsklúbba (með afslætti),

6.5. *Veitingastaðir og barir*

Veitingaþjónusta (þ.m.t. matur, nasl, drykkir og aðrar veitingar) á veitingastöðum, kaffihúsum, hjá veisluþjónustu, á matarborðum, börum, ölstofum, testofum, í mótuneytum, næturklúbbum og diskótekum, matsölustöðum sem selja mat til neyslu annars staðar, pylsuvögnum o.s.frv., að meðtalinni þjónustu:

- á stöðum sem veita tómstunda-, menningar- íþrótt- eða skemmtiþjónustu: í leikhúsum, kvikmyndahúsum, á íþróttavöllum, í sundlaugum, íþróttahöllum, söfnum, listhúsum, næturklúbbum, á dansstöðum o.s.frv.,
- í almenningsfarartækjum (langferðabílfreiðum, lestum, skipum, flugvélum o.s.frv.) þegar þjónustan er veitt af óháðum söluaðila,
- á einkareknum stöðum, s.s. í mótuneytum í verksmiðjum og skrifstofum, skólum, háskólum og öðrum menntastofnunum.

Einnig:

- sala veitingastaða á tilbúnum réttum sem kaupendur taka með sér,
- sala matsöluverktaka á tilbúnum réttum hvort heldur viðskiptavinur sækir vöruna eða fær hana senda heim.

Meðtalið: þjórð og símtöl á veitingastöðum og börum.

Undanskilið: tóbak (1.8).

6.6. *Þjónusta í tengslum við íþróttir og tómstundaiðju*

Meðtalið:

- þjónusta sem fylgir íþróttavöllum, skeiðvöllum, kappakstursbrautum, hjóltreiddabrautum o.s.frv.; skautasvellum, sundlaugum, golfvöllum, íþróttahúsum, líkamsræktarstöðvum, tennisvöllum, veggtennisvöllum og keiluspilsbrautum; hringekjum, vegasöltum og öðrum leikvallatækjum fyrir börn, kúlsþilsvélum og öðrum leikjum fyrir fullorðna, að frátöldu happdrætti og veðmáli; skiðabrekjum,

- leiga á búnaði og fylgihlutum til íþróttaiðkunar og tómstundastarfs, t.d. flugvélum, bátum, hestum, skíða- og viðlegubúnaði,
- kennslustundir utanskóla, fyrir einstaklinga eða hópa, í bríds, skák, þolfimi, dansi, tónlist, skauta- og skíðaíþróttum, sundi og annarri tómstundaiðju,
- þjónusta leiðsögumanna á fjöllum, í skoðunarferðum o.s.frv.,
- aðstoð vegna bátasiglinga,
- leiga á skófatnaði fyrir tiltekna íþróttagreinir (skíðaskóm, knattspyrnskóm, golfskóm og öðrum skófatnaði með áföstum skautum, hjólum, göddum, tökkum o.s.frv.).

Undanskilið: Sala á tilbúnum mat og önnur þjónusta veitt af sjálfstæðum veitingastöðum og börum (6.5).

6.7. *Þjónusta á sviði menningar og skemmtanaiðnaðar*

Meðtalið:

- kvikmyndahús, leikhús, óperuhús, tónleikahús, hringleikahús, hljóð- og ljósaýningar,
- söfn, bókasöfn, listhús, sýningar,
- sögulegar minjar, þjóðgarðar, dýragarðar og grasagarðar, fiskasöfn, leiga á búnaði og fylgihlutum til menningariðkunar, s.s. sjónvarpstækjum, myndbandsspólum o.s.frv.,
- sýningarsvæði og skemmtigarðar,
- íþróttaviðburðir,
- miðasala,
- þjónusta tónlistarmanna, trúða og annarra listamanna á einkaskemmtunum.

6.8. *Fjárhættustarfsemi og happdrætti*

Fjárhættustarfsemi er það að veðja fjármunum eða öðrum verðmætum á atburð þar sem niðurstaðan er óþekkt, með það að meginmarkmiði að vinna frekara fé eða verðmæti.

Meðtalið:

- veðmálastarfsemi,
- happdrætti,
- spilavíti,
- fjárhættustarfsemi á Netinu eða gegnum farsíma.

Önnur happdrætti og veðmál.

6.9. *Önnur afþreyingarþjónusta*

7. **Orka- og vatn**

Lýsing/hugtak og skilgreining til skýringar

Meðtalið: vörur og þjónusta í tengslum við vatn, rafmagn, gas eða aðra orkugjafa.

7.1. *Vatn*

Meðtalið:

- vatnsveita
- tengdir þættir, s.s. leiga og aflestur á mælum, föst afnotagjöld o.s.frv.
- fráveituþjónusta og förgun.

Undanskilið: Drykkjarvatn sem er selt í flöskum eða ílátum (1.6); heitt vatn eða gufa keypt frá hitaveitu (7.4).

7.2. *Raforka*

Meðtalið:

- rafveita,
- tengdir þættir, s.s. leiga og aflestur á mælum, föst afnotagjöld o.s.frv.

7.3. *Gas*

Undir þennan flokk fellur gas frá eftirlitsskyldu leiðslukerfi.

Meðtalið:

- veitugas og jarðgas,
- tengdir þættir, s.s. leiga og aflestur á mælum, kútar, föst afnotagjöld o.s.frv.

7.4. *Aðrir orkugjafar*

Meðtalið:

- olía til húsa hitunar og lampalía,
- eldsneyti í föstu formi, þ.m.t. kol, viðarkol, koks, köggluð kol, eldiviður, viðarkurl, kögglar, mór og þess háttar, korn,
- fljótandi vetniskolefni (bútan, própán o.s.frv.),
- heitt vatn og gufa keypt af hitaveitu,
- fjarhitun og kæling,
- jarðvarmi,
- jarðgas frá staðbundnu leiðslukerfi sem ekki er eftirlitsskylt.

Meðtalið: tengdir þættir, s.s. leiga og aflestur á mælum, föst afnotagjöld, ís sem er notaður til kælingar.

Undanskilið: Eldsneyti og smurolíur fyrir ökutæki og önnur einkasamgöngutæki (1.21).

8. **Heilbrigðismál**

Lýsing/hugtak og skilgreining til skýringar

Meðtalið: vörur og þjónusta í tengslum við heilsugæslu.

8.1. *Lyfseðilsskyld lyf*

Meðtalið:

- lyf sem keypt eru samkvæmt lyfseðli og eru ætluð mönnum til heilbrigðisnota, s.s. til að lækna, milda, meðhöndla eða fyrirbyggja sjúkdóm,
- óhefðbundin lyf seld samkvæmt lyfseðli.

Undanskilið: dýralækningavörur (123); vörur til hreinlætisnota, s.s. lyfjasápur (125).

8.2. *Lyf sem ekki eru lyfseðilsskyld*

Meðtalið:

- lyf sem keypt eru án lyfseðils og eru ætluð mönnum til heilbrigðisnota, s.s. til að lækna, milda, meðhöndla eða fyrirbyggja sjúkdóm,
- óhefðbundin lyf seld án lyfseðils.

8.3. *Lækningatæki og önnur hjálpartæki til nota fyrir sjúklinga*

Þessum búnaði og hjálpartækjum er ætlað að bæta upp eða bæta úr skaða eða fötlun.

Meðtalið:

- sjónræn hjálpartæki, sjóngler og snertilinsur,
- bæklunarskófatar,ur,
- heilsusokkar, til dæmis teygjusokkar,
- gervilimir,
- göngustafir,
- heyrnartæki,
- ferli hjálpartæki,
- rafskutlur, rafknúnir hjólasstólar og önnur ferli hjálpartæki til nota við lækniþjónustu,
- stigalyftur,
- stillanleg rúm/rúm fyrir bæklunarsjúklinga,
- önnur lækningatæki til nota fyrir sjúklinga.

8.4. *Heilbrigðisþjónusta*

Þessi flokkur tekur til þjónustu almennra lækna og sérfræðilækna, þjónustu á læknameðstöðvum, mæðradeildum, hjúkrunarheimilum og hressingarhælum, þar sem innlagðir sjúklingar hljóta fyrst og fremst daglega aðhlyningu, þjónustu á stofnunum fyrir aldraða, þar sem lækniþjónustan er nauðsynlegur þáttur, ásamt endurhæfingaráðgjöf, þar sem innlagðir sjúklingar hljóta daglega aðhlyningu og endurhæfingu í því skyni að meðhöndla sjúklinginn fremur en að veita honum stuðning til langs tíma.

Meðtalið:

- heilbrigðisþjónusta veitt á sjúkrahúsum, einkareknum lækna- og endurhæfingastöðvum,
- viðtöl við heimilislækna eða sérfræðinga,
- þjónusta sem rannsóknarstofur í lækni- og röntgenrannsóknarstofur veita,
- þjónusta sem sjálfstætt starfandi hjúkrunarfræðingar og ljósmæður veita,
- þjónusta nálastungusérfræðinga, kirópraktora, sjón- og höndverkfærafræðinga, geðlækna, sálfræðinga, sjúkrahjálfa, fóttaðgerðafræðinga, osteopata, heyrnar- og talmeinafræðinga o.s.frv. í lausamennsku,
- sjúkraleikfimi samkvæmt lækni- og lyfjaraðráði,
- hitaböð eða sjóvatnsböð fyrir göngudeildarsjúklinga,
- sjúkrahúsflytingar,
- leiga á meðferðartækjum,
- þjónusta sérfræðinga í tannréttingum,
- tannlæknar,
- sjóntækjafraðingar,
- lýtalækningar.

Undanskilið: þjónusta á dvalarheimilum fyrir aldraða, stofnunum fyrir fatlað fólk eða endurhæfingastöðvum þar sem fyrst og fremst er veitt aðstoð til lengri tíma (8.5).

8.5. *Dvalarheimili fyrir aldraða og heimahlyningu*

Þessi þjónusta nær yfir heimahjúkrun, heimilisaðstoð, dagvistun og endurhæfingu. Nánar tiltekið tekur þessi flokkur til greiðslna heimilanna fyrir:

- dvalarheimili fyrir aldraða, heimili fyrir fatlaða, endurhæfingastöðvar sem veita sjúklingum langtíma- og daglegu aðhlyningu og endurhæfingameðferð, skóla fyrir fatlaða einstaklinga með það að aðalmarkmiði að auðvelda nemendum að sigrast á fötlun sinni,
- aðstoð til þess að öldruðum og fötluðum sé kleift að búa í heimahúsum (hreingerningar, máltíðir, dagvistun, dagvistunarþjónusta og umönnunarþjónusta í orlofum).

9. **Menntamál**

Lýsing/skilgreining til skýringar

Þessi flokkur tekur einungis til þjónustu er lýtur að fræðslu. Til hans telst ekki kostnaður vegna kennsluefnis, s.s. bóka og ritfanga eða stuðningur við fræðslu, s.s. heilbrigðisþjónusta, flutningaþjónusta, sala á tilbúnum mat og gistiþjónusta.

Hann nær til fræðsluefnis í útvarpi eða sjónvarpi.

Undanskilið: Sala á tilbúnum mat og önnur þjónusta veitt af sjálfstæðum veitingastöðum og börum (6.5), kennslustundir utanskóla, fyrir einstaklinga eða hópa, í bríð, skák, þolfimi, dansi, tónlist, skaut- og skíðaþróttum, sundi og annarri tómstundaiðju (6.6).

9.1. *Skólar*

Meðtalið: nám, einkum ætlað fullorðnum, sem krefst engra sérstakrar undirbúningsmenntunar, einkum starfsmenntun og nám í greinum er tengjast menningu.

Undanskilið: þjálfunarnámskeið í tómstundastarfi, s.s. íþrótt- eða bríðskennsla hjá sjálfstætt starfandi kennurum (6.6).

9.2. *Tungumálanámskeið, öðrukennd námskeið og önnur námskeið á vegum einkaaðila*

Meðtalið:

- kennsla í erlendum tungumálum, frá eins dags námskeiðum til námskeiða sem taka mörg ár,
- námskeið í þeim tilgangi að kenna fólki að aka vélknúnum ökutækjum,
- önnur námskeið á vegum einkaaðila.

Undanskilið: Námskeið í tengslum við íþróttir, tómstundaiðju og aðra afþreyingu (6.6).

10. *Annað*

Lýsing/skilgreining til skýringar

10.1. *Annað (tekur bæði til vöru og þjónustu)*

Aðrar vörur og þjónusta sem ekki fellur undir aðra flokka í þætti B.

ÞÁTTUR C

UPPLÝSINGAR UM TEGUND KVÖRTUNAR EÐA FYRIRSPURNAR

1. stig er t.d. „Gæði vöru og þjónustu“.

2. stig er t.d. „Gallað, olli tjóni“.

1. **Gæði vara og þjónustu**1.1. *Gallað, olli tjóni*

Varan er gölluð, virkar ekki, olli tjóni eða þjónusta var ekki veitt að fullu eða olli tjóni.

Undanskilið: Þættir í tengslum við heilbrigði og öryggi (C 10).

1.2. *Ekki í samræmi við pöntun*

Afhent vara eða þjónusta er ekki sambærileg að formi eða gerð við vöruna eða þjónustuna sem lýst er í pöntuninni (þ.m.t. ófullnægjandi gæði og falsaðar vörur).

1.3. *Ekki hæf til tiltekinna nota*

Afhent vara eða þjónusta er ekki hæf til þeirra tilteknu nota sem neytandinn ætlaðist til og sem hann skýrði fyrir söluaðilanum þegar samningsgerð eða sala fór fram.

2. **Afhending vöru/veiting þjónustu**2.1. *Ekki afhent/ekki látin í té*

Varan var ekki afhent/neytandinn fékk alls enga þjónustu. Söluaðili vanrækti að láta í té vöru eða þjónustu.

Meðtalið: glötuð vara, rangt heimilisfang viðtakanda og afturköllun.

2.2. *Afhent/látin í té að hluta*

Varan var ekki að fullu afhent þar eð hluta vantaði eða þjónustan var aðeins látin í té að hluta.

2.3. *Seinkun*

Varan var ekki afhent eða þjónusta ekki látin í té á tilskildum tíma (áætluðum eða umsömdum tíma).

2.4. *Ekki fánlegt/enginn aðgangur*

Neytandinn hefur engan aðgang að vöru eða þjónustu, sem söluaðili lætur í té, eða einhverjar af vörunum eru ekki fánlegar eða neytandinn getur ekki lengur fengið þær. Til dæmis Net- eða talsímatenging, gas/rafmagn eða vörulína sem hafði verið seld í verslun á staðnum er ekki lengur framleidd.

Undanskilið: Vörur eða þjónusta sem söluaðila er skylt samkvæmt lögum að láta í té og eru ekki afhentar eða látnar í té (C 2.1). Vörur eða þjónusta sem eru í boði og söluaðili neitar að selja eða veita neytanda (C 2.5).

2.5. *Neitað að selja eða láta í té vöru eða þjónustu*

Neitað að selja eða láta neytanda í té vöru eða þjónustu sem er í boði.

2.6. *Afhending á vöru eða veiting þjónustu er stöðvuð án þess að tilkynnt sé um það fyrirfram*

Afhending á vöru eða veiting þjónustu er stöðvuð fyrirvaralaust.

2.7. *Afgreiðslutími*

Á við um tilvik þegar afgreiðslutími takmarkar möguleika neytandans á að setja sig í samband við söluaðilann.

2.8. *Þjónusta við viðskiptavini*

Neytandinn er ekki ánægður með þá þjónustu við viðskiptavini sem söluaðilinn veitir í tengslum við vörukaup fram að sölu eða í tengslum við kaup á þjónustu fram að veitingu þjónustunnar.

Meðtalið: Lengd biðraða.

2.9. *Viðhaldsþjónusta/aðstoð*

Viðskiptavinurinn er ekki ánægður með þann stuðning sem er veittur eftir kaup á vöru eða þjónustu og varðar samskipti eða ferli.

Meðtalið: Erfitt, dýrt eða ómögulegt er að komast að þjónustuveri.

2.10. *Aðrir þættir sem tengjast afhendingu á vöru/veitingu þjónustu*

3. **Verð/Gjaldskrá**

3.1. *Breytt verð/gjaldskrá*

Breytingar á verði eða gjaldskrá.

3.2. *Verðmismunun*

Verðlagningarstefna sem felur í sér að krefja viðskiptavini um mismunandi verð fyrir sömu vöru eða þjónustu.

Undanskilið: Þættir sem tengjast röngum eða villandi upplýsingum um verð eða gjaldskrá og merkingum (C 7.2).

3.3. *Gagnsæi gjaldskrár (óljós, flókin)*

Upplýsingar um hvernig gjaldskráin er samsett, t.d. hvaða þættir eða þjónusta er innifalín og hvað ekki, eru óljósar og/eða flóknar. Undir þennan flokk fellur viðbótarkostnaður á borð við gjöld fyrir greiðsludrátt, vanskilakostnað, stjórnunarkostnað, afhendingarkostnað o.s.frv.

Undanskilið: Þættir sem tengjast röngum eða misvísandi upplýsingum um verð/gjaldskrá og merkingum (C 7.2).

3.4. *Aðrir þættir sem tengjast verði/gjaldskrá*

Undanskilið: Þættir sem tengjast röngum eða misvísandi upplýsingum um verð eða gjaldskrá og merkingum (C 7.2).

4. **Gerð reikninga og innheimta**

4.1. *Rangur reikningur*

Reikningurinn er ekki réttur, t.d. þegar upplýsingar á reikningi eru ekki réttar, s.s. reikningsnúmer, heiti vöru eða þjónustu eða gjaldfærðar fjárhæðir. Til þessa telst tvöfaldur reikningur.

4.2. *Óljós reikningur*

Erfitt er að skilja reikninginn, óljóst er fyrir hvaða vöru eða þjónustu hann er gefinn út eða hvernig heildarupphæðin er fengin.

4.3. *Reikningur hefur ekki verið gefinn út eða erfitt er að nálgast reikning/mánaðaryfirlit*

Reikningur hefur ekki verið sendur neytanda eða neytandi getur ekki nálgast reikninginn eða mánaðaryfirlitið, t.d. á Netinu.

4.4. *Óréttmætur reikningur*

Reikningur fyrir vöru eða þjónustu sem ekki hefur verið keypt.

4.5. *Innheimta*

Á við um innheimtu söluaðila á útistandandi fjárhæðum.

4.6. *Aðrir þættir í tengslum við gerð reikninga og innheimtu*5. **Lögbundin ábyrgð og viðskiptaábyrgð**5.1. *Lögbundin ábyrgð ekki virt*

Söluaðili virðir ekki skuldbindingar sínar í tengslum við lögbundna ábyrgð (þ.e. rétt neytanda samkvæmt lögum).

5.2. *Viðskiptaábyrgð ekki virt*

Söluaðili virðir ekki skuldbindingar sínar í tengslum við eigin viðskiptaábyrgð.

6. **Úrbætur**6.1. *Erfitt að leita úrbóta*

Neytanda reynist erfitt að fá upplýsingar um hvert skuli beina kvörtun og krefjast úrbóta (t.d. er ekkert símanúmer eða tölvupóstfang tilgreint eða allar símalínur eru uppteknar).

6.2. *Engar úrbætur*

Neytanda eru ekki veittar úrbætur umfram venjulegar lögbundnar ábyrgðir og viðskiptaábyrgðir.

Neytanda eru ekki veittar úrbætur t.d. vegna taps, eignatjóns eða áverka.

6.3. *Úrbætur að hluta eða rangar úrbætur*

Neytanda eru ekki veittar úrbætur að fullu í samræmi við væntingar hans, t.d. í tengslum við tap, eignatjón eða áverka.

6.4. *Seinkun á úrbótum*

Úrbætur eru ekki gerðar á réttum tíma (áætluðum eða umsömdum tíma).

6.5. *Önnur mál sem tengjast úrbótum*7. **Óréttmætir viðskiptahættir**7.1. *Villandi samningsskilmálar og -skilyrði*

Upplýsingar um samningsskilmála og -skilyrði eru villandi ef þær valda eða eru líklegar til að valda því að meðalneytandinn taki viðskiptaákvörðun sem hann hefði ekki annars gert, annaðhvort af því að upplýsingarnar eru rangar og þess vegna ótrúverðugar eða þær blekkja, eða eru líklegar til að blekkja, meðalneytandann á einhvern hátt, þ.m.t. með almennt framsetningu, jafnvel þótt upplýsingarnar séu réttar.

7.2. *Rangar eða villandi upplýsingar um verð/gjaldskrá og merkingar*

Verðið sem er gefið upp á merkimiðanum, í verðskránni eða annars staðar er ekki fullt verð (dulin gjöld) eða er beinlínis rangt.

Meðtalið: önnur atriði sem felast í merkingum (heiti vöru, framleiðandi, dagsetning fyrir lágmarksgeymsluþol (ef við á), áhætta o.s.frv.), form og staðsetning merkimiða o.s.frv.

Undanskilið: þættir sem tengjast verði/gjaldskrá (C3), gerð reikninga og innheimtu (C4), merkingar sem varða heilbrigði og öryggi (C 10.2).

7.3. *Villandi auglýsingar*

Auglýsingar eru villandi ef þær innihalda rangar upplýsingar og eru þess vegna ótrúverðugar eða ef þær sleppa eða fela mikilvægar upplýsingar sem meðalneytandinn þarf til þess að taka ákvörðun, eða ef þær blekkja, eða eru líklegar til að blekkja, meðalneytandann á einhvern hátt, þ.m.t. með almennt framsetningu, jafnvel þótt upplýsingarnar séu réttar, og valda eða eru líklegar til að valda því að meðalneytandinn taki viðskiptaákvörðun sem hann hefði ekki annars gert.

7.4. *Óumbeðnar auglýsingar*

Á við um óumbeðin samskipti með beina markaðssetningu fyrir augum, annaðhvort án samþykkis neytandans eða varðar neytanda sem óskar ekki eftir að eiga þessi samskipti.

7.5. Óumbeðnar vörur eða þjónusta

Á við um vörur eða þjónustu sem eru afhentar eða látnar í té án þess að óskað hafi verið eftir því.

7.6. Uppþrengjandi viðskiptahættir

Viðskiptahættir teljast vera uppþrengjandi ef þeir skerða verulega frelsi meðaltalsneytandans til vals eða athafna. Þetta þýðir að viðskiptahættir feli í sér átroðning, þvinganir, þ.m.t. líkamlegt ofbeldi, eða ótilhlýðileg áhrif. „Ótilhlýðileg áhrif“: „að nýta sér valdastöðu í tengslum við neytandann til að beita þrýstingi, einnig án þess að beitt sé hótunum um líkamlegt ofbeldi, á þann hátt sem takmarkar verulega möguleika neytandans á því að taka upplýsta ákvörðun“.

7.7. Sviksamlegar viðskiptavenjur

Svik er refsiverður verknaður eða afbrot sem felst í því að blekkja annan aðila vísitandi í því skyni að valda honum tjóni, yfirleitt til þess að komast yfir eign eða þjónustu á óréttmætan hátt.

7.8. Aðrir óréttmætir viðskiptahættir

Undir þennan flokk falla aðrir óréttmætir viðskiptahættir á borð við villandi eða rangar ráðleggingar áður en sala fer fram.

8. Samningar og sala

8.1. Óréttmætir samningsskilmálar/breytingar á samningsskilmálum

Samningsskilmáli sem hefur ekki verið samið um sérstaklega telst óréttmætur ef hann, þrátt fyrir skilyrðið um „góða trú“, veldur umtalsverðu ójafnvægi réttinda og skyldna samningsaðila samkvæmt samningnum, neytandanum til tjóns.

Samningsskilmáli telst óréttmætur ef söluaðili breytir samningsskilmálunum einhliða og veldur með því umtalsverðum breytingum á þeim réttindum og skyldum sem kveðið er á um í samningnum, neytandanum til tjóns.

Undanskilið: Villandi samningsskilmálar og -skilyrði (C 7.1).

8.2. Skortur á upplýsingum

Neytandinn fær ekki upplýsingar sem krafist er í samningnum. (t.d. upplýsingar um söluaðilann, megineinkenni vörunnar eða þjónustunnar, sölna og afhendingarkostnað).

8.3. Staðfesting á pöntun (barst ekki eða er röng)

Neytandinn fær ekki staðfestingu á pöntun eða fær ranga staðfestingu á pöntun.

8.4. Umþóttunartími/upsagnarréttur

Söluaðili virðir ekki rétt neytanda til að falla frá samningi eða rétt neytanda til að endurskoða viðskiptagerning á umþóttunartímanum (mögulegt við vissar aðstæður).

8.5. Greiðslur (t.d. fyrirframgreiðslur og afborganir)

Þættir sem tengjast greiðsluskilmálum sem kveðið er á um í samningnum. Til dæmis fyrirframgreiðslur og dreifing greiðslna til söluaðila samkvæmt tímaáætlun (afborganir).

8.6. Riftun samnings

Þættir sem tengjast stöðvun eða afturköllun samnings. Riftun samnings er samningsslit utan frestsins til að falla frá samningi.

8.7. Lágmarks samningstími

Á við um tímabilið þegar ekki er hægt að segja upp samningi, sem neytandi telur vera of langt.

8.8. Aðrir þættir sem tengjast samningum og sölu

9. Skipt um söluaðila

9.1. Skipt um söluaðila

Mál sem tengjast því að skipt er um söluaðila.

10. Öryggi — tekur bæði til vöru (þ.m.t. matvæli) og þjónustu**10.1. Vöruöryggi — tekur bæði til vöru (þ.m.t. matvæli) og þjónustu**

Vöruöryggi tekur til hvers konar vöru sem, við eðlileg eða fyrirsjáanleg notkunarskilyrði (þ.m.t. endingartími og, eftir atvikum, kröfur varðandi töku í notkun, uppsetning og viðhald), telst vera í samræmi við gildandi kröfur samkvæmt lögum, eða hefur ekki í för með sér áhættu eða aðeins lágmarksáhættu sem er samrýmanleg notkun vörunnar og telst vera viðunandi og samrýmast því að einstaklingar njóti mikils öryggis og öflugrar heilsuverndar, einkum með hliðsjón af eftirtöldum þáttum:

- öryggiskröfum sem settar eru fram í löggjöf,
- einkennum vörunnar, þ.m.t. samsetning hennar,
- áhrifum á aðrar vörur, ef fyrirsjáanlegt er að hún verði notuð með öðrum vörum,
- hópum neytenda sem eru í hættu þegar þeir nota vöruna, einkum börnum og eldra fólki.

10.2. Þökkun, merking og leiðbeiningar — tekur bæði til vöru (þ.m.t. matvæli) og þjónustu

Markmið með merkingu er m.a. að tryggja að neytendur hafi aðgang að öllum upplýsingum um innihald og samsetningu vöru, til verndunar heilsu þeirra og öryggis. Til þessa teljast allar upplýsingar um séreinkenni vörunnar sem tengjast heilbrigði og öryggi, s.s. framleiðsluaðferð. Merking skal t.d. fela í sér upplýsingar um að umbúðir geti innihaldið hættuleg efni eða séu óheppilegar fyrir börn (hætta á köfnun o.s.frv.). Merking á tilteknum vörum, öðrum en matvælum, skal einnig innihalda tilteknar upplýsingar til að tryggja örugga notkun þeirra og gefa neytendum kost á raunverulegu valfrelsi.

11. Einkalíf og gagnavernd**11.1. Gagnavernd**

Meðtalið: eyðing, birting eða þjófnaður á gögnum í eigu neytanda, t.d. afritun gagna af hörðum diskum við venjubundið viðhald. Ef um er að ræða persónuupplýsingar fellur kvörtunin undir „einkalíf“.

Það á við þegar persónuupplýsingar (hvers konar upplýsingar um persónugreindan eða persónugreinanlegan einstakling) eru í hættu eða eru ekki meðhöndlaðar í samræmi við landslög um gagnavernd. Stofnunum er skylt að vinna persónuupplýsingar á sanngjarnan og lögmætan hátt í sérstökum, skýrum og lögmætum tilgangi og mega ekki meðhöndla þær síðar á þann hátt sem samrýmist ekki þeim tilgangi. Upplýsingarnar skulu vera nægilegar, viðeigandi og ekki umfram það sem nauðsynlegt er með tilliti til þess tilgangs sem söfnun þeirra og/eða frekari úrvinnsla þjónar. Ábyrgðaraðili gagna skal gera viðeigandi tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir til að vernda persónuupplýsingar gegn því að þeim sé eytt fyrir slysi eða á ólögmætan hátt eða að þær tapist fyrir slysi, að þeim sé breytt, þær séu birtar óleyfilega eða að óheimill aðgangur fáiast að þeim.

11.2. Einkalíf

Kvartanir falla undir einkalíf ef rétti einstaklings til friðhelgi einkalífs er stofnað í hættu eða er ekki virtur. Dæmi um þetta er ef réttur einstaklings til friðhelgi einkasamskipta er ekki virtur eða þegar fylgst er með atferli einstaklings án lögmæts tilefnis, t.d. við kaup sem eru gerð á Netinu.

11.3. Aðrir þættir sem varða einkalíf og gagnavernd**12. Önnur mál**

Önnur mál sem falla ekki undir aðra flokka í þætti C. Til dæmis kvartanir yfir mismunun í viðskiptagerningum neytenda, þættir sem snerta umhverfisábyrgð og þjóðfélagslega ábyrgð og skipta máli að því er varðar viðskiptagerninga neytenda, smekk, velsæmi og móðgandi atriði í hljóð- og myndmiðlun⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/13/ESB frá 10. mars 2010 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um hljóð- og myndmiðlunarþjónustu (tilskipun um hljóð- og myndmiðlunarþjónustu) (Stjótið. ESB L 95, 15.4.2010, bls. 1).

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/28

frá 1. mars 2011

um viðmiðunarreglur varðandi framkvæmd reglna um gagnavernd í kerfi fyrir samvinnu um neytendavernd (CPCS-kerfið) (*)

(2011/136/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 292. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 frá 27. október 2004 um samvinnu milli innlendra yfirvalda sem bera ábyrgð á framkvæmd laga um neytendavernd (hér á eftir nefnd „reglugerð um samvinnu um neytendavernd“ eða „reglugerðin“) ⁽¹⁾ er stefnt að auknu samstarfi til framfylgdar lögum um að vernda neytendur á innri markaðnum, komið á fót neti innan Sambandsins sem tekur til landsbundinna opinberra yfirvalda sem bera ábyrgð á framfylgd laga (hér á eftir nefnt „samstarfsnetið um neytendavernd“ eða „netið“) og mælt fyrir um ramma og almenn skilyrði fyrir samvinnu þessara yfirvalda um að vernda sameiginlega fjárhagslega hagsmuni neytenda.
- 2) Samstarf landsbundinna yfirvalda sem bera ábyrgð á framfylgd laga er nauðsynlegt fyrir skilvirka starfsemi innri markaðarins og með samstarfsnetinu um neytendavernd getur hvert yfirvald óskað eftir aðstoð annarra yfirvalda við að rannsaka möguleg brot á lögum ESB um neytendavernd.
- 3) Markmiðið með kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd (CPCS-kerfið, hér á eftir nefnt „kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd“ eða „kerfið“) er að gera opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á framfylgd laga kleift að skiptast á upplýsingum um möguleg brot á lögum um neytendavernd við öruggar aðstæður.
- 4) Fyrirkomulag upplýsingaskipta með rafrænum hætti milli aðildarríkjanna þarf að vera í samræmi við reglur um vernd persónuupplýsinga, sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽²⁾ (hér á eftir nefnd „tilskipunin um

gagnavernd“) og í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽³⁾ (hér á eftir nefnd „reglugerðin um gagnavernd“).

- 5) Rétturinn til verndar persónuupplýsinga er viðurkenndur í 8. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd er ætlað að tryggja að mismunandi ábyrgð og skyldur vegna reglna um gagnavernd, sem framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skipta með sér, séu skýrar og að þeim sem gögnin varða séu veittar upplýsingar og aðgengilegar leiðir til að halda fram rétti sínum.
- 6) Rétt þykir að koma á viðmiðunarreglum um framfylgd reglna um gagnavernd innan kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd (hér á eftir nefndar „viðmiðunarreglurnar“) til þess að tryggja að reglur um gagnavernd séu virtar við gagnavinnslu í kerfinu.
- 7) Hvetja skal embættismenn sem bera ábyrgð á framfylgd laga til þess að leita til innlendra eftirlitsyfirvalda gagnaverndar og fá leiðbeiningar og aðstoð um hvernig best megi koma viðmiðunarreglunum í framkvæmd í samræmi við landslög og, ef nauðsyn krefur, til að tryggja að málsmeðferð um tilkynningar og fyrirframathugun í tengslum við vinnslu í kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd fari fram á landsvísi.
- 8) Hvetja skal eindregið til þátttöku í þjálfunarnámskeiðum sem skipulögð eru af framkvæmdastjórninni til að aðstoða við framkvæmd viðmiðunarreglnanna.
- 9) Veita skal endurgjöf til framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmd viðmiðunarreglnanna eigi síðar en tveimur árum eftir að þessi tilmæli hafa verið samþykkt. Framkvæmdastjórnin skal síðan leggja frekara mat á hversu öfluga gagnavernd kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd veitir og dæma um hvort þörf sé á frekari gerningum, þ.m.t. stjórnvaldsráðstöfunum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 57, 2.3.2011, bls. 44. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 2.8.2012, bls. 59.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 364, 9.12.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 281, 23.1.1995, bls. 31.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

- 10) Gera skal nauðsynlegar ráðstafanir til að auðvelda aðilum að kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd og notendum þess að framkvæma viðmiðunarreglurnar. Landsbundin gagnaverndaryfirvöld og Evrópska persónuverndarstofnunin skulu fylgjast náið með þróun og framkvæmd gagnaverndarráðstafana að því er varðar kerfið.
- 11) Viðmiðunarreglurnar eru viðbót við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2007/76/EB ⁽¹⁾ og taka mið af álitum starfshóps um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem komið var á fót með 29. gr. ⁽²⁾ tilskipunarinnar um gagnavernd og álitum Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar ⁽³⁾ sem komið var á fót með 41. gr. reglugerðarinnar um gagnavernd (hér á eftir nefnd EDPS-reglugerðin).

SAMÞYKKT TILMÆLI ÞESSI:

Aðildarríkin skulu fara eftir viðmiðunarreglunum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

Gjört í Brussel 1. mars 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

John Dalli

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 32, 6.2.2007, bls. 192.

⁽²⁾ Álit 6/2007/EB um gagnaverndarmál sem tengjast kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd (CPCS-kerfið) 01910/2007/EN — WP 130 — samþykkt 21. september 2007.

⁽³⁾ Álit Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar, tilvísun 2010-0692.

VIDAUKI

Viðmiðunarreglur varðandi framkvæmd reglna um gagnavernd í kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd (CPCS-kerfið)**1. INNGANGUR**

Samvinna milli landsbundinna yfirvalda sem bera ábyrgð á neytendavernd er nauðsynleg fyrir eðlilega starfsemi innri markaðarins þar eð ófullnægjandi framfylgd laga yfir landamæri grefur undan tiltrú neytenda, sem hika við að taka tilboðum yfir landamæri, og þar með tiltrú þeirra á innri markaðnum, jafnframt því að raska samkeppni.

Kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd er upplýsingatæknitól (e. IT-tool) sem komið er á með reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd; það er skipuleg tilhögun fyrir skipti á upplýsingum á milli landsbundinna yfirvalda sem bera ábyrgð á neytendavernd og eru í samstarfsnetinu um neytendavernd. Það gefur opinberu yfirvaldi kost á að óska eftir aðstoð annarra yfirvalda í samstarfsnetinu um neytendavernd við að rannsaka og fást við hugsanleg brot á lögum ESB um neytendavernd og grípa til fullnustuaðgerða til að stöðva ólöglega viðskiptahætti seljenda og birgja, sem beinast að neytendum sem eru búsettir í öðrum ESB-löndum. Óskir um upplýsingar og öll samskipti milli lögbærra stjórnvalda varðandi beitingu reglugerðarinnar um samvinnu um neytendavernd fara fram gegnum kerfið.

Markmiðið með reglugerðinni er að auka samvinnu um framfylgd laga til verndar hagsmunum neytenda alls staðar á innri markaðnum með því að koma á fót neti innan Sambandsins sem tekur til landsbundinna opinberra yfirvalda sem bera ábyrgð á framfylgd laga og ákvarða með hvaða skilyrðum aðildarríkin skuli hafa samstarf sín á milli. Með reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd var staðfest að slík upplýsingaskipti og gagnkvæmar óskir um aðstoð milli landsbundinna yfirvalda sem bera ábyrgð á framfylgd laga skuli fara fram um gagnagrunn sem komið er á fót í þeim tilgangi. Þess vegna var kerfið hannað til að auðvelda þessa samvinnu milli stjórnvalda og upplýsingaskipti í því skyni að framfylgja lögum ESB um neytendavernd.

Umfang samvinnunnar takmarkast við brot innan Bandalagsins á lagagæringunum, sem tilgreindir eru í viðaukanum við reglugerðina, og sem verndar sameiginlega fjárhagslega hagsmunum neytenda.

2. GILDISSVIÐ OG MARKMIÐ ÞESSARA VIÐMIÐUNARREGLNA

Þessar viðmiðunarreglur miða að því að koma á jafnvægi milli annars vegar skilvirkrar og árangursríkrar samvinnu milli lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum um framfylgd laga og hins vegar virðingu fyrir grundvallarrétti til fríðhelgi einkalífs og vernd persónuupplýsinga.

Í tilskipuninni um gagnavernd (1) eru persónuupplýsingar skilgreindar sem hvers konar upplýsingar um persónugreindan eða persónugreinanlegan einstakling; maður telst persónugreinanlegur ef unnt er að persónugreina hann, beint eða óbeint, s.s. með tilvísun í kennitölu eða einn eða fleiri þætti sem sérkenna hann í líkamlegu, lífeyðisfræðilegu, andlegu, efnalegu, menningarlegu eða félagslegu tilliti.

Þar sem innlendir embættismenn sem bera ábyrgð á framfylgd laga (sérfræðingar (e. case handlers)) og sem nota kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd, eru ekki alltaf sérfræðingar á sviði gagnaverndar og þekkja e.t.v. ekki alltaf nægilega vel til krafna um gagnavernd, sem settar eru í þeirra eigin löggjöf um gagnavernd, er ráðlegt að láta notendum kerfisins í té viðmiðunarreglur þar sem útskýrt er hvernig kerfið virkar með tilliti til hagnýtrar gagnaverndar og gera skýra grein fyrir þeim verndaráðstöfunum sem eru innbyggðar í kerfið og hugsanlegri áhættu sem tengist notkun þess.

Markmiðið er að viðmiðunarreglurnar nái yfir mikilvægustu þætti gagnaverndar í tengslum við kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd og veiti notendavænar útskýringar, sem allir notendur kerfisins geta vísað til. Þær innihalda þó ekki tæmandi greiningu á áhrifum kerfisins á gagnavernd.

Sterklega er mælt til að haft sé samráð við gagnaverndaryfirvöld í aðildarríkjunum til að tryggja að í löggjöf einstakra landa sé mælt fyrir um sérstakar skyldur um gagnavernd til viðbótar við viðmiðunarreglurnar. Notendur kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd geta einnig fengið frekari aðstoð og leiðbeiningar frá þessum landsbundnu gagnaverndaryfirvöldum til að tryggja að kröfum um gagnavernd sé fullnægt. Skrá yfir þessi yfirvöld ásamt samskiptaupplýsingum og vefsetrum má finna á slóðinni:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu

Rétt er að taka fram að vinnsla persónuupplýsinga skal fara fram samkvæmt þeim sérstöku meginreglum og skilyrðum sem mælt er fyrir um í tilskipuninni um gagnavernd. Sérfræðingarnir eiga, með skírskotun til reglugerðarinnar, rétt á að skiptast á gögnum, þ.m.t. persónuupplýsingum, gegnum kerfið, ef tilgangur vinnslunnar er að stöðva brot á lögum ESB um neytendamál sem tilgreind eru í viðaukanum við reglugerðina um samvinnu um neytendavernd. Áður en vinnsla slíkra gagna fer fram er þó nákvæmt mat nauðsynlegt til þess að sjá til þess að farið sé að meginreglum um gagnavernd og að vinnsla sé nauðsynleg til að ná markmiðum reglugerðarinnar um samvinnu um neytendavernd.

(¹) Ákvæði a-liðar 2. gr.

Með þetta í huga þurfa sérfræðingar, sem hafa aðgang að kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd, að meta hvert tilvik fyrir sig áður en vinnsla persónuupplýsinga getur farið fram (1). Tilgangurinn með þessum viðmiðunarreglum er að hjálpa sérfræðingum við þetta mat með nokkrum leiðbeinandi meginreglum um gagnavernd sem taka skal mið af.

Markmiðið er einnig að skýra nokkur hinna flóknu atriði í byggingu kerfisins með tilliti til sameiginlegrar vinnslu og sameiginlegrar ábyrgðar á stjórnun með því að mæla fyrir um hvert sé hlutverk framkvæmdastjórnarinnar og hvert sé hlutverk lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna sem sameiginlegir „ábyrgðaraðilar“ fyrir gagnaskiptum í kerfinu.

3. KERFIÐ FYRIR SAMVINNU UM NEYTENDAVERND — UPPLÝSINGATÆKNITÓL FYRIR SAMVINNU UM FRAMFYLGÐ LAGA

Kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd er upplýsingatæknitól, sem er hannað og haldið við af framkvæmdastjórninni í samstarfi við aðildarríkin. Tilgangurinn með kerfinu er að aðstoða aðildarríkin við framkvæmd löggjafar ESB um neytendavernd í reynd. Það er notað af samstarfsnetinu um neytendavernd sem samanstendur af opinberum yfirvöldum, sem aðildarríkin og EES-löndin tilnefna til þess að starfa saman og skiptast á upplýsingum við framfylgd laga um neytendavernd, eins og kveðið er á um í reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd.

Í 10. gr. reglugerðarinnar segir:

„Framkvæmdastjórnin skal viðhalda rafrænum gagnagrunni þar sem hún skal geyma og vinna upplýsingarnar sem hún fær skv. 7., 8. og 9. gr. Þessi gagnagrunnur skal einungis vera aðgengilegur lögbærum yfirvöldum til skoðunar...“

Í 3. mgr. 12. gr. reglugerðarinnar um samvinnu um neytendavernd segir enn fremur:

„Beiðni um aðstoð og öll miðlun upplýsinga skal vera skrifleg á stöðluðu eyðublaði og send rafrænt um gagnagrunninn sem komið er á fót skv. 10. gr.“

Kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd greiðir fyrir samstarfi og upplýsingaskiptum, sem takmarkast við brot innan Bandalagsins á tilskipunum og reglugerðum, sem tilgreindar eru í viðaukanum við reglugerðina um samvinnu um neytendavernd, sem fjallar um margvísleg málefni, þ.á m. óréttmæta viðskiptahætti, fjarsölu, neytendalán, pakkaferðir, óheiðarlega samningsskilmála, skiptileigu, rafræna verslun o.fl. Ekki er hægt að nota kerfið til upplýsingaskipta á löggjafarsviðum sem ekki eru sérstaklega tilgreind í þessum viðauka.

Dæmi:

- I. Söluaðili, sem hefur staðfestu í Belgíu, notar óheiðarlega skilmála í viðskiptum sínum við neytendur sem eru búsettir í Frakklandi og brýtur gegn tilskipuninni um óréttmæta samningsskilmála. Yfirvald neytendamála í Frakklandi geta notað kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd til að beina beiðni til yfirvalds neytendamála í Belgíu um að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, sem það hefur heimild til gagnvart söluaðilanum, til að stöðva þetta brot innan Bandalagsins án tafar.
- II. Yfirvald neytendamála í Danmörku taka á móti kvörtunum um að tiltekið vefsetur noti sviksamlega og villandi viðskiptahætti neytendum í óhag. Vefsetrið er hýst í Svíþjóð. Yfirvald neytendamála í Danmörku þurfa að fá upplýsingar í tengslum við vefsetrið. Það getur því notað kerfið til að beina beiðni um upplýsingar til yfirvalds neytendamála í Svíþjóð, sem er skylt að láta þessar upplýsingar í té.

Aðildarríkin hlaða upplýsingunum inn, þær eru vistaðar í kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd, aðildarríkin, sem upplýsingunum er beint til, fá aðgang að þeim og framkvæmdastjórnin eyðir þeim (2). Kerfið er notað sem gagnasafn fyrir upplýsingar og leið til þess að skiptast á upplýsingum gegnum skilvirkt og öruggt fjarskiptakerfi.

Frá sjónarhóli gagnaverndar skapar stofnun slíks gagnagrunns alltaf ákveðna áhættu með tilliti til grundvallarréttinda til verndar persónuupplýsinga, skipst er á fleiri upplýsingum en nauðsynlegt er fyrir skilvirkt samstarf, upplýsingum sem hefði átt að eyða er haldið eftir og upplýsingar varðveittar sem eru ekki lengur nákvæmar eða eru rangar og ekki er tryggt að þeir sem gögnin varða séu upplýstir um réttindi sín og að skyldur ábyrgðaraðila gagna séu virtar. Þess vegna er nauðsynlegt að taka á slíkri áhættu með því að tryggja að notendur kerfisins séu vel upplýstir og þjálfaðir í reglum um gagnavernd og færir um að tryggja að farið sé að ákvæðum gildandi löggjafar um gagnavernd.

4. LAGA- OG EFTIRLITSRAMMI UM GAGNAVERND

Lagarammi um gagnavernd hefur verið í gildi í Evrópusambandinu allt frá árinu 1995 með tilskipuninni um gagnavernd (3), þar sem mælt er fyrir um vinnslu aðildarríkjanna á persónuupplýsingum, og reglugerðinni um gagnavernd (4), þar sem mælt er fyrir um vinnslu á persónuupplýsingum á vegum stofnana og aðila Evrópusambandsins. Beiting löggjafarinnar um gagnavernd ræðst nú af því hver er aðili að kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd og notandi þess.

(¹) Tekið skal fram að meginreglurnar um gagnavernd gilda jafnt um gögn sem eru vistuð með rafrænum hætti og á pappírformi.

(²) Um sértækar reglur um eyðingu sjá ákvörðun 2007/76/EB og „Netið fyrir samvinnu um neytendavernd: Verklagsreglur“.

(³) Tilskipun 95/46/EB.

(⁴) Reglugerð (EB) nr. 45/2001.

Um vinnslu gagna á vegum framkvæmdastjórnarinnar gilda ákvæði reglugerðarinnar um gagnavernd og um gagnavinnslu sérfræðinga hjá valdbærum landsbundnum yfirvöldum, sem bera ábyrgð á framfylgd laga, gilda ákvæði þeirra landslaga sem sett hafa verið til að leiða tilskipunina um gagnavernd í lög.

Þar eð framkvæmdastjórnin og tilnefnd lögbær yfirvöld gegna bæði sérstökum lykilhlutverkum innan kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd sem sameiginlegir ábyrgðaraðilar, eru þau skuldbundin til að tilkynna viðkomandi eftirlitsyfirvöldum um vinnslu sína og leggja hana fyrir þau til fyrirframathugunar og tryggja að farið sé að reglum um gagnavernd. Að því sögðu geta landslög til lögleiðingar á tilskipuninni um gagnavernd kveðið á um undanþágur bæði frá kröfum um tilkynningu og um fyrirframathugun.

Með samræmingu á lögum um gagnavernd var ætlunin bæði að tryggja öfluga gagnavernd og grundvallarréttindi manna og gera jafnframt ráð fyrir frjálsu flæði persónuupplýsinga milli aðildarríkja. Þar sem landsbundnar framkvæmdarráðstafanir kunna að leiða til mismunandi reglna eru notendur kerfisins eindregið hvattir til viðræðna við innlend gagnaverndaryfirvöld sín um þessar viðmiðunarreglur til að tryggja að farið sé að reglum um gagnavernd því mismunandi reglur gætu t.d. gilt um hvers konar upplýsingar er heimilt að láta einstaklingum í té eða um skyldu til að tilkynna gagnaverndaryfirvöldum um tiltekna gagnavinnslu.

Eftirlit óháðra gagnaverndaryfirvalda er mikilvægur þáttur í lagaramma ESB um gagnavernd. Borgarar eiga rétt á að leggja fram kvartanir hjá þessum yfirvöldum og fá skjót svör við spurningum sínum um gagnavernd án þess að þurfa að leita til dómstóla. Vinnsla persónuupplýsinga á landsvísi er undir eftirliti landsbundinna gagnaverndaryfirvalda og vinnsla persónuupplýsinga á vegum stofnana ESB er undir eftirliti Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar (EDPS) (1). Af þessum sökum heyrir framkvæmdastjórnin undir eftirlit Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar og aðrir notendur kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd undir eftirlit landsbundinna gagnaverndaryfirvalda.

5. HVER GERIR HVAD Í KERFINU FYRIR SAMVINNU UM NEYTENDAVERND? — UM SAMEIGINLEGA ÁBYRGÐ

Kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd er skýrt dæmi um sameiginlega vinnslu og sameiginlega ábyrgð á eftirliti. Þótt aðeins lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum safni, skrái, láti í té og miðli persónuupplýsingum er framkvæmdastjórnin ábyrg fyrir geymslu þessara gagna á netþjónum sínum og eyðingu þeirra af þeim. Framkvæmdastjórnin hefur ekki aðgang að þessum gögnum heldur telst hún vera stjórnandi og rekstraraðili kerfisins.

Í stuttu máli má því segja að skipting mismunandi verkefna og ábyrgð milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna sé sem hér segir:

- Hvert lögbært yfirvald er ábyrgðaraðili gagna að því er tekur til eigin gagnavinnslu.
- Framkvæmdastjórnin er ekki notandi heldur rekstraraðili kerfisins og ber einkum ábyrgð á viðhaldi og öryggi kerfishögunarinnar. Þó hefur framkvæmdastjórnin einnig aðgang að viðvörðunum, endurgjöf og öðrum upplýsingum sem snerta tiltekin mál (2). Tilgangurinn með aðgangi framkvæmdastjórnarinnar er að fylgjast með beitingu reglugerðarinnar um samvinnu um neytendavernd og löggjafarinnar um neytendavernd, sem tilgreind er í viðaukanum við reglugerðina, og að taka saman tölfraðilegar upplýsingar í tengslum við framkvæmd þessara verkefna. Framkvæmdastjórnin hefur þó ekki aðgang að upplýsingum í beiðnum um gagnkvæma aðstoð og ráðstafanir til að framfylgja lögum, þar sem þeim er einungis beint til lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum sem fara með það tiltekna mál sem um ræðir. Samt sem áður er í reglugerðinni gert ráð fyrir möguleika á að framkvæmdastjórnin geti veitt lögbærum yfirvöldum aðstoð í tilteknum deilumálum (3) og að henni sé boðið að taka þátt í samræmdri rannsókn sem tekur til tveggja aðildarríkja eða fleiri (4).
- Aðilar að kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd bera sameiginlega ábyrgð að því er varðar lögmæti á vinnslu, upplýsingagjöf og rétti til aðgangs, andmæla og leiðréttinga.
- Bæði framkvæmdastjórnin og lögbær yfirvöld bera, í hlutverki sínu sem ábyrgðaraðilar, hver fyrir sig ábyrgð á því að tryggja að reglurnar sem varða gagnavinnslu þeirra samrýmist reglunum um gagnavernd.

6. AÐILAR KERFISINS FYRIR SAMVINNU UM NEYTENDAVERND OG NOTENDUR ÞESS

Í kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd eru mismunandi aðgangssnið: aðgangur að gagnagrunninum er takmarkaður, hann er einungis veittur nafngreindum embættismanni lögbærs yfirvalds (sannvottaður notandi) og er ekki framseljanlegur. Aðeins má veita þeim embættismönnum, sem lögbær yfirvöld aðildarríkjanna hafa tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar, aðgang að kerfinu. Notandanafn og lykilorð, sem nauðsynleg eru til að fá aðgang að kerfinu, má fá hjá miðlægu tengiskrifstofunni.

Aðeins notendur hjá lögbærum yfirvöldum sem hafa móttekið beiðni og lagt fram beiðni hafa fullan aðgang að öllum upplýsingum sem skipst er á vegna tiltekins máls, þar með talin eru öll fylgiskjöl málsins í kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd. Starfsmenn miðlægu tengiskrifstofunnar geta aðeins lesið helstu upplýsingar um tiltekið mál svo þau geti greint hvaða lögbæru yfirvaldi skuli framsenda beiðni. Þeir geta ekki lesið trúnaðarskjöl sem tengjast beiðni eða viðvörðun.

(1) <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>

(2) Ákvæði 8., 9. og 15. gr. reglugerðar (EB) nr. 2006/2004 um samvinnu um neytendavernd.

(3) Ákvæði 5. mgr. 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 2006/2004 um samvinnu um neytendavernd.

(4) Ákvæði 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 2006/2004 um samvinnu um neytendavernd.

Í málum til að framfylgja lögum deila notendur hjá öllum lögbærum yfirvöldum, sem hafa verið tilkynnt sem ábyrg fyrir löggjörningunum sem brotið var í bága við, almennum upplýsingum. Þetta er gert með tilkynningum. Í þessum tilkynningum skal gefa stutt yfirlit um málið og forðast að veita persónuupplýsingar. Þó geta verið undantekningar, s.s. heiti seljenda eða birgja (ef um einstaklinga er að ræða).

Framkvæmdastjórnin hefur engan aðgang að upplýsingum og beiðnum um ráðstafanir til að framfylgja lögum eða trúnaðarskjöllum, en tekur á móti tilkynningum og viðvörðunum.

7. MEGINREGLUR UM GAGNAVERND SEM GILDA UM UPPLÝSINGASKIPTI

Notendur kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd í aðildarríkjunum mega einungis vinna persónuupplýsingar með þeim skilyrðum og í samræmi við þær meginreglur sem kveðið er á um í tilskipuninni um gagnavernd. Ábyrgðaraðili gagna ber ábyrgð á því að tryggja að farið sé að meginreglum um gagnavernd við vinnslu persónuupplýsinga í kerfinu.

Einnig skal tekið fram að bæði reglur um trúnaðarkvöð og gagnavernd gilda um kerfið. Reglur um trúnaðarkvöð og þagnarskyldu geta gilt um gögn almennt, en reglur um gagnavernd takmarkast við persónuupplýsingar.

Mikilvægt er að hafa í huga að notendur kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd í aðildarríkjunum bera ábyrgð á margs konar annarri vinnslu og eru hugsanlega ekki sérfræðingar á sviði gagnaverndar. Það að fara að ákvæðum um gagnavernd í kerfinu þarf ekki að vera óþarflega flókið eða vera óhófleg stjórnsýslubyrði. Kerfið þarf ekki heldur að vera í einni staðlaðri mynd sem hentar öllum. Þessar viðmiðunarreglur eru tilmæli um meðferð persónuupplýsinga og vert er að minna á að ekki teljast öll gögn sem skipt er á í kerfinu til persónuupplýsinga.

Áður en upplýsingum er hlaðið inn í kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd þurfa embættismenn sem annast framfylgd laga að ihuga hvort persónuupplýsingar sem senda skal séu nauðsynlegar til að ná markmiðum um skilvirka samvinnu og kanna hverjum þeir senda persónuupplýsingarnar. Embættismenn, sem bera ábyrgð á eftirliti, þurfa að spyrja sjálfa sig hvort viðtakandinn þurfi nauðsynlega að fá þessar upplýsingar í þeim tilgangi sem viðvörðunin eða beiðnin um gagnkvæma aðstoð snýst um.

Eftirfarandi skrá yfir meginreglur um gagnavernd á að hjálpa embættismönnum, sem annast framfylgd laga og hafa aðgang að kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd, við að meta í hverju tilviki fyrir sig hvort farið sé að reglum um gagnavernd í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga í hvert sinn sem þeir vinna persónuupplýsingar í kerfinu. Embættismenn, sem annast framfylgd laga, skulu einnig hafa í huga að undanþágur og takmarkanir kunna að vera á landsvísi fyrir beitingu grundvallarreglnanna um gagnavernd, sem tilgreindar eru hér á eftir, og eru þeir hvattir til að ráðfæra sig við innlend gagnaverndaryfirvöld sín.

Meginreglur um gagnavernd sem ber að fara eftir

Meginreglurnar um gagnavernd, sem ber að hafa í huga áður en vinnsla persónuupplýsinga hefst, eru fastsettar í tilskipuninni um gagnavernd. Þar sem þessi tilskipun hefur verið tekin upp í landslög eru sérfræðingar minntir á að ráðfæra sig við innlend eftirlitsyfirvöld sín á sviði gagnaverndar um beitingu meginreglnanna, sem fara hér á eftir, og hvattir til að skoða hvort einhverjar undanþágur og takmarkanir kunni að vera fyrir beitingu þeirra.

Meginreglan um gagnsæi

Samkvæmt tilskipuninni um gagnavernd á sá sem gögnin varða rétt á að verða upplýstur um að vinnsla persónuupplýsinga um hann fari fram. Ábyrgðaraðilanum er skylt að tilgreina nafn sitt og heimilisfang, tilgang vinnslunnar, viðtakendur gagnanna og allar aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að tryggja að vinnslan sé eðlileg (2).

Vinnsla gagna er aðeins leyfileg við eftirfarandi aðstæður (3):

- þegar sá sem gögnin varða hefur veitt samþykki sitt,
- þegar vinnsla er nauðsynleg við framkvæmd samnings eða áður en samningur er gerður,
- þegar vinnsla er nauðsynleg til þess að fara að ákvæðum um lagaskyldu,
- þegar vinnsla er nauðsynleg til að gæta grundvallarhagsmuna þess sem gögnin varða,

⁽¹⁾ Ákvæði 2. mgr. 11. gr. og 13. gr. tilskipunar 95/46/EB.

⁽²⁾ Ákvæði 10. og 11. gr. tilskipunar 95/46/EB.

⁽³⁾ Ákvæði 7. gr. tilskipunar 95/46/EB.

- þegar vinnsla er nauðsynleg vegna framkvæmdar verkefnis sem unnið er í þágu almennings eða við lögmæta meðferð opinbers valds sem falið er ábyrgðaraðilanum eða þriðja aðila sem gögnin eru birt,
- þegar vinnsla er nauðsynleg til að ábyrgðarmaður eða þriðji aðili eða þriðju aðilar, sem fá gögnin, geti gætt lögmætra hagsmuna.

Meginreglan um lögmæti og heiðarleika

Ekki má safna eða vinna persónuupplýsingar á óheiðarlegan eða ólöglegan hátt og ekki skal heldur nota þær í tilgangi sem samrýmist ekki markmiðunum sem mælt er fyrir um í reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd. Til þess að vinnsla sé lögleg þurfa sérfræðingar að ganga úr skugga um að þeir hafi gildar ástæður sem réttlæta þörfina á vinnslu. Vinnslan verður að vera í sérstökum, skýrum og lögmætum tilgangi og er frekari vinnsla óheimil, samrýmist hún ekki þessum tilgangi (1). Tilgangurinn getur aðeins verið sá sem kveðið er á um í reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd.

Til að heiðarleika sé gætt þurfa þeir sem gögnin varða að vera upplýstir um tilganginn með vinnslu upplýsinga um þá og um rétt þeirra til aðgangs, leiðréttinga og andmæla.

Meginreglan um meðalhóf, áreiðanleika og varðveislutíma

Upplýsingarnar þurfa að vera hóflegar, fullnægjandi, víðeigandi og ekki umfram það sem nauðsynlegt er með tilliti til þess tilgangs sem söfnun þeirra og/eða frekari úrvinnsla þjónar. Upplýsingar skulu vera nákvæmar og uppfærðar, ef nauðsyn krefur, gera skal allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að gögn, sem eru ónákvæm eða ófullnægjandi, miðað við markmiðin með söfnun þeirra eða frekari vinnslu, verði afmáð eða þau leiðrétt, geyma ber persónuupplýsingar í því formi að ekki sé unnt að persónugreina upplýsingar um þá sem gögnin varða lengur en þörf er á, miðað við tilganginn með söfnun upplýsinganna eða vinnslu þeirra. Nauðsynlegt er að gera víðeigandi verndarráðstafanir vegna persónuupplýsinga, sem geyma skal í lengri tíma vegna notkunar í sagnfræðilegum, tölfræðilegum eða vísindalegum tilgangi.

Sérfræðingar þurfa að íhuga hvort upplýsingarnar sem þeir vinna úr séu nauðsynlegar til að ná tilganginum sem stefnt er að.

Meginreglan um takmörkun vegna tilgangs

Safna skal persónuupplýsingum í sérstökum, skýrum og lögmætum tilgangi og ekki skal vinna þær frekar á þann hátt að það samrýmist ekki þeim tilgangi og skal þeim sem gögnin varða tilkynnt þar um. Sérfræðingar skulu aðeins vinna með persónuupplýsingar þegar tilgangur vinnslunnar er skýr, þ.e. þegar lagalegar ástæður eru fyrir miðlun þeirra samkvæmt reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd.

Réttur til aðgangs

Samkvæmt tilskipuninni um gagnavernd (2) eiga þeir sem gögnin varða rétt á upplýsingum um vinnslu persónuupplýsinga um þá, um tilgang vinnslunnar, viðtakendur gagnanna og að þeir hafi sérstök réttindi, þ.e. rétt til upplýsinga og leiðréttinga. Sá sem gögnin varða hefur rétt til aðgangs að öllum unnum gögnum um hann. Sá sem gögnin varða hefur einnig rétt til að óska eftir að gögn sem eru ófullkomin, röng eða ekki unnin í samræmi við reglur um gagnavernd (3) séu leiðrétt, þeim eytt eða aðgangur að þeim hindraður.

Viðkvæm gögn

Vinnsla gagna er varða kynþátt eða þjóðerni, stjórnmálaskoðanir, trúarbrögð eða heimspekiviðhorf eða stéttarfélagsaðild, heilbrigði, kynlíf, afbrot og refsidóma er bönnuð. Í tilskipuninni um gagnavernd (4) er þó gert ráð fyrir tilteknum undanþágum frá þessari reglu þegar unnt er að vinna með viðkvæm gögn samkvæmt ákveðnum skilyrðum (5). Þar sem notendur kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd geta komist í þá stöðu að þeir vinni með viðkvæm gögn (6) er mælt með að menn gæti varúðar þegar þeir nálgast þau. Mælt er með því að notendur kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd ráðfæri sig við innlend gagnaverndaryfirvöld sín um hvort undanþágur gildi um vinnslu viðkvæmra gagna.

Undanþágur

Gert er ráð fyrir nokkrum undanþágum í tilskipuninni um gagnavernd með tilliti til þess að koma í veg fyrir, rannsaka, koma upp um og saksækja fyrir refsiverð brot. Mælt er með því að sérfræðingar skoði landslög til að meta hvort og í hvaða mæli slíkar undanþágur séu mögulegar (7). Ef slíkar undanþágur eru notaðar er mælt til að þeirra sé skýrt getið í trúnaðaryfirlýsingum allra lögbærra yfirvalda.

(¹) Ákvæði b-liðar 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 95/46/EB.

(²) Ákvæði 10., 11. og 12. gr. tilskipunar 95/46/EB.

(³) Ákvæði 12. gr. tilskipunar 95/46/EB.

(⁴) Ákvæði 2 mgr. 8. gr. tilskipunar 95/46/EB.

(⁵) Ákvæði 8. gr. tilskipunar 95/46/EB.

(⁶) Ákvæði 4. kafla viðaukans við ákvörðun 2007/76/EB.

(⁷) Álit 6/2007/EB um gagnaverndarmál í tengslum við kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd (CPCS-kerfið) 01910/2007/EN — WP 130 — samþykkt 21. september 2007, bls. 24–26.

Beiting meginreglnanna um gagnavernd

Beiting meginreglnanna um gagnavernd á starfsemi kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd leiðir af sér eftirfarandi tilmæli:

- 1) Notkun kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd skal einskorðast við tilganginn sem lýst er í reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd. Í 1. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar um samvinnu um neytendavernd segir að upplýsingar, sem eru látnar í té, megi einungis nota í þeim tilgangi að tryggja samræmi við lög sem vernda hagsmuni neytenda. Þessi lög eru tilgreind í viðaukanum við reglugerðina um samvinnu um neytendavernd.
- 2) Mælt er til að embættismenn, sem annast framfylgd laga, noti upplýsingar, sem fengnar eru eftir beiðni um gagnkvæma aðstoð eða viðvörðun, einungis í þeim tilgangi sem tengist því sérstaka máli, í fullu samræmi við lagaskilyrði um gagnavernd, og meti fyrirfram nauðsyn vinnslunnar í tengslum við rannsóknir sem gerðar eru í þágu almannahagsmuna.
- 3) Við gagnaflutninga þurfa embættismenn sem annast framfylgd laga að meta í hverju tilviki fyrir sig hverjir skuli taka við upplýsingunum sem vinna á.
- 4) Notendur kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd skulu velja vandlega þær spurningar sem þeir bera upp í beiðni um gagnkvæma aðstoð og ekki óska eftir fleiri gögnum en nauðsyn krefur. Þetta snýst ekki einungis um að virða meginreglur um gæði gagna heldur einnig um að draga úr stjórnsýsluálagi.
- 5) Tilskipunin um gagnavernd (1) felur í sér kröfu um að persónuupplýsingar skuli vera nákvæmar og uppfærðar reglulega. Mælt er til að lögbæra yfirvaldið, sem veitti upplýsingarnar, stuðli að því að tryggja að gögnin, sem varðveitt eru í kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd, séu áreiðanleg. Sprettiskilaboðum hefur verið bætt í kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd til þess að minna sérfræðinga reglubundið á að skoða hvort persónuupplýsingar eru nákvæmar og uppfærðar reglulega.
- 6) Ítarleg tilkynning um friðhelgi einkalífsins á vefsíðu er hagnýt leið til að upplýsa þá sem gögnin varða um réttindi þeirra. Mælt er til að öll lögbær yfirvöld setji tilkynningu um friðhelgi einkalífsins á vefsíður sínar. Sérhver tilkynning um friðhelgi einkalífsins skal vera í samræmi við alla upplýsingaskyldu samkvæmt tilskipuninni um gagnavernd og hafa að geyma krækju á vefsíðu framkvæmdastjórnarinnar um þessa tilkynningu um friðhelgi einkalífsins og aðrar upplýsinga, þ.m.t. samskiptaupplýsingar um hlutaðeigandi lögbær yfirvöld sem og um allar landsbundnar takmarkanir á rétti til aðgangs eða upplýsinga. Allir ábyrgðaraðilar gagna bera ábyrgð á að tryggja birtingu tilkynninga um friðhelgi einkalífsins.
- 7) Þeir sem gögnin varða geta óskað eftir aðgangi, leiðréttingum og eyðingu persónuupplýsinga hjá fleiri aðilum. Enda þótt hvert lögbært yfirvald beri, sem ábyrgðaraðili gagna, ábyrgð á eigin gagnavinnslu, ber að stefna að samræmdum viðbrögðum við beiðnum varðandi mál sem ná yfir landamæri. Mælt er til að í slíkum tilvikum tilkynni lögbær yfirvöld öðrum lögbærum yfirvöldum sem í hlut eiga að beiðni hafi borist.

Þegar lögbært yfirvald telur að það að verða við beiðni geti haft áhrif á rannsókn á vegum annarra lögbærra yfirvalda eða ráðstafanir þeirra til að framfylgja lögum skal fyrrnefnda yfirvaldið óska eftir álitni hins síðarnefnda áður en orðið er við beiðninni.

Þeir sem gögnin varða geta einnig beint beiðni sinni til framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin getur aðeins orðið við beiðni um gögn sem hún hefur aðgang að. Þegar beiðni berst framkvæmdastjórninni skal hún hafa samráð við lögbæra yfirvaldið sem lét upplýsingarnar í té. Ef engin andmæli koma fram eða lögbært yfirvald svarar ekki innan hæfilegs tíma getur framkvæmdastjórnin ákveðið hvort orðið verði við beiðninni eða ekki á grundvelli reglugerðarinnar um gagnavernd. Framkvæmdastjórnin skal einnig óska eftir álitni lögbærra yfirvalda ef rannsóknum þeirra eða ráðstöfunum til að framfylgja lögum er stofnað í hættu með því að verða við beiðninni. Framkvæmdastjórnin skal kanna hvort það myndi greiða fyrir slíkri miðlun ef frekari tæknilegum þáttum væri bætt í kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd.

- 8) Í ákvörðun 2007/76/EB um framkvæmd samvinnu um neytendavernd er gert ráð fyrir upplýsingareitum fyrir nöfn framkvæmdastjóra fyrirtækja í kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd. Embættismenn sem annast framfylgd laga þurfa að meta hvort nauðsyn sé á þess konar persónuupplýsingum til lausnar á málinu. Meta þarf í hverju tilviki fyrir sig hvort nauðsynlegt sé að skrá nafn framkvæmdastjóra fyrirtækis í þennan tiltekna upplýsingareit áður en gögnum er hlaðið inn í kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd og áður en viðvörðun eða beiðni um gagnkvæma aðstoð er send öðru lögbæru yfirvaldi.
- 9) Samkvæmt ákvörðun 2007/76/EB um framkvæmd samvinnu um neytendavernd skal lögbæra yfirvaldið, sem hleður inn upplýsingum eða beiðnum um ráðstafanir til að framfylgja lögum eða viðvörðunum, tilgreina hvort fara skuli með upplýsingarnar sem trúnaðarmál. Þetta ber að gera í hverju tilviki fyrir sig. Á sama hátt ber yfirvaldið, sem beiðni er beint til, að tilgreina, þegar það lætur upplýsingar í té, hvort fara skuli með þær sem trúnaðarmál. Kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd inniheldur stillingu fyrir staðalgildi þar sem notendur kerfisins þurfa sérstaklega að veita aðgang að skjölum með því að afhaka við trúnaðarmerkið.

(¹) Ákvæði d-liðar 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 95/46/EB.

8. KERFIÐ FYRIR SAMVINNU UM NEYTENDAVERND OG GAGNAVERND

Umhverfi gagnaverndar sem er auðvelt í notkun

Við hönnun kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd voru kröfur löggjafar um gagnavernd hafðar í huga:

- Kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd notar netkerfið s-TESTA, sem er skammstöfun fyrir secured Trans European Services for Telematics between Administrations (þ.e. öruggr samevrópsk fjarvirkniþjónusta milli stjórnsýslustofnana). Það er stýrður, áreiðanlegur og öruggur samevrópskur samskiptavettvangur fyrir evrópsk og landsbundin stjórnsýslu. Netkerfið s-TESTA er byggt á sérstöku grunnvirki í einkaeygu sem er algerlega aðskilið frá Netinu. Viðeigandi öryggisráðstafanir, sem eru innbyggðar í kerfið, tryggja netkerfinu bestu vernd sem völ er á. Netkerfið hefur hlotið öryggisviðurkenningu fagginglingaraðila svo það teljist hæft til sendingar á upplýsingum sem eru flokkaðar á trúnaðarstiginu „takmarkaður aðgangur ESB“.
- Teknir hafa verið upp nokkrir tæknilegir þættir: öruggr og persónubundin aðgangsorð fyrir þar til bera embættismenn hjá tilnefndum yfirvöldum, notkun öruggs netkerfis (s-TESTA), sprettiskilaboð sem minna sérfræðinga á að hafa reglur um gagnavernd í huga við vinnslu persónuupplýsinga, mismunandi notandalýsingar sem stilla aðgang að upplýsingunum með hliðsjón af hlutverki notandans (lögbært yfirvald, miðlæga tengiskrifstofan eða framkvæmdastjórnin), möguleiki til að takmarka aðgang að skjölum með því að skilgreina þau sem trúnaðarmál og skilaboðin á vefsíðu kerfisins fyrir samvinnu um neytendavernd sem vísa til reglna um gagnavernd.
- Framkvæmdarreglur (1), sem ná yfir lykilatriði til að tryggja að farið sé að reglum um gagnavernd: skýrar reglur um eyðingu (hvaða upplýsingar, hvernig og hvenær skuli eyða gögnum), meginreglur sem tilgreina tegundir aðgangs að upplýsingunum (einingis lögbær yfirvöld sem eiga beinan hlut að máli hafa fullan aðgang og aðrir aðeins að almennum upplýsingum).
- Viðmiðunarreglur um verklag (2), þar sem frekar er útskýrt hvað hafa beri í huga við útfyllingu mismunandi upplýsingareita og samþættingu þessara verklagsreglna (3).
- Árleg endurskoðun til að tryggja að lögbær yfirvöld sannreyni áreiðanleika persónuupplýsinga (merking er fyrirhuguð, en hefur enn ekki komið til framkvæmda) ásamt því að málum er lokað og/eða þeim eytt eins og reglurnar gera ráð fyrir svo tryggt sé að mál gleymist ekki. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skipuleggja reglubundið kerfisbundna endurskoðun mála sem hafa verið til meðferðar í umtalsvert lengri tíma en málsmeðferð almennt.
- Sjálfvirk eyðing mála sem varða gagnkvæma aðstoð fimm árum eftir að máli er lokað eins og mælt er fyrir um í reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd.
- Kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd er upplýsingatæknitól í stöðugri þróun, með það að markmiði að efla gagnavernd. Margir öryggisþættir hafa þegar verið byggðir inn í kerfishögunina sem lýst er hér að framan. Framkvæmdastjórnin hyggst halda áfram að frekari endurbætur eftir þörfum.

Frekari leiðbeiningar

Hve lengi ber að geyma mál og hvenær ber að loka því og eyða?

Einungis framkvæmdastjórnin getur eytt upplýsingum úr kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd (4) og gerir það alla jafnan að beiðni lögbærs yfirvalds. Þegar lögbært yfirvald leggur fram slíka beiðni verður það að tilgreina ástæður fyrir beiðni um eyðingu. Eina undantekningin eru beiðnir um framfylgd laga. Þeim er sjálfkrafa eytt af framkvæmdastjórninni fimm árum eftir að yfirvaldið sem lagði fram beiðni lokaði málinu.

Settar hafa verið reglur um föst tímamörk til þess að tryggja eyðingu gagna sem eru ekki lengur nauðsynleg, eru röng, reynast örökstudd og/eða hafa verið geymd í hámarkstíma.

Hvers vegna er varðveislutímabilið fimm ár?

Tilgangurinn með varðveislutímabilinu er að auðvelda samstarf milli opinberra yfirvalda, sem bera ábyrgð á framfylgd laga til verndar hagsmunum neytenda, þegar þau taka á brotum innan Bandalagsins og stuðla að snurðulausri starfsemi innri markaðarins, gæðum og samræmi í framfylgd laga til verndar hagsmunum neytenda, fylgjast með því að efnahagslegra hagsmuna neytenda sé gætt og stuðla að auknum gæðum og samræmi í framfylgd laga. Á varðveislutímabilinu geta viðurkenndir embættismenn, sem annast framfylgd laga og starfa hjá lögbæru yfirvaldi, sem fór upphaflega með tiltekið mál, fengið aðgang til að fletta upp í skjalinu til að tengja það við hugsanleg endurtekin brot, sem stuðlar að betri og skilvirkari framfylgd laga.

⁽¹⁾ Ákvörðun 2007/76/EB.

⁽²⁾ Netið fyrir samvinnu um neytendavernd: Verklagsreglur — samþykktar af nefndinni um samvinnu um neytendavernd 8. júní 2010.

⁽³⁾ Efni þessara viðmiðunarreglna verður síðar samþætt starfsmenntun í tengslum við kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd.

⁽⁴⁾ Ákvæði 10. gr. í reglugerð (EC) nr. 2006/2004 um samvinnu um neytendavernd og 2. kafli viðauka við ákvörðun 2007/76/EB um framkvæmd samvinnu um neytendavernd.

Hvers konar upplýsingar mega koma fram á umræðuvettvanginum?

Umræðuvettvangurinn fylgir kerfinu fyrir samvinnu um neytendavernd og er tæki sem ætlað er til upplýsingaskipta varðandi málefni á borð við nýtt framkvæmdavald og bestu starfsvenjur. Umræðuvettvanginn, sem ekki er mikið notaður af embættismönnum sem annast framfylgd laga, ber almennt ekki að nota til upplýsingaskipta um gögn sem varða tiltekin mál og ekki skal vísa til persónuupplýsinga á honum.

Hvers konar upplýsingar mega koma fram í stuttu samantektunum og fylgiskjölunum?

Í ákvörðun 2007/76/EB um framkvæmd samvinnu um neytendavernd er gert ráð fyrir upplýsingareit sem merktur er „fylgiskjöl“ ef um er að ræða viðvaranir og beiðnir um upplýsingar og ráðstafanir til að framfylgja lögum. Stuttu samantektirnar eru reitir þar sem fram skal koma lýsing á brotinu. Mælt er til að ekki komi fram persónuupplýsingar í stuttu samantektunum þar sem í þessum upplýsingareit á að vera almenn lýsing á brotinu. Persónuupplýsingar í fylgiskjölum, sem ekki eru bráðnaðsynlegar, skal sverta eða fjarlægja.

Hvað er átt við með „rökstuddum grun“ um að brot hafi átt sér stað?

Rökstuddan grun ber að túlka í samræmi við landslög. Þó er mælt til að grunur um brot sé einungis tekinn upp í kerfið fyrir samvinnu um neytendavernd ef fyrir hendi er vísbending um að brot hafi átt sér stað eða líklegt sé að það hafi átt sér stað.

Hvað um miðlun til þriðju landa?

Reglugerðin um samvinnu um neytendavernd (1) kveður á um að aðildarríki, sem hefur gert tvíhliða samning um aðstoð við þriðja land, sé einnig heimilt að láta yfirvöldum þess í té upplýsingar, sem sendar hafa verið samkvæmt reglugerðinni um samvinnu um neytendavernd, að því tilskildu að fengist hafi samþykki þess lögbæra yfirvalds sem upphaflega sendi upplýsingarnar og að farið sé að ákvæðum um gagnavernd.

Ef ekki er fyrir hendi milliríkjasamningur Evrópusambandsins um fyrirkomulag samstarfs um gagnkvæma aðstoð (2) við þriðja land skulu allir samningar við tiltekið þriðja land um gagnkvæma aðstoð kveða á um fullnægjandi verndarráðstafanir fyrir gagnavernd og viðkomandi eftirlitsyfirvöldum gagnaverndar tilkynnt um þá svo að gera megi fyrirframathugun, nema framkvæmdastjórnin hafi komist að raun um að hlutaðeigandi þriðja land tryggi fullnægjandi vernd persónuupplýsinga sem sendar eru frá Sambandinu í samræmi við 25. gr. tilskipunarinnar um gagnavernd.

⁽¹⁾ Ákvæði 2. mgr. 14. gr. reglugerðar (EB) nr. 2006/2004 um samvinnu um neytendavernd.

⁽²⁾ Ákvæði 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 2006/2004 um samvinnu um neytendavernd

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 566/2011

2012/EES/67/29

frá 8. júní 2011

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2007 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 692/2008 að því er varðar aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja ⁽³⁾ er framkvæmdastjórninni gert að innleiða nýja prófunaradferð fyrir massa og fjölda efnisagna sem létt ökutæki losa.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2007 frá 20. júní 2007 um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar frá léttum farþega- og atvinnuökutækjum (Euro 5 og Euro 6) og um aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 4. gr., 3. mgr. 5. gr. og 8. gr.,

- 3) Með tilskipun ráðsins 76/756/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ljósa- og ljósmerkjabúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽⁴⁾ er gerð krafa um notkun ljóskeyra fyrir dagljósabúnað af öryggisástæðum. Áhrif þessa búnaðar, sem alltaf er kveikt á þegar ökutæki eru notuð, skulu endurspeglast með viðeigandi hætti í mældri losun mengunarefna og koltvísýrings (CO2).

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 39. gr.,

- 4) Vegna áhættu á að hróflað sé við dísilagnasíum og áhættu á allsherjarbilun þeirra er nauðsynlegt að vakta dísilagnasiur, óháð því hvort farið sé yfir viðmiðunargildi innbyggða greiningarkerfisins eða ekki.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 715/2007 er mælt fyrir um sameiginlegar tæknikröfur fyrir gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum (ökutækjum) og varahlutum að því er varðar losun, og um reglur um samræmi ökutækja í notkun, endingu mengunarvarnarbúnaðar, innbyggð greiningarkerfi (OBD), mælingu á eldsneytiseyðslu og aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja.

- 5) Vegna þess að vöktun rafrása er óslitin ætti hún að vera undanskilin í upplýsingagjöf sem leiðir af kröfum varðandi hlutfall frammistöðu í notkun í innbyggða greiningarkerfinu.

- 2) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 692/2008 frá 18. júlí 2008 um framkvæmd og breytingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2007 um gerðarviðurkenningu vélknúinna ökutækja með tilliti til losunar frá léttum farþega- og atvinnuökutækjum (Euro 5 og Euro 6) og um aðgang að

- 6) Þar sem akstursskilyrði eru sjaldan þannig að hægt sé að nota vaktara fyrir stjórnkerfi forþjöppuþrýstings eða vaktara fyrir kaldræsingu þarf sérstakar kröfur um afköst vegna þessara vaktara.

- 7) Samræma skal tölfræðilegu skilyrðin fyrir mat á því hvort farið sé að kröfum varðandi hlutfall frammistöðu í notkun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 158, 16.6.2011, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2012 frá 30. apríl 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 50, 13.9.2012, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 171, 29.6.2007, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 199, 28.7.2008, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 1.

- 8) Ef það greinist við vöktun á köfnunarefnisoxíðum (NOx) að það hafi verið átt við kerfið fyrir sértæka afoxun með hvötum, skal skilgreina betur skilyrðin fyrir því að viðbragðsþvingandi kerfi fyrir ökumann sé virkjað.
- 9) Skýra skal nánar skráningu á því að viðbragðsþvingandi kerfi fyrir ökumann sé virkjað, með tilliti til hugsanlegrar notkunar þessara upplýsinga síðar við eftirlit með aksturshæfni.
- 10) Varnir gegn því að átt sé við stjórn tölvu mengunarvarnarbúnaðarins skulu vera opnar fyrir tæknilegum endurbótum sem verða til við nýsköpun.
- 11) Skráning gagna og skýrslugjöf eru nauðsynlegir þættir skyldubundinnar vöktunar innbyggðs greiningarkerfis og skal ekki felld niður vegna meintra ágalla og þaðan af síður kerfisbundið ef framleiðandinn velur tiltekna staðla fyrir samskipti milli ökutækis og ytra umhverfis.
- 12) Til að tryggja virka samkeppni á markaði fyrir upplýsingaþjónustu um viðgerðir og viðhald ökutækja og í því skyni að skýra að viðkomandi upplýsingar nái einnig til upplýsinga sem þurfi að veita óháðum rekstraraðilum öðrum en viðgerðarverkstæðum, svo að tryggt sé að óháður markaður fyrir viðgerðir og viðhald ökutækja geti, í heild sinni, keppt við viðurkennda seljendur, óháð því hvort framleiðendur ökutækja veiti slíkar upplýsingar beint til viðurkenndra seljenda og viðgerðarverkstæða, er nauðsynlegt að skýra nánar einstök atriði varðandi upplýsingar sem veita skal samkvæmt reglugerð (EB) nr. 715/2007.
- 13) Þótt ekki skuli þvinga framleiðendur ökutækja til að safna gögnum um breytingar á einstökum ökutækjum frá þriðja aðila eingöngu vegna reglugerðar (EB) nr. 715/2007 og framkvæmdargerða hennar, ættu óháðir rekstraraðilar, að teknu tilliti til meðalhófsreglunnar, í því skyni að tryggja samkeppnishæfan markað fyrir viðgerðir og viðhald, að fá uppfærðar upplýsingar um ökutækjahluti, að því marki sem þær eru fáanlegar fyrir viðurkennda seljendur og viðgerðarverkstæði.
- 14) Vinnueiningar eru mikilvægar tæknilegar upplýsingar um viðgerðir og viðhald fyrir sjálfstæða rekstraraðila. Gert er ráð fyrir að sé það gert skýrt að vinnueiningar falli undir 6. gr. reglugerðar nr. 715/2007 veiti það markaðsaðilum viðskiptalegt öryggi.
- 15) Ákveði framleiðendur ökutækja að skrár yfir viðgerðir og viðhald skuli ekki lengur geymdar á efnislegu formi — sem eigendur ökutækja geta einnig gert aðgengilegar óháðum viðgerðarverkstæðum svo að þau síðarnefndu geti sett þar inn færslur um viðgerðir og viðhald sem þau hafa unnið — í ökutækinu, heldur séu þær geymdar í miðlægum gagnagrunni framleiðandans, skulu þær, með samþykki eigenda ökutækja, gerðar aðgengilegar óháðum viðgerðarverkstæðum svo að þau geti áfram haldið heildstæða skrá yfir viðgerðir og viðhald sem unnið hefur verið og gera eigendum ökutækja mögulegt að vera með eitt skjal sem sannar þessa vinnu.
- 16) Veita skal meiri sveigjanleika vegna endurforritunar á stýribúnaði ökutækja og gagnaskipta á milli framleiðenda ökutækja og óháðra rekstraraðila, til að gefa kost á nýsköpun og kostnaðarsparnaði.
- 17) Tryggja skal að ökutæki, sem eru viðurkennd í samræmi við viðkomandi reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu sem er jafngildi krafna varðandi losun sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 715/2007 og reglugerð (EB) nr. 692/2008 og sem uppfyllir kröfur þessara reglugerða um aðgang að upplýsingum, séu viðurkennd í samræmi við reglugerð (EB) nr. 715/2007 án stjórnsýsluálags.
- 18) Þar sem ekki liggur fyrir neitt sameiginlegt skipulagt ferli fyrir skipti á gögnum um ökutækjahluti á milli framleiðenda ökutækja og óháðra rekstraraðila þykir rétt að þróa meginreglur um slík gagnaskipti. Staðlasamtök Evrópu ættu að þróa formlega sameiginlegt framtíðarskipulag fyrir staðlað gagnaskiptasnið, þótt í þessu umboði, sem veitt er Evrópsku staðlasamtökunum, sé ekki ákvarðað fyrirfram hvernig staðallinn skuli vera. Einkum og sér í lagi ætti starf Staðlasamtaka Evrópu að endurspegla jafnt hagsmuni og þarfir ökutækjaframleiðenda og óháðra rekstraraðila og ætti einnig að skoða lausnir á borð við opin gagnasnið, sem lýst er með vel skilgreindum lýsigögnum sem gera ráð fyrir fyrirbyggjandi grunnvirkjum í upplýsingatækni.
- 19) Því ber að breyta reglugerðum (EB) nr. 715/2007 og (EB) nr. 692/2008 til samræmis við það.
- 20) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit tækninefndarinnar um vélknúin ökutæki.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 715/2007 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu m.a. ná til:

a) ótvíræðs auðkennis ökutækis,

b) handbóka, þ.m.t. viðgerðar- og viðhaldsskráa,

- c) tæknihandbóka,
- d) upplýsinga um íhluti og úr greiningum (t.d. lágmarks- og hámarksviðmiðunargildi fyrir mælingar),
- e) skýringarmyndir af leiðslum,
- f) greiningarkóða bilana (þ.m.t. sérkóðar framleiðanda),
- g) kenninúmers fyrir kvörðun hugbúnaðar fyrir gerð ökutækis,
- h) upplýsinga um tæki og búnað með einkaleyfi, sem jafnframt er miðlað af þeim,
- i) upplýsinga úr gagnaskráningu, tvíátta eftirlits og prófunargagna og j) staðlaðra vinnueininga eða tímabila fyrir viðgerðir og viðhald ef þær upplýsingar eru veittar, annað hvort beint eða gegnum þriðja aðila, viðurkenndum seljendum og viðgerðarverkstæðum.“

b) eftirfarandi 8. mgr. bætist við:

„8. Ef skýrslur um viðgerðir og viðhald ökutækja eru geymdar í miðlægum gagnagrunni hjá framleiðandanum eða fyrir hans hönd skal veita óháðum viðgerðarverkstæðum, sem hafa hlotið samþykki og leyfi samkvæmt lið 2.2 í XIV. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 692/2008 (*), aðgang að þessum skýrslum án endurgjalds og með sömu skilyrðum og viðurkenndum seljendum eða viðgerðarverkstæðum til að skrá upplýsingar um viðgerðir og viðhald sem er framkvæmt.

(*) Stjótið. ESB L 199, 28.7.2008, bls. 1.“

2) Eftirfarandi komi í stað 2. mgr. 7. gr.:

„2. Framleiðendur skulu veita aðgang að upplýsingum um viðgerðir og viðhald ökutækja, þ.m.t. viðskiptaþjónustu á borð við endurforritun eða tækniaðstoð, klukkustundir, daga, mánuði eða ár í senn og skal gjaldið fyrir aðgang að þeim upplýsingum vera breytilegt í samræmi við þann tíma sem aðgangur er veittur. Til viðbótar við aðgang sem miðast við tíma mega framleiðendur bjóða aðgang sem miðast við færslur, en þá er gjaldfært fyrir hverja færslu í staðinn fyrir þann tíma sem aðgangur er veittur. Ef framleiðandi býður báðar gerðir aðgangs skulu óháð viðgerðarverkstæði velja hvort þau kjósi frekar aðgang miðað við tíma eða færslur.“

3) Skýringar 1 og 2 í töflu 1 og skýringar 1, 2 og 5 í töflu 2 falli brott.

2. gr.

Reglugerð (EB) nr. 692/2008 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi 33. liður bætist við í 2. gr.:

„33. „kaldræsing“: hitastig kælivökva hreyfils (eða sambærilegt hitastig) við ræsingu hreyfils er lægra en eða jafnt og 35 °C og minna en eða samsvarandi 7 K yfir umhverfishita (ef hann liggur fyrir) við ræsingu hreyfils.“

2) Eftirfarandi fjórða og fimmta undirgrein bætast við 1. mgr. 6. gr.:

„Litið skal svo á að viðkomandi kröfum sé fullnægt ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) kröfunum í 13. gr. er fullnægt,

b) ökutækið er viðurkennt samkvæmt reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 83, röð breytinga nr. 02, nr. 101, röð breytinga nr. 01 og, ef um er að ræða ökutæki með þjöppukveikju, nr. 24, III. hluti, röð breytinga nr. 03.

Í því tilviki sem um getur í fjórðu undirgrein skal 14. gr. einnig gilda.“

3) Eftirfarandi 3. og 4. undirgrein bætast við 1. mgr. 10. gr.:

„Litið skal svo á að viðkomandi kröfum sé fullnægt ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) kröfunum í 13. gr. er fullnægt,

b) endurnýjunarmengunarvarnarbúnaðurinn er viðurkenndur samkvæmt reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 103.

Í því tilviki sem um getur í þriðju undirgrein skal 14. gr. einnig gilda.“

4) Í stað 9. mgr. 13. gr. komi eftirfarandi:

„9. Samráðsvettvangi um aðgang að upplýsingum um ökutæki („samráðsvettvangurinn“) er hér með komið á fót.

Samráðsvettvangurinn skal taka til skoðunar hvort aðgangur að upplýsingum hefur áhrif á þær framfarir sem hafa orðið í fækkun á ökutækjapjófnaði og leggja fram tillögur um hvernig bæta má kröfurnar varðandi aðgang að upplýsingum. Samráðsvettvangurinn skal einkum veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um innleiðingu ferlis til að faggildingarstofur geti samþykkt og veitt sjálfstæðum rekstraraðilum leyfi til fá aðgang að upplýsingum um öryggisþætti ökutækja.

Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að fara með umfjöllun og niðurstöður samráðsvettvangsins sem trúnaðarmál.“

5) Ákvæðum I., III., IV., VIII., IX., XI., XII., XIV., XVI. og XVIII. viðauka er breytt til samræmis við I. viðauka við þessa reglugerð,

6) Í stað II. viðauka komi II. viðauki við þessa reglugerð.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. júní 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel Barroso

forseti.

*I. VIÐAUKI***Breytingar á tilteknum viðaukum við reglugerð (EB) nr. 692/2008**

1) Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Í stað liðar 2.3.1 komi eftirfarandi:

„2.3.1. Í sérhverju ökutæki með tölvustýrðum mengunarvarnarbúnaði skulu vera stillingar sem koma í veg fyrir breytingar, aðrar en þær sem heimilaðar eru af framleiðandanum. Framleiðandinn skal heimila breytingar, ef þær eru nauðsynlegar vegna greiningar, þjónustu, skoðunar, isetningar endurbótarhlutar eða viðgerðar ökutækis. Allir endurforritanlegir tölvukóðar eða rekstrarmæliþættir skulu varðir gegn því að átt sé við þá og veita vernd sem er a.m.k. sambærileg ákvæðunum í ISO 15031-7 frá 15. mars 2001 (SAE J2186 frá október 1996). Allir kvörðunarminniskubbar, sem unnt er að fjarlægja, skulu huldir, þeir inniluktir í innsigliðum ílátum eða þeir varðir með rafrænum reikniritum og skulu óbreytanlegir nema með sérhæfðum verkfærum og aðferðum. Einungis þættir sem tengjast beint losunarkvörðun eða því að koma í veg fyrir þjófnað á ökutækjum skulu varðir með þessum hætti.“

b) Í stað myndar I.2.4 komi eftirfarandi:

„Mynd I.2.4

Beiting prófunarkrafna fyrir gerðarviðurkenningu og rýmkun

	Ökutæki með hreyfil með rafkveikju, þ.m.t. fjölknúin ökutæki							Ökutæki með hreyfil með þjöppukveikju, þ.m.t. fjölknúin ökutæki		
	Knúið einni eldsneytistegund				Knúið tveimur eldsneytistegundum ⁽¹⁾			Knúið fjölblöndu-eldsneyti ⁽¹⁾	Knúið fjölblöndu-eldsneyti	Knúið einni eldsneytistegund
Viðmiðunareldsneyti	Bensín (E5)	Fljótandi jarð-olíugas (LPG)	Jarðgas/lifmetan	Vetni	Bensín (E5)	Bensín (E5)	Bensín (E5)	Bensín (E5)	Disilolía (B5)	Disilolía (B5)
					Fljótandi jarð-olíugas (LPG)	Jarðgas/lifmetan	Vetni	Etanól (E85)	Lífdísilolía	
Mengandi lofttegundir (prófun 1)	Já	Já	Já		Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (eingöngu B5) ⁽²⁾	Já
Massi og fjöldi efnisagna (prófun 1)	Já	—	—		Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (eingöngu B5) ⁽²⁾	Já
Losun í lausagangi (prófun 2)	Já	Já	Já		Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (báðar eldsneytis-tegundir)	—	—
Losun frá sveifarhúsi (prófun 3)	Já	Já	Já		Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (bensín)	—	—
Losun við uppgufun (prófun 4)	Já	—	—		Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (bensín)	—	—
Ending (prófun 5)	Já	Já	Já		Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (bensín)	Já (eingöngu B5) ⁽²⁾	Já
Losun við lágt hitastig (prófun 6)	Já	—	—		Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (báðar eldsneytis-tegundir) ⁽³⁾		
Samræmi ökutækja í notkun	Já	Já	Já		Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (eingöngu bensín) ⁽²⁾	Já (báðar eldsneytis-tegundir)	Já (eingöngu B5) ⁽²⁾	Já
Innbyggð greiningarkerfi	Já	Já	Já		Já	Já	Já	Já	Já	Já

	Ökutæki með hreyfil með rafkveikju, þ.m.t. fjölknúin ökutæki								Ökutæki með hreyfil með þjöppukveikju, þ.m.t. fjölknúin ökutæki	
	Knúið einni eldsneytistegund				Knúið tveimur eldsneytistegundum ⁽¹⁾			Knúið fjölblöndu-eldsneyti ⁽¹⁾	Knúið fjölblöndu-eldsneyti	Knúið einni eldsneytistegund
Losun koltvísýrings og eldsneytisnotkun	Já	Já	Já		Já (báðar eldsneytis- tegundir)	Já (báðar eldsneytis- tegundir)	Já (eingöngu bensín)	Já (báðar eldsneytis- tegundir)	Já (eingöngu B5) (²)	Já
Reykþéttni	—	—	—		—	—	—	—	Já (eingöngu B5) (²)	Já

(1) Þegar ökutæki sem knýja má með tveimur eldsneytistegundum er sameinað ökutæki sem knýja má með fjölblöndueldsneyti gilda báðar prófunarkröfurnar.

(2) Þetta ákvæði er tímabundið, tillögur að frekari kröfum fyrir lífdísilolíu og vetni verða lagðar fram síðar.

(3) Aðeins prófað með bensíni fyrir dagsetningarnar sem tilgreindar eru í 6. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007. Prófunin verður framkvæmd með báðum eldsneytistegundum eftir þessar dagsetningar. Nota skal viðmiðunareldsneyti E75 sem tilgreint er í B-lið IX. viðauka.“

- c) Í stað liðar 3.4.8 í 3. viðbæti komi eftirfarandi:

„3.4.8. Drægi ökutækis á rafmagni km (skv. 9. viðauka reglugerðar efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 101)“,

- d) Í stað liðar 3.2 í 4. viðbæti komi eftirfarandi:

„3.2. Skilmálar og aðgangsskilyrði fyrir vefsetrið sem vísað er til í lið 3.1 (þ.e. lengd aðgangs, verð fyrir aðgang á klukkustund, dag, mánuð, ár og stakar færslur):“,

- e) Í 6. viðbæti bætist eftirfarandi við skýringarnar við töflu 1:

„Euro 5b losunarstaðall = allar Euro 5 losunarkröfur, þ.m.t. endurskoðuð aðferð við mælingu á ögnum, viðmið um fjölda agna og prófun á losun ökutækis, sem knúið er fjölblöndueldsneyti, við notkun lífildsneytis við lágt hitastig.

Euro 6b losunarstaðall = allar Euro 6 losunarkröfur, þ.m.t. endurskoðuð aðferð við mælingu á ögnum, viðmið um fjölda agna og prófun á losun ökutækis, sem knúið er fjölblöndueldsneyti, við notkun lífildsneytis við lágt hitastig.

Euro 5 staðall innbyggðs greiningakerfis = grunnkröfur Euro 5 fyrir innbyggð greiningakerfi að frátölu frammistöðuhlutfalli í notkun (in-use performance ratio — IUPR), NO_x-vöktun fyrir bensínhreyfla og hertum viðmiðunargildum fyrir massa agna fyrir dísil.

Euro 6 staðall innbyggðs greiningakerfis = allar Euro 6 kröfur fyrir innbyggð greiningakerfi.“

- 2) Ákvæðum III. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) í stað liðar 3.1 komi eftirfarandi:

„3.1. Tæknilegu kröfurnar skulu vera þær sem settar eru fram í 4. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 83, með þeim undantekningum sem lýst er í liðum 3.2 til 3.12. Frá og með þeim dagsetningum sem settar eru fram í öðrum málslíð 6. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007 skal massi efnisagna og fjöldi agna ákvarðaður í samræmi við prófunaraðferðina sem sett er fram í 6. lið 4. viðbæti a við reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 83, röð breytinga 05, viðbætur 07, með þeim prófunarbúnaði sem lýst er í lið 4.4 annars vegar og lið 4.5 hins vegar.“

- b) eftirfarandi bætist við lið 3.4:

„Fyrir etanól (E75) (C₁ H_{2,61} O_{0,329}) d = 0,886 g/l“,

- c) Í stað töflunnar í lið 3.8 komi eftirfarandi:

„Eldsneyti	X
Bensín (E5)	13,4
Dísilolía (B5)	13,5
Fljótandi jarðolíugas (LPG)	11,9
Jarðgas/lifmetan	9,5
Etanól (E85)	12,5
Etanól (E75)	12,7“

- d) eftirfarandi bætist við lið 3.10:

„Q_{THC} = 0,886 ef um er að ræða etanól (E75)“,

- e) Eftirfarandi liður 3.14 bætist við:

„3.14. Frá og með þeim dagsetningum sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2008/89/EB (*) skal vera kveikt á ljóskerum ökutækis fyrir dagljósabúnað, eins og skilgreint er í 2. lið reglugerðar efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 48 (**), í prófunarlotunni. Ökutækið sem tekið er til prófunar skal vera búíð þeim dagljósabúnaði sem er með mestu raforkunotkunina af þeim tegundum dagljósabúnaðar sem framleiðandinn setur í þau ökutæki sem eru í ökutækjahópnum sem gerðarviðurkennda ökutækið tilheyrir. Framleiðandi skal láta gerðarviðurkenningaryfirvaldi í té viðeigandi tæknigögn hvað þetta varðar.

(*) Stjóð. ESB L 257, 25.9.2008, bls. 14.

(**) Stjóð. ESB L 135, 23.5.2008, bls. 1.“

- 3) Í stað liðar 2.2 í 1. viðbæti IV. viðauka komi eftirfarandi:

„2.2. Lítið skal svo á að frumeindahlutföll sem tilgreind eru í lið 5.3.7.3 séu eftirfarandi:

Hcv = Frumeindahlutfall vetnis og kolefnis

- fyrir bensín (E5) 1,89
- fyrir fljótandi jarðolíugas 2,53
- fyrir jarðgas/lífmetan 4,0
- fyrir etanól (E85) 2,74
- fyrir etanól (E75) 2,61

Ocv = Frumeindahlutfall súrefnis og kolefnis

- fyrir bensín (E5) 0.016
- fyrir fljótandi jarðolíugas 0,0
- fyrir jarðgas/lífmetan 0,0
- fyrir etanól (E85) 0,39
- fyrir etanól (E75) 0,329^a,

4) Í VIII. viðauka komi eftirfarandi í stað liðar 2.3:

„2.3. Viðmiðunarmörkin sem vísað er til í lið 5.3.5.2 í reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 83 varða þau mörk sem sett eru fram í töflu 4 í 1. viðauka við reglugerð (EB) nr. 715/2007.“

5) Í stað textans í lok B-liðar IX. viðauka „Forskriftir viðmiðunareldsneytis skulu settar fram fyrir þær dagsetningar sem tilgreindar eru í 6. mgr. 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007“ komi eftirfarandi tafla:

„Mælipáttur	Eining	Mörk (¹)		Prófunaraðferð (²)
		Lágmark	Hámark	
Prófunaroktantala, RON		95	—	EN ISO 5164
Hreyfilsoktantala, MON		85	—	EN ISO 5163
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³	skal tilgreina		EN ISO 12185
Gufuþrýstingur	kPa	50	60	EN ISO 13016-1 (DVPE)
Brennisteinsinnihald (3)(4)	mg/kg	—	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884
Stöðugleiki gegn oxun	mín.	360	—	EN ISO 7536
Innihald útfellinga (þvegið með leysiefnum)	mg/100ml	—	4	EN ISO 6246
Útlit skal ákvarða við umhverfshita eða 15 °C eftir því hvort er hærri.		Tært og bjart, sýnilega laust við svífandi eða botnfallin mengunarefni		Sjónræn skoðun
Etanól og hærri alkóhól (7)	% rúmm.	70	80	EN 1601 EN 13132 EN 14517
Hærri alkóhól (C3 – C8)	% rúmm.	—	2	
Metanól		—	0,5	
Bensín (5)	% rúmm.	Afgangur		EN 228
Fosfór	mg/l	0,30 (6)		EN 15487 ASTM D 3231
Vatnsinnihald	% rúmm.	—	0,3	ASTM E 1064 EN 15489

„Mælipáttur“	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð ⁽²⁾
		Lágmark	Hámark	
Magn ólífrænna klóríða	mg/l	—	1	ISO 6227 — EN 15492
pHe		6,50	9	ASTM D 6423 EN 15490
Tæring koparræmu (3 klst. við 50 °C)	Málgildi	Flokkur 1		EN ISO 2160
Sýrustig (sem ediksýra CH ₃ COOH)	% (m/m)		0.005	ASTM D1613 EN 15491
	mg/l		40	
Kolefnis-/vetnishlutfall		skal tilgreina		
Kolefnis-/súrefnishlutfall		skal tilgreina		

- (1) Gildin, sem um getur í tækniforskriftunum, eru „raungildi“. Við ákvörðun viðmiðunarmarkanna var beitt skilyrðunum í ISO 4259 Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of tests. Við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið tillit til lágmarksmunar sem nemur 2R yfir núlli. Við ákvörðun hámarksgildis og lágmarksgildis var notaður lágmarksmunurinn 4R (R = samanburðarnákvæmni). Þrátt fyrir þessa tilhögun, sem er nauðsynleg af tæknilegum ástæðum, skulu framleiðendur eldsneytis stefna að núllgildi ef tilskilið hámarksgildi er 2R og að meðalgildi þegar tilgreint er bæði hámark og lágmark. Komi upp spurning um hvort eldsneyti uppfylli kröfur í forskriftunum skal taka mið af ISO 4259.
- (2) Komi til ágreinings skal beita málsmæðferð fyrir lausn deilumála og túlkun á niðurstöðum sem byggja á nákvæmni prófunaraðferðar, sem lýst er í EN ISO 4259.
- (3) Komi til ágreinings milli ríkja varðandi brennisteinsinnihald skal litið til EN ISO 20846 eða EN ISO 20884 með samsvarandi hætti og vísunin í landsbundnum viðauka við EN 228.
- (4) Gefa skal upp rauninnihald brennisteins í eldsneytinu sem notað er við prófun 6.
- (5) Magn blýlauss bensíns má ákvarða sem 100 að frádregnum samanlögðum hundradshlutum vatns og alkóhóls.
- (6) Ekki skal af ásettu ráði bæta neinum efnasamböndum sem innihalda fosfór, járn, mangan eða blý í þetta viðmiðunareldsneyti.
- (7) Etanól sem er í samræmi við EN 15376 er eina súrefnissambandið sem skal af ásettu ráði bæta í viðmiðunareldsneytið.“

6) Eftirfarandi breytingar eru gerðar á XI. viðauka:

a) Eftirfarandi liður 2.14 bætist við:

„2.14. Frá og með 1. september 2011 skal, þrátt fyrir ákvæði liðar 3.3.5 í 11. viðauka reglugerðar efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 83, alltaf vakta agnasiu, hvort sem hún er sett upp sem sjálfstæð eining eða samþætt samsettum mengunarvarnabúnaði, með tilliti til allsherjarbilunar eða hvort hún sé fjarlægð ef hið síðarnefnda veldur því að farið er yfir gildandi losunarmörk. Þá skal hún einnig vöktuð með tilliti til bilunar sem gæti valdi því að farið er yfir gildandi viðmiðunargildi innbyggða greiningarkerfisins.“

b) Í stað liðar 3.3 komi eftirfarandi:

„3.3. Viðurkenningaryfirvöld skulu ekki samþykka beiðni vegna ágalla ef í kerfið vantar algjörlega nauðsynlegan greiningarvaktara eða tilskilda skráningu gagna og skýrslugjöf um gögn í tengslum við vaktara.“

c) Ákvæðum 1. viðbætis er breytt sem hér segir:

i. Í stað liðar 3.1.7 og 3.1.8 komi eftirfarandi:

„3.1.7. Framleiðandinn skal sýna viðurkenningaryfirvaldi og ef þess er óskað einnig framkvæmdastjórninni að þessi tölfraðilegu skilyrði séu uppfyllt að því er varðar allar vöktunaraðgerðir, sem innbyggða greiningarkerfið tilkynnir um samkvæmt lið 3.6 í þessum viðbæti, eigi síðar en 18 mánuðum eftir að fyrsta gerð ökutækisins, sem er með IUPR í ökutækjahópi með innbyggð greiningarkerfi, kemur á markað og þaðan í frá á 18 mánaða fresti. Að því er þetta varðar skal beita aðferðinni sem lýst er í II. viðauka fyrir hópa ökutækja með innbyggð greiningarkerfi, sem eru með fleiri en 1000 skráningar innan ESB, sem falla undir úrtak innan úrtakstímabilsins, með fyrirvara um ákvæði liðar 3.1.9 í þessum viðbæti.

Til viðbótar við kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka og án tillits til niðurstöðu úttektarinnar sem lýst er í 2. lið II. viðauka skal yfirvaldið sem veitir viðurkenninguna gera sannprófun á samræmi ökutækja í notkun m.t.t. IUPR eins og lýst er í 1. viðbæti við II. viðauka í viðeigandi fjölda tilvika sem ákveðin eru af handahófi. Með „viðeigandi fjölda tilvika sem ákveðin eru af handahófi“ er átt við að þetta úrræði hafi letjandi áhrif á að ekki sé farið eftir kröfunum í 3. lið þessa viðauka eða að lögð séu fram gögn vegna úttektarinnar, sem átt hefur verið við, eru fölsuð eða eru ekki dæmigerð. Ef engar sérstakar aðstæður eru fyrir hendi sem gerðarviðurkenningaryfirvaldið getur sýnt fram á skal

handahófskennd beiting á sannprófun á samræmi ökutækja í notkun á 5% ökutækjahópa með innbyggð greiningarkerfi teljast fullnægjandi til að farið sé að þessari kröfu. Að því er þetta varðar skulu gerðarviðurkenningaryfirvöld finna fyrirkomulag í samráði við framleiðandann um fækkun á tvöföldum prófunum á tilteknum hópi ökutækja með innbyggð greiningarkerfi enda vinni það ekki gegn letjandi áhrifum á að ekki sé farið eftir kröfunum í 3. lið þessa viðauka, sem stafa af eigin sannprófunum gerðarviðurkenningaryfirvaldsins á samræmi ökutækja í notkun. Heimilt er að nota gögn sem safnað er vegna eftirlitsáætlana aðildarríkjanna við sannprófun á samræmi ökutækja í notkun. Sé þess óskað skulu gerðarviðurkenningaryfirvöld láta framkvæmdastjórninni og öðrum viðurkenningaryfirvöldum í té gögn um úttektir og handahófsprófanir á samræmi ökutækja í notkun sem gerðar hafa verið ásamt aðferðunum, sem notaðar eru til að ákvarða þau tilvik sem handahófsprófanir á samræmi ökutækja í notkun eiga við um.

- 3.1.8. Framleiðandinn skal gefa viðkomandi viðurkenningaryfirvaldi skýrslu um öll gögn um frammistöðu í notkun, sem innbyggða greiningarkerfinu er skylt að tilkynna um samkvæmt lið 3.6 í þessum viðbæti, fyrir allt ökutækjaprófunarúrtakið, ásamt aðferðunum sem notaðar eru við val á ökutækjum til prófunar úr bílaflotanum. Sé þess óskað skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið sem veitir viðurkenninguna láta þessi gögn og niðurstöður tölfraðilegs mats framkvæmdastjórninni og öðrum viðurkenningaryfirvöldum í té.“

ii. eftirfarandi liður 3.1.10 bætist við:

„3.1.10. Leiði prófanirnar, sem lýst er í liðum 3.1.7 eða 3.1.9, í ljós að ekki sé farið eftir kröfunum í lið 3.1.6 telst það brot er varðar viðurlög sem kveðið er á um í 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007. Þessi vísun takmarkar ekki beitingu þessara viðurlaga vegna brota gegn öðrum ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 715/2007 eða þessarar reglugerðar sem vísa ekki með ótvíræðum hætti í 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007.

iii. eftirfarandi e- og f- liðir bætast við lið 3.3.2:

„e) Með fyrirvara um kröfur um hækkun nefnara annarra vaktara skulu nefnarar vaktara í eftirfarandi íhlutum hækkaðir ef og aðeins ef aksturslotan hófst með kaldræsingu:

- i. vökvahitaskynjarar (olía, kælivökvi, eldsneyti, hvarfmiðill fyrir sértæka afoxun með hvötum),
- ii. hitaskynjarar fyrir hreint loft (andrúmsloft, inntaksluft, hleðsluloft, soggrein),
- iii. hitaskynjarar fyrir útblástur (útblasturshringrás/kæling, hverfþjappa, hvati),

f) nefnarar vaktara stjórnkerfis forþjöppuþrýstings skulu hækkaðir ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- i. almenn skilyrði nefnara eru uppfyllt,
- ii. stjórnkerfi forþjöppuþrýstings er virkt í 15 sekúndur eða lengur.“

iv. Í stað liðar 3.6.2 komi eftirfarandi:

„3.6.2. Fyrir tiltekna íhluti eða kerfi sem eru með margar vöktunaraðgerðir og sem skylt er að tilkynna um samkvæmt þessum lið (t.d. súrefnisskynjarasamtæða 1 gæti verið með margar vöktunaraðgerðir vegna svörunar nema eða annars konar eiginleika skynjara) skal innbyggða greiningarkerfið vakta teljara og nefnara hverrar tiltekinnar vöktunaraðgerðar nema þær sem vakta bilanir vegna skammhlaups eða opinna rása og tilkynna aðeins samsvarandi teljara og nefnara fyrir tiltekna vöktunaraðgerð sem er með lágsta tölulega hlutfallið. Ef tvær eða fleiri tilteknar vöktunaraðgerðir hafa sama hlutfall skal tilkynna samsvarandi teljara og nefnara tiltekinnar vöktunaraðgerðar sem hefur hæstan nefnara að því er varðar tiltekinn íhlut.“

7) Ákvæðum XII. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í stað liðar 2.3 komi eftirfarandi:

„2.3. Liður 5.2.4 í reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 101 verður svohljóðandi:

- 1) eðlismassi: mældur í prófunareldsneyti í samræmi við ISO 3675 eða með jafngildri aðferð. Fyrir bensín, dísilolíu, lífdísilolíu og etanol (E85 og E75) skal nota eðlismassa mældan við 15 °C, fyrir fljótandi jarðolíugas og jarðgas skal nota eftirfarandi viðmiðunareðlismassa:

0,538 kg/lítra fyrir fljótandi jarðolíugas,

0,654 kg/m³ fyrir jarðgas (3).

- 2) hlutfall vetnis, kolefnis og súrefnis: nota skal eftirfarandi föstu gildi:

C1H1,89O0,016 fyrir bensín,

C1H1,89O0,005 fyrir disilolíu,

C1H2,525 fyrir fljótandi jarðolíugas,

CH₄ fyrir jarðgas og lífmetan,

C1H2,74O0,385 etanól (E85),

C1H2,61O0,329 etanól (E75).“

- b) Eftirfarandi liður 3.5 bætist við:

„3.5. Ákvæði liðar 3.14 í III. viðauka skulu gilda á meðan á prófunarlotu stendur, sem notuð er til að ákvarða losun ökutækisins á koltvísýringi og eldsneytiseyðslu þess.“

- 8) Ákvæðum XIV. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) eftirfarandi bætist við lið 2.1:

„Upplýsingar um alla hluti sem ökutækið er búið af framleiðandanum, eins og auðkennt er með verksmiðjunúmeri ökutækisins og öðrum viðmiðunum, svo sem hjólhafi, hreyfilafköstum, búnaðarstigi eða valkostum, og sem hægt er að skipta út fyrir varahluti sem framleiðandinn hefur á boðstólum fyrir viðurkennda viðgerðar- eða söluaðila eða þriðju aðila, með vísun í hlutanúmer upprunalegs búnaðar eða hlutar, skulu veittar í gagnagrunni með greiðum aðgangi fyrir óháða rekstraraðila.

Í gagnagrunninum skulu vera verksmiðjunúmer ökutækis, hlutanúmer upprunalegra hluta eða búnaðar, heiti upprunalegra hluta eða búnaðar, upplýsingar um gildistíma (í gildi frá dagsetningu og til dagsetningar), eiginleikar m.t.t. ísetningar og eiginleikar uppbyggingar, þar sem það á við.

Upplýsingarnar í gagnagrunninum skulu uppfærðar reglulega. Uppfærslurnar skulu einkum ná til allra breytinga á einstökum ökutækjum eftir framleiðslu þeirra ef þær upplýsingar eru aðgengilegar viðurkenndum seljendum.“

- b) eftirfarandi komi í stað liða 2.2 og 2.3:

„2.2. Opna skal fyrir aðgang óháðra rekstraraðila að öryggisþáttum ökutækja, sem viðurkenndir seljendur og viðgerðarverkstæði nota, sem skulu varðir með öryggistækni samkvæmt eftirfarandi kröfum:

- i. við gagnaskipti skal tryggja trúnað, heilleika og vörn gegn endurtekningu,
- ii. nota skal staðalinn <https://ssl-tls> (RFC4346),
- iii. nota skal öryggisvottorð í samræmi við ISO 20828 við gagnkvæma sannvottun óháðra rekstraraðila og framleiðenda,
- iv. einkalykill óháða rekstraraðilans skal varinn með öruggum vélbúnaði.

Samráðsvettvangurinn um aðgang að upplýsingum um ökutæki sem kveðið er á um í 9. mgr. 13. gr. mun tilgreina mæliþætti, að því er varðar að kröfurnar séu uppfylltar, samkvæmt nýjustu tækni.

Veita skal óháðum rekstraraðilum samþykki og leyfi í þessu skyni á grundvelli skjala sem sýna fram á að þeir stundi lögmæta starfsemi og hafi ekki verið sakfelldir fyrir glæpastarfsemi sem tengist þessu sviði.

- 2.3. Endurstilling stýribúnaðar í ökutækjum sem eru framleidd eftir 31. ágúst 2010 skal gerð í samræmi við annað hvort ISO 22900 eða SAE J2534, án tillits til dagsetningar gerðarviðurkenningar. Að því er varðar fullgildingu á samhæfi sérhugbúnaðar framleiðandans og samskiptaskilflötum ökutækisins (vehicle communication interfaces, VCI) sem eru í samræmi við ISO 22900 eða SAE J2534, skal framleiðandinn annað hvort bjóða fullgildingu á VCI frá óháðum aðilum eða láta í té upplýsingar og lána sérhæfðan vélbúnað, sem þarf til að VCI-framleiðandi geti framkvæmt fullgildinguna sjálfur. Skilyrði 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007 gilda um gjald fyrir slíka fullgildingu eða upplýsingar og vélbúnað.

Að því er varðar ökutæki sem eru framleidd fyrir 1. september 2010 skal framleiðandinn bjóða heildarendurstillingu í samræmi við ISO 22900 eða SAE J2534 eða sölu eða leigu á eigin búnaði til endurstillingar. Í síðari tilvikinu skal óháðum rekstraraðilum veittur aðgangur án mismununar, skjótt og í réttu hlutfalli og búnaðurinn skal vera í nothæfu formi. Ákvæði 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 715/2007 skulu gilda um gjald fyrir aðgang að þessum búnaði.“

c) í stað liðar 2.8 komi eftirfarandi:

„2.8. Framleiðendur skulu ákvarða gjald fyrir aðgang að vefsetrum sínum með viðgerðarupplýsingum, miðað við klukkustund, dag, mánuð, ár eða hverja færslu, sem er hóflegt og hlutfallslegt.“

9) Ákvæðum XVI. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi bætist við lið 6.2:

„Að því er varðar þennan lið telst þetta ástand hafa orðið ef farið er yfir gildandi mörk losunar köfnunarefnisoxíða í töflu 1 í 1. viðauka reglugerðar (EB) nr. 715/2007, margfaldað með stuðlinum 1,5. Þó skal, að því er varðar ökutæki með vidurkenningu í samræmi við bráðabirgðaviðmiðunargildi innbyggða greiningarkerfisins samkvæmt Euro 6, samkvæmt lið 2.3.2 í XI. viðauka þessarar reglugerðar, telja að þetta ástand hafi orðið ef farið er yfir gildandi mörk losunar köfnunarefnisoxíða í töflu 2 í 1. viðauka reglugerðar (EB) nr. 715/2007, sem nemur 100 mg eða meira. Losun köfnunarefnisoxíða, á meðan á prófun stendur í því skyni að sýna fram á að farið sé að þessum kröfum, skal ekki vera meiri en 20% umfram þau gildi sem um getur í fyrsta og öðrum málslíð.“

b) í stað liðar 7.1 komi eftirfarandi:

„7.1. Þegar vísað er í þennan lið skal vista óafmáanlegt kenninúmer mælipáttar (PID), sem auðkennir ástæðuna fyrir því að viðbragðsþvingandi kerfi fyrir ökumann verður virkt og vegalengdina sem ökutækinu er ekið á meðan kerfið er virkt. Ökutækið skal geyma PID-færslur í a.m.k. 800 daga eða 30 000 km akstur ökutækisins. PID-færslan skal tiltæk um raðtengi staðlaða greiningartengisins þegar beiðni er send úr almennu skönnunartæki í samræmi við ákvæði liðar 6.5.3.1 í 1. viðbæti 11. viðauka reglugerðar efnahagsnefndar Sp fyrir Evrópu nr. 83 og lið 2.5 í 1. viðbæti XI. viðauka þessarar reglugerðar. Frá þeim dagsetningum sem um getur í 17. gr. skulu upplýsingarnar sem vistaðar eru í PID tengdar við það tímabil uppsafnaðrar notkunar ökutækis þar sem þær verða til, með nákvæmni sem er ekki minni en 300 dagar eða 10 000 km.“

10) í stað liðar 3.4.8 í XVIII. viðauka komi eftirfarandi:

„3.4.8. Drægi ökutækis á rafmagni km (skv. 9. viðauka reglugerðar efnahagsnefndar Sp fyrir Evrópu nr. 101)“.

II. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

SAMRÆMI ÖKUTÆKJA Í NOTKUN

1. INNGANGUR

- 1.1. Í þessum viðauka eru settar fram kröfur um samræmi ökutækja í notkun, sem hljóta gerðarviðurkenningu samkvæmt þessari reglugerð, að því er varðar losun gegnum útblástursrör og innbyggð greiningarkerfi (OBD) (þ.m.t. IUPRM).

2. ÚTTEKT Á SAMRÆMI ÖKUTÆKJA Í NOTKUN

- 2.1. Viðurkenningaryfirvald skal gera úttekt á samræmi ökutækja í notkun á grundvelli viðeigandi upplýsinga frá framleiðanda og með sömu aðferðum og fyrir samræmi framleiðslu, sem eru skilgreindar í 1. og 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 2007/46/EBE og 1. og 2. lið í X. viðauka við þá tilskipun. Upplýsingar frá viðurkenningaryfirvaldi og eftirlitsprófunum aðildarríkis mega fylgja skýrslum um eftirlit á notkunartíma sem framleiðandinn veitir.
- 2.2. Myndin sem vísað er til í 9. lið 2. viðbætis við þennan viðauka og mynd 4/2 í 4. viðbæti við reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 83 (eingöngu að því er varðar losun gegnum útblástursrör) sýnir aðferðina við athugun á samræmi ökutækja í notkun. Prófunaraðferð fyrir samræmi ökutækja í notkun er lýst í 3. viðbæti við þennan viðauka.
- 2.3. Framleiðandinn skal, sem hluta af þeim upplýsingum sem veittar eru fyrir samræmiseftirlit ökutækja í notkun, að beiðni viðurkenningaryfirvalds, láta viðurkenningaryfirvaldinu í té skýrslu um ábyrgðarkröfur, ábyrgðarviðgerðir og villuboð innbyggðra greiningarkerfisins sem eru skráð við þjónustu, á sniði sem samþykkt er þegar gerðarviðurkenning á sér stað. Upplýsingarnar skulu tilgreina tíðni og meginatriði bilana í ihlutum og kerfum sem tengjast losun. Skýrslunum skal skilað a.m.k. einu sinni á ári fyrir hverja gerð ökutækis á því tímabili sem tilgreint er í 4. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar.

2.4. Mæliþættir sem skilgreina hóp ökutækja í notkun að því er varðar losun gegnum útblástursrör

Hægt er að skilgreina hóp ökutækja í notkun út frá grunnhönnunarmæliþáttum sem verða að vera þeir sömu fyrir öll ökutæki innan hópsins. Því er hægt að líta svo á að þær gerðir ökutækja sem eiga sameiginlega mæliþættina, sem lýst er hér á eftir, eða innan tilgreindra vikmarka, tilheyri sama hópi ökutækja í notkun:

- 2.4.1. brunaaðferð (tvígangshreyfill, fjörgangshreyfill, hverfistimplahreyfill),
- 2.4.2. fjöldi strokka,
- 2.4.3. fyrirkomulag strokkstykis (röð, V-lögun, geislalögun, gagnstrokka, annað). Ekki eru settar viðmiðanir um halla og legu strokkanna,
- 2.4.4. aðferð við eldsneytismötun hreyfils (þ.e. óbein eða bein innsprautun),
- 2.4.5. gerð kælikerfis (loft, vatn, olía),
- 2.4.6. loftinnsogsaðferð (innsog/þrýstingsstjórnun),
- 2.4.7. eldsneyti sem hreyfillinn er gerður fyrir (bensín, dísilolía, jarðgas, fljótandi jarðolíugas o.s.frv.). Ökutæki sem hægt er að knýja með tveimur tegundum eldsneytis má flokka með ökutækjum sem eru gerð fyrir eina af viðkomandi tegundum eldsneytis, svo fremi að ein eldsneytistegund sé þeim sameiginleg,
- 2.4.8. tegund hvarfakúts (þrívirkur, NOx-gilda fyrir veika blöndu, sértæk afoxun með hvötum, NOx-hvati fyrir veika blöndu eða annað),
- 2.4.9. gerð agnasíu (með eða án),
- 2.4.10. útblásturshringrás (með eða án, kæld eða án kælingar) og 2.4.11. sprengirými stærsta hreyfilsins í hópnum að frádregnum 30%.

2.5. Kröfur um upplýsingar

Viðurkenningaryfirvald gerir úttekt á samræmi ökutækja í notkun á grundvelli upplýsinga sem framleiðandinn veitir. Þetta á einkum við um eftirfarandi upplýsingar:

- 2.5.1. nafn og heimilisfang framleiðanda,
- 2.5.2. nafn, heimilisfang, síma- og símbréfanúmer og tölvupóstfang viðurkennds fulltrúa hans á þeim sviðum sem upplýsingar framleiðanda ná yfir,
- 2.5.3. tegundarheiti ökutækja sem upplýsingar framleiðanda ná yfir,
- 2.5.4. ef við á, skrá yfir gerðir ökutækja sem upplýsingar framleiðanda ná yfir, þ.e., að því er varðar losun gegnum útblástursrör, hóp ökutækja í notkun, í samræmi við lið 2.4 og, að því er varðar innbyggð greiningarkerfi og IUPRM, hóp innbyggðra greiningartækja í samræmi við 2. viðbæti XI. viðauka,

- 2.5.5. kóða verksmiðjunúmers ökutækis sem gilda um þessar gerðir ökutækja innan hópsins (forskeyti verksmiðjunúmers),
- 2.5.6. númer gerðarviðurkenninga sem gilda um þessar gerðir ökutækja innan hópsins, þ.m.t., ef við á, númer allra rýmkana og leiðréttinga og/eða afturkallana (endursmiði),
- 2.5.7. upplýsingar um rýmkanir og leiðréttingar og/eða afturkallanir á gerðarviðurkenningu ökutækja sem upplýsingar framleiðanda ná yfir (ef viðurkenningaryfirvald óskar eftir því),
- 2.5.8. tímabilið þegar upplýsinga framleiðanda var aflað,
- 2.5.9. framleiðslutími ökutækisins sem upplýsingar framleiðanda ná yfir (t.d. ökutæki sem eru framleidd á almanaksárinu 2007),
- 2.5.10. aðferð framleiðanda við athugun á samræmi í notkun, þ.m.t.:
- i. aðferð til að staðsetja ökutækið,
 - ii. viðmiðanir fyrir val og höfnun ökutækja,
 - iii. tegundir og aðferðir prófana, sem notaðar eru í áætluninni,
 - iv. viðmiðanir fyrir samþykki eða höfnun framleiðanda á hópi ökutækja,
 - v. landsvæði þar sem framleiðandi hefur safnað upplýsingum,
 - vi. stærð úrtaks og áætlun um val úrtaks,
- 2.5.11. niðurstöður framleiðanda úr athugun á samræmi ökutækja í notkun, þ.m.t.:
- i. upplýsingar um ökutæki sem áætlunin nær yfir (hvort sem þau eru prófuð eða ekki), í upplýsingunum skal eftirfarandi koma fram:
 - tegundarheiti,
 - verksmiðjunúmer ökutækis,
 - skráningarnúmer ökutækis,
 - framleiðsludagur,
 - notkunarsvæði (ef það er vitað),
 - hjólbarðar á ökutækinu (einungis að því er varðar losun gegnum útblástursrör),
 - ii. ástæður fyrir því að hafna ökutæki í úrtakinu,
 - iii. fyrri þjónusta við hvert ökutæki í úrtakinu (einnig öll endursmiði),
 - iv. fyrri viðgerðir á hverju ökutæki í úrtakinu (ef það er vitað),
 - v. prófunargögn, þ.m.t. eftirfarandi:
 - dagsetning prófunar/niðurhals,
 - prófunar-/niðurhalsstaður,
 - fjarlægð sem mælist á kílómetramæli ökutækisins,
 - vi. prófunargögn að því er varðar losun gegnum útblástursrör eingöngu:
 - forskriftir fyrir prófunareldsneyti (þ.e. viðmiðunareldsneyti eða markaðseldsneyti),
 - prófunarskilyrði (hitastig, raki, tregðumassi aflmælis),
 - stilling aflmælis (þ.e. aflstilling),
 - prófunarniðurstöður (úr a.m.k. þremur mismunandi ökutækjum í hverjum hópi).
 - vii. prófunargögn að því er varðar IUPRM eingöngu:
 - öll tilskilin gögn sem er halað niður frá ökutækinu,
 - hlutfall frammistöðu í notkun (IUPRM), fyrir hvern vaktara sem á að greina frá.
- 2.5.12. skrár yfir villuboð frá innbyggða greiningarkerfinu,

2.5.13. fyrir IUPRM-sýnatöku, eftirfarandi:

- meðaltal hlutfalls frammistöðu í notkun (IUPRM) allra valinna ökutækja fyrir hvern vaktara samkvæmt liðum 3.1.4 og 3.1.5 í 1. viðbæti XI. viðauka,
- hlutfall valinna ökutækja sem eru með IUPRM sem er stærra en eða jafnt og gildandi lágmarksgildi fyrir vaktarann samkvæmt liðum 3.1.4 og 3.1.5 í 1. viðbæti XI. viðauka.

3. VAL Á ÖKUTÆKJUM FYRIR SAMRÆMISPRÓFUN ÖKUTÆKJA Í NOTKUN

- 3.1. Upplýsingarnar, sem framleiðandinn safnar, skulu vera nægilega ítarlegar til að tryggja að unnt sé að meta nothæfi ökutækja í notkun við eðlileg notkunarskilyrði. Úrtak framleiðanda skal vera frá a.m.k. tveimur aðildarríkjum þar sem notkunarskilyrði ökutækja eru verulega frábrugðin (nema þau séu aðeins seld í einu aðildarríki). Við val á aðildarríkjum skal taka tillit til þátta á borð við mismun á eldsneyti, umhverfisskilyrði, meðalókuhraða og skiptingu aksturs á milli þéttbýlis og þjóðvega.

Að því er varðar prófun á innbyggðum greiningarkerfum m.t.t. IUPRM skal eingöngu velja ökutæki sem uppfylla viðmiðin í lið 2.2.1 í 1. viðbæti í prófunarúrtakið.

- 3.2. Við val á aðildarríkjum fyrir úrtöku á ökutækjum má framleiðandi velja ökutæki frá aðildarríki sem er talið sérstaklega lýsandi. Í því tilviki skal framleiðandinn sýna viðurkenningaryfirvaldinu sem veitir gerðarviðurkenninguna fram á að valið sé lýsandi (t.d. með því að á markaðnum sé mesta árleg sala ökutækjahóps í Sambandinu). Ef þörf er á fleiri en einu úrtaki af hópi ökutækja eins og skilgreint er í lið 3.5 skal annað og þriðja úrtak endurspegla önnur notkunarskilyrði ökutækja en þau sem valin eru fyrir fyrsta úrtakið.

- 3.3. Heimilt er að prófa losun í prófunarstöð sem staðsett er á öðru markaðs- eða landsvæði en því þar sem ökutækin eru valin.

- 3.4. Prófanir framleiðandans á samræmi ökutækja í notkun að því er varðar losun gegnum útblástursrör skulu standa stöðugt yfir þannig að það endurspegli framleiðsluferli viðkomandi gerða ökutækja innan tiltekins hóps ökutækja í notkun. Hámarkstíminn sem má líða á milli þess að tvær sannprófanir á samræmi ökutækja í notkun hefjist skal ekki vera meiri en 18 mánuðir. Þegar um er að ræða ökutækjagerðir sem falla undir framlengingu gerðarviðurkenningar þar sem ekki var krafist losunarprófunar má framlengja þetta tímabil í allt að 24 mánuði.

3.5. Úrtaksstærð

- 3.5.1. Þegar beitt er tölfræðilegu aðferðinni, sem skilgreind er í 2. viðbæti (þ.e. fyrir losun gegnum útblástursrör), skal fjöldi úrtaka fara eftir heildarsölu innan Sambandsins á hverju ári á ökutækjahópi í notkun, eins og skilgreint er í eftirfarandi töflu:

Skráningar innan ESB — á almanaksári (vegna prófunar á losun gegnum útblástursrör), — á ökutækjum í sama hópi ökutækja m.t.t. til innbyggðra greiningarkerfa með IUPR á úrtakstímabilinu	Fjöldi úrtaka
að 100 000	1
100 001 til 200 000	2
fleiri en 200 000	3

- 3.5.2. Að því er varðar IUPR er fjöldi úrtaka settur fram í töflunni í lið 3.5.1 og byggist hann á fjölda ökutækja í ökutækjahópi með innbyggð greiningarkerfi sem eru viðurkennd m.t.t. IUPR (sem falla undir úrtak).

Á fyrsta úrtakstímabili ökutækjahóps með innbyggð greiningarkerfi skulu allar gerðir ökutækja í hópnum, sem eru viðurkenndar m.t.t. IUPR, teljast falla undir úrtak. Fyrir síðari úrtakstímabil skulu aðeins þær gerðir ökutækja í hópnum, sem hafa ekki verið prófaðar áður eða sem falla undir viðurkenningu m.t.t. losunar sem hefur verið framlengd eftir síðasta úrtakstímabil, teljast falla undir úrtak.

Að því er varðar hóp sem eru með færri en 5000 skráningar innan ESB, sem falla undir úrtak innan úrtakstímabilsins, skal lágmarksfjöldi ökutækja í úrtakinu vera 6. Að því er varðar alla aðra hóp skal lágmarksfjöldi ökutækja í úrtaki vera 15.

Hvert úrtak skal með viðunandi hætti endurspegla sölumynstrið, þ.e. að minnsta kosti þær gerðir ökutækja sem seljast í miklu magni ($\geq 20\%$ af öllum hópnum) skulu vera í úrtakinu.

4. Á grundvelli úttektar sem um getur í 2. þætti skal viðurkenningaryfirvald samþykkja eina af eftirfarandi aðgerðum:

- a) ákvarða að samræmi ökutækjagerðar í notkun, ökutækjahóps í notkun eða ökutækjahóps með innbyggð greiningarkerfi sé fullnægjandi og gripa ekki til frekari aðgerða,
- b) ákvarða að upplýsingar frá framleiðanda séu ófullnægjandi til að unnt sé að komast að niðurstöðu og óska eftir því að framleiðandinn leggi fram frekari upplýsingar eða prófunargögn,

- c) ákvarða á grundvelli gagna frá viðurkenningaryfirvaldi eða eftirlitsáætlun aðildarríkis að upplýsingar frá framleiðanda séu ófullnægjandi til að unnt sé að komast að niðurstöðu og óska eftir því að framleiðandinn leggi fram frekari upplýsingar eða prófunargögn,
- d) ákvarða að samræmi ökutækjagerðar í notkun, sem er hluti af ökutækjahópi í notkun eða ökutækjahópi með innbyggð greiningarkerfi, sé ófullnægjandi og láta í framhaldi af því prófa ökutækjagerðina eða ökutækjahópinn með innbyggð greiningarkerfi í samræmi við 1. viðbæti.

Ef prófunarviðmiðin í a- eða b-lið liðar 6.1.2 í 1. viðbæti eru uppfyllt samkvæmt úttekt á IUPRM, að því er varðar ökutækin í prófunarmenginu, skal viðurkenningaryfirvaldið grípa til þeirra aðgerða sem lýst er í d-lið þessa liðar.

- 4.1. Þar sem prófun 1 telst nauðsynleg til að kanna samræmi mengunarvarnarbúnaðar við kröfurnar um nothæfi búnaðarins á meðan á notkun stendur skal framkvæma slíkar prófanir með því að nota prófunaraðferð sem fullnægir tölfraðilegum viðmiðunum sem skilgreind eru í 2. viðbæti.
- 4.2. Viðurkenningaryfirvald skal, í samvinnu við framleiðanda, velja úrtak ökutækja með nægilegan akstur að baki og sem vitað er með samilegri vissu að hafi verið notuð við eðlileg skilyrði. Hafa skal samráð við framleiðanda um val ökutækja og honum skal heimilt að vera viðstaddur sannprófanir á samræmi ökutækjanna.
- 4.3. Framleiðanda skal leyft, undir eftirliti viðurkenningaryfirvalds, að framkvæma prófanir, jafnvel með skaðlegum áhrifum, á ökutækjum með losun yfir viðmiðunarmörkum, í þeim tilgangi að komast að hugsanlegum orsökum minnkandi nothæfis sem ekki er hægt að rekja til framleiðandans (t.d. notkun blýbensins fyrir prófunardag). Þar sem niðurstöður prófana staðfesta að um slíkar orsakir er að ræða skal sleppa slíkum prófunarniðurstöðum þegar að samræmissannprófuninni kemur.

*1. viðbætur***Sannprófun á samræmi ökutækja í notkun**

1. INNGANGUR
 - 1.1. Í þessum viðbæti eru settar fram þær viðmiðanir sem um getur í 4. þætti varðandi val á ökutækjum til prófunar og aðferðum við eftirlit með samræmi ökutækja í notkun.
 2. VALVIÐMIÐANIR
 - Viðmiðanir fyrir samþykki valins ökutækis eru skilgreindar að því er varðar losun gegnum útblástursrör í liðum 2.1 til 2.8 og að því er varðar IUPRM í liðum 2.1 til 2.5.
 - 2.1. Ökutækið skal vera af gerð ökutækja sem er viðurkennd samkvæmt þessari reglugerð og hefur hlotið samræmisvottorð í samræmi við tilskipun 2007/46/EB. Vegna skoðunar á IUPRM skal ökutækið vera viðurkennt samkvæmt Euro 5+, Euro 6- plús IUPR eða seinni stöðlum fyrir innbyggð greiningarkerfi. Það skal vera skráð og hafa verið notað innan Sambandsins.
 - 2.2. Ökutækinu skal hafa verið ekið a.m.k. 15 000 km eða í 6 mánuði, hvort heldur ber síðar að, og ekki lengur en 100 000 km eða 5 ár, hvort heldur ber fyrir að.
 - 2.2.1. Við skoðun á IUPRM skal prófunarúrtakið eingöngu innihalda ökutæki sem:
 - a) hafa safnað nægum gögnum um notkun ökutækisins svo að hægt sé að prófa vaktarann.

Næg gögn um notkun ökutækisins merkir, að því er varðar vaktara sem þurfa að uppfylla hlutfall frammistöðu í notkun og vakta og veita upplýsingar samkvæmt lið 3.6.1 í 1. viðbæti XI. viðauka, að nefnarinn uppfylli viðmiðin sem sett eru fram hér að aftan. Nefnarinn, eins og hann er skilgreindur er í liðum 3.3 og 3.5 í 1. viðbæti XI. viðauka, fyrir þann vaktara sem á að prófa, skal hafa gildi sem er jafnt og eða stærra en eitt af eftirfarandi gildum:

 - i. 75 fyrir vaktara uppgufunarkerfa, vaktara aukaloftskerfa og vaktara sem nota hækkun nefnara í samræmi við a-, b- og c-lið liðar 3.3.2 í 1. viðbæti XI. viðauka (kaldræsingarvaktarar, vaktarar loftræstikerfa, o.s.frv.) eða
 - ii. 25 fyrir vaktara fyrir agnasiur og oxunarhvata, sem nota nefnara sem er hækkaður í samræmi við d-lið liðar 3.3.2 í 1. viðbæti XI. viðauka eða
 - iii. 150 fyrir vaktara hvata, súrefnissskynjara, útblásturshringrásar, breytilegrar tímastillingar ventla og alla aðra vaktara íhluta, - b) ekki hefur verið átt við eða ekki hafa verið útbúin viðbótarhlutum eða breyttum hlutum sem gætu valdið því að innbyggða greiningarkerfið samræmist ekki kröfunum í XI. viðauka.
- 2.3. Viðhaldsskýrsla skal liggja fyrir sem sýnir að ökutækinu hafi verið rétt við haldið, t.d. verið fært til þjónustuskoðunar í samræmi við tilmæli framleiðandans.
- 2.4. Ökutækið skal ekki bera nein merki misnotkunar (t.d. hraðaksturs, ofhleðslu, notkunar rangs eldsneytis eða annarrar misnotkunar) eða annarra þátta (t.d. að átt hafi verið við það) sem gætu haft áhrif á mengunarvarnargetu. Tekið skal tillit til villukóða og upplýsinga um ekna kílómetra sem eru skráðar í tölvuna. Ökutæki skal ekki velja til prófunar ef upplýsingarnar, sem vistaðar eru í tölvunni, sýna að ökutækið hafi verið í notkun eftir að bilanakóði var skráður og að viðgerð hafi ekki farið fram fljótlega eftir það.
- 2.5. Engin óleyfleg, meiri háttar viðgerð skal hafa verið gerð á hreyflinum eða á ökutækinu.
- 2.6. Blýinnihald og brennisteinsinnihald eldsneytisýnis úr eldsneytisgeymi ökutækisins skal vera í samræmi við gildandi reglur, sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB (1) og ekki mega neinar vísbendingar finnast um að rangt eldsneyti sé notað. Prófanir má gera í útblástursröri.
- 2.7. Engar vísbendingar skulu koma fram um vandamál sem stefnt gætu öryggi starfsfólks á rannsóknarstofu í hættu.
- 2.8. Allir íhlutir mengunarvarnarkerfis ökutækisins skulu vera í samræmi við viðeigandi gerðarviðurkenningu.

(1) Stjótið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58.

3. GREINING OG VIÐHALD

Greining og allt nauðsynlegt og eðlilegt viðhald skal fara fram á ökutækjum, sem samþykkt hafa verið til prófunar, áður en mæling á losun mengunarefna með útblæstri fer fram, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í liðum 3.1 til 3.7.

- 3.1. Framkvæma skal athuganir á að eftirfarandi sé í lagi: loftslá, allar drifreimar, staða vökvá, vatnskassalok, allar sogslöngur og einnig rafmagnslagnir sem tengjast mengunarvarnarbúnaði, kveikja, eldsneytismælir og íhlutir mengunarvarnarbúnaðar með tilliti til vanstillinga og/eda þess hvort átt hafi verið við búnaðinn. Allt misræmi skal skrá.
- 3.2. Athuga skal hvort innbyggða greiningarkerfið starfi rétt. Sérhverja vísbendingu um bilun í minni kerfisins skal skrá og framkvæma skal nauðsynlegar viðgerðir. Ef bilanavísir innbyggða greiningarkerfisins gefur til kynna bilun meðan á undirbúningslotu stendur má finna bilunina og gera við hana. Þá má endurtaka prófunina og nota niðurstöður frá ökutækinu sem gert hefur verið við.
- 3.3. Kveikjakerfið skal yfirfarið og skipt um gallaða íhluti, til dæmis kerti, þræði, o.s.frv.
- 3.4. Athuga skal þjoppun. Ef niðurstöðurnar eru ófullnægjandi skal ökutækinu hafnað.
- 3.5. Mælipættir hreyfilsins skulu bornir saman við forskriftir framleiðandans og leiðréttir ef þörf krefur.
- 3.6. Ef minna en 800 km vantar upp á að ökutækið fari í reglubundna þjónustuskoðun skal framkvæma þá skoðun samkvæmt fyrirmælum framleiðandans. Burt séð frá stöðu kílómetramælis skal skipta um olíusú og loftslá að beiðni framleiðandans.
- 3.7. Þegar ökutækið er samþykkt skal eldsneytinu skipt út fyrir viðeigandi viðmiðunareldsneyti til nota við losunarprófanir, nema framleiðandinn samþykki notkun markaðseldsneytis.

4. PRÓFUN ÖKUTÆKJA Í NOTKUN

- 4.1. Þegar athugun ökutækja telst nauðsynleg eru gerðar losunarprófanir í samræmi við III. viðauka á undirbúnum ökutækjum sem eru valin í samræmi við kröfur 2. og 3. liðar í þessum viðbæti. Þessi prófun skal aðeins ná til mælingar á fjölda losaðra agna vegna ökutækja sem hafa hlotið viðurkenningu í samræmi við Euro 6 losunarstaðla í flokkum W, X og Y, eins og skilgreint er í töflu 1 í 6. viðbæti við 1. viðauka. Undirbúningslotur umfram þær sem tilgreindar eru í lið 5.3 í 4. viðauka við reglugerð efnahagsnefndar SÞ fyrir Evrópu nr. 83 eru aðeins heimilaðar ef þær eru dæmigerðar fyrir venjulegan akstur.
- 4.2. Í ökutækjum með innbyggðum greiningarkerfum má athuga hvort bilanavísirinn o.s.frv. starfi rétt eftir að hafa verið í notkun, með tilliti til losunarmarkna (t.d. viðmiðunarmörk bilanavísis sem skilgreind eru í XI. viðauka) sem gilda fyrir gerðarviðurkenndar forskriftir.
- 4.3. Innbyggða greiningarkerfið má t.d. athuga með tilliti til magns losunar yfir gildandi viðmiðunarmörkum án þess að um bilanavísir sé að ræða, kerfisbundinnar rangrar bilanavísunar og þekktra íhluta innbyggða greiningarkerfisins sem eru gallaðir eða hafa spillst.
- 4.4. Ef íhlutur eða kerfi starfar á einhvern þann hátt sem forskriftir í gerðarviðurkenningarvottorðinu og/eda upplýsingapakkanum fyrir viðkomandi ökutækjagerðir ná ekki yfir og slík frávik hafa ekki verið leyfð skv. 1. eða 2. mgr. 13. gr. tilskipunar 2007/46/EB og innbyggða greiningarkerfið sýnir engin merki um bilanir skal ekki skipta út íhlutum eða kerfinu áður en losunarprófun er gerð nema því sé slegið föstu að átt hafi verið við íhlutinn eða kerfið eða hann eða það misnotað þannig að innbyggða greiningarkerfið greini ekki bilun af þeim sökum.

5. MAT Á NIÐURSTÖÐUM LOSUNARPRÓFUNAR

- 5.1. Prófunarniðurstöðurnar skulu metnar í samræmi við 2. viðbæti.
- 5.2. Ekki skal margfalda prófunarniðurstöður með spillistuðlum.

6. ÁÆTLUN UM RÁÐSTAFANIR TIL ÚRBÓTA

- 6.1. Viðurkenningaryfirvaldið skal óska eftir því að framleiðandinn leggi fram áætlun um ráðstafanir til að ráða bót á því að ekki sé farið að ákvæðum ef:
 - 6.1.1. Að því er varðar losun gegnum útblástursrör, ef fleiri en eitt ökutæki eru mjög mengandi sem uppfyllir annað hvort:
 - a) skilyrðin sem eru sett í lið 3.2.3 í 4. viðbæti reglugerðar efnahagsnefndar SÞ fyrir Evrópu nr. 83 og bæði viðurkenningaryfirvaldið og framleiðandinn eru sammála um að sama ástæða sé fyrir of mikilli losun mengunar, eða
 - b) skilyrðin sem eru sett í lið 3.2.4 í 4. viðbæti reglugerðar efnahagsnefndar SÞ fyrir Evrópu nr. 83 og viðurkenningaryfirvaldið hefur ákvarðað að sama ástæða sé fyrir of mikilli losun mengunar.

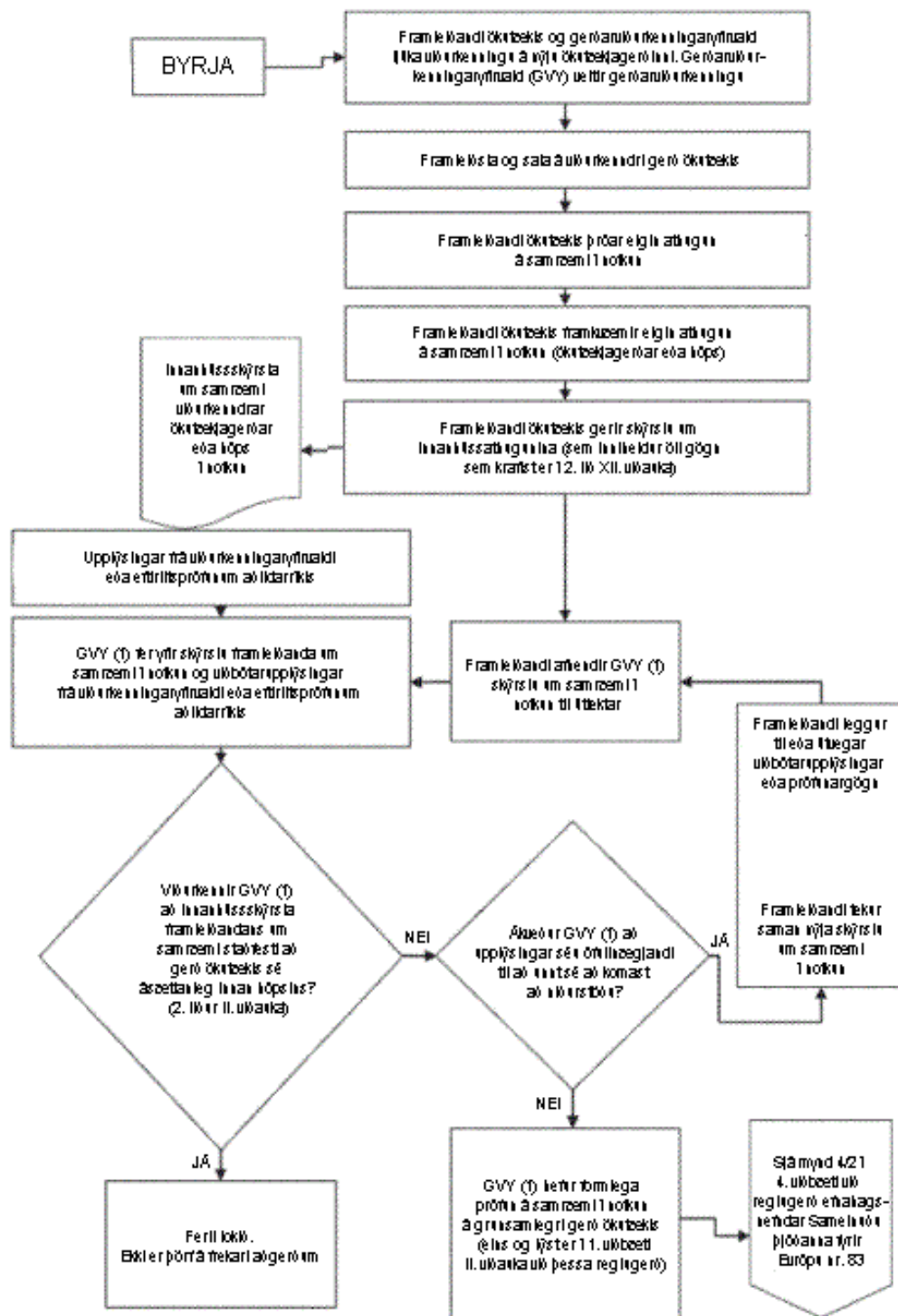
- 6.1.2. Að því er varðar IUPRM tiltekins vaktara M, ef eftirfarandi tölfræðileg skilyrði eru uppfyllt í prófunarúrtaki, en stærð þess skal ákvörðuð samkvæmt lið 3.5 í þessum viðauka:
- Að því er varðar ökutæki, sem eru vottuð fyrir hlutfallið 0,1 í samræmi við lið 3.1.5 í 1. viðbæti XI. viðauka, skulu gögnin sem safnað er frá ökutækinu frá a.m.k. einum vaktara M í prófunarúrtakinu gefa til kynna að meðaltal hlutfalls frammistöðu í notkun í prófunarúrtakinu sé minna en 0,1 eða að 66% ökutækjanna eða fleiri í prófunarúrtakinu hafi hlutfall frammistöðu í notkun sem er minna en 0,1.
 - Að því er varðar ökutæki, sem eru vottuð að fullu fyrir hlutföllin í samræmi við lið 3.1.4 í 1. viðbæti XI. viðauka, skulu gögnin sem safnað er frá ökutækinu frá a.m.k. einum vaktara M í prófunarúrtakinu gefa til kynna að meðaltal hlutfalls frammistöðu í notkun í prófunarúrtakinu sé minna en Testmin(M) eða að 66% ökutækjanna eða fleiri í prófunarúrtakinu hafi hlutfall frammistöðu í notkun sem er minna en Testmin(M).
- Gildi Testmin(M) skal vera:
- 0,230 ef vaktarinn M skal vera með 0,26 sem hlutfall frammistöðu í notkun,
 - 0,460 ef vaktarinn M skal vera með 0,52 sem hlutfall frammistöðu í notkun,
 - 0,297 ef vaktarinn M skal vera með 0,336 sem hlutfall frammistöðu í notkun,
- samkvæmt lið 3.1.4 í 1. viðbæti XI. viðauka.
- 6.2. Áætlun um ráðstafanir til úrbóta skal leggja fyrir gerðarviðurkenningaryfirvöld eigi síðar en 60 virkum dögum eftir þann dag sem um getur í lið 6.1. Gerðarviðurkenningaryfirvaldið skal, innan 30 virkra daga, lýsa yfir samþykki eða höfnun ætlunarinnar um ráðstafanir til úrbóta. Þó skal framlengja frestinn ef framleiðandi getur sýnt fram á, svo lögbærum viðurkenningaryfirvöldum líki, að meiri tíma þurfi til að rannsaka í hverju ósamræmið felst og til að leggja fram áætlun um ráðstafanir til úrbóta.
- 6.3. Ráðstafanir til úrbóta skulu ná til allra ökutækja sem líklegt er að hafi sama ágalla. Meta skal þörfina á að endurskoða gerðarviðurkenningarskjöl.
- 6.4. Framleiðandinn skal leggja fram afrit af öllum samskiptum sem varða áætlun um ráðstafanir til úrbóta og skal enn fremur halda skrá yfir innköllunarátakið og leggja reglulega stöðuskýrslur fyrir viðurkenningaryfirvaldið.
- 6.5. Áætlun um ráðstafanir til úrbóta skal innihalda þær kröfur sem tilgreindar eru í liðum 6.5.1 til 6.5.11. Framleiðandinn skal gefa áætluninni sérstakt einkennisnafn eða númer.
- 6.5.1. Lýsa skal hverri ökutækjagerð sem áætlunin um ráðstafanir til úrbóta nær til.
- 6.5.2. Lýsa skal þeim sérstöku lagfæringum, breytingum, viðgerðum, leiðréttingum, stillingum eða öðrum breytingum sem gera þarf til að ökutækið verði í samræmi, hér með talin samantekt um þau gögn og tæknilegu rannsóknir sem renna stöðum undir ákvarðanir framleiðandans er lúta að þeim ráðstöfunum sem ber að gera til að bæta úr ósamræmi.
- 6.5.3. Lýsa skal með hvaða hætti framleiðandinn hyggst upplýsa eigendur ökutækjanna.
- 6.5.4. Lýsa ber réttu viðhaldi eða notkun, ef slíku er til að dreifa, sem framleiðandinn gerir að skilyrði fyrir rétti til lagfæringa samkvæmt áætlun um ráðstafanir til úrbóta, ásamt útskýringu á því hvers vegna framleiðandinn setur slík skilyrði. Óheimilt er að setja skilyrði um viðhald eða notkun nema þau eigi sannanlega skylt við ósamræmi og ráðstafanir til úrbóta.
- 6.5.5. Lýsa skal þeirri málsmeðferð sem ökutækiseigendur skulu fylgja til að fá leiðréttingu á ósamræminu. Í lýsingunni skal taka fram eftir hvaða dag er unnt að gera ráðstafanir til úrbóta, áætlaðan viðgerðartíma verkstæðisins og hvar þær geta farið fram. Viðgerðin skal fara fram á hagkvæman hátt innan eðlilegra tímamarka eftir afhendingu ökutækis.
- 6.5.6. Afrit skal liggja fyrir af upplýsingunum sem komið hefur verið á framfæri við eigendur ökutækjanna.
- 6.5.7. Lýsa ber í stuttu máli með hvaða hætti framleiðandinn tryggir nægilegar birgðir íhluta eða kerfa til þess að aðgerðir um ráðstafanir til úrbóta nái fram að ganga. Gefa skal til kynna hvenær nægar birgðir verða af íhlutum eða kerfum til að hefja átakið.
- 6.5.8. Afrit skulu liggja fyrir af öllum leiðbeiningum sem senda á þeim einstaklingum sem framkvæma munu viðgerðirnar.
- 6.5.9. Lýsa skal þeim áhrifum sem fyrirhugaðar ráðstafanir til úrbóta munu hafa á losun mengunarefna, eldsneytiseyðslu, aksturshæfni og öryggi hverrar ökutækjagerðar, sem fellur undir áætlun um úrbætur, þar sem fram koma gögn og tæknilegar rannsóknir sem styðja þessar niðurstöður.
- 6.5.2010. Allar aðrar upplýsingar, skýrslur eða gögn, sem gerðarviðurkenningaryfirvald getur með sanngjörnum hætti talið nauðsynleg til að meta ráðstafanir til úrbóta, skulu liggja fyrir.
- 6.5.2011. Ef í ráðstöfunum til úrbóta felst innköllun ökutækja skal láta gerðarviðurkenningaryfirvaldinu í té lýsingu á því með hvaða hætti viðgerðir eru skráðar. Ef merkimiði er notaður skal leggja fram sýnishorn.

- 6.6. Skylda má framleiðandann til að framkvæma skynsamlega hannaðar og nauðsynlegar prófanir á íhlutum og ökutækjum sem lagt er til að verði breytt, gert við eða lagfærð til að sýna fram á að breytingin, viðgerðin eða lagfæringin hafi tilætluð áhrif.
 - 6.7. Framleiðandanum ber að halda skrá yfir sérhvert ökutæki sem er innkallað og gert við og hvaða verkstæði framkvæmdi viðgerðina. Gerðarviðurkenningaryfirvaldið skal hafa aðgang að skránni samkvæmt beiðni í allt að fimm ár eftir að áætlunin um ráðstafanir til úrbóta kemur til framkvæmda.
 - 6.8. Skrá ber viðgerð og/eða breytingu eða ísetningu nýs búnaðar í vottorð sem framleiðandinn lætur ökutækiseiganda í té.
-

*2. viðbætur***Tölfræðileg aðferð við samræmisprófun ökutækja í notkun að því er varðar losun gegnum útblástursrör**

1. Þessari aðferð skal beita til að sannreyna hvort ökutæki í notkun uppfylli kröfur samkvæmt prófun 1. Beita skal viðeigandi tölfræðiaðferð sem sett er fram í 4. viðbæti við reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 83, með þeim undantekningum sem lýst er í liðum 2 til 9 í þessum viðbæti.
2. Athugasemd 1 gildir ekki.
3. Skilja ber lið 3.2 þannig:
Ökutæki telst vera mjög mengandi þegar skilyrðin sem um getur í lið 3.2.2 eru uppfyllt.
4. Liður 3.2.1 gildir ekki.
5. Í lið 3.2.2 skal líta svo á að tilvísunin í línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 sé tilvísun í töflu 1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 715/2007 fyrir ökutæki sem falla undir Euro 5 og í töflu 2 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 715/2007 fyrir ökutæki sem falla undir Euro 6.
6. Í liðum 3.2.3.2.1 og 3.2.4.2 skal líta svo á að tilvísunin í 6. lið 3. viðbætis sé tilvísun í 6. þátt 1. viðbætis við II. viðauka þessarar reglugerðar.
7. Í athugasemdum 2 og 3 skal líta svo á að tilvísunin í línu A í töflunni í lið 5.3.1.4 sé tilvísun í töflu 1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 715/2007 fyrir ökutæki sem falla undir Euro 5 og í töflu 2 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 715/2007 fyrir ökutæki sem falla undir Euro 6.
8. Í lið 4.2 skal líta svo á að tilvísunin í lið 5.3.1.4 sé tilvísun í töflu 1 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 715/2007 fyrir ökutæki sem falla undir Euro 5 og í töflu 2 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 715/2007 fyrir ökutæki sem falla undir Euro 6.
9. Í stað myndar 4/1 komi eftirfarandi mynd:

Mynd 4/1

(1) Hér merkir GVY viðurkenningaryfirvaldið sem veitti gerðarviðurkenningu samkvæmt þessari reglugerð.

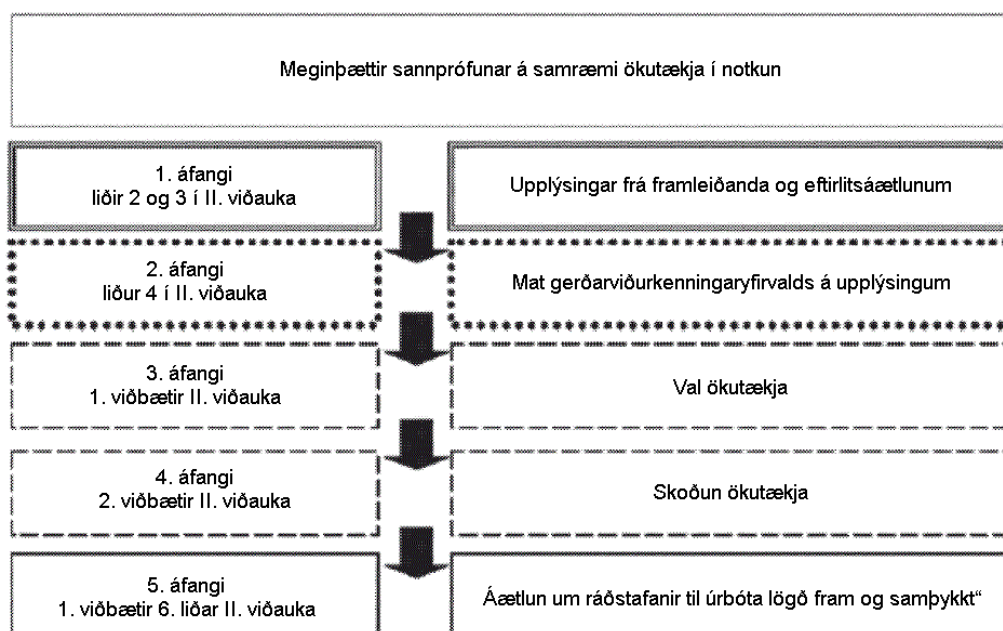
3. viðbætur

Ábyrgð varðandi samræmi ökutækja í notkun

1. Prófunaraðferðin fyrir samræmi ökutækja í notkun er skýrð á mynd 1.
2. Framleiðandinn skal taka saman allar nauðsynlegar upplýsingar til að uppfylla kröfur þessa viðauka. Viðurkenningaryfirvaldið má einnig taka til greina upplýsingar frá eftirlitsáætlunum.
3. Viðurkenningaryfirvaldið skal framkvæma öll ferli og prófanir til að tryggja að kröfur varðandi samræmi ökutækja í notkun séu uppfylltar (áfangar 2-4).
4. Komi til ósamræmis eða ágreinings við mat á veittum upplýsingum skal viðurkenningaryfirvaldið fara fram á skýringar frá tæknipjónustunni sem annaðist prófun vegna gerðarviðurkenningarinnar.
5. Framleiðandinn skal koma á og hrinda í framkvæmd áætlun um ráðstafanir til úrbóta. Viðurkenningaryfirvaldið skal samþykka áætlunina áður en henni er hrint í framkvæmd (5. áfangi).

Mynd 1

Skýringarmynd af prófunaraðferð fyrir samræmi ökutækja í notkun

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 678/2011

2012/EES/67/30

frá 14. júlí 2011

um að skipta út II. viðauka og um breytingu á IV., IX. og XI. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽¹⁾, einkum 2. og 3. mgr. 39. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 2007/46/EB er komið á samhæfðum ramma sem inniheldur stjórnsýsluákvæði og almennar tæknilegar kröfur vegna allra nýrra ökutækja, kerfa, íhluta og aðskilinna tæknieininga. Einkum inniheldur hann sérstakar skilgreiningar varðandi ökutæki sem eru nauðsynlegar fyrir eðlilega starfsemi evrópska gerðarviðurkenningarkerfisins.
- 2) Eitt af markmiðum tilskipunar 2007/46/EB er að rýmka evrópska gerðarviðurkenningarkerfið fyrir ökutæki þannig að það nái til allra flokka ökutækja. Breyta þarf II. viðauka við tilskipun 2007/46/EB, sem inniheldur nauðsynlegar sérstakar skilgreiningar, svo að tekið sé tillit til tækniframfara. Því er nauðsynlegt að breyta gildandi skilgreiningum eða setja fram nýjar skilgreiningar.
- 3) Reynslan sýnir að gildandi viðmiðanir fyrir ákvarðanir á því hvort ný tegund ökutækis skuli teljast ný gerð eru of óljósar. Þessi óvissa getur tafið fyrir framkvæmd nýrra krafna sem mælt er fyrir um í löggjöf ESB að því er varðar nýjar gerðir ökutækja. Enn fremur sýnir reynslan að það er hægt að sniðganga löggjöf ESB um litlar framleiðslur með því að skipta ökutækjagerð í nokkrar undirgerðir með mismunandi gerðarviðurkenningu. Af þessum sökum getur fjöldi nýrra ökutækja, sem tekin eru í notkun í Evrópusambandinu samkvæmt fyrirkomulaginu um litlar framleiðslur, orðið meiri en leyfilegt er. Því er mikilvægt að tilgreina hvaða tæknilega eiginleika ökutækja skuli nota sem viðmiðanir við ákvörðun á hvað teljist ný gerð.

4) Í samræmi við meginreglurnar sem bundnar eru í orðsendingunum frá framkvæmdastjórninni, sem bera yfirskriftina aðgerðaáætlunin „Einföldun og umbætur á lagaumhverfinu“ ⁽²⁾ og aðgerðaáætlunin „Aðgerðaáætlun til að draga úr stjórnsýsluálagi í Evrópusambandinu“ ⁽³⁾, er því rétt að endurskoða viðmiðanirnar sem nota skal við skilgreiningu á afbrigðum og útgáfum innan ökutækjagerðar með það fyrir augum að draga úr stjórnsýsluálagi sem lagt er á framleiðendur ökutækja. Enn fremur myndi þetta leiða til þess að gerðarviðurkenningarferlið yrði gagnsærra fyrir lögbær yfírvöld aðildarríkjanna.

5) Með hliðsjón af tilhneigingu til hnattvæðingar á sviði vélknúinna ökutækja verður vinna Alþjóðaráðsins um samhæfingu reglugerða um ökutæki, vinnuhóps 29 (World Forum for Harmonisation of Vehicle Regulations – „the Working Party 29 (WP.29)“) sífellt mikilvægari. Nauðsynlegt er að bregðast við tilmælum nefndar háttsettra embættismanna, CARS 21, um að taka upp reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu í löggjöf ESB eða jafnvel að skipta út tilskipunum eða reglugerðum ESB fyrir reglugerðir efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu ásamt því að taka upp heildartæknireglugerðir í löggjöf ESB og því ætti að tryggja samræmi löggjafar ESB við reglugerðir efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu.

6) Með hliðsjón af þeirri samhæfingarvinnu sem fer fram á vettvangi Alþjóðaráðsins um samhæfingu reglugerða um ökutæki er nauðsynlegt að taka tillit til nýjustu þróunar sem kveðið er á um í samþykkt R.E. 3 um flokkun og skilgreiningu aflknúinna ökutækja og eftirvagna innan ramma samnings efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um samþykkt samræmdra tækniforskrifta fyrir ökutæki á hjólum, búnað og hluti sem heimilt er að festa og/eða nota í ökutæki á hjólum og skilyrðin fyrir gagnkvæmri viðurkenningu sem er veitt á grundvelli þessara forskrifta (endurskoðaður samningur frá 1958), og einnig sérsamþykkt S.R. 1 varðandi sameiginlegar skilgreiningar á ökutækjaflokkum, massa og málum, innan ramma samnings efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu varðandi setningu heildartæknireglugerða fyrir ökutæki á hjólum, búnað og hluti sem heimilt er að festa og/eða nota í ökutæki á hjólum („Samhliða samningurinn“ frá 1998). Aðeins er hægt að tryggja eðlilega starfsemi evrópska gerðarviðurkenningarkerfisins ef tekið er tillit til þessarar þróunar í rammatilskipuninni. Því er nauðsynlegt að innleiða nýjar viðmiðanir fyrir ákvörðun á því hvort gerð ökutækis skuli sett í flokk M eða N.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 185, 15.7.2011, bls. 30. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2012 frá 30. apríl 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 50, 13.9.2012, bls. 16.

(¹) Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

(²) COM(2002) 278, lokagerð.

(³) COM(2007) 23, lokagerð.

- 7) Aðildarríki er skylt að halda skrá með gögnum um m.a. gerð, afbrigði og útgáfu hvers einstaks ökutækis að því er varðar sértæka losun koltvísýrings fyrir hvert nýtt ökutæki sem skráð er á yfirráðasvæði þess í samræmi við 8. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 443/2009 frá 23. apríl 2009 um að setja staðla um mengunarvarnargetu nýrra fólksbifreiða sem hluta af samræmdri nálgun Bandalagsins til þess að draga úr losun koltvísýrings frá léttum ökutækjum⁽¹⁾. Það er nauðsynlegt að tilgreina viðmiðanirnar sem farið skal eftir þegar létt ökutæki eru gerðarviðurkennd sem ökutæki í flokki M eða N. Þessar viðmiðanir skulu vera hlutlægar og vera framleiðendum ökutækja og einnig gerðarviðurkenningar- og skráningaryfirvöldum til leiðsagnar. Í samræmi við 4. mgr. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 443/2009 skal tilgreina hvort nýsköpunartækni, sem miðar að enn frekari minnkun á losun koltvísýrings, sé fyrir hendi. Þessu ætti að ná fram með kóða sem framleiðandinn úthlutar ökutækinu þannig að hver gerð/afbrigði/útgáfa samsvarar sérstakri nýsköpunartækni. Þannig skal vera hægt að auðkenna þessa nýsköpunartækni með skilgreiningu á gerð/-afbrigði/útgáfu. Því er rétt að bæta samsvarandi færslu við í II. viðauka tilskipunar 2007/46/EB.
- 8) Þar sem tilgreina þarf gerð yfirbyggingar í samræmisvottorðinu, sem er ætlað að greiða fyrir skráningu nýrra ökutækja í aðildarríkjunum, myndi notkun samræmdra kóða fyrir hverja gerð yfirbyggingar einfalda skráningarferlið. Skrá með viðeigandi kóðum skal úthlutað fyrir mismunandi tegundir yfirbygginga svo að hægt sé að gera gagnavinnslu sjálfvirka.
- 9) Þar sem eftirvagnar sem eru hannaðir sérstaklega fyrir óvenjulega flutninga geta ekki uppfyllt öll ákvæði þeirra stjórnsýslufyrirmæla sem talin eru upp í IV. viðauka tilskipunar 2007/46/EB og skylt er að uppfylla að því er varðar evrópska gerðarviðurkenningu, er viðeigandi að bæta þessum eftirvögnum við flokk ökutækja til sérstakra nota með hliðsjón af tæknilegum eiginleikum þeirra. Mæla skal fyrir um einfaldari reglur að því er varðar gerðarviðurkenningu svo að hægt sé að veita þeim gerðarviðurkenningu á evrópskum vettvangi. Af þessum sökum er nauðsynlegt að bæta nýjum viðbæti við XI. viðauka tilskipunar 2007/46/EB.
- 10) Unnið er að þróun nýrrar tækni í því skyni að mæta kröfum um nýjar lausnir í vöruflutningum. Það er því nauðsynlegt að taka upp nýjar skilgreiningar í rammalöggjöfina svo að hægt sé að mæla fyrir um viðeigandi tæknireglur síðar í viðkomandi stjórnsýslufyrirmælum sem skráð eru í IV. til XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB. Mikilvægt er að gera það ljóst að ekki skuli veita EB-gerðarviðurkenningar fyrir slík ökutæki fyrr en löggjöfinni um gerðarviðurkenningu er breytt í þeim tilgangi.
- 11) Mistök voru gerð við samþykkt tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2010/19/ESB frá 9. mars 2010 um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum varðandi hjól- og aurlífabúnað á tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, á tilskipun ráðsins 91/226/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB⁽²⁾ þar sem IV. og XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB var einnig breytt með þeirri tilskipun. Þessum viðaukum hafði þegar verið skipt út með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1060/2008 frá 7. október 2008 um að skipta út I., III., IV., VI., VII., XI. og XV. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun)⁽³⁾. Í þágu réttarvissu ætti því framvegis aðeins að setja fram breytingar á hlutum þessara viðauka með reglugerð. Þar sem samsvarandi 2. gr. tilskipunar 2010/19/ESB hefur verið felld brott með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/415/ESB frá 14. júlí 2011 um leiðréttingu á tilskipun 2010/19/ESB um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum varðandi hjól- og aurlífabúnað á tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, á tilskipun ráðsins 91/226/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB að því er varðar breytingu á viðaukunum við tilskipun 2007/46/EB⁽⁴⁾ í því skyni að leiðrétta mistökin þykir viðeigandi að framkvæma breytingarnar sem áður fólust í þeirri grein með þessari reglugerð.
- 12) Það er viðeigandi með tilliti til þess að tryggja rétta beitingu gerðarviðurkenningarkerfisins að uppfæra viðaukana við tilskipun 2007/46/EB í því skyni að laga þá að framförum á sviði vísinda og tækni.
- 13) Einnig er viðeigandi að uppfæra viðaukana við tilskipun 2007/46/EB í því skyni að mæla fyrir um tæknilegar kröfur fyrir ökutæki til sérstakra nota sem á að veita gerðarviðurkenningu.
- 14) Þar sem ákvæði þessara viðauka eru nægilega nákvæm og þarfnast ekki frekari lögleiðingarráðstafana af hálfu aðildarríkjanna er því viðeigandi að skipta út II. viðauka og breyta IV., IX. og XI. viðauka með reglugerð í samræmi við 8. mgr. 39. gr. tilskipunar 2007/46/EB.
- 15) Því ber að skipta út II. viðauka og breyta IV., IX. og XI. viðauka til samræmis við það.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 72, 20.3.2010, bls. 17.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 292, 31.10.2008, bls. 1.

⁽⁴⁾ Sjá bls. 76 í þessum Stjórnartíðindum.

- 16) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit tækninefndarinnar um vélknúin ökutæki.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2007/46/EB er breytt sem hér segir:

- 1) í stað II. viðauka komi textinn sem settur er fram í I. viðauka við þessa reglugerð,
- 2) ákvæðum IV. viðauka er breytt eins og fram kemur í II. viðauka við þessa reglugerð,
- 3) ákvæðum IX. viðauka er breytt eins og fram kemur í III. viðauka við þessa reglugerð,
- 4) ákvæðum XI. viðauka er breytt eins og fram kemur í IV. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Með þessari reglugerð eru hvorki felldar úr gildi gerðarviðurkenningar ökutækja sem veittar voru fyrir 29. október 2012 né komið í veg fyrir rýmkun slíkra viðurkenninga.

3. gr.

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir um nýjar gerðir ökutækja sem hljóta viðurkenningu frá og með 29. október 2012.

Hins vegar skulu kröfurnar sem settar eru fram í II. viðauka og í 1. og 2. lið IV. viðauka gilda frá 9. apríl 2011.

2. Þrátt fyrir aðra undirgr. 1. mgr. er framleiðendum heimilt frá og með 4. ágúst 2011 að beita ákvæðum þessarar reglugerðar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel, 14. júlí 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

ALMENNAR SKILGREININGAR, VIÐMIÐANIR FYRIR FLOKKUN ÖKUTÆKJA, GERÐIR ÖKUTÆKJA OG GERÐIR YFIRBYGGINGA

INNGANGSHLUTI

Almennar skilgreiningar og almenn ákvæði

1. Skilgreiningar

1.1. „*sætisrými*“: sérhver staður sem rúmar sitjandi einstakling sem er að minnsta kosti jafn stór og:

- a) mannslíkan sem samsvarar 50. hundraðshlutamarki karla ef um er að ræða ökumann,
- b) mannslíkan sem samsvarar 5. hundraðshlutamarki kvenna, í öllum öðrum tilvikum.

1.2. „*sæti*“: grind með áklæði, sem er ýmist hluti af yfirbyggingu ökutækis eða ekki, sem er ætluð sem sæti fyrir einn einstakling.

1.2.1. Hugtakið „*sæti*“ tekur bæði til staks sætis og bekkisætis.

1.2.2. Fellisæti og sæti sem hægt er að fjarlægja falla undir þessa skilgreiningu.

1.3. „*vörur*“: fyrst og fremst hlutir sem hægt er að flytja.

Undir hugtakið „*vörur*“ falla vörur í lausri vigt, framleiðsluvörur, vökvár, lifandi dýr, uppskera, óskiptanlegur farmur.

1.4. „*hámarksmassi*“: tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu, eins og tilgreint er í lið 2.8 í I. viðauka.

2. Almenn ákvæði

2.1. Sætafjöldi

2.1.1. Kröfurnar varðandi sætafjölda gilda um sæti sem eru hönnuð til notkunar þegar ökutækinu er ekið á vegi.

2.1.2. Þær gilda ekki um sæti sem eru ætluð til notkunar þegar ökutækið er kyrrstætt og sem eru auðkennd með skýrum hætti fyrir notendur, annað hvort með táknmynd eða merki með viðeigandi texta.

2.1.3. Eftirfarandi kröfur gilda að því er varðar talningu á sætisrýmum:

- a) hvert stakt sæti telst eitt sætisrými,
- b) ef um er að ræða bekkisæti skal hvert rými sem er a.m.k. 400 mm á breidd, mælt við sætisþúðann, teljast eitt sætisrými.

Þetta skilyrði kemur ekki í veg fyrir að framleiðandinn notist við almennu ákvæðin sem um getur í lið 1.1,

c) þó skal rými eins og um getur í b-lið ekki teljast sem eitt sætisrými ef:

- i. bekkisætið er gætt eiginleikum sem koma í veg fyrir að neðsti hluti mannslíkansins sitji eðlilega, s.s. fastur kassi fyrir stjórnborð, svæði án bólstrunar eða klæðning sem rýfur nafnyfirborð sætisins,
- ii. hönnun botnsins beint fyrir framan ætlað sæti (t.d. ef þar eru göng) kemur í veg fyrir að hægt sé að koma fótum mannslíkansins fyrir á eðlilegan hátt.

2.1.4. Að því er varðar ökutæki sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/85/EB frá 20. nóvember 2001 um sérákvæði fyrir ökutæki sem eru ætluð til farþegaflutninga og taka fleiri en átta manns í sæti auk ökumanns og um breytingu á tilskipunum 70/156/EBE og 97/27/EB ⁽¹⁾ skal málið sem um getur í b-lið liðar 2.1.3 samræmt lágmarksrýminu sem þarf fyrir einn einstakling í mismunandi undirflokkum ökutækja.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 42, 13.2.2002, bls. 1.

- 2.1.5. Ef sætisfestingar fyrir sæti sem hægt er að fjarlægja eru til staðar í ökutæki skal sætið sem hægt er að fjarlægja talið með við ákvörðun á sætafjölda.
- 2.1.6. Rými sem ætlað er fyrir hjólastól í notkun skal teljast eitt sætisrými.
- 2.1.6.1. Þetta ákvæði er með fyrirvara um kröfurnar í liðum 3.6.1 og 3.7 í VII. viðauka tilskipunar 2001/85/EB.
- 2.2. Hámarksmassi
- 2.2.1. Ef um er að ræða dráttareiningu fyrir festivagn skal hámarksmassi festivagns sem dráttarstóllinn ber talinn með í hámarksmassanum sem notaður er til að flokka ökutækið.
- 2.2.2. Ef um er að ræða vélknúð ökutæki sem getur dregið eftirvagn með miðlægum ási eða tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli skal hámarksmassinn, sem flyst til dráttarþefreiðar um tengið, talinn með í hámarksmassanum sem notaður er til að flokka ökutækið.
- 2.2.3. Ef um er að ræða festivagn, eftirvagn með miðlægum ási og tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli skal hámarksmassinn sem notaður er til að flokka ökutækið samsvara hámarksmassanum sem yfirfærast á jörð af hjólum á ás eða áshópum þegar það er tengt við dráttarþefreiðina.
- 2.2.4. Ef um er að ræða hjólaflæka skal hámarksmassi festivagns sem dráttarstóllinn ber talinn með í hámarksmassanum sem notaður er til að flokka ökutækið.
- 2.3. Sérstakur búnaður
- 2.3.1. Ökutæki sem einkum eru búnir föstum búnaði, s.s. vélbúnaði eða tækjum, skulu teljast vera í flokki N eða O.
- 2.4. Einingar
- 2.4.1. Nema annað sé tekið fram skulu allar mælieiningar og tákni sem tengjast þeim vera í samræmi við ákvæði tilskipunar ráðsins 80/181/EEB ⁽¹⁾.
3. **Flokkun í ökutækjaflokka**
- 3.1. Framleiðandinn ber ábyrgð á flokkun ökutækjagerðar í tiltekinn flokk.
- Í þeim tilgangi skal uppfylla allar viðkomandi viðmiðanir sem lýst er í þessum viðauka.
- 3.2. Viðurkenningaryfirvald getur óskað eftir viðeigandi viðbótarupplýsingum frá framleiðanda í því skyni að sýna fram á að flokka þurfi gerð ökutækis sem ökutæki til sérstakra nota í sérhópnum (kóði SG).

A-HLUTI

Viðmiðanir fyrir flokkun ökutækja

1. Ökutækjaflokkar

Að því er varðar evrópska og landsbundna gerðarviðurkenningu, ásamt einstakri viðurkenningu, skal flokka ökutæki samkvæmt eftirfarandi flokkun:

(Litið er svo á að aðeins sé hægt að veita viðurkenningu fyrir flokkana sem um getur í liðum 1.1.1 til 1.1.3, 1.2.1 til 1.2.3 og 1.3.1 til 1.3.4.)

- 1.1. Flokkur M Vélknúin ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð einkum í þeim tilgangi að flytja fólk og farangur.

- 1.1.1. Flokkur M₁ Ökutæki í flokki M sem ekki eru í fleiri en átta sæti til viðbótar við sæti ökumanns.

Ökutæki í flokki M₁ skulu ekki vera með rými fyrir standandi farþega.

Heimilt er að takmarka fjölda sæta við eitt (þ.e. ökumannssæti).

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 39, 15.2.1980, bls. 40.

- 1.1.2. Flokkur M₂ Ökutæki í flokki M sem í eru fleiri sæti en átta til viðbótar við sæti ökumanns og með hámarks massa ekki yfir 5 tonnum.

Ökutæki í flokki M₂ mega vera með rými fyrir standandi farþega til viðbótar við sætin.

- 1.1.3. Flokkur M₃ Ökutæki í flokki M sem í eru fleiri sæti en átta til viðbótar við sæti ökumanns og með hámarks massa yfir 5 tonnum.

Ökutæki í flokki M₃ mega vera með rými fyrir standandi farþega.

- 1.2. Flokkur N Vélknúin ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð í einkum þeim tilgangi að flytja vörur.

- 1.2.1. Flokkur N₁ Ökutæki í flokki N með hámarks massa ekki yfir 3,5 tonnum.

- 1.2.2. Flokkur N₂ Ökutæki í flokki N með hámarks massa yfir 3,5 tonnum en ekki yfir 12 tonnum.

- 1.2.3. Flokkur N₃ Ökutæki í flokki N með hámarks massa yfir 12 tonnum.

- 1.3. Flokkur O Eftirvagnar sem eru hannaðir og smíðaðir til að flytja vörur eða fólk og sem íverustaðir fyrir fólk.

- 1.3.1. Flokkur O₁ Ökutæki í flokki O með hámarks massa ekki yfir 0,75 tonnum.

- 1.3.2. Flokkur O₂ Ökutæki í flokki O með hámarks massa yfir 0,75 tonnum en ekki yfir 3,5 tonnum.

- 1.3.3. Flokkur O₃ Ökutæki í flokki O með hámarks massa yfir 3,5 tonnum en ekki yfir 10 tonnum.

- 1.3.4. Flokkur O₄ Ökutæki í flokki O með hámarks massa yfir 10 tonnum.

2. Undirflokkar ökutækja

2.1. Torfærutæki

„Torfærutæki“: ökutæki sem tilheyrir annað hvort flokki M eða N sem eru með tiltekna tæknilega eiginleika sem gerir kleift að nota þau utan venjulegra vega.

Fyrir þessa ökutækjaflokka skal bæta bókstafnum „G“ sem viðskeyti við bókstaf og tölustaf sem tilgreinir ökutækjaflokkinn.

Tilgreina skal viðmiðanir fyrir flokkun ökutækja í undirflokkinn torfærutæki í 4. lið A-hluta þessa viðauka.

2.2. Ökutæki til sérstakra nota

- 2.2.1. „Ökutæki til sérstakra nota“: ökutæki í flokki M, N eða O sem eru með tiltekna tæknilega eiginleika sem gerir kleift að framkvæma hlutverk sem þarfnast sérstaks fyrirkomulags og/eða búnaðar.

Fyrir ófullbúin ökutæki sem ætlað er að falli í undirflokk ökutækja til sérstakra nota skal bæta bókstafnum „S“ sem viðskeyti við bókstaf og tölustaf sem tilgreinir ökutækjaflokkinn.

Mismunandi gerðir ökutækja til sérstakra nota eru skilgreindar og taldar upp í 5. lið.

2.3. Torfærutæki til sérstakra nota

- 2.3.1. „Torfærutæki til sérstakra nota“: ökutæki sem tilheyrir annað hvort flokki M eða N og eru með þá tilteknu tæknilegu eiginleika sem um getur í liðum 2.1 og 2.2.

Fyrir þessa ökutækjaflokka skal bæta bókstafnum „G“ sem viðskeyti við bókstaf og tölustaf sem tilgreinir ökutækjaflokkinn.

Jafnframt skal fyrir ófullbúin ökutæki, sem ætlað er að falli í undirflokk ökutækja til sérstakra nota, bæta við bókstafnum „S“ sem seinna viðskeyti.

3. Viðmiðanir fyrir flokkun ökutækja í flokk N

- 3.1. Flokkun ökutækjagerðar í flokk N skal gerð á grundvelli tæknilegra eiginleika ökutækisins eins og um getur í liðum 3.2 til 3.6.
- 3.2. Meginreglan er að rýmið eða rýmin þar sem öll sætin eru skuli vera aðskilin algerlega frá hleðslurýminu.
- 3.3. Þrátt fyrir kröfurnar í lið 3.2 má flytja fólk og vörur í sama rými með þeim skilyrðum að í hleðslurýminu sé festingarbúnaður sem er hannaður til að verja farþega gegn tilfærslu á farmi við akstur, þ.m.t. við skarpa hemlun og í beygjum.
- 3.4. Festingarbúnaður - búnaður til að binda niður farm - sem ætlaður er til að festa farm eins og kveðið er á um í lið 3.3 ásamt skilveggjum, sem ætlaður er ökutækjum allt að 7,5 tonnum, skal hannaður í samræmi við 3. og 4. lið ISO-staðals 27956:2009 "Road vehicles – Securing of cargo in delivery vans – Requirements and test methods".
- 3.4.1. Staðfesta má kröfurnar sem um getur í lið 3.4 með samræmisýfirlýsingu sem framleiðandinn veitir.
- 3.4.2. Framleiðandanum er, sem valkostur við kröfurnar í lið 3.4, heimilt að sýna viðurkenningaryfirvaldi fram á með fullnægjandi hætti að uppsettur festingarbúnaður veiti sambærileg vernd og kveðið er á um í staðlinum sem vísað er til.
- 3.5. Fjöldi sæta að frátöldu sæti ökumanns skal ekki vera meiri en:
- a) 6 ef um er að ræða ökutæki í flokki N_1 ,
- b) 8 ef um er að ræða ökutæki í flokki N_2 eða N_3 .
- 3.6. Ökutækin skulu vera með farmflutningsgetu sem er jafn mikil eða meiri en geta til farþegaflutninga í kílóum.
- 3.6.1. Í þessu skyni skulu eftirfarandi jöfnur gilda í öllum útfærslum, einkum þegar setið er í öllum sætum:
- a) ef $N = 0$:
- $$P - M \geq 100 \text{ kg}$$
- b) ef $0 < N \leq 2$:
- $$P - (M + N \times 68) \geq 150 \text{ kg}$$
- c) ef $N > 2$:
- $$P - (M + N \times 68) \geq N \times 68$$
- þar sem merking skammstafana er sem hér segir:
- „P“ tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu,
- „M“ massi ökutækis, tilbúins til aksturs,
- „N“ fjöldi sæta, að frátöldu sæti ökumanns.
- 3.6.2. Massi búnaðar sem settur er á ökutækið til að bera varning (t.d. tankur, yfirbygging o.s.frv.), til að eiga við varning (t.d. krani, lyfta o.s.frv.) og til að festa varning (t.d. festingarbúnaður fyrir farm) skal talinn með í M.
- Massi búnaðar sem er ekki notaður í þeim tilgangi sem um getur hér að framan (s.s. loftdæla, spil, rafall, útsendingarbúnaður o.s.frv.) skal ekki talinn með í M að því er varðar beitingu á framangreindum jöfnum.
- 3.7. Uppfylla skal kröfurnar sem um getur í liðum 3.2 til 3.6 fyrir öll afbrigði og útgáfur ökutækjagerðar.
- 3.8. Viðmiðanir fyrir flokkun ökutækja í flokk N_1 .

3.8.1. Flokka skal ökutæki í flokk N_1 þegar allar viðeigandi viðmiðanir eru uppfylltar.

Ef ein eða fleiri viðmiðanir eru ekki uppfylltar skal ökutækið flokkað í flokk M_1 .

3.8.2. Til viðbótar við almennu viðmiðanirnar sem um getur í liðum 3.2 til 3.6 skal uppfylla viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í liðum 3.8.2.1 til 3.8.2.3.5 að því er varðar flokkun ökutækja sem eru þannig að rýmið þar sem ökumaðurinn er og farmurinn eru í einni einingu (þ.e. yfirbygging „BB“).

3.8.2.1. Þótt veggur eða skilrúm sem aðskilur að fullu eða að hluta til, sé fest á milli sætisraðar og farmrýmis er samt sem áður skylt að uppfylla tilskildar viðmiðanir.

3.8.2.2. Viðmiðanirnar eru sem hér segir:

a) lestun vara skal vera möguleg um aftari dyr, afturhlera eða hliðardyr, sem eru hannaðar og smíðaðar í þeim tilgangi,

b) ef um er að ræða aftari dyr eða afturhlera skal lestunaropið uppfylla eftirfarandi kröfur:

i. ef ökutækið er búið aðeins einni sætaröð eða aðeins ökumannssæti skal lágmarkshæð lestunaropsins vera a.m.k. 600 mm,

ii. ef ökutækið er búið tveimur eða fleiri sætaröðum skal lágmarkshæð lestunaropsins vera a.m.k. 800 mm og skal flatarmál opsins vera a.m.k. 12 800 cm²,

c) Farmrýmið skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

„farmrými“: sá hluti ökutækisins sem er fyrir aftan sætaröð/sætaraðir eða fyrir aftan ökumannssætið ef ökutækið er aðeins búið einu ökumannssæti,

i. hleðsluflöturinn í farmrýminu skal almennt vera sléttur,

ii. ef ökutækið er búið aðeins einni sætaröð eða einu sæti skal lágmarkslengd farmrýmisins vera a.m.k. 40% af hjólhafinu,

iii. ef ökutækið er búið tveimur eða fleiri sætaröðum skal lágmarkslengd farmrýmisins vera a.m.k. 30% af hjólhafinu.

Ef auðvelt er að fjarlægja öftustu sætaröðina úr ökutækinu án þess að nota sérstök áhöld skulu kröfur varðandi lengd farmrýmis uppfylltar þegar öll sætin eru í ökutækinu,

iv. uppfylla skal kröfurnar varðandi lengd farmrýmis þegar sætin í fremstu röð eða öftustu röð, eftir því sem við á, eru upprétt í eðlilegri stöðu til venjulegra nota fyrir farþega ökutækisins.

3.8.2.3. Sérstök skilyrði fyrir mælingu

3.8.2.3.1. Skilgreiningar

a) „Hæð lestunarops“: lóðrétt fjarlægð milli tveggja láréttra plana sem snerta annars vegar hæsta punkt neðri hluta dyragáttarinnar og hins vegar lægsta punkt efri hluta dyragáttarinnar,

b) „flatarmál lestunarops“: mesta flatarmál hornréttar vörpunar af stærsta mögulega opi þegar aftari dyr eða afturhleri eru alveg opin á lóðrétt plan sem er hornrétt á miðlínu ökutækisins,

c) „hjólhaf“: að því er varðar beitingu jafnanna í liðum 3.8.2.2 og 3.8.3.1, fjarlægðin á milli:

i. miðlínu framássins og miðlínu annars ássins, ef um er að ræða ökutæki með tvo ása eða

ii. miðlínu framáss og miðlínu sýndaráss, sem er jafn langt frá öðrum og þriðja ás, ef um er að ræða ökutæki með þrjá ása.

3.8.2.3.2. Sætisstillingar

- a) Stilla skal sætin í ystu stöðu aftur.
- b) Stilla skal sætisbakið, ef það er stillanlegt, þannig að hægt sé að koma fyrir þrívíðu H-punkts-tæki með horn bolsins í 25 gráðum.
- c) Sætisbakið, ef það er ekki stillanlegt, skal vera í stöðunni sem það er hannað í af framleiðanda ökutækisins.
- d) Ef hægt er að stilla hæð sætisins skal það stillt í lægstu stöðu.

3.8.2.3.3. Skilyrði að því er varðar ökutækið

- a) Ökutækið skal vera hlaðið sem samsvarar hámarks massa þess.
- b) Hjól ökutækisins skulu snúa beint fram.

3.8.2.3.4. Kröfurnar í lið 3.8.2.3.2 gilda ekki ef ökutækið er útbúið með vegg eða skilrúmi.

3.8.2.3.5. Mæling á lengd farmrýmisins

- a) Ef ökutækið er ekki útbúið með skilrúmi eða vegg skal mæla lengdina frá lóðréttu plani sem snertir aftasta punkt efst á sætisbakinu aftur að innri fleti eða dyrum eða afturhlera í lokaðri stöðu.
- b) Ef ökutækið er útbúið með skilrúmi eða vegg skal mæla lengdina frá lóðréttu plani sem snertir aftasta punkt skilrúmsins eða veggjarins aftur að innri fleti eða dyrum eða afturhlera, eftir því sem við á, í lokaðri stöðu.
- c) Uppfylla skal kröfur varðandi lengd að lágmarki eftir lárétttri línu í lóðréttu lengdarplani gegnum miðlínu ökutækisins, í sömu hæð og hleðslugólfíð.

3.8.3. Til viðbótar við almennu viðmiðanirnar sem um getur í liðum 3.2 til 3.6 skal uppfylla viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í liðum 3.8.3.1 til 3.8.3.4 að því er varðar flokkun ökutækja sem eru þannig að rýmið þar sem ökuðaðurinn er og farmurinn eru í ekki einni einingu (þ.e. yfirbygging „BE“).

3.8.3.1. Ef ökutækið er með lokaða gerð yfirbyggingar gildir eftirfarandi:

- a) lestun farms skal vera möguleg um aftari dyr, afturhlera eða þil eða með öðrum hætti,
- b) lágmarkshæð lestunaropsins vera a.m.k. 800 mm og skal flatarmál opsins vera a.m.k. 12 800 cm²,
- c) lágmarkslengd farmrýmisins skal vera a.m.k. 40% af hjólhafinu.

3.8.3.2. Ef ökutækið er með opna gerð farmrýmis gilda aðeins ákvæðin sem um getur í a- og c-lið liðar 3.8.3.1.

3.8.3.3. Við beitingu ákvæðanna sem um getur í lið 3.8.3 skulu skilgreiningarnar í lið 3.8.2 gilda að breyttu breytanda.

3.8.3.4. Hins vegar skal uppfylla kröfur varðandi lengd farmrýmisins eftir lárétttri línu í lengdarplani gegnum miðlínu ökutækisins, í sömu hæð og hleðslugólfíð.

4. **Viðmiðanir fyrir flokkun ökutækja í undirflokk torfærutækja**4.1. Ökutæki í flokkum M₁ eða N₁ skulu flokkuð í undirflokk torfærutækja ef þau uppfylla um leið eftirfarandi skilyrði:

- a) a.m.k. einn framás og a.m.k. einn afturás eru hannaðir til að vera drifnir samtímis, án tillits til hvort hægt sé að aftengja einn aflás,
- b) þau hafi a.m.k. einn lásbúnað fyrir mismunadrif eða búnað sem virkar á svipaðan hátt,
- c) þau geti farið upp a.m.k. 25% halla sem stakt ökutæki,
- d) þau uppfylli fimm af eftirfarandi sex kröfum:
 - i. flái að framan skal vera 25 gráður hið minnsta,
 - ii. flái að aftan skal vera 20 gráður hið minnsta,

- iii. fríhorn skal vera 20 gráður hið minnsta,
 - iv. lágmarkshæð frá jörðu undir framás skal vera 180 mm hið minnsta,
 - v. lágmarkshæð frá jörðu undir afturás skal vera 180 mm hið minnsta,
 - vi. lágmarkshæð frá jörðu milli ásanna skal vera 200 mm hið minnsta.
- 4.2. Ökutæki í flokkum M₂, N₂ eða M₃ með hámarks massa sem er ekki yfir 12 tonnum skulu flokkuð í undirflokk torfærutækja er þau uppfylla skilyrði a-liðar eða bæði skilyrði b- og c-liðar:
- a) allir ásar eru drifnir samtímis, án tillits til hvort hægt sé að aftengja einn eða fleiri aflása,
 - b) i. a.m.k. einn framás og a.m.k. einn afturás eru hannaðir til að vera drifnir samtímis, án tillits til hvort hægt sé að aftengja einn aflás,
 - ii. þau hafi a.m.k. einn lásbúnað fyrir mismunadrif eða búnað sem hefur sömu virkni,
 - iii. þau geti farið upp 25% halla sem stakt ökutæki,
 - c) þau uppfylli a.m.k. fimm af eftirfarandi sex kröfum ef hámarks massi þeirra er ekki yfir 7,5 tonnum og a.m.k. fjórum ef hámarks massi þeirra er yfir 7,5 tonnum:
 - i. flái að framan skal vera 25 gráður hið minnsta,
 - ii. flái að aftan skal vera 25 gráður hið minnsta,
 - iii. fríhorn skal vera 25 gráður hið minnsta,
 - iv. lágmarkshæð frá jörðu undir framás skal vera 250 mm hið minnsta,
 - v. lágmarkshæð frá jörðu milli ása skal vera 300 mm hið minnsta,
 - vi. lágmarkshæð frá jörðu undir afturás skal vera 250 mm hið minnsta.
- 4.3. Ökutæki í flokkum M₃ eða N₃ með hámarks massa sem er yfir 12 tonnum skulu flokkuð í undirflokk torfærutækja er þau uppfylla skilyrði a-liðar eða bæði skilyrði b- og c-liðar:
- a) allir ásar eru drifnir samtímis, án tillits til hvort hægt sé að aftengja einn eða fleiri aflása,
 - b) i. a.m.k. helmingur ásanna (eða tveir ásar af þremur ef um er að ræða ökutæki með þrjá ása og að breyttu breytanda ef um er að ræða ökutæki með fimm ása) eru hannaðir til að vera drifnir samtímis, án tillits til hvort hægt sé að aftengja einn aflás,
 - ii. þau hafi a.m.k. einn lásbúnað fyrir mismunadrif eða búnað sem virkar á svipaðan hátt,
 - iii. þau geti farið upp 25% halla sem stakt ökutæki,
 - c) þau uppfylli a.m.k. fjórar af eftirfarandi sex kröfum:
 - i. flái að framan skal vera 25 gráður hið minnsta,
 - ii. flái að aftan skal vera 25 gráður hið minnsta,
 - iii. fríhorn skal vera 25 gráður hið minnsta,
 - iv. lágmarkshæð frá jörðu undir framás skal vera 250 mm hið minnsta,
 - v. lágmarkshæð frá jörðu milli ása skal vera 300 mm hið minnsta,
 - vi. lágmarkshæð frá jörðu undir afturás skal vera 250 mm hið minnsta.
- 4.4. Aðferðin við eftirlit með því hvort farið sé að rúmfræðilegu ákvæðunum sem um getur í þessum lið skal sett fram í l. viðbæti.

5. **Ökutæki til sérstakra nota**

	Heiti	Kóði	Skilgreining
5.1.	Húsbíll	SA	Ökutæki í flokki M með vistarverum með a.m.k. eftirtöldum búnaði: a) sætum og borði, b) svefnaðstöðu sem fæst með því að breyta sætum, c) eldunaraðstöðu, d) geymsluaðstöðu. Þessi búnaður skal vera tryggilega festur við vistarverurnar. Þó má borðið vera hannað á þann hátt að auðvelt sé að losa það.
5.2.	Brynvarið ökutæki	SB	Ökutæki sem ætlað er til verndar farþegum eða varningi í flutningum og með skothelda brynklæðningu.
5.3.	Sjúkrabifreið	SC	Ökutæki í flokki M, ætlað til flutnings sjúkra eða slasaðra og sérstaklega útbúið í þeim tilgangi. Rými fyrir sjúkling skal vera í samræmi við tæknilegar kröfur staðalsins EN 1789:2007 „Bifreiðar til heilbrigðisþjónustu og búnaður þeirra - Sjúkrabifreiðar“ að undanskildum lið 6.5 „Skrá yfir búnað“.
5.4.	Líkvang	SD	Ökutæki í flokki M, ætlað til líkflutninga og sérstaklega útbúið í þeim tilgangi.
5.5.	Ökutæki með hjólastólaaðgengi	SH	Ökutæki í flokki M1, smíðuð eða breytt sérstaklega svo þau rúmi einn eða fleiri einstaklinga í hjólastól þegar ekið er á vegi.
5.6.	Dregið hjólhýsi	SE	Ökutæki í flokki O eins skilgreint er í íðorði 3.2.1.3 í ISO-staðli 3833:1977.
5.7.	Færanlegur lyftikrani	SF	Ökutæki í flokki N3 sem er ekki ætlað til flutninga á vörum og er búið krana sem er með álagsvægið 400 kNm eða meira.
5.8.	Sérhópur	SG	Ökutæki til sérstakra nota sem fellur ekki undir skilgreiningarnar sem nefndar eru í þessum lið.
5.9.	Hjólafleki	SJ	Ökutæki í flokki O sem búið er dráttarstól, sem ber festivagn í því skyni að breyta honum í eftirvagn.
5.10.	Eftirvagn fyrir þungaflutninga	SK	Ökutæki í flokki O4 sem ætlað er til flutninga á óskiptanlegum farmi sem sætir takmörkunum að því er varðar hraða og umferð vegna stærðar þess. Undir þetta falla einnig vökvaknúnir einingavagnar án tillits til fjölda eininga.

6. **Athugasemdir**

6.1. Gerðarviðurkenningu skal ekki veita:

- a) hjólaflekum eins og skilgreindir eru í 5. lið A-hluta þessa viðauka,
- b) tengivögnum með ósveigjanlegt dráttarbeisli eins og skilgreindir eru í 4. lið C-hluta þessa viðauka,
- c) eftirvögnum sem geta flutt farþega þegar ekið er á vegi.

6.2. Liður 6.1 er með fyrirvara um ákvæði 23. gr. um landsbundna gerðarviðurkenningu lítilla framleiðsluraða.

B-HLUTI

Viðmiðanir fyrir gerðir ökutækja, afbrigði og útgáfur1. **Flokkur M1**

1.1. Gerð ökutækis

1.1.1. Með „gerð ökutækis“ er átt við ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:

- a) heiti fyrirtækis framleiðandans,
 - b) hönnun og samsetningu nauðsynlegra hluta yfirbyggingarinnar ef um er að ræða sjálfbærni yfirbyggingu,
 - c) ef um er að ræða ökutæki sem eru smíðuð í mörgum þrepum, framleiðanda og gerð ökutækis á fyrra stigi.
- 1.1.2. Þrátt fyrir kröfurnar í b-lið liðar 1.1.1 má telja ökutæki tilheyra sömu gerð ef framleiðandinn notar gólfhluta yfirbyggingarinnar ásamt nauðsynlegum grundvallarhlutum, sem mynda fremri hluta yfirbyggingarinnar beint fyrir framan framrúðuna, við smíði á mismunandi tegundum yfirbygginga (t.d. ökutæki með fernum dyrum eða ökutæki með tvennum dyrum). Framleiðandinn skal leggja fram sönnun þess efnis.
- 1.1.3. Til gerðar skal teljast a.m.k. eitt afbrigði og ein útgáfa.
- 1.2. Afbrigði
- 1.2.1. Til „afbrigðis“ innan ökutækjagerðar skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi smíðaeiginleika:
- a) fjölda hliðardyra eða gerð yfirbyggingar eins og skilgreint er í 1. lið C-hluta þegar framleiðandinn notast við viðmiðunina í lið 1.1.2,
 - b) hreyfil með tilliti til eftirfarandi smíðaeiginleika:
 - i. gerð orkugjafa (brunahreyfill, rafmagnshreyfill eða annað),
 - ii. vinnsluhátt (rafkveikja, þjöppukveikja eða annað),
 - iii. fjölda og fyrirkomulag strokka, ef um er að ræða brunahreyfil (L4, V6 eða annað),
 - c) fjölda ása,
 - d) fjölda og samtengingu aflása,
 - e) fjölda stýriása,
 - f) smíðaðþrep (t.d. fullbúið/ófullbúið).
- 1.3. Útgáfa
- 1.3.1. Til „útgáfu“ innan afbrigðis skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:
- a) tæknilega leyfilegan hámarkshleðslumassa,
 - b) slagrymi hreyfils ef um er að ræða brunahreyfil,
 - c) hámarkshreyfilafköst eða samfellt hámarksnafnafl (rafmagnshreyfill),
 - d) tegund eldsneytis (bensín, gasolía, fljótandi jarðolíugas, knúðið tveimur tegundum eldsneytis eða annað),
 - e) hámarksfjölda sæta,
 - f) hljóðstig á ferð,
 - g) magn losunar með útblæstri (t.d. Euro 5, Euro 6 eða annað),
 - h) veginn eða blandaður akstur, losun koltvísýrings við blandaðan akstur,
 - i) raforkunotkun (veginn, blandaður akstur),
 - j) veginn eða blandaður akstur, eldsneytisnotkun við blandaðan akstur,
 - k) sérstaka nýsköpunartækni, eins og tilgreint er í 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 443/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 1.

2. Flokkar M₂ og M₃**2.1. Gerð ökutækis****2.1.1. Með „gerð ökutækis“ er átt við ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:****a) heiti fyrirtækis framleiðandans.**

Verði breyting á lögformlegu eignarhaldi á fyrirtækinu er þess ekki krafist að ný viðurkenning sé veitt,

b) flokk,**c) eftirfarandi þætti í smíði og hönnun:**

i. hönnun og smíði nauðsynlegra grundvallarhluta sem mynda undirvagninn,

ii. hönnun og smíði nauðsynlegra grundvallarhluta yfirbyggingarinnar ef um er að ræða sjálfbærandi yfirbyggingu,

d) fjölda hæða (ein eða tvær),**e) fjölda eininga (ekki liðskipt/liðskipt),****f) fjölda ása,****g) aðferð við afhendingu orku (í ökutæki/utan ökutækis),****h) ef um er að ræða ökutæki sem eru smíðuð í mörgum þrepum, framleiðanda og gerð ökutækis á fyrra stigi.****2.1.2. Til gerðar skal teljast a.m.k. eitt afbrigði og ein útgáfa.****2.2. Afbrigði****2.2.1. Til „afbrigðis“ innan ökutækjagerðar skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi smíðaeiginleika:****a) gerð yfirbyggingar eins og skilgreint er í 2. lið C-hluta,****b) undirflokk eða samsetningu undirflokka ökutækja eins og skilgreint er í lið 2.1.1 í I. viðauka við tilskipun 2001/85/EB (aðeins ef um er að ræða fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum),****c) smíðaðþrep (t.d. fullbúið/ófullbúið/fullbúið í áföngum),****d) hreyfil með tilliti til eftirfarandi smíðaeiginleika:**

i. gerð orkugjafa (brunahreyfill, rafmagnshreyfill eða annað),

ii. vinnsluhátt (rafkveikja, þjöppukveikja eða annað),

iii. fjölda og fyrirkomulag strokka, ef um er að ræða brunahreyfil (L6, V8 eða annað).

2.3. Útgáfa**2.3.1. Til „útgáfu“ innan afbrigðis skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:****a) tæknilega leyfilegan hámarkshleðslumassa,****b) hvort ökutækið geti dregið eftirvagn eða ekki,****c) slagrymi hreyfils ef um er að ræða brunahreyfil,****d) hámarkshreyfilafköst eða samfellt hámarksnafnafl (rafmagnshreyfill),****e) tegund eldsneytis (bensín, gasolía, fljótandi jarðolíugas, knúið tveimur tegundum eldsneytis eða annað),****f) hljóðstig á ferð,****g) magn losunar með útblæstri (t.d. Euro IV, Euro V eða annað).****3. Flokkur N1****3.1. Gerð ökutækis****3.1.1. Með „gerð ökutækis“ er átt við ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:****a) heiti fyrirtækis framleiðandans.**

Verði breyting á lögformlegu eignarhaldi á fyrirtækinu er þess ekki krafist að ný viðurkenning sé veitt,

- b) hönnun og samsetningu nauðsynlegra hluta yfirbyggingarinnar ef um er að ræða sjálfbærandi yfirbyggingu,
 - c) hönnun og smíði nauðsynlegra grundvallarhluta undirvagns ef um er að ræða yfirbyggingu sem er ekki sjálfbærandi,
 - d) ef um er að ræða ökutæki sem eru smíðuð í mörgum þrepum, framleiðanda og gerð ökutækis á fyrra stigi.
- 3.1.2. Þrátt fyrir kröfurnar í b-lið liðar 3.1.1 má telja ökutæki tilheyra sömu gerð ef framleiðandinn notar gólfhluta yfirbyggingarinnar ásamt nauðsynlegum grundvallarhlutum, sem mynda fremri hluta yfirbyggingarinnar beint fyrir framan framrúðuna, við smíði á mismunandi tegundum yfirbygginga (t.d. sendibífreid eða undirvagn með stýrishúsi, mismunandi hjólhaf og mismunandi þakhæð). Framleiðandinn skal leggja fram sönnun þess efnis.
- 3.1.3. Til gerðar skal teljast a.m.k. eitt afbrigði og ein útgáfa.
- 3.2. Afbrigði
- 3.2.1. Til „afbrigðis“ innan ökutækjagerðar skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi smíðaeiginleika:
- a) fjölda hliðardýra eða gerð yfirbyggingar eins og skilgreint er í 3. lið C-hluta (að því er varðar fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum) þegar framleiðandinn notast við viðmiðunina í lið 3.1.2,
 - b) smíðaðþrep (t.d. fullbúið/ófullbúið/fullbúið í áföngum),
 - c) hreyfil með tilliti til eftirfarandi smíðaeiginleika:
 - i. gerð orkugjafa (brunahreyfill, rafmagnshreyfill eða annað),
 - ii. vinnsluhátt (rafkveikja, þjöppukveikja eða annað),
 - iii. fjölda og fyrirkomulag strokka, ef um er að ræða brunahreyfil (L6, V8 eða annað),
 - d) fjölda ása,
 - e) fjölda og samtengingu aflása,
 - f) fjölda stýriása.
- 3.3. Útgáfa
- 3.3.1. Til „útgáfu“ innan afbrigðis skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:
- a) tæknilega leyfilegan hámarkshleðslumassa,
 - b) slagrymi hreyfils ef um er að ræða brunahreyfil,
 - c) hámarkshreyfilafköst eða samfelld hámarksnafnafl (rafmagnshreyfill),
 - d) tegund eldsneytis (bensín, gasolía, fljótandi jarðolíugas, knúið tveimur tegundum eldsneytis eða annað),
 - e) hámarksfjölda sæta,
 - f) hljóðstig á ferð,
 - g) magn losunar með útblæstri (t.d. Euro 5, Euro 6 eða annað),
 - h) veginn eða blandaður akstur, losun koltvísýrings við blandaðan akstur,
 - i) raforkunotkun (vegin, blandaður akstur),
 - j) veginn eða blandaður akstur, eldsneytisnotkun við blandaðan akstur.
4. **Flokkar N2 og N3**
- 4.1. Gerð ökutækis
- 4.1.1. Með „gerð ökutækis“ er átt við ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi grundvallareiginleika:
- a) heiti fyrirtækis framleiðandans.

Verði breyting á lögformlegu eignarhaldi á fyrirtækinu er þess ekki krafist að ný viðurkenning sé veitt,
 - b) flokk,
 - c) hönnun og smíði undirvagns sem er sameiginleg í tiltekinni vörulínu,
 - d) fjölda ása,
 - e) ef um er að ræða ökutæki sem eru smíðuð í mörgum þrepum, framleiðanda og gerð ökutækis á fyrra stigi.
- 4.1.2. Til gerðar skal teljast a.m.k. eitt afbrigði og ein útgáfa.

4.2. Afbrigði

4.2.1. Til „afbrigðis“ innan ökutækjagerðar skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi smíðaeiginleika:

- a) yfirbyggingu eða tegund yfirbyggingar eins og um getur í 3. lið C-hluta (aðeins að því er varðar fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum),
- b) smíðaðþrep (t.d. fullbúið/ófullbúið/fullbúið í áföngum),
- c) hreyfil með tilliti til eftirfarandi smíðaeiginleika:
 - i. gerð orkugjafa (brunahreyfill, rafmagnshreyfill eða annað),
 - ii. vinnsluhátt (rafkveikja, þjöppukveikja eða annað),
 - iii. fjölda og fyrirkomulag strokka, ef um er að ræða brunahreyfil (L6, V8 eða annað),
- d) fjölda og samtengingu aflása,
- e) fjölda stýriása.

4.3. Útgáfa

4.3.1. Til „útgáfu“ innan afbrigðis skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:

- a) tæknilega leyfilegan hámarkshleðslumassa,
- b) hvort það geti dregið eftirfarandi eftirvagna:
 - i. eftirvagn án hemla,
 - ii. eftirvagn með ýtihemla (eða ágangshemla) eins og skilgreint er í lið 2.12 í reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 13,
 - iii. eftirvagn með samtengt eða hálf samtengt hemlakerfi eins og skilgreint er í liðum 2.9 og 2.10 í reglugerð efnahagsnefndar SP fyrir Evrópu nr. 13,
 - iv. eftirvagn í flokki O₄ sem veldur því ekki að hámarkshleðslumassi vagnalestarinnar fari yfir 44 tonn,
 - v. eftirvagn í flokki O₄ sem veldur því að hámarkshleðslumassi vagnalestarinnar fari yfir 44 tonn,
- c) slagrymi hreyfils,
- d) hámarkshreyfilafköst,
- e) tegund eldsneytis (bensín, gasolía, fljótandi jarðolíugas, knúið tveimur tegundum eldsneytis eða annað),
- f) hljóðstig á ferð,
- g) magn losunar með útblæstri (t.d. Euro IV, Euro V eða annað).

5. Flokkar O₁ og O₂

5.1. Gerð ökutækis

5.1.1. Með „gerð ökutækis“ er átt við ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:

- a) heiti fyrirtækis framleiðandans.

Verði breyting á lögformlegu eignarhaldi á fyrirtækinu er þess ekki krafist að ný viðurkenning sé veitt,

- b) flokk,
- c) gerð eins og skilgreint er í 4. lið C-hluta,

- d) eftirfarandi þætti í smíði og hönnun:
 - i. hönnun og smíði nauðsynlegra grundvallarhluta sem mynda undirvagninn,
 - ii. hönnun og smíði nauðsynlegra grundvallarhluta yfirbyggingarinnar ef um er að ræða sjálfbærandi yfirbyggingu,
 - e) fjölda ása,
 - f) ef um er að ræða ökutæki sem eru smíðuð í mörgum þrepum, framleiðanda og gerð ökutækis á fyrra stigi.
- 5.1.2. Til gerðar skal teljast a.m.k. eitt afbrigði og ein útgáfa.
- 5.2. Afbrigði
- 5.2.1. Til „afbrigðis“ innan ökutækjagerðar skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi smíðaeiginleika:
- a) tegund yfirbyggingar eins og um getur í 2. viðbæti (að því er varðar fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum),
 - b) smíðaþrep (t.d. fullbúið/ófullbúið/fullbúið í áföngum),
 - c) gerð hemlakerfis (t.d. án hemla/ýtihemlun/aflhemlun).
- 5.3. Útgáfa
- 5.3.1. Til „útgáfu“ innan afbrigðis skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:
- a) tæknilega leyfilegan hámarkshleðslumassa,
 - b) gerð fjöðrunar (loft, stál- eða gúmmífjöðrun, vindustöng eða annað),
 - c) gerð dráttarbeislis (þríhyrningur, stöng eða annað).
6. **Flokkar O₃ og O₄**
- 6.1. Gerð ökutækis
- 6.1.1. Með „gerð ökutækis“ er átt við ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:
- a) heiti fyrirtækis framleiðandans.
- Verði breyting á lögformlegu eignarhaldi á fyrirtækinu er þess ekki krafist að ný viðurkenning sé veitt,
- b) flokk,
 - c) gerð eftirvagns með tilliti til skilgreininganna í 4. lið C-hluta,
 - d) eftirfarandi þætti í smíði og hönnun:
 - i. hönnun og smíði nauðsynlegra grundvallarhluta sem mynda undirvagninn,
 - ii. hönnun og smíði nauðsynlegra grundvallarhluta yfirbyggingarinnar ef um er að ræða eftirvagna með sjálfbærandi yfirbyggingu,
 - e) fjölda ása,
 - f) ef um er að ræða ökutæki sem eru smíðuð í mörgum þrepum, framleiðanda og gerð ökutækis á fyrra stigi.
- 6.1.2. Til gerðar skal teljast a.m.k. eitt afbrigði og ein útgáfa.
- 6.2. Afbrigði
- 6.2.1. Til „afbrigðis“ innan ökutækjagerðar skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi smíðaeiginleika og hönnunareinkenni:
- a) tegund yfirbyggingar eins og um getur í 2. viðbæti (að því er varðar fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum),
 - b) smíðaþrep (t.d. fullbúið/ófullbúið/fullbúið í áföngum),
 - c) gerð fjöðrunar (stál, loft eða vökva fjöðrun),
 - d) eftirfarandi tæknilega eiginleika:
 - i. hvort hægt sé að lengja undirvagninn eða ekki,
 - ii. hæð gólfsins (venjuleg, fyrir lágan farm, o.s.frv.).

- 6.3. Útgáfur
- 6.3.1. Til „útgáfu“ innan afbrigðis skal flokka ökutæki sem eiga sameiginlega alla eftirfarandi eiginleika:
- a) tæknilega leyfilegan hámarkshleðslumassa,
 - b) niðurskiptingar eða samsetningar niðurskiptinga sem um getur í liðum 3.2 og 3.3 í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB sem ásbil flokkast undir að því er varðar bil milli tveggja samliggjandi ása í ásaþóp,
 - c) skilgreiningu ása að því er varðar:
 - i. lyftiása (fjöldi og staðsetning),
 - ii. ása með hleðslufærslu (fjöldi og staðsetning),
 - iii. stýriása (fjöldi og staðsetning).
7. **Sameiginlegar kröfur fyrir alla flokka ökutækja**
- 7.1. Ef ökutæki fellur í nokkra flokka vegna hámarksmissa þess eða sætafjölda eða hvors tveggja getur framleiðandinn kosið að nota viðmiðanir annars hvors ökutækjaflokksins vegna skilgreiningar á afbrigðum og útgáfum.
- 7.1.1. Dæmi:
- a) Ökutæki „A“ getur hlotið gerðarviðurkenningu sem N_1 (3,5 tonn) og N_2 (4,2 tonn) með tilliti til hámarksmissa þess. Í því tilviki má nota mælipættina sem um getur í flokki N_1 fyrir ökutækið sem fellur undir flokk N_2 (eða öfugt).
 - b) Ökutæki „B“ getur hlotið gerðarviðurkenningu sem M_1 og M_2 með tilliti til fjölda sæta (7 + 1 eða 10 + 1) og þá má nota mælipættina sem um getur í flokki M_1 fyrir ökutækið sem fellur undir flokk M_2 (eða öfugt).
- 7.2. Ökutæki í flokki N getur hlotið gerðarviðurkenningu samkvæmt ákvæðunum fyrir flokk M_1 eða M_2 eftir því sem við á, ef ætlunin er að breyta því í ökutæki í þeim flokki í næsta þrepi í fjölbreyta gerðarviðurkenningarferli.
- 7.2.1. Þessi valkostur er aðeins leyfður fyrir ófullbúin ökutæki.
- Slík ökutæki skulu auðkennd með tilteknum afbrigðiskóða sem gefinn er af framleiðanda grunnökutækisins.
- 7.3. Heiti gerða, afbrigða og útgáfa
- 7.3.1. Framleiðandinn skal úthluta hverri gerð, afbrigði og útgáfu ökutækis alstafakóða, sem samanstendur af rómverskum stöfum og/eða arabískum tölustöfum.
- Heimilt er að nota sviga og bandstrik ef þau koma ekki í staðinn fyrir bókstaf eða tölustaf.
- 7.3.2. Heildarkóðinn skal tilgreina eftirfarandi: gerð-afbrigði-útgáfu (e. Type-Variant-Version, TVV).
- 7.3.3. TVV-kóðinn skal með skýrum og ótvíræðum hætti auðkenna einstaka samsetningu tæknilegra eiginleika með tilliti til viðmiðana sem skilgreindar eru í B-hluta þessa viðauka.
- 7.3.4. Framleiðandi má nota sama kóðann til að auðkenna gerð ökutækis þegar það fellur undir tvo eða fleiri flokka.
- 7.3.5. Framleiðandi má ekki nota sama kóðann til að auðkenna gerð ökutækis fyrir fleiri en eina gerðarviðurkenningu innan sama flokks ökutækja.
- 7.4. Fjöldi rittákna í TVV-kóða
- 7.4.1. Fjöldi rittákna skal ekki vera fleiri en:
- a) 15 fyrir kóða ökutækjagerðarinnar,
 - b) 25 fyrir kóða hvers afbrigðis,
 - c) 35 fyrir kóða hvernar útgáfu.
- 7.4.2. Í heild skal alstafakóðinn ekki vera með fleiri en 75 rittákn.
- 7.4.3. Ef TVV-kóðinn er notaður í heild sinni skal vera bil á milli gerðar, afbrigðis og útgáfu.
- Dæmi um TVV-kóða: 159AF(...bil)0054(...bil)977K(BE).

C-HLUTI

Skilgreiningar á gerðum yfirbygginga

0. Almenn atriði

- 0.1. Gerð yfirbyggingar sem um getur í 9. lið I. viðauka og 1. hluta III. viðauka ásamt kóða yfirbyggingar sem um getur í 38. lið IX. viðauka skal tilgreina með kóðum.

Skráin með kóðum gildir aðallega um fullgerð ökutæki og ökutæki sem eru fullgerð í áföngum.

- 0.2. Að því er varðar ökutæki í flokki M skal gerð yfirbyggingar tilgreind með tveimur bókstöfum eins og tilgreint er í liðum 1 og 2.

- 0.3. Að því er varðar ökutæki í flokkum N og O skal gerð yfirbyggingar tilgreind með tveimur bókstöfum eins og um getur í liðum 3 og 4.

- 0.4. Ef nauðsyn krefur (einkum fyrir gerðir yfirbyggingar sem um getur liðum 3.1 og 3.6 annars vegar og liðum 4.1 til 4.4 hins vegar) skal bæta við tveimur tölustöfum.

- 0.4.1. Mælt er fyrir um skrána með tölustöfum í 2. viðbæti við þennan viðauka.

- 0.5. Að því er varðar ökutæki til sérstakra nota skal gerð yfirbyggingar sem á að nota tengjast flokki ökutækisins.

1. Ökutæki sem tilheyra flokki M₁

Tilvísun	Kóði	Heiti	Skilgreining
1.1.	AA	Stallbakur	Ökutæki eins og skilgreint er í iðorði 3.1.1.1 í ISO-staðli 3833:1977, með a.m.k. fjórum hliðargluggum.
1.2.	AB	Hlaðbakur	Stallbakur samkvæmt skilgreiningu í 1.1 með lúgu að aftan.
1.3.	AC	Skutbifreið	Ökutæki eins og skilgreint er í iðorði 3.1.1.4 í ISO-staðli 3833:1977.
1.4.	AD	Ökutæki með tvennum dyrum (e. coupé)	Ökutæki eins og skilgreint er í iðorði 3.1.1.5 í ISO-staðli 3833:1977.
1.5.	AE	Blæjubifreið	Ökutæki eins og skilgreint er í iðorði 3.1.1.6 í ISO-staðli 3833:1977. Þó má blæjubifreið vera án dýra.
1.6.	AF	Fjölnota ökutæki	Ökutæki, önnur en AG og þau sem um getur í AA–AE, ætluð til flutninga á farþegum og farangri þeirra eða einstaka sinnum vörum, í einu rými.
1.7.	AG	Skutbifreið með pall	Ökutæki eins og skilgreint er í iðorði 3.1.1.4.1 í ISO-staðli 3833:1977. Þó skal farangursrýmið vera alveg aðskilið frá farþegarýminu. Að auki þarf viðmiðunarpunktur ökumannssætisins ekki að vera a.m.k. 750 mm yfir undirlaginu sem ökutækið stendur á.

2. Ökutæki sem tilheyra flokkum M₂ eða M₃

Tilvísun	Kóði	Heiti	Skilgreining
2.1.	CA	Einnar hæðar ökutæki	Ökutæki þar sem farþegarýmið er á einni hæð eða þannig komið fyrir að það sé ekki á tveimur hæðum þar sem önnur er yfir hinni.
2.2.	CB	Tveggja hæða ökutæki	Ökutæki eins og skilgreint er lið 2.1.6 í I. viðauka við tilskipun 2001/85/EB.
2.3.	CC	Einnar hæðar liðskipt ökutæki	Ökutæki eins og skilgreint er lið 2.1.3 í I. viðauka við tilskipun 2001/85/EB með eina hæð.
2.4.	CD	Tveggja hæða liðskipt ökutæki	Ökutæki eins og skilgreint er lið 2.1.3.1 í I. viðauka við tilskipun 2001/85/EB.

Tilvísun	Kóði	Heiti	Skilgreining
2.5.	CE	Einnar hæðar lággólfsökutæki	Ökutæki eins og skilgreint er lið 2.1.4 í I. viðauka við tilskipun 2001/85/EB með eina hæð.
2.6.	CF	Tveggja hæða lággólfsökutæki	Ökutæki eins og skilgreint er lið 2.1.4 í I. viðauka við tilskipun 2001/85/EB með tvær hæðir.
2.7.	CG	Liðskipt einnar hæðar lággólfsökutæki	Ökutæki sem sameinar tæknilegu eiginleikana í liðum 2.3 og 2.5.
2.8.	CH	Liðskipt tveggja hæða lággólfsökutæki	Ökutæki sem sameinar tæknilegu eiginleikana í liðum 2.4 og 2.6.
2.9.	CI	Einnar hæðar ökutæki, opið að ofan	Ökutæki sem er með þak að hluta til eða án þaks.
2.10.	CJ	Tveggja hæða ökutæki, opið að ofan	Ökutæki þar sem efri hæðin er með þak að hluta til eða án þaks.
2.11.	CX	Undirvagn strætisvagns	Ófullbúið ökutæki sem er eingöngu með grind með bitum eða rörum, aflrás, ása, sem fyrirhugað er að verði fullgert með yfirbyggingu, sem er sérsmíðuð fyrir þarfir flutningsaðilans.

3. Vélknúin ökutæki í flokkum N1, N2 eða N3

Tilvísun	Kóði	Heiti	Skilgreining
3.1.	BA	Vöruflutningabifreið	Ökutæki sem er hannað og smíðað eingöngu eða aðallega til að flytja vörur. Einnig getur það dregið eftirvagn.
3.2.	BB	Sendibifreið	Vöruflutningabifreið þar sem rýmið þar sem ökumaðurinn er og farmrýmið eru í einni einingu.
3.3.	BC	Dráttareining fyrir festivagna	Dráttarbifreið sem er hönnuð og smíðuð eingöngu eða aðallega til að draga festivagna.
3.4.	BD	Dráttarbifreið	Dráttarbifreið sem er hönnuð og smíðuð eingöngu til að draga eftirvagna aðra en festivagna.
3.5.	BE	Pallbíll	Ökutæki með hámarks massa sem er ekki yfir 3500 kg, þar sem sætin og farmrýmið eru ekki í einu rými.
3.6.	BX	Undirvagn með stýrishúsi eða undirvagn með vélarhlíf	Ófullbúið ökutæki sem er eingöngu með stýrishúsi (fullbúið eða að hluta til), grind, aflrás, ása, sem fyrirhugað er að verði fullgert með yfirbyggingu, sem er sérsmíðuð fyrir þarfir flutningsaðilans.

4. Ökutæki í flokki O

Tilvísun	Kóði	Heiti	Skilgreining
4.1.	DA	Festivagn	Eftirvagn sem er hannaður og smíðaður til þess að tengjast dráttareiningu eða hjólafléka þannig að verulegt lóðrétt álag sé á dráttarbifreiðinni eða hjólaflékanum. Tengið sem notað er fyrir samtengdu ökutækin skal samanstanda af tengipinna og dráttarstól.
4.2.	DB	Tengivagn	Eftirvagn með a.m.k. tveimur ásum, þar af a.m.k. einn stýranlegur: a) búinn dráttarbúnaði sem hreyfa má lóðrétt (miðað við eftirvagninn) og b) sem flytur minna en 100 daN sem lóðrétt stöðuálag yfir á dráttarbifreiðina.

Tilvísun	Kóði	Heiti	Skilgreining
4.3.	DC	Eftirvagn með miðlægum ási	Tengivagn þar sem ási eða ásum er komið fyrir nálægt þyngdarmiðju ökutækisins (með jafna hleðslu) þannig að aðeins lítið lóðrétt álag, ekki yfir 10% af hámarksmassa eftirvagns, þó mest 1000 daN (hvort sem er minna), færist yfir á dráttarbifreiðina.
4.4.	DE	Tengivagn með ósveigjanlegt dráttarbeisli	Tengivagn með einn ás eða ásaþóp sem er búinn dráttarbeisli, sem vegna hönnunar þess færir stöðuálag sem er ekki meira en 4000 daN yfir á dráttarbifreiðina, og sem fellur ekki undir skilgreininguna á eftirvagni með miðlægum ási. Tengið sem notað er fyrir samtengdu ökutækin skal ekki samanstanda af tengipinna og dráttarstól.

*1. viðbætur***Aðferð við athugun á því hvort hægt sé að flokka ökutæki sem torfærutæki****0. Almenn atriði**

- 0.1. Að því er varðar flokkun ökutækis sem torfærutækis skal beita aðferðinni sem lýst er í þessum viðbæti.

1. Prófunarskilyrði fyrir rúmfræðilegar mælingar

- 1.1. Ökutæki sem tilheyra flokkum M_1 eða N_1 skulu vera óhlaðin með mannslíkan sem samsvarar 50. hundraðshlutamarki karla í öikumannssæti og vera með kælivökva, smurolíu, eldsneyti og varahjól (ef það er sett í sem upprunalegur búnaður).

Í stað mannslíkansins má nota sambærilegan búnað með sama massa.

- 1.2. Ökutæki önnur en þau sem um getur í lið 1.1 skulu hlaðin að tæknilega leyfilegum hámarks massa með hleðslu.

Dreifing massans á ásana skal vera sem samsvarar verstu hugsanlegu tilvikum að því er varðar samræmi við viðkomandi viðmiðanir.

- 1.3. Láta skal tækniþjónustuna fá dæmigert ökutæki fyrir gerðina sem á að viðurkenna, í því ástandi sem tilgreint er í lið 1.1 eða 1.2. Ökutækið skal vera í kyrrstöðu og hjól þess skulu snúa beint fram.

Yfirborðið þar sem mælingin fer fram skal vera eins flatt og lárétt og hægt er (með hámark 0,5% halla).

2. Mæling á fláa að framan og aftan og á frihorni

- 2.1. Flái að framan skal mældur í samræmi við lið 6.10 í ISO-staðli 612:1978.

- 2.2. Flái að aftan skal mældur í samræmi við lið 6.11 í ISO-staðli 612:1978.

- 2.3. Frihorn skal mælt í samræmi við lið 6.9 í ISO-staðli 612:1978.

- 2.4. Við mælingar á fláa að aftan skal stilla undirakstursvörn að aftan, sem er með stillanlega hæð, í efri stöðuna.

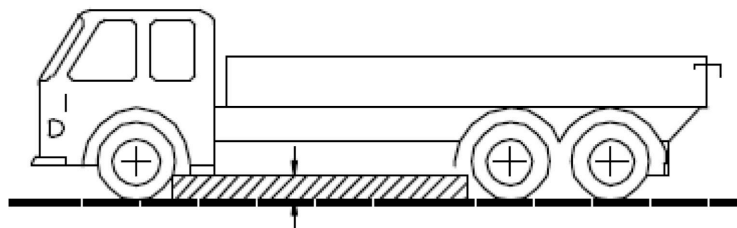
- 2.5. Ekki skal litið svo á að fyrirmælin í lið 2.4 feli í sér skyldu að grunnökutækið sé með undirakstursvörn að aftan sem upprunalegan búnað. Hins vegar skal framleiðandi grunnökutækisins tilkynna framleiðanda á næsta stigi um að ökutækið verði að vera í samræmi við kröfur um fláa að aftan ef það er búið undirakstursvörn að aftan.

3. Mæling á lágmarkshæð frá jörð

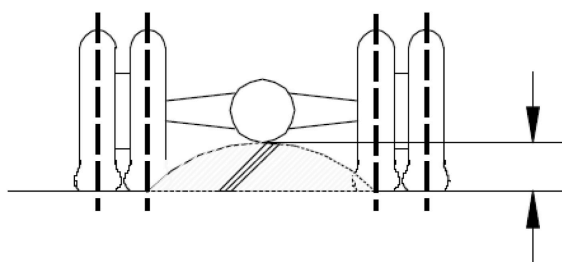
- 3.1. Lágmarkshæð frá jörð milli ása

- 3.1.1. „Lágmarkshæð frá jörð milli ása“: stysta fjarlægð milli jarðflatar og lægsta fasta punkts ökutækisins.

Við beitingu á skilgreiningunni skal miða við fjarlægð á milli aftasta áss fremri ásaþóps og fremsta áss aftari ásaþóps.

- 3.1.2. Enginn ósveigjanlegur hluti ökutækisins skal skaga út á skyggða svæðið á myndinni.
- 3.2. Lágmarkshæð frá jörð undir einum ás
- 3.2.1. „Lágmarkshæð frá jörð undir einum ás“: fjarlægð fyrir neðan hæsta punkt í boga hringi sem liggur gegnum miðju gripflatar hjólanna á einum ás (innri hjóla séu þau tvö) og snertir lægsta, fasta punkt ökutækisins á milli hjólanna.

- 3.2.2. Þar sem það á við skal mæla lágmarkshæð frá jörð fyrir hvern ás í ásaþópi.
4. **Klifurgeta**
- 4.1. „Klifurgeta“ er geta ökutækis til að fara upp halla.
- 4.2. Klifurgeta ófullbúinna og fullbúinna ökutækja í flokkum M2, M3, N2 og N3 skal athuguð með prófun.
- 4.3. Tækniþjónustan skal framkvæma prófunina á ökutæki sem er dæmigert fyrir þá gerð sem á að prófa.
- 4.4. Ef framleiðandinn óskar eftir því er heimilt, samkvæmt þeim skilyrðum sem tilgreind eru í XVI. viðauka, að sýna fram á klifurgetu ökutækjagerðar með sýndarprófun.
5. **Prófunarskilyrði og viðmiðanir fyrir staðist/ekki staðist**
- 5.1. Skilyrðin sem sett eru fram í lið 7.5 í I. viðauka við tilskipun 97/27/EB skulu gilda til 31. október 2014.
- Frá og með 1. nóvember 2014 gilda prófunarskilyrðin sem samþykkt eru með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 661/2009 (1) í samræmi við 14. gr. þeirrar reglugerðar.
- 5.2. Ökutæki skal fara upp hallann með jöfnum hraða án þess að neitt hjól renni til hliðar eða spóli.

(¹) Stjótið. ESB L 200, 31.7.2009, bls. 1.

*2. viðbætur***Tölustafir sem bætt er við kóðana sem notaðir eru fyrir mismunandi tegundir yfirbygginga**

- 01 Flatur pallur
 - 02 Skúffa
 - 03 Kassi
 - 04 Loftkæld yfirbygging með einangruðum veggjum og búnaði til að viðhalda hitastigi innra rýmis
 - 05 Loftkæld yfirbygging með einangruðum veggjum án búnaðar til að viðhalda hitastigi innra rýmis
 - 06 Með hliðartjöldum
 - 07 Með skiptanlega yfirbyggingu
 - 08 Fyrir gámaflutninga
 - 09 Ökutæki með krókheysi
 - 10 Sturtubíll
 - 11 Tankur
 - 12 Tankur ætlaður til flutninga á hættulegum farmi
 - 13 Ökutæki til flutninga á búfænaði
 - 14 Ökutæki til flutninga á ökutækjum
 - 15 Steypubíll
 - 16 Steypudæla
 - 17 Timburflutningar
 - 18 Sorpbíll
 - 19 Götusópur, gatna- og holræsaheinsun
 - 20 Loftdæla
 - 21 Ökutæki til flutninga á bátum
 - 22 Ökutæki til flutninga á svifflugum
 - 23 Ökutæki fyrir smásölu- eða sýningastarfsemi
 - 24 Björgunarbíll
 - 25 Stigabíll
 - 26 Kranabíll (annar en færanlegur lyftikrani eins og skilgreint er í 5. lið A-hluta II. viðauka)
 - 27 Körfubíll
 - 28 Borkrani
 - 29 Eftirvagn með lágu gólfi
 - 30 Glerflutningabíll
 - 31 Dælubifreið
 - 99 Yfirbygging sem er ekki talin í þessari skrá“
-

II. VIÐAUKI

Ákvæðum IV. viðauka við tilskipun 2007/46/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað fyrirsagnar IV. viðauka komi „**KRÖFUR VEGNA EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR ÖKUTÆKJA**“.
- 2) Í stað 43. liðar I. hluta IV. viðauka komi eftirfarandi:

„43	Hjól- og aurrhífabúnaður	Tilskipun 91/226/EEC	Stjtið. EB L 103, 23.4.1991, bls. 5.				x	x	x	x	x	x	x
-----	--------------------------	----------------------	--------------------------------------	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---

- 3) Í stað fyrirsagnar viðbætur við IV. viðauka komi „**Kröfur fyrir EB-gerðarviðurkenningu ökutækja í flokki M1 sem framleidd eru í litlum framleiðsluröðum, skv. 22. gr.**“.

III. VIÐAUKI

Ákvæðum IX. viðauka við tilskipun 2007/46/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur N2 (fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 2) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur N3 (fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 3) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur O1 og O2 (fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 4) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur O3 og O4 (fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 5) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur N2 (ófullbúin ökutæki)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 6) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur N3 (ófullbúin ökutæki)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 7) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur O1 og O2 (ófullbúin ökutæki)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 8) Í stað textans í lið 31 í „Síða 2 - Ökutækjaflokkur O3 og O4 (ófullbúin ökutæki)“ á fyrirmyndinni að samræmisvottorðinu komi eftirfarandi texti:
„31. Staðsetning lyftiáss/-ása: ...“
- 9) Textanum í skýringum varðandi IX. viðauka er breytt sem hér segir:
 - a) Síðasti málslíður skýringar a) falli brott.
 - b) Eftirfarandi málslíður bætist við skýringu e):
„Að því er varðar eftirvagn með miðlægum ási með stakan ás skal tilgreina lóðréttan fjarlægð milli lóðréttar áslínu tengisins og miðju ássins.“

IV. VIÐAUKI

Ákvæðum XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 43. liðar 2. viðbætur við XI. viðauka komi eftirfarandi:

„43	Hjól- og aurlífabúnaður	Tilskipun 91/226/EBE				x	x	x	x	x	x	x	x
-----	-------------------------	-------------------------	--	--	--	---	---	---	---	---	---	---	---

- 2) Í stað 43. liðar 4. viðbætur við XI. viðauka komi eftirfarandi:

„43	Hjól- og aurlífabúnaður	Tilskipun 91/226/EBE			x	x	x	x	x	x	x	x	x
-----	-------------------------	-------------------------	--	--	---	---	---	---	---	---	---	---	---

- 3) Eftirfarandi 6. viðbæti er skotið inn á eftir 5. viðbæti og á undan „Merking bókstafa“:

„6. viðbætur

Eftirvagnar fyrir þungaflutninga

Atriði	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnsýslufyrirmæli	Eftirvagn í flokki O ₄
3	Eldsneytisgeymar/undirakstursvörn að aftan	Tilskipun 70/221/EBE	X
4	Flötur fyrir skráningarmerki að aftan	Tilskipun 70/222/EBE	X
5	Stýriskraftur	Tilskipun 70/311/EBE	X
9	Hemlun	Tilskipun 71/320/EBE	X
10	Rafsegultruflanir (rafsegulsviðssamhæfi)	Tilskipun 72/245/EBE	X
18	Lögboðnar merkiplötur	Tilskipun 76/114/EBE	X
20	Uppsetning ljósa- og ljósmerkjabúnaðar	Tilskipun 76/756/EBE	A + N
21	Glitaugu	Tilskipun 76/757/EBE	X
22	Breiddarljós, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan, hemlalljósaker, hliðarljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað	Tilskipun 76/758/EBE	X
23	Stefnuljós	Tilskipun 76/759/EBE	X
24	Ljósaker við skráningarmerki að aftan	Tilskipun 76/760/EBE	X
28	Þokuljós að aftan	Tilskipun 77/538/EBE	X
29	Bakkljósaker	Tilskipun 77/539/EBE	X
36	Hítakerfi	Tilskipun 2001/56/EB	Á ekki við
42	Hliðarvörn	Tilskipun 89/297/EBE	A
43	Hjól- og aurlífabúnaður	Tilskipun 91/226/EBE	A

Atriði	Viðfangsefni	Tilvísun í stjórnáslufyrirmæli	Eftirvagn í flokki O ₄
46	Hjólbarðar	Tilskipun 92/23/EBE	I
48	Massar og mál	Tilskipun 97/27/EB	X
50	Tengingar	Tilskipun 94/20/EB	X
63	Almennt öryggi	Reglugerð (EB) nr. 661/2009	P/A ⁴

4) „Merking bókstafa“ er breytt sem hér segir:

a) í stað L-liðar komi eftirfarandi texti:

„L: Notkun á eingöngu við um sæti sem ætluð eru fyrir eðlilega notkun þegar ökutækinu er ekið á vegi. Að lágmarki er krafist festinga fyrir mjaðmabelti í aftursætum. Sæti sem ekki eru ætluð til notkunar þegar ökutækinu er ekið á vegi skulu auðkennd með skýrum hætti fyrir notendur, með táknmynd eða merki með viðeigandi texta.“

b) Eftirfarandi liður bætist við aftan við lið N/A:

„P/A: Þessi stjórnáslufyrirmæli gilda að hluta til. Nákvæmt gildissvið er ákvarðað með framkvæmdar-ráðstöfunum reglugerðar (EB) nr. 661/2009.“

c) Eftirfarandi liður bætist við aftan við H-lið:

„I: Hjólbarðar skulu gerðarviðurkenndir samkvæmt kröfum reglugerðar efnahagsnefndar Sp fyrir Evrópu nr. 54 jafnvel þótt hámarkshönnunarhraði ökutækisins sé undir 80 km/klst.

Burðargetuna má leiðrétta með tilliti til hámarkshönnunarhraða eftirvagnsins í samræði við hjólbarða-framleiðandann.“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/31

frá 14. júlí 2011

um leiðréttingu á tilskipun 2010/19/ESB um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum varðandi hjól- og aurlífabúnað á tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, á tilskipun ráðsins 91/226/EEB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB að því er varðar breytingu á viðaukunum við tilskipun 2007/46/EB (*)

(2011/415/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,
með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB frá 5. september 2007 um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 39. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mistök voru gerð við samþykkt tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 2010/19/ESB frá 9. mars 2010 um breytingu, að því er varðar aðlögun að tækniframförum varðandi hjól- og aurlífabúnað á tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, á tilskipun ráðsins 91/226/EEB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB ⁽²⁾. Tilskipun 2010/19/ESB innleiddi samræmdar kröfur að því er varðar hjól- og aurlífar fyrir alla ökutækjaflokka sem falla undir tilskipun 91/226/EEB ⁽³⁾. Til samræmis við það var IV. og XI. viðauka við tilskipun 2007/46/EB einnig breytt með þeirri tilskipun í því skyni að laga þá að tækniframförum. Þar sem þessum viðaukum hafði þegar verið skipt út með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1060/2008 frá 7. október 2008 um að skipta út I., III., IV., VI., VII., XI. og XV. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/46/EB um ramma um viðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra og á kerfum, íhlutum og aðskildum tækni-

einingum sem ætlaðar eru í slík ökutæki (rammatilskipun) ⁽⁴⁾, og breytt með ýmsum reglugerðum, hefði einnig átt að gera síðari breytingar með reglugerð. Því er rétt, í þágu lagalegs skýrleika, að leiðrétta tilskipun 2010/19/ESB.

- 2) Því ber að fella brott 2. gr. tilskipunar 2010/19/ESB.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit tækninefndarinnar um vélknúin ökutæki.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæði 2. gr. tilskipunar 2010/19/ESB falli brott.

2. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Gjört í Brussel, 14. júlí 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel Barroso

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 185, 15.7.2011, bls. 76. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2012 frá 30. apríl 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 50, 13.9.2012, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 263, 9.10.2007, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 72, 20.3.2010, bls. 17.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 103, 23.4.1991, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 292, 31.10.2008, bls. 1.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/32

frá 28. júní 2010

um viðurkenningu á Ísrael að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskirteinum (*)

(tilkynnt með númeri C(2010) 4227)

(2010/361/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽¹⁾ einkum 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af bréfi, 13. maí 2005, frá yfirvöldum á Kýpur þar sem óskað er eftir viðurkenningu á Ísrael til þess að viðurkenna atvinnuskirteini sem það land gefur út,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Aðildarríkin geta ákveðið að árita atvinnuskirteini farmanna, sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni að viðkomandi þriðja land fullnægi kröfum alþjóðasamþykktar um viðmiðanir að því er varðar menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna, 1978, með áorðnum breytingum, (STCW-samþykktin) sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) hefur samþykkt.

2) Framkvæmdastjórnin hefur, að beiðni yfirvalda á Kýpur, metið kerfi fyrir menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Ísrael til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar til gagnaöflunar sem sérfræðingar á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu önnuðust í mars 2007.

3) Í þeim tilvikum sem annmarkar komu í ljós við mat á reglufylgni við STCW-samþykktina, létu yfirvöld í

Ísrael framkvæmdastjórninni í té viðeigandi, umbeðnar upplýsingar og sönnunargögn að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þessara annmarka.

4) Þeir ágallar sem eftir standa, að því er varðar verklagsreglur um þjálfun og útgáfu skirteina farmanna, varða aðallega skort á lagaákvæðum í tengslum við minniháttar þætti þjálfunarinnar, sem veitt er af hálfu mennta- og þjálfunarstofnana fyrir farmenn, skilgreiningu viðeigandi markmiða vegna beitingar gæðastaðlakerfis og þjálfunarkrafna í tengslum við aðferðir sem einstaklingar beita til að komast af og notkun björgunarfara. Yfirvöld í Ísrael hafa því verið hvött til að grípa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin í Ísrael samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

5) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Ísrael og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Ísrael uppfyllir viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og á sama tíma hefur landið gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini og skal því viðurkennt af hálfu Sambandsins.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ísrael hefur verið viðurkennt, að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna, í því skyni að viðurkenna atvinnuskirteini sem það land gefur út.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 161, 29.6.2010, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 35.

(¹) Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem aðildarríkjunum hefur verið tilkynnt um hana.

Gjört í Brussel 28. júní 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/33

frá 28. júní 2010

um viðurkenningu á Alsír að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskirteinum (*)

(tilkynnt með númeri C(2010) 4226)

(2010/363/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarksþjálfun sjómanna⁽¹⁾ einkum 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af bréfi, 13. maí 2005, frá yfirvöldum á Kýpur þar sem óskað er eftir viðurkenningu á Alsír til þess að viðurkenna atvinnuskirteini sem það land gefur út,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta ákveðið að árita atvinnuskirteini farmanna, sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni að viðkomandi þriðja land fullnægi kröfum alþjóðasamþykktar um viðmiðanir að því er varðar menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna, 1978, með áorðnum breytingum, (STCW-samþykktin) sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) hefur samþykkt.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur, að beiðni yfirvalda á Kýpur, metið kerfi fyrir menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Alsír til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar til gagnaöflunar sem sérfræðingar á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu önnuðust í september 2006.
- 3) Í þeim tilvikum sem annmarkar komu í ljós við mat á reglufylgni við STCW-samþykktina, létu yfirvöld í Alsír framkvæmdastjórninni í té viðeigandi, umbeðnar upplýsingar og sönnunargögn að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þessara annmarka.
- 4) Þeir ágallar sem eftir standa, að því er varðar verklagsreglur um þjálfun og útgáfu skirteina farmanna, varða aðallega skort á lagaákvæðum í tengslum við notkun herma og ótvírætt samræmi á milli heita á atvinnuskirteinum í Alsír og nokkurra þjálfunarkrafna STCW-

samþykktarinnar og tengds kóða. Yfirvöld í Alsír hafa því verið hvött til að grípa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin í Alsír samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

- 5) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Alsír og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Alsír uppfyllir viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og á sama tíma hefur landið gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini og skal því viðurkennt af hálfu Sambandsins.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Alsír hefur verið viðurkennt, að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna, í því skyni að viðurkenna atvinnuskirteini sem það land gefur út.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem aðildarríkjunum hefur verið tilkynnt um hana.

Gjört í Brussel 28. júní 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 163, 30.6.2010, bls. 42. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 56, 4.10.2012, bls. 35.

(1) Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/34

frá 22. nóvember 2010

um viðurkenningu á Srí Lanka að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skírteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskírteinum (*)

(tilkynnt með númeri C(2010) 7963)

(2010/704/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna⁽¹⁾ einkum 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af bréfi, 13. maí 2005, frá yfirvöldum á Kýpur þar sem óskað er eftir viðurkenningu á Srí Lanka til þess að viðurkenna atvinnuskírteini sem það land gefur út,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta ákveðið að árita atvinnuskírteini farmanna, sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni að viðkomandi þriðja land fullnægi kröfum alþjóðasamþykktar um viðmiðanir að því er varðar menntun og þjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna, 1978, með áorðnum breytingum, (STCW-samþykktin) sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) hefur samþykkt.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur, að beiðni yfirvalda á Kýpur, metið kerfi fyrir menntun, þjálfun og útgáfu skírteina farmanna á Srí Lanka til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skírteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar til gagnaöflunar, sem sérfræðingar á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu önnuðust í nóvember 2006.
- 3) Í þeim tilvikum sem annmarkar komu í ljós við mat á reglufylgni við STCW-samþykktina, létu yfirvöld á Srí Lanka framkvæmdastjórninni í té viðeigandi, umbeðnar upplýsingar og sönnunargögn að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þessara annmarka.
- 4) Nokkrir ágallar sem eftir standa, að því er varðar fæinatriði í innlendum verklagsreglum um menntun, þjálfun

og útgáfu skírteina farmanna, varða einkum skort á sérstöðum lagaákvæðum um menntun og hæfi kennara, notkun herma sem og skort á hönnun og prófun æfinga fyrir herma í einni af mennta- og þjálfunarstofnunum fyrir farmenn sem voru skoðaðar. Yfirvöld á Srí Lanka hafa því verið hvött til að grípa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin á Srí Lanka samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skírteina farmanna.

- 5) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda á Srí Lanka og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Srí Lanka uppfyllir viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar. Srí Lanka hefur einnig gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skírteini og skal því viðurkennt af hálfu Sambandsins.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Srí Lanka hefur verið viðurkennt, að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skírteina farmanna, í því skyni að viðurkenna atvinnuskírteini sem það land gefur út.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. nóvember 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 306, 23.11.2010, bls. 77. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 35.

(¹) Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/35

frá 22. nóvember 2010

um afturköllun viðurkenningar á Georgíu að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskirteinum (*)

(tilkynnt með númeri C(2010) 7966)

(2010/705/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽¹⁾ einkum 2. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af endurmati framkvæmdastjórnarinnar, skv. 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2008/106/EB, á reglufylgni Georgíu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta ákveðið að árita atvinnuskirteini farmanna, sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni að viðkomandi þriðja land fullnægi kröfum alþjóðasamþykktar um viðmiðanir að því er varðar menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna, 1978, með áorðnum breytingum, (STCW-samþykktin) sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) hefur samþykkt.
- 2) Georgía hefur verið viðurkennt innan Evrópusambandsins, samkvæmt þeirri málsmeðferð sem var ákvörðuð með c-lið 3. mgr. 18. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/25/EB frá 4. apríl 2001 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽²⁾, þar sem viðurkenning á georgískum skirteinum af hálfu Ítalíu og Grikklands er birt í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins ⁽³⁾ og gilda þau því áfram í samræmi við 5. mgr. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, þrátt fyrir það að tilskipun 2001/25/EB hafi verið felld úr gildi.
- 3) Framkvæmdastjórnin hefur metið kerfi fyrir menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Georgíu, í samræmi við 1. mgr. 21. gr. tilskipunar 2008/106/EB, til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari áfram að kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið, sem var byggt á niðurstöðum skoðunar til gagnaöflunar, sem sérfræðingar á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu önnuðust í september 2006, leiddi í ljós nokkra annmarka.

- 4) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins á reglufylgni.

- 5) Því næst óskaði framkvæmdastjórnin eftir því bréflega við yfirlönd í Georgíu, 27. febrúar 2009 og 23. mars 2010, að þau legðu fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið fullnægjandi bót á þeim annmörkum sem komu í ljós við matið.

- 6) Í þeim tilvikum sem annmarkar höfðu komið í ljós við mat á reglufylgni við STCW-samþykktina, létu yfirlönd í Georgíu framkvæmdastjórninni í té umbeðnar upplýsingar bréflega, 1. maí 2009, 12. janúar 2010, 17. febrúar 2010 og 14. apríl 2010, um framkvæmd aðgerða til að ráða bót á þessum annmörkum.

- 7) Mat framkvæmdastjórnarinnar á svörum yfirvalda í Georgíu leiddi í ljós að upplýsingar sem voru veittar varða einungis mjög lítinn hluta annmarkanna og samtímis kom í ljós að ekki var búið að ráða bót á meirihluta annmarkanna sem voru tilgreindir í mati á reglufylgni. Þessir annmarkar varða ýmsa þætti STCW-samþykktarinnar og einkum skort á innlendum ákvæðum um framkvæmd sumra krafna STCW-samþykktarinnar, t.d. hvað varðar innleiðingu gæðastaðlakerfis og notkun herma, virkni gæðastaðlakerfisins, bæði hjá stjórnvaldinu og nokkrum mennta- og þjálfunarstofnunum fyrir farmenn, eftirlit stjórnvaldsins með þessum stofnunum sem og fjölmargar kröfur um skirteinisútgáfu, bæði í tengslum við þilfar og vélarúm.

- 8) Þetta ósamræmi hefur áhrif á ýmis meginákvæði STCW-samþykktarinnar og hætta er á að það hafi áhrif á heildarhæfni farmanna með skirteini sem eru gefin út í Georgíu.

- 9) Niðurstaða mats á reglufylgni og upplýsingum frá yfirlöndum í Georgíu sýnir að Georgía uppfyllir ekki að öllu leyti viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og skal því viðurkenning Evrópusambandsins á landinu afturkölluð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 306, 23.11.2010, bls. 78. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 35.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 136, 18.5.2001, bls. 17.

⁽³⁾ Stjtið. C 268, 7.11.2003, bls. 7 og stjtið. C 85, 7.4.2005, bls. 8.

- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

Gjört í Brussel 22. nóvember 2010.

1. gr.

Viðurkenning á Georgíu, sem var veitt í samræmi við c-lið 3. mgr. 18. gr. tilskipunar 2001/25/EB er afturkölluð, að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna, í því skyni að viðurkenna atvinnuskirteini sem það land gefur út.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/36

frá 27. apríl 2011

um viðurkenningu á Túnis að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna til viðurkenningar á atvinnuskirteinum (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 2754)

(2011/259/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarksþjálfun sjómanna ⁽¹⁾ einkum 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af bréfi, 9. mars 2006, frá yfirvöldum í Frakklandi þar sem óskað er eftir viðurkenningu á Túnis til þess að viðurkenna atvinnuskirteini sem það land gefur út,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta ákveðið að árita atvinnuskirteini farmanna, sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni að viðkomandi þriðja land fullnægi kröfum alþjóðasamþykktar um viðmiðanir að því er varðar menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna, 1978, með áorðnum breytingum, (STCW-samþykktin) sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) hefur samþykkt.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur, að beiðni yfirvalda í Frakklandi, metið kerfi fyrir menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Túnis til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar til gagnaöflunar sem sérfræðingar á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu önnuðust í apríl 2007.
- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins á reglufylgni.
- 4) Því næst óskaði framkvæmdastjórnin eftir því bréflaga við yfirvöld í Túnis, 28. janúar 2009, að þau legðu fram

sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á þeim annmörkum sem komu í ljós við matið.

- 5) Yfirvöld í Túnis létu í té umbeðnar upplýsingar bréflaga, 25. nóvember 2009, ásamt sönnunargögnum að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á öllum þeim annmörkum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.
- 6) Niðurstaða mats á reglufylgni og mats á upplýsingum frá yfirvöldum í Túnis sýnir að Túnis uppfyllir viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og á sama tíma hefur landið gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini og skal því viðurkennt af hálfu Sambandsins.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Túnis hefur verið viðurkennt, að því er varðar menntun, þjálfun og útgáfu skirteina farmanna, í því skyni að viðurkenna atvinnuskirteini sem það land gefur út.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. apríl 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 110, 29.4.2011, bls. 34. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 35.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

**Skrá yfir viðeigandi skirteini sem eru viðurkennd samkvæmt þeirri málsmeðferð sem 2012/EES/67/37
mælt er fyrir um í 3. mgr. 18. gr. tilskipunar 2001/25/EB um lágmarkspjálfun sjómanna (*)**

(Staðan 17. febrúar 2003)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
NL	Búlgaría, Víetnam, Pakistan, Suður-Afríka, Kína	Skipstjóri á öllum skipum Skipstjóri á skipum < 3 000 BT Yfirstýrimaður á öllum skipum Yfirstýrimaður á skipum < 3 000 BT Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt Yfirstýrimaður á öllum skipum Yfirvélstjóri á skipum < 3 000 BT Annar vélstjóri á öllum skipum Annar vélstjóri á skipum < 3 000 kW Vélstjóri sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt Fjarskiptamaður, almenn réttindi Fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi
NL	Hong Kong, Singapúr	Skipstjóri á öllum skipum Skipstjóri á skipum < 3 000 BT Yfirstýrimaður á öllum skipum Yfirstýrimaður á skipum < 3 000 BT Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt Yfirvélstjóri á öllum skipum Yfirvélstjóri á skipum < 3 000 BT Annar vélstjóri á öllum skipum Annar vélstjóri á skipum < 3 000 kW Vélstjóri sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt Fjarskiptamaður, almenn réttindi Fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi
NL	Filippseyjar, Kanada, Indland, Lettland, Nýja- Sjáland, Rúmenía, Astralía, Króatía, Eistland, Indónesía, Rússland, Pólland, Litháen, Úkraína	Skipstjóri á öllum skipum Skipstjóri á skipum < 3 000 BT Yfirstýrimaður á öllum skipum Yfirstýrimaður á skipum < 3 000 BT Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á öllum skipum (1) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt < 3 000 BT Yfirvélstjóri á öllum skipum Yfirvélstjóri á skipum < 3 000 BT Annar vélstjóri á öllum skipum Annar vélstjóri á skipum < 3 000 kW Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt Fjarskiptamaður, almenn réttindi Fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi Samsvarandi áritun til viðurkenningar verður gefin út af hálfu NL

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB C 268, 7.11.2003, bls. 7. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins* nr. 56, 4.10.2012, bls. 35.

(¹) Holland og Bretland hafa ekki viðurkennt einstaka sjómanskóla og kusu að viðurkenna alla sjómanskóla sem hlutaðeigandi þriðju lönd hafa viðurkennt.

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
UK	Ástralía	Annar stýrimaður, 1. flokkur Yfirstýrimaður, 1. flokkur Skipstjóri, 1. flokkur Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, gufuafll/aflvél eða hvorttveggja Annar vélstjóri gufuafll/aflvél eða hvorttveggja Yfirvélstjóri gufuafll/aflvél eða hvorttveggja
UK	Nýja-Sjáland	Annar stýrimaður Yfirstýrimaður Skipstjóri Vélstjóri, 1. flokkur Vélstjóri, 2. flokkur Vélstjóri, vaktvélstjóri
UK	Singapúr	Yfirstýrimaður í innanlandssiglingum Skipstjóri í innanlandsiglingum, undir 500 BT að stærð Yfirstýrimaður Skipstjóri Annar vélstjóri, undir 750 kW Yfirvélstjóri, undir 3 000 kW Yfirvélstjóri > 3 000 kW
UK	Malta	Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á öllum skipum sem takmarkast ekki við strandsiglingar Yfirstýrimaður á skipi sem er 3 000 BT eða stærra Yfirstýrimaður á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð Skipstjóri á skipi sem er 3 000 BT eða stærra Skipstjóri á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipi, sem er undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum Skipstjóri á skipi, sem er undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt í mönnuðu vélarúmi eða settur vaktvélstjóri í vélarúmi, sem er ómannað tímabundið, á skipi knúnu 750 kW aðalvél eða stærri Annar vélstjóri á skipi sem er knúið 3 000 kW aðalvél eða stærri Yfirvélstjóri á skipi sem er knúið 750 til 3 000 kW aðalvél Yfirvélstjóri á skipi sem er knúið 3 000 kW aðalvél eða stærri
UK	Filippseyjar	Þriðji stýrimaður Annar stýrimaður Yfirstýrimaður Skipstjóri Fjórði vélstjóri Þriðji vélstjóri Annar vélstjóri Yfirvélstjóri

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
UK	Kanada	Skipstjóri Skipstjóri í meðallöngum sjóferðum Skipstjóri í innanlandssiglingum Fyrsti stýrimaður í meðallöngum sjóferðum Fyrsti stýrimaður í innanlandssiglingum Vaktstöðustýrimaður í sjóferðum án takmarkana Vélstjóri, 1. flokkur, vélskip Vélstjóri, 1. flokkur, gufuskip Vélstjóri, 2. flokkur, vélskip Vélstjóri, 2. flokkur, gufuskip Vélstjóri, 3. flokkur, vélskip Vélstjóri, 3. flokkur, gufuskip Vélstjóri, 4. flokkur, vélskip Vélstjóri, 4. flokkur, gufuskip
UK	Eistland	Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum 500 BT eða stærri Yfirstýrimaður á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð Skipstjóri á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð Yfirstýrimaður á skipi sem er 3 000 BT eða stærra Skipstjóri á skipi sem er 3 000 BT eða stærra Vélstjóri sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, 750 kW eða meira Annar vélstjóri, undir 3 000 kW Yfirvélstjóri, undir 3 000 kW Annar vélstjóri, 3 000 kW eða meira Yfirvélstjóri, 3 000 kW eða meira
UK	Pólland	Yfirmaður á vakt Yfirstýrimaður < 3 000 BT Yfirstýrimaður > 3 000 BT Skipstjóri < 3 000 BT Skipstjóri > 3 000 BT Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt Annar vélstjóri < 3 000 kW Annar vélstjóri > 3 000 kW Yfirvélstjóri < 3 000 kW Yfirvélstjóri > 3 000 kW
UK	Suður-Afrika	Skipstjóri, strandsiglingar < 500 BT Yfirstýrimaður, strandsiglingar < 500 BT Yfirmaður á þilfari Skipstjóri Stýrimaður Vélstjóri Annar vélstjóri Yfirvélstjóri
UK	Indland	Annar stýrimaður, 3. flokkur Yfirstýrimaður, 2. flokkur Skipstjóri, 1. flokkur Vélstjóri, 4. flokkur Vélstjóri, 2. flokkur Vélstjóri, 1. flokkur

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
UK	Bandaríkin	Skipstjóri (úthafssiglingar) Skipstjóri (strandsiglingar) Yfirstýrimaður (úthafssiglingar) Yfirstýrimaður (strandsiglingar) Annar og þriðji stýrimaður (úthafssiglingar) Annar og þriðji stýrimaður (strandsiglingar) Skipstjóri (úthafssiglingar), < 3 000 BT Skipstjóri (strandsiglingar), < 3 000 BT Stýrimaður (úthafssiglingar), < 3 000 BT Stýrimaður (strandsiglingar), < 3 000 BT Yfirvélstjóri Fyrsti aðstoðarvélstjóri Annar aðstoðarvélstjóri Þriðji aðstoðarvélstjóri
UK	Hong Kong	Vaktstýrimaður, 3. flokkur Yfirstýrimaður, 2. flokkur Skipstjóri, 1. flokkur Vélstjóri, 3. flokkur Vélstjóri, 2. flokkur Vélstjóri, 1. flokkur
UK	Búlgaría	Þriðji stýrimaður Annar stýrimaður Yfirstýrimaður Skipstjóri Fjórði vélstjóri Þriðji vélstjóri Annar vélstjóri Yfirvélstjóri
UK	Rúmenía	Þriðji stýrimaður Annar stýrimaður Yfirstýrimaður Skipstjóri Þriðji vélstjóri Annar vélstjóri Fyrsti aðstoðarvélstjóri Yfirvélstjóri

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skírteini
UK	Jamaíka	Skírteini skipstjóra, 1. flokkur Skírteini yfirstýrimanns, 2. flokkur Skírteini yfirmanns á vakt, 3. flokkur Skírteini yfirvélstjóra, 1. flokkur Skírteini yfirvélstjóra, 2. flokkur Skírteini yfirmanns sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, 3. flokkur
UK	Mýanmar	Skipstjóri, 4. flokkur (innanlandssiglingarar) Skipstjóri, < 3 000 BT, í strandsiglingum Stýrimaður (innanlandssiglingar), 5. flokkur Yfirstýrimaður, < 3 000 BT, í strandsiglingum Skipstjóri, < 500 BT, í strandsiglingum Yfirvélstjóri Annar vélstjóri Yfirvélstjóri, < 3 000 kW, að loknum 12 mánaða siglingatíma Vélstjóri, 3. flokkur Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt Annar vélstjóri, < 3 000 kW, að loknum 12 mánaða siglingatíma
UK	Lettland	Skipstjóri á skipum sem eru allt að 20 BT að stærð Skipstjóri á skipum sem eru allt að 200 BT að stærð Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru allt að 500 BT að stærð Skipstjóri á skipum sem eru allt að 500 BT að stærð Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru allt að 500 BT að stærð Yfirstýrimaður á skipum sem eru allt að 3 000 BT að stærð Skipstjóri á skipum sem eru allt að 3 000 BT að stærð Yfirstýrimaður á skipum yfir 3 000 BT Skipstjóri á skipum yfir 3 000 BT að stærð Aðstoðarvélstjóri, < 300 kW Vélstjóri á skipum sem eru knúin allt að 300 kW aðalvél Vélstjóri sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt á skipum sem eru knúin allt að 750 kW aðalvél Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin allt að 750 kW aðalvél Vélstjóri sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt á skipum sem eru knúin aðalvél yfir 750 kW Annar vélstjóri á skipum sem eru knúin allt að 3 000 kW aðalvél Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin allt að 3 000 kW aðalvél Vélstjóri kælivélbúnaðar Rafvirki, 3. flokkur Rafvirki, 2. flokkur Rafvirki, 1. flokkur GMDSS GOC Fjarskiptarafeindavirki, 2. flokkur Fjarskiptarafeindavirki, 1. flokkur

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skírteini
UK	Króatía	Skipstjóri og yfirmenn á þilfari (ótakmarkað): Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum 500 BT eða stærri Yfirstýrimaður á skipum sem er 3 000 BT eða stærra Yfirstýrimaður á skipum sem eru allt að 3 000 BT að stærð Skipstjóri á skipum sem eru allt að 3 000 BT að stærð Skipstjóri og yfirmenn á þilfari (strandsiglingar): Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru undir 500 BT að stærð og sigla á farsviði 3 Skipstjóri á skipum, sem eru allt að 500 BT að stærð, á farsviði 3 Vélstjórar Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt á skipum sem eru knúin 750 kW aðalvél eða stærri Annar vélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél
UK	Rússland	Vélstjóri, 3. flokkur/A Vélstjóri, 3. flokkur Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, þ.m.t. 12 mánuðir á skipum sem eru með aðalvél sem er ekki undir 750 kW Hefur lokið skriflegu og munnlegu MQC-prófi með tilskildum árangri
UK	Litháen	Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT eða stærri Yfirstýrimaður á skipum sem eru 3 000 BT eða stærri Skipstjóri á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð Vaktstýrimaður á skipum undir 500 BT að stærð Skipstjóri á skipum sem eru undir 500 BT að stærð Vaktstýrimaður á skipum sem eru undir 500 BT að stærð Yfirvélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira Annar vélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira Yfirvélstjóri á skipum með 750 til 3 000 kW knúningsafl Annar vélstjóri á skipum með 750 til 3 000 kW knúningsafl Vaktstöðuvélstjóri á skipum með 750 kW knúningsafl eða meira

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skírteini
UK	Úkraína	Skírteini yfirmanna á þilfari: — Siglingafræðingur í stuttum sjóferðum: Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt, ótakmarkað Yfirstýrimaður á skipum, sem eru undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum — Siglingafræðingur, úthafssiglingar: Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt, ótakmarkað Yfirstýrimaður, ótakmarkað Yfirstýrimaður á skipum, sem eru undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum — Skipstjóri í stuttum sjóferðum: Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt, ótakmarkað Yfirstýrimaður, ótakmarkað Yfirstýrimaður á skipum, sem eru undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum — Skipstjóri, úthafssiglingar: Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt, ótakmarkað Yfirstýrimaður, ótakmarkað Skipstjóri, ótakmarkað Skírteini vélstjórnarmanna: — Vélstjóri, 3. flokkur Vaktvélstjóri, ótakmarkað Annar vélstjóri, undir 3 000 kW — Vélstjóri, 2. flokkur Vaktvélstjóri, ótakmarkað Annar vélstjóri, ótakmarkað Yfirvélstjóri, undir 3 000 kW — Vélstjóri, 1. flokkur Vaktvélstjóri, ótakmarkað Annar vélstjóri, ótakmarkað Yfirvélstjóri, ótakmarkað
UK	Tékkland	Þilfar: Skipstjóri < 3 000 BT, ótakmarkað, regla II/2 — 2. hluti Skipstjóri ≥ 3 000 BT, ótakmarkað, regla II/2 — 1. hluti Yfirstýrimaður < 3 000 BT, ótakmarkað, regla II/2 — 2. hluti Skipstjóri ≥ 3 000 BT, ótakmarkað, regla II/2 — 1. hluti Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt, ≥ 500 BT, ótakmarkað, regla II/1 Vélarúm: Yfirvélstjóri (2), < 3 000 kW, ótakmarkað, regla III/3 Yfirvélstjóri, ≥ 3 000 kW, ótakmarkað, regla III/2 Annar vélstjóri, < 3 000 kW, ótakmarkað, regla III/3 Annar vélstjóri, ≥ 3 000 kW, ótakmarkað, regla III/2 Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, ≥ 3 000 kW, ótakmarkað, regla III/1
FR	Búlgaría, Rúmenía, Indland, Pólland, Madagaskar, Filippseyjar, Kanada, Hong Kong, Singapúr	Vaktstýrimaður (ótakmarkað) Vaktvélstjóri (ótakmarkað) Annar vélstjóri (ótakmarkað) Yfirvélstjóri (ótakmarkað) Annar stýrimaður (ótakmarkað) Skipstjóri (ótakmarkað) Fjarskiptamaður

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skírteini
FR	Senegal	Vaktstýrimaður (ótakmarkað) Annar stýrimaður, skip undir 3 000 BT Skipstjóri, skip 3 000 BT Vaktvélstjóri (ótakmarkað) Annar vélstjóri, skip 3 000 kW Yfirvélstjóri, skip 3 000 kW
D	Ástralía, Eistland, Indland, Kanada, Króatía, Lettland, Litháen, Mýanmar, Filippseyjar, Pólland, Rúmenía, Rússland, Singapúr, Úkraína, Bandaríkin	Ýmsar tegundir atvinnuskírteina, gefin út í samræmi við STCW-samþykktina, með síðari breytingum. Handhöfum gildra skírteina er heimilt að starfa um borð í skipum sem sigla undir þýskum fána í þeim störfum og á því sviði sem takmarkanir segja til um (ef við á) og kemur fram á frumriti skírteinis þeirra. Undantekning: Skipstjóraskírteini verða viðurkennd sem yfirstýrimannsskírteini ⁽³⁾
DK	Brasilía, Kanada, Króatía, Eistland, Litháen, Filippseyjar, Pólland, Lettland, Rússland, Singapúr, Úkraína, Bandaríkin	Danska siglingastofnunin viðurkennir gild atvinnuskírteini sem eru árituð í samræmi við STCW-samþykktina. Hins vegar mun viðkomandi staða sem fram kemur á danska viðurkenningarskírteini (COR) endurspeglar stöðu yfirmanns á um borð í viðkomandi skipi samkvæmt ósk útgerðarmanna, sem þýðir að staðan á viðurkenningarskírteininu getur verið lægri en um getur á upprunalega skírteininu. Ekki er hægt að gefa út viðurkenningarskírteini í stöðu skipstjóra
IT	Rúmenía	Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Annar stýrimaður (vakthafandi) (regla II/1) Þriðji stýrimaður (vakthafandi) (regla II/1) Fjarskiptamaður, almenn réttindi Fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi Yfirvélstjóri Fyrsti vélstjóri Annar vélstjóri Þriðji vélstjóri
IT	Lettland	Skipstjóri á skipum, sem eru allt að 20 BT að stærð, í strandsiglinum (regla II/3) Skipstjóri á skipum, sem eru allt að 200 BT að stærð, í strandsiglinum (regla II/3) Vaktstýrimaður á skipum, sem eru allt að 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Skipstjóri á skipum, sem eru allt að 500 BT að stærð, í strandsiglinum (regla II/3) Vaktstýrimaður á skipum yfir 500 BT að stærð, ótakmarkað farsvið (regla II/1) Yfirstýrimaður á skipum, sem eru allt að 3 000 BT að stærð, ótakmarkað farsvið (regla II/2) Skipstjóri á skipum, sem eru allt að 3 000 BT að stærð, ótakmarkað farsvið (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum yfir 3 000 BT að stærð, ótakmarkað farsvið (regla II/2) Skipstjóri á skipum yfir 3 000 BT að stærð (úthafsskipstjóri), ótakmarkað farsvið (regla II/2) Yfirvélstjóri á skipum með allt að 750 kW vél (regla III/3) Vaktvélstjóri á skipum með 750 kW aðalvél eða stærri (regla III/1) Annar vélstjóri á skipum með allt að 3 000 kW vél (regla III/3) Yfirvélstjóri á skipum með allt að 3 000 kW vél (regla III/3) Annar vélstjóri á skipum með 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum með 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Fjarskiptamenn (regla IV/2)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
IT	Filippseyjar	Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Annar stýrimaður (regla II/1) Þriðji stýrimaður (regla II/1) Yfirvélstjóri (regla III/2) Annar vélstjóri (regla III/2) Þriðji vélstjóri (regla III/1) Fjórði vélstjóri (regla III/1)
IT	Pólland	Hafskip — Öll skip sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri: Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vakt (regla II/1) Hafskip — Skip sem eru undir 3 000 BT að stærð en yfir 500 BT að stærð: Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Fjarskiptamaður Öll skip með 3 000 kW vél eða stærri: Vélstjóri á vakt Annar vélstjóri Yfirvélstjóri Öll skip með 750 kW vél eða stærri en undir 3 000 kW vél: Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt Annar vélstjóri Yfirvélstjóri
IT	Búlgaría	Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Annar stýrimaður Þriðji stýrimaður Yfirvélstjóri Annar vélstjóri Þriðji vélstjóri Fjórði vélstjóri Fjarskiptamaður
IT	Singapúr	Yfirmaður á þilfari, 1. flokkur (Skipstjóri) (regla II/1) Yfirmaður á þilfari, 2. flokkur (Skipstjóri) (regla II/1) Yfirmaður á þilfari, 3. flokkur (fjarskiptamaður) Vélstjóri, 1. flokkur Vélstjóri, 2. flokkur Vélstjóri, 3. flokkur

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
IT	Eistland	Skipstjóri á skipi sem er 3 000 BT að stærð eða stærra (regla II/2) Skipstjóri á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipi sem er 3 000 BT að stærð eða stærra (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/1) Yfirvélstjóri, 3 000 kW eða meira (regla III/2) Yfirvélstjóri sem er undir 3 000 kW að stærð (regla III/3) Annar vélstjóri, 3 000 kW eða meira (regla III/2) Annar vélstjóri sem er undir 3 000 kW að stærð (regla III/3) Vélstjóri sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, 750 kW eða meira (regla III/1) Fjarskiptamaður GMDSS, almenn réttindi (regla IV/2)
IT	Georgía	Bílfar: Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem er undir 500 BT að stærð (regla II/3) Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/1) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum, sem eru undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Vélarúm: Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3) Annar vélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt á skipum sem eru knúin 750 kW aðalvél eða stærri (regla III/1) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt á skipum sem eru knúin aðalvél undir 750 kW (regla III/1) GMDSS-fjarskiptamaður, almenn réttindi (regla IV/2) GMDSS-fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi (regla IV/2)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
IT	Úkraína	Þilfar: Skipstjóri á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/1) Skipstjóri á skipum, sem eru undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum, sem eru undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Vélarúm: Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3) Annar vélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt í mönnuðu vélarúmi eða settir vaktvélstjórar í vélarúmi sem er ómannað tímabundið (regla III/1) GMDSS-fjarskiptamaður, almenn réttindi (regla IV/2) GMDSS-fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi (regla IV/2)
IT	Malta	Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á öllum skipum sem takmarkast ekki við strandsiglingar (regla II/1) Yfirstýrimaður á skipi sem er 3 000 BT að stærð eða stærra (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð (regla II/2) Skipstjóri á skipi sem er 3 000 BT að stærð eða stærra (regla II/2) Skipstjóri á skipi sem er undir 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipi, sem er undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Skipstjóri á skipi, sem er undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt í mönnuðu vélarúmi eða settur vaktvélstjóri í vélarúmi, sem er ómannað tímabundið, á skipi knúnu 750 kW aðalvél eða stærri (regla III/1) Annar vélstjóri á skipi sem er knúið 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipi sem er knúið 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Annar vélstjóri á skipi sem er knúið 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3) Yfirvélstjóri á skipi sem er knúið 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
IT	Indónesía	Þílfar: Yfirmaður á þílfari, I. flokkur (regla II/2.1/2) Yfirmaður á þílfari, II. flokkur (regla II/2.1/2) Yfirmaður á þílfari, III. flokkur (regla II/2) Yfirmaður á þílfari, IV. flokkur (regla II/2.3/4) Yfirmaður á þílfari, V. flokkur (regla II/3.3/4.5/6) Vélarúm: Vélstjóri, I. flokkur (regla III/2) Vélstjóri, II. flokkur (regla III/2) Vélstjóri, III. flokkur (regla III/3) Vélstjóri, IV. flokkur (regla III/3) Vélstjóri, V. flokkur (regla III/3)
IT	Króatía	Hafskip — Öll skip sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri: Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Hafskip — Öll skip sem eru allt að 3 000 BT að stærð: Skipstjóri (regla II/2) Fyrsti stýrimaður (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipi sem er 500 BT að stærð eða stærri (regla II/1) Hafskip — Öll skip sem eru allt að 500 BT að stærð: Stýrimaður (regla II/3/6) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt (regla II/3/4) Fjarskiptamaður, 1. flokkur (regla IV/2) Fjarskiptamaður, 2. flokkur (regla IV/2) Fjarskiptamaður, almenn réttindi (regla IV/2) Fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi (regla IV/2) Öll skip með 3 000 kW vél eða stærri: Yfirvélstjóri (regla III/2) Annar vélstjóri (regla III/2) Öll skip sem eru allt að 3 000 kW: Yfirvélstjóri (regla III/3) Öll skip með 750 kW vél eða stærri: Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt (regla III/3)
IT	Rússland	Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt (regla II/1) Skipstjóri á skipum, sem er undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum, sem er undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Vélstjóri, 1. flokkur (regla III/3) Vélstjóri, 2. flokkur/B (regla III/3) Vélstjóri, 2. flokkur/A (regla III/2) Vélstjóri, 3. flokkur/C (regla III/3) Vélstjóri, 3. flokkur/B (regla III/3) Vélstjóri, 3. flokkur/A (regla III/1) Fjarskiptamenn (regla IV/2)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
IT	Litháen	Þilfar: Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/1) Skipstjóri á skipum sem er undir 500 BT að stærð (regla II/3) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru undir 500 BT að stærð (regla II/3) Vélarúm: Yfirvélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira (regla III/2) Annar vélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3) Annar vélstjóri á skipum með 750 til 3 000 kW knúningsafl (regla III/3) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt á skipum sem eru knúin 750 kW aðalvél eða stærri (regla III/1) Fjarskiptamenn (regla IV/2)
IT	Indland	Skipstjóri og þilfar: Annar stýrimaður á farskipum (regla II/1) Fyrsti stýrimaður á farskipum (regla II/2) Skipstjóri á farskipum (regla II/3) Vélarúm: Vélstjóri, IV. flokkur (yfirmenn sem bera ábyrgð á vélstjórnarvakt) regla III/1 Vélstjóri, II. flokkur (annar vélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri) regla III/2 Vélstjóri, I. flokkur (yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri) regla III/2
IT	Tyrkland	Þilfar: Yfirmaður á vakt, takmarkað (regla II/3) Skipstjóri, takmarkað (regla II/3) Yfirmaður á vakt (500 - 3 000 BT) (regla II/1) Yfirstýrimaður vaktar (500 - 3 000 BT) (regla II/2) Skipstjóri (500 - 3 000 BT) (regla II/2) Yfirmaður á vakt, ótakmarkað (regla II/1) Yfirstýrimaður, ótakmarkað (regla II/2) Skipstjóri, ótakmarkað (regla II/2) Vélarúm: Vélstjóri (750 - 3 000 kW) (regla III / 1) Annar vélstjóri (750 - 3 000 kW) (regla III/3) Yfirvélstjóri (750 - 3 000 kW) (regla III/3) Yfirvélstjóri, ótakmarkað (regla III/1) Annar vélstjóri, ótakmarkað (regla III/2) Yfirvélstjóri, ótakmarkað (regla III/2) Fjarskiptamaður, almenn réttindi (regla IV/2) Fjarskiptamaður, takmörkuð réttindi (regla IV/2)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
IT	Slóvenía	Þilfar: Skipstjóri og yfirmenn sem bera ábyrgð á siglingavakt á skipi, sem er undir 200 BT að stærð, í siglingum um Adríahaf (regla II/3) Yfirmenn sem bera ábyrgð á siglingavakt á skipi, sem er undir 500 BT að stærð, í stuttum strandsiglingum (regla II/3) Skipstjóri á skipum, sem eru undir 500 BT að stærð, í strandsiglingum (regla II/3) Yfirmenn sem bera ábyrgð á siglingavakt á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/1) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Vélarúm: Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt á skipum sem eru knúin 750 kW aðalvél eða stærri (regla III/1) Yfirvélstjóri og annar vélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/3) Annar vélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 3 000 kW aðalvél eða stærri (regla III/2) Fjarskiptamaður: GMDSS, takmörkuð réttindi (R.O.C.) (regla IV/2) GMDSS, almenn réttindi (G.O.C.) (regla VI/2)
EL	Rúmenía, Filippseyjar	Skipstjóri á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 3 000 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Skipstjóri á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð (regla II/2) Vaktstýrimaður á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/1) Skipstjóri á skipum sem er undir 500 BT að stærð (regla II/3) Vaktstýrimaður á skipum sem eru undir 500 BT að stærð (regla II/3) Yfirvélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira (regla III/2) Annar vélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira (regla III/2) Yfirvélstjóri á skipum sem eru knúin 750 til 3 000 kW aðalvél (regla III/2) Annar vélstjóri á skipum með 750 til 3 000 kW knúningsafl (regla III/2) Vaktstöðuvélstjóri á skipum með 750 kW knúningsafl eða meira (regla III/1) Fjarskiptamaður (regla IV/2)
EL	Búlgaría, Úkraína, Pólland, Indland	Skipstjóri á skipum sem eru 500 BT eða stærri (regla II/2) Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 BT að stærð eða stærri (regla II/2) Vaktstöðustýrimaður á skipum sem eru yfir 500 BT að stærð (regla II/1) Yfirvélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira (regla III/2) Annar vélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira (regla III/2) Vaktstöðuvélstjóri á skipum með 750 kW knúningsafl eða meira (regla III/2) Fjarskiptamaður (regla IV/2)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
EL	Litháen	Skipstjóri á skipum sem er 3 000 BT eða stærra Yfirstýrimaður á skipum sem er 3 000 BT að stærð eða stærra Skipstjóri á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð Yfirstýrimaður á skipum sem eru 500 til 3 000 BT að stærð Vaktstýrimaður á skipum undir 500 BT að stærð Skipstjóri á skipum sem eru undir 500 BT að stærð Vaktstýrimaður á skipum sem eru undir 500 BT að stærð Yfirvélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira Annar vélstjóri á skipum með 3 000 kW knúningsafl eða meira Yfirvélstjóri á skipum með 750 til 3 000 kW knúningsafl Annar vélstjóri á skipum með 750 til 3 000 kW knúningsafl Vaktstöðuvélstjóri á skipum með 750 kW knúningsafl eða meira
SV	Pólland	Bílfar: Skipstjóri/yfirstýrimaður Vakstýrimaður Vélarúm: Yfirvélstjóri Annar vélstjóri Þriðji vélstjóri
SV	Filippseyjar	Bílfar: Skipstjóri/yfirstýrimaður Yfirstýrimaður Annar stýrimaður Þriðji stýrimaður Vélarúm: Yfirvélstjóri Annar vélstjóri Þriðji vélstjóri Fjórdi vélstjóri
PT	Króatía	Skipstjóri Yfirstýrimaður Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt Yfirvélstjóri Annar vélstjóri Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt
PT	Pólland	Skipstjóri, >3 000 BT Skipstjóri, > 500 og < 3 000 BT Yfirstýrimaður, > 500 og < 3 000 BT Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt Yfirvélstjóri, > 3 000 kW Yfirvélstjóri, > 750 og <3 000 kW Annar vélstjóri, > 3 000 kW Annar vélstjóri, > 750; <3 000 kW Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
PT	Perú	Skipstjóri, >3 000 BT Yfirstýrimaður, >3 000 BT Yfirstýrimaður, > 500; < 3 000 BT Yfirmaður á þilfari Yfirvélstjóri, > 3 000 kW Annar vélstjóri, > 3 000 kW Annar vélstjóri, > 750; <3 000 kW Vélstjóri
PT	Kúba	Skipstjóri, >3 000 BT Yfirstýrimaður, >3 000 BT Skipstjóri, > 500; < 3 000 BT Yfirstýrimaður, > 500; < 3 000 BT Yfirmaður á þilfari Yfirvélstjóri, > 3 000 kW Annar vélstjóri, > 3 000 kW Yfirvélstjóri, > 750 og <3 000 kW Annar vélstjóri, > 750 og <3 000 kW Vélstjóri
PT	Mexíkó	Skipstjóri, >3 000 BT Yfirstýrimaður, >3 000 BT Yfirstýrimaður, > 500; < 3 000 BT Yfirmaður á þilfari, > 500 BT Yfirvélstjóri, > 3 000 kW Yfirvélstjóri, > 750; < 3 000 kW Annar vélstjóri, > 3 000 kW Annar vélstjóri, > 750; <3 000 kW Vélstjóri, > 750 kW
ES	Kúba	Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt (regla II/1) Yfirvélstjóri (regla III/2) Fyrsti vélstjóri (regla III/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt (regla III/1)
ES	Síle	Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Annar stýrimaður (regla II/1) Þriðji stýrimaður (regla II/1) Yfirvélstjóri (regla III/2) Fyrsti vélstjóri (regla III/2) Annar vélstjóri (regla III/1) Þriðji vélstjóri (regla III/1)

Aðildarríki	Hlutaðeigandi þriðja land	Viðeigandi skirteini
ES	Argentína	Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt (regla II/1) Yfirstýrimaður (regla II/2) Skipstjóri (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt (regla III/1) Fyrsti vélstjóri (regla III/2) Yfirvélstjóri (regla III/2)
ES	Perú	Skipstjóri (regla II/2) Fyrsti stýrimaður, > 3 000 BT, (regla II/2) Yfirstýrimaður, < 3 000 BT, (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt (regla II/1) Skipstjóri, skip < 500 BT í strandsiglingum ⁽⁴⁾ (regla II/2) Skipstjóri, skip < 200 BT í strandsiglingum (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt, skip < 200 BT í strandsiglingum (regla II/1) Yfirvélstjóri, afl > 3 000 kW (regla III/2) Fyrsti vélstjóri, afl > 3 000 kW (regla III/2) Fyrsti vélstjóri, afl > 750 < 3 000 kW (regla III/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, afl > 750 kW (regla III/1) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt, afl < 750 kW ⁽⁵⁾ (regla III/1) KASTA
ES	Mexíkó	Skipstjóri (regla II/2) Yfirstýrimaður (regla II/2) Yfirmaður sem ber ábyrgð á siglingavakt (regla II/1) Yfirmaður sem ber ábyrgð á vélstjórnarvakt (regla III/1) Fyrsti vélstjóri (regla III/2) Yfirvélstjóri (regla III/2)

⁽¹⁾ Í hollensku mönnunarreglugerðinni er gerður greinarmunur á skipum < 3 000 BT og öllum skipum. Þetta þýðir að þessi aðgreining á einnig við um yfirmann sem ber ábyrgð á siglingavakt.

⁽²⁾ Umsækjandi þarf að að vera handhafi skirteinis annars vélstjóra á skipum með aðalvél > 3 000 kW til að geta fengið skirteini yfirvélstjóra < 3 000 kW samkvæmt kröfum Lýðveldisins Tékklands.

⁽³⁾ Samkvæmt mönnunarreglugerð: skipstjóri á skipi sem siglir undir þýskum fána skal vera þýskur ríkisborgari og handhafi þýsks atvinnuskirteinis.

⁽⁴⁾ VPC: viajes próximos a la costa.

⁽⁵⁾ C.D.M.P.: Cámara de Máquinas con dotación permanente.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/38

frá 28. júní 2011

um viðurkenningu á Ekvador samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 4440)

(2011/385/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna⁽¹⁾, einkum fyrstu undirgrein 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af beiðni frá Spáni 14. febrúar 2006,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2008/106/EB geta aðildarríkin ákveðið að árita viðeigandi skirteini farmanna, sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni viðkomandi þriðja land. Þriðju löndin verða að uppfylla allar kröfur samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin), eins og henni var breytt 1995, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur samþykkt.
- 2) Hinn 14. febrúar 2006 lagði Spánn fram bréflega beiðni um viðurkenningu á Ekvador. Framkvæmdastjórnin hefur, í kjölfar þessarar beiðni yfirvalda á Spáni, metið kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Ekvador til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að öllum kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar sérfræðinga á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu í júlí 2007. Við þá skoðun komu í ljós tilteknir annmarkar á kerfum fyrir þjálfun og skirteinisútgáfu.
- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.

- 4) Framkvæmdastjórnin fór fram á það bréflega, 18. mars 2009, að Ekvador legði fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á annmörkunum sem komu í ljós.
- 5) Yfirvöld í Ekvador létu í té umbeðnar upplýsingar bréflega, 8. maí 2009 og 20. maí 2009, ásamt sönnunargögnum að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á öllum þeim annmörkunum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.
- 6) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Ekvador og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Ekvador uppfyllir viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og hefur gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Landið skal því viðurkennt af hálfu Sambandsins.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Ekvador hefur verið viðurkennt, skv. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. júní 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 170, 30.6.2011, bls. 38. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 37.

(¹) Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

FRAMKVÆMDARÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/39

frá 25. ágúst 2011

um viðurkenningu á Aserbaídsjan samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 6003)

(2011/517/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

Siglingaöryggisstofnunar Evrópu í febrúar 2009. Við þá skoðun komu í ljós tilteknir annmarkar á kerfum fyrir þjálfun og skirteinisútgáfu.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽¹⁾, einkum fyrstu undirgrein 3. mgr. 19. gr.,

- 4) Framkvæmdastjórnin fór fram á það bréflega, 4. desember 2009 og 26. október 2010, að Aserbaídsjan legði fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á annmörkunum sem komu í ljós.

með hliðsjón af beiðni frá Belgíu 7. ágúst 2008,

- 5) Yfirvöld í Aserbaídsjan létu í té umbeðnar upplýsingar bréflega, 13. janúar og 24. desember 2010, ásamt sönnunargögnum að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á öllum þeim annmörkunum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2008/106/EB geta aðildarríkin ákveðið að árita viðeigandi skirteini farmanna sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni viðkomandi þriðja land. Þriðju löndin verða að uppfylla allar kröfur samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin), eins og henni var breytt 1995, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur samþykkt.
- 2) Hinn 7. ágúst 2008 lagði Spánn fram bréflega beiðni um viðurkenningu á Aserbaídsjan. Framkvæmdastjórnin hefur, í kjölfar þessarar beiðni yfirvalda í Belgíu, metið kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Aserbaídsjan til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að öllum kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar sérfræðinga á vegum

- 6) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Aserbaídsjan og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Aserbaídsjan uppfyllir allar kröfur STCW-samþykktarinnar og hefur gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Landið skal því viðurkennt af hálfu Sambandsins.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

Aserbaídsjan hefur verið viðurkennt, skv. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 220, 26.8.2011, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 37.

(1) Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. ágúst 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

FRAMKVÆMDARÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/40

frá 31. ágúst 2011

um viðurkenningu á Marokkó samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 6020)

(2011/520/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

skoðunar sérfræðinga á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu í desember 2006. Við þá skoðun komu í ljós tilteknir annmarkar á kerfum fyrir þjálfun og skirteinisútgáfu.

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarksþjálfun sjómanna ⁽¹⁾, einkum fyrstu undirgrein 3. mgr. 19. gr.,

- 4) Framkvæmdastjórnin fór fram á það bréflega, 4. febrúar 2009 og 9. mars 2010, að Marokkó legði fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á annmörkunum sem komu í ljós.

með hliðsjón af beiðni frá Kýpur 13. maí 2005

- 5) Yfirlögd í Marokkó létu í té umbeðnar upplýsingar bréflega, 13. maí. 2009, 29. maí 2009 og 4. janúar 2011, ásamt sönnunargögnum að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þeim annmörkunum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2008/106/EB geta aðildarríkin ákveðið að árita viðeigandi skirteini farmanna sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni viðkomandi þriðja land. Þriðju löndin verða að uppfylla allar kröfur samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin) ⁽²⁾, eins og henni var breytt 1995.

- 6) Þeir ágallar sem eftir standa varða annars vegar skort á sérstökum lagaákvæðum um þjálfunarbúnað sem og menntun og hæfi og þjálfun kennara og matsmanna og hins vegar varða þeir skort á þjálfunarbúnaði hjá helstu mennta- og þjálfunarstofnun fyrir farmenn í Marokkó. Yfirlögd í Marokkó hafa því verið hvött til að gripa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin í Marokkó samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

- 2) Hinn 13. maí 2005 lagði Kýpur fram bréflega beiðni um viðurkenningu á Marokkó. Framkvæmdastjórnin hefur, í kjölfar þessarar beiðni yfirvalda á Kýpur, metið kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Marokkó til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að öllum kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum

- 7) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Marokkó og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Marokkó uppfyllir allar viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og hefur gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Landið skal því viðurkennt af hálfu Sambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 226, 1.9.2011, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 37.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

Gjört í Brussel 31. ágúst 2011.

1. gr.

Marokkó hefur verið viðurkennt, skv. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skírteina farmanna.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim Kallas

varaforseti.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 940/2011/ESB

2012/EES/67/41

frá 14. september 2011

um Evrópuár um virkni aldraðra og samstöðu kynslóðanna (2012) (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 2. mgr. 153. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópuandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 1. mgr. 147. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU) skal Sambandið stuðla að háu atvinnustigi með því að hvetja til samstarfs milli aðildarríkjanna og með því að styðja og, ef nauðsyn krefur, auka við aðgerðir þeirra.
- 2) Samkvæmt 1. mgr. 153. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal Sambandið styðja og auka við aðgerðir aðildarríkjanna í tengslum við vinnuskilyrði, aðlögun einstaklinga sem eru útilokaðir frá vinnu-markaðnum og baráttu gegn félagslegri útskúfun.

- 3) Samkvæmt 3. mgr. 3. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal Sambandið m.a. berjast gegn félagslegri útskúfun og mismunum og stuðla að félagslegu réttlæti og vernd, jafnrétti kvenna og karla og samstöðu kynslóðanna.

- 4) Í 174. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins er viðurkennt að sum svæði í Sambandinu líða fyrir alvarlega og viðvarandi lýðfræðilegar takmarkanir sem kunna að hafa neikvæð áhrif á þróunarstig þeirra og þarfnast sérstakrar athygli ef Sambandið á að geta náð markmiðinu um efnahagslega samheldni, félagslega samheldni og samheldni milli svæða.

- 5) Í samræmi við 25. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi viðurkennir Sambandið og virðir rétt aldraðra til lífs sem einkennist af reisn og sjálfstæði og til að taka þátt í félags- og menningarlífi.

- 6) Öldrun er án efa áskorun fyrir allt samfélagið og allar kynslóðir í Evrópu og varðar einnig samstöðu kynslóða og fjölskylduna.

- 7) Þeim íbúum Sambandsins, sem er fólki hátt á sextugsaldri og eldra, mun fjölga miklu hraðar en nokkru sinni áður. Þetta er sérlega jákvætt þar sem um er að ræða rökrétta afleiðingu af bættri heilsu og auknum lífsgæðum. Engu að síður, sökum þessarar lýðfræðilegu breytingar, stendur Sambandið nú frammi fyrir mörgum krefjandi viðfangsefnum.

- 8) Á fundum leiðtogaráðsins hefur margoft verið viðurkennt að nauðsynlegt sé að takast á við áhrif þess á evrópska félagsgerð að íbúarnir verða ældri. Ein besta leiðin til að bregðast við þessari hröðu breytingu á aldursdreifingu er að stuðla að því að skapa menningu þar sem það telst ævilangt ferli að vera virkur fram á efri ár og tryggja þannig að hinn ört vaxandi fjöldi íbúa, sem nú eru um sextugt og eldri, sem eru almennt hraustari og betur menntaðir en samsvarandi aldurshópar á undan þeim, eigi góða möguleika á atvinnu og virkri þátttöku í félags- og fjölskyldulífi, þ.m.t. með sjálfböðavinnu, símenntun, menningarlegri tjáningu og íþróttum.

- 9) Samkvæmt Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni er með virkni á efri árum átt við það ferli þegar möguleikar eldra fólks á að halda góðri heilsu, taka þátt og búa við öryggi eru hámarkaðir þannig að það njóti meiri

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 246, 23.9.2011, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 122/2012 frá 15. júní 2012 um breytingu á bókun 31 (um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 56, 4.10.2012, bls. 48.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 51, 17.2.2011, bls. 55.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 7. júlí 2011 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 19. júlí 2011.

lífsgæða. Það að vera virkur á efri árum gefur fólki möguleika á að líða vel líkamlega, félagslega og andlega alla ævi og taka þátt í samfélaginu en því sé tryggð nægileg vernd, öryggi og umönnun þarfnist það þess. Aukin virkni aldraðra krefst því nálgunar á breiðum grunni, réttar til sjálfsákvörðunar um eigið líf og varanlegs stuðnings allra kynslóða hver við aðra.

- 10) Evrópuár helgað virkni aldraðra og samstöðu kynslóða (2012) skal byggja áfram á arfleifð Evrópuárs um baráttu gegn fátækt og félagslegri útilokun (2010) og Evrópuárs um sjálfbodavinnu til að virkja borgara til þátttöku í þjóðfélaginu (2011) og því skal stuðla að samlegðaráhrifum þessara ára og Evrópuárs um virkni aldraðra og samstöðu kynslóða (2012) („Evrópuárið“).

- 11) Þar eð hlutfall eldra fólks hækkar í Evrópu og fleiri þjást af langvinnum sjúkdómum verður æ mikilvægara að stuðla að því að allir eldist við góða heilsu, einkum eldra fólk, og efla lífsþrótt þeirra og mannlega reisn, m.a. með því að tryggja aðgang að viðeigandi og góðri heilsugæslu, langtímaumönnun og félagsþjónustu og þróa framtaksverkefni til að koma í veg fyrir þá heilbrigðisáhrættu sem fylgir öldrun. Það að eldast við góða heilsu getur stuðlað að aukinni þátttöku eldri borgara á vinnumarkaði, gert þeim kleift að vera lengur virkir samfélagsþegnar, bætt lífsgæði hvers og eins og minnkað álag á heilbrigðiskerfi, félagsþjónustu og lífeyriskerfi.

- 12) Framkvæmdastjórnin gerði grein fyrir sjónarmiðum sínum um þau lýðfræðilegu viðfangsefni sem Sambandið stendur frammi fyrir og möguleikana á að fást við þau í orðsendingum sínum „Lýðfræðileg framtíð Evrópu“ - að breyta áskorun í tækifæri“ frá 12. október 2006, „Stuðlað að samstöðu kynslóðanna“ frá 10. maí 2007 og „Tekist á við áhrif þess að íbúar Evrópusambandsins verða æ eldri (Skýrsla um öldrun 2009)“ frá 29. apríl 2009.

- 13) Fjölbreytileiki eldri kynslóða í Evrópu á eftir að aukast enn frekar. Því er brynt að stuðla með virkum hætti að jöfnum tækifærum og hvetja til þátttöku. Virkir borgarar með ólíkan bakgrunn gegna mikilvægu hlutverki sem brúarsmiðir í samfélaginu og stuðla að samlögun og leggja sitt af mörkum til hagkerfisins.

- 14) Ráðið og fulltrúar ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, samþykktu 22. febrúar 2007 ályktun um tækifæri og áskoranir sem fylgja lýðfræðilegri breytingu í Evrópu: framlag eldra fólks til efnahagslegrar og félagslegrar þróunar, þar sem bæði er lögð áhersla á þörfina fyrir fleiri möguleika á þátttöku þess, þ.m.t. með sjálfbodavinnu, og hin nýju efnahagslegu tækifæri („silfurhagkerfið“) sem verða til þegar

eftirspurn eldri borgara eftir tilteknum vörum og þjónustu eykst, auk þess hve jákvæð ímynd eldri borgara skiptir miklu.

- 15) Ráðið samþykkti 8. júní niðurstöður um „Jöfn tækifæri kvenna og karla: Virkni og mannleg reisn aldraðra“, þar sem viðurkennt er að alls staðar í Sambandinu mæti eldri konur og karlar alvarlegum vanda þegar þau leitast við að lifa virku lífi og eldast með reisn, og lagði til að aðildarríkin og framkvæmdastjórnin samþykktu ráðstafanir, m.a. til að efla stefnur um virkni aldraðra, og tækju um leið tillit til ólíkra aðstæðna í hinum ýmsu aðildarríkjum og mismunandi vanda sem konur og karlar standa frammi fyrir.

- 16) Ráðið samþykkti 30. nóvember 2009 niðurstöður um heilbrigði og mannlega reisn aldraðra og hvatti framkvæmdastjórnina m.a. til að þróa aðgerðir, sem miði að því að efla vitund fólks, til að stuðla að virkni aldraðra, þ.m.t. hugsanlega Evrópuár helgað virkni aldraðra og samstöðu kynslóða árið 2012.

- 17) Í orðsendingu sinni með fyrirsögninni „Evrópa 2020 - Stefnumörkun um hugvitssaman og sjálfbæran hagvöxt fyrir alla“ frá 3. mars 2010 lagði framkvæmdastjórnin áherslu á mikilvægi þess fyrir Sambandið að stuðla að heilbrigði og virkni eldri borgara í þágu félagslegrar samheldni og aukinnar framleiðni. Framkvæmdastjórnin samþykkti 23. nóvember 2010, sem lið í stefnumörkun fyrir Evrópu 2020, forgangsverkefni (e. flagship initiative) undir fyrirsögninni „Dagskrá fyrir nýja færni og störf: Framlag Evrópu til atvinnu fyrir alla“ en samkvæmt því skulu aðildarríkin einkum efla stefnur um virkni aldraðra. Hinn 16. desember 2010 samþykkti framkvæmdastjórnin enn fremur framtaksverkefnið „Evrópskur vettvangur til að reisa skorður við fátækt og félagslegri útskúfun: Evrópskur rammi um félagslega samheldni og samheldni milli svæða“: Evrópskur rammi um félagslega samheldni og samheldni milli svæða“. Til að ná þessum stefnumarkmiðum verða allir, jafnt á mismunandi stjórnsýslustigum og hinir ýmsu óopinberu hagsmunaaðilar, að leggja sitt af mörkum; að sama skapi geta þessi markmið haft stuðning á vettvangi Sambandsins af þeim aðgerðum Evrópuársins sem miða að því að efla vitund fólks og stuðla að gagnkvæmri miðlun góðra starfsvenja. Innlendir samræmingaraðilar skulu sjá til þess að landsbundnar aðgerðir verði samræmdar og séu í samræmi við markmið Evrópuársins. Enn fremur skal skipuleggja þátttöku annarra stofnana og hagsmunaaðila.

- 18) Ráðið samþykkti 7. júní 2010 niðurstöður um „Virkni aldraðra“ þar sem framkvæmdastjórnin er hvött til að halda áfram undirbúningi Evrópuárs um virkni aldraðra 2012 en á þeim tíma er hægt að draga fram kostina við virkni aldraðra og framlagið til samstöðu kynslóðanna og vekja athygli á vænlegum framtaksverkefnum til stuðnings við virkni aldraðra á öllum stigum.

- 19) Evrópuþingið samþykkti 11. nóvember 2010 ályktun með fyrirsögninni „Lýðfræðileg áskorun og samstaða kynslóða“ þar sem aðildarríkin eru hvött til að gera

virgni aldraðra að einu af forgangsatriðum komandi ára. Í ályktuninni er einnig lögð áhersla á að með Evrópu-árinu skuli umfram allt vekja athygli á framlagi eldri borgara til samfélagsins og gefa tækifæri til að efla samstöðu, samstarf og skilning milli kynslóða og fá ungt fólk og eldri borgara til að starfa saman.

20) Í álitum, sem eru samin af efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni, er einnig lögð áhersla á þá þýðingu sem virgni aldraðra hefur fyrir Evrópu og m.a. bent á gildi heilsugæslu sem nær til allra kynslóða.

21) Í ákvörðun ráðsins 2010/707/ESB frá 21. október 2010 um viðmiðunarreglur varðandi atvinnustefnur aðildarríkjanna ⁽¹⁾ eru aðildarríkin, í viðmiðunarreglum 7 og 8, hvött til að auka atvinnuþátttöku með stefnumótun til að stuðla að virkni aldraðra, hækka hlutfall eldra launafólks með nýjungum í skipulagi vinnunnar og auka ráðningarhæfi þess með endurþjálfun og þátttöku í símenntun. Í viðmiðunarreglu 10 er lögð áhersla á þörfina fyrir að efla félagsverndarkerfi sem og stefnur um símenntun og virka aðlögun í því skyni að skapa tækifæri á mismunandi æviskeiðum fólks, vernda það gegn fátækt og félagslegri útskúfun og auka virka þátttöku þeirra í samfélaginu.

22) Í orðsendingu sinni „Stafræn áætlun fyrir Evrópu“, fyrsta framtaksverkefni Evrópu 2020, sem var samþykkt 19. maí 2010, lagði framkvæmdastjórnin áherslu á að upplýsinga- og fjarskiptatæknibúnaður og -þjónusta gæti létt undir með eldra fólki og lagði m.a. til að sameiginlega áætlunin um að aðstoða fólk við að búa sem lengst á eigin heimili (e. Ambient Assisted Living) yrði eflað. Í stafrænu áætluninni fyrir Evrópu er einnig mælt með samstilltum aðgerðum til að auka stafræna færni allra í Evrópu, líka eldra fólks, sem er yfirgnæfandi hluti þeirra 150 milljón borgara, eða u.þ.b. 30% af heildarfjölda borgara, sem hafa aldrei notað Netið. Með því að auðvelda aðgang að nýrri tækni og veita þjálfun í notkun hennar er hægt að auka tækifæri eldra fólks enn frekar.

23) Í tengslum við stefnumörkun fyrir Evrópu 2020 hefur framkvæmdastjórnin lagt til að innan ramma framtaksverkefnisins „Nýsköpun ESB“ verði nýsköpunarsamstarfi hrundið úr vör varðandi virkna og heilbrigða öldrun (e. Active and Healthy Ageing Innovation Partnership) (AHAIP). Þetta nýsköpunarsamstarf miðar að því að gera borgurum kleift að sjá um sig sjálfir og lifa lengur við góða heilsu og að hækka meðaltal heilbrigðra lífára um tvö ár eigi síðar en 2020.

24) Framkvæmdastjórnin er um þessar mundir að hrinda í framkvæmd áætlun Evrópu 2010-2020 um fötlun sem, með tilliti til þess að oft er samsvörum á milli fötlunar og öldrunar, inniheldur víðeigandi aðgerðir vegna eldra fólks. Þetta á einkum við um aðgerðir um aðgengi sem byggjast á nálguninni „hönnun fyrir alla“. Aðgerðir til að aldraðir eigi auðveldara með að lifa sjálfstæðu lífi og taka þátt í samfélaginu eiga einnig við, þ.m.t. þær sem beinast að eldra fólki með fötlun sem þarf mikinn stuðning, með flóknar þarfir og sérlega viðkvæmt og hætt við að vera útskúfað félagslega. Enn fremur hafa Sambandið og öll aðildarríkin undirritað samning Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks, sem inniheldur m.a. ákvæði sem eiga við um eldra fólk.

25) Haldið er upp á Evrópudaginn um samstöðu kynslóða 29. apríl ár hvert. Á þeim degi gefst Sambandinu gott tækifæri til að endurnýja skuldbindingu sína um eflingu samstöðu og samvinnu kynslóða til að stuðla að réttlátu og sjálfbærnu samfélagi.

26) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem er helsta viðmiðun fjárveitingavaldsins í skilningi 37. liðar samstarfssamningsins frá 17. maí 2006 milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um aga í stjórn fjármála og trausta fjármála-stjórnun ⁽²⁾.

27) Margir sjóðir Sambandsins, áætlanir og aðgerðaáætlanir taka einnig til aðgerða sem stuðla að virkni aldraðra, s.s. Félagsmálasjóður Evrópu ⁽³⁾, Byggðapróunarsjóður Evrópu ⁽⁴⁾, framfaraáætlunin ⁽⁵⁾, símenntunaráætlunin ⁽⁶⁾ og sér í lagi Grundtvig-áætlunin, heilbrigðisáætlunin ⁽⁷⁾, sérstöku áætlanirnar um upplýsinga- og fjarskiptatækni og um félagshagfræðileg vísindi og hugvísindi í sjöundu rammaáætluninni um rannsóknir og þróunarstarf ⁽⁸⁾, aðgerðaáætlunin um „að eldast vel í upplýsingasamfélaginu“, sameiginlega áætlunin um að aðstoða fólk við að búa sem lengst á eigin heimili ⁽⁹⁾,

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 139, 14.6.2006, bls. 1.

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1081/2006 frá 5. júlí 2006 um Félagsmálasjóð Evrópu (Stjtið. ESB L 210, 31.7.2006, bls. 12).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1080/2006 frá 5. júlí 2006 um Byggðapróunarsjóð Evrópu (Stjtið. ESB L 210, 31.7.2006, bls. 1).

⁽⁵⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1672/2006/EB frá 24. október 2006 um að koma á áætlun Bandalagsins fyrir atvinnumál og félagslega samstöðu — Framvinda (Stjtið. ESB L 315, 15.11.2006, bls. 1).

⁽⁶⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1720/2006/EB frá 15. nóvember 2006 um að koma á aðgerðaáætlun á sviði símenntunar (Stjtið. ESB L 327, 24.11.2006, bls. 45).

⁽⁷⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1350/2007/EB frá 23. október 2007 um að koma á fót annarri aðgerðaáætlun Bandalagsins á sviði heilbrigðismála (2008-13) (Stjtið. ESB L 301, 20.11.2007, bls. 3).

⁽⁸⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1982/2006/EB frá 18. desember 2006 um sjöundu rammaáætlun um aðgerðir Evrópubandalagsins á sviði rannsókna, tækniþróunar og tilraunaverkefna (2007-2013) (Stjtið. ESB L 412, 30.12.2006, bls. 1).

⁽⁹⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 742/2008/EB frá 9. júlí 2008 um þátttöku Bandalagsins í rannsóknar- og þróunaráætlunum nokkurra aðildarríkja um að auka lífsgæði eldri borgara með notkun nýrrar upplýsinga- og fjarskiptatækni (Stjtið. ESB L 201, 30.7.2008, bls. 49).

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 308, 24.11.2010, bls. 46.

rammaáætlunin um samkeppnishæfni og nýsköpun⁽¹⁾ með tilraunaverkefnum um þróun upplýsinga- og fjar-skiptatækni fyrir eldra fólk, Calypso-undirbúnings-áætlunin um ferðaþjónustu með tilliti til félagsmála og aðgerðaáætlunin um hreyfanleika í þéttbýli.

- 28) Til að tryggja að margar, mismunandi stofnanir taki þátt í minni viðburðum og aðgerðum á Evrópuárinu skal auðvelda framkvæmd þeirra eftir því sem unnt er.
- 29) Þátttaka í viðeigandi netkerfum á vettvangi Sambandsins á Evrópuárinu skal fá hvatningu og stuðning með nægu fjármagni.
- 30) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum Evrópuársins, vegna þess að til þess þarf upplýsinga-skipti milli landa og útbreiðslu góðra starfsvenja um allt Sambandið, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari ákvörðun til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

Árið 2012 skal útnefnt sem „Evrópuár helgað virkni aldraðra og samstöðu kynslóða“ („Evrópuárið“). Það skal stuðla að lífsþrótti og mannlegri reisn allra.

2. gr.

Markmið

Heildarmarkmiðið með Evrópuárinu skal vera að stuðla að sköpun menningar virkrar öldrunar í Evrópu á grundvelli samfélags fyrir alla aldurshópa. Innan þessa ramma skal Evrópuárið vera hvatning og stuðningur við viðleitni aðildarríkjanna, svæðis- og staðaryfirvalda, aðila vinnumarkaðarins, borgaralegs samfélags og atvinnulífsins, þ.m.t. litil og meðalstór fyrirtæki, til að stuðla að virkni aldraðra og gera meira til að virkja hæfileika íbúa þess sem eru um og yfir sextugt og fer ört fjölgandi. Með því er stuðlað að samstöðu og samvinnu kynslóðanna um leið og tekið er tillit til fjölbreytileika og kynjajafnréttis. Stuðningur við virkni

aldraðra felur í sér betri möguleika á því að eldri konur og karlar geti tekið þátt í atvinnulífinu, að berjast gegn fátæk, einkum kvenna, og félagslegri útskúfun, að hvetja til sjálfbodavinnu og virkrar þátttöku í fjölskyldulífi og samfélagi og að stuðla að heilbrigðri öldrun með reisn. Þetta felur m.a. í sér að aðlaga vinnuskilyrði, berjast gegn neikvæðum staðalímyndum og mismunun eftir aldri, efla heilbrigði og öryggi á vinnustað, laga símenntunarkerfi að þörfum hækkandi aldurs vinnuafis og sjá til þess að félagsverndarkerfi séu fullnægjandi og veiti rétta hvatningu.

Á grundvelli fyrstu málsgreinar skulu markmiðin með Evrópuárinu vera:

- a) að vekja almenning til vitundar um gildi virkrar öldrunar og hina ýmsu þætti hennar og sjá til þess að hún hljóti verðugan sess á pólitískri dagskrá hagsmunaaðila á öllum stigum í því skyni að vekja athygli á gagnlegu framlagi eldra fólks til samfélags og efnahagslífs, og meta það meira, að stuðla að virkni aldraðra, samstöðu kynslóðanna og lífsþrótti og mannlegri reisn allra, og gera meira til að virkja hæfileika eldra fólks, án tillits til uppruna þess, og gera því kleift að lifa sjálfstæðu lífi,
- b) að örva skoðanaskipti, skiptast á upplýsingum og þróa gagnkvæma menntun milli aðildarríkja og hagsmunaaðila á öllum stigum í því skyni að efla stefnur um virkni aldraðra, að sanngreina og miðla góðum starfsvenjum og hvetja til samstarfs og samlegðaráhrifa,
- c) að leggja til ramma fyrir skuldbindingu og markvissa aðgerð til að gera Sambandinu, aðildarríkjum og hagsmunaaðilum á öllum stigum, með þátttöku borgaralegs samfélags, aðila vinnumarkaðarins og fyrirtækja og með sérstakri áherslu á eflingu upplýsingastefna, kleift að þróa nýjar lausnir, stefnur og langtímaáætlanir, þ.m.t. heildstæðar áætlanir til að meðhöndla aldurstengdan vanda í tengslum við atvinnu og störf, með sértækum aðgerðum, og að fylgja sértækum markmiðum varðandi virkni aldraðra og samstöðu þvert á kynslóðir,
- d) að efla aðgerðir sem stuðla að því að berjast gegn mismunun eftir aldri, vinna bug á staðalímyndum í tengslum við aldur og fjarlægja hindranir, einkum með tilliti til ráðningarhæfi.

3. gr.

Inntak ráðstafana

1. Þær ráðstafanir, sem gera skal til að ná markmiðunum, sem eru sett fram í 2. gr., skulu ná yfir eftirfarandi aðgerðir á vettvangi Sambandsins og á vettvangi ríkis, svæða eða sveitarfélaga:

- a) ráðstefnur, viðburði og framtaksverkefni, með virkri þátttöku allra viðkomandi hagsmunaaðila, til að skapa umræðu, vekja eftirtekt og hvetja til skuldbindingar við sértæk markmið og stuðla þar með að viðvarandi og varanlegum áhrifum,

⁽¹⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1639/2006/EB frá 24. október 2006 um að koma á rammaáætlun um samkeppnishæfni og nýsköpun (2007-2013) (Stjtið. ESB L 310, 9.11.2006, bls. 15).

b) upplýsinga-, kynningar- og menntunaráttak þar sem margmiðlun er notuð,

c) miðlun upplýsinga, reynslu og góðra starfsvenja, m.a. með því að nota opið samráðsferli og netkerfi hagsmunaaðila sem vinna að markmiðum Evrópuársins,

d) rannsóknir og kannanir á vettvangi Sambandsins, ríkja eða svæða og miðlun niðurstaðna með áherslu á efnahagsleg og félagsleg áhrif af eflingu virkrar öldrunar og stefna sem miða í þá átt.

2. Við framkvæmd aðgerðanna, sem um getur í 1. mgr., skal þess gætt að hafa allar kynslóðir með í för þegar unnið er að markmiðum Evrópuársins, einkum með því að leitast við að þróa aðferð til að ná til allra og hvetja til þátttöku eldri borgara og ungs fólks í sameiginlegum framtaksverkefnum.

3. Framkvæmdastjórnin eða aðildarríkin geta kveðið á um aðrar aðgerðir sem stuðla að því að ná markmiðum Evrópuársins og leyft að heiti Evrópuársins verði notað til að kynna þessar aðgerðir, að því tilskildu að þær stuðli að því að markmiðunum, sem eru tilgreind í 2. gr., verði náð.

4. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu taka samþættingu kynja- og jafnréttissjónarmiða til greina í allri starfsemi í tengslum við rekstur Evrópuársins.

5. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með því hvernig aðgerðir sem ná yfir landamæri geta stuðlað að því að markmiðunum sem sett eru fram í 2. gr., verði náð.

6. Reynt skal að sjá til þess að allar aðgerðir Evrópuársins, sem hafa almenna skírskotun, séu aðgengilegar öllum, einnig fótluðum einstaklingum.

4. gr.

Samræming við aðildarríki

1. Hvert aðildarríki skal tilnefna innlendan samræmingaraðila sem sér um að skipuleggja þátttöku þess í Evrópuárinu og skal tilkynna framkvæmdastjórninni um tilnefninguna.

2. Innlendu samræmingaraðilarnir skulu einnig sjá til þess að landsbundnar aðgerðir vegna Evrópuársins séu samræmdar og geta einnig stuðlað að og auðveldað staðbundnar og svæðisbundnar aðgerðir í því samhengi. Innlendu samræmingaraðilarnir skulu einnig vinna að því að allir viðkomandi hagsmunaaðilar, þ.m.t. hið borgaralega samfélag, taki þátt í aðgerðum Evrópuársins.

3. Eigi síðar en 25. nóvember 2011 skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um starfsáætlun sína, sem skal innihalda nánari upplýsingar um þær landsbundnu gerðir sem eru fyrirhugaðar á Evrópuárinu.

5. gr.

Þátttökulönd

Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í Evrópuárinu:

a) aðildarríkjunum,

b) umsóknarlöndunum,

c) löndunum á vesturhluta Balkanskaga og

d) ríkjum innan Fríverslunarsamtaka Evrópu sem eru aðilar að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.

6. gr.

Samræming á vettvangi Sambandsins

1. Framkvæmdastjórnin skal framkvæma Evrópuárið á vettvangi Sambandsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal boða samræmingaraðila hvers lands til funda til að samræma aðgerðir vegna Evrópuársins á vettvangi Sambandsins og miðla upplýsingum og þekkingu, þ.m.t. um mögulegar skuldbindingar og framkvæmd þeirra í aðildarríkjunum.

3. Framkvæmdastjórnin skal auðvelda og styðja aðgerðir vegna Evrópuársins á lands-, svæðis- og staðarvísu, þ.m.t. með því að leggja til, eftir því sem við á, nýjar leiðir og tæki til að ná markmiðum Evrópuársins og meta þau.

4. Samræming á aðgerðum vegna Evrópuársins á vettvangi Sambandsins skal einnig vera á dagskrá starfandi stefnu- og ráðgjafarnefnda.

5. Framkvæmdastjórnin skal einnig boða til funda fulltrúa Evrópskra samtaka eða stofnana, sem starfa á sviði virkrar öldrunar, svo að þær geti aðstoðað við rekstur Evrópuársins.

6. Þema Evrópuársins skal hafa forgang hjá framkvæmdastjórninni í samskiptum fulltrúa hennar í aðildarríkjunum og hjá viðeigandi mikilvægum netkerfum á vettvangi Sambandsins sem fá stuðning vegna rekstrarkostnaðar síns af fjárlögum Sambandsins í vinnuáætlunum sínum.

7. Evrópuþingið, aðildarríkin, efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins og svæðanefndin skulu taka þátt í aðgerðum Evrópuársins.

7. gr.

Fjárstuðningur og annar stuðningur sem ekki er fjárhagslegur

1. Aðgerðir, sem um getur í 1. mgr. 3. gr., sem fara fram á vettvangi Sambandsins geta orðið grundvöllur innkaupa-samnings eða styrkveitingar af fjárlögum Sambandsins.
2. Í samræmi við gildandi reglur og innan fyrirbyggjandi ramma fyrir forgangsörðun getur Evrópuárið, eftir því sem við á, stuðst við áætlanir og stefnur er varða svið sem stuðla að því að efla virkni aldraðra, s.s. atvinnumál, félagsmál og jöfn tækifæri, menntun og menning, heilbrigði, rannsóknir, upplýsingasamfélagið, svæðastefna og stefna í flutningamálum.
3. Sambandið getur veitt annan stuðning en fjárhagslegan til aðgerða sem opinberar og einkareknar stofnanir annast sér í samræmi við 3. mgr. 3. gr.

8. gr.

Fjárhagsáætlun

1. Fjárhagsramminn fyrir framkvæmd þessarar ákvörðunar á vettvangi Sambandsins, einkum að því er varðar aðgerðir sem eru tilgreindar í 1. mgr. 3. gr., fyrir tímabilið frá 1. janúar 2011 til 31. desember 2012, skal vera 5 000 000 evrur.
2. Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitinga-valdsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

9. gr.

Samræmi

Framkvæmdastjórnin skal ásamt aðildarríkjunum sjá til þess að ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, samræmist öllum öðrum áætlunum og framtaksverkefnum á vettvangi Sambandsins, ríkja og svæða sem stuðla að því að ná markmiðum Evrópuársins.

10. gr.

Alþjóðasamstarf

Framkvæmdastjórnin getur í tengslum við Evrópuárið átt samstarf við viðkomandi alþjóðastofnanir, einkum Sameinuðu

þjóðirnar og Evrópuráðið, til að tryggja að viðleitni Sambandsins til að stuðla að virkni aldraðra sé sýnileg.

11. gr.

Mat

1. Eigi síðar en 30. júní 2014 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina sem inniheldur heildarmat á þeim framtaksverkefnum, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, með upplýsingum um framkvæmd og árangur og getur myndað grundvöll fyrir síðari stefnur, ráðstafanir og aðgerðir Sambandsins á þessu sviði.
2. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skulu einnig vera upplýsingar um hvernig kynjajafnrétti hefur verið felld inn í aðgerðir Evrópuársins og hvernig aðgengi fatlaðra einstaklinga hefur verið tryggt.
3. Í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., skal einnig vakin athygli á langvinnum áhrifum Evrópuársins til eflingar á virkni aldraðra alls staðar í Sambandinu.

12. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

13. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 14. september 2011.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. Buzek

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. Dowielewicz

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2006/38/EB

2012/EES/67/42

frá 17. maí 2006

um breytingu á tilskipun 1999/62/EB um álagningu gjalda á þungaflutningabifreiðar fyrir notkun á tilteknum grunnvirkjum (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 71. gr.,

með hliðsjón af tilskipun 1999/62/EB ⁽¹⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að útiloka röskun á samkeppni milli flutninga-fyrirtækja í aðildarríkjunum og koma á eðlilegri starfsemi innri markaðarins og bæta samkeppnishæfni þarf að koma á réttlátri skipan við álagningu gjalda á flutningafyrirtæki vegna kostnaðar við notkun grunnvirkja. Samræming náðist að vissu marki með tilskipun 1999/62/EB.
- 2) Réttlátara gjaldtökukerfi vegna notkunar vegagrunnvirkja, byggt á meginreglunni um að notandinn borgi og hæfni til að beita mengunarbótareglunni, t.d. með breytilegum vegatollum svo taka megir tillit til vistvænleika ökutækja, er áriðandi til að stuðla að sjálfbærum flutningum innan Bandalagsins. Markmiðið með hámarksnýtingu vegakerfis sem fyrir er og því að draga umtalsvert úr neikvæðum áhrifum þess skal nást þannig að komið sé í veg fyrir tvísköttun og án þess að leggja auknar byrðar á rekstraraðila, í þágu trausts hagvaxtar og eðlilegrar starfsemi innri markaðarins, þ.m.t. afskekkt svæði.
- 3) Framkvæmdastjórnin lýsti því yfir að hún hygðist leggja fram tilskipun um gjaldtöku fyrir notkun vegagrunnvirkja í hvítbókinni „Stefna Evrópubandalagsins í flutningamálum fram til 2010: tími ákvarðanatöku“. Evrópuþingið staðfesti þörfina fyrir grunnvirkjagjöld

þegar það samþykkti ályktun sína ⁽⁵⁾ um niðurstöður hvítbókarinnar 12. febrúar 2003. Í kjölfar fundar leiðtogaráðsins í Gautaborg 15. og 16. júní 2001, þar sem sérstök áhersla var lögð á málefnið sjálfbæra flutninga, var fyrirætlun ráðsins um að kynna nýja Eurovignette-tilskipun einnig fagnað á fundi leiðtogaráðsins í Kaupmannahöfn 12. og 13. desember 2002 og í Brussel 20. og 21. mars 2003.

- 4) Í 29. mgr. ályktana forseta fundar leiðtogaráðsins í Gautaborg lýsti leiðtogaráðið því yfir að sjálfbær stefna í flutningamálum ætti að taka á aukinni umferð og umferðarteppu, hávaða og mengun og hvetja til notkunar umhverfissvæns flutningamáta ásamt fullri innfellingu félagslegs kostnaðar og umhverfiskostnaðar.
- 5) Að því er varðar álagningu vegatolla er í tilskipun 1999/62/EB tekið tillit til kostnaðar við grunnvirkja-framkvæmdir, rekstur, viðhald og þróun. Þörf er á sérstöku ákvæði til að tryggja að skýrt sé hvaða byggingarkostnaðar er tekið tillit til.
- 6) Alþjóðleg flutningastarfsemi á vegum fer einkum fram á samevrópska flutninganetinu. Ennfremur er eðlileg starfsemi innri markaðarins nauðsynleg fyrir vöruflutninga. Af þessum sökum skal rammi Bandalagsins eiga við um vöruflutninga um samevrópska vegakerfið eins og það er skilgreint í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1692/96/EB frá 23. júlí 1996 um viðmiðunarreglur bandalagsins við uppbyggingu samevrópska flutningakerfisins ⁽⁶⁾. Aðildarríkjum skal, samkvæmt nálægðarreglunni, vera fjárlst að beita vegatollum og/eða notendagjöldum af vegum öðrum en í samevrópska vegakerfinu, í samræmi við sáttmálann. Kjósi aðildarríkin að viðhalda eða taka upp vegatolla og/eða notendagjöld aðeins á tilteknum hluta samevrópska vegakerfisins á sinu yfirráðasvæði, en ekki á öðrum hlutum þess, vegna einangrunar þeirra eða litillar umferðarteppu eða mengunar, eða þar sem nauðsyn krefur vegna innleiðingar nýs vegatollafyrirkomulags, skal val á gjaldskyldum hlutum vegakerfisins, þar sem innheimtur er vegatollur eða gjöld, ekki hafa í för með sér mismun gegn millilandaumferð og ekki valda röskun

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 129/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 187, 20.7.1999, bls. 42. Tilskipuninni var breytt með aðildarlögum frá 2003.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 241, 28.9.2004, bls. 58.

⁽³⁾ Stjtið. ESB C 109, 30.4.2004, bls. 14.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. apríl 2004 (Stjtið. ESB C 104 E, 30.4.2004, bls. 371), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. september 2005 (Stjtið. ESB C 275 E, 8.11.2005, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 15. desember 2005 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum). Ákvörðun ráðsins frá 27. mars 2006.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB E 43, 19.2.2004, bls. 250.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 228, 9.9.1996, bls. 1. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 884/2004/EB (Stjtið. ESB L 167, 30.4.2004, bls. 1).

á samkeppni milli rekstraraðila. Sömu kröfur skulu gilda um tilvik þegar aðildarríki viðheldur eða innleiðir vegatolla og/eða notendagjöld á vegum sem eru ekki hluti af samevrópska vegakerfinu, t.d. á samliggjandi vegum, í því skyni að stýra umferðarflæðinu.

7) Kjósi aðildarríki að leggja á vegatolla og/eða notendagjöld utan samevrópska vegakerfisins, t.d. á samliggjandi vegum sem beina má umferð á frá samevrópska vegakerfinu og/eða eru í beinni samkeppni við tiltekna hluta þess, skal það tryggja samræmingu við þau yfirvöld sem bera ábyrgð á vegunum.

8) Vegna kostnaðarhagkvæmni við framkvæmd vegatollakerfa, er ekki víst að allt grunnvirkið, sem vegatollurinn tekur til, sæti aðgangstakmörkunum sem stjórna vegatollum sem settir eru upp. Aðildarríkin geta valið að framkvæma þessa tilskipun með því að leggja aðeins vegatoll á tiltekinn hluta grunnvirkisins sem tollurinn tekur til. Það skal ekki koma niður á umferð sem ekki er staðbundin.

9) Vegatollar skulu miðast við meginregluna um endurheimt kostnaðar við grunnvirki. Í þeim tilvikum þegar slík grunnvirki hafa verið fjármögnuð sameiginlega af fjárlögum Evrópusambandsins, skal fjármagn úr Bandalagssjóðum ekki endurheimt með vegatollum, nema sértæk ákvæði séu í viðkomandi gerningum Bandalagsins sem taka tillit til framtíðartolltekna þegar upphæð sameiginlegu fjármögnunarinnar er ákvörðuð.

10) Sú staðreynd að notandinn getur tekið ákvarðanir sem hafa áhrif á tollbyrðina með því að velja minnst mengandi ökutækin og tímabil eða leiðir þar sem umferðarteppa er minni er mikilvægur þáttur gjaldtökukerfis. Aðildarríkin ættu því að geta greint á milli vegatolla eftir útblástursmagni („EURO“ flokkun) ökutækis og tjóni sem það veldur á vegum, og eftir stað, tíma og umferðarþunga. Slík aðgreining á tollþrepum skal vera í réttu hlutfalli við markmiðið sem að er stefnt.

11) Þeir þættir verðlagningar í viðskiptalegum tilgangi fyrir notkun vegagrunnvirkis sem falla ekki undir þessa tilskipun skulu vera í samræmi við reglur sáttmálans.

12) Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á frelsi aðildarríkja sem innleiða vegatollakerfi og/eða notendagjöld fyrir grunnvirki til að kveða á um viðeigandi bætur fyrir gjöldin, með fyrirvara um 87. gr. og 88. gr. sáttmálans. Slíkar

bætur skulu ekki leiða til röskunar á samkeppni á innri markaðnum og skulu vera með fyrirvara um viðeigandi ákvæði í lögum Bandalagsins, einkum lágmarksgjöld á ökutæki, sem sett eru fram í I. viðauka við tilskipun 1999/62/EB og ákvæði tilskipunar ráðsins 2003/96/EB frá 27. október 2003 um endurskipulagningu ramma Bandalagsins fyrir skattlagningu orkugjafa og raforku ⁽¹⁾.

13) Ef aðildarríkin leggja á vegatolla eða notendagjöld vegna notkunar vega í samevrópska vegakerfinu, skulu veita vegum sem falla undir gjaldtöku viðeigandi forgang í viðhaldsáætlunum aðildarríkjanna. Tekjur af vegatollum eða notendagjöldum skulu notaðar til viðhalds á grunnvirkinu sem um er að ræða og í flutningageiranum almennt, í þágu jafnvægis og sjálfbærni í þróun flutningsneta.

14) Athygli skal sérstaklega beint að fjallasvæðum svo sem Ölpunum eða Pýreneafjöllum. Oft hefur mistekist að hleypa meiri háttar verkefnum á sviði grunnvirkja af stokkunum vegna þess að nauðsynlegt fjármagn hefur skort. Á slíkum svæðum geta notendur því þurft að greiða álagningu til að fjármagna mikilvæg verkefni sem hafa mikið gildi fyrir Evrópu, þ.m.t. verkefni sem varða aðra flutningsmáta á sömu stofnleið. Upphæðin skal vera í samræmi við fjárhagslegar þarfir verkefnisins. Hún skal einnig vera í samræmi við grunnþrep vegatolla til þess að koma í veg fyrir óeðlilega há gjöld á einni stofnleið, sem gætu leitt til þess að umferð beindist á aðrar stofnleiðir, og þar með valdið staðbundnum umferðarteppum og óskilvirkri notkun kerfa.

15) Gjöld skulu ekki valda mismunum, og innheimta þeirra ekki hafa í för með sér óþörf formsatriði eða hindranir á innri landamærum. Því skal gera viðeigandi ráðstafir til að auðvelda greiðslu fyrir óreglulega notendur, einkum þar sem vegatollar og/eða notendagjöld eru eingöngu innheimt um kerfi sem eru háð því að rafrænt greiðslutæki sé notað (búnaður um borð í ökutækjum).

16) Til að koma í veg fyrir að umferð víki af leið vegna mismunandi fyrirkomulags milli aðildarríkja og þriðju landa, skal framkvæmdastjórnin leitast við að tryggja við gerð alþjóðlegra samninga að þriðju lönd grípi ekki til ráðstafana á borð við viðskiptakerfi með umferðarréttindi, sem gæti ýtt undir mismunum gegn gegnumferð.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 283, 31.10.2003, bls. 51. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/75/EB (Stjótið. ESB L 157, 30.4.2004, bls. 100).

17) Í því skyni að tryggja samfellda, samræmda beitingu grunnvirkjagjaldkerfis, skal í nýju vegatollafyrirkomulagi reikna kostnað í samræmi við meginreglurnar sem lýst er í II. viðauka eða ákvarða hann á því þrepi sem mundi leiða af beitingu meginreglnanna. Þessar kröfur skulu ekki gilda að því er varðar núverandi fyrirkomulag, nema því verði breytt verulega í framtíðinni. Með verulegum breytingum er einnig átt við umtalsverðar breytingar á upprunalegum skilmálum og skilyrðum vegatollaáætlana með breytingum á samningi við stjórnanda vegatollakerfisins, að undanskildum breytingum, sem kveðið er á um í upprunalegu áætluninni. Ef um er að ræða sérleyfissamninga er unnt að gera verulegar breytingar samkvæmt opinberu innkaupaferli. Til að tryggja gagnsæi án þess að skapa hindranir fyrir starfsemi markaðshagkerfisins og samstarf opinberra aðila og einkaaðila skulu aðildarríkin einnig tilkynna framkvæmdastjórninni, svo hún geti veitt álit, einingagildin og aðrar breytur sem þau hyggjast beita við útreikninga ýmissa kostnaðarþátta gjaldtökunnar eða, ef um sérleyfissamning er að ræða, viðkomandi samning og grunntilvik hans. Álit samþykkt af framkvæmdastjórninni fyrir innleiðingu nýs vegatollafyrirkomulags í aðildarríkjunum er með fullum fyrirvara um skyldu framkvæmdastjórnarinnar skv. sáttmálanum að tryggja að lögum Bandalagsins sé beitt.

18) Til að hægt sé að taka upplýsta og hlutlæga ákvörðun í framtíðinni varðandi hugsanlega beitingu mengunarbótarreglunnar varðandi alla flutningsmáta, með innfellingu ytri kostnaðar, skal þróa samræmdar meginreglur um útreikninga, sem byggja á vísindalega viðurkenndum gögnum. Framtíðarákvarðanir varðandi þetta atriði skulu ætíð taka fullt tillit til þeirrar skattbyrðar sem þegar hvílir á vegaflutningafyrirtækjum, þ.m.t. bifreiðaskattar og vörugjald á eldsneyti.

19) Framkvæmdastjórnin skal hefjast handa við að þróa almennt, gagnsætt og auðskilið líkan til mats á ytri kostnaði fyrir alla flutningsmáta, sem skal verða grunnur að útreikningum á grunnvirkjagjöldum í framtíðinni. Við framkvæmdina skal framkvæmdastjórnin kanna alla hugsanlega möguleika á samsetningu ytri kostnaðar sem taka skal tillit til, með tilliti til þeirra þátta sem taldir eru upp í hvítbók hennar „Stefna Evrópubandalagsins í flutningamálum fram til 2010“ frá 2001 og meta vandlega hugsanleg áhrif innfellingar hinna ýmsu mismunandi valkosta varðandi kostnað. Evrópuþingið og ráðið munu skoða vandlega allar slíkar tillögur framkvæmdastjórnarinnar um frekari endurskoðun tilskipunar 1999/62/EB.

20) Enn er þörf á frekari tækniframförum til að þróa gjaldtökukerfi fyrir notkun vegagrunnvirkja. Verklagsregla ætti að vera til staðar sem gerir framkvæmdastjórninni

kleift að aðlaga kröfurnar í tilskipun 1999/62/EB að tæknilegum framförum eftir að hafa ráðfært sig við aðildarríkin í þeim tilgangi.

21) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28.júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

22) Þar eð aðildarríkin ein geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að samræma skilyrði sem gilda um vegatolla og notendagjöld fyrir notkun vegagrunnvirkja, og þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna Evrópuþáttarins og með það fyrir augum að vernda innri flutningamarkaðinn, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki framar en nauðsynlegt er til að þessu markmiði verði náð.

23) Breyta ber tilskipun 1999/62/EB til samræmis við það.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Ákvæðum 2. gr. tilskipunar nr. 1999/62/EB er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) „samevrópskt vegakerfi“: vegakerfið sem skilgreint er í 2. þætti I. viðauka við ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1692/96/EB frá 23. júlí 1996 um viðmiðunarreglur bandalagsins varðandi uppbyggingu samevrópska flutningakerfisins (*) eins og skýrt er með kortum. Kortin vísa til samsvarandi þátta sem nefndir eru í aðgerðarþætti og/eða II. viðauka þeirrar ákvörðunar.

(*) Stjtið. EB L 228, 9.9.1996, bls. 1. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 884/2004/EB (Stjtið. ESB L 167, 30.4.2004, bls. 1).

b) Eftirfarandi liðir bætist við:

„aa) „byggingarkostnaður“: kostnaður við byggingu, þ.m.t., eftir því sem við á, kostnaður við fjármögnun:

— nýs grunnvirkis eða endurbóta á grunnvirki (þ.m.t. umtalsverðar viðgerðir á burðarvirki) eða

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

— grunnvirkis eða endurbóta á grunnvirki (þ.m.t. umfangsmiklar viðgerðir á burðarvirki) sem lokið er eigi síðar en 30 árum fyrir 10. júní 2008, þar sem vegatollafyrirkomulag er þegar til staðar hinn 10. júní 2008, eða lokið eigi síðar en 30 árum áður en nýtt vegatollafyrirkomulag er innleitt eftir 10. júní 2008, kostnað varðandi grunnvirki eða umbætur á grunnvirki sem lokið er fyrir þau tímamörk má einnig líta á sem byggingarkostnað ef:

i. aðildarríki hefur komið á vegatollakerfi sem kveður á um endurheimt kostnaðarins með samningi við rekstraraðila vegatollakerfisins, eða öðrum lagagerningum með samsvarandi áhrif, sem taka gildi fyrir 10. júní 2008 eða

ii. aðildarríki getur sýnt fram á að við ákvörðum um byggingu viðkomandi grunnvirkis hafi verið reiknað með yfir 30 ára hönnunarendingartíma.

Í öllum tilvikum skal hlutfall byggingarkostnaðar sem taka skal tillit til ekki fara yfir hlutfall ihluta grunnvirkisins með gildandi hönnunarendingartíma sem enn telur 10. júní 2008 eða þann dag þegar nýja vegatollafyrirkomulagið verður innleitt, ef það er síðar.

Kostnaður við grunnvirki eða umbætur á grunnvirki getur falið í sér hvers kyns útgjöld til grunnvirkis í þeim tilgangi að draga úr óþægindum vegna hávaða eða að auka öryggi á vegum ásamt beinum greiðslum af hendi rekstraraðila grunnvirkis sem samsvarar hlutlægum umhverfisþáttum svo sem vernd gegn jarðvegsmengun,

ab) „fjármögnunarkostnaður“: vextir af lánum og/eða hagnaður af eigin fjármagni sem hluthafar hafa lagt fram,

ac) „umtalsverðar viðgerðir á burðarvirki“: viðgerðir á burðarvirki að undanskildum viðgerðum sem vegfarendur hafa ekki lengur ávinning af, t.d. þar sem frekari vegayfirlagning eða aðrar byggingarframkvæmdir hafa komið í stað viðgerðar.“

c) Eftirfarandi komi í stað b-liðar:

„b) „vegatollur“: tiltekin fjárhæð sem greiða skal fyrir ökutæki sem ekið er tiltekna vegalengd um grunnvirkið sem um getur í 1. mgr. 7. gr., fjárhæðin fer eftir ekinni vegalengd og hverrar gerðar ökutækið er.“

d) Eftirfarandi liður bætist við:

„ba) „veginn meðaltollur“: heildartekjur af tollum á tilteknu tímabili deilt með fjölda ekinna ökutækjakilómetra í tilteknu kerfi sem fellur undir vegatolla á tímabilinu, þar sem bæði tekjur og ökutækjakilómetrar reiknast fyrir gjaldskyld ökutæki.“

e) Í stað c-, d-, e- og f-liðar komi eftirfarandi:

„c) „notendagjald“: greiðsla tilgreindrar fjárhæðar sem veitir ökutæki rétt til að nota grunnvirkin sem um getur í 1. mgr. 7. gr. í tiltekinn tíma,

d) „ökutæki“: vélknúið ökutæki eða liðskipt, samtengd vagnalest, ætluð eingöngu til vöruflutninga á vegum, með leyfilega hámarksþyngd með hleðslu sem er ekki undir 3,5 tonnum,

e) ökutæki í flokki „EURO 0“, „EURO I“, „EURO II“, „EURO III“, „EURO IV“, „EURO V“, „EEV“: er ökutæki sem samrýmist leyfilegum viðmiðunarmörkum fyrir losun sem sett eru fram í 0. viðauka,

f) „gerð ökutækis“: flokkur sem ökutæki tilheyrir eftir fjölda öxla, stærðarmáli eða þyngd eða öðrum flokkunarþáttum sem endurspegla tjón á vegum, t.d. það flokkunarkerfi vegaskemmda sem lýst er í IV. viðauka, svo framarlega sem flokkunarkerfið sem notað er byggist á eiginleikum ökutækis sem annaðhvort koma fram í ökutækjaskjölum, sem notuð eru í öllum aðildarríkjum, eða eru sjáanleg.“

f) Eftirfarandi liður bætist við:

„g) „sérleyfissamningur“: „sérleyfissamningur um opinberar framkvæmdir“ eða „sérleyfissamningur um þjónustu“ eins og það er skilgreint í 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/18/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga, vörusamninga og þjónustusamninga (*),

- h) „sérleyfistollur“: vegatollur sem sérleyfishafi leggur á samkvæmt sérleyfissamningi.

(*) Stjtið. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 114. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2083/2005 (Stjtið. ESB L 333, 20.12.2005, bls. 28).

2. Ákvæðum 7. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Eftirfarandi komi í stað 1., 2., 3. og 4. mgr.:

„1. Aðildarríkin geta aðeins viðhaldið eða lagt á vegatolla og/eða notendagjöld í samevrópska vegakerfinu, eða hluta þess, samkvæmt skilyrðum sem sett eru fram í 2. til 12. mgr. Þetta skal vera með fyrirvara um rétt aðildarríkja, í samræmi við sáttmálann, til að beita tollum og/eða notendagjöldum af vegum öðrum en í samevrópska vegakerfinu, m.a. á samliggjandi vegum sem hægt er að beina umferð á frá samevrópska vegakerfinu og/eða eru í beinni samkeppni við tiltekna hluta þess, eða á aðrar gerðir vélknúinna ökutækja sem falla ekki undir skilgreininguna „ökutæki“ í samevrópska vegakerfinu, svo framarlega sem álagning tolla og/eða notendagjalda á slíkum vegum mismunar ekki millilandaumferð og veldur ekki röskun á samkeppni milli rekstraraðila.

1a. Ákveði aðildarríki að viðhalda eða leggja aðeins á vegatolla og/eða notendagjöld á tilteknum hlutum samevrópska vegakerfisins, skulu undanþágur sem af því leiða fyrir hina hlutana (t.d. vegna einangrunar eða lítillar umferðar eða mengunar eða þar sem það er mikilvægt vegna innleiðingar nýs vegatollafyrirkomulags), ekki hafa í för með sér mismunun gegn millilandaumferð.

2. a) Aðildarríki getur valið að viðhalda eða leggja á vegatolla og/eða notendagjöld sem eiga eingöngu við um farartæki með leyfilega hámarksþyngd með hleðslu sem er a.m.k. 12 tonn. Velji aðildarríki að leggja vegatolla og/eða notendagjöld á ökutæki sem eru undir þeim þyngdarmörkum, skulu ákvæði þessarar tilskipunar gilda.

- b) Tollar og/eða notendagjöld skulu lagðir á öll ökutæki frá 2012.

- c) Aðildarríki getur vikið frá kröfunni sem sett er fram í b-lið ef það telur að rýmkun tolla á ökutæki undir 12 tonnum muni:

— hafa veruleg neikvæð áhrif á frjálst flæði umferðar, umhverfið, hávaðastig, umferðarþunga eða heilsu manna eða

— hafa í för með sér stjórnsýslukostnað sem næmi yfir 30% af viðbótartekjum sem af því hljótask.

3. Ekki er heimilt að innheimta af neinum flokki ökutækja bæði vegatolla og notendagjöld á sama tíma fyrir einn og sama vegarkafli. Á vegum, þar sem notendagjöld eru innheimt, mega aðildarríkin þó innheimta að auki vegatoll fyrir afnot af brúm, jarðgöngum og vegum yfir fjallaskörð.

4. Vegatollar og notendagjöld skulu ekki mismuna farmflytjandanum beint eða óbeint, á grundvelli ríkisfangs hans, staðfestustaðar eða -lands, eða skráningarlands ökutækisins, eða uppruna- eða ákvörðunarstaðar ökutækisins eða flutningsaðgerðarinnar.“

- b) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„4a. Aðildarríkin geta kveðið á um lækkaða vegatolla eða notendagjöld, eða undanþágur frá gjaldskyldu vegna vegatolla eða notendagjalda, fyrir ökutæki með undanþágu frá kröfu um uppsetningu og notkun skráningarbúnaðar skv. reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum, og í þeim tilvikum sem a- og b-liðir 2. mgr. 6. gr. þessarar tilskipunar taka til.

4b. Þar sem gjaldtökufyrirkomulag sem felur í sér afslátt eða lækkun á vegatollum fyrir reglulega notendur getur leitt til raunsparnaðar á stjórnsýslukostnaði fyrir rekstraraðila grunnvirkis, geta aðildarríkin kveðið á um slíkan afslátt eða verðlækkun með eftirfarandi skilyrðum:

— þau uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í a-lið 10. mgr.,

— þau fara að sáttmálanum, einkum 12., 49., 86. og 87. gr.,

— þau raska ekki samkeppni á innri markaðinum,

— gjaldtökufyrirkomulagið er línulegt, hlutfallslegt, aðgengilegt öllum notendum á jafnréttisgrundvelli og hefur ekki í för með sér að viðbótarkostnaður leggist á aðra notendur í formi hærri vegatolla.

Slíkur afsláttur eða verðlækkun skal í engum tilvikum vera hærri en 13% vegatolls sem greiddur er af samþætilegum ökutækjum sem fullnægja ekki kröfum um afsláttinn eða lækkunina.

4c. Allar áætlanir um afslátt og verðlækkunir skal tilkynna framkvæmdastjórninni, sem skal sannreyna að farið sé að skilyrðunum sem sett eru fram í 4. mgr. a og b og skal samþykka þau í samræmi við málsmæðferðina sem vísað er til í 2. mgr. 9. gr. c.

(*) Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 8. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (ESB) nr. 432/2004 (Stjtið. ESB L 71, 10.3.2004, bls. 3).

c) Í stað 6. mgr. komi eftirfarandi:

„6. Fyrirkomulag við innheimtu vegatolla og/eða notendagjalda skal ekki valda óréttmætri mismunun, hvorki fjárhagslegri né af öðrum toga, fyrir óreglulega notendur vegakerfisins. Ef aðildarríki innheimtir vegatolla og/eða notendagjöld eingöngu í gegnum kerfi, sem eru háð notkun búnaðar um borð í ökutækjum, skal það gera viðkomandi búnað tiltækan með sanngjörnu stjórnsýslulegu og efnahagslegu fyrirkomulagi.“

d) Annar og þriðji undirliður 7. mgr. falli brott.

e) Í stað 9. og 10. mgr. komi eftirfarandi:

„9. Vegatollar skulu eingöngu miðast við meginregluna um endurheimt kostnaðar við grunnvirki. Einkum skulu vegnir meðaltollar tengjast kostnaði við byggingu, rekstur viðhald og þróun grunnvirkjanetsins sem um ræðir. Vegnir meðaltollar geta einnig náð yfir fjármagnstekjur eða hagnaðarlutfall byggt á markaðsaðstæðum.

10. a) Með fyrirvara um vegnu meðaltollana sem um getur í 9. mgr. geta aðildarríkin haft breytilega vegatolla í því skyni að ráðast gegn umhverfisspjöllum, minnka umferðarþunga, lágmarka tjón á grunnvirkjum, nýta viðkomandi grunnvirki sem best eða að auka öryggi á vegum, svo framarlega sem slíkur breytileiki:

— er í réttu hlutfalli við markmiðin sem stefnt er að,

— er gagnsær og án mismunar, einkum hvað varðar ríkisfang farmflytjandans, staðfestustað eða -land farmflytjandans eða skráningarland ökutækisins og uppruna- eða ákvörðunarstað flutningsaðgerðarinnar

— er ekki hugsaður til að auka tolltekjur, þar sem upp á móti óviljandi aukningu á tekjum (sem leiðir til þess að vegið meðaltal tolla er ekki í samræmi við 9. mgr.) vega breytingar á uppbyggingu breytileikans, sem skal framkvæma innan tveggja ára frá lokum reiknings-skilaársins þegar viðbótartekjurnar myndast,

— virðir hámarksviðmiðunarmörk sveigjanleika sem sett eru fram í b-lið.

b) Samkvæmt skilyrðum a-liðar geta vegatollar verið breytilegir eftir:

— EURO losunarsflokki eins og þeir eru settir fram í 0. viðauka, þ.m.t. magn efnisagna og

köfnunarefnisoxíðs, að því tilskildu að enginn vegatollur sé yfir 100% hærri en tollur sem lagður er á samsvarandi ökutæki sem uppfylla ströngustu staðla um losun og/eða

— tíma dags, degi eða árstíð, svo framarlega sem:

i. enginn vegatollur sé yfir 100% hærri en tollur sem innheimtur er á ódýrasta tíma dagsins eða ódýrasta degi eða árstíð eða

ii. þar sem ódýrasta tímabilið er ákvarðað núll, eru viðurlög fyrir dýrasta tíma dags, tegund dags eða tímabil ekki yfir 50% tollþrepsins sem annars ætti við um viðkomandi ökutæki.

Þess skal krafist að aðildarríkin hafi breytilega taxa á vegatollum sem eru í samræmi við fyrsta undirlið eigi síðar en 2010, eða þegar um er að ræða sérleyfissamninga, þegar sá sérleyfissamningur er endurnýjaður.

Aðildarríki getur þó vikið frá þessari kröfu ef:

i. hún mundi grafa verulega undan samræmi vegatollakerfa á yfirráðasvæði þess,

ii. ekki væri tæknilega framkvæmanlegt að taka upp slíka aðgreiningu í viðkomandi vegatollakerfi eða

iii. það mundi leiða til þess að mest mengandi faratækjunum yrði beint frá samevrópska vegakerfinu með tilheyrandi áhrifum á öryggi á vegum og á lýðheilsu.

Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um öll slík frávik.

c) Með fyrirvara um skilyrði a-liðar geta vegatollar í undantekningartilvikum verið breytilegir á annan hátt, vegna tiltekinna verkefna sem varða mikilvæga evrópska hagsmuni, til að tryggja viðskiptalega hagkvæmni slíkra verkefna, þegar þau mæta beinni samkeppni við annan máta flutninga með ökutækjum. Gjaldtökufyrirkomulagið skal vera línulegt, hlutfallslegt, birt opinberlega, aðgengilegt öllum notendum á jafnréttisgrundvelli og ekki hafa í för með sér að viðbótarkostnaður leggist á aðra notendur í formi hærri vegatolla. Framkvæmdastjórnin skal sannreyna að farið sé að skilyrðum þessa liðar áður en viðkomandi gjaldtökufyrirkomulag er framkvæmt.“

f) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„11. Með fyrirvara um 1. mgr. og 1. mgr. a í 9. gr., er hægt í undantekningartilvikum sem varða grunnvirki á fjallasvæðum og eftir að hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni um það, að hækka vegatolla á tilteknum vegahlutum:

a) þar sem mikil umferðarteppa verður sem hefur áhrif á frjálsa för ökutækja eða

b) þar sem umferð ökutækja veldur umtalsverðum umhverfisspjöllum,

með eftirfarandi skilyrðum:

— með tekjum af álagningunni er fjárfest í forgangsverkefnum sem varða evrópska hagsmuni, og tilgreind eru í III. viðauka við ákvörðun nr. 884/2004/EB, og sem stuðla beint að því að draga úr umferðarteppu eða þeim umhverfisskaða sem um ræðir og staðsett eru á sömu stofnleið og vegarkafli þar sem hækkunin á við,

— álagningin, sem beita má á vegatolla sem eru breytilegir í samræmi við 10. mgr., fer ekki yfir 15% af veginum meðaltolli reiknuðum í samræmi við 9. mgr. nema þar sem tekjur sem myndast eru lagðar í forgangsverkefni sem varða evrópska hagsmuni á landamærasvæðum og taka til grunnvirkja á fjallasvæðum, en þar sem álagningin má ekki fara yfir 25%,

— beiting álagningarinnar veldur ekki ósamngjarnri meðferð flutningaumferðar samanborið við aðra vegfarendur,

— fjárhagsáætlanir fyrir grunnvirki sem álagningin á við um og kostnaðar- og ábatagreining vegna nýs verkefnis á sviði grunnvirkja eru lagðar fyrir framkvæmdastjórnina áður en til álagningarinnar kemur,

— gildistímabil álagningarinnar er skilgreint og takmarkað fyrirfram og er í samræmi við fjárhagsáætlanir og kostnaðar- og ábatagreiningu sem lögð er fram með tilliti til þeirra tekna sem vænst er að verði aflað.

Beiting þessa ákvæðis við ný verkefni sem ná yfir landamæri skal háð samþykki hlutaðeigandi aðildarríkja.

Þegar framkvæmdastjórnin tekur á móti fjárhagsáætlunum frá aðildarríki sem hefur í hyggju að beita álagningu, skal hún gera upplýsingarnar aðgengilegar nefndarmönnum þeim sem um getur í 1. mgr. 9. gr. c. Telji framkvæmdastjórnin að fyrirhuguð

álagning sé ekki í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í þessari málsgrein, eða ef hún telur að fyrirhuguð álagning muni hafa umtalsverð neikvæð áhrif á efnahagsþróun á jaðarsvæðum, getur hún hafnað áætluninni um gjalddökuna sem viðkomandi aðildarríki leggur fram í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 9. gr. c eða farið fram á breytingu á henni.

12. Ef ökumaður getur ekki lagt fram nauðsynleg skjöl fyrir ökutæki til að staðfesta upplýsingarnar sem vísað er til í fyrsta undirlið b-liðar 10. mgr. og gerð ökutækis við eftirlit geta aðildarríki beitt allt að hæsta tollþrepi sem hægt er að leggja á.“

3. Eftirfarandi grein bætist við:

„7. gr. a

1. Við ákvörðun þrepa veginna meðaltolla sem ætlunin er að leggja á viðkomandi grunnvirkjanet eða skýrt afmarkaðan hluta slíks nets, skulu aðildarríkin taka tillit til ýmiss kostnaðar eins og sett er fram í 9. mgr. 7. gr. Kostnaður sem tekið er tillit til skal tengjast netinu eða hluta netsins sem vegatollar eru lagðir á og þeim ökutækjum sem falla undir vegatollinn. Aðildarríki geta valið að endurheimta ekki þennan kostnað með tolltekjum eða að endurheimta aðeins hluta kostnaðarins.

2. Vegatollar skulu ákvarðaðir í samræmi við 7. gr. og 1. mgr. þessarar greinar.

3. Að því er varðar nýtt vegatollafyrirkomulag, sem felur ekki í sérleyfistolla sem aðildarríkin innleiða eftir 10. júní 2008, skulu aðildarríkin reikna kostnað með aðferðum, sem eru byggðar á meginreglum fyrir útreikning sem settar eru fram í III. viðauka.

Hvað varðar nýja sérleyfistolla sem innleiddir eru eftir 10. júní 2008, skal hæsta tollþrep vera jafnt eða lægra en þrepið sem hefði orðið niðurstaðan með notkun aðferða sem byggjast á meginreglum fyrir útreikning sem settar eru fram í III. viðauka. Mat á slíku jafngildi skal framkvæmt á grunni hæfilega langs viðmiðunartímabils í samræmi við eðli sérleyfissamnings.

Vegatollafyrirkomulag sem þegar er til staðar 10. júní 2008 eða sem tilboð, eða svör við boðum um að ganga til samningskaupa, hafa borist varðandi samkvæmt opinberu innkaupaferli fyrir 10. júní 2008 skal ekki vera háð þeim skuldbindingum sem settar eru fram í þessari málsgrein, svo lengi sem þetta fyrirkomulag er í gildi og svo framarlega sem því er ekki breytt að verulegu leyti.

4. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni með a.m.k. fjögurra mánaða fyrirvara um framkvæmd nýs vegatollafyrirkomulags:

a) um vegatollafyrirkomulag sem felur ekki í sér sérleyfistolla:

— einingaverð og aðrar breytur sem notaðar eru við útreikninga ýmissa kostnaðarliða og

— skýrar upplýsingar um ökutækin sem falla undir tollafyrirkomulag þeirra og landfræðilegt umfang netsins, eða hluta þess, sem notað er við hvern kostnaðarútreikning og þann hundraðshluta kostnaðar sem ætlunin er að endurheimta,

b) um vegatollafyrirkomulag sem felur í sér sérleyfistolla:

— sérleyfissamningar eða umtalsverðar breytingar á slíkum samningum,

— grunntilvikið sem veitandi hefur byggt tilkynningu um sérleyfi á, eins og vísað er til í VII. viðauka B við tilskipun 2004/18/EB, skal fela í sér áætlaðan kostnað eins og hann er skilgreindur í 9. mgr. 7. gr. og fyrirhugaður er samkvæmt sérleyfinu, áætlaða umferð eftir gerðum farartækja, áætluð tollþrep og landfræðilegt umfang netsins sem sérleyfissamningurinn tekur til.

5. Aðildarríkin skulu einnig tilkynna framkvæmdastjórninni a.m.k. fjórum mánuðum fyrir framkvæmd nýs vegatollafyrirkomulags sem á við um samliggjandi vegi sem hægt er að beina umferð á frá samevrópska vegakerfinu og/eða eru í beinni samkeppni við tiltekna hluta þess kerfis sem vegatollur er lagður á. Í þessum upplýsingum skal koma fram a.m.k. skýring á landfræðilegu umfangi kerfisins sem tollurinn tekur til, ökutæki sem hann tekur til og fyrirhuguð tollþrep, ásamt skýringu á hvernig tollþrepi voru ákvörðuð.

6. Í þeim tilvikum, sem falla undir skuldbindingarnar í 3. mgr., skal framkvæmdastjórnin, innan fjögurra mánaða eftir móttöku upplýsinga í samræmi við 4. mgr., gefa álit sitt á því hvort þessar skuldbindingar teljast hafa verið uppfylltar.

Að því er varðar vegatollafyrirkomulagið sem um getur í 5. mgr., getur framkvæmdastjórnin einnig gefið álit sitt, einkum varðandi meðalhóf og gagnsæi fyrirhugaðs fyrirkomulags og líklegra áhrifa þess á samkeppni á innri markaðinum og frjálsan flutning á vörum.

Álit framkvæmdastjórnarinnar skal gert aðgengilegt nefndinni sem um getur í 1. mgr. 9. gr. c.

7. Óski aðildarríki eftir að beita ákvæðum 11. mgr. 7. gr. að því er varðar vegatollafyrirkomulag er þegar er til staðar 10. júní 2008, skal það leggja fram upplýsingar sem sýna fram á að veginn meðaltollur af viðkomandi grunnvirki sé í samræmi við lið aa í 2. gr., 9. mgr. 7. gr. og 10. mgr. 7. gr.“

4. Eftirfarandi grein bætist við:

„7. gr. b

Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á frelsi aðildarríkja sem innleiða vegatollakerfi og/eða notendagjöld fyrir grunnvirki til að kveða á um viðeigandi bætur fyrir gjöldin, með fyrirvara um á 87. gr. og 88. gr. sáttmálans.“

5. Í stað b-liðar 2. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„b) greiðsla sameiginlega notendagjaldsins veitir aðgang að vegakerfinu eins og hvert þátttökuaðildarríki skilgreinir það í samræmi við 1. mgr. 7. gr.“

6. Eftirfarandi grein bætist við:

„8. gr. a

Hvert aðildarríki skal fylgjast með kerfi tolla og/eða notendagjalda til að tryggja að starfsemin sé gagnsæ og án mismununar.“

7. Ákvæðum 9. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin leggi á án mismununar:

a) sérstaka skatta eða gjöld:

— sem eru álögð við skráningu ökutækisins eða

— lögð á ökutæki eða farm þar sem þyngd eða stærð eru óvenjuleg,

b) bílastæðagjöld og sérstök gjöld vegna umferðar í þéttbýli.

1a. Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin leggi á án mismununar:

a) gjöld sem sérstaklega er ætlað að draga úr umferðarteppu á vissum tímum og stöðum,

b) gjöld sem ætlað er að draga úr umhverfisáhrifum, þ.m.t. léleg loftgæði

á hvaða vegi sem er, einkum á þéttbýlissvæðum, þ.m.t. vegir í samevrópska vegakerfinu sem liggja um þéttbýlissvæði.“

b) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríki skulu ákvarða hvernig nota skuli tekjur af gjöldum fyrir notkun á vegagrunnvirkjum. Svo unnt sé að þróa flutninganetið í heild skal nota tekjur af gjöldum í þágu flutningageirans og til að bæta flutninganetið í heild.“

8. Eftirfarandi greinar bætist við:

„9. gr. a

Aðildarríki skulu koma á fót viðeigandi eftirliti og ákvarða kerfi viðurlaga sem eiga við um brot á ákvæðum landslaga sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Þau skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að sjá til þess þau séu framkvæmd. Viðurlögin, sem komið er á, skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brotin og letjandi.

9. gr. b

Framkvæmdastjórnin skal greiða fyrir skoðanaskiptum og miðlun tækniþekkingar á milli aðildarríkjanna í tengslum við framkvæmd þessarar tilskipunar, einkum III. viðauka. Framkvæmdastjórnin skal uppfæra og skýra 0., III. og IV. viðauka í ljósi tækniframfara og I. og II. viðauka í ljósi verðbólgu, í samræmi við málsmæðferðina sem vísað er til í 3. mgr. 9. gr. c.

9. gr. c

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.“

9. Í stað 11. gr. komi eftirfarandi:

„11. gr.

Eigi síðar en 10. júní 2011 skal framkvæmdastjórnin skila skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins um framkvæmd og áhrif þessarar tilskipunar, með hliðsjón af tækniþróun og hvert umferðarþungi stefnir, þ.m.t. notkun ökutækja sem vega meira en 3,5 tonn og minna en 12 tonn, og mati á

áhrifum hennar á innri markaðinn, þ.m.t. á eyjum, landluktum svæðum og jaðarsvæðum Bandalagsins, fjárfestingarstig í geiranum og framlags hennar í átt að uppfyllingu markmiða um sjálfbæra stefnu í flutningamálum.

Aðildarríkin skulu áframsenda framkvæmdastjórninni nauðsynlegar upplýsingar um skýrsluna eigi síðar en 10. desember 2010.

Eigi síðar en 10. júní 2008 skal framkvæmdastjórnin leggja fram, eftir að hafa kannað alla valkosti, þ.m.t. umhverfi, hávaði, umferðarteppa og heilsutengdur kostnaður, almennt, gagnsætt og auðskilið líkan til að meta allan ytri kostnað, sem skal verða grunnur að útreikningum á grunnvirkjagjöldum í framtíðinni. Þessu líkani skal fylgja greining á áhrifum innfellingar ytri kostnaðar fyrir alla flutningsmáta og áætlun um þrepskipta framkvæmd líkansins fyrir alla flutningsmáta.

Skýrslunni og líkaninu skulu fylgja, ef við á, tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins um frekari endurskoðun þessarar tilskipunar.“

10. Í stað töflunnar í II. viðauka sem tilgreinir upphæð gjalda á ársgrundvelli komi eftirfarandi:

	þrír ásar að hámarki	fjórir ásar að lágmarki
EURO 0	1332	2233
EURO I	1158	1933
EURO II	1008	1681
EURO III	876	1461
EURO IV og minni mengun	797	1329

11. Í stað síðasta málslíðar II. viðauka komi eftirfarandi:

„Daglegt notkunargjald er hið sama fyrir alla flokka ökutækja og nemur það 11 evrum.“

12. Texti 0. viðauka, sem kemur fram í I. viðauka við þessa reglugerð, bætist við.

13. Texti III. viðauka, sem kemur fram í II. viðauka við þessa reglugerð, bætist við.

14. Texti IV. viðauka, sem kemur fram í III. viðauka við þessa reglugerð, bætist við.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari, eigi síðar en 10. júní 2008. Þau skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkt.

Þegar aðildarríkin samþykkja slíkar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum, sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til, og töflu sem sýnir samsvörun milli ákvæða þessarar tilskipunar og ákvæða landslaga sem samþykkt hafa verið.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 17. maí 2006.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. Borrell Fontelles

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. Winkler

forseti.

I. VIÐAUKI

„0. VIÐAUKI

LOSUNARMÖRK

1. Ökutæki í flokki „EURO 0“

Massi kolsýrings (CO) g/kWh	Massi vetniskolefna (HC) g/kWh	Massi köfnunarefnisoxíða (NOx) g/kWh
12,3	2,6	15,8

2. Ökutæki í flokki „EURO I“/„EURO II“

	Massi kolsýrings (CO) g/kWh	Massi vetniskolefna (HC) g/kWh	Massi köfnunarefnisoxíða (NOx) g/kWh	Massi efnisagna (PT) g/kWh
Ökutæki í flokki „EURO I“	4,9	1,23	9,0	0,4 ⁽¹⁾
Ökutæki í flokki „EURO II“	4,0	1,1	7,0	0,15

⁽¹⁾ Losunarmörk efnisagna eru margfölduð með stuðlinum 1,7 ef um er að ræða hreyfla með vélaraflí sem er 85 kW eða minna.

3. Ökutæki í flokki „EURO III“/„EURO IV“/„EURO V“/„EEV“

Massi kolsýrings, heildarmagns vetniskolefna, köfnunarefnisoxíða og efnisagna, sem er ákvarðaður með ESC-prófun og útblástursloftspéttni, sem er ákvörðuð með ELR-prófun, skal ekki vera yfir eftirfarandi gildum (1):

	Massi kolsýrings (CO) g/kWh	Massi vetniskolefna (HC) g/kWh	Massi köfnunarefnisoxíða (NOx) g/kWh	Massi efnisagna (PT) g/kWh	Útblástursloft m-1
Ökutæki í flokki „EURO III“	2,1	0,66	5,0	0,10 (2)	0,8
Ökutæki í flokki „EURO IV“	1,5	0,46	3,5	0,02	0,5
Ökutæki í flokki „EURO V“	1,5	0,46	2,0	0,02	0,5
Umhverfisvænt ökutæki	1,5	0,25	2,0	0,02	0,15

⁽¹⁾ Prófunarlota er röð prófunarpunkta, þar sem hver punktur er skilgreindur út frá hraða og snúningsvægi sem hreyfillinn þarf að halda í stöðugu ástandi (ESC-prófun) eða við svipul vinnsluskilyrði (ETC- og ELR-prófun).

⁽²⁾ 0,13 fyrir hreyfla sem hafa minna sprengirými en 0,7 dm³ fyrir hverja einingu og málhraði er meiri en 3000 min-1.

4. Taka má mengunarflokka ökutækja í framtíðinni, eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun 88/77/EBE og síðari breytingum, til athugunar.“

II. VIÐAUKI

„III. VIÐAUKI

MEGINREGLUR FYRIR SKIPTINGU KOSTNAÐAR OG ÚTREIKNINGA Á VEGATOLLUM

Í þessum viðauka er mælt fyrir um meginreglur við útreikning á vegnum meðaltollum sem endurspegla 9. mgr. 7. gr. Skyldan að tengja vegatolla við kostnað skal vera með fyrirvara um frelsi aðildarríkja til að velja, í samræmi við 1. mgr. 7. gr. a, að endurheimta kostnað ekki að fullu með tekjum af vegatollum, eða frelsi, í samræmi við 10. mgr. 7. gr., að láta upphæðir tilgreindra vegatolla víkja frá meðaltalinu ⁽¹⁾.

Beiting þessara meginreglna skal vera í fullu samræmi við aðrar gildandi skuldbindingar samkvæmt lögum Bandalagsins, einkum kröfur um að sérleyfissamningar séu veittir í samræmi við tilskipun 2004/18/EB og aðra lagagæringa Bandalagsins á svið opinberra innkaupa.

Ef aðildarríki stofnar til viðræðna við einn eða fleiri þriðju aðila í því skyni að koma á sérleyfissamningi varðandi byggingu eða rekstur á hluta grunnvirkis þess, eða í ljósi þessa tilgangs stofnar til sambærilegs fyrirkomulags sem byggt er á landslöggjöf eða samkomulagi sem ríkisstjórn aðildarríkis gerir, skal meta það hvort farið er að þessum meginreglum á grundvelli niðurstaða þessara viðræðna.

1. Skilgreining á því kerfi og ökutækjum sem falla undir tilskipunina

- Ef ekki á að beita einu tollafyrirkomulagi á allt vegakerfið í samevrópska flutninganetinu, skal aðildarríki tilgreina nákvæmlega þann eða þá hluta netsins sem heyrir undir tollafyrirkomulagið ásamt kerfinu sem notað er til að flokka ökutæki að því er varðar breytilega vegatolla. Aðildarríki skulu einnig tilgreina hvort þau eru að rýmka gildissvið tollafyrirkomulags til að ná yfir ökutæki undir 12 tonna þröskuldinum.
- Ef aðildarríki kýs að taka upp mismunandi stefnur varðandi endurheimt kostnaðar í mismunandi hlutum kerfisins (eins og heimilað er í 1. mgr. 7. gr. a) skal hver skýrt skilgreindur hluti kerfisins falla undir aðskilda kostnaðarútreikninga. Aðildarríki getur valið að skipta kerfinu í fjölda skýrt skilgreindra hluta til að koma á aðskildu sérleyfisfyrirkomulagi eða svipuðu fyrir hvern hluta.

2. Kostnaður við grunnvirki**2.1. Fjárfestingarkostnaður**

- Í fjárfestingarkostnaði skal innifalinn kostnaður við byggingu (þ.m.t. fjármögnunarkostnaður) og kostnaður við þróun grunnvirkjanna auk, eftir því sem við á, arður af fjárfestingu eða hagnaðarhlutfall. Kostnaður við kaup á landi, skipulag, hönnun, eftirlit með verksamningum og verkefnastjórnun, og forleifarannsóknir og athugun á jarðvegi, ásamt öðrum viðkomandi aukakostnaði, skal einnig innifalinn.
- Endurheimt byggingarkostnaðar skal byggjast annaðhvort á hönnunarlíf tíma grunnvirkisins eða öðru slíku afskriftatímabili (ekki styttra en 20 ár) sem getur talist viðeigandi með skírskotun til fjármögnunar með sérleyfissamningi eða með öðrum hætti. Lengd afskriftatímabilsins getur verið lykilbreyta í viðræðum varðandi gerð sérleyfissamninga, einkum ef hlutaðeigandi aðildarríki óskar þess, sem hluta af samningnum, að setja þak að því er varðar viðkomandi veginn meðaltoll.
- Með fyrirvara um útreikninga á fjárfestingarkostnaði getur endurheimt kostnaðar:
 - verið dreift jafnt á afskriftatímabilið eða vegið á fyrstu árin, árin um miðbikið eða seinni árin, að því tilskildu að slíkt vægi sé gagnsætt,
 - kveðið á um vísitölutengingu vegatolla á afskriftatímabilinu.
- Upphaflegt kostnaðarverð skal byggt á greiddum fjárhæðum. Kostnaður sem enn er eftir að stofna til verður byggður á sanngjörnum kostnaðarspám.

⁽¹⁾ Þessi ákvæði, ásamt sveigjanleikanum sem boðið er upp á við endurheimt kostnaðar á vissu tímabili (sjá þriðja undirlið í lið 2.1), gefa umtalsverð víkmörk til að festa vegatolla á þrepum sem eru viðunandi fyrir notendur og löguð að tilteknum stefnumarkmiðum í flutningamálum aðildarríkisins.

- Fjárfesting hins opinbera getur talist fjármögnuð lántaka. Vextir sem beitt er á upphaflegt kostnaðarverð skulu vera vextir sem gilda um lántökur hins opinbera á því tímabili.
- Kostnaði skal skipt á milli þungaflutningabifreiða með hlutlægum og gagnsæjum hætti sem tekur tillit til hlutfalls þungaflutningabifreiða af umferð í kerfinu og tengds kostnaðar. Þá ökutækjakílómetra sem eknir eru af þungaflutningabifreiðum má í þessu skyni aðlaga með „jafngildisstuðlum“ sem rökstuddir eru á hlutlægan hátt eins og þeim sem settir eru fram í 2. mgr. 4. liðar.
- Ákvæði um áætlaða ávöxtun eigin fjár eða hagnaðarhlutfalls skal vera sanngjarnt í ljósi markaðsaðstæðna og má breyta í því skyni að veita hvatningu til árangurs til samningsbundins þriðja aðila að því er varðar kröfur um gæði þjónustu. Meta má ávöxtun eigin fjár með hagvísunum eins og innri ávöxtun fjárfestinga eða vegnum meðalfjármagnskostnaði.

2.2. Árlegur viðhaldskostnaður og kostnaður við viðgerðir á burðarvirki

- Þessi kostnaður skal innihalda árlegan kostnað við viðhald á kerfinu og reglubundinn kostnað að því er varðar viðgerðir, styrkingu og yfirlagningu, í því skyni að tryggja að rekstrarvirkni kerfisins sé viðhaldið yfir tíma.
- Slikum kostnaði skal skipt á milli þungaflutningabifreiða og annarrar umferðar á grundvelli raunverulegrar hlutdeildar og spáa um hlutdeild í ökutækjakílómetrum og hann má aðlaga með jafngildisstuðli sem rökstuddur er á hlutlægan hátt eins og þeir sem settir eru fram í 4. lið.

3. Kostnaður við rekstur, stjórnun og innheimtu vegatolla

Þessi kostnaður skal innihalda allan kostnað sem rekstraraðili grunnvirkis stofnar til og fellur ekki undir 2. þátt og sem tengist framkvæmd, rekstri og stjórnun á grunnvirkinu og vegatollakerfinu. Hann skal einkum innihalda:

- kostnað við að byggja, koma upp og viðhalda gjaldskýlum og öðrum greiðslukerfum,
- daglegan kostnað við rekstur, stjórnun og framfylgd innheimtukerfa vegatolla,
- umsýslugjöld og gjöld varðandi sérleyfissamninga,
- kostnað við rekstur, stjórnsýslu og þjónustu varðandi rekstur grunnvirkisins.

Þessi kostnaður getur innihaldið ávöxtun eigin fjár eða hagnaðarhlutfall sem endurspeglar yfirfært áhættustig.

Slikum kostnaði skal skipt á sanngjörnum og gagnsæjum grunni á milli allra ökutækjaflokka sem falla undir vegatollakerfið.

4. Hlutdeild vöruumferðar, jafngildisstuðlar og leiðréttingarfyrirkomulag

- Útreikningar á vegatollum skulu byggðir á raunverulegri hlutdeild eða spám um hlutdeild þungaflutningabifreiða í ökutækjakílómetrum, aðlagðir ef óskað er með jafngildisstuðlum, til að taka tilhlýðilegt tillit til aukins kostnaðar við byggingu og viðgerðir á grunnvirkjum til notkunar fyrir vörubifreiðar.
- Í eftirfarandi töflu er safn leiðbeinandi jafngildisstuðla. Ef aðildarríki notar jafngildisstuðla með hlutföllum sem ekki eru í töflunni skulu þeir byggðir á viðmiðunum sem rökstuddar eru á hlutlægan hátt og birtar opinberlega.

(¹) Beiting aðildarríkja á jafngildisstuðlum getur tekið tillit til vegagerðar sem þróuð er í áföngum eða með því að nota vistferilsnálgun.

Flokkur ökutækis ⁽¹⁾	Jafngildisstuðlar		
	Viðgerðir á burðarvirki	Fjárfestingar	Árlegt viðhald
Á milli 3,5 t og 7,5 t, flokkur 0	1	1	1
> 7,5 t, flokkur I	1,96	1	1
> 7,5 t, flokkur II	3,47	1	1
> 7,5 t, flokkur III	5,72	1	1

⁽¹⁾ Sjá ákvörðun ökutækjaflokka í IV. viðauka.
⁽²⁾ Flokkar ökutækja samsvara áþungnum 5,5, 6,5, 7,5 og 8,5 tonn í þeirri röð.

- Tollafyrirkomulag sem byggir á spám um umferðarþunga skal kveða á um leiðréttingarfyrirkomulag þar sem vegatollar eru reglulega aðlagðir til að leiðrétta of mikla eða of litla endurheimt kostnaðar vegna spáskekkju.“

III. VIÐAUKI

„IV. VIÐAUKI

LEIÐBEINANDI ÁKVÖRÐUN ÖKUTÆKJAFLOKKA

Ökutækjaflokkar eru skilgreindir í töflunni hér á eftir.

Ökutæki eru flokkuð í undirflokk 0, I, II og III samkvæmt tjóni sem þau valda á yfirborði vega í hækkingu röð (flokkur III er því flokkurinn sem veldur mestu tjóni á vegagrunnvirkjum). Tjónið eykst í veldisvexti með auknum áspunga.

Öll vélknúin ökutæki og samtengd ökutæki með leyfilega hámarksþyngd með hleðslu sem er undir 7,5 tonnum eru í tjónaflokki 0.

Vélknúin ökutæki

Drifásar með loftfjöðrun eða viðurkennt jafngildi ⁽¹⁾		Önnur fjöðrunarkerfi drifása		Tjónaflokkur
Fjöldi ása og leyfileg verg hámarksþyngd með hleðslu (í tonnum)		Fjöldi ása og leyfileg verg hámarksþyngd með hleðslu (í tonnum)		
Ekki undir	Innan við	Ekki undir	Innan við	
Tveir ásar				
7,5	12	7,5	12	I
12	13	12	13	
13	14	13	14	
14	15	14	15	
15	18	15	18	
Þrír ásar				
15	17	15	17	
17	19	17	19	
19	21	19	21	
21	23	21	23	
23	25			
25	26			
		23	25	II
		25	26	
Fjórir ásar				
23	25	23	25	I
25	27	25	27	
27	29			
		27	29	II
		29	31	
		31	32	
29	31			
31	32			

⁽¹⁾ Fjöðrun sem viðurkennd er sem jafngild samkvæmt skilgreiningu í II. viðauka tilskipunar ráðsins 96/53/EB frá 25. júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksmál vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í Bandalaginu (Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 59). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/7/EB (Stjtið. EB L 67, 9.3.2002, bls. 47).

Samtengd ökutæki (líðskipt ökutæki og vagnalestir)

Drifásar með loftfjöðrun eða viðurkenndir sem jafngildir		Önnur fjöðrunarkerfi drifása		Tjónaflokkur
Fjöldi ása og leyfileg verg hámarksþyngd með hleðslu (í tonnum)		Fjöldi ása og leyfileg verg hámarksþyngd með hleðslu (í tonnum)		
Ekki undir	Innan við	Ekki undir	Innan við	
<i>2 + 1 ásar</i>				
7,5	12	7,5	12	I
12	14	12	14	
14	16	14	16	
16	18	16	18	
18	20	18	20	
20	22	20	22	
22	23	22	23	
23	25	23	25	
25	28	25	28	
<i>2 + 2 ásar</i>				
23	25	23	25	I
25	26	25	26	
26	28	26	28	
28	29	28	29	
29	31	29	31	II
31	33	31	33	
33	36	33	36	III
36	38			
<i>2 + 3 ásar</i>				II
36	38	36	38	
38	40			
I		38	40	III
<i>3 + 2 ásar</i>				II
36	38	36	38	
38	40			
I		38	40	III
		40	44	
40	44		I	
<i>3 + 3 ásar</i>				
36	38	36	38	I
38	40			
		38	40	II
40	44	40	44 ⁴⁴	

FRAMKVÆMDARÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/43

frá 9. febrúar 2012

um viðurkenningu á Úrúgvæ samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
2008/106/EB að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna (*)

(tilkynnt með númeri C(2012) 619)

(2012/76/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS
HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/106/EB frá 19. nóvember 2008 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽¹⁾, einkum fyrstu undirgrein 3. mgr. 19. gr.,

með hliðsjón af beiðni frá Spáni 14. febrúar 2006,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2008/106/EB geta aðildarríkin ákveðið að árita viðeigandi skirteini farmanna sem eru gefin út í þriðju löndum, að því tilskildu að framkvæmdastjórnin viðurkenni viðkomandi þriðja land. Þriðju löndin verða að uppfylla allar kröfur samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) frá 1978 um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin), eins og henni var breytt 1995, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur samþykkt.
- 2) Beiðni um viðurkenningu á Úrúgvæ var lögð fram bréflega, 13. maí 2005, af hálfu yfirvalda á Spáni. Framkvæmdastjórnin hefur, í kjölfar þessarar beiðni, metið kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna í Úrúgvæ til þess að ganga úr skugga um hvort landið fari að öllum kröfum STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini. Matið var byggt á niðurstöðum skoðunar sérfræðinga á vegum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu í júní 2007. Við þá skoðun komu í ljós tilteknir annmarkar á kerfum fyrir þjálfun og skirteinisútgáfu.
- 3) Framkvæmdastjórnin lét aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.
- 4) Framkvæmdastjórnin fór fram á það bréflega, 16. febrúar 2010 og 8. desember 2010, að Úrúgvæ legði fram sönnunargögn sem sýndu að ráðin hefði verið bót á annmörkunum sem komu í ljós.

- 5) Yfirvöld í Úrúgvæ létu í té umbeðnar upplýsingar bréflega, 30. apríl 2009 og 18. mars 2011, ásamt sönnunargögnum að því er varðar framkvæmd viðeigandi og fullnægjandi aðgerða til að ráða bót á flestum þeim annmörkunum sem komu í ljós við mat á reglufylgni.
- 6) Tveir ágallar standa enn eftir. Annar þeirra vísar til þess að gæðastaðlakerfið tekur ekki til sumra þátta í starfsemi stjórnvaldsins, s.s. samþykkis á þjálfunaráætlunum. Hinn annmarkinn tengist því á hvaða sniði skirteinin eru. Yfirvöld í Úrúgvæ hafa því verið hvött til að grípa til frekari aðgerða til úrbóta hvað þetta varðar. Þessir ágallar gefa þó ekki tilefni til efasemda um að kerfin í Úrúgvæ samrýmist almennt ákvæðum STCW-samþykktarinnar að því er varðar þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.
- 7) Niðurstaða mats á reglufylgni yfirvalda í Úrúgvæ og mats á upplýsingum frá þeim sýnir að Úrúgvæ uppfyllir viðeigandi kröfur STCW-samþykktarinnar og á sama tíma hefur landið gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skirteini.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Úrúgvæ hefur verið viðurkennt, skv. 19. gr. tilskipunar 2008/106/EB, að því er varðar kerfi fyrir þjálfun og útgáfu skirteina farmanna.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. febrúar 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Siim KALLAS

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 38, 11.2.2012, bls. 46. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 132/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 13.

(¹) Stjtið. ESB L 323, 3.12.2008, bls. 33.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 401/2010

2012/EES/67/44

frá 7. maí 2010

um breytingu og leiðréttingu á reglugerð (EB) nr. 607/2009 þar sem mælt er fyrir um tiltekna, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 um verndaðar upprunatáknar, verndaðar, landfræðilegar merkingar, hefðbundin heiti, merkingu og framsetningu tiltekinna vínafurða (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 frá 22. október 2007 um sameiginlegt markaðskerfi í landbúnaði og um sértæk ákvæði varðandi tiltekna landbúnaðarvörur (reglugerðin um eitt sameiginlegt markaðskerfi) ⁽¹⁾, einkum k-, l- og m-lið fyrstu málsgreinar 121. gr. og 203. gr. b í tengslum við 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 1. mgr. 25. gr. í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 607/2009 ⁽²⁾ skal árleg sannprófun á vínunum með verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu fara fram með slembiathugun, sýnatöku eða kerfisbundnu eftirliti, með það í huga að einungis er hægt að sameina sýnatökuna og slembiathugunina. Sum þeirra aðildarríkja sem hingað til hafa frekar kosið að beita kerfisbundnu eftirliti hafa skipt um skoðun og óska eftir að geta sameinað allar þrjár tegundir eftirlits. Því skal bjóða aðildarríkjum upp á meiri sveigjanleika að því er varðar kerfi fyrir árlega sannprófun.
- 2) Eftir að reglugerð (EB) nr. 607/2009 var samþykkt fundust í henni tæknilegar villur sem ber að leiðrétta. Einkum ber þar að nefna að ranglega var minnst á heiti vínþrúguyrkisins „Montepulciano“ í B-hluta XV. viðauka og skal því færa það yfir í A-hluta þess viðauka. Einnig skal lagfæra ritháttinn á tilteknum ákvæðum til að auka skýrleika.
- 3) Til glöggvunar og samræmingar skal endursemja tiltekin ákvæði reglugerðar (EB) nr. 607/2009 eða gera þau nákvæmari. Þetta á einkum við um ákvæði sem gilda um þriðju lönd sem skulu fá tækifæri til að nota tiltekna valkvæðar upplýsingar að því tilskildu að þau uppfylli skilyrði sem eru jafngild þeim sem krafist er af aðildarríkjum. Þetta á einnig við um XII. viðauka, þar sem hugtakanotkun skal vera í samræmi við skrána yfir verndaðar upprunatáknar eins og hún birtist í skránni. Einnig skal innleiða ný ákvæði til að ná fram nákvæmni með tilliti til merkinga og framsetningar.

- 4) Samveldið Ástralía hefur farið fram á að ný heiti vínþrúguyrkja verði tekin inn í B-hluta XV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 607/2009. Framkvæmdastjórnin skal, eftir að hafa athugað að beiðnin standist á fullnægjandi hátt þau skilyrði sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. 62. gr. og 4. mgr. 62. gr. þeirrar reglugerðar, skrá Ástralíu í dálkinn sem svarar til heitis þessara vínþrúguyrkja í þeim viðauka.
- 5) Samningurinn á milli Evrópubandalagsins og Bandaríkjameríku um viðskipti með vín ⁽³⁾ inniheldur skrá yfir heiti vínþrúguyrkja sem nota má sem upplýsingar í merkingum. Því skal skrá Bandaríkin í B-hluta XV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 607/2009, í dálkinn sem svarar til heita þessara vínþrúguyrkja.
- 6) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 607/2009 til samræmis við það.
- 7) Til að komast hjá stjórnsýslulegum byrðum vegna kostnaðar við vottanir og hjá erfðileikum í viðskiptum skulu breytingarnar, sem lagðar eru til með þessari reglugerð, gilda frá sama degi og reglugerð (EB) nr. 607/2009, það er að segja frá 1. ágúst 2009.
- 8) Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 607/2009 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

„1. Skráin yfir verndaðar upprunatáknar og verndaðar, landfræðilegar merkingar, sem framkvæmdastjórnin viðheldur eins og kveðið er á um í 118. gr. n í reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 (), hér á eftir nefnd „skráin“, er í rafræna gagnasafninu E-Bacchus.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 117, 11.5.2010, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á bókun 47 (um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 31.

(¹) Stjtið. ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1.

(²) Stjtið. ESB L 193, 24.7.2009, bls. 60.

(*) Stjtið. ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1.

(³) Stjtið. ESB L 87, 24.3.2006, bls. 2.

2. Í stað 24. gr. komi eftirfarandi:

sem aðalskrifstofa áttapparans, framleiðandans, seljandans eða innflytjandans er staðsett.“

„24. gr.

Tilkynningar um rekstraraðila

Tilkynna skal lögbæra eftirlitsyfirvaldinu, sem um getur í 118. gr. o í reglugerð (EB) nr. 1234/2007, um hvern þann rekstraraðila sem óskar eftir að taka þátt, að öllu leyti eða að hluta til, í framleiðslu eða þökkun afurða með verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu.“

3. Ákvæðum 25. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í 1. mgr.:

i. Í stað annarrar undirgreinar komi eftirfarandi:

„Árlega sannprófunin skal framkvæmd í aðildarríkinu þar sem framleiðsla fór fram í samræmi við forskriftina fyrir afurðina og skal fara fram:

a) með slembiathugunum á grundvelli áhættugreiningar eða

b) með sýnatöku eða

c) kerfisbundið eða

d) með samblandi af einhverju af framangreindu.“

ii. Fimmta undirgrein falli brott.

b) Í stað a-liðar 4. mgr. komi eftirfarandi:

„a) niðurstöður prófananna sem um getur í a- og b-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. og í 2. mgr. sýna fram á að afurðin sem um ræðir standist skilyrðin í forskriftinni og búi yfir öllum viðeigandi eiginleikum sem krafist er fyrir þá upprunatáknun eða landfræðilegu merkingu sem um er að ræða,“

4. Ákvæðum 1. mgr. 56. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað a-liðar komi eftirfarandi:

„a) „átappari“: einstaklingur eða lögaðili eða hópur einstaklinga eða lögaðila með staðfestu í Evrópusambandinu sem stundar átöppun eða lætur átöppun fara fram á sínum vegum,“

b) Í stað f-liðar komi eftirfarandi:

„f) „heimilisfang“: upplýsingar um staðbundna stjórn-sýslusvæðið og aðildarríkið eða þriðja landið þar

5. Ákvæðum 63. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fjórðu undirgreinar 2. mgr. komi eftirfarandi:

„Rekstraraðilar sem gangast undir vottun skulu bera kostnaðinn af henni nema ef aðildarríki ákveða annað.“

b) Eftirfarandi fjórði undirliður bætist við í 7. mgr.:

„Ef um er að ræða Breska konungsríkið er heimilt að setja inn heiti einstaks lands, sem er hluti af Breska konungsríkinu, í stað heitis aðildarríkisins.“

6. Í stað 4. mgr. 64. gr. komi eftirfarandi:

„4. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um afurðir sem um getur í 3., 8. og 9. lið XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007, að því tilskildu að aðildarríkin reglufesti notkunarskilyrðin um tilgreiningu sykurrinnihalds eða að um þau séu settar reglur sem gilda í viðkomandi þriðja landi, þ.m.t., ef um þriðju lönd er að ræða, reglur sem atvinnugreinasamtök setja.“

7. Í stað fyrstu undirgreinar 2. mgr. 67. gr. komi eftirfarandi:

Ef nota á heiti landfræðilegrar einingar, sem er minni en svæðið sem liggur til grundvallar upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni, skal viðkomandi landfræðileg eining vera vel skilgreind. Aðildarríkin geta komið á reglum varðandi notkun þessara landfræðilegu eininga. Að minnsta kosti 85% þrúgnanna sem vínið er framleitt úr skulu vera upprunnar í viðkomandi minni landfræðilegri einingu. Þetta gildir ekki um:

a) það afurðamagn sem notað er til sætunar, í „expedition-líkjör“ eða „tirage-líkjör“ eða

b) það afurðamagn sem um getur í e- og f-lið 3. liðar XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007.

Þau 15% þrúgnanna sem eftir eru skulu vera upprunnin á hinu afmarkaða landfræðilega svæði viðkomandi upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar.“

8. Í stað XII. viðauka komi texti I. viðauka við þessa reglugerð.

9. Í stað XV. viðauka komi texti II. viðauka við þessa reglugerð.
10. Í stað fyrsta og annars undirliðar b-liðar 4. liðar í XVII. viðauka komi eftirfarandi:
„— Tokaj,
— Vinohradnícka oblast Tokaj“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá og með 1. ágúst 2009.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. maí 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

„XII. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR HEFÐBUNDIN HEITI EINS OG UM GETUR Í 40. GR.

Hefðbundin heiti	Tungumál	Vín ⁽¹⁾	Samantekt á skilgreiningum/notkunarskilyrðum ⁽²⁾	Hlutaðeigandi þriðju lönd
------------------	----------	--------------------	---	---------------------------

A-hluti: **Hefðbundin heiti eins og um getur í a-lið 1. mgr. 118. gr. u í reglugerð (EB) nr. 1234/2007**

BELGÍA

Appellation d'origine contrôlée	Franska	(VUT) (1, 4)	Hefðbundin heiti sem notuð eru í stað „verndaðrar upprunatáknunar“	
Gecontroleerde oorsprongsbenaming	Hollenska	(VUT) (1, 4)		
Landwijn	Hollenska	(VLM) (1)	Hefðbundin heiti sem notuð eru í stað „verndaðrar, landfræðilegrar merkingar“	
Vin de pays	Franska	(VLM) (1)		

BÚLGARÍA

Гарантирано наименование за произход (ГНП) (<i>guaranteed designation of origin</i>)	Búlgarska	(VUT) (1, 3, 4)	Hefðbundin heiti sem notuð eru í stað „verndaðrar upprunatáknunar“ eða „verndaðrar, landfræðilegrar merkingar“ 14.4.2000	
Гарантирано и контролирано наименование за произход (ГКНП) (<i>guaranteed and controlled designation of origin</i>)	Búlgarska	(VUT) (1, 3, 4)		
Благородно сладко вино (БСВ) (<i>noble sweet wine</i>)	Búlgarska	(VUT) (3)		
Регионално вино (<i>Regional wine</i>)	Búlgarska	(VLM) (1, 3, 4)		

TÉKKLAND

Jakostní šumivé víno stanovené oblasti	Tékkneska	(VUT) (4)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvæslaskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á tilgreindri vínekru á viðkomandi svæði; framleiðsla á víni, sem notað er við gerð gæðafreyðivína sem framleidd eru í tilgreindu héraði, fer fram á vínræktarsvæðinu, á viðkomandi svæði er framleiðsla ekki umfram afrakstur á hektara; vínið uppfyllir gæðakröfurnar sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfni.	
Jakostní víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvæslaskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á tilgreindri vínekru á viðkomandi svæði; afrakstur á hektara var ekki aukinn, þrúgurnar, sem vínið er framleitt úr, eru með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 15 °NM; uppskera þrúgna og vínframleiðsla, að undanskilinni átöppun, fór fram á viðkomandi vínræktarsvæði, vínið uppfyllir gæðakröfurnar sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfni.	
Jakostní víno odrůdové	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvæslaskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum, mauki, vinnmusti, víni sem er framleitt úr þrúgum sem tíndar eru á tiltekinni vínekru eða með því að blanda saman gæðavínum, í mesta lagi þremur tegundum.	
Jakostní víno známkové	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvæslaskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum, mauki, vinnmusti og mögulega úr víni sem er framleitt úr þrúgum sem tíndar eru á tiltekinni vínekru.	
Jakostní víno s přívlastkem, <i>að viðbættu</i> Kabinetní víno – Pozdní sběr – Výběr z hroznů – Výběr z bobulí – Výběr z cibéb – Ledové víno – Slámové víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvæslaskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum, mauki eða vinnmusti, mögulega úr víni sem er framleitt úr þrúgum sem tíndar eru á tiltekinni vínekru á viðkomandi svæði eða svæðishluta; framleiðslan þar var ekki umfram afrakstur á hektara; vínið er framleitt úr þrúgum sem skoðunaryfirvöld hafa staðfest með tilliti til uppruna, sykurinnihalds og þyngdar og, ef þörf krefur, yrkis eða blöndunar yrkja, eða sýkingar af völdum grámyglusveppsins Botrytis cinerea P. í formi eðalmyglu og uppfyllir kröfurnar um tiltekin gæðavín með tiltekna eiginleika, eða vínið er framleitt með því að blanda saman gæðavínum með tiltekna eiginleika; vínið uppfyllir gæðakröfurnar sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfni, skoðunaryfirvöld flokkuðu vínið sem gæðavín með einn af eftirfarandi eiginleikum: – „Kabinetní víno“ má eingöngu framleiða úr þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 19 °NM, – „Pozdní sběr“ má eingöngu framleiða úr þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 21 °NM, – „Výběr z hroznů“ má eingöngu framleiða úr þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 24 °NM, – „Výběr z bobulí“ má eingöngu framleiða úr völdum þrúgum sem eru með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 27 °NM, – „Výběr z cibéb“ má eingöngu framleiða úr völdum þrúgum sem hafa orðið fyrir áhrifum af eðalmyglu, eða úr ofþroskuðum þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 32 °NM, – „Ledové víno“ má eingöngu framleiða úr þrúgum sem tíndar eru við -7 °C eða lægra hitastig og sem hafa haldist frosnar við tínslu og vinnslu og sykurinnihald vinnustsins sem fæst verður að vera a.m.k. 27 °NM, – „Slámové víno“ má eingöngu framleiða úr þrúgum sem fyrir vinnslu eru geymdar á hálmi eða reyr og látnar hanga í loftræstu herbergi, ef þörf krefur, í a.m.k. þrjá mánuði og mustið sem fæst verður að vera með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 27 °NM.	

Pozdní sběr	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvælskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á tilgreindri vínekru á viðkomandi svæði; afrakstur á hektara var ekki aukinn, sykurinnihald þrúgnanna sem vínið er framleitt úr nam a.m.k. 21 °NM; uppskera þrúgna og vínframleiðsla, að undanskilinni átöppun, fór fram á viðkomandi vínræktarsvæði, vínið uppfyllir gæðakröfurnar sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfinni.	
Víno s přívlastkem, <i>að viðbættu</i> : – Kabinetní víno – Pozdní sběr – Výběr z hroznů – Výběr z bobulí – Výběr z cibéb – Ledové víno – Slámové víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvælskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum, mauki eða vínmusti, mögulega úr víni sem er framleitt úr þrúgum sem tíndar eru á tiltekinni vínekru á viðkomandi svæði eða svæðishluta; framleiðslan þar var ekki umfram afrakstur á hektara; vínið er framleitt úr þrúgum sem skoðunaryfirvöld hafa staðfest með tilliti til uppruna, sykurinnihalds og þyngdar og, ef þörf krefur, yrkis eða blöndunar yrkja, eða sýkingar af völdum grámyglusveppsins Botrytis cinerea P. í formi eðalmyglu og uppfyllir kröfurnar um tiltekin gæðavín með tiltekna eiginleika, eða vínið er framleitt með því að blanda saman gæðavínum með tiltekna eiginleika; vínið uppfyllir gæðakröfurnar sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfinni, skoðunaryfirvöld flokkuðu vínið sem gæðavín með einn af eftirfarandi eiginleikum: – „Kabinetní víno“ má eingöngu framleiða úr þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 19 °NM, – „Pozdní sběr“ má eingöngu framleiða úr þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 21 °NM, – „Výběr z hroznů“ má eingöngu framleiða úr þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 24 °NM, – „Výběr z bobulí“ má eingöngu framleiða úr völdum þrúgum sem eru með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 27 °NM, – „Výběr z cibéb“ má eingöngu framleiða úr völdum þrúgum sem hafa orðið fyrir áhrifum af eðalmyglu, eða úr ofþroskuðum þrúgum með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 32 °NM, – „Ledové víno“ má eingöngu framleiða úr þrúgum sem tíndar eru við -7°C eða lægra hitastig og sem hafa haldist frosnar við tínslu og vinnslu og sykurinnihald vínmustsins sem fæst verður að vera a.m.k. 27 °NM, – „Slámové víno“ má eingöngu framleiða úr þrúgum sem fyrir vinnslu eru geymdar á hálmi eða reyr og látnar hanga í loftræstu herbergi, ef þörf krefur, í a.m.k. þrjá mánuði og mustið sem fæst verður að vera með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 27 °NM.	
Jakostní likérové víno	Tékkneska	(VUT) (3)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvælskoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á viðkomandi vínekru í tilgreindu héraði, framleiðslan þar var ekki umfram afrakstur á hektara; framleiðslan fór fram í tilgreinda vínræktarhéraðinu þar sem þrúgurnar voru tíndar, vínið uppfyllir gæðakröfurnar sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfinni.	
Zemské víno	Tékkneska	(VLM) (1)	Vín sem er framleitt úr þrúgum, sem eru tíndar á yfirráðasvæði Tékklands, sem henta til framleiðslu á gæðavíni í tilgreinda héraðinu, eða úr yrkjum sem eru á skránni yfir yrki í framkvæmdarlöggjöfinni; vínið má einungis merkja með landfræðilegu merkingunni sem kveðið er á um í framkvæmdarlöggjöfinni; til að framleiða vínið með landfræðilegu merkingunni má eingöngu nota þrúgur sem eru með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 14 °NM og sem eru tíndar í landfræðileg einingunni, vínið er með landfræðilega merkingu í samræmi við þessa málsgrein og uppfyllir gæðakröfurnar sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfinni; notkun á heiti annarra landfræðilegra eininga en kveðið er á um í framkvæmdarlöggjöfinni er bönnuð.	

Víno originální certifikace (VOC eða V.O.C.)	Tékkneska	(VUT) (1)	Vínið skal framleitt innan vínræktarsvæðisins eða á minna svæði; framleiðandinn skal vera meðlimur samtakanna sem hafa heimild til að veita víni með upprunalega vottun táknunina í samræmi við löggjöfina; vínið uppfyllir a.m.k. gæðakröfurnar um gæðavin í samræmi við þessa löggjöf og samræmist skilyrðunum sem sett eru í ákvörðuninni um heimild til að veita víninu táknunina samkvæmt upprunalegri vottun; þar að auki skal vínið uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari löggjöf að því er varðar tilteknar vintegundir.	
DANMÖRK				
Regional vin	Danska	(VLM) (1, 3, 4)	Vín eða freyðivín sem eru framleidd í Danmörku í samræmi við reglurnar sem settar eru fram í landslöggjöf. „Regional vine“ hefur gengist undir mat með skynmatsprófun og greiningu. Eðli þess og einkenni ráðast að hluta til af framleiðslusvæðinu, að hluta til af þrúgunum sem notaðar eru og að hluta til af færni framleiðandans og vínræktarmannsins.	
ÞÝSKALAND				
Prädikatswein (Qualitätswein mit Prädikat (*)), <i>að viðbættu</i> : – Kabinett – Spätlese – Auslese – Beerenauslese – Trockenbeerenauslese – Eiswein	Þýska	(VUT) (1)	Heildarflokkur vína með sérstaka eiginleika sem hafa náð tiltekinni lágmarksmustþyngd og sem eru ekki auðguð (sykri er ekki bætt í ógerjað mustið til að auka alkóhólinnihald og þrúgumustsþykkni er ekki bætt við), að viðbætti einhverri af eftirfarandi merkingum: – (Kabinett): Lægsti gæðaflokkur gæðavína með sérstaka eiginleika (Prädikatsweine), Kabinett-vín eru létt og þunn og eru á bilinu 67 til 85 gráður á Öchsle-skalanum, háð þrúguyrki og héraði, – (Spätlese): Gæðavin með sérstaka eiginleika með mustþyngd sem er á bilinu 76 til 95 gráður á Öchsle-skalanum, háð þrúguyrki og héraði; þrúgurnar skulu tíndar seint og vera fullþroskaðar; Spätlese-vín eru mjög bragðmikil (ekki endilega sæt), – (Auslese): Framleitt úr sérvöldum, fullþroskuðum þrúgum sem geta verið þéttar af völdum Botrytis cinerea og mustþyngdin er á bilinu 85 til 100 gráður á Öchsle-skalanum, háð þrúguyrki og héraði, – (Beerenauslese): Framleitt úr sérvöldum, fullþroskuðum þrúgum með mikið sykurnihald vegna áhrifa frá Botrytis cinerea (eðalmyglu), sem eru að mestu leyti tíndar eftir venjulega uppskerutímann. Mustþyngd skal vera á bilinu 110 til 125 gráður á Öchsle-skalanum, háð þrúguyrki og héraði, og vín af þessari gerð eru afar sæt og geymast lengi, – (Trockenbeerenauslese): Hæsti gæðaflokkur gæðavína með sérstaka eiginleika (Prädikatswein) þar sem mustþyngdin er yfir 150 gráður á Öchsle-skalanum. Vín í þessum flokki eru framleidd úr vandlega völdum, ofþroskuðum þrúgum sem safinn úr hefur þykknað vegna Botrytis cinerea (eðalmyglu). Þrúgurnar eru skorpnar eins og rúsínur. Vín sem þannig verður til er mjög sætt og með lágt alkóhólinnihald, – (Eiswein): Eiswein skal framleitt úr þrúgum sem tíndar eru við hörkufrost þar sem hitastigið er lægra en -7 gráður á selsíus og pressaðar meðan þær eru frosnar; afraksturinn er einstakt vín af afburðagæðum með mikið sykur- og sýruinnihald.	
<i>Qualitätswein, einnig með viðbættu</i> b.A. (Qualitätswein bestimmter Anbaugebiete)	Þýska	(VUT) (1)	Gæðavin frá skilgreindum héruðum, sem hefur staðist greiningar- og skynmatsprófun og uppfyllir skilyrðin um þroska þrúgnanna (mustþyngd/gráður á Öchsle-skala).	
<i>Qualitätslikörwein, einnig með viðbættu</i> b.A.(Qualitätslikörwein bestimmter Anbaugebiete) (**)	Þýska	(VUT) (3)	Gæðalíkjörvín frá skilgreindum héruðum, sem hefur staðist greiningar- og skynmatsprófun og uppfyllir skilyrðin um þroska þrúgnanna (mustþyngd/gráður á Öchsle-skala).	

Qualitätsperlwein, <i>einnig með viðbættu</i> b.A.(Qualitätsperlwein bestimmter Anbaugebiete) (**)	Þýska	(VUT) (8)	Gæðafreyðivín frá skilgreindum héruðum, sem hefur staðist greiningar- og skynmatspröfun og uppfyllir skilyrðin um þroska þrúgnanna (mustþyngd/gráður á Öchsle-skala).	
Sekt b.A. (Sekt bestimmter Anbaugebiete) (**)	Þýska	(VUT) (4)	Gæðafreyðivín frá skilgreindum héruðum.	
Landwein	Þýska	(VLM) (1)	Hágæðavín vegna eilítið meiri mustþyngdar.	
Winzersekt (**)	Þýska	(VUT) (1)	Gæðafreyðivín, framleitt í tilgreindum vínræktarhéruðum úr þrúgum sem eru tíndar hjá því vínræktarfyrirtæki þar sem framleiðandinn vinnur úr þrúgunum vín, sem ætluð eru til framleiðslu á gæðafreyðivíninum sem eru framleidd á sérstöku vínræktarsvæði; þetta gildir einnig um hópa framleiðenda.	

(*) Heimilt er að nota heitið „Qualitätswein mit Prädikat“ á umbreytingartímabili sem rennur út 31.12.2010.

(**) Ekki er krafist verndar fyrir heitin „Sekt“, „Likörwein“ og „Perlwein“.

GRIKKLAND

Ονομασία Προέλευσης Ανωτέρας Ποιότητας (ΟΠΑΠ) <i>(appellation d'origine de qualité supérieure)</i>	Gríska	(VUT) (1, 3, 4, 15, 16)	Heiti héraðs eða tiltekins staðar, sem hlotið hefur stjórnsýslulega viðurkenningu, til að lýsa vínun sem uppfylla eftirfarandi skilyrði: – þau eru framleidd úr þrúgum sem tilheyra fyrsta flokks vínviðaryrkjum af tegundinni Vitis vinifera og eru eingöngu frá þessu landsvæði og framleiðsla þeirra fer fram á þessu svæði, – þau eru framleidd úr þrúgum frá vínekrum þar sem afrakstur á hektara er lítill, – gæði þeirra og einkenni má í grundvallaratriðum eða eingöngu rekja til tiltekins landfræðilegs umhverfis með eðlislægum náttúrulegum og mannlegum þáttum sínum. (L.D. 243/1969 og L.D. 427/76 um umbætur og verndun vínframleiðslu)	
Ονομασία Προέλευσης Ελεγχόμενη (ΟΠΕ) <i>(appellation d'origine contrôlée)</i>	Gríska	(VUT) (3, 15)	Vín í þessum flokki skulu uppfylla eftirfarandi kröfur, auk ófrávikjanlegra krafna sem gilda um merkinguna „appellation d'origine de qualité supérieure“: – þau skulu framleidd úr þrúgum frá fyrsta flokks vínekrum þar sem afrakstur á hektara er lítill og ræktun fer fram í jarðvegi sem hentar til framleiðslu á gæðavínunum, – þau skulu uppfylla tilteknar kröfur varðandi skipulagningu á kvistun vínviðar á vínekrunum og lágmarks sykurinnihald í musti. (L.D. 243/1969 og L.D. 427/76 um umbætur og verndun vínframleiðslu)	
Οίνος γλυκός φυσικός <i>(vin doux naturel)</i>	Gríska	(VUT) (3)	Vín sem tilheyra flokknum „appellation d'origine contrôlée“ eða „appellation d'origine de qualité supérieure“ og uppfylla þar að auki eftirfarandi kröfur: – þau eru framleidd úr þrúgummusti sem er með upphaflegan styrk náttúrulegs alkóhóls sem er ekki minni en 12% miðað við rúmmál, – raunverulegur alkóhólstyrkleiki þeirra er ekki minni en 15% og ekki meiri en 22% miðað við rúmmál, – heildaralkóhólstyrkleiki þeirra er ekki minni en 17,5% miðað við rúmmál. (L.D. 212/1982 um skráningu vína með upprunatáknunina „Samos“)	

Οίνος φυσικός γλυκός (<i>vin naturellement doux</i>)	Gríska	(VUT) (3, 15, 16)	Vín sem tilheyrir flokknum „appellation d’origine contrôlée“ eða „appellation d’origine de qualité supérieure“ og uppfylla þar að auki eftirfarandi kröfur: – þau eru framleidd úr þrúgum sem látnar eru standa í sólarljósi eða skugga, – þau eru framleidd án auðgunar, – styrkur náttúrulegs alkóhóls þeirra er a.m.k. 17% miðað við rúmmál (eða 300 grömm af sykri á lítra). (L.D. 212/1982 um skráningu vína með upprunatáknunina „Samos“)	
ονομασία κατά παράδοση (<i>appellation traditionnelle</i>)	Gríska	(VLM) (1)	Vín sem eru eingöngu framleidd á landfræðilegu yfirráðasvæði Grikklands og uppfylla þar að auki eftirfarandi kröfur: – vín með hefðbundna heitið „Retsina“ skulu framleidd úr þrúgumusti sem er meðhöndlað með resíni úr aleppófuru og – vín með hefðbundna heitið „Verntea“ skulu framleidd úr þrúgum frá vénekrum á eyinni Zakynthos og skulu uppfylla ákveðin skilyrði varðandi þau þrúguyrki sem eru notuð, afrakstur á hektara á vénekrum og sykurnihald þrúgumustsins. (P.D. 514/1979 um framleiðslu, eftirlit með og verndun vína sem innihalda resín og M.D. 397779/92 um skilgreiningu krafna varðandi notkun merkingarinnar „Verntea Traditional Designation of Zakynthos“)	
τοπικός οίνος (<i>vin de pays</i>)	Gríska	(VLM) (1, 3, 4, 11, 15, 16)	Merking sem vísar til héraðs eða tiltekins staðar, sem hlotið hefur stjórnsýslulega viðurkenningu, til að lýsa vínunum sem uppfylla eftirfarandi skilyrði: – þau búa yfir sérstökum gæðum, orðspori eða öðrum einkennum sem rekja má til uppruna þeirra, – a.m.k. 85% þrúgnanna sem notaðar eru til framleiðslu þeirra skulu eingöngu koma frá þessu landfræðilega svæði og framleiðsla þeirra skal fara fram á þessu landfræðilega svæði, – þau skulu framleidd úr vínviðaryrkjum sem eru flokkuð á tiltekna svæðinu, – þau eru framleidd úr þrúgum frá vénekrum þar sem jarðvegurinn hentar til vinnræktar með litlum afköstum á hektara, – náttúrulegur og raunverulegur alkóhólstyrkleiki er skilgreindur fyrir hvert vín. (C.M.D. 392169/1999 Almennar reglur um notkun merkingarinnar „Regional Wine“ til að lýsa borðvini, eins og þeim var breytt með C.M.D. 321813/2007).	

SPÁNN

Denominación de origen (DO)	Spænska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Heiti héraðs, svæðis, staðar eða afmarkaðs svæðis sem hlotið hefur stjórnsýslulega viðurkenningu til að lýsa vínunum sem uppfylla eftirfarandi skilyrði: – þau skulu framleidd í héraðinu eða á svæðinu, staðnum eða afmarkaða svæðinu úr þrúgum sem eru þaðan, – þau skulu njóta góðs orðstírs í viðskiptum vegna uppruna síns og – gæði þeirra og einkenni má í grundvallaratriðum eða eingöngu rekja til landfræðilegs umhverfis sem felur í sér bæði náttúrulega og mannlega þætti. (Lög 24/2003 um vínvið og vín; önnur lagaskilyrði eru sett fram í áðurnefndum lögum og í annarri löggjöf)	Síle
Denominación de origen calificada (DOCa)	Spænska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Vín í flokknum „denominacion de origen calificada“ skulu uppfylla eftirfarandi kröfur, auk ófrávikjanlegra krafna sem gilda um merkinguna „denominación de origen“: – a.m.k. tíu ár skulu hafa liðið frá því að þau hlutu viðurkenningu sem „denominacion de origen“, – vernduðu afurðirnar sem settar eru á markað skulu eingöngu átappaðar í vingerðum sem eru skráðar og staðsettar á afmarkaða landsvæðinu og – hvert sveitarfélag skal afmarka á korti það svæði sem talið er henta til framleiðslu vína sem eiga rétt á að bera viðkomandi upprunaheiti. (Lög 24/2003 um vínvið og vín; önnur lagaskilyrði eru sett fram í áðurnefndum lögum og í annarri löggjöf)	

Vino de calidad con indicación geográfica	Spænska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Vín sem er framleitt í héraði eða á svæði, stað eða afmörkuðu svæði, úr þrúgum sem upprunnar eru á því landsvæði, þar sem gæði þess, orðspor eða einkenni má rekja til landfræðilegra eða mannlegra þátta eða beggja, hvort sem um er að ræða ræktun þrúgnanna, framleiðslu vínsins eða þroskun þess. Þessi vín eru merkt „vino de calidad de“ og þar á eftir kemur heiti héraðsins, svæðisins, staðarins eða afmarkaða svæðisins þar sem þau eru framleidd. (Lög 24/2003 um vínvið og vín; önnur lagaskilyrði eru sett fram í áðurnefndum lögum og í annarri löggjöf)
Vino de pago	Spænska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Vísar til staðar eða sveitar þar sem tiltekniir eiginleikar jarðvegs og nærviðri veita svæðinu sérstöðu og greina það frá nærliggjandi umhverfi sínu og svæðið er þekkt undir heiti sem á hefðbundinn og almennt þekktan hátt tengist ræktun þrúgna sem notaðar eru í vín með sérstök einkenni og gæði og hámarksumfang svæðisins er takmarkað með reglum sem lögbær stjórnvöld setja í samræmi við einkenni hvers héraðs. Svæðið má ekki vera jafnstórt eða stærra en nokkuð sveitarfélaganna á hvers yfirráðasvæði eða -svæðum, ef þau eru fleiri en eitt, það er staðsett. Tenging við ræktun þrúgna telst vera til staðar og almennt þekkt þegar „pago“ heitið hefur verið almennt notað í viðskiptum til að tilgreina vín frá svæðinu í a.m.k. fimm ár. Allar þrúgur sem nota skal til framleiðslu á „vino de pago“ skulu koma frá vénekrum sem staðsettar eru í viðkomandi „pago“ og vínið skal framleitt, geymt og, þegar við á, þroskað aðskilið frá öðrum vínunum. (Lög 24/2003 um vínvið og vín; aðrar kröfur eru settar fram í áðurnefndum lögum og í annarri löggjöf)
Vino de pago calificado	Spænska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Ef „pago“ er í heild sinni staðsett innan gildissvæðis viðurkennds upprunaheitis má merkja vínið „vino de pago calificado“ og vínið sem þar er framleitt skal alltaf merkt „de pago calificado“ ef það uppfyllir kröfurnar sem gilda um vín með viðurkennda upprunaheitið og er skráð þar. (Lög 24/2003 um vínvið og vín; önnur lagaskilyrði eru sett fram í áðurnefndum lögum og í annarri löggjöf)
Vino de la tierra	Spænska	(VLM) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Kröfur um notkun hefðbundna heitisins „vino de la tierra“ ásamt landfræðilegri merkingu: 1. Við setningu reglna um landfræðilegar merkingar afurða, eins og um getur í 1. gr., skal taka tillit til a.m.k. eftirfarandi þátta: a) vínflokksins eða -flokka, sem heitið gildir um, b) heitis landfræðilegu merkingarinnar sem á að nota, c) nákvæmra svæðamarka landsvæðisins, d) upplýsinga um þrúguyrkin sem á að nota, e) lágmarksalkóhólinnihalds, miðað við rúmmál, þeirra ólíku vintegunda sem nota má heitið um, f) mats eða lýsingar á skynmatseinkennunum, g) eftirlitskerfis fyrir vínin, sem opinber aðili eða einkaaðili starfrækir. 2. Heimilt er að nota landfræðilega merkingu til að auðkenna vín, sem eru blöndur vína úr þrúgum sem eru tindar á ólíkum framleiðslusvæðum, ef a.m.k. 85% vínsins kemur frá því framleiðslusvæði sem það er kennt við. (Lög 24/2003 um vínvið og vín, tilskipun 1126/2003)

Vino dulce natural	Spænska	(VUT) (3)	(Sjötti liður B-hluta III. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009)	
Vino Generoso	Spænska	(VUT) (3)	(Áttundi liður B-hluta III. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009)	Síle
Vino Generoso de licor	Spænska	(VUT) (3)	(Tíundi liður B-hluta III. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 606/2009)	

FRAKKLAND

Appellation d'origine contrôlée	Franska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 15, 16)	Heiti staðar, sem notað er til að lýsa afurð sem er upprunnin á þeim stað og gæði hennar eða eiginleika má í grundvallaratriðum eða eingöngu rekja til tiltekins landfræðilegs umhverfis og eðlislægra náttúrulegra og mannlegra þátta þess, afurðin er vel þekkt og framleiðsla hennar er háð framkvæmd gagnkvæms samkomulags, sem felur í sér samþykki hagsmunaaðila, eftirlit með framleiðsluaðstæðum og eftirlit með afurðunum.	Alsír Sviss Túnis
Appellation (...) contrôlée	Franska			
Appellation d'origine vin délimité de qualité supérieure	Franska			
Vin doux naturel	Franska	(VUT) (3)	Stökkbreytt vín, þ.e. alkóhólgerjun þess er stöðvuð með því að bæta við hreinum vínanda úr víni. Þetta ferli miðar að því að auka áfengisinnihald vinsins og varðveita um leið mestan hluta náttúrulegs sykurinnihalds þrúgnanna. Íblöndun vinandans skal fara fram á tilteknu stigi alkóhólgerjunarinnar, háð því hvort viðkomandi „vin doux naturel“, sem á að framleiða, er hvítvín, rauðvín eða rósavín, með eða án lagnar í bleyti.	
Vin de pays	Franska	(VLM) (1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 15, 16)	Vín með landfræðilegar merkingar sem uppfylla ströng skilyrði varðandi framleiðslu sem mælt er fyrir um með „arrêté“, t.d. hámarksafköst, lágmarksalkóhólinnihald, þrúguyrki og strangar reglur um greiningu.	

ÍTALÍA

Denominazione di origine controllata (D.O.C.)	Ítalska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 15, 16)	Með „denominazione di origine controllata“ er átt við landfræðilegt heiti vínræktarsvæðis, þar sem tiltekin framleiðsla fer fram, sem notað er til að lýsa þekktri gæðavöru með einkenni sem má rekja til landfræðilegs umhverfis og mannlegra þátta. Í fyrirnefndum lögum eru strangar reglur um notkun sérstaka hefðbundna heitisins „D.O.C.“ um ítölsk vín, sem undirstrika þá áherslu sem lögð er á eiginlega og hefðbundna þætti. (Lög nr. 164 frá 10.2.1992)	
Kontrollierte Ursprungsbezeichnung	Þýska			
Kontrolirano poreklo	Slóvenska			

Denominazione di origine controllata e garantita (D.O.C.G.)	Ítalska	(VUT)	Svipar til D.O.C.-skilgreiningarinnar, en inniheldur einnig orðið „garantita“ („ábyrgð“) og er því notað um vín af einkar miklum gæðum sem hafa verið viðurkennd sem D.O.C.-vín í a.m.k. fimm ár. Þau eru sett á markað í ílátum sem ekki rúma meira en 5 lítra og eru merkt með skráningarmerki frá hinu opinbera til að lýsa yfir meiri ábyrgð neytendum til góða. (Lög nr. 164 frá 10.2.1992)	
Kontrollierte und garantierte Ursprungsbezeichnung	Þýska	(1, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 15, 16)		
Kontrolirano in garantirano poreklo	Slóvenska			
Vino dolce naturale	Ítalska	(VUT) (1, 3, 11, 15)	Hefðbundið heiti sem notað er til að lýsa og merkja tiltekin vín sem unnin eru úr léttþurrkuðum þrúgum og innihalda tiltekið magn af sykurleifum frá þrúgunum án auðgunar. Notkun heitisins er reglufest með tilteknum tilskipunum varðandi mismunandi vín.	
Indicazione geografica tipica (IGT)	Ítalska	(VLM) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 15, 16)	Heiti sem eingöngu er notað á Ítalíu og sem samkvæmt lögum nr. 164 frá 10. febrúar 1992 er notað sem landfræðileg merking til að lýsa ítölskum vínum með sérstaka eiginleika og gæði sem rekja má til landfræðilega svæðisins þar sem þrúgurnar eru ræktaðar.	
Landwein	Þýska			
Vin de pays	Franska			
Deželná oznaka	Slóvenska			

KÝPUR

Οίνος Ελεγχόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΟΕΟΠ) (Controlled Designation of Origin)	Gríska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Auðkennir vín með VUT K.Δ.Π.403/2005 Αρ.4025/19.8.2005/Ε.Ε. Παρ. ΙΙΙ (Ι) K.Δ.Π.212/2005 Αρ.3896/26.04.2005/Ε.Ε. Παρ.ΙΙΙ (Ι) K.Δ.Π.212/2004 Αρ.3896/26.04.2005/Ε.Ε. Παρ.ΙΙΙ (Ι)	
Τοπικός Οίνος (Regional Wine)	Gríska	(VLM) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15, 16)	Auðkennir vín með VLM K.Δ.Π. 704/2004 Αρ.3895/27.8.2004/Ε.Ε. Παρ. ΙΙΙ(Ι)	

LÚXEMBORG

Crémant de Luxembourg	Franska	(VUT) (4)	(Reglugerð ríkisstjórnarinnar frá 4. janúar 1991) Helstu kröfur varðandi framleiðslu eru eftirfarandi: – þrúgurnar skulu handtíndar og sérvaldar til framleiðslu á Crémant, – vínlögun grunnvína skal uppfylla gæðakröfur sem gilda um gæðavín, – vínið skal framleitt úr musti, sem fengið er með pressun heilla þrúgna, þegar um er að ræða hvít eða rósafreyðivín, mustið sem fæst skal þó ekki vera meira en 100 l úr hverjum 150 kg af þrúgum, – það skal gerjað á flöskum með hefðbundinni aðferð, – hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs skal ekki vera meira en 150 mg/l, – lágmarksþrýstingur koltvísýrings skal ekki vera minni en 4 loftþyngdir við 20 °C, – sykurinnihald skal vera minna en 50 g/l,	
-----------------------	---------	--------------	---	--

Marque nationale, að viðbættu: – appellation contrôlée – appellation d’origine contrôlée	Franska	(VUT) (1, 4)	(Vín): Merkið „Marque nationale“ (landsbundið gæðamerki) fyrir vín með heitið „Moselle luxembourgeoise“ varð til með reglugerð ríkisstjórnarinnar frá 12. mars 1935. Með áletruninni „Marque nationale — appellation contrôlée“ á rétthyrnda miðanum sem festur er aftan á flöskuna er vottað að framleiðsla og gæði vinsins lúti eftirliti ríkisins. „Bureau de la Marque nationale“ gefur merkið út. Aðeins vín af lúxemborgiskum uppruna, sem ekki hefur verið blandað saman við útlend vín og sem uppfylla landsbundnar kröfur og kröfur Evrópusambandsins, mega bera þetta merki. Vín sem bera merkið skulu aðeins sett á markað í flöskum og þrúgurnar skulu hafa verið tíndar og breytt í vín eingöngu á innlendu framleiðslusvæði. Vínin eru kerfisbundið rannsökuð með greiningar- og skynmatsprófun. (Freyðivín): Merkið „Marque nationale“ fyrir lúxemborgísk freyðivín varð til með reglugerð ríkisstjórnarinnar frá 18. mars 1988, og vottar: – að freyðivínið hafi verið unnið eingöngu úr vínunum sem henta til framleiðslu á gæðavínum frá „Moselle luxembourgeoise“, – að það uppfylli gæðaviðmiðanir sem mælt er fyrir um í landsbundnum reglugerðum og reglugerðum Evrópubandalagsins, – að það lúti eftirliti ríkisins.	
--	---------	-----------------	---	--

UNGVERJALAND

Minőségi bor	Ungverska	(VUT) (1)	Merkir „gæðavín“ og auðkennir vín með verndaða upprunatáknun	
Védett eredetű bor	Ungverska	(VUT) (1)	Auðkennir vín með verndaða upprunatáknun	
Tájbor	Ungverska	(VLM) (1)	Merkir „sveitavín“ og auðkennir vín með verndaða, landfræðilega merkingu.	

MALTA

Denominazzjoni ta’ Origini Kontrollata (D.O.K.)	Malteska	(VUT) (1)	(Stjórnartíðindi nr. 17965 frá 5. september 2006)	
Indikazzjoni Geografika Tipika (I.G.T.)	Malteska	(VLM) (1)	(Stjórnartíðindi nr. 17965 frá 5. september 2006)	

HOLLAND

Landwijn	Hollenska	(VLM) (1)	Þrúgurnar í vínið eru tíndar og vínið framleitt á hollensku yfirráðasvæði. Tilgreina má heiti sýslunnar, þar sem þrúgurnar eru tíndar, á merkimiðanum. Náttúrulegt alkóhólinnihald vinsins skal vera að lágmarki 6,5% miðað við rúmmál. Einungis má nota þrúguyrki, sem eru skráð í landsskrá, til framleiðslu á þessu víni í Hollandi.	
----------	-----------	--------------	---	--

AUSTURRÍKI

Districtus Austriae Controllatus (DAC)	Latína	(VUT) (1)	Svæðisnefnd skal setja skilyrði varðandi þessi gæðavin (t.d. að því er varðar yrki, bragð og alkóhólinnihald).	
PPrädikatswein, einnig með viðbættu: – Ausbruch/Ausbruchwein – Auslese/Auslesewein – Beerenauslese/Beerenauslesewein – Kabinett/Kabinettwein – Schilfwein – Spätlese/Spätlesewein – Strohwein – Trockenbeerenauslese – Eiswein	Þýska	(VUT) (1)	Þessi vín eru gæðavin og eru að mestu leyti skilgreind út frá náttúrulegu sykurinnihaldi þrúgnanna og skilyrðum við uppskeru. Hvers konar auðgun og sætun er óheimil. Ausbruch/Ausbruchwein: Úr ofþroskuðum og Botrytis-sýktum þrúgum með sykurinnihald sem nemur að lágmarki 27 °Klosterneuburger Mostwaage-gráðum (KMW); hægt er að bæta við fersku musti eða víni til að fá betri sykurútdrátt. Auslese/Auslesewein: Úr sérvöldum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 21 °KMW. Beerenauslese/Beerenauslesewein: Úr ofþroskuðum og/eða Botrytis-sýktum, völdum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 25 °KMW. Kabinett/Kabinettwein: Úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 17 °KMW. Schilfwein, Strohwein: Þrúgurnar skulu geymdar og þurrkaðar á náttúrulegan hátt á reyr eða hálmi í a.m.k. 3 mánuði áður en pressun fer fram og sykurinnihald skal vera að lágmarki 25 °KMW. Spätlese/Spätlesewein: Úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 19 °KMW. Trockenbeerenauslese: Þrúgurnar skulu mestmegnis vera Botrytis-sýktar og þurrkaðar á náttúrulegan hátt, með sykurinnihald sem nemur að lágmarki 30 °KMW. Eiswein: Þrúgurnar skulu vera frosnar á náttúrulegan hátt meðan á tínslu og pressun standur og hafa sykurinnihald sem nemur að lágmarki 25 °KMW.	
Qualitätswein besonderer Reife und Leseart, einnig með viðbættu: – Ausbruch/Ausbruchwein – Auslese/Auslesewein – Beerenauslese/Beerenauslesewein – Kabinett/Kabinettwein – Schilfwein – Spätlese/Spätlesewein – Strohwein – Trockenbeerenauslese – Eiswein				
Qualitätswein	Þýska	(VUT) (1)	Úr fullþroskuðum þrúgum og tilteknum yrkjum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 15 °KMW og hámarksafrakstur er 6750 l á hektara. Slikt vín má eingöngu selja með eftirlitsnúmeri fyrir gæðavin.	
Qualitätswein mit staatlicher Prüfnummer				
Landwein	Þýska	(VLM) (1)	Úr fullþroskuðum þrúgum og tilteknum yrkjum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 14 °KMW og hámarksafrakstur er 6750 l á hektara.	

PORTÚGAL

Denominação de origem (D.O.)	Portúgalska	(VUT) (1, 3, 4, 8)	Landfræðilegt heiti héraðs eða tiltekins staðar eða hefðbundið heiti, hvort sem það tengist landfræðilegum uppruna eða ekki, sem notað er til að lýsa eða auðkenna afurð, sem er framleidd úr þrúgum frá viðkomandi héraði eða tilteknum stað og gæði eða einkenni afurðarinnar má í grundvallaratriðum eða eingöngu rekja til tiltekins landfræðilegs umhverfis með eðlislægum náttúrulegum og mannlegum þáttum þess og framleiðslan fer fram á viðkomandi svæði eða landsvæði. (Decreto-Lei no 212/2004, frá 23.8.2004)	
------------------------------	-------------	-----------------------	--	--

Denominação de origem controlada (D.O.C.)	Portúgalska	(VUT) (1, 3, 4, 8)	Merkingar afurða úr víngeiranum sem mega bera upprunatáknun geta falið í sér eftirfarandi upplýsingar: „Denominação de Origem Controlada“ eða „DOC“. (Decreto-Lei no 212/2004, frá 23.8.2004)
Indicação de proveniência regulamentada (I.P.R.)	Portúgalska	(VUT) (1, 3, 4, 8)	Heiti lands eða héraðs eða tiltekins staðar, eða hefðbundið heiti, hvort sem það tengist landfræðilegum uppruna eða ekki, sem notað er til að lýsa eða auðkenna vínaferð sem er a.m.k. sem nemur 85% úr þrúgum sem tíndar eru á viðkomandi svæði þegar um er að ræða tiltekinn stað eða hérað og orðspor og sérstök gæði og önnur einkenni afurðarinnar má rekja til landfræðilega upprunans og framleiðsla hennar fer fram á viðkomandi afmörkuðu landsvæði eða héraði. (Decreto-Lei no 212/2004, frá 23.8.2004)
Vinho doce natural	Portúgalska	(VUT) (3)	Vín með mikið sykurinnihald, framleitt úr þrúgum sem eru tíndar seint eða verða fyrir áhrifum af eðalmyglu. (Portaria no 166/1986, frá 26.6.1986)
Vinho generoso	Portúgalska	(VUT) (3)	Líkjörvín sem hefðbundið er að framleiða á afmörkuðu svæðunum Douro, Madeira, Setúbal og Carcavelos og bera, eftir því sem við á, heitið „púrtvín“ eða „Porto“, eða þýðingu á því heiti á öðrum tungumálum, „madeiravín“ eða „Madeira“, eða þýðingu á því heiti á öðrum tungumálum, „Moscatel de Setúbal“ eða „Setúbal“ og „Carcavelos“. (Decreto-Lei no 166/1986, frá 26.6.1986)
Vinho regional	Portúgalska	(VLM) (1)	Merkingar afurða úr víngeiranum sem mega bera landfræðilega merkingu geta innihaldið eftirfarandi upplýsingar: „Vinho Regional“ eða „Vinho da Região de“. (Decreto-Lei no 212/2004, frá 23.8.2004)

RÚMENÍA

Vin cu denumire de origine controlată (D.O.C.), að viðbættu: – Cules la maturitate deplină – C.M.D. – Cules târziu – C.T. – Cules la înobilarea boabelor – C.I.B.	Rúmenska	(VUT) (1, 3, 8, 15, 16)	Vín með upprunatáknun eru vín sem eru framleidd úr þrúgum frá afmörkuðum svæðum sem einkennast af ákjósanlegu loftslagi, jarðvegi og staðsetningu sem stuðlar að gæðum uppskerunnar og þau skulu uppfylla eftirfarandi kröfur: a) þrúgurnar sem vínið er framleitt úr koma eingöngu frá viðkomandi afmörkuðu landsvæði, b) vínið er framleitt á viðkomandi landfræðilegu svæði, c) gæði og einkenni vinsins má í grundvallaratriðum eða eingöngu rekja til tiltekins landfræðilegs umhverfis með eðlislægum náttúruþáttum og mannlegum þáttum, d) vínið er framleitt úr vinvíðaryrkjum af tegundinni Vitis vinifera. Vín sem bera upprunatáknun skulu flokkuð á eftirfarandi hátt, háð þroskun þrúgnanna og gæðaeinkennum við uppskeru: a) DOC — CMD — vín með upprunatáknun, framleitt úr þrúgum sem tíndar eru fullþroskaðar, b) DOC — CT — vín með upprunatáknun, framleitt úr þrúgum sem tíndar eru seint, DOC — CIB — vín með upprunatáknun, framleitt úr þrúgum sem hafa orðið fyrir áhrifum af eðalmyglu.
Vin spumant cu denumire de origine controlată (D.O.C.)	Rúmenska	(VUT) (5, 6)	Freyðivín með verndaða upprunatáknun eru framleidd úr yrkjum sem ráðlagt er að nota í þessari tegund framleiðslu og eru ræktuð á afmörkuðum vínekrum þar sem vínið er framleitt sem hráefni og öll vinnsla þess fer fram á viðkomandi afmörkuðu svæði þar til það er sett á markað.

Vin cu indicație geografică	Rúmenska	(VLM) (1, 4, 9, 15, 16)	Vín með landfræðilega merkingu eru framleidd úr þrúgum sem tíndar eru á tilteknum vínekrum á afmörkuðum svæðum og þau skulu uppfylla eftirfarandi kröfur: a) búa yfir sérstökum gæðum, orðspori eða einkennum sem rekja má til viðkomandi landfræðilegs uppruna, b) a.m.k. 85% af þrúgunum sem notaðar eru til framleiðslu vínsins koma eingöngu frá þessu landfræðilega svæði, c) framleiðsla vínsins fer fram á þessu landfræðilega svæði, d) vínin fást af vínviðaryrkjum sem tilheyra tegundinni Vitis vinifera eða verða til með kynblöndun Vitis vinifera og annarra tegunda af ættkvíslinni Vitis. Raunverulegur alkóhólstyrkleiki vínsins skal vera að lágmarki 9,5% miðað við rúmmál þegar um er að ræða vín sem framleidd eru á vínræktarsvæði B og a.m.k. 10,0% miðað við rúmmál þegar um er ræða vín sem framleidd eru á vínræktarsvæðum CI og CII. Heildaralkóhólstyrkleiki skal ekki vera meiri en 15% miðað við rúmmál.
-----------------------------	----------	----------------------------	---

SLÓVENÍA

Kakovostno vino z zaščitenim geografskim poreklom (kakovostno vino ZGP), einnig með viðbættu Mlado vino	Slóvenska	(VUT) (1)	Vín úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt alkóhólinnihald sem nemur að lágmarki 8,5% miðað við rúmmál (9,5% miðað við rúmmál frá svæði CII) og hámarksafrakstur er 8000 lítrar á hektara. Skýlt er að framkvæma greiningar- og skynmatsprófun.
Kakovostno peneče vino z zaščitenim geografskim poreklom (Kakovostno vino ZGP)	Slóvenska	(VUT) (1)	Vín framleitt með fyrstu og annarri alkóhólgerjun sem er með raunverulegan alkóhólstyrkleika sem nemur að lágmarki 10% miðað við rúmmál og heildaralkóhólstyrkleiki vínlögunarinnar er ekki minni en 9% miðað við rúmmál.
Penina	Slóvenska		
Vino s priznanim tradicionalnim poimenovanjem (vino PTP)	Slóvenska	(VUT) (1)	Skilyrði sem gilda um þessi gæðavin eru sett með reglugerð ráðherra á grundvelli ítarlegrar skýrslu sérfræðings (t.d. um yrki, alkóhólinnihald, afrakstur o.s.frv.)
Renome	Slóvenska		
Vrhunsko vino z zaščitenim geografskim poreklom (vrhunsko vino ZGP), einnig með viðbættu: – Pozna trgategv – Izbor – Jagodni izbor – Suhi jagodni izbor – Ledeno vino – Arhivsko vino (Arhiva) – Slamno vino (vino iz sušenega grozdja)	Slóvenska	(VUT) (1)	Vín úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 83 ° á Oechsle-skalanum og hámarksafrakstur er 8000 lítrar á hektara. Öll auðgun, sætun, sýring og afsýring er óheimil. Skýlt er að framkvæma greiningar- og skynmatsprófun. Pozna trgategv: úr ofþroskuðum og/eða Botrytis-sýktum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 92 ° á Oechsle-skalanum, Izbor: úr ofþroskuðum og Botrytis-sýktum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 108 ° á Oechsle-skalanum, Jagodni izbor: úr ofþroskuðum og völdum Botrytis-sýktum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 128 ° á Oechsle-skalanum, Suhi jagodni izbor: úr ofþroskuðum og Botrytis-sýktum, völdum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 154 ° á Oechsle-skalanum, Ledeno vino: þrúgurnar skulu vera frosnar á náttúrulegan hátt meðan á tínslu og pressun stendur og með sykurinnihald sem nemur að lágmarki 128 ° á Oechsle-skalanum, Arhivsko vino (arhiva): þroskað vín úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur að lágmarki 83 ° á Oechsle-skalanum, Slamno vino (vino iz sušenega grozdja): þrúgurnar skulu geymdar og þurrkaðar á náttúrulegan hátt á reyr eða hálmi áður en pressun fer fram.

Vrhunsko peneče vino z zaščitenim geografskim poreklom (Vrhunsko peneče vino ZGP)	Slóvenska	(VUT) (1)	Vín framleitt með fyrstu og annarri alkóhólgerjun sem er með raunverulegan alkóhólstyrkleika sem nemur að lágmarki 10,5 % miðað við rúmmál og heildaralkóhólstyrkleiki vínlögunarinnar er ekki minni en 9,5 % miðað við rúmmál.	
Penina	Slóvenska			
Kakovostno vino z zaščitenim geografskim poreklom (kakovostno vino ZGP), einnig með viðbættu Mlado vino	Slóvenska	(VLM) (1)	Vín úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt alkóhólinnihald sem nemur að lágmarki 8,5% miðað við rúmmál og hámarksafrakstur er 12 000 lítrar á hektara. Skykt er að framkvæma greiningar- og skynmatsprófun.	
SLÓVAKÍA				
Akostné vino	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín sem eftirlitsstofnun flokkar sem gæðavín úr einu eða fleiri yrkjum, eða gæðavín með merkingu og er framleitt úr þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur a.m.k. 16 ° NM, framleiðsla er ekki umfram hámarksafrakstur á hektara og vínið uppfyllir gæðakröfurnar sem settar eru með sérstakri reglugerð.	
Akostné vino s prívlastkom, að viðbættu: – Kabinetné – Neskorý zber – Výber z hrozna – Bobuľovývýber – Hrozienkový výber – Cibébový výber – L'adový zber – Slamové vino	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín sem eftirlitsstofnun flokkar sem gæðavín með sérstaka eiginleika og uppfyllir gæðakröfurnar sem settar eru í sérstöku reglugerðinni; framleiðsla er ekki umfram hámarksafrakstur á hektara og vínviðaryrkið, uppruni þrúgnanna, náttúrulegt sykurinnihald, þyngd og heilbrigðisskilyrði eru vottuð af starfsmanni eftirlitsstofnunarinnar áður en vinnsla fer fram og banninu við aukningu á styrk náttúrulegs alkóhóls og stillingu á sykurleifum er fylgt. Akostné vino s prívlastkom skiptist í: – kabinetné vino: framleitt úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur a.m.k. 19 ° NM, – neskorý zber: framleitt úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur a.m.k. 21 ° NM, – výber z hrozna: framleitt úr fullþroskuðum þrúgum með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur a.m.k. 23 ° NM og koma úr vandlega völdum klösum, – bobuľový výber: framleitt úr handvöldum, ofþroskuðum þrúguklösum sem óþroskaðar og skaddaðar þrúgur hafa verið fjarlægðar úr handvirkt og náttúrulegt sykurinnihald er a.m.k. 26 ° NM, – hrozienkový výber: eingöngu framleitt úr handvöldum ofþroskuðum þrúgum, með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 28 ° NM, – cibébový výber: eingöngu framleitt úr handvöldum ofþroskuðum þrúgum sem sýktar eru af Botrytis cinerea Persoon, og náttúrulegt sykurinnihald er a.m.k. 28 ° NM, – l'adové vino: framleitt úr þrúgum sem eru tindar við mínus 7 °C eða lægra hitastig, þrúgurnar haldast frosnar við tínsluna og vinnsluna og mustið sem fæst er með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur a.m.k. 27 ° NM, – slamové vino: framleitt úr vel þroskuðum þrúgum sem fyrir vinnslu eru geymdar á mottum úr hálmi eða reyr eða mögulega látnar hanga á snúru í a.m.k. þrjá mánuði og mustið sem fæst er með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur a.m.k. 27 ° NM.	
Esencia	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín framleitt með hægri gerjun vins sem fæst án pressunar úr sérvöldum cibebas-þrúgum (þrúgum sem eru sýktar af Botrytis cinerea Persoon) frá tilgreindri vínekru í „vinohradnícka oblasť Tokaj“. Kjarninn skal innihalda a.m.k. 450 g/l af náttúrulegum sykri og 50 g/l af sykurlausum útdrætti. Það skal látið þroskast í a.m.k. þrjú ár, þar af a.m.k. tvö ár í viðartunnu.	
Forditáš	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín framleitt með alkóhólgerjun musts eða vins af sama árgangi frá tilgreindu vínekrunni í „vinohradnícka oblasť Tokaj“, sem er helt yfir hrat úr cibebas-þrúgum. Það skal látið þroskast í a.m.k. tvö ár, þar af a.m.k. eitt ár í viðartunnu.	

Mášláš	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín framleitt með alkóhólgerjun musts eða vins af sama árgangi frá tilgreindu vínekrunni í „vinohradnícka oblast' Tokaj“, sem er hellt yfir samorodné- eða výber dreggjjar. Það skal látið þroskast í a.m.k. tvö ár, þar af a.m.k. eitt ár í viðartunnu.	
Pestovateľský sekt (*)	Slóvakíska	(VUT) (4)	Grundvallarskilyrði fyrir framleiðslu gæðafreyðivins skulu uppfyllt og síðasti áfangi freyðivinsframleiðslu skal fara fram hjá vínræktanda vínekrunnar þar sem þrúgunar sem notaðar eru í framleiðslunni eru upprunnar. Allir hlutar vínlögunar „pestovateľský sekt“ skulu koma frá sama vínræktarsvæðinu.	
Samorodné	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín framleitt með alkóhólgerjun Tokaj-þrúguyrkja frá tilgreindu vínekrunni, á vínræktarsvæðinu „vinohradnícka oblast' Tokaj“, ef skilyrði fyrir ræktun á miklu magni af cibebas-þrúgum eru ekki ákjósanleg. Vinið má setja í dreifingu í fyrsta lagi eftir að það hefur verið látið þroskast í tvö ár, þar af a.m.k. eitt ár í viðartunnu.	
Sekt vinohradníckej oblasti (*)	Slóvakíska	(VUT) (4)	Freyðivín fengið úr þrúgum sem eru ræktaðar á vínekrum á vínræktarsvæðum, framleitt með fyrsta og annars stigs gerjun gæðavins þar sem viðkomandi þrúgur eru ræktaðar eða á aðliggjandi svæðum og grunnskilyrði fyrir framleiðslu gæðafreyðivins eru uppfyllt.	
Výber (3)(4)(5)(6) putňový	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín framleitt með alkóhólgerjun eftir að musti með sykurinnihald sem nemur a.m.k. 21 ° NM, sem kemur frá tilteknu vínekrunni í „vinohradnícka oblast' Tokaj“, eða víni með sömu gæði og af sama árgangi frá tilteknu vínekrunni í „vinohradnícka oblast' Tokaj“ er hellt yfir cibebas-þrúgur. Skipta skal „Tokajský výber“ í 3 til 6 „putňový“ eftir magni viðbættra cibebas-þrúgna. Výber skal látið þroskast í a.m.k. þrjú ár, þar af a.m.k. tvö ár í viðartunnu.	
Výberová esencia	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín framleitt með alkóhólgerjun cibebas-þrúgna. Þrúgurnar eru sérvaldar við tinslu og strax eftir vinnslu er musti frá tilgreindu vínekrunni í „vinohradnícka oblast' Tokaj“ eða víni af sama árgangi með náttúrulegt sykurinnihald sem nemur a.m.k. 180 g/l og 45 g/l af sykurlausum kjarna hellt yfir þær. Það skal látið þroskast í a.m.k. þrjú ár, þar af a.m.k. tvö ár í viðartunnu.	

(*) Ekki er krafist verndar fyrir heitið „sekt“.

BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

quality (sparkling) wine	Enska	(VUT) (1, 4)	Vín eða freyðivín sem eru framleidd í Englandi og Wales í samræmi við reglurnar sem settar eru fram í landslöggjöf þeirra landa. Vín, sem sett eru á markað sem „quality wine“, hafa gengist undir skynmats- og greiningarprófun. Sérstakir eiginleikar þeirra og einkenni ráðast að hluta til af framleiðslusvæðinu, að hluta til af gæðum þrúgnanna sem notaðar eru og að hluta til af færni framleiðandans og vínræktarmannsins.	
Regional (sparkling) wine	Enska	(VLM) (1, 4)	Vín eða freyðivín sem eru framleidd í Englandi og Wales í samræmi við reglurnar sem settar eru fram í landslöggjöf þeirra landa. „Regional vine“ hefur gengist undir mat með skynmatsprófun og greiningu. Eðli þess og einkenni ráðast að hluta til af framleiðslusvæðinu, að hluta til af þrúgunum sem notaðar eru og að hluta til af færni framleiðandans og vínræktarmannsins.	

B-HLUTI: **Hefðbundin heiti eins og um getur í b-lið 1. mgr. 118. gr. u í reglugerð (EB) nr. 1234/2007**

BÚLGARÍA

Колекционно (collection)	Búlgarska	(VUT) (1)	Vín sem uppfyllir kröfur um „special reserve“ og er látið þroskast á flösku í a.m.k. eitt ár og magn þess er ekki meira en helmingur hlutans sem merktur er „special reserve“.	
Ново (young)	Búlgarska	VUT/VLM (1)	Vín sem er eingöngu framleitt úr þrúgum úr einni uppskeru og sett á flöskur til ársloka. Það má selja með merkingunni „nýtt“ til 1. mars næsta árs. Í því tilviki skal einnig vera skylt að setja á merkimiðann „sölutímabili lýkur — 1. mars ...“. Þegar áður nefndu tímabili lýkur má ekki lengur merkja vínið og bjóða það fram sem „nýtt“ og þær birgðir vinsins sem enn eru á markaðnum skulu merktar á ný eftir 31. mars sama ár í samræmi við kröfur reglugerðarinnar.	
Премиум (premium)	Búlgarska	(VLM) (1)	Vín sem er framleitt úr einu þrúguyrki sem er best að gæðum í allri uppskerunni. Magnið sem framleitt er skal ekki vera meira en sem nemur 1/10 af allri uppskerunni.	
Премиум оук, или първо нареждане в бъчва (premium oak)	Búlgarska	(VUT) (1)	Vín sem er látið þroskast í nýjum eikartunnum sem rúma allt að 500 l.	
Премиум резерва (premium reserve)	Búlgarska	(VLM) (1)	Vín sem er framleitt úr einu þrúguyrki og er varðveitt magn af besta hluta uppskerunnar.	
Резерва (reserve)	Búlgarska	VUT/VLM (1)	Vín sem er framleitt úr einu þrúguyrki og er látið þroskast í a.m.k. eitt ár frá nóvembermánuði uppskeruársins.	
Розенталер (Rosenthaler)	Búlgarska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt úr þrúguyrkjum sem mælt er með og þyngdarhlutfall sykurinnihalds þeirra er ekki minna en 22%. Alkóhólstyrkleiki vinsins skal vera a.m.k. 11% miðað við rúmmál. Eiginleikar þess eru einkum til komnir vegna þess að þrúgumusti eða þrúgumustsþykknir var bætt við a.m.k. 30 dögum áður en það var sent af stað.	
Специална селекция (special selection)	Búlgarska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt úr einu þrúguyrki eða blöndu og er látið þroskast í a.m.k. tvö ár frá dagsetningunni sem gefin er upp í forskriftinni fyrir afurðina.	
Специална резерва (special reserve)	Búlgarska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt úr einu þrúguyrki eða blöndu og er látið þroskast í a.m.k. eitt ár í eikartunnum frá dagsetningunni sem gefin er upp í forskriftinni fyrir afurðina.	

TÉKKLAND

Archivní víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín sem er sett í dreifingu eftir að a.m.k. þrjú ár eru liðin frá uppskerunni.	
---------------	-----------	--------------	--	--

Burčák	Tékkneska	(VUT) (11)	Hlutgerjað þrúgumust með raunverulegt alkóhólinnihald sem er meira en 1% miðað við rúmmál en minna en þrír fimmtu af heildaralkóhólinnihaldinu.	
Klaret	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt úr bláum þrúgum, án þess að hýðið sé látið gerjast.	
Košer, Košer víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín framleitt í samræmi við helgisiði gyðinga.	
Labín	Tékkneska	(VLM) (1)	Vín úr bláum þrúgum, framleitt á tékkneska vínræktarsvæðinu án þess að hýðið sé látið gerjast.	
Mladé víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín sem er boðið lokaneytendum í síðasta lagi í lok þess almanaksárs þegar uppskera þrúgnanna sem notaðar voru í framleiðslu vínsins fór fram.	
Mešní víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt í samræmi við helgisiði kaþólsku kirkjunnar og uppfyllir skilyrði fyrir notkun í kaþólskri messugjörð.	
Panenské víno	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín úr fyrstu uppskeru vínekrunnar, sem telst vera sú uppskera sem fór fram á þriðja ári eftir að plantað var í vínekruna.	
Panenská sklizeň	Tékkneska			
Pěstítelský sekt (*)	Tékkneska	(VUT) (4)	Freyðivín sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvælascoðunaryfirvöldum og uppfyllir kröfurnar í reglugerðum Evrópubandalagsins um gæðafreyðivín sem eru framleidd í tilgreindum héruðum úr þrúgum frá vínekrum vínræktandans.	
Pozdní sběr	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín, sem er flokkað af tékkneskum landbúnaðar- og matvælascoðunaryfirvöldum, sem er framleitt úr þrúgum sem tíndar eru á tilgreindri vínekrum á viðkomandi svæði; framleiðsla er ekki umfram afrakstur á hektara; sykurinnihald þrúgnanna sem vínið er framleitt úr nam a.m.k. 21 ° NM, uppskera þrúgnanna og framleiðsla vínsins, að átöppun undanskilinni, fóru fram á viðkomandi vínræktarsvæði, vínið samræmist gæðakröfum sem mælt er fyrir um í framkvæmdarlöggjöfni.	
Premium	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín með ákveðna umsögn (flokkun þrúgna, val á þrúgum eða val á þurrkuðum þrúgum), a.m.k. 30% þrúgnanna sem vínið er framleitt úr höfðu orðið fyrir áhrifum af eðalmyglunni Botrytis cinerea P.	
Rezerva	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín sem er látið þroskast a.m.k. í 24 mánuði í viðartunnu og síðan á flösku; rauðvín skal látið þroskast í a.m.k. 12 mánuði í tunnu og hvítvín eða rósavín skal látið þroskast í 6 mánuði í tunnu.	
Růžák	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt úr blöndu af þrúgum eða þrúgumusti úr hvítum eða, ef nauðsyn krefur, rauðum eða bláum þrúgum.	
Ryšák	Tékkneska			

Zrálo na kvasnicích,	Tékkneska	(VUT) (1)	Vín sem er geymt á dreggjunum í a.m.k. sex mánuði á meðan á framleiðslu stendur.	
Krásleno na kvasnicích	Tékkneska			
Školeno na kvasnicích	Tékkneska			

(*) Ekki er krafist verndar fyrir heitið „sekt“.

ÞÝSKALAND

Affentaler	Þýska	(VUT) (1)	Upprunatáknun fyrir rautt gæðavín og Prädikatswein framleitt úr Blauer Spätburgunder vínþrúguyrkinu frá svæðunum Altschweier, Bühl, Eisental og Neusatz í bænum Bühl í Bühlertal og einnig frá Neuweiler-svæðinu í bænum Baden-Baden.	
Badisch Rotgold	Þýska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt með því að blanda hvítum vínþrúgum, einnig krömdum, saman við rauðar vínþrúgur frá tilgreinda vínræktarsvæðinu Baden.	
Classic	Þýska	(VUT) (1)	Rautt eða hvítt gæðavín sem eingöngu er framleitt úr sígildum vínþrúguyrkjum sem eru dæmigerð fyrir svæðið; mustið sem notað er í framleiðslunni er með náttúrulegan lágmarksalkóhólstyrkleika sem er a.m.k. 1% meiri, miðað við rúmmál, en náttúrulegi lágmarksalkóhólstyrkleikinn sem kveðið er á um fyrir vínræktarsvæðið þar sem þrúgurnar eru tíndar; heildaralkóhólstyrkleiki er a.m.k. 11,5% miðað við rúmmál; innihald sykurleifa er ekki meira en 15 g/l og er ekki meira en sem nemur tvöföldu heildarsýruinnihaldinu; með merkingum skal gefa upplýsingar um eitt vínþrúguyrki og árgang vínsins en ekki um bragð.	
Ehrentrudis	Þýska	(VUT) (1)	Upprunatáknun gæða- og hágæðarósavíns úr Blauer Spätburgunder vínþrúguyrkinu frá Tuniberg svæðinu.	
Federweisser	Þýska	(VLM) (1)	Hlutgerjað þrúgumust frá Þýskalandi með landfræðilega merkingu eða frá öðrum aðildarríkjum ESB; landfræðilegu merkingarnar vísa til vínræktarsvæða þar sem „vin de pays“ er ræktað; „Federweißer“ er algengasta merkingin þegar um er að ræða hlutgerjað þrúgumust, að teknu tilliti til svæðisbundinnar fjölbreytni í merkingum.	
Hock	Þýska	(VLM) (1)	Hvítvín með landfræðilega merkingu frá vínræktarhéraðinu Rhein og sykurleifainnihald á bilinu „meðalsætt“; saga heitisins er að „Hock“ er hefðbundin ensk-amerísk merking á Rínarvíni sem rekja má til staðarheitisins „Hochheim“ (á Rheingau-vínræktarsvæðinu við ána Main).	
Liebfrau(en)milch	Þýska	(VUT) (1)	Hefðbundið heiti á þýsku gæðahvítvíni sem er a.m.k. sem nemur 70% úr blöndu af Riesling, Silvaner, Müller-Thurgau eða Kerner, frá héruðunum Nahe, Rheingau, Rheinhessen eða Pfalz. Sykurleifainnihaldið er á bilinu „meðalsætt“. Nær eingöngu ætlað til útflutnings.	
Riesling-Hochgewächs (*)	Þýska	(VUT) (1)	Gæðahvítvín sem eingöngu er framleitt úr þrúgum af vínþrúguyrkinu Riesling, mustið sem notað er til framleiðslu er með styrk náttúrulegs alkóhóls sem er a.m.k. 1,5% meiri, miðað við rúmmál, en lágmarksstyrkur náttúrulegs alkóhóls sem kveðið er á um fyrir tilgreinda vínræktarsvæðið eða þann hluta þess þar sem þrúgurnar eru tíndar og vínið hefur fengið a.m.k. 3,0 stig á gæðaprófinu.	

Schillerwein	Þýska	(VUT) (1)	Vín frá tilgreinda vínræktarsvæðinu Württemberg; gæðavin, ljósrautt og allt að skærrautt á lit, framleitt með því að blanda hvítum þrúgum, einnig krömdum, saman við rauðar þrúgur, einnig kramdar. „Schillersekt b.A.“ eða „Schillerperlwein b.A.“ er leyfilegt ef grunnvinið er „Schillerwein“.	
Weissherbst	Þýska	(VUT) (1)	Gæðavin, sem er framleitt á tilgreindu vínræktarsvæði, eða „Prädikatswein“ (vín með sérstaka eiginleika), sem er framleitt úr einu rauðu vínþrúguyrki og a.m.k. sem nemur 95% úr léttpressuðu musti; vínþrúguyrkið skal tilgreint í tengslum við heitið „Weißherbst“ með letri af sömu gerð, stærð og í sama lit; heitið má einnig nota um innlent gæðafreyðivín ef það er framleitt úr víni sem má bera heitið „Weißherbst“.	

(*) Ekki er krafist vermdar fyrir heitin „Riesling“ og „Sekt“.

GRIKKLAND

Αγρέπavλη (Agrepavlis)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð, þar sem er að finna mannvirki sem nefnt er „Agrepavlis“ og vinið skal framleitt á þeirri bújörð.	
Αμπέλι (Ampeli)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleitt eingöngu úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð og vinið skal framleitt á þeirri bújörð.	
Αμπελώνας(ες) (Ampelonas (-és))	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleitt eingöngu úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð og vinið skal framleitt á þeirri bújörð.	
Αρχοντικό (Archontiko)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð, þar sem er að finna mannvirki sem nefnt er „archontiko“ og vinið skal framleitt á þeirri bújörð.	
Κάβα (Cava)	Gríska	(VLM) (1, 3, 8, 11, 15, 16)	Vín sem eru látin þroskast við stýrð skilyrði.	
Από διαλεκτούς αμπελώνες (Grand Cru)	Gríska	(VUT) (3, 15, 16)	Vín eingöngu framleidd úr þrúgum frá völdum vínekrum, þar sem afrakstur á hektara er einkar lítill.	
Ειδικά Επιλεγμένος (Grande réserve)	Gríska	(VUT) (1, 3, 15, 16)	Valin vín sem látin eru þroskast í tiltekinn tíma, við stýrð skilyrði.	
Κάστρο (Kastro)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð þar sem er að finna mannvirki eða rústir sögulegs kastala og vinið skal framleitt á þeirri bújörð.	

Κτήμα (Ktima)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð sem er staðsett innan viðkomandi verndaðs vínræktarsvæðis.	
Λιαστός (Liastos)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 15, 16)	Vín framleidd úr þrúgum sem hafa verið látnar liggja í sólarljósi eða skugga til að þorna upp að hluta til.	
Μετόχι (Metochi)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð sem er staðsett utan marka munkaklaustursins sem hún tilheyrir.	
Μοναστήρι (Monastiri)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra munkaklaustri.	
Νάμα (Nama)	Gríska	VUT/VLM (1)	Sæt messuvín.	
Νυχτέρι (Nychteri)	Gríska	(VUT) (1)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Santorini“ sem eru eingöngu framleidd á eyjunum Thira og Thiresia og látin þroskast í tunnum í a.m.k. þrjá mánuði.	
Ορεινό κτήμα (Orino Ktima)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð sem er í meira en 500 metra hæð yfir sjávarmáli.	
Ορεινός αμπελώνας (Orinos Ampelonas)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleidd eingöngu úr þrúgum sem ræktaðar eru á vínekrum sem eru í meira en 500 metra hæð yfir sjávarmáli.	
Πύργος (Pyrgos)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 8, 11, 15, 16)	Vín framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem tilheyra bújörð, þar sem er að finna mannvirki sem nefnt er „Pyrgos“ og vínið skal framleitt á þeirri bújörð.	
Επιλογή ή Επιλεγμένος (Réserve)	Gríska	(VUT) (1, 3, 15, 16)	Valin vín sem látin eru þroskast í tiltekinn tíma, við stýrð skilyrði.	
Παλαιωθείς επιλεγμένος (Vieille réserve)	Gríska	(VUT) (3, 15, 16)	Valin líkjörvín sem látin eru þroskast í tiltekinn tíma, við stýrð skilyrði.	
Βερντέα (Verntea)	Gríska	(VLM) (1)	Vín með hefðbundið heiti, framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum á eyinni Zakynthos, þar sem framleiðsla vinsins skal einnig fara fram.	
Vinsanto	Latína	(VUT) (1, 3, 15, 16)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Santorini“, framleitt á Santo Erini-Santorini-svæðinu á eyjunum Thira og Thirasia úr þrúgum sem hafa verið látnar liggja í sólarljósi.	

SPÁNN

Amontillado	Spænska	(VUT) (3)	Þurrð líkjörvín (Vino generoso) með vernduðu upprunatáknunina „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda“ eða „Montilla-Moriles“, ilmsterkt, í flöskum með kúptum botni, milt og fullt bragð, gulbrúnt eða gullið á litinn, með raunverulegan alkóhólstyrkleika á bilinu 16–22% miðað við rúmmál. Látið þroskast í a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ kerfinu í eikarílátum sem rúma að hámarki 1000 lítra.	
Añejo	Spænska	VUT/VLM (1)	Vín sem eru látin þroskast í a.m.k. 24 mánuði í heild í eikaríláti sem rúmar að hámarki 600 lítra, eða á flöskum.	
	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín með vernduðu upprunatáknunina „Malaga“, sem látið er þroskast í þrjú til fimm ár.	
Chacolí-Txakolina	Spænska	(VUT) (1)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Chacolí de Bizkaia-Bizkaiko Txakolina“, „Chacolí de Getaria-Getariako Txakolina“ og „Chacolí de Álava-Arabako Txakolina“, að mestu leyti framleidd úr þrúguyrkjunum Ondarrabi Zuri og Ondarrabi Beltza. Vín með raunverulegan alkóhólstyrkleika sem nemur að lágmarki 9,5% miðað við rúmmál (11% miðað við rúmmál þegar um er að ræða hvítvín gerjað í tunnu), að hámarki 0,8 mg/l af rokgyörnum sýrum og heildarinnihald brennisteins sem nemur að hámarki 180 mg/l (140 mg/l þegar um er að ræða rauðvín).	
Clásico	Spænska	(VUT) (3, 16)	Vín með sykurleifainnihald sem nemur meira en 45 g/l.	Síle
Cream	Enska	(VUT) (3)	Líkjörvín „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda“, „Montilla-Moriles“, „Málaga“ og „Condado de Huelva“, sem innihalda a.m.k. 60 g/l af afoxandi efnum og hafa gulbrúnan yfir í mahónibrúnan lit. Látið þroskast í a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ kerfinu eða „añadas“ kerfinu í eikarílátum.	
Criadera	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda“, „Montilla-Moriles“, „Málaga“ eða „Condado de Huelva“, sem eru látin þroskast í samræmi við criaderas y soleras-kerfið sem hefð er fyrir á viðkomandi svæði.	
Criaderas y Soleras	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda“, „Montilla-Moriles“, „Málaga“ eða „Condado de Huelva“, sem geymt er í kerfi eikartunna, sem nefnast „criaderas“ og er staflað hverri ofan á aðra, vinið sem síðast er framleitt er sett á efsta stig kerfisins og gengur svo í gegnum röð stiga eða „criaderas“ þar sem því er endurtekið tappað á milli að hluta til á löngum tíma þar til það er komið á lægsta stigið eða „solera“, þar sem þroskunarferlinu lýkur.	
Crianza	Spænska	(VUT) (1)	Vín önnur en freyðivín, hálfreyðandi vín og líkjörvín, sem uppfylla eftirfarandi skilyrði: – rauðvín skulu látin þroskast í a.m.k. 24 mánuði, þar af í a.m.k. 6 mánuði í eikartunnum sem rúma að hámarki 330 lítra, – hvítvín og rósavín skulu látin þroskast í a.m.k. 18 mánuði, þar af í a.m.k. 6 mánuði í eikartunnum sem einnig rúma að hámarki 330 lítra.	

Dorado	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín með vernduðu upprunatáknunina „Rueda“ eða „Malaga“, sem ganga í gegnum þroskunarferli.	
Fino	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín („vino generoso“) með vernduðu upprunatáknunina „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla Sanlúcar de Barrameda“ eða „Montilla Moriles“ og eftirfarandi eiginleika: strágult á litinn, þurrt, eilítið beiskt, létt og þægilegt bragð. Látið þroskast undir „flor“ í a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ kerfinu í eikarílátum sem rúma að hámarki 1000 lítra.	
Fondillón	Spænska	(VUT) (16)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Alicante“, framleitt úr ofþroskuðum þrúgum af yrkinu Monastrell sem eru af hæstu gæðum og í afar heilbrigðu ástandi. Við gerjunina er eingöngu notað það ger sem er til staðar á náttúrulegan hátt og raunverulegur alkóhólstyrkleiki, sem nemur að lágmarki 16% miðað við rúmmál, skal í heild sinni til kominn á náttúrulegan hátt. Það er látið þroskast í a.m.k. tíu ár í eikarílátum.	
Gran reserva	Spænska	(VUT) (1)	Vín önnur en freyðivín, hálfreyðandi vín og líkjörvín, sem uppfylla eftirfarandi skilyrði: – rauðvín skulu látin þroskast í a.m.k. 60 mánuði, þar af í a.m.k. 18 mánuði í eikartunnum sem rúma að hámarki 330 lítra og á flöskum það sem eftir er þroskunartímans, – hvítvín og rósavín skulu látin þroskast í a.m.k. 48 mánuði, þar af í a.m.k. 6 mánuði í eikartunnum sem einnig rúma að hámarki 330 lítra og á flöskum það sem eftir er þroskunartímans.	Síle
	Spænska	(VUT) (4)	Lágmarksþroskunartími fyrir freyðivín með vernduðu upprunatáknunina „Cava“ er 30 mánuðir frá „tiraje“ til „degüelle“.	
Lágrima	Spænska	(VUT) (3)	Sæt vín með vernduðu upprunatáknunina „Málaga“ þar sem framleiðslan felur í sér að mustið lekur af krömdu þrúgunum án vélvirkrar pressunar. Þroskunin skal taka a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ kerfinu eða eftir árgöngum, í eikarílátum sem rúma að hámarki 1000 lítra.	
Noble	Spænska	VUT/VLM (1)	Vín sem eru látin þroskast í a.m.k. átján mánuði í heild, í eikartunnum sem rúma að hámarki 600 lítra, eða á flöskum.	
	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín með vernduðu upprunatáknunina „Malaga“, sem látið eru þroskast í tvö til þrjú ár.	
Oloroso	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín („vino generoso“) „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla Sanlúcar de Barrameda“ og „Montilla Moriles“, með eftirfarandi eiginleika: góð fylling, bragðsterkt og mjúkt, ilmríkt, kröftugt, þurrt eða eilítið sætt, svipað á litinn og mahóni, með raunverulegan alkóhólstyrkleika á bilinu 16 til 22% miðað við rúmmál. Það er látið þroskast í a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ kerfinu í eikarílátum sem rúma að hámarki 1000 lítra.	
Pajarete	Spænska	(VUT) (3)	Sæt eða hálsfæt vín með vernduðu upprunatáknunina „Málaga“, látin þroskast í a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ eða „añadas“ kerfinu í eikarílátum sem rúma að hámarki 1000 lítra.	

Pálido	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín („vino generoso“) „Condado de Huelva“, látin þroskast í meira en þrjú ár með líffræðilegu þroskunarferli og raunverulegur alkóhólstyrkleiki er 15–17% miðað við rúmmál.	
	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín með vernduðu upprunatáknunina „Rueda“, látið þroskast í a.m.k. fjögur ár, þar af þau þrjú síðustu í eikartunnum.	
	Spænska	(VUT) (3)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Málaga“ framleitt úr yrkinu „Pedro Ximenez“ og/eða „Moscatel“ án þess að bæta við „arrobe“ (soðnu musti) og án þroskunarferlis.	
Palo Cortado	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín („vino generoso“) „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla Sanlúcar de Barrameda“ og „Montilla Moriles“ sem hafa skynmatseinkenni sem fela í sér lykt sem samsvarar lyktinni af „amontillado“ og bragð þess og litur er svipað og hjá „oloroso“ og raunverulegur alkóhólstyrkleiki er á milli 16 og 22% miðað við rúmmál. Látið þroskast í tveimur áföngum: fyrst á líffræðilegan hátt undir lagi af „flor“ og síðan með oxun.	
Primero de Cosecha	Spænska	(VUT) (1)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Valencia“ þar sem uppskeran fer fram á fyrstu tíu dögum uppskerutímans og átöppun innan næstu þrjátíu daga til að fá lokaafurðina og skylt er að tilgreina uppskeruna á merkimiðanum.	
Rancio	Spænska	(VUT) (1, 3)	Vín sem gengið hafa í gegnum þroskunarferli með öflugri oxun og skyndilegum breytingum á hitastigi í snertingu við loft, eða í iláti úr viði eða gleri.	
Raya	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín („vino generoso“) „Montilla Moriles“ með svipaða eiginleika og „oloroso“ vín en ekki eins bragð- og lyktarsterkt. Látið þroskast í a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ kerfinu í eikarilátum sem rúma að hámarki 1000 lítra.	
Reserva	Spænska	(VUT) (1)	Vín önnur en freyðivín, hálfreyðandi vín og líkjörvín, sem uppfylla eftirfarandi skilyrði: – rauðvín skulu látin þroskast í a.m.k. 36 mánuði, þar af í a.m.k. 12 mánuði í eikartunnum sem rúma að hámarki 330 lítra og á flöskum það sem eftir er þroskunartímans, – hvítvín og rósavín skulu látin þroskast í a.m.k. 24 mánuði, þar af í a.m.k. 6 mánuði í eikartunnum sem einnig rúma að hámarki 330 lítra og á flöskum það sem eftir er þroskunartímans.	Síle
Sobremadre	Spænska	(VUT) (1)	Hvítvín „Vinos de Madrid“ sem vegna sérstakrar framleiðsluaðferðar innihalda koltvísýring sem verður til við eigin gerjun mustsins sem inniheldur „madres“ (flysjaðar og pressaðar þrugar).	
Solera	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín „Jerez-Xérès-Sherry“, „Manzanilla-Sanlúcar de Barrameda“, „Montilla-Moriles“, „Málaga“ og „Condado de Huelva“, sem eru látin þroskast í samræmi við „criaderas y soleras“-kerfið.	
Superior	Spænska	(VUT) (1)	Vín framleidd úr a.m.k. 85% af ráðlögðum þrúguyrkjum frá viðkomandi afmörkuðu svæðum.	Síle Suður-Afríka

Trasañejo	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín með vernduðu upprunatáknunina „Málaga“, sem látið er þroskast í meira en fimm ár.	
Vino Maestro	Spænska	(VUT) (3)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Málaga“, sem framleitt er með ófullgerðri gerjun þar sem 7% af alkóhóli úr vini er bætt í mustið áður en gerjunin hefst. Gerjunin er því afar hæg og stöðvast þegar alkóhólinnihaldið er 15–16% miðað við rúmmál þannig að sykurleifainnihald er um 160–200 g/l eftir gerjun. Látið þroskast í a.m.k. tvö ár með „criaderas y soleras“ kerfinu eða „añadas“ kerfinu í eikarílátum sem rúma að hámarki 1000 l.	
Vendimia Inicial	Spænska	(VUT) (1)	Vín „Utiel-Requena“, framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á fyrstu tíu dögum uppskerutímans og eru með alkóhólinnihald sem nemur milli 10 og 11,5% miðað við rúmmál og vegna þess hve snemma þrúgurarnar eru tíndar búa þau yfir sérstökum eiginleikum, þ.á m. lítills háttar losun á koltvísýringi.	
Viejo	Spænska	VUT/VLM (1)	Vín sem er látið þroskast í a.m.k. 36 mánuði og er með eiginleika oxaðs víns, einkum vegna áhrifa ljóss, súrefnis, hita eða samsetningu þessara þátta.	
	Spænska	(VUT) (3)	Líkjörvín („vino generoso“) með vernduðu upprunatáknunina „Condado de Huelva“ og eftirfarandi eiginleika: mikil fylling, bragðsterkt og mjúkt, ilmríkt, kröftugt, þurr eða eilítið sætt, svipað á litinn og mahóni, með raunverulegan alkóhólstyrkleika sem nemur milli 15 og 22% miðað við rúmmál. Það er látið þroskast í a.m.k. 2 ár með „criaderas y soleras“ kerfinu í eikarílátum sem rúma að hámarki 1000 lítra.	
Vino de Tea	Spænska	(VUT) (1)	Vín frá norðlæga undirsvæðinu sem verndaða upprunatáknunin „La Palma“ gildir um, látið þroskast í ílátum úr viði af tegundinni Pinus canariensis („Tea“) í að hámarki sex mánuði. Raunverulegur alkóhólstyrkleiki er á milli 11–14,5% miðað við rúmmál þegar um er að ræða hvítvín, 11–13% miðað við rúmmál þegar um er að ræða rósavín og 12–14% miðað við rúmmál þegar um er að ræða rauðvín.	

FRAKKLAND

Ambré	Franska	(VUT) (3)	Í 7. gr. tilskipunar frá 29. desember 1997 er kveðið á um eftirfarandi varðandi vernduðu upprunatáknunina „Rivesaltes“: til að nota megi vernduðu upprunatáknunina „Rivesaltes“ ásamt orðinu „ambré“ um hvítvín skal ræktunin fara fram á bújörð í oxandi umhverfi fram til 1. september á öðru ári eftir uppskeruna.	
-------	---------	--------------	---	--

Claret	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Bourgogne“, „Bordeaux“: ljóst rauðvín eða rósavín.	
Claret	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Bordeaux“: orðalagið er notað til að auðkenna ljóst rauðvín.	
Tuilé	Franska	(VUT) (3)	Í 7. gr. tilskipunar frá 29. desember 1997 er kveðið á um eftirfarandi: til að nota megi vernduðu upprunatáknunina „Rivesaltes“ ásamt orðinu „tuilé“ um rauðvín skal ræktunin fara fram á bújörð í oxandi umhverfi fram til 1. september á öðru ári eftir uppskeruna.	
Vin jaune	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Arbois“, „Côtes du Jura“, „L'Etoile“, „Château-Châlon“: vínafurð framleidd eingöngu úr þrúguyrkjum sem mælt er fyrir um í landsbundnum reglum; hæg gerjun og þroskun í eikartunnum án áfyllingar í a.m.k. sex ár.	
Château	Franska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 15, 16)	Sögulegt orðalag tengt tegund svæðis og vins og frátekið fyrir vín sem koma frá bújörð sem er raunverulega til eða sem einmitt þetta orð er notað um.	Síle
Clos	Franska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 15, 16)		Síle
Cru artisan	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Médoc“, „Haut-Médoc“, „Margaux“, „Moulis“, „Listrac“, „St Julien“, „Pauillac“, „St Estèphe“: Orðalag sem tengist gæðum vins, sögu þess og einnig tegund svæðis sem kallar fram stigskipt kerfi á milli vína sem koma frá tiltekinni bújörð.	
Cru bourgeois	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Médoc“, „Haut-Médoc“, „Margaux“, „Moulis“, „Listrac“, „Saint-Julien“, „Pauillac“, „Saint-Estèphe“: Orðalag sem tengist gæðum vins, sögu þess og einnig tegund svæðis sem kallar fram stigskipt kerfi á milli vína sem koma frá tiltekinni bújörð.	Síle
Cru classé, einnig með viðbættu Grand, Premier Grand, Deuxième, Troisième, Quatrième, Cinquième	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Barsac“, „Côtes de Provence“, „Graves“, „Saint-Emilion grand cru“, „Médoc“, „Haut-Médoc“, „Margaux“, „Pessac-Leognan“, „Saint Julien“, „Pauillac, Saint Estèphe“, „Sauternes“: Orðalag sem tengist gæðum vins, sögu þess og einnig tegund svæðis sem kallar fram stigskipt kerfi á milli vína sem koma frá tiltekinni bújörð.	
Edelzwicker	Þýska	(VUT) (1)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Alsace“ framleitt úr einu eða fleiri þrúguyrkjum, eins og tekið er fram í forskriftunum.	
Grand cru	Franska	(VUT) (1, 3, 4)	Orðalag sem tengist gæðum vins, frátekið fyrir vín með verndaða upprunatáknun, sem kveðið er á um með tilskipun, og sameiginleg not á þessu orðalagi með því að fella það inn í upprunatáknun.	Síle Sviss Túnis

Hors d'âge	Franska	(VUT) (3)	Vernduðu upprunatáknarnir „Rivesaltes“, „Banyuls“, „Rasteau“ og „Maury“ má nota um vín sem hafa þroskast í a.m.k. fimm ár eftir framleiðslu.	
Passe-tout-grains	Franska	(VUT) (1)	Vín með vernduðu upprunatáknunina „Bourgogne“ eru framleidd úr tveimur þrúguyrkjum, eins og tekið er fram í forskriftunum.	
Premier Cru	Franska	(VUT) (1, 4)	Orðalag sem tengist gæðum vins, frátekið fyrir vín með verndaða upprunatáknun, sem kveðið er á um með tilskipun, og sameiginleg not á þessu orðalagi með því að fella það inn í upprunatáknun.	Túnis
Primeur	Franska	(VUT) (1)	Vín sem má setja á markað frá þriðja fimmtudegi í nóvember á árinu sem uppskeran fer fram.	
	Franska	(VLM) (1)	Vín sem má setja á markað frá þriðja fimmtudegi í október á árinu sem uppskeran fer fram.	
Rancio	Franska	(VUT) (1, 3)	Verndaða upprunatáknunin „Grand Roussillon“, „Rivesaltes“, „Rasteau“, „Banyuls“, „Maury“, „Clairette du Languedoc“: orðalag sem tengist tegund vins og tiltekinni aðferð við framleiðslu vins, sem er frátekið fyrir sum gæðavin vegna aldurs þeirra og aðstæðna tengdum viðkomandi héraði.	
Sélection de grains nobles	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Alsace“, „Alsace Grand Cru“, „Condrieu“, „Monbazillac“, „Graves supérieur“, „Bonnezeaux“, „Jurançon“, „Cérons“, „Quarts de Chaume“, „Sauternes“, „Loupillac“, „Coteaux du Layon“, „Barsac“, „Sainte Croix du Mont“, „Coteaux de l'Aubance“, „Cadillac“: vín sem skylt er að framleiða úr þrúgum sem eru handklíptar og sérvaldar í fleiri áföngum, hverjum á eftir öðrum. Markmiðið er að velja ofþroskaðar þrúgur sem hafa orðið fyrir áhrifum af eðalmyglu eða hafa gengið í gegnum þéttingu á vínviðnum.	
Sur lie	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Muscadet“, „Muscadet Coteaux de la Loire“, „Muscadet-Côtes de Grandlieu“, „Muscadet-Sèvre et Maine“, „Gros Plant du Pays Nantais“: vín með sérstakar forskriftir (t.d. varðandi afrakstur og alkóhólstyrkleika) sem er geymt á dreggjum sínum þar til 1. mars árið eftir uppskeruárið.	
	Franska	(VLM) (1)	Verndaða landfræðilega merkingin „Vin de pays d'Oc“, „Vin de pays des Sables du Golfe du Lion“: vín með sérstakar forskriftir sem er geymt í tunnum skemur en vetrarlangt og er geymt á dreggjum sínum þar til átöppun fer fram.	
Vendanges tardives	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Alsace“, „Alsace Grand Cru“, „Jurançon“: orðalag sem tengist vintegund og tiltekinni framleiðsluáðferð, sem er frátekið fyrir vín sem eru framleidd úr ofþroskuðum þrúgum og sem uppfylla ákveðin skilyrði varðandi þéttleika og alkóhólinnihald.	
Villages	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin „Anjou“, „Beaujolais“, „Côte de Beaune“, „Côtes de Nuits“, „Côtes du Rhône“, „Côtes du Roussillon“, „Mâcon“: orðalag sem tengist gæðum vins, sem er frátekið fyrir vín með verndaða upprunatáknun, sem kveðið er á um með tilskipun, og sameiginleg not á þessu orðalagi með því að fella það inn í upprunatáknun.	
Vin de paille	Franska	(VUT) (1)	Verndaða upprunatáknunin Arbois, „Côtes du Jura“, „L'Etoile“, „Hermitage“: orðalag sem tengist framleiðsluáðferð sem felur í sér að þrúgur af þrúguyrkjum, sem mælt er fyrir um í landsbundnum reglum, eru valdar og þurrkaðar í a.m.k. sex vikur á mottum úr hálmi eða grindum eða hengdar upp til þerris. Vínið skal þroskað í a.m.k. þrjú ár frá þeim degi sem pressun fer fram, þ.m.t. þroskun í íláti úr víði í a.m.k. 18 mánuði.	

ÍTALÍA

Alberata	Ítalska	(VUT) (1)	Sérstakt heiti tengt vintegundinni „Aversa“. Það vísar til þeirrar fornu vínreктarhefðar sem einkennir framleiðslu afurðarinnar.	
Vigneti ad alberata				
Amarone	Ítalska	(VUT) (1)	Sérstætt sögulegt heiti sem varðar framleiðsluaðferð vintegundarinnar „Valpolicella“. Frá fornu fari hefur það verið notað til að auðkenna upprunastað vínsins sem framleitt er samkvæmt tiltekinni framleiðsluaðferð þar sem léttþurrkaðar þrúgur eru notaðar og grundvöllurinn er algjör gerjun sykra. Þetta kann að vera skýringin á heitinu „Amarone“. Það er afar sérstakt og vel þekkt heiti sem í sjálfu sér auðkennir afurðina.	
Ambra	Ítalska	(VUT) (3)	Heiti tengt framleiðsluaðferðinni og sérstökum meira og minna dökkum gulbrúnum eða gulum lit víns af tegundinni „Marsala“. Sérstakur litur þess er til kominn vegna þess hve löngum tíma er varið í framleiðsluaðferðina, sem felur í sér þroskun og hreinsun, ferli sem fela í sér umtalverða afoxun oxíða fjölfenóla og litarefna.	
Ambrato	Ítalska	(VUT) (1, 3)	Heiti tengt framleiðsluaðferðinni og sérstaka gulbrúna litnum, sem er meira og minna dökkur og dæmigerður fyrir vintegundirnar „Malvasia frá Lipari“ og „Vernaccia frá Oristano“. Sérstaki liturinn er til kominn vegna þess hve löngum tíma er varið í framleiðsluaðferðina, sem felur í sér þroskun og hreinsun, ferli sem fela í sér umtalsverða afoxun oxíða fjölfenóla og litarefna.	
Annoso	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti tengt vintegundinni „Controguerra“. Það vísar til sérstöku framleiðsluaðferðarinnar sem felur í sér léttþurrkaðar þrúgur og skyldubundinn þroskunartíma í ilátum úr viði í a.m.k. 30 mánuði áður en lokaafurðin er sett á markað til neyslu.	
Apianum	Latína	(VUT) (1)	Heiti sem eingöngu er notað um vín af gerðinni „Fiano di Avellino“. Heitið er fornt. Það gefur til kynna að þrúgurnar séu góðar, vegna ásóknar býflugna („api“ á ítölsku) í þær.	
Auslese	Þýska	(VUT) (1)	Sjá hefðbundna heitið „scelto“. Heiti sem eingöngu er notað um vín af gerðunum „Caldaro“ og „Caldaro Classico — Alto Adige“.	
Buttafuoco	Ítalska	(VUT) (1, 6)	Heiti sem eingöngu er notað um og er sterklega tengt við tiltekna vintegund sem á uppruna sinn á svæðishluta „Oltrepò Pavese“ vínanna. Það hefur lengi verið notað til að lýsa afar sérstakri afurð sem, eins og merking orðsins gefur til kynna, getur gefið frá sér „sérstakan, kröftugan hita“.	
Cannellino	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti sem eingöngu er notað um tegund „Frascati“ víns og framleiðslu þess. Það hefur lengi verið notað til að auðkenna áðurnefnda vintegund, sem er framleidd með sérstakri framleiðsluaðferð sem skilar víni sem er „abboccato“, þ.e.a.s. vín sem er eilítið sætt og kröftugt á bragðið.	

Cerasuolo	Ítalska	(VUT) (1)	Hefðbundið og sögulegt heiti, eingöngu tengt vínun af tegundinni „Cerasuolo di Vittoria“. Það er óaðskiljanlegur hluti af DOCG-heitinu og er sá þáttur þess sem ekki er landfræðilegur. Heitið tengist bæði framleiðslu vínsins og sérstökum lit þess. Einnig er hefð fyrir að nota heitið til að lýsa annarri tegund „Montepulciano d’Abruzzo“ vína, sem eru nátengd því.	
Chiarretto	Ítalska	VUT/VLM (1, 3, 4, 5, 6)	Heiti tengt framleiðsluaðferð og sérstökum lit viðkomandi víns, sem er framleitt úr bláum þrúgum.	
Ciaret	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti sem eingöngu er notað um „Monferrato“ vín og tengist sérstökum lit afurðarinnar, upprunaleg merking heitisins er „ljósrautt“.	
Château	Franska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 16)	Heiti sem tengist heiti fyrirtækis vínframleiðandans og má nota ef þrúgurnar koma eingöngu þaðan og vínframleiðslan fer fram hjá sama fyrirtæki.	Síle
Classico	Ítalska	(VUT) (1, 3, 8, 11, 15, 16)	Heiti sem mælt er fyrir um í lögum nr. 164/1992. Það er frátekið fyrir vín sem ekki eru freyðandi og koma frá elsta vínræktarsvæðinu sem hefur komið sér upp eigin reglum um verndaða upprunatáknun.	Síle
Dunkel	Þýska	(VUT) (1)	Heiti tengt framleiðsluaðferðinni og hinum dæmigerða dökka lit samsvarandi vína af tegundinni „Trentino“.	
Fine	Ítalska	(VUT) (3)	Heiti sem er eingöngu tengt vínun af einni af „Marsala“ vintegundunum. Það vísar til tilteknu framleiðsluaðferðarinnar sem felur í sér þroskunartíma sem varir að lágmarki í eitt ár, þar af a.m.k. 8 mánuði í viðartunnum.	
Fior d’Arancio	Ítalska	(VUT) (1, 6)	Heiti tengt báðum „Colli Euganei“ vintegundunum: freyðandi og „passito“ vín (þ.e. úr léttþurrkuðum þrúgum). Það vísar til framleiðsluaðferðarinnar og sérstakrar lyktar afurðarinnar, sem er framleidd úr Muscat þrúgum sem eru ræktaðar af mikilli vandvirkni.	
Flétri	Franska	(VUT) (1)	Heiti tengt tilteknu DOC vintegundunum „Valle d’Aosta“ eða „Vallée d’Aoste“. Það vísar til framleiðsluaðferðarinnar og dæmigerðra eiginleika afurðarinnar, sem verða til með vandvirkri framleiðsluaðferð þar sem notaðar eru þrúgur sem eru þurrkaðar að hluta til.	
Garibaldi Dolce	Ítalska	(VUT) (3)	Sögulegt heiti eingöngu tengt tiltekinni hágæða Marsala DOC vintegund. Í fyrstu var heitið notað til heiðurs Garibaldi, sem bragðaði þetta vín þegar hann kom á land í Marsala. Honum líkaði það afar vel vegna eiginleika þess, sem eru til komnir vegna sérstakrar framleiðsluaðferðar sem felur í sér þroskunartíma, sem varir að lágmarki í tvö ár, í viðartunnum.	
GD				
Governo all’uso toscano	Ítalska	VUT/VLM (1)	Upphaflega var þetta heiti tengt „Chianti“ og „Chianti Classico“ vínun með verndaða upprunatáknun. Síðar var það einnig notað um „Colli della Toscana Centrale“ vín með verndaða landfræðilega merkingu, sem eru framleidd á sama framleiðslusvæði. Það vísar til sérstöku framleiðsluaðferðarinnar sem notuð er í Toscana-héraðinu og felur í sér að þurrkuðum þrúgum er bætt við vínið í vetrarlok þannig að viðbótargerjun á sér stað.	

Gutturnio	Ítalska	(VUT) (1, 8)	Sögulegt heiti tengt vintegund sem á uppruna sinn á svæðishluta „Colli Piacentini“ vínanna. Það vísar til framleiðsluaðferðar á áðurnefndu rauðvíni sem er afar dæmigert hágæðavín. Vinið var borið fram í silfurbikurum af rómverskum uppruna, er nefndust „Gutturnium“.	
Italia Particolare	Ítalska	(VUT) (3)	Sögulegt heiti sem eingöngu er tengt vínunum af „Marsala fine“ tegundinni. Upprunalega var „Marsala“ eingöngu framleitt fyrir landsbundinn markað.	
IP				
Klassisch	Þýska	(VUT) (1)	Hefðbundið framleiðslusvæði „Caldaro“ og „Alto Adige“ (svæðishlutinn „Santa Maddalena“ og „Terlano“). (Sjá skilgreiningu á „Classico“.)	
Klassisches Ursprungsgebiet				
Kretzer	Þýska	(VUT) (1)	Heiti sem vísar til framleiðsluaðferðarinnar og dæmigerða rósrauða litarins. Heitið er notað um vintegundirnar „Alto Adige“, „Trentino“ og „Teroldego rotaliano“.	
Lacrima	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti sem eingöngu er notað um vín með heitinu „Lacrima di Morro d’Alba“ og er óaðskiljanlegur hluti af því heiti. Það vísar til tiltekinnar framleiðsluaðferðar þar sem hágæðaaferð verður til með léttri pressun þrúgnanna.	
Lacryma Christi	Ítalska	(VUT) (1, 3, 4, 5)	Sögulegt heiti eingöngu tengt „Vesuvio“ vínunum. Það var hefðbundið tengt sumum áðurnefndum vintegundum (bæði venjulegu víni og líkjör- og freyðivíni) sem eru framleiddar með sérstakri framleiðsluaðferð sem felur í sér að hágæðaaferð verður til með léttri pressun þrúgnanna og heitið er með trúarlega skírskotun.	
Lambiccato	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti sem eingöngu tengist einhverri af „Castel San Lorenzo“ vintegundunum. Það vísar til vörutegundar og tiltekinnar framleiðsluaðferðar, þar sem Muscat þrúgur eru notaðar og þrúgur er lagðar í bleyti við stýrt hitastig í sérstökum ílátum sem hefðbundið nefnast „lambicchi“.	
London Particular	Ítalska	(VUT) (3)	Sögulegt heiti sem eingöngu er tengt vínunum af „Marsala Superiore“ tegundinni. Hefð er fyrir að nota þetta heiti eða skammstöfun til að lýsa afurð sem er ætluð fyrir enska markaðinn. Einnig er hefðbundið að nota enska tungu og það er tekið fram í forskriftinni fyrir afurðina og í reglunum sem eru fastsettar fyrir „Marsala“ vín. Reyndar er það almenn vitneskja að mikilvægi og orðspor þessa heitis á líkjörvíni sé komin til vegna starfsemi bæði framleiðenda og enskra vínkaupmanna sem uppgötvuðu „Marsala“ árið 1773 og hafa alla tíð síðan framleitt þetta sérstaka vín og sett það á markað, þannig að það hefur orðið vel þekkt um allan heim og einkum á Englandi.	
LP				
Inghilterra				
Occhio di Pernice	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti tengt sumum vínunum af tegundinni „Vin Santo“. Það vísar til framleiðsluaðferðarinnar og sérstaka litarins. Með sérstöku framleiðsluaðferðinni, sem byggir á notkun rauðra þrúgna, er hægt að framleiða afar dæmigerða afurð með sérstökum lit sem er frá því að vera ljósbleikur yfir í skærbleikan. Heitið merkir „auga akurhæunnar“, sem vísar til litarins á víninu.	

Oro	Ítalska	(VUT) (3)	Heiti tengt tilteknum „Marsala“ vínun. Það vísar til sérstaka litarins og framleiðsluaðferðarinnar þar sem bannað er að nota sodið must. Þannig fæst verðmæt afurð með gullnum lit sem er meira og minna skær.	
Passito	Ítalska	VUT/VLM (1, 3, 15, 16)	Heiti sem vísar til vörutegundarinnar og samsvarandi framleiðsluaðferðar. Heitin „passito“ eða „vino passito“, og „vino passito liquoroso“ eru frátekin fyrir venjuleg vín eða líkjörvín sem eru framleidd með gerjun þrúgna með náttúrulegri þurrkun eða þurrkun í loftræstu rými í samræmi við ákvæði forskriftarinnar fyrir afurðina. Samkvæmt lögum nr. 82/2006 má einnig nota þetta heiti um vín framleidd úr ofþroskuðum þrúgum.	
Vino passito				
Vino Passito Liquoroso				
Ramie	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti sem er eingöngu tengt vínun af einni af „Pinerolese“ vintegundunum. Það vísar til afurðategundarinnar og samsvarandi framleiðsluaðferðar sem byggir á þrúgum sem eru þurrkaðar að hluta til.	
Rebola	Ítalska	(VUT) (1, 15)	Heiti sem er eingöngu tengt vínun af einni af „Colli di Rimini“ vintegundunum. Það vísar til framleiðsluaðferðarinnar og afurðategundarinnar, sem er gullin og allt að gulbrún á litinn og framleidd úr þrúgum sem eru þurrkaðar að hluta til.	
Recioto	Ítalska	(VUT) (1, 4, 5)	Sögulegt og hefðbundið heiti sem er nátengt heiti þriggja vína með upprunatáknun, sem eru framleidd í Veneto-héraðinu: Vernduðu upprunatáknarnir „Valpolicella“, „Gambellara“ og „Recioto di Soave“, eru heiti sem tilheyra framleiðslusvæðum sem eru staðsett mjög nærri hvert öðru og búa að svipuðum hefðum, einkum að því er varðar Verona- og Vicenza-héruðin. Heitið er upprunnið á fimmtu öld. Þá var þessu víni lýst sem afar verðmætu og frægu í hjarðljóðum og það var eingöngu framleitt í Verona-héraðinu og heiti þess er rakið til „Retia“, fjalla- og hæðasvæðis sem til forna náði yfir svæðið umhverfis Verona og Trento allt til svæðisins í kringum Como og Vatelina. Heitið hefur verið notað á þennan hátt frá fornu fari og er enn notað til að auðkenna vín sem framleitt er með sérstakri aðferð sem felur í sér þurrkun þrúgna.	
Riserva	Ítalska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 15, 16)	Vín sem ganga í gegnum tiltekinn þroskunartíma, a.m.k. í tvö ár þegar um er að ræða rauðvín og eitt ár þegar um er að ræða hvítvín, með frekari þroskun í tunnum í samræmi við forskriftina fyrir afurðina. Forskriftin fyrir afurðina skal til viðbótar við venjulegar kröfur innihalda kröfur um að árgangurinn sé tilgreindur á merkimiða og einnig reglur sem skulu gilda ef um er að ræða blöndu úr vínun af mismunandi árgöngum. Í verndaðri upprunatáknun freyði- og líkjörvína má nota þetta heiti í samræmi við skilyrðin í viðkomandi forskrift fyrir afurðina og í samræmi við lög Bandalagsins.	
Rubino	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti tengt vernduðu upprunatáknuninni „Cantavenna“. Það vísar til framleiðsluaðferðarinnar og sérstaka litarins. Heitið „Rubino“ er enn fremur tengt tilteknu DOC vintegundunum „Teroldego Rotaliano“, „Trentino“ og „Garda Colli Mantovani“ og vísar þá til sérstaks litar afurðanna.	
	Ítalska	(VUT) (3)	Heiti tengt tilteknum vínun af tegundinni „Marsala“. Það vísar til sérstakrar aðferðar þar sem bannað er að nota sodið must. Þar að auki býr þetta vín yfir sérstökum rúðinrauðum lit, sem eftir þroskun fær á sig gulbrúnan bjarma.	

Sangue di Giuda	Ítalska	(VUT) (4, 5, 8)	Sögulegt heiti sem eingöngu er notað um þá vintegund sem framleidd er á „Oltrepò Pavese“ svæðinu. Það hefur lengi verið notað um vín sem er með afar sérkennandi rauðan lit, sætt, freyðandi eða létt, bragðgott, þ.e. svo ljúft á bragðið að því meira sem þú drekkur þeim mun meira getur það svikið þig, eins og lærisveinninn frægi sem það er kennt við (Júdas).	
Scelto	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti tengt „Caldaro“, „Caldaro Classico — Alto Adige“ og „Colli del Trasimeno“ vínun. Það vísar til tilteknu afurðarinnar og samsvarandi framleiðsluaðferðar, allt frá því að þrúgurnar eru valdar (sem vínið dregur nafn sitt af, sem þýðir „valið“).	
Sciacchetrà	Ítalska	(VUT) (1)	Sögulegt, hefðbundið heiti sem er nátengt „Cinque Terre“ svæðinu. Það vísar til aðferðarinnar sem beitt er til að framleiða afurðina, þ.m.t. pressun þrúgna og geymsla. Orðrétt merking heitisins er „pressa og varðveita óbreytt“, sem er aðferð til að framleiða hágæðaafurðir.	
Sciac-trà	Ítalska	(VUT) (1)	Sjá hér á undan (Schiacchetrà). Munurinn er sá að þetta heiti er notað um tiltekna vintegund.	
Spätlese	Þýska	VUT/VLM (1, 3, 15, 16)	Heiti sem er jafngilt heitinu „Vendemmia tardiva“, sem notað er í sjálfstjórnarsýslunni Bolzano.	
Soleras	Ítalska	(VUT) (3)	Heiti tengt tilteknu líkjörvíni af tegundinni „Marsala“. Það vísar til afurðarinnar og sérstakrar framleiðsluaðferðar sem felur í sér þroskunartíma, sem varir að lágmarki í fimm ár, í viðartunnum. Notkun á soðnu musti eða mustþykkni er bönnuð. Afurðin sem þannig fæst er hrein náttúruafurð sem inniheldur engin aukaleg efni, ekki einu sinni úr vínun, nema augljóslega alkóhól, þar sem um er að ræða líkjörvín.	
Stravecchio	Ítalska	(VUT) (3)	Heiti sem eingöngu er tengt „Marsala“ tegundunum „Vergine“ og/eða „Soleras“. Það vísar til sérstakrar framleiðsluaðferðar sem felur í sér þroskunartíma, sem varir að lágmarki í tíu ár, í viðartunnum.	
Strohwein	Þýska	VUT/VLM (1, 3, 11, 15, 16)	Sjá hefðbundna heitið „Passito“. Bókstaflega merkingin er „hálmvín“. Það vísar til tiltekins vins sem er framleitt í Bolzano-héraði og samsvarar framleiðsluaðferð sem felur í sér að eftir uppskeruna eru þrúgurnar þurrkaðar á grindum úr hálmi samkvæmt þurrkunaraðferðinni sem kveðið er á um í forskriftunum fyrir afurðina.	
Superiore	Ítalska	(VUT) (1, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 16)	Vín með eiginleika af hærri gæðum en önnur vín og sem strangari reglugerðir og framleiðslureglur gilda um. Í forskriftinni fyrir afurðina er kveðið á um eftirfarandi mismun: a) styrkur náttúrulegs alkóhóls í þrúgum skal vera a.m.k. meira en 0,5% miðað við rúmmál, b) alkóhólinnihald í heild skal vera a.m.k. meira en 0,5% miðað við rúmmál.	San Marinó
Superiore Old Marsala	Ítalska	(VUT) (3)	Heiti tengt vintegundinni „Marsala Superiore“. Það vísar til tilteknu afurðarinnar og sérstakrar framleiðsluaðferðar sem felur í sér þroskunartíma, sem varir að lágmarki í tvö ár, í viðartunnum. Heitið inniheldur enn fremur enskt heiti, sem er hefðbundið notað um líkjörvín og kveðið á um í bæði forskriftinni fyrir afurðina og lögunum um „Marsala“ vín. Mikilvægi og orðstír þessa heitis stafar af starfsemi bæði framleiðenda og enskra vínkaupmanna sem uppgötvuðu þetta tiltekna vín árið 1773 og hafa alla tíð síðan framleitt og sett það á markað, þannig að það hefur orðið vel þekkt um allan heim og einkum á Englandi.	

Torchiato	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti sem eingöngu er tengt „Colli di Conegliano — Torchiato di Fregona“ vínun. Það vísar til sérstakra eiginleika afurðarinnar sem verður til með ítarlegri framleiðsluaðferð sem felur í sér léttu pressun þrúgnanna.	
Torcolato	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti sem eingöngu er tengt tiltekinni vintegund sem nefnist „Breganze“. Það vísar til sérstakra eiginleika afurðarinnar sem verða til með nákvæmri framleiðsluaðferð sem felur í sér að notaðar eru þrúgur sem eru þurrkaðar að hluta til. Þegar þrúgurnar hafa verið tindar eru þær hengdar upp á grindur sem síðan er snúið og loks hengdar upp aftur til þurrkunar. Þannig er þurrkunarferlið sem þrúgurnar ganga í gegnum.	
Vecchio	Ítalska	(VUT) (1, 3)	Heiti tengt „Rosso Barletta“, „Aglianico del Vulture“, „Marsala“ og „Falerno del Massico“ vínun. Það vísar til þroskunarskilyrðanna og síðari þroskunar og hreinsunar afurðarinnar.	
Vendemmia Tardiva	Ítalska	VUT/VLM (1, 3, 15, 16)	Heiti tengt tiltekinni tegund afurðarinnar, sem felur í sér að þrúgurnar eru tindar seint. Þrúgurnar þroskast þá og þorna á vínviðnum, þar sem þær verða fyrir áhrifum af veðrinu og umhverfinu, og þannig verður til einstök afurð, sérstaklega að því er varðar sykurinnihald og ilm. Þannig verður til afar sérstakt vín. Þessi vín eru einnig flokkuð sem eftirrættavín (e. dessert wine) eða ihugunarvín (e. meditation wines).	
Verdolino	Ítalska	VUT/VLM (1)	Heiti sem vísar til framleiðsluaðferðarinnar og sérstaka græna litarins.	
Vergine	Ítalska	(VUT) (1, 3)	Heiti tengt „Marsala“ vínun. Það vísar til tilteknu afurðarinnar og sérstakrar framleiðsluaðferðar, sem felur í sér þroskunartíma sem varir að lágmarki í fimm ár, í viðartunnum, og einnig er samkvæmt henni bannað að bæta við soðnu musti eða mustþykkn. Þannig verður til hrein náttúruafurð án aukalegra efnisþátta, ekki einu sinni úr vínun, nema að því er varðar alkóhól sem nauðsynlegt er að bæta í líkjörvín. Þetta heiti er enn fremur tengt „Bianco Vergine Valdichiana“ vínun. Það tengist hefðbundinni framleiðsluaðferð sem felur í sér gerjun án hýðis, sem leiðir til hreinnar og náttúrulegar lokaafurðar.	
Vermiglio	Ítalska	(VUT) (1)	Heitið er tengt „Colli dell'Etruria Centrale“ vínun. Það vísar bæði til sérstöku gæðaeinkennanna og sérstaka litarins.	
Vino Fiore	Ítalska	(VUT) (1)	Heiti tengt sérstakri framleiðsluaðferð sumra hvítvína og rósavína. Aðferðin felur í sér léttpressun þrúgna þannig að úr verður afar fingert bragð, sem laðar fram bestu eiginleika vínsins eða „blóma“ þess (fiore).	
Vino Novello	Ítalska	VUT/VLM	Heitið tengist sérstakri framleiðsluaðferð og framleiðslutíma, þar sem setning á markað og neysla hefst 6. nóvember á uppskeruárinu.	
Novello		(1, 8)		

Vin Santo	Ítalska	(VUT) (1)	Sögulegt og hefðbundið heiti tengt sumum vínunum sem eru framleidd á svæðunum Toscana, Marche, Umbria, Emilia Romagna, Veneto og Trentino Alto Adige.	
Vino Santo			Það vísar til sérstakrar vintegundar og samsvarandi flókinna framleiðsluaðferðar, sem felur í sér geymslu og þurrkun vínþrúgna á hentugum og loftræstum stöðum og langan þroskunartíma í hefðbundnum viðarilátum.	
Vinsanto			Margar tilgátur eru til um uppruna heitisins, flestar tengdar miðöldum. Sú trúverðugasta tengist sterklega trúarlegu gildi vínsins. Það var talið afar sérstakt og því voru eignaðir eiginleikar sem voru kraftaverkum líkastir. Það var oft notað við messugjörð og það kann að vera skýringin á heitinu „heilagt vín“ („vinsanto“). Þetta heiti er enn notað og því er lýst ítarlega í forskriftum fyrir vín með verndaða upprunatáknun og vinið er vel þekkt og mikils metið um allan heim.	
Vivace	Ítalska	VUT/VLM (1, 8)	Heiti sem vísar til framleiðsluaðferðarinnar og samsvarandi afurðar. Það er freyðandi vegna koltvísýringins sem það inniheldur og stafar af sérstöku, náttúrulegu gerjunarferli.	

KÝPUR

Αμπελώνας (-ες) (Ampelonas (-es)) (<i>Vineyard(-s)</i>)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 15, 16)	Vín framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem eru a.m.k. 1 hektari og tilheyra bújörð. Vínframleiðslan fer öll fram á bújörðinni innan svæðisins sem um ræðir WPC – Board act 6/2006 (EC382/2007, L95, 5.4.2007)	
Κτήμα (Ktima) (<i>Domain</i>)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 15, 16)	Vín framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem eru a.m.k. 1 hektari og tilheyra bújörð. Vínframleiðslan fer öll fram á bújörðinni. WPC – Board act 6/2006 (EC382/2007, L95, 5.4.2007)	
Μοναστήρι (Monastiri) (<i>Monastery</i>)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 15, 16)	Vín framleitt úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem eru a.m.k. 1 hektari og tilheyra bújörð. Á sama landbúnaðarsvæði stendur munkaklaustur. Vínframleiðslan fer öll fram á bújörðinni. WPC – Board act 6/2006 (EC382/2007, L95, 5.4.2007)	
Μονή (Moni) (<i>Monastery</i>)	Gríska	VUT/VLM (1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 15, 16)		

LÚXEMBOURG

Château	Franska	(VUT) (1)	Heiti sem tengist heiti bújarðarinnar, að því tilskildu að þrúgurnar komi eingöngu þaðan og vínframleiðslan fari öll fram á bújörðinni.	Sile
---------	---------	--------------	---	------

Grand premier cru	Franska	(VUT) (1)	Vín sem mega bera landsbundna „Marque nationale“ innsiglið mega einnig bera eina af eftirfarandi gæðamerkingum: „Vin classé“, „Premier cru“ eða „Grand premier cru“, sem hafa verið notaðar síðan 1959. Opinber nefnd ákveður hvaða vín megi bera þessi heiti, eftir að hvert vín er bragðað og því gefið einkunn á mælikvarða sem fer upp í 20 stig, á eftirfarandi hátt: – vín sem fá minna en 12 stig eru ekki flokkuð opinberlega og þau má ekki merkja með „Marque nationale — appellation contrôlée“, – vín sem fá a.m.k. 12,0 stig eru opinberlega viðurkennd sem „Marque nationale — appellation contrôlée“, – vín sem fá a.m.k. 14,0 stig mega bera heitið „Vin classé“ auk „Marque nationale — appellation contrôlée“, – vín sem fá a.m.k. 16,0 stig mega bera heitið „Premier cru“ auk „Marque nationale — appellation contrôlée“, – vín sem fá a.m.k. 18,0 stig mega bera heitið „Grand premier cru“ auk „Marque nationale — appellation contrôlée“.	Túnis
Premier Cru				
Vin classé				
Vendanges tardives	Franska	(VUT) (1)	Auðkennir vín úr þrúgum sem eru tíndar seint á uppskerutímanum og eingöngu af einu af eftirfarandi yrkjum: Auxerrois, Pinot blanc, Pinot gris, Riesling eða Gewürztraminer. Þrúgurnar skulu handtíndar og styrkur náttúrulegs alkóhóls miðað við rúmmál skal vera a.m.k. 95 Oechsle-gráður fyrir Riesling og 105 Oechsle-gráður fyrir öll önnur yrki. (Reglugerð ríkisstjórnarinnar frá 8. janúar 2001)	
Vin de glace	Franska	(VUT) (1)	Auðkennir ísvín framleitt úr þrúgum sem eru handtíndar frosnar við –7 °C eða lægra hitastig. Við vínframleiðsluna má eingöngu nota þrúgur af yrkjunum Pinot blanc, Pinot gris og Riesling og styrkur náttúrulegs alkóhóls í mustinu skal vera sem nemur a.m.k. 120 Oechsle-gráðum, miðað við rúmmál. (Reglugerð ríkisstjórnarinnar frá 8. janúar 2001)	
Vin de paille	Franska	(VUT) (1)	Auðkennir hálmvín úr þrúgum af einhverju af yrkjunum Auxerrois, Pinot blanc, Pinot gris eða Gewürztraminer. Þrúgurnar skulu handtíndar og lagðar til þerris á mottur úr hálmi í a.m.k. tvo mánuði. Í stað hálmsins má nota grindur af nútímalegri gerð. Styrkur náttúrulegs alkóhóls þrúgnanna skal vera a.m.k. sem nemur 130 Oechsle-gráðum, miðað við rúmmál. (Reglugerð ríkisstjórnarinnar frá 8. janúar 2001)	
UNGVERJALAND				
Aszú (3)(4)(5)(6) puttonyos	Ungverska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt með því að hella nýju víni, musti, eða nýju víni í gerjun, yfir Botrytis-sýktar þrúgur (aszú) og látið þroskast í a.m.k. þrjú ár (þar af tvö ár í tunnum). Einnig er kveðið á um sykurnnihald og sykurlaust innihald. Heitið má aðeins nota um vín með vernduðu upprunatáknunina „Tokaj“.	
Aszúeszencia	Ungverska	(VUT) (1)		
Bikavér	Ungverska	(VUT) (1)	Rauðvín sem er framleitt úr a.m.k. þremur yrkjum og látið þroskast í viðartunnu í a.m.k. 12 mánuði og sem ítarlegri forskriftir kunna að gilda um samkvæmt staðbundnum reglugerðum. Heitið má aðeins nota um vín með vernduðu upprunatáknunina „Eger“ og „Szekszárd“.	

Eszencia	Ungverska	(VUT) (1)	Safi Botrytis-sýktra þrúgna (aszú) sem rennur á náttúrulegan hátt úr kerjunum sem þrúgurnar eru tíndar í við uppskeruna. Magn sykurleifa: a.m.k. 450 g/l. Sykurlaus kjarni: a.m.k. 50 g/l. Heitið má aðeins nota um vín með vernduðu upprunatakununa „Tokaj“.	
Fordítás	Ungverska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt með því að hella víni yfir pressað aszú-mauk af sama árgangi og látið þroskast í a.m.k. tvö ár (þar af eitt ár í tunnu). Heitið má aðeins nota um vín með vernduðu upprunatakununa „Tokaj“.	
Máslás	Ungverska	(VUT) (1)	Vín framleitt með því að hella víni yfir dreggjár Tokaj Aszú-víns af sama árgangi sem hefur verið látið þroskast í a.m.k. tvö ár (þar af eitt ár í tunnu). Heitið má aðeins nota um vín með vernduðu upprunatakununa „Tokaj“.	
Késői szüretelésű bor	Ungverska	VUT/VLM (1)	Uppskeran fer seint fram. Sykurinnihald mustsins skal vera a.m.k. 204,5 g/l.	
Válogatott szüretelésű bor	Ungverska	VUT/VLM (1)	Vín framleitt úr völdum berjum. Sykurinnihald mustsins skal vera a.m.k. 204,5 g/l.	
Muzeális bor	Ungverska	VUT/VLM (1)	Vín sem er látið þroskast á flösku í a.m.k. fimm ár.	
Siller	Ungverska	VUT/VLM (1)	Rauðvín með afar skæran lit vegna stuttrar lagnar í bleyti.	
Szamorodni	Ungverska	(VUT) (1)	Vín sem er framleitt úr bæði Botrytis-sýktum þrúgum (aszú) og heilbrigðum þrúgum og látið þroskast í a.m.k. tvö ár (þar af eitt ár í tunnu). Mustið skal innihalda a.m.k. 230,2 grömm af sykri fyrir hvern lítra. Heitið má aðeins nota um vín með vernduðu upprunatakununa „Tokaj“.	

AUSTURRÍKI

Ausstich	Þýska	VUT/VLM (1)	Vínið skal framleitt úr þrúgum frá einu uppskeruári og á merkimiðanum skulu vera upplýsingar um valforsendurnar.	
Auswahl	Þýska	VUT/VLM (1)	Vínið skal framleitt úr þrúgum frá einu uppskeruári og á merkimiðanum skulu vera upplýsingar um valforsendurnar.	
Bergwein	Þýska	VUT/VLM (1)	Vínið skal framleitt úr þrúgum sem ræktaðar eru á stöllum eða í bröttum hliðum vínekra með meira en 26% halla.	
Klassik	Þýska	(VUT)	Vínið skal framleitt úr þrúgum frá einu uppskeruári og á merkimiðanum skulu vera upplýsingar um valforsendurnar.	
Classic		(1)		

Heuriger	Þýska	VUT/VLM (1)	Vínið skal selt til smásala fram til loka desembermánaðarins eftir uppskeru þrúgnanna og það má selja til neytenda til loka næsta marsmánaðar.	
Gemischter Satz	Þýska	VUT/VLM (1)	Vínið skal vera blanda ólíkra tegunda hvít- eða rauðvína.	
Jubiläumswein	Þýska	VUT/VLM (1)	Vínið skal framleitt úr þrúgum frá einu uppskeruári og á merkimiðanum skulu vera upplýsingar um valforsendurnar	
Reserve	Þýska	(VUT) (1)	Vínið skal vera með alkóhólinnihald sem nemur a.m.k. 13% miðað við rúmmál. Þegar um er að ræða rauðvín má ekki setja eftirlitsnúmerið fyrir gæðavin á fyrr en 1. nóvember á árinu eftir uppskeruárið og þegar um er að ræða hvítvín ekki fyrr en 15. mars á árinu eftir uppskeruárið.	
Schilcher	Þýska	VUT/VLM (1)	Vínið skal vera framleitt í Steiermark og eingöngu úr þrúgum af „Blauer Wildbacher“ yrkinu, sem er ræktað á vínræktarsvæðinu Steirerland.	
Sturm	Þýska	(VLM) (1)	Þrúgumust, gerjað að hluta til, með alkóhólinnihald sem nemur a.m.k. 1% miðað við rúmmál. Sturm skal selja milli ágúst- og desembermánaðar á uppskeruárinu og það skal enn vera að gerjast á meðan á sölutímanum stendur.	
PORTÚGAL				
Canteiro	Portúgalska	(VUT) (3)	Heiti sem er frátekið fyrir „Madeira“ vín með verndaða upprunatáknun sem er styrkt að gerjun lokinni og geymt í tunnu, látið þroskast í a.m.k. tvö ár og skráð í sérstaka skrá; það má ekki setja á flösku fyrr það hefur þroskast í þrjú ár. (Portaria no 125/98 frá 29.7.1998)	
Colheita Seleccionada	Portúgalska	VUT/VLM (1)	Heiti sem er frátekið fyrir vín með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun, tappað á glerflöskur, með sérkennandi skynmatseinkenni, raunverulegan alkóhólstyrkleika sem er a.m.k. 1% hærra miðað við rúmmál en lágmarkið sem kveðið er á um með lögum og vínið skal skráð í sérstaka skrá og skylt skal vera að gefa upp uppskeruár þess. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
Crusted	Enska	(VUT) (3)	Púrtvín með framúrskarandi skynmatseinkenni, rautt og með góða fyllingu þegar átöppun fer fram, góðan ilm og bragð, framleitt með því að blanda saman vínunum af nokkrum árgöngum til að fá fram skynmatseinkenni sem bæta hvert annað upp þannig að útfelling (crust) myndast á innri vegg flöskunnar þar sem hluti þroskunarinnar fer fram og Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto viðurkennir réttinn til að nota heitið fyrir vínið (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	
Crusting				
Escolha	Portúgalska	VUT/VLM (1)	Heiti sem er frátekið fyrir vín með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun, tappað á glerflöskur, með sérkennandi skynmatseinkenni og skráð í sérstaka skrá. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	

Escuro	Portúgalska	(VUT) (3)	Heiti sem er frátekið fyrir „Madeira“ vín með verndaða upprunatáknun sem hefur einkar sterkan ilm sem er til kominn vegna jafnvægis á milli appelsínugulra og brúnleitra lita, þar sem þeir síðarnefndu eru ríkjandi, sem eru afleiðing oxunar á litarefnum vinsins og flæðis á útdregnu efni frá ámunni. (Portaria no 125/98 frá 29.7.1998)	
Fino	Portúgalska	(VUT) (3)	Fint gæðapúrtvín með verndaða upprunatáknun þar sem fullkomið jafnvægi er milli ferskleika sýranna, þroskans og ilmsins sem verður til við þroskun í ámunni. (Portaria no 125/98 frá 29.7.1998)	
			Gæðapúrtvín með margslungna ilm- og bragðeiginleika sem skapa skynmatseinkenni; hugtakið er eingöngu notað í tengslum við hefðbundnu púrtvínshugtökin „Tawny“, „Ruby“ og „White“. (Portaria no 1484/2002 frá 22.11.2002)	
Frasqueira	Portúgalska	(VUT) (3)	„Madeira“vín með verndaða upprunatáknun þar sem heitið tengist uppskeruárinu og afurðin skal framleidd úr hefðbundnum yrkjum og þroskuð í a.m.k. 20 ár áður en hún er sett á flöskur, það hefur sérkennandi gæði; auk þess skal það skráð í sérstaka skrá bæði fyrir og eftir átöppun. (Portaria no 125/98 frá 29.7.1998)	
Garrafeira	Portúgalska	VUT/VLM (1, 3)	Heiti sem er frátekið fyrir vín með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun og tengist uppskeruárinu, það hefur sérkennandi skynmatseinkenni og þegar um er að ræða rauðvín skal það látið þroskast í a.m.k. 30 mánuði, þar af a.m.k. 12 mánuði í glerflöskum og þegar um er að ræða hvítvín eða rósavín skal það látið þroskast í a.m.k. 12 mánuði, þar af a.m.k. sex mánuði í glerflöskum, og skal skráð í sérstaka skrá. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
		(VUT) (3)	Púrtvín með verndaða upprunatáknun sem eftir ákveðinn þroskunartíma í viðartunnum er geymt í glerilátum í a.m.k. átta ár og að þeim tíma loknum er því tappað á flöskur. (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	
		(VUT) (3)	„Madeira“vín með verndaða upprunatáknun þar sem heitið tengist uppskeruárinu og afurðin skal framleidd úr hefðbundnum yrkjum, þroskuð í a.m.k. 20 ár áður en hún er sett á flöskur, það hefur sérkennandi gæði; auk þess skal það skráð í sérstaka skrá bæði fyrir og eftir átöppun. (Portaria no 40/82, frá 15.4.1982)	
Lágrima	Portúgalska	(VUT) (3)	Púrtvín með sykurinnihald sem skal samsvara þéttleika sem nemur 1034 til 1084 við 20 °C. (Decreto-Lei no 166/86, frá 26.6.1986)	

Leve	Portúgalska	VUT/VLM (1, 3)	Heiti sem er frátekið fyrir „Lisboa“vín með verndaða, landfræðilega merkingu, sem hefur lágmarksstyrk náttúrulegs alkóhóls sem kveðið er á um fyrir viðkomandi vínræktarsvæði, raunverulegan alkóhólstyrkleika að hámarki 10% miðað við rúmmál, fast sýruinnihald sem nemur að lágmarki 4,5 g/l, gefið upp sem vinsýra, hámarksþrýstingur skal vera 1 bar og aðrar breytur sem gilda við greiningu skulu vera í samræmi við þau gildi sem skilgreind eru almennt fyrir vín með landfræðilegar merkingar. (Portaria no 426/2009, 23.4.2009)	
			Heiti sem er frátekið fyrir „Tejo“vín með verndaða, landfræðilega merkingu, sem hefur lágmarksstyrk náttúrulegs alkóhóls sem kveðið er á um fyrir viðkomandi vínræktarsvæði, raunverulegan alkóhólstyrkleika að hámarki 10,5 % miðað við rúmmál, fast sýruinnihald sem nemur að lágmarki 4 g/l, gefið upp sem vinsýra, hámarksþrýstingur skal vera 1 bar og aðrar breytur sem gilda við greiningu skulu vera í samræmi við þau gildi sem skilgreind eru almennt fyrir vín með landfræðilegar merkingar. (Portaria no 445/2009, frá 27.4.2009)	
			Hvitt þúrtvín með verndaða upprunatáknun með alkóhólstyrkleika sem er a.m.k. 16,5% miðað við rúmmál. (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	
			„Madeira“vín með verndaða upprunatáknun, hefur litla fyllingu en jafnvægi í samsetningu. (Portaria no 125/98 frá 29.7.1998)	
Nobre	Portúgalska	(VUT) (1)	Heiti sem er frátekið fyrir vín með upprunatáknunina „Dão“ og sem uppfyllir skilyrðin sem kveðið er á um í samþykktum Dão-vínræktarsvæðisins. (Decreto-Lei no 376/93, frá 5.11.1993)	
Reserva	Portúgalska	VUT/VLM (1, 3, 4, 5)	Heiti sem tengist uppskeruárinu og er frátekið fyrir vín sem er með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun og er tappað á glerflöskur, með sérkennandi skynmatseinkenni og raunverulegan alkóhólstyrkleika sem er a.m.k. 0,5% hærri miðað við rúmmál en lágmarkið sem kveðið er á um með lögum, og vínið skal skráð í sérstaka skrá. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
			Heiti sem er frátekið fyrir gæðafreyðivín og freyðivín með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun sem er geymt á flösku í 12 til 24 mánuði áður en umhelling eða útskot fer fram eða vindreggjarnar eru fjarlægðar. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
			Heiti sem tengist uppskeruárinu og er frátekið fyrir líkjörvín með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun, sem er tappað á glerflöskur og sem má ekki setja á markað fyrir en það er orðið þriggja ára gamalt; það skal skráð í sérstaka skrá. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
		(VUT) (1, 3, 4, 5)	Þúrtvín með sérkennandi skynmatseinkenni og flókinn ilm og bragð, sem fæst með því að blanda saman vínun á ólíkum þroskunarstigum, sem gefur því sérstök skynmatseinkenni. (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	
			„Madeira“vín með verndaða upprunatáknun sem er í samræmi við 5 ára regluna. (Portaria no 125/98 frá 29.7.1998)	

Reserva velha (ou grande reserva)	Portúgalska	VUT/VLM (1, 3, 4, 5)	Heiti sem er frátekið fyrir gæðafreyðivín og freyðivín með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun sem er geymt á flösku í lengur en 36 mánuði áður en umhelling eða útskot fer fram eða vindreggjarnar eru fjarlægðar. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
Ruby	Enska	(VUT) (3)	Púrtvín sem er rautt eða djúprautt á litinn. Vínframleiðandinn reynir að draga úr myndun dökkrauða litarins og viðhalda ávaxtabragði og styrk ungs víns. (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	Suður Afrika (*)
Solera	Portúgalska	(VUT) (3)	„Madeira“vín með verndaða upprunatáknun sem er tengt dagsetningu uppskeru sem liggur til grundvallar framleiðslutunni; á hverju ári er að hámarki 10% framleiðslutunnar tekið til átöppunar og í stað þessa magns er sett annað gæðavín. Leyfilegur hámarksfjöldi viðbóta er 10 og að því loknu má setja allt vínið sem eftir er á flösku. (Portaria no 125/98 frá 29.7.1998)	
Super reserva	Portúgalska	VUT/VLM (4, 5)	Heiti sem er frátekið fyrir gæðafreyðivín og freyðivín með landfræðilega merkingu og upprunatáknun sem er geymt á flösku í 24 til 36 mánuði áður en umhelling eða útskot fer fram eða vindreggjarnar eru fjarlægðar. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
Superior	Portúgalska	VUT/VLM (1, 3)	Heiti sem er frátekið fyrir vín sem er með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun og er tappað á glerflöskur, hefur sérkennandi skynmatseinkenni og raunverulegan alkóhólstyrkleika sem er a.m.k. 1% hærri miðað við rúmmál en lágmarkið sem kveðið er á um með lögum og vínið skal skráð í sérstaka skrá. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
			Heiti sem er frátekið fyrir líkjörvín með landfræðilega merkingu eða upprunatáknun, er tappað á glerflöskur og má ekki setja á markað fyrr en það er orðið a.m.k. fimm ára; það skal skráð í sérstaka skrá. (Portaria no 924/2004, frá 26.7.2004)	
Tawny	Enska	(VUT) (3)	Rautt púrtvín sem hefur verið geymt í viðarílátum í a.m.k. sjö ár. Það er framleitt úr ólíkum vínum sem hafa verið látin þroskast í mislangan tíma í ánum eða kerjum. Með aldrinum verður vínið smám saman gulbrúnt, miðlungs gulbrúnt eða ljósgulbrúnt á litinn og ilmar af þurrkuðum ávöxtum og viði; því eldra sem vínið er því sterkari er ilmurinn. (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	Suður Afrika (*)
Vintage, einnig með viðbættu Late Bottle (LBV) eða Character	Enska	(VUT) (3)	Púrtvín með skynmatseinkenni af afar háum gæðum, framleitt úr einni uppskeru, rautt og með góða fyllingu á þeim tíma sem það er samþykkt, vel ilmandi og gott á bragðið og Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto viðurkennir réttinn til að nota heitið um vínið. Heitið „Late Bottled Vintage“ eða „LBV“ má nota frá fjórða árinu eftir uppskeruárið og síðasta átöppun má fara fram til 31. desember á sjötta árinu eftir uppskeruárið. (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	

Vintage	Enska	(VUT) (3)	Púrtvín með framúrskarandi skynmatseinkenni, framleitt úr einni uppskeru, rautt og með góða fyllingu á þeim tíma sem það er samþykkt, mjög vel ilmandi og gott á bragðið og Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto viðurkennir réttinn til að nota heitið um vínið og samsvarandi dagsetningu. Réttur til að nota heitið „Vintage“ hefst á öðru ári eftir uppskeruárið og síðasta átöppun skal fara fram eigi síðar en 30. júlí á þriðja ári eftir uppskeruárið. Vínið má einungis setja á markað frá og með 1. maí á öðru ári eftir uppskeruárið. (Regulamento no 36/2005, frá 18.4.2005)	Suður Afrika (*)
---------	-------	--------------	---	---------------------

(*) Heitin „Ruby“, „Tawny“ og „Vintage“ eru notuð í samsetningu með suður-afrísku landfræðilegu merkingunni „CAPE“.

RÚMENÍA

Rezervă	Rúmenska	VUT/VLM (1)	Vín sem er látið þroskast í a.m.k. 6 mánuði í eikartunnum og a.m.k. sex mánuði í flöskum.	
Vin de vinotecă	Rúmenska	(VUT) (1, 15, 16)	Vín sem er látið þroskast í a.m.k. eitt ár í eikartunnum og a.m.k. fjögur ár í flöskum.	
Vin tânăr	Rúmenska	VUT/VLM (1)	Vín sem sett er á markað fyrir lok þess árs þegar það er samþykkt.	

SLÓVAKÍA

Mladé víno	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vínið skal átappað fyrir lok almanaksársins sem þrúgurnar, sem notaðar eru til framleiðslu vínsins, eru tíndar. Vínið má setja í dreifingu frá fyrsta mánudegi í nóvember á sama uppskeruári.	
Archívne víno	Slóvakíska	(VUT) (1)	Vín sem hefur verið látið þroskast í a.m.k. þrjú ár eftir uppskeru þrúgnanna sem notaðar eru til framleiðslu vínsins.	
Panenská úroda	Slóvakíska	(VUT) (1)	Þrúgurnar sem notaðar eru við framleiðsluna eru úr fyrstu uppskeru á vínekru. Fyrsta uppskeran skal fara fram á þriðja eða í síðasta lagi á fjórða ári eftir plöntun.	

SLÓVENÍA

Mlado vino	Slóvenska	VUT/VLM (1)	Vín sem má ekki setja á markað fyrr en 30 dögum eftir uppskeru og einungis til 31. janúar.	
------------	-----------	----------------	--	--

(1) VUT (vernduð upprunatáknun) eða VLM (vernduð, landfræðileg merking), að viðbætti tilvísun til flokka vínræktarafurða eins og um getur í XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007.

(2) Skálettruðu orðin eru eingöngu ætluð til fróðleiks og/eða útskýringar og falla ekki undir ákvæði 3. gr. þessarar reglugerðar. Þar sem þau eru aðeins leiðbeinandi geta þau ekki undir neinum kringumstæðum komið í stað viðkomandi landslöggjafar.“

II. VIÐAUKI

„XV. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR VÍNVIÐARYRKI OG SAMHEITI ÞEIRRA SEM HEIMILT ER AÐ KOMI FRAM Á MERKIMIÐUM VÍNA

A-HLUTI: Skrá yfir vínviðaryrki og samheiti þeirra sem heimilt er að komi fram á merkimiðum vína í samræmi við 3. mgr. 62. gr.

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
1	Alba (IT)	Albarossa	Ítalía°
2	Alicante (ES)	Alicante Bouschet	Grikkland°, Ítalía°, Portúgal°, Alsír°, Túnis°, Bandaríkin°, Kýpur°, Suður-Afríka <i>Ath.: Ekki er heimilt að nota heitið „Alicante“ eitt og sér sem heiti á víni.</i>
3		Alicante Branco	Portúgal°
4		Alicante Henri Bouschet	Frakkland°, Serbía og Svartfjallaland (6)
5		Alicante	Ítalía°
6		Alikant Buse	Serbía og Svartfjallaland (4)
7	Avola (IT)	Nero d'Avola	Ítalía
8	Bohotin (RO)	Busuioacă de Bohotin	Rúmenía
9	Borba (PT)	Borba	Spánn°
10	Bourgogne (FR)	Blauburgunder	Makedónía (Fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu) (13–20–30), Austuríki (18–20), Kanada (20–30), Síle (20–30), Ítalía (20–30), Sviss
11		Blauer Burgunder	Austuríki (10–13), Serbía og Svartfjallaland (17–30)
12		Blauer Frühburgunder	Þýskaland (24)
13		Blauer Spätburgunder	Þýskaland (30), Makedónía (Fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu) (10–20–30), Austuríki (10–11), Búlgaría (30), Kanada (10–30), Síle (10–30), Rúmenía (30), Ítalía (10–30)
14		Burgund Mare	Rúmenía (35, 27, 39, 41)
15		Burgundac beli	Serbía og Svartfjallaland (34)
16		Burgundac Crni	Króatía°
17		Burgundac crni	Serbía og Svartfjallaland (11–30)
18		Burgundac sivi	Króatía°, Serbía og Svartfjallaland°
19		Burgundec bel	Makedónía (Fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu)°
20		Burgundec crn	Makedónía (Fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu) (10–13–30)
21		Burgundec siv	Makedónía (Fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu)°
22		Early Burgundy	Bandaríkin°
23		Fehér Burgundi, Burgundi	Ungverjaland (31)
24		Frühburgunder	Þýskaland (12), Holland°
25		Grauburgunder	Þýskaland, Búlgaría, Ungverjaland°, Rúmenía (26)
26		Grauer Burgunder	Kanada, Rúmenía (25), Þýskaland, Austuríki
27		Grossburgunder	Rúmenía (37, 14, 40, 42)
28		Kisburgundi kék	Ungverjaland (30)
29		Nagyburgundi	Ungverjaland°
30		Spätburgunder	Makedónía (Fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu) (10–13–20), Serbía og Svartfjallaland (11–17), Búlgaría (13), Kanada (10–13), Síle, Ungverjaland (29), Moldóva°, Rúmenía (13), Ítalía (10–13), Breska konungsríkið , Þýskaland (13)
31		Weißburgunder	Suður-Afríka (33), Kanada, Síle (32), Ungverjaland (23), Þýskaland (32, 33), Austurríki (32), Bretland°, Ítalía
32		Weißer Burgunder	Þýskaland (31, 33), Austuríki (31), Síle (31), Slóvenía, Ítalía

	Heiti verndaðrar upprunátáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
33		Weissburgunder	Suður-Afríka (31), Þýskaland (31, 32), Breska konungsríkið, Ítalía, Sviss°
34		Weisser Burgunder	Serbía og Svartfjallaland (15)
35	Calabria (IT)	Calabrese	Ítalía
36	Cotnari (RO)	Grasă de Cotnari	Rúmenía
37	Franken (DE)	Blaifränkisch	Tékkland (39), Austurríki°, Þýskaland, Slóvenía (Modra frankinja , Frankinja), Ungverjaland, Rúmenía (14, 27, 39, 41)
38		Frâncușă	Rúmenía
39		Frankovka	Tékkland (37), Slóvakía (40), Rúmenía (14, 27, 38, 41)
40		Frankovka modrá	Slóvakía (39)
41		Kékfrankos	Ungverjaland, Rúmenía (37, 14, 27, 39)
42	Friuli (IT)	Friulano	Ítalía
43	Graciosa (PT)	Graciosa	Portúgal°
44	Мелник (BU)	Мелник	Búlgaría
	Melnik	<i>Melnik</i>	
45	Montepulciano (IT)	Montepulciano	Ítalía°
46	Moravské (CZ)	Cabernet Moravia	Tékkland
47		Moravia dulce	Spánn°
48		Moravia agria	Spánn°
49		Muškát moravský	Tékkland°, Slóvakía
50	Odohești (RO)	Galbenă de Odohești	Rúmenía
51	Porto (PT)	Portogheze	Ítalía°
52	Rioja (ES)	Torrontés riojano	Argentína°
53	Sardegna (IT)	Barbera Sarda	Ítalía
54	Sciaccia (IT)	Sciaccarello	Frakkland

B-HLUTI: Skrá yfir vínvíðaryrki og samheiti þeirra sem heimilt er að komi fram á merkimiðum vína í samræmi við
4. mgr. 62. gr.

	Heiti verndaðrar upprunátáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess (2)
1	Mount Athos — Agioritikos (GR)	Agioritikio	Grikkland°, Kýpur°
2	Aglianico del Taburno (IT)	Aglianico	Ítalía°, Grikkland°, Malta°, Bandaríkin
3	Aglianico del Vulture (IT)	Aglianicone	Ítalía°
4	Aleatico di Gradoli (IT)		
	Aleatico di Puglia (IT)	Aleatico	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
5	Ansonica Costa dell'Argentario (IT)	Ansonica	Ítalía, Ástralía
6	Conca de Barbera (ES)	Barbera Bianca	Ítalía°
7		Barbera	Suður-Afríka°, Argentína°, Ástralía°, Króatía°, Mexíkó°, Slóvenía°, Úrúgvæ°, Bandaríkin°, Grikkland°, Ítalía°, Malta°
8		Barbera Sarda	Ítalía°
9	Malvasia di Castelnuovo Don Bosco (IT) Bosco Eliceo (IT)	Bosco	Ítalía°
10	Brachetto d'Acqui (IT)	Brachetto	Ítalía, Ástralía
11	Etyek-Buda (HU)	Budai	Ungverjaland°
12	Cesanese del Piglio (IT)	Cesanese	Ítalía, Ástralía
	Cesanese di Olevano Romano (IT)		
	Cesanese di Affile (IT)		

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess (2)
13	Cortese di Gavi (IT) Cortese dell'Alto Monferrato (IT)	Cortese	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
14	Duna (HU)	Duna gyöngye	Ungverjaland
15	Dunajskostredský (SK)	Dunaj	Slóvakía
16	Côte de Duras (FR)	Durasa	Ítalía
17	Korinthos-Korinthiakos (GR)	Corinto Nero	Ítalía°
18		Korinthiaki	Grikkland°
19	Fiano di Avellino (IT)	Fiano	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
20	Fortana del Taro (IT)	Fortana	Ítalía, Ástralía
21	Freisa d'Asti (IT) Freisa di Chieri (IT)	Freisa	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
22	Greco di Bianco (IT) Greco di Tufo (IT)	Greco	Ítalía, Ástralía
23	Grignolino d'Asti (IT) Grignolino del Monferrato Casalese (IT)	Grignolino	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
24	Izsáki Arany Sárfehér (HU)	Izsáki Sáfeher	Ungverjaland
25	Lacrima di Morro d'Alba (IT)	Lacrima	Ítalía, Ástralía
26	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	Lambrusco grasparossa	Ítalía
27		Lambrusco	Ítalía, Ástralía(2), Bandaríkin
28	Lambrusco di Sorbara (IT)		
29	Lambrusco Mantovano (IT)		
30	Lambrusco Salamino di		
31	Santa Croce (IT)	Lambrusco Salamino	Ítalía
32	Colli Maceratesi	Maceratino	Ítalía, Ástralía
33	Nebbiolo d'Alba (IT)	Nebbiolo	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
34	Colli Orientali del Friuli	Picolit	Ítalía
35	Picolit (IT)	Pikolit	Slóvenía
36	Colli Bolognesi Classico Pignoletto (IT)	Pignoletto	Ítalía, Ástralía
37	Primitivo di Manduria	Primitivo	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
38	Rheingau (DE)	Rajnai rizling	Ungverjaland (41)
39	Rheinhessen (DE)	Rajnski rizling	Serbía og Svartfjallaland (40–41– 46)
40		Renski rizling	Serbía og Svartfjallaland (39–43– 46), Slóvenía °° (45)
41		Rheinriesling	Búlgaría°, Austuríki, Þýskaland (43), Ungverjaland (38), Tékkland (49), Ítalía (43), Grikkland, Portúgal, Slóvenía
42		Rhine Riesling	Suður Afrika°, Ástralía°, Síle (44), Moldavía°, Nýja-Sjáland°, Kýpur, Ungverjaland°
43		Riesling renano	Þýskaland (41), Serbía og Svartfjallaland (39– 40– 46), Ítalía (41)
44		Riesling Renano	Síle (42), Malta°
45		Radgonska ranina	Slóvenía
46		Rizling rajnski	Serbía og Svartfjallaland (39–40–43)
47		Rizling Rajnski	Makedónía (Fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu)°, Króatía°
48		Rizling rýnsky	Slóvakía°
49		Ryzlink rýnský	Tékkland (41)
50	Rossese di Dolceacqua (IT)	Rossese	Ítalía, Ástralía
51	Sangiovese di Romagna (IT)	Sangiovese	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
52	Štajerska Slovenija (SV)	Štajerska belina	Slóvenía

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar, landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess (2)
53	Teroldego Rotaliano (IT)	Teroldego	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
54	Vinho Verde (PT)	Verdea	Ítalía^o
55		Verdeca	Ítalía
56		Verdese	Ítalía^o
57	Verdicchio dei Castelli di Jesi (IT) Verdicchio di Matelica (IT)	Verdicchio	Ítalía, Ástralía
58	Vermentino di Gallura (IT) Vermentino di Sardegna (IT)	Vermentino	Ítalía, Ástralía
59	Vernaccia di San Gimignano (IT) Vernaccia di Oristano (IT) Vernaccia di Serrapetrona (IT)	Vernaccia	Ítalía, Ástralía
60	Zala (HU)	Zalagyöngye	Ungverjaland

(*) SKÝRING:

- skáletruð heiti: tilvísun til samheitis vínþrúguyrkisins
- “^o” ekkert samheiti
- feititletruð heiti: 3. dálkur: Heiti vínþrúguyrkisins
4. dálkur: land þar sem heitið svarar til yrkis og tilvísunar til yrkisins
- ekki feititletruð heiti: 3. dálkur: samheiti vínviðaryrkis
4. dálkur: heiti lands sem notar samheiti vínviðaryrkis

⁽¹⁾ Undanþágurnar, sem kveðið er á um í þessum viðauka, skulu aðeins gilda í viðkomandi löndum þegar um er að ræða vín með verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu sem eru framleidd með viðkomandi yrkjum.

⁽²⁾ Notkun heimiluð í samræmi við ákvæði 4. mgr. 22. gr. í samningnum á milli Evrópubandalagsins og Ástralíu frá 1. desember 2008 um viðskipti með vín (Stjtið. ESB L 28, 30.1.2009, bls. 3).⁴⁴

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1022/2010

2012/EES/67/45

frá 12. nóvember 2010

um að heimila hækkun marka fyrir auðgun víns sem framleitt er úr þrúgum úr uppskeru ársins 2010 á tilteknum vínræktarsvæðum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 frá 22. október 2007 um sameiginlegt markaðskerfi í landbúnaði og um sértæk ákvæði varðandi tilteknar landbúnaðarvörur (reglugerðin um eitt sameiginlegt markaðskerfi) (), einkum þriðju málsgrein 121. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í lið A.3 í XV. viðauka a við reglugerð (EB) nr. 1234/2007 er kveðið á um að aðildarríki megi fara fram á að mörk vegna aukningar á alkóhólstyrkleika (auðgun) víns miðað við rúmmál séu hækkuð um 0,5% á árum þegar veðurfarsskilyrði eru einstaklega óhagstæð.
- 2) Belgía, Tékkland, Danmörk, Þýskaland, Ungverjaland, Holland, Austurríki, Pólland, Slóvenía, Slóvakía og Bretland hafa farið fram á slíka hækkun á mörkum fyrir auðgun víns, sem framleitt er úr þrúgum úr uppskeru ársins 2010, þar eð veðurfarsskilyrði á vaxtartímabilinu hafa verið einkar óhagstæð á tilteknum landsvæðum.
- 3) Vegna hinna einkar óhagstæðu veðurskilyrða á árinu 2010 gera mörkin fyrir aukningu á styrk náttúrulegs alkóhóls, sem kveðið er á um í lið A.2 í XV. viðauka a við reglugerð (EB) nr. 1234/2007, það ekki kleift í tilteknum vínræktarhéruðum að framleiða vín með viðeigandi heildaralkóhólstyrkleika sem alla jafna er eftirspurn eftir á markaði.

- 4) Því er rétt að heimila hækkun marka fyrir auðgun víns, sem framleitt er úr þrúgum úr uppskeru ársins 2010, á tilteknum vínræktarsvæðum.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Á þeim landfræðilegu svæðum, sem eru tilgreind í viðaukanum við þessa reglugerð, með fyrirvara um lið A.2 í XV. viðauka a við reglugerð (EB) nr. 1234/2007, má aukning á styrk náttúrulegs alkóhóls miðað við rúmmál í ferskum þrúgum úr uppskeru ársins 2010, þrúgumusti, þrúgumusti í gerjun, nýju víni sem er enn í gerjun og víni sem er framleitt með því að nota þrúgur úr uppskeru ársins 2010, ekki fara yfir eftirfarandi mörk:

- a) 3,5% miðað við rúmmál á vínræktarsvæði A, eins og um getur í viðbætinum við XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007,
- b) 2,5% miðað við rúmmál á vínræktarsvæði B, eins og um getur í viðbætinum við XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007,
- c) 2,0% miðað við rúmmál á vínræktarsvæði C I, eins og um getur í viðbætinum við XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. nóvember 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 296, 13.11.2010, bls. 3. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á bókun 47 (um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 31.

(¹) Stjtið. ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1.

VIDAUKI

Landfræðileg svæði þar sem leyfilegt er að hækka mörk auðgunar skv. 1. gr.

Aðildarríki	Landfræðileg svæði (vínræktarsvæði)
Belgía	Öll vínræktarhéruð (svæði A)
Tékkland	Öll vínræktarhéruð (svæði A og B)
Danmörk	Öll vínræktarhéruð (svæði A)
Þýskaland	Öll vínræktarhéruð (svæði A og B)
Ungverjaland	Öll vínræktarhéruð (svæði C I)
Holland	Öll vínræktarhéruð (svæði A)
Austurríki	Öll vínræktarhéruð (svæði B)
Pólland	Öll vínræktarhéruð (svæði A)
Slóvenía	Podravje og Posavje (svæði B)
Slóvakía	Öll vínræktarhéruð (svæði B og C I)
Breska konungsríkið	England, Wales (svæði A)

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 538/2011

2012/EES/67/46

frá 1. júní 2011

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 607/2009 þar sem mælt er fyrir um tiltekna, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 um verndaðar upprunatáknanir, verndaðar, landfræðilegar merkingar, hefðbundin heiti, merkingu og framsetningu tiltekinna vínafurða (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 frá 22. október 2007 um sameiginlegt markaðskerfi í landbúnaði og um sértæk ákvæði varðandi tilteknar landbúnaðarvörur (reglugerðin um eitt sameiginlegt markaðskerfi) ⁽¹⁾, einkum k-, l- og m-lið fyrstu málsgreinar 121. gr. og 203. gr. b í tengslum við 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 18. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 607/2009 ⁽²⁾ er mælt fyrir um að skráin yfir verndaðar upprunatáknanir og verndaðar, landfræðilegar merkingar (hér á eftir nefnd „skráin“), sem framkvæmdastjórnin viðheldur eins og kveðið er á um í 118. gr. n í reglugerð (EB) nr. 1234/2007, sé hluti af rafræna gagnasafninu „E-Bacchus“.
- 2) Til einföldunar skal birta skrána yfir atvinnugreinasamtök og aðila að þeim, sem er að finna í XI. viðauka við reglugerð (EB) nr. 607/2009, á Netinu. Því ber að breyta 2. mgr. 30. gr. til samræmis við það.
- 3) Til að forðast að mismuna vínunum sem eiga uppruna sinn í Evrópusambandinu og vínunum sem flutt eru inn frá þriðju löndum ber að skýra að heiti, sem hefð er fyrir að nota í þriðju löndum, geti einnig fengið viðurkenningu og vernd sem hefðbundin heiti í Sambandinu þegar þau eru notuð í tengslum við landfræðilegar merkingar eða upprunatáknanir sem reglufestar eru í viðkomandi þriðju löndum.
- 4) Til glöggvunar skulu vernduðu, hefðbundnu heitin, sem skráð eru í XII. viðauka, færð yfir í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“, þannig að vernduðum upprunatáknunum, vernduðum landfræðilegum merkingum og vernduðum, hefðbundnum heitum sé safnað saman í eitt upplýsingatæknitól sem auðvelt er að fletta upp í.
- 5) Til að tryggja aðgang að uppfærðum upplýsingum varðandi hefðbundin heiti skulu upplýsingarnar, sem er

að finna í XII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 607/2009, færðar yfir í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“ og nýjar upplýsingar í tengslum við verndun hefðbundinna heita skulu eingöngu færðar inn í það gagnasafn.

- 6) Til að gera tengslin á milli verndaðra, hefðbundinna heita og vörumerkja skýrari er nauðsynlegt að tilgreina á hvaða lagagrundvelli skuli leggja mat á umsókn um vörumerki sem felur í sér eða samanstendur af vernduðu, hefðbundnu heiti í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/95/EB frá 22. október 2008 um samræmingu á lögum aðildarríkja um vörumerki ⁽³⁾ eða reglugerð ráðsins (EB) nr. 207/2009 frá 26. febrúar 2009 um vörumerki Bandalagsins ⁽⁴⁾.
- 7) Til að gera reglurnar um hefðbundin heiti skýrari, einkum með tilliti til þess að þau eru færð yfir í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“, skulu allar breytingar í tengslum við hefðbundin heiti fara fram samkvæmt formlega skilgreindri málsmæðferð.
- 8) Setja skal reglur um upplýsingar um alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál að því er varðar tilteknar vínræktarafurðir til að tryggja megi almenningi nákvæmar upplýsingar.
- 9) Til að einfalda merkingar kann í sumum tilvikum ekki að reynast nauðsynlegt að tilteknar upplýsingar varðandi nafn og heimilisfang áttappara komi fram.
- 10) Til að bæta eftirlit með tilteknum vínræktarafurðum skal aðildarríkjum heimilað að setja reglur um notkun upplýsinga sem varða framleiðanda og vinnsluaðila.
- 11) Til glöggvunar ber því að breyta 1. mgr. 42. gr. og 3. mgr. 56 gr.
- 12) Eingöngu skal skylt að nota tiltekna tegund af flösku og lokunarbúnaði fyrir freyðivín, gæðafreyðivín og ilmrik gæðafreyðivín, eins og kveðið er á um í 69. gr. reglugerðar (EB) nr. 607/2009, þegar slík vín, sem framleidd eru í Evrópusambandinu, eru sett á markað og flutt út.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 147, 2.6.2011, bls.6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á bókun 47 (um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 31.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 193, 24.7.2009, bls. 60.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 299, 8.11.2008, bls. 25.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 78, 24.3.2009, bls. 1.

- 13) Að því er varðar sendingu tækniskjala um vínheiti sem til eru og þegar njóta verndar, eins og um getur í 118. gr. s í reglugerð (EB) nr. 1234/2007, kann krafan um að tilgreina umsækjanda um vínheiti sem til er, eins og um getur í b-lið 1. mgr. 118. gr. c í þeirri reglugerð, að valda sumum aðildarríkjum erfiðleikum þar eð landsbundnar reglur gilda um þessi vínheiti, sem til eru og þegar njóta verndar, án nokkurrar tilvísunar til tiltekins umsækjanda. Til að auðvelda umskiptin frá fyrirkomulaginu, sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 1493/1999⁽¹⁾, yfir í fyrirkomulagið sem er fastsett með reglugerð (EB) nr. 1234/2007 skal kveða á um umbreytingarráðstafanir til að unnt sé að fara að ákvæðum landslöggjafar þessara aðildarríkja.
- 14) Nauðsynlegt er að breyta VIII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 607/2009 að því er varðar eldri réttindi sem hægt er að vísa til ef andmæli eru gerð við umsókn um verndun á hefðbundnu heiti.
- 15) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 607/2009 til samræmis við það.
- 16) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

*1. gr.***Breyting á reglugerð (EB) nr. 607/2009**

Reglugerð (EB) nr. 607/2009 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað 2. mgr. 30. gr. komi eftirfarandi:

„2. Þegar um er að ræða umsókn frá atvinnugreinasamtökum með staðfestu í þriðja landi skal einnig senda upplýsingar um samtökin. Framkvæmdastjórnin skal birta á Netinu skrá yfir viðkomandi þriðju lönd, heiti atvinnugreinasamtakanna og aðila að þessum atvinnugreinasamtökum.“

- 2) Í stað 32. gr. komi eftirfarandi:

*„32. gr.“***Reglur um hefðbundin heiti frá þriðju löndum**

1. Skilgreiningin á hefðbundnum heitum, sem kveðið er á um í 1. mgr. 118. gr. u í reglugerð (EB) nr. 1234/2007, skal gilda að breyttu breytanda um heiti sem hefið er fyrir

að nota í þriðju löndum um vínaforðir með landfræðilegar merkingar eða upprunatáknar sem löggjöf þessara þriðju landa gildir um.

2. Að því er varðar vín upprunnin í þriðju löndum með merkimiða þar sem fram koma önnur hefðbundin sérheiti en hefðbundnu heitin sem talin eru upp í rafræna gagnagrunninum „E-Bacchus“ þá má nota þessi hefðbundnu sérheiti á merkimiðum á vínunum í samræmi við gildandi reglur í viðkomandi þriðju löndum, þ.m.t. reglur sem atvinnugreinasamtök setja.“

- 3) Í stað 40. gr. komi eftirfarandi:

*„40. gr.“***Almenn vernd**

1. Ef umsókn um verndun hefðbundins heitis uppfyllir skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 118. gr. u í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 og í 31. og 35. gr. þessarar reglugerðar og henni er ekki hafnað samkvæmt 36., 38. og 39. gr. þessarar reglugerðar, skal hefðbundna heitið fært inn í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“, ásamt eftirfarandi upplýsingum:

- a) tungumál, eins og um getur í 31. gr.,
- b) flokkur eða flokkar vinnræktarafurða sem verndin gildir um,
- c) tilvísun í landslöggjöf aðildarríkisins þar sem hefðbundna heitið er skilgreint og reglufest, eða í reglur sem gilda um vinnræktarafurðir í þriðju löndum, þ.m.t. reglur atvinnugreinasamtaka og
- d) samantekt um skilgreininguna eða skilyrði fyrir notkun.

2. Hefðbundnu heitin, sem skráð eru í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“, eru eingöngu vernduð á því tungumáli og í þeim flokkum vinnræktarafurða sem tilkall er gert til í umsókninni og gegn:

- a) hvers konar misnotkun, jafnvel þótt verndaða heitinu fylgi orðalag eins og t.d. „áþekkur“, „tegund“, „aðferð“, „eins og það er framleitt í“, „eftirlíking“, „bragð“, „gerð“ eða svipað orðalag,
- b) allri annarri rangri eða blekkjandi vísun til eðlis, einkenna eða grundvallareiginleika afurðarinnar, á innri eða ytri umbúðum, í auglýsingaefni eða skjölum er varða hana,
- c) hvers konar athöfnum, sem eru til þess fallnar að villa um fyrir neytendum, einkum þeim sem gefa til kynna að vínið megi bera verndaða hefðbundna heitið.“

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 179, 14.7.1999, bls. 1.

4) Í stað 1. mgr. 41. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þegar hefðbundið heiti er verndað samkvæmt þessari reglugerð skal skráning vörumerkis, þar sem notkunin myndi brjóta í bága við ákvæði 2. mgr. 40. gr., metin í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/95/EB (*) eða reglugerð ráðsins (EB) nr. 207/2009 (**).

Ef skráning vörumerkja brýtur gegn ákvæðum fyrstu undirgreinar skal hún ógilt eftir að sótt er um hana, í samræmi við viðeigandi málsmeðferðarreglur eins og tilgreint er í tilskipun 2008/95/EB eða reglugerð (EB) nr. 207/2009.“

(*) Stjtið. ESB L 299, 8.11.2008, bls. 25.

(**) Stjtið. ESB L 78, 24.3.2009, bls. 1.

5) Í stað 1. mgr. 42. gr. komi eftirfarandi:

„1. Heiti, sem umsókn er lögð fram fyrir og sem er að öllu leyti eða að hluta til einsheiti við hefðbundið heiti sem þegar er verndað samkvæmt þessum kafla, skal verndað að teknu tilhlýðilegu tilliti til staðbundinnar og hefðbundinnar notkunar og hættu á ruglingi.

Einsheiti sem villir um fyrir neytendum að því er varðar eðli, gæði eða raunverulegan uppruna afurðanna skal ekki skráð, jafnvel þó að heitið sé rétt.

Notkun á vernduðu einsheiti skal háð því að nægilegur munur sé í raun milli einsheitisins sem verndað er síðar og hefðbundna heitisins sem þegar er skráð í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“, með hliðsjón af þeirri nauðsyn að meðhöndla alla viðkomandi framleiðendur á sama hátt og til að komast hjá því að villa um fyrir neytendum.“

6) Eftirfarandi 42. gr. a bætist við:

„42. gr. a

Breytingar

Umsækjandi, eins og um getur í 29. gr., getur sótt um samþykki fyrir breytingu á hefðbundnu heiti, tungumálinu sem tilgreint er, víninu eða vínunum sem um er að ræða, eða á samantektinni um skilgreiningu eða skilyrðum fyrir notkun á viðkomandi hefðbundnu heiti.

Ákvæði 33.–39. gr. gilda að breyttu breytanda um umsóknir um breytingar.“

7) Í stað 5. mgr. 47. gr. komi eftirfarandi:

„5. Þegar afturköllun tekur gildi skal framkvæmdastjórnin fjarlægja viðkomandi heiti af skránni sem sett er fram í rafræna gagnasafninu „E-Bacchus“.“

8) Eftirfarandi 3. mgr. bætist við 54. gr.:

„3. Ef um er að ræða hlutgerjað þrúgumust eða nýtt vín sem er enn í gerjun skal raunverulegur alkóhólstyrkleiki og/eða heildaralkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál koma fram á merkimiðanum. Ef heildaralkóhólstyrkleiki miðað við rúmmál kemur fram á merkimiðanum skal setja „% vol“ á eftir tölustöfunum og á undan þeim má setja „heildaralkóhólstyrkleiki“ eða „heildaralkóhól“.“

9) Ákvæðum 56. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi önnur setning bætist við í þriðja undirlið 2. mgr.:

„Þessar kröfur gilda ekki þegar átöppun fer fram á stað sem er í næsta nágrenni við átapparinn.“

b) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Við upplýsingar um nafn og heimilisfang framleiðandans eða seljandans skal bæta orðunum „framleiðandi“ eða „framleitt af“ og „seljandi“ eða „selt af“, eða samsvarandi hugtökum.

Aðildarríkjum er heimilt:

a) að krefjast þess að upplýsingar um framleiðanda séu tilgreindar,

b) að leyfa að orðin „vinnsluaðili“ eða „unnið af“ komi í stað orðanna „framleiðandi“ eða „framleitt af“, eins og við á.“

10) Í stað 69. gr. komi eftirfarandi:

„69. gr.

Reglur um framsetningu tiltekinna afurða

1. Freyðivín, gæðafreyðivín og ilmrík gæðafreyðivín sem framleidd eru í Evrópusambandinu skulu sett á markað eða flutt út í „freyðivinsflöskum“ úr gleri sem er lokað með:

a) svepplaga tappa úr korki eða annars konar efni, sem má komast í snertingu við matvæli, sem er haldið á sínum stað með festingu sem er, ef nauðsyn krefur, hulin af loki og hjúpuð með þynnu sem þekur tappann og allan flöskuhálsinn eða hluta hans, þegar um er að ræða flöskur sem eru yfir 0,20 lítrar að nafnrúmmáli,

- b) annars konar viðeigandi lokunarbúnaði þegar um er að ræða flöskur sem eru minna en 0,20 lítrar að nafnrúmmáli.

Aðrar afurðir, sem eru framleiddar í Sambandinu, skulu hvorki settar á markað né fluttar út í „feyðivinsflöskum“ úr gleri eða með lokunarbúnaði eins og lýst er í a-lið fyrstu undirgreinar.

2. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. geta aðildarríkin ákveðið að eftirfarandi afurðir meggi setja á markað eða flytja út í „feyðivinsflöskum“ úr gleri og/eða með lokunarbúnaði eins og lýst er í a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr.:

- a) afurðir sem hefð er fyrir að setja á slíkar flöskur og sem:
- eru taldar upp í a-lið 1. mgr. 113. gr. d í reglugerð (EB) nr. 1234/2007,
 - eru taldar upp í 7., 8., og 9. lið í XI. viðauka b við reglugerð (EB) nr. 1234/2007,
 - eru taldar upp í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1601/1991 (*), eða
 - hafa raunverulegan alkóhólstyrkleika sem nemur 1,2 % eða minna miðað við rúmmál,
- b) aðrar afurðir en þær sem um getur í a-lið, að því tilskildu að þær villi ekki um fyrir neytendum að því er varðar eðli afurðarinnar.“

(*) Stjótið. EB L 149, 14.6.1991, bls. 1.

11) Eftirfarandi 3. mgr. bætist við 71. gr.:

„3. Þrátt fyrir 2. mgr. 2. gr. þessarar reglugerðar, að því er varðar sendingu tækniskjala eins og um getur í a-lið 2. mgr. 118. gr. s í reglugerð (EB) nr. 1234/2007, geta yfir-

völd aðildarríkjanna komið til greina sem umsækjendur þegar um er að ræða umsókn í samræmi við b-lið 1. mgr. 118. gr. c í þeirri reglugerð.“

12) Í stað II. viðauka komi I. viðauki við þessa reglugerð.

13) Í stað VIII. viðauka komi II. viðauki við þessa reglugerð.

14) XI. og XII. viðauki falli brott.

2. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Áður en XI. og XII. viðauki við reglugerð (EB) nr. 607/2009 eru felldir brott með 14. lið 1. gr. þessarar reglugerðar skal framkvæmdastjórnin endurgera og

a) birta innihald XI. viðauka á Netinu og

b) færa hefðbundnu heitin, sem skráð eru í XII. viðauka, inn í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“.

2. Breytingar í tengslum við hefðbundið heiti, sem aðildarríki eða þriðja land hefur viðurkennt og tilkynnt til framkvæmdastjórnarinnar fyrir gildistökdag þessarar reglugerðar og sem ekki hefur verið fært inn í XII. viðauka við reglugerð (EB) nr. 607/2009, skulu ekki falla undir málsmeðferðina sem um getur í 42. gr. a, eins og hún er innleidd með 6. lið 1. gr. þessarar reglugerðar. Framkvæmdastjórnin skal færa slíka breytingu inn í rafræna gagnasafnið „E-Bacchus“.

3. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. júní 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

EITT SKJAL

Viðtökudagur (DD/MM/ÁÁÁÁ)

(framkvæmdastjórnin fyllir út)

Fjöldi blaðsíðna (að meðtöldri þessari blaðsíðu)

Umsóknin er lögð fram á eftirfarandi tungumáli

Skrásetningarnúmer (framkvæmdastjórnin fyllir út)

Umsækjandi

Nafn lögaðila eða einstaklings

Fullt heimilisfang (götuheiti og húsnúmer, bær/borg og póstnúmer, land)

Réttarstaða (ef um er að ræða lögaðila)

Ríkisfang

Milliliður

– Aðildarríki (eitt eða fleiri) (*)

– Yfirvald þriðja lands (*)

(*) Stríkið yfir það sem á ekki við)

Nafn/nöfn milliliða

Fullt heimilisfang eða heimilisföng (götuheiti og húsnúmer, bær/borg og póstnúmer, land)

Heiti sem á að skrá

– Upprunatáknun (*)

– Landfræðileg merking (*)

(*) Stríkið yfir það sem á ekki við)

Lýsing á víninu eða vínunum ⁽¹⁾ Upplýsingar um hefðbundin heiti, eins og um getur í 1. mgr. 118. gr. u ⁽²⁾, sem tengjast þessari upprunatáknun eða landfræðilegri merkingu Sérstakar vínfræðilegar vinnsluáðferðir ⁽³⁾

Afmörkað svæði

Hámarksafrakstur á hektara

Viðurkennd vínþrúguyrki

Tengsl við landsvæðið ⁽⁴⁾ Frekari skilyrði ⁽⁵⁾

Tilvísanir til forskriftar fyrir afurðina

⁽¹⁾ Þar með talin tilvísun til afurðanna sem falla undir 1. mgr. 118. gr. a í reglugerð (EB) nr. 1234/2007.⁽²⁾ Fyrsta málsgrein 118. gr. u í reglugerð (EB) nr. 1234/2007.⁽³⁾ Valkvætt.⁽⁴⁾ Lýsið sérstöku eðli afurðarinnar og landsvæðisins og orsakatengslunum þar á milli.“

II. VIÐAUKI

„VIII. VIÐAUKI

BEIÐNI UM ANDMÆLI GEGN HEFÐBUNDNU HEITI

Viðtökudagur (DD/MM/ÁÁÁÁ)

(framkvæmdastjórnin fyllir út)

Fjöldi blaðsíða (að meðtöldri þessari blaðsíðu)

Tungumálið, sem andmælaþeir er á

Skrásetningarnúmer *(framkvæmdastjórnin fyllir út)***Andmælandi**

Nafn lögaðila eða einstaklings

Fullt heimilisfang (*götuheiti og húsnúmer, bær/borg og póstnúmer, land*)

Ríkisfang

Sími, bréfasími, tölvupóstfang

Milliliður

– Aðildarríki (eitt eða fleiri) (*)

– Yfirvald þriðja lands (valkvætt) (*)

(() Stríkið yfir það sem á ekki við)*

Nafn/nöfn milliliða

Fullt heimilisfang eða heimilisföng (*götuheiti og húsnúmer, bær/borg og póstnúmer, land*)**Hefðbundna heitið, sem andmælt er****Eldri réttur**

– Vernduð upprunatáknun (*)

– Vernduð landfræðileg merking (*)

– Landsbundin landfræðileg merking (*)

(() Stríkið yfir það sem á ekki við)*

Heiti

Skráningarnúmer

Dagsetning skráningar (DD/MM/ÁÁÁÁ)

– Hefðbundið heiti sem til er og þegar nýtur verndar

– Vörumerki

Tákn

Skrá yfir afurðir og þjónustu

Skráningarnúmer

Dagsetning skráningar

Upprunaland

Orðstír/orðspor (*)

() Stríkið yfir það sem á ekki við)*

Ástæður fyrir andmælum

- 31. gr. (*)
- 35. gr. (*)
- a-liður 2. mgr. 40. gr. (*)
- b-liður 2. mgr. 40. gr. (*)
- c-liður 2. mgr. 40. gr. (*)
- 3. mgr. 41. gr. (*)
- 1. mgr. 42. gr. (*)
- 2. mgr. 42. gr. (*)
- 54. gr. reglugerðar (EB) nr. 479/2008

() Stríkið yfir það sem á ekki við)*

Útskýringar á ástæðum

Nafn undirritunaraðila

Undirritun “

FRAMKVÆMDARÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2012/EES/67/47

frá 22. nóvember 2011

um beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/103/EB að því er varðar eftirlit með ábyrgðartryggingu vélknúinna ökutækja (*)

(tilkynnt með númeri C(2011) 8289)

(2011/754/ESB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/103/EB frá 16. september 2009 um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja og um að fylgja því eftir að váttrygging vegna slíkrar ábyrgðar sé tekin⁽¹⁾, einkum 2. mgr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þann 30. maí 2002 var gerður samningur (hér á eftir „samningurinn“) á milli landsskrifstofa bifreiðatrygginga í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins og öðrum samstarfsríkjum. Samkvæmt skilmálum samningsins eru allar landsskrifstofur skuldbundnar, í samræmi við ákvæði landslaga um skyldutryggingar, til að gera upp tjón vegna slysa, sem verða á yfirráðasvæði þeirra, af völdum ökutækja sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða á yfirráðasvæði Króatíu, Kýpur, Tékklands, Ungverjalands, Íslands, Noregs, Slóvakíu, Slóveníu eða Sviss, hvort heldur sem þessi ökutæki eru trygð eður ei.
- 2) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/564 frá 28. júlí 2003 um beitingu tilskipunar ráðsins 72/166/EBE að því er varðar eftirlit með ábyrgðartryggingu vélknúinna ökutækja⁽²⁾ kveður á um, að frá 1. ágúst 2003 skuli aðildarríkin ekki hafa eftirlit með ábyrgðartryggingu þeirra ökutækja, sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða á yfirráðasvæði Króatíu, Kýpur, Tékklands, Ungverjalands, Íslands, Noregs, Slóvakíu, Slóveníu eða Sviss.
- 3) Samningurinn var auk þess útvíkkaður með 1. viðbót til að ná yfir skrifstofurnar í Eistlandi, Lettlandi, Litháen, á

Möltu og í Póllandi. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/332/EB frá 2. apríl 2004 um beitingu tilskipunar ráðsins 72/166/EBE að því er varðar eftirlit með ábyrgðartryggingu vélknúinna ökutækja⁽³⁾ er kveðið á um að frá 30. apríl 2004 skuli aðildarríkin ekki hafa eftirlit með ábyrgðartryggingu þeirra ökutækja sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði Eistlands, Lettlands, Litháen, Möltu eða Póllands.

- 4) Samningurinn var auk þess útvíkkaður með 2. viðbót til að ná yfir skrifstofuna í Andorra. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2005/849/EB frá 29. nóvember 2005 um beitingu tilskipunar ráðsins 72/166/EBE að því er varðar eftirlit með ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja⁽⁴⁾ kveður á um að frá 1. janúar 2006 skuli aðildarríkin ekki hafa eftirlit með ábyrgðartryggingu þeirra ökutækja sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði Andorra.
- 5) Samningurinn var auk þess útvíkkaður með 3. viðbót til að ná yfir skrifstofurnar í Búlgaríu og Rúmeníu. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2007/482/EB frá 9. júlí 2007 um beitingu tilskipunar ráðsins 72/166/EBE að því er varðar eftirlit með ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja⁽⁵⁾ kveður á um að frá 1. ágúst 2007 skuli aðildarríkin ekki hafa eftirlit með ábyrgðartryggingu þeirra ökutækja sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði Búlgaríu eða Rúmeníu. Þann 29. maí 2008 steypti landsskrifstofa bifreiðatrygginga samninginn saman og voru 1.-3. viðbætur felldar inn í hann.
- 6) Þann 26. maí 2011 undirrituðu landsskrifstofur bifreiðatrygginga í aðildarríkjum og í Andorra, í Króatíu, á Íslandi, í Noregi og í Sviss 1. viðbót við samsteypta samninginn þar sem samningurinn var útvíkkaður til að ná yfir landsskrifstofu bifreiðatrygginga í Serbíu. Í viðbótinni er kveðið á um hagnýtt fyrirkomulag við að afnema tryggingaeftirlit varðandi ökutæki sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði Serbíu og falla undir samninginn.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 310, 25.11.2011, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 148/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 63, 8.11.2012, bls. 38.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 263, 7.10.2009, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 192, 31.7.2003, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 105, 14.4.2004, bls. 39.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 315, 1.12.2005, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 180, 10.7.2007, bls. 42.

- 7) Öll skilyrði fyrir afnámi eftirlits með ábyrgðartryggingu ökutækja, í samræmi við tilskipun 2009/103/EB að því er varðar ökutæki sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði Serbíu, eru því uppfyllt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Frá og með 1. janúar 2012 skulu aðildarríkin ekki hafa eftirlit með ábyrgðartryggingu þeirra ökutækja, sem að öllu jöfnu eru á yfirráðasvæði Serbíu, og falla undir 1. viðbót við samninginn á milli landsskrifstofa bifreiðatrygginga í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins og öðrum samstarfsríkjum.

2. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um þær ráðstafanir sem gerðar hafa verið til framkvæmdar þessari ákvörðun.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel, 22. nóvember 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Michel Barnier

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2008/104/EB

2012/EES/67/48

frá 19. nóvember 2008

um vinnu á vegum starfsmannaleigu (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi ⁽³⁾. Einkum er henni ætlað að tryggja að farið sé að öllu leyti að þeim reglum, sem eru settar fram í 31. gr. sáttmálans, þar sem kveðið er á um að sérhver launamaður eigi rétt til heilsusamlegra, öruggra og sómasamlegra vinnuskilyrða, og takmörkunar á hámarksvinnutíma, til daglegs og vikulegs hvíldartíma og til að taka sér árlega launað orlof.
- 2) Í 7. lið stofnskrár Bandalagsins um félagsleg grundvallarréttindi launþega er m.a. kveðið á um að tilkoma innri markaðarins verði að leiða til bættra lífskjara og vinnuskilyrða launafólks í Evrópubandalaginu; þetta næst með því að samhæfa þessi skilyrði, eftir því sem þeim miðar áfram, einkum með tilliti til mismunandi vinnu, s.s. í formi tímabundinna ráðninga, hlutastarfa, vinnu á vegum starfsmannaleigu og árstíðabundinna starfa.

- 3) Hinn 27. september 1995 hafði framkvæmdastjórnin samráð við aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Bandalagsins, í samræmi við 2. mgr. 138. gr. sáttmálans, um hugsanlegar aðgerðir sem samþykktar verða á vettvangi Bandalagsins að því er varðar sveigjanlegan vinnutíma og starfsöryggi launafólks.

- 4) Að þessu samráði loknu áleit framkvæmdastjórnin rétt að Bandalagið gripi til aðgerða og hafði 9. apríl 1996 aftur samráð við aðila vinnumarkaðarins, í samræmi við 3. mgr. 138. gr. sáttmálans, um efni fyrirhugaðrar tillögu.

- 5) Í innganginum að rammasamningnum um tímabundna ráðningu, sem var gerður 18. mars 1999, greindu undirritunaraðilarnir frá þeirri fyrirætlun sinni að meta hvort þörf væri fyrir áþekkan samning um vinnu á vegum starfsmannaleigu og ákváðu að fella ekki starfsmenn á vegum starfsmannaleigu inn í tilskipunina um tímabundna ráðningu.

- 6) Almenn heildarsamtök atvinnugreinanna, þ.e.a.s. Samtök evrópskra iðn- og atvinnurekenda (UNICE) ⁽⁴⁾, Evrópusamtök fyrirtækja með opinberri eignaraðild (CEEP) og Evrópusamband verkáðsfélaga (ETUC), greindu framkvæmdastjórninni frá því í sameiginlegu bréfi frá 29. maí 2000 að þau óskuðu þess að hefja ferlið sem kveðið er á um í 139. gr. sáttmálans. Í öðru sameiginlegu bréfi frá 28. febrúar 2001 fóru þau þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún framlengdi tímabilið, sem um getur í 4. mgr. 138. gr., um einn mánuð. Framkvæmdastjórnin samþykkti þessa ósk og framlengdi tímabilið fyrir samningaviðræðurnar til 15. mars 2001.

- 7) Hinn 21. maí 2001 viðurkenndu aðilar vinnumarkaðarins að samningaviðræður þeirra um vinnu á vegum starfsmannaleigu hefðu ekki leitt til samkomulags.

- 8) Í mars 2005 taldi leiðtogaráðið brýnt að hleypta nýju lífi í Lissabon-áætlunina og láta vöxt og atvinnumál aftur hafa forgang. Ráðið samþykkti samþætту viðmiðunarreglurnar um vöxt og atvinnumál 2005-2008, þar sem m.a. er lögð áhersla á að auka sveigjanleika með atvinnuöryggi og að draga úr lagskiptingu vinnumarkaðarins, auk þess að taka fullt tillit til hlutverks aðila vinnumarkaðarins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 327, 5.12.2008, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 149/2012 frá 13. júlí 2012 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnretti kynjanna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 63, 8.11.2012, bls. 39.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 61, 14.3.2003, bls. 124.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 21. nóvember 2002 (Stjtið. ESB C 25 E, 29.1.2004, bls. 368), sameiginleg afstaða ráðsins frá 15. september 2008 og afstaða Evrópuþingsins frá 22. október 2008 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽³⁾ Stjtið. ESB C 303, 14.12.2007, bls. 1.

⁽⁴⁾ UNICE breyttu nafni sínu í BUSINESSEUROPE í janúar 2007.

- 9) Í samræmi við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmdaáætlun um félagsmál fyrir tímabilið fram til 2010, sem leiðtogaráðið fagnaði í mars 2005 sem framlagi til þess að ná markmiðum Lissabon-áætlunarinnar, með því að styrkja hið evrópska félagslega kerfi, taldi leiðtogaráðið að nýjar aðferðir við vinnuskipulag og meiri breidd í samningsbundnu fyrirkomulagi fyrir starfsmenn og fyrirtæki, með auknum sveigjanleika með öryggi, myndi stuðla að aðlögunarhæfni. Í desember 2007 staðfesti leiðtogaráðið auk þess sameiginlegu grundvallarreglurnar um sveigjanleika með öryggi (e. flexicurity) sem samþykktar höfðu verið til að koma á jafnvægi milli sveigjanleika og öryggis á vinnumarkaðinum og gera starfsmönnum jafnt sem vinnuveitendum kleift að grípa þau tækifæri sem hnattvæðingin skapar.
- 10) Innan Evrópusambandsins er töluverður munur á því að nota vinnu á vegum starfsmannaleigu og því lagaumhverfi, stöðu og starfsumhverfi sem starfsmenn á vegum starfsmannaleiga búa við.
- 11) Vinna á vegum starfsmannaleigu mætir ekki aðeins þörfum fyrirtækis fyrir sveigjanleika heldur einnig þörfum starfsmanna til þess að samræma atvinnu sína og einkalíf. Þannig leiðir hún til atvinnusköpunar og þess að menn taka þátt í og aðlagast vinnumarkaðinum.
- 12) Tilskipun þessi skapar ramma til verndar starfsmönnum á vegum starfsmannaleigu sem er án mismununar, gagnsær og hóflegur, jafnframt sem hann tekur tillit til fjölbreytileika vinnumarkaðarins og samskipta aðila vinnumarkaðarins.
- 13) Í tilskipun ráðsins 91/383/EBE frá 25. júní 1991 til viðbótar ráðstöfunum til að bæta öryggi og hollustuhætti starfsmanna í afleysingarstarfi eða tímabundnu starfi ⁽¹⁾ er kveðið á um þau öryggis- og heilbrigðisákvæði sem gilda um starfsmenn á vegum starfsmannaleigu.
- 14) Þau grundvallar vinnu- og ráðningarskilyrði sem gilda um starfsmenn á vegum starfsmannaleigu skulu vera a.m.k. jöfn þeim sem myndu gilda um þessa starfsmenn ef notandafyrirtækið réði þá til sömu starfa.
- 15) Ótímabundnir ráðningarsamningar er hið almenna form á ráðningarsambandi. Ef um er að ræða starfsmenn sem eru með ótímabundinn ráðningarsamning við starfsmannaleigu sína, og að teknu tilliti þeirrar sérstöku verndar sem slíkur samningur veitir, skal gera ráð fyrir því að heimila undanþágur frá þeim reglum sem gilda um notandafyrirtækið.
- 16) Til þess að geta tekist á við fjölbreytileika vinnumarkaðarins og samskipti aðila vinnumarkaðarins á sveigjanlegan hátt, geta aðildarríkin heimilað aðilum vinnumarkaðarins að skilgreina vinnu- og ráðningarskilyrði, en þó því aðeins að tekið sé tillit til almennrar vinnuverndar starfsmanna á vegum starfsmannaleiga.
- 17) Við tilteknar, takmarkaðar aðstæður skulu aðildarríkin auk þess geta, á grundvelli samkomulags sem aðilar vinnumarkaðarins gera sín á milli á landsvisu, heimilað undanþágur innan þeirra marka sem meginreglan um jafna meðferð leyfir, svo framarlega sem fullnægjandi vernd er veitt.
- 18) Endurbótum á lágmarksvernd starfsmanna á vegum starfsmannaleigu skal fylgja eftir með endurskoðun á hvers konar takmörkunum og bönnum sem kunna að hafa verið sett um vinnu starfsmannaleigu. Þau má eingöngu réttlæta með skírskotun til almannahagsmuna, einkum til verndar launafólki, til krafna um öryggi og heilbrigði á vinnustað og til þeirrar nauðsynjar að vinnumarkaðurinn starfi eðlilega og að komið sé í veg fyrir misnotkun.
- 19) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á sjálfstæði aðila vinnumarkaðarins né skal hún hafa áhrif á samskipti þeirra, þ.m.t. samningsréttur þeirra og réttur til að gera kjarasamninga á grundvelli landslaga og venja en virða jafnframt gildandi lög Bandalagsins.
- 20) Ákvæði þessarar tilskipunar um takmarkanir eða bönn við vinnu á vegum starfsmannaleigu eru með fyrirvara um innlenda löggjöf og venjur sem banna að starfsmenn á vegum starfsmannaleigu séu fengnir í stað starfsmanna sem eru í verkfalli.
- 21) Aðildarríkin skulu kveða á um málsmeðferðarreglur stjórnsýslu og dómstóla til að standa vörð um réttindi starfsmanna á vegum starfsmannaleigu og skulu kveða á um viðurlög við brotum gegn skuldbindingum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sem eru skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 22) Þessari tilskipun skal hrinda í framkvæmd í samræmi við ákvæði sáttmálans um frelsi til að veita þjónustu og staðfesturétt og án þess að hafa áhrif á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/71/EB frá 16. desember 1996 um störf útsendra starfsmanna í tengslum við veitingu þjónustu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 206, 29.7.1991, bls. 19.⁽²⁾ Stjótið. EB L 18, 21.1.1997, bls. 1.

23) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, sem er að koma á samræmdum ramma á vettvangi Bandalagsins til verndar starfsfólki á vegum starfsmannaleigu og því verður þess vegna betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar eða hafa viðtæk áhrif, með því að innleiða lágmarkskröfur sem gilda skulu alls staðar í Bandalaginu, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um starfsmenn sem eru með ráðningarsamning eða hafa stofnað til ráðningarsambands við starfsmannaleigu og hafa verið sendir til notandafyrirtækis, til tímabundinna starfa þar undir eftirliti þess og stjórn.

2. Þessi tilskipun gildir um opinber fyrirtæki og einkafyrirtæki sem stunda starfsmannaleigu eða notandafyrirtæki sem stunda atvinnustarfsemi hvort sem það er í hagnaðarskyni eða ekki.

3. Aðildarríkin geta, að höfðu samráði við aðila vinnu-markaðarins, ákveðið að þessi tilskipun gildi ekki um ráðningarsamninga eða ráðningarsamband sem stofnað er til samkvæmt sérstakri áætlun á vegum hins opinbera, eða sem nýtur stuðnings hins opinbera, um starfsþjálfun, aðlögun eða endurmenntun.

2. gr.

Markmið

Markmið þessarar tilskipunar er að tryggja verndun starfsmanna á vegum starfsmannaleigu og að auka gæði vinnu á vegum starfsmannaleigu með því sjá til þess að meginreglunni um jafna meðferð, eins og henni er lýst í 5. gr., sé beitt gagnvart starfsmönnum á vegum starfsmannaleigu og með því að viðurkenna starfsmannaleigur sem vinnuveitendur, en taka jafnframt tillit til þess að nauðsynlegt er að setja ramma sem hentar notkun á vinnu á vegum starfsmannaleigu í því augnamiði að stuðla á skilvirkan hátt að atvinnusköpun og að þróa sveigjanlega vinnuöðguleika.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „starfsmaður“: hver sá einstaklingur sem nýtur verndar sem launamaður í hlutaðeigandi aðildarríki samkvæmt innlendra vinnulöggjöf,

b) „starfsmannaleiga“: hver sá einstaklingur eða lögaðili sem, í samræmi við landslög, gerir ráðningarsamning eða stofnar til ráðningarsambands við starfsmenn á vegum starfsmannaleigu í því augnamiði að senda þá til tímabundinna starfa hjá notandafyrirtækjum undir eftirliti þeirra og stjórn,

c) „starfsmaður á vegum starfsmannaleigu“: starfsmaður með ráðningarsamning eða sem hefur stofnað til ráðningarsambands við starfsmannaleigu sem ætlar að senda hann til notandafyrirtækis til tímabundinna starfa þar undir eftirliti þess og stjórn,

d) „notandafyrirtæki“: hver sá einstaklingur eða lögaðili sem starfsmaður á vegum starfsmannaleigu er sendur til tímabundið til að starfa þar undir eftirliti þess og stjórn,

e) „verkefni“: tímabilið sem starfsmaður á vegum starfsmannaleigu vinnur tímabundið starf fyrir notandafyrirtæki undir eftirliti þess og stjórn,

f) „almenn vinnu- og ráðningarskilyrði“: þau vinnu- og ráðningarskilyrði sem mælt er fyrir um í lögum og stjórnsýslufyrirmælum, kjarasamningum og/eða öðrum almennum bindandi ákvæðum sem gilda um notandafyrirtækið og varða:

i. lengd vinnutíma, yfirvinnu, vinnuhlé, hvíldartíma, næturvinnu, orlofsdaga og lögboðna frídaga,

ii. laun.

2. Tilskipun þessi gildir með fyrirvara um innlend lög að því er varðar skilgreiningu á launum, ráðningarsamningi eða ráðningarsambandi eða launamanni.

Aðildarríkin skulu ekki útiloka frá gildissviði þessa samnings starfsmenn, ráðningarsamninga eða ráðningarsambönd með þeim rökum einum að um sé að ræða starfsmenn í hlutastarfi, starfsmenn með tímabundna ráðningu eða einstaklinga með ráðningarsamning eða ráðningarsamband við starfsmannaleigu.

4. gr.

Endurskoðun á takmörkunum eða bönnum

1. Bann eða takmarkanir á notkun vinnu á vegum starfsmannaleigu má aðeins réttlæta með því að um almannahagsmuni sé að ræða, einkum til að vernda hagsmuni starfsmanna á vegum starfsmannaleigu, kröfur um heilbrigði og öryggi á vinnustað eða með skirskotun til þess að nauðsynlegt sé að tryggja að vinnumarkaðurinn starfi eðlilega og að komið sé í veg fyrir misnotkun.

2. Eigi síðar en 5. desember 2011 skulu aðildarríkin, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins í samræmi við innlenda löggjöf, kjarasamninga og venjur, endurskoða allar takmarkanir eða bönn við á notkun vinnu á vegum starfsmannaleigu til þess að ganga úr skugga um að þau hafi verið réttlætanleg af þeim ástæðum sem um getur í 1. mgr.

3. Hafi verið mælt fyrir um slíkar takmarkanir eða bönn í kjarasamningum getur endurskoðunin, sem um getur í 2. mgr., verið framkvæmd af þeim aðilum vinnumarkaðarins sem gerðu umrætt samkomulag.

4. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. skulu ekki hafa áhrif á innlend skilyrði að því er varðar skráningu, leyfisveitingu, útgáfu atvinnuskírteinis, fjárhagslega tryggingu eða eftirlit með starfsmannaleigum.

5. Aðildarríkin skulu kynna framkvæmdastjórninni niðurstöður endurskoðunarinnar, sem um getur í 2. og 3. mgr., fyrir 5. desember 2011.

II. KAFLI

RÁÐNINGAR- OG VINNUSKILYRÐI

5. gr.

Meginreglan um jafna meðferð

1. Almenn vinnu- og ráðningarskilyrði starfsmanna á vegum starfsmannaleigu þann tíma sem þeir vinna verkefni fyrir notandafyrirtæki, skulu a.m.k vera sambærileg þeim sem hefðu boðist ef það fyrirtæki hefði ráðið þá milliliðalaust til sömu starfa.

Að því er varðar beitingu fyrstu undirgreinar, þá verða þær reglur í notandafyrirtækinu um:

- a) vernd þungaðra kvenna og mæður með börn á brjósti og vernd barna og ungmenna og
- b) jafna meðferð karla og kvenna og allar aðgerðir er miða að því að berjast gegn mismunun á grundvelli kyns, kynþáttar eða þjóðernis, trúar, skoðana, fötlunar, aldurs eða kyn-

hneigðar, að vera virtar eins og kveðið er á um í lögum og stjórnsýslufyrirmæli, kjarasamningum og/eða öðrum almennum ákvæðum.

2. Hvað launakjör varðar er aðildarríkjunum heimilt, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, að veita undanþágu frá meginreglunni, sem sett er fram í 1. mgr., ef starfsmenn á vegum starfsmannaleigu sem eru með fastan ráðningarsamning við starfsmannaleigu, fá áfram greidd laun á milli verkefna.

3. Aðildarríkjunum er heimilt, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, að gefa þeim, á viðeigandi stigi og með fyrirvara um þau skilyrði, sem aðildarríkin mæla fyrir um, kost á þeim möguleika að halda áfram kjarasamningum eða gera kjarasamninga sem, jafnframt því að virða hina almennu vernd starfsmanna á vegum starfsmannaleigu, geta komið á tilhögun varðandi vinnu- og ráðningarskilyrði fyrir starfsmenn á vegum starfsmannaleigu sem kunna að vera önnur en þau sem um getur í 1. mgr.

4. Að því tilskildu að starfsmönnum á vegum starfsmannaleigu sé veitt fullnægjandi vernd þá er aðildarríkjum, þar sem annaðhvort ekkert lagaumhverfi er fyrir hendi til þess að lýsa því yfir að kjarasamningar gildi alls staðar eða ekkert lagaumhverfi eða venja til þess að útvíkka ákvæði þeirra til allra áþekkra fyrirtækja í tiltekinni atvinnugrein eða afmörkuðu landsvæði, heimilt, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins á landsvísu og á grundvelli samninga sem þeir hafa gert, að koma á tilhögun varðandi vinnu- og ráðningarskilyrði þar sem vikið er frá meginreglunni sem um getur í 1. mgr. Slík tilhögun getur tekið til þess frests sem veittur er til þess að ná fram jafnri meðferð.

Sú tilhögun sem um getur í þessari málsgrein skal vera í samræmi við löggjöf Bandalagsins og vera nægilega nákvæm og aðgengileg til þess að viðkomandi atvinnugreinar og fyrirtæki geti greint og kynnt sér hana og uppfyllt skyldur sínar. Einkum skulu aðildarríkin tilgreina, við beitingu 2. mgr. 3. gr., hvort almannatryggingakerfi einstakra starfsgreina, þ.m.t. lífeyrir, laun í veikindum eða kerfi um fjárhagslega þátttöku séu hluti af hinum almennu vinnu- og ráðningarskilyrðum sem tilgreind eru í 1. mgr. Slík tilhögun skal heldur ekki hafa áhrif á samninga á landsvísu, svæðisbundna, staðbundna eða atvinnugreinabundna samninga enda séu þeir ekki síður hagstæðir launafólki.

5. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir í samræmi við innlend lög og/eða venju, í því augnamiði að koma í veg fyrir misbeitingu á beitingu þessarar greinar, einkum til að koma í veg fyrir að verkefnum sé raðað hvert á eftir öðru til þess að fara á svig við ákvæði þessarar tilskipunar. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar slíkar ráðstafanir.

6. gr.

Aðgangur að störfum, sameiginlegri aðstöðu og starfsþjálfun

1. Starfsmenn á vegum starfsmannaleigu skal upplýsa um laus störf hjá notandafyrirtækinu þannig að þeim gefist sama tækifæri og öðrum starfsmönnum þess fyrirtækis til þess að verða fastráðið. Slikum upplýsingum má koma á framfæri með almennri auglýsingu á hentugum stað í fyrirtækinu sem starfsmenn á vegum starfsmannaleigu eru ráðnir til starfa fyrir og sem þeim er stjórnað af.

2. Aðildarríkin skulu grípa til allra nauðsynlegra aðgerða til þess að tryggja að öll ákvæði sem banna eða hafa þau áhrif að hindra að ráðningarsamningur eða ráðningarsamband komist á milli notandafyrirtækisins og starfsmanns á vegum starfsmannaleigu eftir að verkefni hans lýkur séu gerð ógild eða að hægt sé að lýsa þau ógild.

Þessi málsgrein hefur ekki áhrif á ákvæði um að starfsmannaleiga skuli fá hæfilega þóknun fyrir þá þjónustu sem það veitti notandafyrirtækinu að því er varðar verkefni, ráðningu og þjálfun starfsmanna á vegum starfsmannaleigu.

3. Starfsmannaleigur skulu ekki krefja starfsmenn um neina greiðslu fyrir að útvega þeim atvinnu hjá notandafyrirtækinu, eða fyrir að gera ráðningarsamning eða stofna til ráðningarsambands við notandafyrirtækið eftir að hafa tekið að sér verkefni í því fyrirtæki.

4. Með fyrirvara um 1. mgr. 5. gr. skal starfsmönnum á vegum starfsmannaleigu veittur aðgangur að hvers konar búnaði eða sameiginlegri aðstöðu í notandafyrirtækinu, einkum að mötuneytum, dagvistun barna og flutningaþjónustu, með sömu skilmálum og þeir starfsmenn sem fyrirtækið hefur ráðið milliliðalaust, nema ef hægt er réttlæta ólíka meðferð á hlutlægum hátt.

5. Aðildarríkin skulu grípa til allra viðeigandi ráðstafana eða stuðla að skoðanaskiptum milli aðila vinnumarkaðarins, í samræmi við innlendar hefðir sínar og venjur, til þess að:

- a) bæta aðgang starfsmanna á vegum starfsmannaleigu að starfsþjálfun og dagvistun barna í starfsmannaleigunum, jafnvel á meðan þeir eru staddir milli verkefna, til þess að styrkja starfsframa þeirra og ráðningarsambandi,
- b) bæta aðgang starfsmanna á vegum starfsmannaleigu að starfsþjálfun fyrir starfsmenn notandafyrirtækisins.

7. gr.

Fyrirsvor fyrir starfsmenn starfsmannaleigu

1. Starfsmenn á vegum starfsmannaleigu skulu, samkvæmt þeim skilyrðum sem aðildarríkin hafa sett, taldir með við útreikning á þeim fjölda starfsmanna sem er til viðmiðunar

fyrir myndun hagsmunasamtaka starfsmanna í starfsmannaleigunni samkvæmt lögum Bandalagsins og landslögum sem og kjarasamningum.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um, samkvæmt þeim skilyrðum sem þau setja, að starfsmenn á vegum starfsmannaleigu séu taldir með við útreikning á þeim fjölda starfsmanna sem er til viðmiðunar fyrir myndun hagsmunasamtaka starfsmanna í notandafyrirtækinu samkvæmt lögum Bandalagsins og landslögum sem og kjarasamningum á sama hátt og notandafyrirtækið hefði ráðið þá milliliðalaust fyrir sama tímabil.

3. Þau aðildarríki sem nýta þann möguleika sem boðið er upp á í 2. mgr. skulu vera undanþegin þeirri kvöð að framkvæma ákvæði 1. mgr.

8. gr.

Upplýsingar um fulltrúa starfsmanna

Án þess að það hafi áhrif á innlend ákvæði eða ákvæði Bandalagsins um upplýsingar og samráð sem eru strangari og/eða nákvæmari, einkum, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/14/EB frá 11. mars 2002 um almennan ramma um upplýsingamiðlun til launamanna og samráð við þá innan Evrópubandalagsins⁽¹⁾ skal notandafyrirtækið láta í té viðeigandi upplýsingar um notkun þess á starfsmönnum á vegum starfsmannaleigu þegar það lætur hagsmunasamtökum starfsmanna, sem stofnuð hafa verið í samræmi við innlend lög og löggjöf Bandalagsins, í té upplýsingar um atvinnustöðuna í því fyrirtæki.

III. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

9. gr.

Lágmarkskröfur

1. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna til að beita eða innleiða lög eða stjórnsýslufyrirmæli sem eru launamönnum hagstæðari eða til að auðvelda eða heimila gerð kjarasamninga milli aðila vinnumarkaðarins sem eru launamönnum hagstæðari.

2. Framkvæmd þessarar tilskipunar skal ekki við neinar aðstæður fela í sér nægilegar ástæður til að réttlæta skerðingu almennrar vinnuverndar launamanna á þeim sviðum sem þessi tilskipun tekur til. Þetta skal þó ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkjanna og/eða aðila vinnumarkaðarins til að setja, með tilliti til breyttra aðstæðna, önnur laga-, eftirlits- eða sanningsákvæði en þau sem gilda við samþykkt þessarar tilskipunar, að því tilskildu að þeim lágmarkskröfum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun sé ætíð fullnægt.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 80, 23.3.2002, bls. 29.

*10. gr.***Viðurlög**

1. Aðildarríkin skulu kveða á um viðeigandi ráðstafanir ef starfsmannaleigur eða notandafyrirtæki fara ekki að þessari tilskipun. Einkum skulu þau tryggja að til sé viðeigandi stjórnarfarsleg eða réttarfarsleg málsmeðferð svo að unnt sé að framfylgja þeim skyldum sem leiða af þessari tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum landslaga er lúta að framkvæmd þessarar tilskipunar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði fyrir 5. desember 2011. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórn Evrópusambandsins tímanlega um allar síðari breytingar á þessum ákvæðum. Einkum skulu þau sjá til þess að launamenn og/eða fulltrúar þeirra hafi nauðsynleg úrræði til þess að framfylgja þeim skuldbindingum sem þessi tilskipun hefur í för með sér.

*11. gr.***Framkvæmd**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun fyrir 5. desember 2011, eða sjá til þess að aðilar vinnumarkaðarins innleiði nauðsynleg ákvæði með samkomulagi þar sem aðildarríkin verða að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir svo þau geti ætíð ábyrgst að markmiðum þessarar tilskipunar verði náð. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir, þá skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða að þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

*12. gr.***Endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar**

Eigi síðar en 5. desember 2013 skal framkvæmdastjórnin, í samráði við aðildarríkin og aðila vinnumarkaðarins í Bandalaginu, endurskoða beitingu þessarar tilskipunar, með það að í huga að leggja til, eftir því sem við á, nauðsynlegar breytingar.

*13. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

*14. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 19. nóvember 2008.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. Pöttering

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J.-P. Jouyet

forseti.

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)
nr. 739/2011****2012/EES/67/49****frá 27. júlí 2011****um breytingu á I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 um
sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til
manneldis (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 frá 29. apríl 2004 um sérstækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 17. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 854/2004 er mælt fyrir um sérstækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis. Einkum vísa nokkur ákvæði varðandi skoðanir á kjöti í I. þætti (B-, D- og F-hluta II. kafla) og í II. þætti (I. og V. kafla), sem og í III. þætti (II. kafla) í I. viðauka við þá reglugerð, til sjúkdóma sem eru á skrá A eða B frá Alþjóðadýraheilbrigðisstofnuninni.
- 2) Kerfi Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar fyrir flokkun og skráningu þessara sjúkdóma hefur breyst. Í stað A- og B-skrár kemur ein skrá frá Alþjóðadýraheilbrigðisstofnuninni. Þar að auki er löggjöf Sambandsins sem stendur í samræmi við tilmæli Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar. Þar af leiðandi er flestum tilvísunum í þessar skrár ofaukið. Því er rétt að breyta viðkomandi ákvæðum I., II. og III. þáttar I. viðauka við þá reglugerð og vísa þess í stað til dýrasjúkdóma, sem falla undir löggjöf Sambandsins, við framkvæmd skoðana fyrir eða eftir slátrun eða aðra skoðunarstarfsemi, nema vísað sé til sjúkdóma, sem eru sem stendur óþekktir, sem eru upprunnir í þriðju löndum.
- 3) Í tilskipun ráðsins 2002/99/EB frá 16. desember 2002 um heilbrigðisreglur um framleiðslu, vinnslu, dreifingu og aðflutning á afurðum úr dýraríkinu til manneldis ⁽²⁾ er kveðið á um að afurðir úr dýraríkinu eigi að vera af dýrum sem ekki koma frá bújörð, stöð, yfirráðasvæði eða hluta yfirráðasvæðis sem sætir viðeigandi takmörkunum varðandi heilbrigði dýra. Í I. viðauka við

þá tilskipun er skrá yfir löggjöf Sambandsins sem nær yfir varnarráðstafanir vegna tiltekinna dýrasjúkdóma sem taka ber tillit til í viðskiptum með afurðir úr dýraríkinu. Til að tryggja samræmi skulu viðskipti með afurðir úr dýraríkinu einungis takmörkuð af ástæðum sem varða heilbrigði dýra og byggjast á löggjöf Sambandsins sem er skráð í I. viðauka.

- 4) Í samræmi við E-hluta II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2160/2003 frá 17. nóvember 2003 um varnir gegn salmonellu og öðrum tilteknum smitvöldum mannsmitanlegra dýrasjúkdóma sem berast með matvælum ⁽³⁾ má ekki greinast nein salmonella í 25 grömmum af nýju alifuglakjöti sem sett er á markað til neyslu. Samkvæmt þeim hluta gildir sú viðmiðun þó ekki fyrir nýtt alifuglakjöt sem fara á til hitameðhöndlunar í iðnaði eða annarrar meðhöndlunar til að útrýma salmonellu. Í 2. lið V. kafla II. þáttar I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 854/2004 er kveðið á um að opinberum dýralækni sé heimilt að setja skilyrði um notkun tiltekins kjöts. Breyta skal 2. lið V. kafla II. þáttar til að gera opinberum dýralækni kleift að setja skilyrði um hitameðhöndlun í iðnaði eða aðra meðhöndlun til að útrýma salmonellu.
- 5) Því ber að breyta I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 854/2004 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra,

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 854/2004 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

*2. gr.*Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 196, 28.7.2011, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 153/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 139, 30.04.2004, bls. 206.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 18, 23.1.2003, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 325, 12.12.2003, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. júlí 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

VIÐAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 854/2004 er breytt sem hér segir:

1) Í I. þætti er II. kafli breytt sem hér segir:

a) Í stað b-liðar 2. liðar í B-hluta komi eftirfarandi:

„b) ástand sem kann að hafa skaðleg áhrif á heilbrigði manna eða dýra og sérstök áhersla skal lögð á að greina sjúkdóma sem berast á milli manna og dýra (áður mannsmitanlega dýrasjúkdóma) og dýrasjúkdóma sem falla undir reglur um dýraheilbrigði sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins.“

b) Í stað 1. liðar í D-hluta komi eftirfarandi:

„1. Skrokka og tilheyrandi sláturmat skal taka tafarlaust til skoðunar eftir slátrun. Skoða skal allt yfirborð skrokka og sláturmatar. Í þessu skyni kann að vera þörf á lágmarkspreifingu á skrokk og sláturmat eða að nota sérstakan tæknibúnað í þessu skyni. Leggja skal sérstaka áherslu á að greina sjúkdóma sem berast á milli manna og dýra og dýrasjúkdóma sem falla undir reglur um dýraheilbrigði sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins. Hraði sláturlínunnar og fjöldi skoðunarmanna á staðnum skal vera slíkur að framkvæma megi fullnægjandi skoðun.“

c) Í stað d-liðar 1. liðar F-hluta komi eftirfarandi:

„d) greiningu dýrasjúkdóma sem falla undir reglur um dýraheilbrigði sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins.“

2) Ákvæðum II. þáttar er breytt sem hér segir:

a) Í stað 4. liðar I. kafli komi eftirfarandi:

„4. Ef grunsemdir vakna hjá opinbera dýralækninum, við skoðun fyrir eða eftir slátrun eða í tengslum við önnur eftirlitsstörf, um tilvist sýkils sem veldur dýrasjúkdómum sem falla undir reglur um dýraheilbrigði sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins skal hann tilkynna það lögbæra yfirvaldinu með viðeigandi hætti og skulu báðir aðilar grípa til allra nauðsynlegra aðgerða og varúðarráðstafana til þess að koma í veg fyrir hugsanlega útbreiðslu sýkilsins í samræmi við gildandi löggjöf Sambandsins.“

b) Ákvæðum V. kafli er breytt sem hér segir:

i. Í stað e-liðar 1. liðar komi eftirfarandi:

„e) það er af dýrum sem eru með dýrasjúkdóma sem falla undir reglur um dýraheilbrigði, sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins sem er skráð í I. viðauka við tilskipun ráðsins 2002/99/EB(*), nema það sé fengið í samræmi við sértæku kröfurnar sem kveðið er á um í þeirri löggjöf, nema kveðið sé á um annað í IV. þætti.“

(*) Stjtið. EB L 18, 23.1.2003, bls. 11.

ii. Í stað 2. liðar komi eftirfarandi:

„2. Opinberum dýralækni er heimilt að setja skilyrði um notkun kjöts af dýrum:

a) úr neyðarslátrun utan sláturhúss, eða

b) úr hópum þar sem kjötið er meðhöndlað í samræmi við E-hluta II. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2160/2003 áður en það er sett á markað.“

3) Í stað e- og f-liðar 3. liðar II. kafli III. þáttar komi eftirfarandi:

„e) það þegar um er að ræða uppkomu dýrasjúkdóma sem falla undir reglur um dýraheilbrigði sem mælt er fyrir um í löggjöf Sambandsins. Þetta varðar dýr sem eru næm fyrir þeim tiltekna sjúkdómi sem um ræðir og koma frá því tiltekna svæði, eins og skilgreint er í 2. gr. tilskipunar ráðsins 64/432/EEB (4),

f) það þegar strangara eftirlit er nauðsynlegt til að taka tillit til nýtilkominna sjúkdóma eða tiltekinna sjúkdóma sem eru í skrá Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar.“

(*) Stjtið. EB L 121, 29.7.1964, bls. 1977/64.

FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)

2012/EES/67/50

nr. 1109/2011

frá 3. nóvember 2011

um breytingu á I. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2075/2005 að því er varðar jafngildar aðferðir við trikinuprófanir (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 frá 29. apríl 2004 um sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu sem eru ætlaðar til manneldis ⁽¹⁾, einkum fyrri hluta inngangsorða 18. gr. og 8., 9. og 10. liðar þessarar greinar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2075/2005 frá 5. desember 2005 um sértækar reglur um opinbert eftirlit með trikinu í kjöti ⁽²⁾ er kveðið á um aðferðir við að greina trikinu í sýnum úr skrokkum. Í I. kafla I. viðauka við þá reglugerð er mælt fyrir um tilvísunaraðferðina. Í II. kafla I. viðauka við þá reglugerð er mælt fyrir um þrjár greiningaraðferðir sem eru jafngildar tilvísunaraðferðinni.
- 2) Með reglugerð (EB) nr. 2075/2005, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1245/2007 ⁽³⁾, er notkun fljótandi pepsíns heimiluð til greiningar á trikinu í kjöti og settar fram kröfur er varða notkun þess sem prófefnis í greiningaraðferðum. Því er rétt að gera einnig ráð fyrir samskonar kröfum fyrir jafngildu greiningaraðferðirnar, þar sem við á. Því ber að breyta C-hluta II. kafla I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2075/2005 til samræmis við það.
- 3) Þar að auki hófu fyrirtæki í einkaeign að framleiða ný tæki til greiningar á trikinu, sem nota meltingaraðferð sem er jafngild tilvísunaraðferðinni. Í kjölfar þessarar

þróunar fengu viðmiðunarreglur fyrir fullgildingu nýrra tækja til trikinuprófunar með meltingaraðferðinni einróma stuðning á fundi fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra 16. desember 2008.

- 4) Tilvísunarrannsóknarstofa ESB fyrir rannsóknir á sniklum fullgilti árið 2010 nýja tækjaaðferð fyrir trikinuprófun á alisvínunum í samræmi við þessar viðmiðunarreglur.
- 5) Niðurstöður fullgildingar sýna að nýju tækin og tengd greiningaraðferð vegna trikinu, fullgild með kóða frá tilvísunarrannsóknarstofu ESB nr. EURLP_D_001/2011 ⁽⁴⁾, er jafngild tilvísunaraðferðinni sem mælt er fyrir um í I. kafla I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2075/2005. Þar af leiðandi skal færa hana í skrána yfir jafngildar greiningaraðferðir í II. kafla I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2075/2005.
- 6) Því ber að breyta II. kafla I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2075/2005 til samræmis við það.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2075/2005 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. nóvember 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 287, 4.11.2011, bls. 23. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 153/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 139, 30.04.2004, bls. 206.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 338, 22.12.2005, bls. 60.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 281, 25.10.2007, bls. 19.

⁽⁴⁾ <http://www.iss.it/crlp/index.php>

VIÐAUKI

Ákvæðum II. kafla I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2075/2005 er breytt sem hér segir:

1. Í stað f-liðar í 1. lið C-hluta komi eftirfarandi:

- „f) Pepsín, styrkleiki 1:10 000 NF (US National Formulary) sem samsvarar 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) og 2000 FIP (International Pharmaceutical Federation), eða stöðgað, fljótandi pepsín með að lágmarki 660 einingar/ml (Evrópska lyfjaskráin)“;

2. Eftirfarandi D-hluti bætist við:

„D. Segulhræriaðferð til meltingar á safnsýnum/„með síunartækni“ og greining seiða með latexkekkjunarprófun

Þessi aðferð telst einungis jafngild við prófun á kjöti af alisvínunum.

1. Tæki og prófefni

- a) Hnífur eða skæri og töng til að taka sýni.
- b) Bakkar, sem er skipt niður í 50 afmarkaða ferninga sem hver rúmar kjötsýni sem er u.þ.b. 2 g, eða önnur áhöld sem eru jafn áreiðanleg að því er varðar rekjanleika sýnanna.
- c) Blandari með beittu blaði til að saxa. Ef sýnin eru stærri en 3 g verður að nota kjöthakkavél með 2–4 mm götum eða skæri. Ef um er að ræða frosið kjöt eða tungu (eftir að slímhúðin, sem ekki er hægt að melta, hefur verið fjarlægð) er nauðsynlegt að nota kjöthakkavél og það þarf að stækka sýnið umtalsvert.
- d) Segulhræritæki með hitaplötu sem er stillt með hitastilli og teflonhúðaðir hræripinnar, u.þ.b. 5 cm langir.
- e) Bikarglös úr gleri, rúmtak 3 lítrar.
- f) Sigti, möskvastærð 180 mikron, ytra þvermál 11 cm, með ryðfríu stálneti.
- g) Síunartæki úr stáli fyrir síur af möskvastærð 20 µm, með stáltrekt.
- h) Lofttæmidæla.
- i) Geymar úr málm eða plasti, rúmtak 10–15 l, til að safna meltingarvökvanum.
- j) Veltiborð.
- k) Álpappír.
- l) 25% saltsýra.
- m) Pepsín, styrkleiki 1:10 000 NF (US National Formulary) sem samsvarar 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) og 2000 FIP (International Pharmaceutical Federation), eða stöðgað, fljótandi pepsín með að lágmarki 660 einingar/ml (Evrópska lyfjaskráin),
- n) Kranavatn, hitað í 46–48 °C.
- o) Vog, með 0,1 g nákvæmni.
- p) Pípettur í mismunandi stærðum (1, 10 og 25 ml), örpípettur samkvæmt fyrirmælum framleiðanda latexkekkjunarprófunarinnar, og pípettufestingar.
- q) Nælonsíur, möskvastærð 20 mikron, með þvermál sem passar við síunarkerfið.
- r) Töng úr plasti eða stáli, 10–15 cm að stærð.
- s) Keilulaga mælingaglös, rúmmál 15 ml.

- t) Stautur með keilulaga enda úr tefloni eða stáli, sem passar í keilulaga mæliglösín.
- u) Hitamælir með 0,5 °C nákvæmni á bilinu 1–100 °C.
- v) Latexkekkjunarspjöld úr trikinu-L ónæmisvakaprófunarsetti sem hefur verið fullgilt með kóða nr. EURLP_D_001/2011.
- w) Jafnalausn með rotvarnarefni (þynningarefni fyrir sýni) úr trikinu-L ónæmisvakaprófunarsetti sem hefur verið fullgilt með kóða nr. EURLP_D_001/2011.
- x) Jafnalausn með viðbættu rotvarnarefni (neikvætt viðmiðunarsýni) úr trikinu-L ónæmisvakaprófunarsetti sem hefur verið fullgilt með kóða nr. EURLP_D_001/2011.
- y) Jafnalausn með viðbættum *Trichinella spiralis* ónæmisvaka og rotvarnarefni (jákvætt viðmiðunarsýni) úr trikinu-L ónæmisvakaprófunarsetti sem hefur verið fullgilt með kóða nr. EURLP_D_001/2011.
- z) Jafnalausn með pólýstýrenögnum sem eru hjúpaðar mótefnum með viðbættu rotvarnarefni (latexögnum) úr trikinu-L ónæmisvakaprófunarsetti sem hefur verið fullgilt með kóða nr. EURLP_D_001/2011.
- aa) Einnota pinnar.

2. Taka sýna

Eins og mælt er fyrir um í 2. lið I. kafla

3. Aðferð

- I. Fyrir heil safnsýni (100 g af sýnum í einu), skal fylgja aðferðinni sem sett er fram í a- til i-lið 3. liðar I. kafla. Þar að auki skal nota eftirfarandi aðferð:
 - a) 20 mikrona möskvasían er sett á síuundirstöðuna. Keilulaga síunartrekin úr stáli er fest með læsingarkerfinu á undirstöðuna og stálsigtinu með möskvastærð 180 mikron er komið fyrir á trektinni. Loftæmidælan er tengd við síunarundirstöðuna og stál- eða plastgeyminn sem safnar meltingarvökvanum.
 - b) Hræringu er hætt og meltingarvökvanum hellt í gegnum sigtið í síunartrektina. Bikarglasið er skolað með 250 ml af volgu vatni. Hella skal skolvökvanum í síunartrektina eftir að allur meltur vökvi hefur verið siaður frá.
 - c) Taka skal síunarhimnuna upp með töngum og halda á henni á brún. Brjóta skal síunarhimnuna saman a.m.k. fjórum sinnum og setja hana í 15 ml keilulaga tilraunaglassið.
 - d) Síunarhimnunni er ýtt niður á botn 15 ml tilraunaglassins með stautnum og þrýst fast á hana með því að hreyfa stautinn fram og aftur, en hann á að vera staðsettur á innanverðu broti síunarhimunnar, samkvæmt fyrirmælum framleiðanda.
 - e) Þynningarefninu fyrir sýnið er bætt í 15 ml keilulaga tilraunaglassið með pípettu og síunarhimnunni er jafnblandað með stautnum með því að hreyfa hann með stuttum sveiflum fram og aftur og forðast snöggar hreyfingar til að koma í veg fyrir vökvaskvettur, samkvæmt fyrirmælum framleiðanda.
 - f) Hvert sýni og neikvæða viðmiðunarsýnið og jákvæða viðmiðunarsýnið er sett á mismunandi reit á kekkjunarspjaldinu með pípettu, samkvæmt fyrirmælum framleiðanda.
 - g) Latexögnum er bætt við á hvern reit á kekkjunarspjaldinu með pípettu, samkvæmt fyrirmælum framleiðanda, án þess að láta þær snerta sýnið/sýnin og viðmiðunarsýnin. Ögnunum er svo varlega blandað saman á hverjum reit með einnota pinna, þangað til einsleitur vökvi þekur allan reitinn.
 - h) Kekkjunarspjaldinu er komið fyrir á veltiborðinu og hrist samkvæmt fyrirmælum framleiðanda.
 - i) Í lok tímans, sem er ákveðinn samkvæmt fyrirmælum framleiðanda, er hristingin stöðvuð og kekkjunarspjaldinu er komið fyrir á flötu yfirborði og niðurstöður efnahvarfsins lesnar. Ef um er að ræða jákvætt sýni eiga agnakekkir að birtast. Ef um er að ræða neikvætt sýni er sviflausnin einsleit, án agnakakka.

- j) Allur búnaður sem hefur komist í snertingu við kjöt skal vandlega afmengaður á milli lota með því að bleyta hann í nokkrar sekúndur í volgu vatni (60–90 °C). Yfirborð með leifum af kjöti eða lirfum, sem hafa verið gerðar óvirkar, má hreinsa með hreinum svampi og kranavatni. Í lok ferlisins má bæta nokkrum dropum af þvotta- og hreinsiefni við til að fituhreinsa búnaðinn. Síðan skal skola hvern hlut vandlega nokkrum sinnum til að fjarlægja allan vott af þvotta- og hreinsiefni.
- k) Stauturinn skal vandlega afmengaður á milli lota með því að bleyta hann í nokkrar sekúndur í a.m.k. 250 ml af volgu vatni (60–90 °C). Leifar af kjöti eða lirfum, sem hafa verið gerðar óvirkar og kunna að vera eftir á yfirborði hans, skulu fjarlægðar með hreinum svampi og kranavatni. Í lok ferlisins má bæta við nokkrum dropum af þvotta- og hreinsiefni til að fituhreinsa stautinn. Síðan skal skola stautinn nokkrum sinnum til að fjarlægja allan vott af þvotta- og hreinsiefni.

II. Safnsýni minni en 100 g, eins og mælt er fyrir um í II. lið 3. liðar I. kafla.

Fyrir safnsýni minni en 100 g skal fylgja aðferðinni sem sett er fram í II. lið 3. liðar I. kafla.

III. Jákvæðar eða vafasamar niðurstöður

Ef rannsókn á safnsýni gefur jákvæðar eða vafasamar niðurstöður í latexkekkjun skal taka 20 g viðbótarsýni úr hverju svíni í samræmi við a-lið 2. liðar I. kafla. 20 g sýni úr fimm svínum eru hópuð saman og rannsökuð með aðferðinni sem lýst er hér að framan. Þannig skal rannsaka sýni úr 20 hópum með fimm svínum í hverjum hópi.

Ef jákvæð latexkekkjun fæst úr hópi fimm svína skal safna 20 g sýnum til viðbótar úr hverju svíni í hópnum og rannsaka skal hvert sýni sérstaklega með aðferðinni sem lýst er í I. kafla.

Sýni með sníklum skulu geymd í 90% etýlalkóhóli til varðveislu og tegundargreiningar hjá tilvísunar-rannsóknarstofu viðkomandi aðildarríkis eða hjá tilvísunarrannsóknarstofu Sambandsins.

Eftir að sníklarnir hafa verið teknir frá skal afmenga jákvæða vökva með því að hita þá í a.m.k. 60 °C.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 223/2012

2012/EES/67/51

frá 14. mars 2012

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 um áburð í því skyni að laga I. og IV. viðauka við hana að tækniframförum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2003/2003 frá 13. október 2003 um áburð ⁽¹⁾, einkum 1. og 3. mgr. 31. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003 er kveðið á um að gefa megí áburði, sem tilheyrir áburðartegund sem skráð er í I. viðauka við þá reglugerð og uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð, heitið „EB-áburður“.
- 2) Meðal áburðartegunda, sem skráðar eru í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003, eru tegundir sem aðeins má selja í formi fingerðs dufts og tegundir sem aðeins má selja í formi sviflausna. Áburður í formi sviflausnar hefur minni áhættu í för með sér fyrir heilsu bænda þegar hann er notaður við aðstæður þar sem notkun fingerðs dufts hefði í för með sér innöndun ryks. Til að draga úr váhrifum á bændur frá ryki skal rýmka valkostinn til að nota sviflausnir svo að einnig megí nota áburðartegundir, sem innihalda mangansnefilefni, og einnig skal fjölga innihaldsefnum sem heimilt er nota í bór- og koparáburð í sviflausn.
- 3) Í reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er gert ráð fyrir notkun bindla sem innihaldsefni í snefilefnaáburði. Þó hefur engum slíkum áburði verið gefið heitið „EB-áburður“ þar eð enn hefur engin skrá verið tekin saman í I. viðauka við þá reglugerð og vegna þess að ekkert tegundarheiti er til fyrir áburð sem inniheldur bindla. Þar eð hentugir bindlar (sölt af lignósúlfónsýru) eru nú fánlegir skal bæta þeim við skrána yfir leyfða bindla og búa til samsvarandi tegundarheiti. Núverandi tegundarheiti fyrir áburði í lausn skal einnig aðlaga svo að hægt sé að leyfa notkun bindla en hver slík lausn skal ekki innihalda fleiri en einn bindil til að auðvelda opinbert eftirlit.
- 4) Í nýju reglunum um snefilefnalausnir og -sviflausnir er þess krafist að þessar áburðartegundir séu merktar á ný.

Birgðir af áburði, sem er merktur samkvæmt gömlu reglunum, verða þó áfram til í nokkurn tíma. Því skal gefa framleiðendum nægan tíma til að útbúa nýja merkimiða og selja allar fyrirliggjandi birgðir.

- 5) Í reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er bálkur reglna um merkingu blandaðs snefilefnaáburðar en þar er ekki kveðið á um samsvarandi tegundarheiti í I. viðauka. Með reglugerð (ESB) nr. 137/2011 var töflu E.2.4 bætt við í lið E.2 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 og í henni er að finna samsvarandi tegundarheiti og skýrari reglur um blandaðan snefilefnaáburð. Í töflu E.2.4 eru þó kröfur um tilteknar upplýsingar í merkingum sem myndu í sumum tilvikum ekki vera í samræmi við þær upplýsingar sem krafist er skv. 6. mgr. 6. gr. og 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003. Því ber að breyta töflu E.2.4 til samræmis við það. Veita skal umbreytingartímabil til að rekstraraðilar geti lagað sig að nýju reglunum og selt birgðir sínar af blönduðum snefilefnaáburði.
- 6) N,N'-dí(2-hýdroxybensýl)etýlendíamín-N,N'-díedíksýra (hér á eftir nefnd „HBED“) er lífrænn klóbíndill fyrir snefilefni. Járn, sem er klóbundið með HBED, er notað til að leiðrétta járnskort og til að vinna bót á fólvasýki af völdum járnskorts í mörgum ólíkum tegundum ávaxtatrjáa. Útrýming fólvasýki af völdum járnskorts og einkenna hennar tryggir grænt lauf, góðan vöxt og þroskun ávaxtanna. Járn, sem er klóbundið með HBED, hefur verið leyft í Póllandi án þess að skaði hafi hlotist af fyrir umhverfið. Því skal bæta HBED á skrána yfir leyfða, lífræna klóbíndla fyrir snefilefni í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003. Rétt þykir þó að kveða á um umbreytingartímabil þannig að HBED verði leyft eftir að samsvarandi EN-staðall hefur verið birtur.
- 7) Dísýandíamíð/1,2,4-tríasól (hér á eftir nefnt „DCD/TZ“) og 1,2,4-tríasól/3-metýlpýrasól (hér á eftir nefnt „TZ/MP“) eru nitrúnarlátar sem eru notaðir í samsetningu við áburð sem inniheldur næringarefnið köfnunarefni í formi þvagefnis og/eða ammóníumsalta. Þessir látar lengja þann tíma sem köfnunarefni er aðgengilegt nytjaplöntum og draga úr útskolun nitrats og losun nituroxíðs út í andrúmsloftið.
- 8) N-(2-nítrófenýl)fosfórtríamíð (hér á eftir nefnt „2-NFT“) er úreasalati sem er hannaður fyrir köfnunarefnisáburð sem inniheldur þvagefni til að auka aðgengi plantna að köfnunarefni og draga um leið úr losun ammoníaks út í andrúmsloftið.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 75, 15.3.2012, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 161/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 304, 21.11.2003, bls. 1.

- 9) DCD/TZ, TZ/MP og 2-NFT hafa verið notuð í Þýskalandi og DCD/TZ og TZ/MP í Tékklandi í mörg ár og þar hafa þau reynst skilvirk og áhættulaus gagnvart umhverfinu. Því skal bæta efnunum DCD/TZ, TZ/MP og 2-NFT við skrána yfir leyfða nítunar- og úreasalata í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 til að gera þau aðgengilegri bændum í gervöllu Sambandinu.
- 10) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2003/2003 skal eftirlit með EB-áburði fara fram í samræmi við þær aðferðir við sýnatöku og greiningu sem er lýst í IV. viðauka við þá reglugerð. Sumar þessara aðferða eru hins vegar ekki alþjóðlega viðurkenndar og í stað þeirra skulu koma EN-staðlar sem Staðlasamtök Evrópu hafa þróað nýlega.
- 11) EN-staðlar eru venjulega fullgildir með fjölsetra samanburði til að magngreina samanburðar- og endurtekningarnákvæmni greiningaraðferðanna. Því skal gera greinarmun á fullgiltum EN-stöðlum og aðferðum, sem ekki eru fullgiltar, til að sanngreina þá EN-staðla sem sýnt hefur verið fram á að séu tölfræðilega áreiðanlegir.
- 12) Til að einfalda löggjöf og greiða fyrir endurskoðun í framtíðinni þykir rétt að í stað texta greiningaraðferðanna í IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 í heild sinni komi tilvísanir í EN-staðlana sem Staðlasamtök Evrópu gefa út.

- 13) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 2003/2003 til samræmis við það.
- 14) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 32. gr. reglugerðar (EB) nr. 2003/2003.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar

1. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.
2. Ákvæðum IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði a-liðar 1. liðar, i. liðar b-liðar, i. og ii. liðar c-liðar, i. liðar d-liðar, i. liðar e-liðar og i. liðar f-liðar 1. liðar og 2. liður I. viðauka skulu gilda eigi síðar en 4. apríl 2013.

Færsla 11 í 3. lið I. viðauka skal gilda frá 4. júlí 2012.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. mars 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIDAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt sem hér segir:

1) Lið E.1 er breytt sem hér segir:

a) Í stað færslu 1f í lið E.1.1 komi eftirfarandi:

„1f	Bóratáburður i sviflausn	Vara sem er unnin með því að leysa upp tegundir nr. 1a og/eða 1b og/eða 1c og/eða 1d í vatni	2% heildarinnihald B	Skýlt er að tilgreina heiti efnisþáttanna i tegundarheitiinu	Heildarbór (B) Vatnsleysanlegt bór (B), ef um það er að ræða“
-----	--------------------------	--	----------------------	--	--

b) Lið E.1.2 er breytt sem hér segir:

i) Eí stað færslu 2c komi eftirfarandi:

„2c	Kóbaltáburður i lausn	Vatnslausn af tegund 2a og/eða 2b eða 2d	2% vatnsleysanlegt Co þegar tegundum 2a og 2d er blandað saman skal flókabundinn hlutinn vera a.m.k. 40% af vatnsleysanlegu Co	Skýlt er að tilgreina i tegundarheitiinu: 1) heiti ólifrænu minusjónarinnar eða -jónanna, ef um þær er að ræða 2) heiti hvers viðurkennds klóbindils sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu kóbalti, ef hann er fyrir hendi, og sem unnt er að auðkenna og margvænt Evrópustaðli eða heiti viðurkennda bindilsins, ef um hann er að ræða, sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt kóbalt (Co) Kóbalt (Co) sem er klóbindið með hverjum viðurkenndum klóbindli sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu kóbalti og unnt er að auðkenna og margvænt Evrópustaðli Kóbalt (Co) sem er flókabundið með viðurkenndum bindli sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli Valkvætt: Heildarinnihald kóbalts (Co) sem er klóbindið með viðurkenndum klóbindli eða klóbindlum“
-----	-----------------------	--	--	--	---

ii) Eftirfarandi færsla 2d bætist við:

„2d	Kóbaltflóki	Vatnsleysanleg vara sem inniheldur kóbalt sem er efnafræðilega tengt einum viðurkenndum bindli	5% af vatnsleysanlegu Co og flókabundni hlutinn skulu vera a.m.k. 80% af vatnsleysanlegu kóbaltinu	Tegundarheitið skal fela i sér heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt kóbalt (Co) Heildarinnihald flókabundins kóbalts (Co)“
-----	-------------	--	--	---	---

c) Lið E.1.3 er breytt sem hér segir:

i) Í stað færslu 3f komi eftirfarandi:

„3f	Koparárbúður í lausn	Vatnslausn af tegund 3a og/eða 3d eða 3i	2% vatnsleysanlegur kopar Þegar tegundum 3a og 3i er blandað saman skal flókabundinn hlutinn vera a.m.k. 40% af vatnsleysanlega Cu	Skýlt er að tilgreina í tegundarheitiinu: 1) heiti ólifrænu mínusjónarinnar eða -jónanna, ef um þær er að ræða 2) heiti hvers viðurkennds klóbindils sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegum kopar, ef hann er fyrir hendi, og sem unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli eða heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegur kopar (Cu) Kopar (Cu) sem er klóbundinn með hverjum viðurkenndum klóbindli sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegum kopar og unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli Kopar (Cu) sem er flókabundinn með viðurkennda bindlinum sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli Valkvætt: Heildarinnihald kopars (Cu) sem er klóbundinn með viðurkenndum klóbindli eða klóbindlum“
-----	----------------------	--	---	---	---

ii) Í stað færslu 3h komi eftirfarandi:

„3h	Koparárbúður í sviflausn	Vara sem er unnin með því að leysa upp tegundir 3a og/eða 3b og/eða 3c og/eða 3d og/eða 3g í vatni	17% heildarkopar (Cu)	Skýlt er að tilgreina í tegundarheitiinu: 1) heiti mínusjónarinnar eða -jónanna, ef um þær er að ræða 2) heiti hvers viðurkennds klóbindils sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegum kopar, ef hann er fyrir hendi, og sem unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli	Heildarkopar (Cu) Vatnsleysanlegur kopar (Cu), ef um hann er að ræða Kopar (Cu) sem er klóbundinn með hverjum viðurkenndum klóbindli sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegum kopar og unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli“
-----	--------------------------	--	-----------------------	---	--

iii) Eftirfarandi færsla 3i bætist við:

„3i	Koparlóki	Vatnsleysanleg vara sem inniheldur kopar sem er efnafraðilega tengdur einum viðurkenndum bindli	5% af vatnsleysanlegum Cu og flókabundni hlutinn skulu vera a.m.k. 80% af vatnsleysanlega koparum	Tegundarheitið skal fela í sér heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegur kopar (Cu) Heildarinnihald flókabundins kopars (Cu)“
-----	-----------	---	---	---	--

d) Lið E.1.4 er breytt sem hér segir:

i) Í stað færslu 4c komi eftirfarandi:

„4c	Járnaburður í lausn	Vatnslausn af tegund 4a og/eda 4b eda 4d	2% vatnsleysanlegt Fe Þegar tegundum 4a og 4d er blandað saman skal flókabundni hlutinn vera a.m.k. 40% af vatnsleysanlegu Fe	Skýlt er að tilgreina í tegundarheitiinu: 1) heiti ólífrænu mínusjónarinnar eda -jónanna, ef um þær er að ræða 2) heiti hvers viðurkennds klóbindils sem klóbíndur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu járni, ef hann er fyrir hendi, og sem unnt er að auðkenna og margvænt samkvæmt Evrópustaðli edá heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt járn (Fe) Járn (Fe) sem er klóbíndið með hverjum viðurkenndum klóbindli sem klóbíndur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu járni og unnt er að auðkenna og margvænt samkvæmt Evrópustaðli Járn (Fe) sem er flókabíndið með viðurkennda bindinum sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli Valkvætt: Heildarinnihald járms (Fe) sem er klóbíndið með viðurkenndum klóbindli eda klóbíndlum“
-----	---------------------------	--	--	--	---

ii) Eftirfarandi færsla 4d bætist við:

„4d	Járnflóki	Vatnsleysanleg vara sem inniheldur járn sem er efnafræðilega tengt einum viðurkenndum bindli	5% af vatnsleysanlegu Fe og flókabundni hlutinn skulu vera a.m.k. 80% af vatnsleysanlega járniinu	Tegundarheitið skal fela í sér heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt járn (Fe) Heildarinnihald flókabundins járms (Fe)“
-----	-----------	--	---	---	---

e) Lið E.1.5 er breytt sem hér segir:

i) Í stað færslu 5e komi eftirfarandi:

„5e	Manganaburður í lausn	Vatnslausn af tegund 5a og/eda 5b eda 5g	2% vatnsleysanlegt Mn Þegar tegundum 5a og 5g er blandað saman skal flókabundni hlutinn vera a.m.k. 40% af vatnsleysanlegu Mn	Skýlt er að tilgreina í tegundarheitiinu: 1) heiti ólífrænu mínusjónarinnar eda -jónanna, ef um þær er að ræða 2) heiti hvers viðurkennds klóbindils sem klóbíndur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu mangani, ef hann er fyrir hendi, og sem unnt er að auðkenna og margvænt samkvæmt Evrópustaðli edá heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt mangan (Mn) Mangan (Mn) sem er klóbíndið með hverjum viðurkenndum klóbindli sem klóbíndur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu mangani og unnt er að auðkenna og margvænt samkvæmt Evrópustaðli Mangan (Mn) sem er flókabíndið með viðurkennda bindinum sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli Valkvætt: Heildarinnihald mangans (Mn) sem er klóbíndið með viðurkenndum klóbindli eda klóbíndlum“
-----	-----------------------------	--	--	--	---

ii) Eftirfarandi færslur 5f og 5g bætist við:

„5f“	Manganáburður í sviflausn	Vara sem er unnin með því að leysa upp tegundir 5a og/eda 5b og/eda 5c í vatni	17% heildarinnihald Mn	Skýlt er að tilgreina í tegundarheitiinu: 1) heiti mínusjónarinnar eða -jónanna, ef um þær er að ræða 2) heiti hvers viðurkennds klóbindils sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu mangani, ef hann er fyrir hendi, og sem unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli	Heildarinnihald mangans (Mn) Vatnsleysanlegt mangan (Mn), ef um það er að ræða Mangan (Mn) sem er klóbindið með hverjum viðurkenndum klóbindli sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu mangani og unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli
5g	Manganflóki	Vatnsleysanleg vara sem inniheldur mangan sem er efnafræðilega tengt einum viðurkenndum bindli	5% af vatnsleysanlegu Mn og flókabundni hlutinn skulu vera a.m.k. 80% af vatnsleysanlega manganiinu	Tegundarheitið skal fela í sér heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt mangan (Mn) Heildarinnihald flókabundins mangans (Mn)

f) Lið E.1.7 er breytt sem hér segir:

i) Í stað færslu 7e komi eftirfarandi:

„7e“	Sinkáburður í lausn	Vatnslausn af tegund 7a og/eda 7b eða 7g	2% vatnsleysanlegt Zn Þegar tegundum 7a og 7g er blandað saman skal flókabundni hlutinn vera a.m.k. 40% af vatnsleysanlegu Zn	Skýlt er að tilgreina í tegundarheitiinu: 1) heiti ólífrænu mínusjónarinnar eða -jónanna, ef um þær er að ræða 2) heiti hvers viðurkennds klóbindils sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu sinki, ef hann er fyrir hendi, og sem unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli eða heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt sink (Zn) Sink (Zn) sem er klóbindið með hverjum viðurkenndum klóbindli sem klóbindur a.m.k. 1% af vatnsleysanlegu sinki og unnt er að auðkenna og magngreina samkvæmt Evrópustaðli Sink (Zn) sem er flókabundið með viðurkennda bindlinum sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli Valkvætt: Heildarinnihald sinks (Zn) sem er klóbindið með viðurkenndum klóbindli eða klóbindlum“
------	------------------------	--	--	--	--

ii) Eftirfarandi færsla 7g bætist við:

„7g“	Sinkflóki	Vatnsleysanleg vara sem inniheldur sink sem er efnafræðilega tengt einum viðurkenndum bindli	5% af vatnsleysanlegu sinki og flókabundni hlutinn skulu vera a.m.k. 80% af vatnsleysanlega sinkinu	Tegundarheitið skal fela í sér heiti viðurkennda bindilsins sem hægt er að auðkenna samkvæmt Evrópustaðli	Vatnsleysanlegt sink (Zn) Heildarinnihald flókabundins sinks (Zn)“
------	-----------	--	---	---	---

2) Í stað töflu E.2.4 í lið E.2 komi eftirfarandi:

Nr.	Tegundarheiti	Upplýsingar um framleiðsluáðferð og grunnkröfur	Lágmarksinnihald næringarefna (hundraðshluti miðað við þyngd) Upplýsingar um hvernig næringarefni skuli gefin upp Aðrar kröfur	Aðrar upplýsingar sem tengjast tegundarheiti	Næringarefnainnihald sem skylt er að gefa upp Form og leysni snefilefna Aðrar viðmiðanir
1	2	3	4	5	6
1	Blanda snefilefna	Vara sem er unnin með blöndun tveggja eða fleiri áburðartegunda í lið E.1 eða með því að leysa upp tvær eða fleiri áburðartegundir í lið E.1 í vatni	1) 5% af heildarinnihaldi þegar um er að ræða blöndu í föstu formi eða 2) 2% af heildarinnihaldi þegar um er að ræða blöndu í fljótandi formi Sérhvert snefilefni samkvæmt lið E.2.1	Heiti hvers snefilefnis og efnatákn þess í stafrófsröð eftir efnatáknum og þar á eftir heiti mójónar eða -jóna þess strax á eftir tegundarheitinu.	Heildarinnihald hvers snefilefnis, gefið upp sem hundraðshluti af áburðinum miðað við massa, nema þegar snefilefni er algerlega vatnsleysanlegt. Vatnsleysanlegt innihald hvers snefilefnis, gefið upp sem hundraðshluti af áburðinum miðað við massa, þegar leysanlegt innihald er a.m.k. helmingur heildarinnihaldsins. Ef snefilefni er algerlega vatnsleysanlegt skal einungis gefa upp vatnsleysanlegt innihald. Ef snefilefni er efnaræðilega tengt lífrænni sameind skal gefa upp innihald snefilefnisins í áburðinum strax á eftir vatnsleysanlega innihaldinu sem hundraðshluta miðað við massa og þar á eftir annaðhvort hugtakanna „klóbundinn með“ eða „flókatengdur með“, ásamt heiti hvers víðurkennds klóbundils/bindla eða bindils/bindla eins og sett er fram í lið E.3. Heimilt er að nota upphafsstafi lífrænu sameindarinnar í stað heitis hennar. Eftirfarandi ráðlegging skal koma fram undir lögboðnu og valkvæðu yfirlýsingunum: „Aðeins til notkunar þar sem víðurkennd þörf er fyrir hendi. Notið ekki stærri skammta en við á.“

3) Í stað liðar E.3.1 komi eftirfarandi:

„E.3.1 Klóbindlar(1)

Sýrur, eða natríum-, kalíum eða ammóníumsölt af:

Nr.	Heiti	Annað heiti	Efnaformúla	CAS-númer sýrunnar (1)
1	etýlendíamíntetraedíksýru	EDTA	C10H16O8N2	60-00-4
2	2-hýdroxýetýletýlendíamíntríedíksýru	HEEDTA	C10H18O7N2	150-39-0
3	dietýlentríamínþentaedíksýru	DTPA	C14H23O10N3	67-43-6
4	etýlendíamín- N,N'-dí((ortó-hýdroxýfenýl)edíksýru)	(o,o) EDDHA	C18H20O6N2	1170-02-1
5	etýlendíamín- N-((ortó-hýdroxýfenýl)edíksýru)- N'-((para-hýdroxýfenýl)edíksýru)	(o,p) EDDHA	C18H20O6N2	475475-49-1
6	etýlendíamín-N,N'-dí((ortó-hýdroxý- metýlfenýl)edíksýru)	(o,o) EDDHMA	C20H24O6N2	641632-90-8
7	etýlendíamín- N-((ortó-hýdroxý- metýlfenýl)edíksýru)- N'-((para-hýdroxý- metýlfenýl)edíksýru)	(o,p) EDDHMA	C20H24O6N2	641633-41-2
8	etýlendíamín- N,N'-dí((5-karboxý-2- hýdroxýfenýl)edíksýru)	EDDCHA	C20H20O10N2	85120-53-2
9	etýlendíamín-N,N'-dí-(2-hýdroxý-5- súlfófenýl)edíksýru) og þéttingarafurðir hennar	EDDHSA	C18H20O12N2 S2 + n* (C12H14O8N2 S)	57368-07-7 og 642045-40-7
10	Íminódírafsýra	IDHA	C8H11O8N	131669-35-7
11	N,N'-dí(2-hýdroxýbensýl)etýlendíamín-N,N'- edíksýra	HBED	C20H24N2O6	35998-29-9 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Eingöngu til fróðleiks.⁽¹⁾ Klóbindlarnir skulu auðkenndir og magngreindir samkvæmt Evrópustöðlum sem taka til fyrrgreindra klóbindla.

4) Í stað liðar E.3.2 komi eftirfarandi:

„E.3.2 Bindlar

Eftirfarandi bindla er aðeins heimilt að nota í vörur sem nota á til áburðarvökvunar/eða sem blaðáburð, að undanskildu Zn-lignósúlfónati, Fe-lignósúlfónati, Cu-lignósúlfónati og Mn-lignósúlfónati sem hægt er að bera beint á jörðina.

Sýrur, eða natríum-, kalíum eða ammóníumsölt af:

Nr.	Heiti	Annað heiti	Efnaformúla	CAS-númer sýrunnar (1)
1	Lignósúlfónsýra	LS	Efnaformúla ekki fáanleg	8062-15-5 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Eingöngu til fróðleiks.⁽¹⁾ Bindlarnir skulu auðkenndir samkvæmt Evrópustöðlum sem taka til fyrrgreindra bindla:

5) Í lið F.1 bætist eftirfarandi færslur við:

„2	Vara sem inniheldur dísyndíamíð (DCD) og 1,2,4-tríasól (TZ) EC# EINECS nr. 207-312-8 EC# EINECS nr. 206-022-9	Lágmark 2,0 Hámark 4,0		Hlutfall í blöndu 10:1 (DCD:TZ)
3	Vara sem inniheldur 1,2,4-tríasól (TZ) og 3-metýlpýrasól (MP) EC# EINECS nr. 206-022-9 EC# EINECS nr. 215-925-7	Lágmark 0,2 Hámark 1,0		Hlutfall í blöndu 2:1 (TZ:MP)“

6) Í lið F.2 bætist eftirfarandi færsla við:

„2	N-(2-nítrófenýl)fosfórtíamíð (2-NPT) EC# EINECS nr. 477-690-9	Lágmark 0,04 Hámark 0,15“		
----	--	------------------------------	--	--

II. VIÐAUKI

Ákvæðum B-liðar IV. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2003/2003 er breytt sem hér segir:

- 1) Í stað aðferða 3.1.1–3.1.4 komi eftirfarandi:

„Aðferð 3.1.1

Útdráttur á fosfór sem leysist upp í ólífrænum sýrum

EN 15956: *Áburður — Útdráttur á fosfór sem leysist upp í ólífrænum sýrum*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.

Aðferð 3.1.2

Útdráttur á fosfór sem leysist upp í 2% maurasýru

EN 15919: *Áburður — Útdráttur á fosfór sem leysist upp í 2% maurasýru*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 3.1.3

Útdráttur á fosfór sem leysist upp í 2% sítrónusýru

EN 15920: *Áburður — Útdráttur á fosfór sem leysist upp í 2% sítrónusýru*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 3.1.4

Útdráttur á fosfór sem leysist upp í hlutlausu ammóníumsítrati

EN 15957: *Áburður — Útdráttur á fosfór sem leysist upp í hlutlausu ammóníumsítrati*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.“

- 2) Í stað aðferða 3.1.5.1–3.1.5.3 komi eftirfarandi:

„Aðferð 3.1.5.1

Útdráttur á leysanlegum fosfór með aðferð Petermanns við 65 °C

EN 15921: *Áburður — Útdráttur á fosfór með aðferð Petermanns við 65° C*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 3.1.5.2

Útdráttur á leysanlegum fosfór með aðferð Petermanns við stofuhita

EN 15922: *Áburður — Útdráttur á fosfór með aðferð Petermanns við stofuhita*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 3.1.5.3

Útdráttur á fosfór, sem leysist upp í basísku ammóníumsítrati, með aðferð Joulies

EN 15923: *Áburður — Útdráttur á fosfór, sem leysist upp í basísku ammóníumsítrati, með aðferð Joulies*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.“

- 3) Í stað aðferðar 3.1.6 komi eftirfarandi:

„Aðferð 3.1.6

Útdráttur á vatnsleysanlegum fosfór

EN 15958: *Áburður — Útdráttur á vatnsleysanlegum fosfór*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.“

- 4) Í stað aðferðar 3.2 komi eftirfarandi:

„Aðferð 3.2

Ákvörðun á útdregnum fosfór

EN 15959: *Áburður – Ákvörðun á útdregnum fosfór*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.“

- 5) Í stað aðferða 7.1 og 7.2 komi eftirfarandi:

„Aðferð 7.1

Ákvörðun á mólunarfínleika (þurr aðferð)

EN 15928: *Áburður – Ákvörðun á mólunarfínleika (þurr aðferð)*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 7.2

Ákvörðun á mólunarfínleika linra, náttúrulegra fosfata

EN 15924: *Áburður — Ákvörðun á mólunarfínleika linra, náttúrulegra fosfata*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.“

- 6) Í stað aðferða 8.1–8.5 komi eftirfarandi:

„Aðferð 8.1

Útdráttur á öllu kalsíum, magnesíum og natríum og öllum brennisteini í formi sulfata

EN 15960: *Áburður – Útdráttur á öllu kalsíum, magnesíum og natríum og öllum brennisteini í formi sulfata*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 8.2

Útdráttur á öllum brennisteini í mismunandi formum

EN 15925: *Áburður — Útdráttur á öllum brennisteini á mismunandi formum*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 8.3

Útdráttur vatnsleysanlegs kalsíums, magnesíums, natríums og brennisteins (í formi sulfata)

EN 15961: *Áburður – Útdráttur vatnsleysanlegs kalsíums, magnesíums, natríums og brennisteins (í formi sulfata)*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 8.4

Útdráttur á vatnsleysanlegum brennisteini ef brennisteinninn er í mismunandi formum

EN 15926: *Áburður – Útdráttur á vatnsleysanlegum brennisteini ef brennisteinninn er í mismunandi formum*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.

Aðferð 8.5

Útdráttur og ákvörðun á brennisteini í formi frumefnis

EN 16032: *Áburður — Útdráttur og ákvörðun á brennisteini í formi frumefnis*

Þessi greiningaraðferð hefur ekki verið hringprófuð.“

- 7) Eftirfarandi aðferð 8.11 bætist við:

„Aðferð 8.11

Ákvörðun á kalsíum og formati í kalsíumformati

EN 15909: *Áburður – Ákvörðun á kalsíum og formati í kalsíumáburði til notkunar á lauf*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.“

- 8) Í stað aðferðar 11.3 komi eftirfarandi:

„Aðferð 11.3

Ákvörðun á járni sem er klóbundið með o,o-EDDHA, o,o-EDDHMA og HBED

EN 13368-2: *Áburður – Ákvörðun á klóbindlum í áburði með litskiljun. 2. hluti: Ákvörðun á Fe, sem er klóbundið með o,o-EDDHA, o,o-EDDHMA og HBED, með jónaparslitskiljun*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.“

- 9) Eftirfarandi aðferðir 11.6, 11.7 og 11.8 bætist við:

„Aðferð 11.6

Ákvörðun á IDHA

EN 15950: *Áburður – Ákvörðun á N-(1,2-díkarboxýetyl)-D,L-asparssýru (iminódírafýru, IDHA) með háþrýstivökvaskiljun*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.

Aðferð 11.7

Ákvörðun á lignósúlfónötum

EN 16109: *Áburður – Ákvörðun á flókabundnum snefilefnajónum í áburði – greining lignósúlfónata*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.

Aðferð 11.8

Ákvörðun á innihaldi flókabundinna snefilefna og flókabundnum hluta snefilefna

EN 15962: *Áburður – Ákvörðun á innihaldi flókabundinna snefilefna og flókabundnum hluta snefilefna*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.“

- 10) Eftirfarandi aðferðir 12.3, 12.4 og 12.5 bætist við:

„Aðferð 12.3

Ákvörðun á 3-metýlpýrasóli:

EN 15905: *Áburður – Ákvörðun á 3-metýlpýrasóli (MP) með háþrýstivökvaskiljun*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.

Aðferð 12.4

Ákvörðun á TZ

EN 16024: *Áburður – Ákvörðun á 1H,1,2,4-tríasóli í þvagefni og áburði sem inniheldur þvagefni – aðferð með háþrýstivökvaskiljun*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.

Aðferð 12.5

Ákvörðun á 2-NPT

EN 16075: *Áburður – Ákvörðun á N-(2-nítrófenýl)fosfórtíamíði (2-NPT) í þvagefni og áburði sem inniheldur þvagefni – aðferð með háþrýstivökvaskiljun*

Þessi greiningaraðferð hefur verið hringprófuð.“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 531/2012 frá

2012/EES/67/52

13. júní 2012

um reiki á almennum farsímanetum innan Bandalagsins (*)

(endurútgefin)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópuandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 717/2007 frá 27. júní 2007 um reiki á almennum farsímanetum innan Bandalagsins ⁽³⁾ hefur verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽⁴⁾. Þar sem um frekari breytingar verður að ræða er rétt að endurútgefa hana til gölgvunar.

2) Markmiðið um að draga úr muninum á landsbundnum gjaldskrá og reikigjaldskrá, sem er hluti af ramma framkvæmdastjórnarinnar um setningu viðmiðana fyrir 2011-2015, stutt af nefnd háttsettra embættismanna 2010 í nóvember 2009 og hluti af orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar undir yfirskriftinni „Stafræn áætlun fyrir Evrópu“, skal einnig vera markmið þessarar reglugerðar. Fyrirhuguð aðskilin sala á reikijónustu og landsbundinni þjónustu ætti að auka samkeppni og lækka þannig verð til viðskiptavina og mynda innri markað fyrir reikijónustu í Sambandinu þar sem ekki er umtalsverður mismunur á landsbundnum gjaldskrá

og reikigjaldskrá. Reikijónusta innan Sambandsins getur örvað þróun innri fjarskiptamarkaðar innan Sambandsins.

3) Ekki er hægt að segja að innri fjarskiptamarkaður sé til á meðan umtalsverður verðmunur er á milli landsbundins verðs og reikiverðs. Því ætti endanlegt markmið að vera að afnema muninn á landsbundnum gjöldum og reikigjöldum og koma þannig á fót innri markaði fyrir farsímafjarskipti.

4) Hið háa verð sem notendur almennra farsímaneta, s.s. námsmenn, ferðamenn í viðskiptaerindum og ferðamenn þurfa að greiða fyrir talsíma-, smáskilaboða- og gagnþjónustu í reiki er hindrun þegar þeir nota farsamskiptatæki sín á ferðalögum erlendis innan Sambandsins og er landsbundnum stjórnvöldum áhyggjuefni, sem og neytendum og stofnunum Sambandsins, og er umtalsverð hindrun á innri markaðinum. Hin óhóflegu smásölugjöld eru afleiðing hárra heildsölgjalda sem erlendir rekstraraðili hýsinetsins og einnig, í mörgum tilvikum, afleiðing hárrar smásöluálagningar sem rekstraraðili nets viðskiptavinarins leggur á. Vegna skorts á samkeppni, skilar lækun heildsölgjalda sér oft ekki til viðskiptavinarins sem kaupir í smásölu. Þó svo að sumir rekstraraðilar hafi nýlega kynnt gjaldskrárkerfi, þar sem viðskiptavinum eru boðin hagstæðari skilyrði og eitthvað lægra verð, eru enn vísbendingar um að tengsl milli kostnaðar og verðs séu langt frá því að halda velli á markaði þar sem samkeppni ríkir.

5) Há reikigjöld skapa hindrun fyrir viðleitni Sambandsins til að þróast yfir í þekkingarhagkerfi og að koma á innri markaði með 500 milljón neytendum. Gagnaflutningar með farsamskiptatækjum eru auðveldaðir með því að úthluta fullnægjandi fjarskiptatíðnirófi þannig að neytendur og fyrirtæki geti notað talsíma-, smáskilaboða- og gagnþjónustu hvar sem er í Sambandinu. Með því að kveða á um tímanlega úthlutun fullnægjandi og viðeigandi tíðnirófs til að styðja stefnumið Sambandsins og uppfylla vaxandi þörf fyrir þráðlausa gagnaflutninga á sem bestan hátt, mun stefnuáætlun til margra ára varðandi fjarskiptatíðniróf sem komið er á með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 243/2012/ESB ⁽⁵⁾ greiða leiðina fyrir þróun sem gerir Sambandinu kleift að taka hnattræna forustu í hraða, hreyfanleika, umfangi og flutningsgetu háhraðatenginga, auðvelda nýjum viðskiptalíkönum og tækni að koma fram, og stuðla þannig að því að draga úr formgerðarvanda í heildsölu á reikijónustu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 172, 30.6.2012, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 173/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptapjónusta) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 24, 28.1.2012, bls. 131.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 10. maí 2012 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 30. maí 2012.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 171, 29.6.2007, bls. 32.

⁽⁴⁾ Sjá I. viðauka.

⁽⁵⁾ Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 243/2012/ESB frá 14. mars 2012 um að koma á stefnuáætlun til margra ára varðandi fjarskiptatíðniróf (Stjtið. ESB L81, 21.3.2012, bls. 7).

- 6) Hin útbreidda notkun farsamskiptatækja með Nettengingu þýðir að gagnareiki hefur mikla efnahagslega þýðingu. Þetta er mikilvæg viðmiðun fyrir notendur og þá sem bjóða fram hugbúnað og efni. Til að örva þróun þessa markaðar skulu gjöld fyrir gagnaflutninga ekki hamlar vexti.
- 7) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar með fyrisögninni „Um bráðabirgðaskýrslu um stöðu þróunar á reikipjónustu innan Evrópusambandsins“ var bent á að tækniþróun og/eða valkostir við reikipjónustu, eins og tiltækileiki talsímapjónustu á Netinu (VoIP) eða þráðlaus netaðgangur (WiFi), geti gert innri markaðinn með reikipjónustu í Sambandinu samkeppnishæfari. Þó að landsbundin notkun þessara valkosta, einkum talsímapjónustu á netinu, hafi aukist við innlenda notkun er engin umtalsverð þróun á notkun þeirra í reiki.
- 8) Í ljósi örrar þróunar á gagnaflutningum með farsamskiptatækjum og vaxandi fjölda viðskiptavina sem nota talsíma-, smáskilaboða- og gagnaþjónustu í reiki erlendis er þörf á að auka þrýsting af völdum samkeppni til að þróa ný viðskiptalíkön og tækni. Verðstýring reikigjalda skal hönnuð þannig að hún letji ekki til samkeppni í lægri verðflokkum.
- 9) Sköpun evrópsks félags-, mennta-, menningar- og atvinnusvæðis, sem byggist á hreyfanleika einstaklinga og stafrænna gagna, ætti að greiða fyrir samskiptum milli fólks til að byggja upp raunverulega „Evrópu fyrir borgarana“.
- 10) Markmiðið með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/19/EB frá 7. mars 2002 um aðgang að rafrænum fjarskiptanetum og samtengingu þeirra og tilheyrandi aðstöðu (tilskipun um aðgang) ⁽¹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/20/EB frá 7. mars 2002 um heimild fyrir rafrænum fjarskiptanetum og -þjónustu (heimildartilskipun) ⁽²⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB frá 7. mars 2002 um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (rammatilskipun) ⁽³⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/22/EB frá 7. mars 2002 um alþjónustu og réttindi notenda að því er varðar rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (tilskipun um alþjónustu) ⁽⁴⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) ⁽⁵⁾ (hér á eftir nefndar „regluramminn frá 2002 um rafræn fjarskipti“) er að skapa innri markað fyrir rafræn fjarskipti innan Sambandsins en tryggja um leið öfluga neytendavernd samfara aukinni samkeppni.
- 11) Reglugerð (EB) nr. 717/2007 er ekki sjálfstæð ráðstöfun heldur til fyllingar og styður, að því er varðar reiki innan Sambandsins, reglurnar sem kveðið var á um í reglurammanum um rafræn fjarskipti frá 2002. Sá regluramma hefur ekki veitt landsbundnum stjórnvöldum nægileg úrræði til að grípa til skilvirkra og afgerandi aðgerða, með tilliti til verðlagningar á reikipjónustu innan Sambandsins, og hefur því ekki tryggt snurðulausa starfsemi innri markaðarins fyrir reikipjónustu. Reglugerð (EB) nr. 717/2007 var viðeigandi leið til að bæta úr þessu ástandi.
- 12) Regluramminn um rafræn fjarskipti frá 2002 byggist á þeirri meginreglu að eftirlitskyldurnar, sem lagðar eru á fyrir fram, skuli einungis lagðar á ef ekki er um virka samkeppni að ræða, þar sem kveðið er á um ferli sem felur í sér reglubundna markaðsgreiningu og endurskoðun skyldna af hálfu landsbundinna stjórnvalda, sem leiðir til þess að lagðar eru skyldur fyrir fram á rekstraraðila sem teljast hafa verulegan markaðsstyrk. Til þáttanna í þessu ferli telst skilgreining á viðkomandi mörkuðum í samræmi við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar um viðkomandi markaði fyrir vörur og þjónustu á sviði rafrænna fjarskipta sem til álita kemur að lagðar verði á skyldur fyrir fram í samræmi við tilskipun 2002/21/EB ⁽⁶⁾ (hér á eftir nefnd tilmælin), greining á mörkuðum, sem eru skilgreindir í samræmi við viðmiðunarreglur framkvæmdastjórnarinnar um markaðsgreiningu, og mat á verulegum markaðsstyrk samkvæmt regluramma Sambandsins um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu ⁽⁷⁾, tilnefning rekstraraðila með verulegan markaðsstyrk og fyrirframálagningu skyldna á rekstraraðila sem tilnefndir eru sem slíkir.
- 13) Í tilmælunum er landsbundinn heildsölumarkaður fyrir alþjóðlegt reiki á almennum farsímanetum tilgreindur sem markaður þar sem reglusetning sem á sér stað fyrir fram kemur til álita. Hins vegar hefur vinnan sem landsbundin stjórnvöld, bæði á eigin vegum og innan evrópsks hóps eftirlitsaðila (ERG) og arftaka hans evrópsks hóps eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta (BEREC) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1211/2009 ⁽⁸⁾, hafa innt af hendi við að greina landsbundna heildsölumarkaði fyrir alþjóðlegt reiki leitt í ljós að það hefur ekki enn verið mögulegt fyrir landsbundið stjórnvald að taka með skilvirkum hætti á hinum háu heildsölugjöldum fyrir reiki innan Sambandsins þar sem erfitt er að bera kennsl á þau fyrirtæki sem hafa verulegan markaðsstyrk í ljósi þeirra sérstöku aðstæðna sem ríkja varðandi alþjóðlegt reiki, þ.m.t. að þjónustan er í eðli sínu yfir landamæri. Í kjölfar gildistöku reglugerðar (EB) nr. 717/2007 var reikimarkaðurinn dreginn til baka úr endurskoðuðum tilmælum ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 114, 8.5.2003, bls. 45.

⁽²⁾ Stjóð. EB C 165, 11.7.2002, bls. 6.

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1211/2009 frá 25. nóvember 2009 um að koma á fót evrópskum hópi eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta (BEREC) og skrifstofu (Stjóð. ESB L 337, 18.12.2009, bls. 1)

⁽⁴⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 17. desember 2007 um viðkomandi markaði fyrir vörur og þjónustu á sviði rafrænna fjarskipta sem til álita kemur að lagðar verði á skyldur fyrirfram í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/21/EB um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (Stjóð. ESB L 344, 28.12.2007, bls. 65).

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 7.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 33.

⁽⁴⁾ Stjóð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 51.

⁽⁵⁾ Stjóð. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37.

- 14) Auk þess geta landsbundnu stjórnvöldin, sem bera ábyrgð á því að standa vörð um og stuðla að hagsmunum viðskiptavina sem nýta sér farsímaþjónustu og búa að öllu jöfnu á yfirráðasvæði þeirra, ekki stjórnað hegðun rekstraraðila heimsóttá netsins sem eru staðsettir í öðrum aðildarríkjum og sem viðskiptavinirnir treysta á þegar þeir nota alþjóðlega reikiþjónustu. Þessi hindrun gæti einnig dregið úr áhrifum ráðstafananna, sem aðildarríkin grípa til á grundvelli sérstaks valds þeirra til að samþykkja reglur um neytendavernd.
- 15) Í samræmi við það er þrýst á að aðildarríkin grípi til ráðstafana til að bregðast við háum gjöldum á alþjóðlegu reiki en það fyrirkomulag sem landsbundin stjórnvöld geta notað til að grípa inn í fyrir fram með reglusetningu, sem kveðið var á um í reglurammanum frá 2002 um rafræn fjarskipti, hefur ekki reynst fullnægjandi til að gera þessum yfirvöldum kleift að bregðast við með afgerandi hætti í þágu neytenda á þessu sértæka sviði.
- 16) Í ályktun Evrópuþingsins um reglusetningu og markaði á sviði rafrænna fjarskipta í Evrópu⁽¹⁾ var þess enn fremur farið á leit við framkvæmdastjórnina að hún þróaði ný framtaksverkefni til að draga úr miklum kostnaði við farsímaumferð yfir landamæri en á fundi leiðtogaráðsins 23. og 24. mars 2006 var komist að þeirri niðurstöðu að hnitmiðuð, skilvirk og samþætt stefna að því er varðar upplýsinga- og fjarskiptatækni, bæði á vettvangi Sambandsins og innlendum vettvangi, sé mikilvæg til að ná fram markmiðum um hagvöxt og framleiðni og þar var einnig bent á mikilvægi þess fyrir samkeppnishæfni að lækka reikigjöld.
- 17) Reglurammanum um rafræn fjarskipti frá 2002 var, á grundvelli álitaefna sem voru sýnileg á þeim tíma, ætlað að ryðja úr vegi öllum viðskiptahindrunum milli aðildarríkjanna á því sviði sem verið var að samræma, m.a. ráðstafanir sem hafa áhrif á reikigjöld. Þetta skal þó ekki koma í veg fyrir að samþykktar verði samræmdar reglur, sem eru samstíga öðrum álitaefnum, í því skyni að koma auga á skilvirkustu leiðirnar til að auka samkeppni á innri markaðinum fyrir reikiþjónustu og ná fram öflugri neytendavernd.
- 18) Því skal í þessari reglugerð gera ráð fyrir frávikum frá þeim reglum sem annars gilda samkvæmt reglurammanum um rafræn fjarskipti frá 2002, einkum ramma-tilskipuninni, þ.e. að verð fyrir boðna þjónustu skuli ákvarðað með viðskiptasamningi þegar sterk markaðsstaða er ekki fyrir hendi og gera þannig kleift að innleiða frekari lögboðnar skyldur sem endurspeglar sérstök einkenni reikiþjónustu innan Sambandsins.
- 19) Smásölu- og heilðsölumarkaðurinn með reiki búa yfir einstökum eiginleikum sem réttlæta sérstakar ráðstafanir sem ganga lengra en þær aðferðir sem eru annars í boði samkvæmt reglurammanum um rafræn fjarskipti frá 2002.
- 20) Beita skal sameiginlegri, samræmdri aðferð til að tryggja að notendur almennra farsímaneta á ferðalagi innan Sambandsins borgi ekki óhóflegt verð fyrir reikiþjónustu innan Sambandsins og auka þannig samkeppni varðandi reikiþjónustu á milli veitenda reikiþjónustu og ná fram öflugri neytendavernd og hvatningu til nýsköpunar og vals neytenda. Í ljósi þess að þjónustan, sem um ræðir, er eðli málsins samkvæmt, veitt yfir landamæri er þörf á slíkri sameiginlegri aðferð til að veitendur reikiþjónustu geti starfað innan eins samfellds regluramma sem byggist á viðmiðunum sem settar eru með hlutlægum hætti.
- 21) Reglugerð (EB) nr. 717/2007 mun falla úr gildi þann 30. júní 2012. Áður en hún féll úr gildi lét framkvæmdastjórnin fara fram endurskoðun í samræmi við 11. gr. hennar, til að meta hvort markmiðum þeirrar reglugerðar hafi verið náð og til að endurskoða þróun heilðsölu- og smásölugjalda fyrir að veita reikiviðskiptavinum talsíma-, smáskilaboða- og gagnafjarskiptaþjónustu. Í skýrslu hennar til Evrópuþingsins og ráðsins frá 6. júlí 2011 um niðurstöðu endurskoðunar á framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 717/2007, komst framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að rétt væri að framlengja gildistíma reglugerðar (EB) nr. 717/2007 fram yfir 30. júní 2012.
- 22) Gögn um verðþróun á reikiþjónustu fyrir talsímaþjónustu, smáskilaboð og gagnaflutninga innan Sambandsins frá því að reglugerð (EB) nr. 717/2007 öðlaðist gildi, þ.m.t. einkum þau sem landsbundin stjórnvöld hafa tekið saman og tilkynnt ársfjórðungslega í gegnum evrópskan hóp eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta, gefa ekki til kynna að samkeppnin í smásölu eða heilðsölu hafi þróast með réttu og verði sjálfbær frá og með júní 2012 ef engar stjórnvaldsráðstafanir koma til. Slík gögn benda til að smásölu- og heilðsöluverð á reiki séu enn mun hærri en landsbundin verð og leiti áfram upp að mörkunum sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 717/2007 eða nálægt þeim en undir þeim mörkum er aðeins takmörkuð samkeppni.
- 23) Þegar verndarreglurnar, sem gilda um reikiþjónustu í smásölu eða heilðsölu innan Sambandsins, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 717/2007, falla úr gildi 30. júní 2012, eykst því umtalsvert hættan á því að skorturinn á samkeppnisþrýstingi á innri markaðinum fyrir reikiþjónustu og hvati veitenda reikiþjónustu til að hámarka tekjur sínar af reikiþjónustu leiði til þess að verð á reiki innan Sambandsins, í smásölu jafnt sem heilðsölu, endurspegli ekki kostnaðinn að baki því að veita þjónustuna og stofni því markmiðum þeirrar reglu-

(¹) Stjóð. ESB C 285 E, 22.11.2006, bls. 143.

gerðar í hættu. Íhlutun með reglusetningu á markaði fyrir reikipjónustu skal því framlengd fram yfir 30. júní 2012 til að tryggja snurðulausa starfsemi innri markaðarins með því að gera samkeppni kleift að þróast, en um leið ábyrgjast að neytendur geti áfram verið öruggir um að verða ekki látnir borga óhóflegt verð, miðað við samkeppnishæf verð í hverju ríki fyrir sig.

- 24) Landsbundin stjórnvöld skulu styðja við stefnumarkmiðin sem mælt er fyrir um í 8. gr. rammatilskipunarinnar varðandi möguleika endanlegra notenda á að fá aðgang að og dreifa upplýsingum eða keyra hugbúnað og þjónustu að eigin vali.

- 25) Til þess að gera þróun á skilvirkari, samþættari og samkeppnishæfari markaði fyrir reikipjónustu mögulega skulu ekki vera neinar takmarkanir sem hindra fyrirtæki í því að semja með skilvirkum hætti um heildsöluaðgang í þeim tilgangi að veita reikipjónustu. Fjarlægja skal hindranir fyrir aðgangi að reikipjónustu í heildsölu vegna mismunandi samningsstöðu og eignarhalds fyrirtækja á grunnvirkjum. Rekstraraðilar sýndarfarsímaneta (MVNO) og endurseljendur farsímafjarskiptapjónustu án eigin netgrunnvirkja veita yfirleitt reikipjónustu á grundvelli viðskiptasamninga um heildsölu á reiki við rekstraraðila hýsifarsímanets í sama aðildarríki. Viðskiptaviðræður geta hins vegar ekki gefið næga framlegð fyrir rekstraraðila sýndarfarsímaneta og endurseljendur til að örva samkeppni með lægri verðlagningu. Með því að fjarlægja þessar hindranir og jafna samningsstöðu rekstraraðila sýndarfarsímaneta/endurseljenda og rekstraraðila farsímaneta með aðgangsskyldum og þaki á heildsöluverð ætti þróun á annarri, framsækinni reikipjónustu og tilboðum innan Sambandsins fyrir viðskiptavinum að vera auðveldari. Reglur reglurammans frá 2002 um rafræn fjarskipti, einkum rammatilskipunin og tilskipunin um aðgang, heimila ekki að tekið sé á þessu vandamáli með því að leggja skyldur á rekstraraðila með verulegan markaðsstyrk.

- 26) Því þarf að taka upp reglur sem mæla fyrir um skyldu til að uppfylla sanngjarnar óskir um heildsöluaðgang að almennum farsímanetum í þeim tilgangi að veita reikipjónustu. Slíkur aðgangur skal vera í samræmi við þarfir þess sem óskar eftir aðgangi. Aðgangi skal aðeins hafnað á grundvelli hlutlægra viðmiðana, eins og þess að vera framkvæmanlegur í tæknilegu tilliti, eða þeirri nauðsyn að viðhalda heildstæði netsins. Ef aðgangi er hafnað getur sá málsmæðferð til lausnar deilumála í samræmi við málsmæðferð sem sett er fram í þessari reglugerð. Til þess að tryggja jöfn samkeppniskeyrði, skal veita heildsöluaðgang að því er varðar veitingu á reikipjónustu í samræmi við lögboðnar skyldur sem

mælt er fyrir um í þessari reglugerð sem gilda í heildsölu og skal taka tillit til mismunandi kostnaðarþátta sem nauðsynlegir eru við veitingu þessa aðgangs. Samræmd aðferð sem felur í sér reglusetningu um heildsöluaðgang að veitingu reikipjónustu skal stuðla að því að forðast röskun á milli aðildarríkjanna. Evrópskur hópur eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta (BEREC-hópurinn) í samstarfi við framkvæmdastjórnina og í samvinnu við viðkomandi hagsmunaaðila, skal gefa út leiðbeiningar um heildsöluaðgang að því er varðar veitingu reikipjónustu.

- 27) Skyldur um heildsöluaðgang að reiki skulu taka til veitingar beinnar reikipjónusta í heildsölu sem og reikipjónustu í heildsölu til endursölu af þriðja aðila. Skyldur um heildsöluaðgang að reiki skulu einnig ná yfir skyldur rekstraraðila farsímaneta til að gera rekstraraðilum sýndarfarsímaneta og endurseljendum kleift að kaupa heildsölureikipjónustu sem reglurnar eru settar um frá heildsölusöfnum sem bjóða upp á einn aðgangsstað og staðlaðan vettvang fyrir reikisamninga í öllu Sambandinu. Til að tryggja að rekstraraðilar veiti veitendum reikipjónustu aðgang að allri aðstöðu sem nauðsynleg er fyrir beinan heildsöluaðgang að reiki og heildsöluaðgang að reiki til endursölu innan hæfilegs tíma skal birta viðmiðunartilboð sem inniheldur staðalskilyrði fyrir beinum heildsöluaðgangi að reikipjónustu og heildsöluaðgangi að reikipjónustu til endursölu. Birting viðmiðunartilboðs skal ekki koma í veg fyrir viðskiptaviðræður á milli umsækjanda um aðgang og veitanda aðgangs um verð á endanlegum heildsölusamningi eða viðbættari aðgangspjónustu í heildsölu sem gengur lengra en nauðsynlegt er fyrir beinan heildsöluaðgang að reiki og heildsöluaðgang að reiki til endursölu.

- 28) Skyldur um heildsöluaðgang að reiki skulu ná yfir aðgang að öllum þáttum sem nauðsynlegir eru svo unnt sé að veita reikipjónustu, svo sem: neteiningum og tengdri aðstöðu, viðkomandi hugbúnaðarkerfum, þ.m.t. rekstrarstuðningskerfi, upplýsingakerfi og gagnagrunnar fyrir forpantanir, afhendingar, pantanir, beiðnir um viðhald og viðgerðir og reikningagerð, eða kerfi sem bjóða jafngilda virkni, farsímanet og sýndarfarsímanet.

- 29) Ef umsækjendur um heildsöluaðgang að reiki í endursölu óska eftir aðgangi að aðstöðu eða þjónustu umfram það sem nauðsynlegt er til að veita reikipjónustu í smásölu, mega rekstraraðilar farsímaneta innheimta sanngjörn gjöld fyrir þessa aðstöðu eða þjónustu. Þessi umframaðstaða eða -þjónusta getur meðal annars verið virðisaukandi þjónusta, viðbótarhugbúnaður og upplýsingakerfi eða fyrirkomulag við reikningagerð.

- 30) Farsímafjarskiptþjónusta er seld í pökkum sem innihalda bæði landsbundna þjónustu og reikþjónustu sem takmarkar val viðskiptavina á reikþjónustu. Slikir pakkar draga úr gagnsæi varðandi reikþjónustu þar sem erfitt er að bera saman einstök atriði í pökkunum. Af þessum sökum er samkeppni á milli rekstraraðila á grundvelli reikþáttarins í farsímapakkanum enn ekki sýnileg. Með því að auðvelda aðgengi að reiki sem sjálfstæðri þjónustu væri tekið á formgerðarvanda með því að auka vitund neytenda um verð á reikþjónustu, veita neytendum skýrt val varðandi reikþjónustu og auka þannig þrýsting af völdum samkeppni á eftirspurnarhliðinni. Þannig stuðlar þetta að snurðulausri starfsemi innri markaðarins fyrir reikþjónustu.
- 31) Eftirspurn neytenda og fyrirtækja eftir gagnþjónustu í farsímum hefur aukist umtalsvert á undanföllum árum. Vegna hárreiðingjalds, er notkun þessarar þjónustu hins vegar verulega takmörkuð hjá neytendum og fyrirtækjum sem stunda rekstur yfir landamæri í Sambandinu. Í ljósi þess að markaðurinn er enn á frumstigi og ört vaxandi eftirspurnar neytenda eftir reikigagnþjónustu, gætu reglur um smásölugjald aðeins haldið verði við fyrirhugað hámarksgjald, eins og reynslan af reglugerð 717/2007/EB sýnir, í stað þess að þrýsta því enn neðar, sem staðfestir þörfina á frekari skipulagsráðstöfunum.
- 32) Viðskiptavinir skulu geta flutt sig auðveldlega, á stysta mögulega tíma með hliðsjón af tæknilegum lausnum, án viðurlaga og endurgjaldslaust, yfir til annars veitanda reikþjónustu eða á milli annarra veitanda reikþjónustu. Viðskiptavinir skulu upplýstir með skýrum, skiljanlegum og aðgengilegum hætti um þennan möguleika.
- 33) Neytendur skulu hafa rétt á því, á neytendavænan hátt, að velja um að sala á reikþjónustu sé aðskilin frá landsbundnum farsímapakka. Eins og sakir standa eru nokkrar leiðir að tæknilegri innleiðingu á aðskilinni sölu á reikþjónustu, þ.m.t. tvöfalt auðkenni alþjóðlegs farsímanotanda (IMSI) (tvöfalt auðkenni alþjóðlegs farsímanotanda á einu SIM-korti), stakt auðkenni alþjóðlegs farsímanotanda (eitt auðkenni alþjóðlegs farsímanotanda samnýtt á milli veitanda landsbundinnar þjónustu og reikþjónustu), og samsetning á tvöföldu og stöku auðkenni alþjóðlegs farsímanotanda ásamt tæknilegri skipan sem hindrar ekki viðskiptavinum í því að fá aðgang að reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, og veitt er beint á heimsóttu neti, með samkomulagi á milli rekstraraðila heimanets og heimsóttasins.
- 34) Há verðlagning á reikigagnþjónustu fælir viðskiptavinum frá því að nota gagnþjónustu í farsímum þegar þeir ferðast um Sambandið. Í ljósi vaxandi eftirspurnar og mikilvægis reikigagnþjónustu skulu ekki vera neinir hindranir fyrir vali um reikigagnþjónustu sem veitt er beint á heimsóttu neti, tímabundið eða varanlega, óháð samningum eða samkomulagi á reiki við veitanda landsbundinnar þjónustu. sem þegar er til staðar, og án þess að þeir leggi á viðbótargjald. Ef óskað er eftir því, í því skyni að veita reikigagnþjónustu sem veitt er beint á heimsóttu neti, skulu veitendur landsbundinnar þjónustu og veitendur reikigagnþjónustu starfa saman í því skyni að hindra ekki viðskiptavinum í því að fá aðgang að og nota þessa þjónustu og tryggja samfelldni annarrar reikþjónustu.
- 35) Þó ekki skuli mæla fyrir um tiltekna tæknilega skipan í þessari reglugerð að því er varðar aðskilda sölu á reikþjónustu, heldur greiða leiðina fyrir skilvirkustu og árangursríkustu lausnina, þ.m.t. samsett lausn, sem þróuð verður af framkvæmdastjórninni á grundvelli framlaga frá evrópskum hópi eftirlitsaðila á sviði rafræna fjarskipta, skal mæla fyrir um viðmiðanir með tilliti til tæknilegra eiginleika sem tæknilega lausnin þarf að uppfylla fyrir aðskilda sölu á reikþjónustu. Þessar viðmiðanir skulu m.a. fela í sér að lausnin sé innleidd með samræmdum og samhæfðum hætti í Sambandinu og tryggja að neytendur geti fljótt og auðveldlega valið annan veitanda reikþjónustu án þess að skipta um númer. Enn fremur skal ekki hindra reiki utan Sambandsins eða hjá viðskiptavinum frá þriðju löndum innan Sambandsins.
- 36) Koma skal á aukinni samvinnu og samræmingu á milli rekstraraðila farsímaneta til að gera tæknilega kleift að ná fram samræmdri og traustri tæknilegri þróun á veitingu aðskilinnar reikþjónustu og hindra ekki aðgang að reikigagnþjónustu sem veitt er beint á heimsóttu neti. Því skal útfæra viðkomandi grundvallarreglur og aðferðafræði til þess að unnt sé að aðlagast skjótt breyttum aðstæðum og tækniframförum. Evrópskur hópur eftirlitsaðila á sviði rafræna fjarskipta, í samstarfi við viðkomandi hagsmunaaðila, skal aðstoða framkvæmdastjórnina við að þróa tæknilega þætti til að gera aðskilda sölu á reikþjónustu mögulega og að aðgangur að reikigagnþjónustu sem veittur er beint á heimsóttu neti sé ekki hindraður. Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin veita evrópsku staðlastofnuninni umboð til að breyta viðkomandi stöðlum sem eru nauðsynlegir fyrir samræmda innleiðingu á aðskilinni sölu á smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um.
- 37) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd ákvæðanna í þessari reglugerð, skal fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald að því er varðar ítarlegar reglur um upplýsingaskyldu innlendra veitanda og um tæknilega lausn fyrir aðskilda sölu á reikþjónustu. Þessum völdum skal beitt í samræmi við reglugerð

Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með beitingu framkvæmdastjórnarinnar á framkvæmdarvaldi ⁽¹⁾.

38) Evrópskur hópur eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta skal hafa heimild, með tilliti til þessarar reglugerðar og framkvæmdargerða framkvæmdastjórnarinnar, til að veita að eigin frumkvæði sértæka tæknilega leiðsögn um aðskilda sölu á reikipjónustu í smásölu sem reglurnar eru settar um eða önnur mál sem falla undir þessa reglugerð.

39) Til að aðskilin sala á smásölureikipjónustu sem reglurnar eru settar um nái fullri skilvirkni, er talið nauðsynlegt að sameina slíka sölu skyldunni um heildsöluáðgang að veitingu reikipjónustu til að auðvelda markaðsaðgang nýrra aðila eða aðila sem fyrir eru, þ.m.t. veitendur reikipjónustu yfir landamæri. Með þeirri lausn er komist hjá röskun á milli aðildarríkja með því að tryggja samræmda aðferð sem felur í sér reglusetningu og þannig er stuðlað að þróun innri markaðarins. Það að koma aðskilinni sölu á smásölureikipjónustu sem reglurnar eru settar um í framkvæmd krefst þess hins vegar að rekstraraðilar fái hæfilegan frest til tæknilegrar aðlögunar, og því munu skipulagsráðstafanir aðeins leiða til raunverulegs innri markaðar með fullnægjandi samkeppni eftir tiltekinn tíma. Af þessum sökum skal hámarksheildsölugjald fyrir talsíma-, smáskilaboða- og gagnapjónustu í reiki ásamt öryggismörkum á þessari þjónustu á smásölustigi viðhaldið tímabundið á viðeigandi stigi til að tryggja að núverandi ávinningur neytenda sé varinn á umbreytingartímabili fyrir framkvæmd á þessum skipulagsráðstöfunum.

40) Að því er varðar framhald á tímabundinni verðstýringu, skal leggja lögboðnar skyldur bæði á smásölu og heildsölu til að verja hagsmuni reikiviðskiptavina en reynslan hefur sýnt að lækkanir á heildsöluverði fyrir reikipjónustu innan Sambandsins skila sér ekki í lægra smásöluverði á reikipjónustu þar sem ekki er hvatt til þess að svo verði. Á hinn bóginn gætu aðgerðir til að lækka smásöluverð, án þess að tillit sé tekið til heildsöluverðnaðar í tengslum við veitingu þessarar þjónustu, orðið til þess að raska skipulegri starfsemi innri markaðarins með reikipjónustu og myndu ekki leiða til aukinnar samkeppni.

41) Þar til skipulagsráðstafanir hafa fært fullnægjandi samkeppni á innri markaðinn með reikipjónustu sem myndi leiða til lækunar á heildsöluverði sem síðan myndi skila sér til neytenda, er skilvirkasta og höflegasta aðferðin til að stýra verði á því að hringja og

svara reikisímtölum innan Sambandsins að ákvarða hámarksmeðalminútugjald í heildsölu í Sambandinu og takmarka gjöld í smásölu með Evrópugjaldskrá sem tekin var upp með reglugerð (EB) nr. 717/2007 sem var rýmkuð með Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 544/2009 ⁽²⁾ og sem skal rýmka með Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Meðalheildsölugjald skal gilda milli hvaða tveggja rekstraraðila sem er innan Sambandsins á tilteknu tímabili.

42) Tímabundnar Evrópugjaldskrár fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga skulu vera við öryggismörk sem, um leið og ábyrgst er að ávinningur neytenda haldist ekki aðeins heldur aukist jafnvel á umbreytingartímabili fyrir framkvæmd skipulagsráðstafana, tryggja veitendum reikipjónustu fullnægjandi framlegð og hvetja til samkeppnishæfra reikitolboða á lægra verði. Á tímabilinu sem um er að ræða skulu veitendur reikipjónustu vekja athygli neytenda á upplýsingum um Evrópugjaldskrárnar og bjóða þær öllum viðskiptavinum reikipjónustu án endurgjalds og með skýrum og gagnsæjum hætti.

43) Tímabundnar Evrópugjaldskrár fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga, sem reikiviðskiptavinum standa til boða, skulu endurspeгла eðlilega álagningu miðað við heildsöluverðnaðinn við að veita reikipjónustu samfara því að veita veitendum reikipjónustu frelsi til samkeppni með því að greina á milli tilboða þeirra og aðlaga verðlagningu þeirra að markaðsaðstæðum og vali neytenda. Þessi öryggismörk skulu sett þannig að þau raski ekki samkeppnislegum ávinningi af skipulagsráðstöfunum og hægt sé að fjarlægja þau þegar skipulagsráðstafanir hafa náð að skila viðskiptavinum raunverulegum ávinningi. Þessi aðferð sem felur í sér reglusetningu skal ekki gilda um þann hluta gjaldskrárinnar sem er gjaldfærður fyrir veitingu virðisaukandi þjónustu heldur einungis um gjaldskrá fyrir tengingu við slíka þjónustu.

44) Þessi aðferð sem felur í sér reglusetningu skal vera einföld í framkvæmd og eftirliti til að halda stjórnsýslubyrði í lágmarki, bæði að því er varðar þá rekstraraðila og veitendur reikipjónustu sem verða fyrir áhrifum vegna krafna í tengslum við hana og landsbundin stjórnvöld sem falið er eftirlit og framkvæmd hennar. Hún skal einnig vera gagnsæ og auðskiljanleg öllum

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 544/2009 frá 18. júní 2009 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 717/2007 um reiki á almennum farsímanetum innan Bandalagsins og tilskipun 2002/21/EB um sameiginlegan regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu (Stjóð. ESB L 167, 29.6.2009, bls. 12)

viðskiptavinum sem nýta sér farsímaþjónustu innan Sambandsins. Enn fremur skal hún vera áreiðanleg og fyrirsjáanleg gagnvart rekstraraðilum, sem veita heild- og smásöluþjónustu á reiki. Í þessari reglugerð skal því tilgreina fjárhæð hámarksmínútgjalds fyrir heild- og smásölu.

- 45) Hæsta meðalminútgjald í heildsölu, sem tilgreint er þannig, skal miðað við mismunandi þætti sem felast í að hringja reikisímtal innan Sambandsins, einkum upphafsgjald og gjald fyrir lúkningu símtala á farsímanetum, þ.m.t. fastakostnaður og kostnaður við merktasendingar og umflutning. Hentugasta viðmiðunin fyrir upphafsgjald símtala og lúkningu þeirra er meðallúkningarverð fyrir rekstraraðila farsímaneta innan Sambandsins sem byggist á upplýsingum sem landsbundin stjórnvöld veita og framkvæmdastjórnin birtir. Hæsta meðalminútgjald, sem sett er með þessari reglugerð, skal því ákvarðað að teknu tilliti til meðalverðs fyrir lúkningu símtala í farsíma sem er viðmiðun fyrir kostnaðinn sem í þeim felst. Hæsta meðalminútgjald í heildsölu skal lækka árlega til að taka tillit til lækkunar á lúkningarverði símtala í farsíma sem landsbundin stjórnvöld leggja á hverju sinni.
- 46) Með tímabundnu Evrópugjaldskránni fyrir talsíma sem gildir fyrir smásölu er viðskiptavinum reikiþjónustu veitt trygging fyrir því að þeir þurfi ekki að borga óhóflegt verð þegar þeir hringja eða taka á móti reikisímtali sem reglurnar eru settar um en veitendum reikiþjónustu þó gefið nægilegt svigrúm til að greina milli varanna sem þeir bjóða viðskiptavinum sínum.
- 47) Á umbreytingartímabili öryggismarkanna skulu allir neytendur upplýstir um og eiga möguleika á að velja, án viðbótargjalds eða skilyrða, einfalt reikigjald sem er ekki hærra en hámarksgjaldið. Sanngjarn munur á heildsölu- og smásöluverði skal tryggja að veitendur reikiþjónustu standi straum af öllum tilteknum reikikostnaði sínum í smásölu, þ.m.t. viðeigandi hluti markaðskostnaðar og niðurgreiðsla simtækja, og haldi eftir viðunandi afgangi til að skila sanngjörnum arði. Tímabundin Evrópugjaldskrá fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga er viðeigandi leið til að vernda neytendur og veita veitendum reikiþjónustu sveigjanleika. Hámarksverð Evrópugjaldskrárinnar fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga skal lækka árlega í takt við heildsöluverð.
- 48) Á umbreytingartímabili öryggismarkanna skulu nýir viðskiptavinir reikiþjónustu upplýstir að fullu með skýrum og skiljanlegum hætti um svið gjaldskráa sem til eru fyrir reiki innan Sambandsins, þ.m.t. gjaldskrár sem eru í samræmi við tímabundna Evrópugjaldskrá fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga. Innan tiltekins tímaramma skal þeim viðskiptavinum, sem þegar nota reikiþjónustu, gefinn kostur á að velja nýja gjaldskrá sem er í samræmi við tímabundnu Evrópugjaldskrána fyrir talsíma, smáskilaboð eða gagnaflutninga eða aðra reikigjaldskrá. Ef viðskiptavinir, sem þegar nota reikiþjónustu, hafa ekki ákveðið val sitt innan þessa tímaramma er rétt að gera greinarmun á þeim sem höfðu þegar valið tiltekna reikigjaldskrá- eða pakka, áður en þessi reglugerð tók gildi, og þeim sem ekki höfðu ákveðið sig. Þeim síðarnefndu skal sjálfkrafa veitt gjaldskrá sem er í samræmi við þessa reglugerð. Reikiviðskiptavinir, sem þegar njóta góðs af sérstakri reikigjaldskrá eða –pökkum sem henta einstaklingsbundnum kröfum þeirra og þeir hafa valið út frá þeim, skulu halda þeirri gjaldskrá eða pakka, sem þeir höfðu áður valið, ef þeir tilkynna veitanda reikiþjónustu að þeir vilji vera áfram með þá gjaldskrá eftir að þeir hafa verið minntir á gildandi gjaldskrárskilýrði og á viðkomandi Evrópugjaldskrá. Meðal slíkra tiltekinna reikigjaldskráa eða –pakka geta t.d. verið föst reikigjöld, óopinber gjaldskrá, gjaldskrá með föstum viðbótarreikigjöldum, gjaldskrár með mínútgjöldum sem eru lægri en hæsta verð í Evrópugjaldskránni fyrir talsíma, smáskilaboð eða gagnaflutninga eða gjaldskrár með uppsetningargjöldum (set-up charges).
- 49) Þar sem þessi reglugerð skal teljast sértæk ráðstöfun í skilningi 5. mgr. 1. gr. rammatilskipunarinnar og þar sem þess kann að vera krafist í þessari reglugerð að þeir sem veita reikiþjónustu í Sambandinu breyti smásölu reikigjaldskránni sín, í því skyni að uppfylla kröfur sem gerðar eru í þessari reglugerð, skulu slíkar breytingar ekki veita viðskiptavinum sem nýta sér farsíma, þjónustu neinn rétt, samkvæmt landslögum sem lögleiða regluramman um rafræn fjarskipti frá 2002, til að segja upp samningum sínum.
- 50) Þessi reglugerð skal ekki hafa áhrif á ný tilboð til neytenda sem eru hagstæðari en tímabundna Evrópugjaldskráin fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga eins og hún er skilgreind í þessari reglugerð, heldur skal hún hvetja til nýrra tilboða til viðskiptavina reikiþjónustu með lægri gjöldum, einkum sem svar við auknum þrýstingi af völdum samkeppni sem skapast af kerfislægum ákvæðum þessarar reglugerðar. Í þessari reglugerð er þess hvorki krafist að reikigjöld skuli innleidd að nýju þar sem þau hafa verið afnumin að fullu né heldur að þau reikigjöld sem fyrir eru séu hækkuð að þeim tímabundnu öryggismörkum sem sett eru í þessari reglugerð.

- 51) Þar sem hámarksgjald er ekki tilgreint í evrum skulu viðeigandi upphafleg mörk og endurskoðuð gildi þessara marka tilgreind í viðeigandi gjaldmiðli með því að nota viðmiðunargengið sem birt er í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins, á þeim degi sem tilgreindur er í þessari reglugerð. Ef ekkert hefur verið birt á tilgreindum dögum skulu viðeigandi viðmiðunargengi vera þau sem birtust í fyrstu Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eftir þann dag þar sem slíkt viðmiðunargengi kemur fram. Til að verja neytendur fyrir hækkandi smásöluverði á reikipjónustu sem reglur eru settar um (reikipjónusta fyrir talsíma, smáskilaboð eða gagnaflutninga sem reglur eru settar um) vegna sveiflna á viðmiðunargengi annarra gjaldmiðla en evru, skal aðildarríki sem er ekki með evru nota meðaltal viðmiðunargengis nokkurra gjaldmiðla á vissu tímabili til að ákvarða smásöluverðsþak í eigin gjaldmiðli.
- 52) Sá háttur sumra rekstraraðila farsímaneta að gera reikninga fyrir veitingu reikisímtala í heildsölu á grundvelli lágmarksgjaldtökutíma, sem nemur allt að 60 sekúndum, andstætt þeirri venju að rukka á sekúndu, eins og tíðkast um önnur samtengingargjöld í heildsölu, raskar samkeppni milli þessara rekstraraðila og þeirra sem nota aðrar aðferðir við reikningagerð og grefur undan samræmdri beitingu hámarksheildsölugjaldanna sem tekin eru upp með þessari reglugerð. Þar að auki felur þetta í sér viðbótargjald, sem eykur heildsölu-kostnað og hefur þannig neikvæð áhrif á verðlagningu reikitalsímapjónustu á smásölustigi. Því skal þess krafist að rekstraraðilar farsímakerfa geri reikninga fyrir símtöl, sem reglurnar eru settar um og eru veitt í heildsölu, á sekúndugrundvelli.
- 53) Evrópskur hópur eftirlitsaðila, fyrirrennari evrópsk hóps eftirlitsaðila með fjarskiptum, áætla að sá háttur rekstraraðila farsímaneta að nota lengra en einnar sekúndu gjaldtímabil, þegar gerðir eru reikningar fyrir reikipjónustu á smásölustigi, hafi bætt 24 % við dæmigerðan reikning samkvæmt Evrópugjaldskrá fyrir talsíma fyrir símtöl þar sem hringt er og 19 % fyrir símtöl sem tekið er á móti. Hann lýsti því einnig yfir að þessar hækkanir séu dulin gjöld þar sem flestir neytendur geri sér ekki grein fyrir þeim. Af þeirri ástæðu mælti evrópskur hópur eftirlitsaðila með að gripið yrði til brynna aðgerða til að bregðast við ólíkum aðferðum við reikningagerð á smásölustigi miðað við Evrópugjaldskrá fyrir talsíma.
- 54) Með reglugerð (EB) nr. 717/2007, sem kvað á um Evrópugjaldskrá innan Bandalagsins, voru settar kröfur um sameiginlega nálgun til að tryggja að reikivíðskiptavinir verði ekki látnir greiða óhóflega fyrir reikisímtöl, sem reglurnar eru settar um, en ólíkar aðferðir við einingaskiptingu í reikningagerð rekstraraðila farsímaneta draga mjög úr áhrifum af samræmdri beitingu hennar. Þetta þýðir einnig að þrátt fyrir að reikipjónusta innan Sambandsins sé í eðli sínu veitt yfir landamæri tíðkast ólíkar aðferðir við reikningagerð fyrir reikisímtöl, sem reglurnar eru settar um, sem raska samkeppnisstöðu á innri markaðnum.
- 55) Því ber að taka upp sameiginlegt reglusafn varðandi einingaskiptingu reikninga samkvæmt Evrópugjaldskrá fyrir talsíma á smásölustigi til að efla frekar innri markaðinn og veita neytendum reikipjónustu innan Sambandsins sömu víðtæku neytendaverndina í öllu Sambandinu.
- 56) Því er þess krafist af veitendum reikipjónustu á smásölustigi, sem reglurnar eru settar um, að þeir geri reikninga fyrir víðskiptavinum sína á sekúndugrundvelli fyrir öll símtöl sem heyra undir Evrópugjaldskrá fyrir talsíma, sbr. þó möguleikann á því að leggja á upphafsgjald með lágmarkstíma, sem þó skal ekki vera lengri en 30 sekúndur fyrir símtöl sem hringd eru. Með þessu móti geta veitendur reikipjónustu staðið straum af eðlilegum uppsetningarkostnaði og stuðlað að sveigjanleika í samkeppni með því að bjóða upp á styttri lágmarksgjaldtökutíma. Engin rök eru fyrir lágmarksgjaldtökutíma í tilviki símtala sem tekið er á móti samkvæmt Evrópugjaldskrá fyrir talsíma, þar sem undirliggjandi heildsölu-kostnaður er skuldfærður á sekúndugrundvelli og allur sérstakur uppsetningar-kostnaður fellur undir lúkningsverð símtala í farsíma.
- 57) Víðskiptavinir eiga ekki að þurfa að greiða fyrir að taka á móti talhólfsskilaboðum í heimsóttá netinu, vegna þess að þeir geta ekki ráðið lengd slíkra skilaboða. Þetta ætti að vera með fyrirvara um önnur gjöld fyrir talhólfsskilaboð sem kunna að eiga við, t.d. gjöld fyrir að hlusta á slík skilaboð.
- 58) Víðskiptavinir á landamærasvæðum skulu ekki fá óþarflega háa reikninga vegna reikis fyrir slysi. Veitendur reikipjónustu skulu því gera allar þær ráðstafanir sem raunhæfar teljast til að verja víðskiptavinum fyrir því að reikigjald falli á þá þegar þeir eru staddir í sínu aðildarríki. Þær skulu fela í sér fullnægjandi ráðstafanir á sviði upplýsingar til þess að gera víðskiptavinum kleift að forðast reiki fyrir slysi með virkum hætti. Landsbundin stjórnvöld skulu vera á varðbergi gagnvart aðstæðum þar sem víðskiptavinir lenda í vandræðum með að greiða reikigjöld þegar þeir eru staddir í sínu aðildarríki og skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að draga úr vandanum.
- 59) Að því er varðar reikipjónustu fyrir smáskilaboð, rétt eins og í tilviki reikitalsímapjónustu er umtalsverð hætta á að skylda, að því er varðar verðlagningu eina og sér, myndi ekki skila sér í lægra verði til þeirra sem kaupa í smásölu. Á hinn bóginn gætu aðgerðir til að lækka smásöluverð, án þess að tillit sé tekið til heildsölu-kostnaðar í tengslum við að veita þessa þjónustu, haft áhrif á stöðu einhverra veitenda reikipjónustu, einkum smærri veitenda reikipjónustu, með því að auka líkurnar á verðþvingunum.

- 60) Regluramminn frá 2002 fyrir rafræn fjarskipti veitir ennfremur stjórnvöldum í hverju ríki fyrir sig ekki nógu góð úrræði til að ráð bót á vandamálum á sviði samkeppni sem liggja að baki háum heildsölu- og smásölugjöldum í reikihjónustu fyrir smáskilaboð sem reglurnar eru settar um þar sem markaðurinn fyrir reikihjónustu hefur sérstaka uppbyggingu og liggur í eðli sínu yfir landamæri. Þetta þýðir að snurðulaus starfsemi innri markaðarins er ekki tryggð og því ber að bæta úr því.
- 61) Eftirlitsskyldur skulu lagðar á, á heildsölustigi, fyrir reikihjónustu smáskilaboða, sem reglurnar eru settar um, til þess að eðlilegri tengsl myndist milli heildsölugjalda og undirliggjandi kostnaðar af veitingu þjónustunnar, og á smásölustigi á umbreytingartímabili til að verja hagsmunum reikivíðskiptavina þar til skipulagsráðstafanir taka gildi.
- 62) Þar til skipulagsráðstöfun hefur komið á fullnægjandi samkeppni á markaði fyrir reikihjónustu, er skilvirkasta nálgunin og sú sem á best við í hlutfallslegu tilliti til að stýra verði fyrir reikismáskilaboðahjónustu sem reglurnar eru settar um á heildsölustigi, að ákvarða innan Sambandsins hámarksmeðalgjald fyrir smáskilaboð sem send eru frá heimsóttu neti. Meðalheildsölugjald skal gilda milli hvaða tveggja rekstraraðila sem er innan Sambandsins á tilteknu tímabili.
- 63) Hámarksheildsölugjald fyrir reikismáskilaboðahjónustu, sem reglurnar eru settar um, skulu fela í sér allan kostnað sem veitandi heildsöluþjónustunnar stofnar til, að meðtöldum m.a. upphafs-, umflutnings- og óinnheimtum lúkningarkostnaði af reikismáskilaboðum á heimsóttu netinu. Því ber að banna veitendum reikihjónustu fyrir smáskilaboð, sem reglurnar eru settar um, að leggja á sérstakt gjald fyrir lúkningu reikismáskilaboða í neti þeirra til að tryggja að farið sé á samræmdan hátt eftir reglunum sem settar eru með þessari reglugerð.
- 64) Til að tryggja að hámarksgjald á reikihjónustu fyrir smáskilaboð í heildsölu, sem reglurnar eru settar um, sé nær því að endurspegla undirliggjandi kostnað við veitingu og að samkeppni geti þróast á smásölustigi, skulu hámarksgjöld í heildsölu fyrir smáskilaboð sem reglurnar eru settar um fylgja síðari lækkunum.
- 65) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 544/2009 var litið svo á að, ef kerfislægir þættir væru ekki til staðar til að koma á samkeppni á markaði fyrir reikihjónustu, væri skilvirkasta nálgunin og sú sem á best við í hlutfallslegu tilliti til að stýra verði fyrir reikismáskilaboð innan Sambandsins á smásölustigi, sú að gera þá kröfu til rekstraraðila farsímaneta að þeir bjóði reikivíðskiptavinum sínum að senda smáskilaboð samkvæmt Evrópugjaldskrá, en hæstu gjöld í henni mega ekki fara yfir ákveðið hámarksgjald.
- 66) Þar til skipulagsráðstafanir taka gildi, skal tímabundinni Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð haldið við öryggismörk sem, ásamt því að tryggja að ávinningur neytenda sé varinn, tryggir veitendum reikihjónustu fullnægjandi framlegð ásamt því að endurspegla með réttu undirliggjandi kostnað við veitingu.
- 67) Tímabundin Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð, sem bjóða má reikivíðskiptavinum skal því endurspegla eðlilega álagningu, miðað við kostnaðinn við að veita reikihjónustu fyrir smáskilaboð sem reglurnar eru settar um, samfara því að veita veitendum reikihjónustu frelsi til samkeppni með því að greina á milli tilboða þeirra og aðlaga verðlagningu þeirra að markaðsaðstæðum og vali neytenda. Þessi öryggismörk skulu sett þannig að þau raski ekki samkeppnislegum ávinningi af skipulagsráðstöfunum og að hægt sé að fjarlægja þau þegar skipulagsráðstafanir taka gildi. Þessi reglusetningar-nálgun skal ekki gilda um virðisaukandi smáskilaboðahjónustu.
- 68) Reikivíðskiptavinir eiga ekki að þurfa að greiða viðbótargjald fyrir að taka á móti reikismáskilaboðum eða talhólfsskilaboðum, sem reglurnar eru settar um, meðan þeir eru á reiki í heimsóttu neti, þar sem smásölugjaldið, sem þegar er lagt á send smáskilaboð og talhólfsskilaboð í reikihjónustu kemur í stað slíks lúkningarkostnaðar.
- 69) Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð skal gilda sjálfkrafa fyrir alla reikivíðskiptavini, bæði nýja reikivíðskiptavini eða þá sem fyrir eru, sem ekki hafa valið eða velja ekki sérstakt reikigjald fyrir smáskilaboð eða reikihjónustu-pakka sem inniheldur reikihjónustu fyrir smáskilaboð sem reglurnar eru settar um.
- 70) Smáskilaboð eru stuttiskilaboð á textaformi og greinilega frábrugðin öðrum skilaboðum á borð við myndskilaboð eða tölvupóst. Til að tryggja að reglugerðin missi ekki áhrifamátt sinn og öllum markmiðum hennar verði að fullu náð skal banna hvers konar breytingar á tæknilegum færribreytum reikismáskilaboða sem myndu gera þau frábrugðin smáskilaboðum innanlands.
- 71) Gögn sem landsbundin stjórnvöld hafa aflað gefa til kynna að verð á meðalheildsölugjöldum fyrir reikigagnahjónustu sem rekstraraðilar heimsótttra neta leggja á reikihjónustuveitendur viðskiptavina reikihjónustu sé enn hátt. Jafnvel þó að heildsölugjöld virðast fara lakkandi er þau enn mjög há í tengslum við undirliggjandi kostnað.
- 72) Heildsölugjöld á reikigagnahjónustu eru enn há, einkum þar sem rekstraraðilar annarra farsímaneta en þeirra sem viðskiptavinir kjósa almennt að skipta við leggja á há gjöld í heildsölu. Slík gjöld eru til kominn vegna takmarkana á umferðarstýringu sem gera það að verkum að rekstraraðilar hafa engan hvata til að lækka fast heildsöluverð sitt einhliða, þar sem þeir munu fá umferð óháð verðinu sem sett er upp. Útkoman er að heildsölukostnaður verður mjög misjafn. Í sumum tilvikum er heildsölugjald fyrir reikigagnahjónustu sex sinnum herra í farsímanetum öðrum en þeim sem viðskiptavinurinn kys almennt að skipta við en í netinu sem hann notar helst. Þessi óhóflega háu heildsölugjöld

fyrir reikigagnþjónustu leiða til umtalsverðrar röskunar á samkeppnisstöðu milli rekstraraðila farsímaneta innan Sambandsins, sem grefur undan snurðalausri starfsemi innri markaðarins. Þau gera veitendum reikþjónustu einnig erfitt um vik að spá fyrir um heildsölu kostnað sinn og þar með að veita viðskiptavinum sínum gagnsæja og samkeppnishæfa smásöluverðpakka. Með hliðsjón af takmarkaðri getu stjórnvalda í hverju ríki fyrir sig til að ráða bót á þessum vandamálum með skilvirkum hætti og á landsvísi skulu hámarksgjöld á reikigagnþjónustu í heildsölu gilda. Eftirlitsskyldur skulu lagðar á, á heildsölustigi, fyrir reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, til þess að eðlilegri tengsl myndist milli heildsölugjalda og undirliggjandi kostnaðar af veitingu þjónustunnar, og á smásölustigi til að verja hagsmuni reikivíðskiptavina.

- 73) Veitendur reikþjónustu skulu ekki láta reikivíðskiptavini greiða fyrir neina reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, nema og þar til reikivíðskiptavinurinn samþykkir að þjónustan sé veitt.

- 74) Gildissvið þessarar reglugerðar skal ná yfir veitingu reikigagnþjónustu í smásölu í Sambandinu. Þau sérstöku einkenni á mörkuðum fyrir reikþjónustu sem réttlætta samþykkt reglugerðar (EB) nr. 717/2007 og þær skyldur sem lagðar eru á rekstraraðila farsímaneta, í tengslum við veitingu reikþjónustu fyrir talsíma og smáskilaboð innan Sambandsins, eiga einnig við um veitingu reikigagnþjónustu innan Sambandsins. Líkt og reikþjónusta fyrir talsíma- og smáskilaboð er reikigagnþjónusta ekki keypt sérstaklega á landsvísi heldur er hún einungis hluti af stærri smásölupakka sem víðskiptavinir kaupa hjá veitanda reikþjónustu, en þar með eru samkeppnisöflum settar skorður. Á sama hátt geta stjórnvöld í hverju ríki fyrir sig, sem bera ábyrgð á að standa vörð um og stuðla að hagsmunum víðskiptavina sem nýta sér farsímaþjónustu og sem eru búsettir á yfirráðasvæði þeirra, ekki stjórnað hegðun rekstraraðila netanna sem heimsótt eru og staðsett eru í öðrum aðildarríkjum vegna þess að þjónustan, sem um ræðir, er í eðli sínu yfir landamæri.

- 75) Á sama hátt og í stjórnvaldsráðstöfunum sem þegar eru til fyrir talsíma- og smáskilaboðþjónustu, þar til skipulagsráðstöfun kemur á fullnægjandi samkeppni, er skilvirkasta nálgunin og sú sem á best við í hlutfallslegu tilliti til að stýra verði fyrir reikigagnþjónustu innan Sambandsins í smásölu á umbreytingartímabili, sú að gera þá kröfu til veitenda reikþjónustu að þeir bjóði reikivíðskiptavinum sínum tímabundna Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga, en hæstu gjöld í henni mega ekki fara yfir ákveðin hámarksgjöld. Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð skal haldið við öryggismörk sem, ásamt því að tryggja neytendavernd þar til skipulagsráðstöfun tekur gildi, tryggir veitendum reikþjónustu nægilegt svigrúm til álagningar auk þess að endurspegla undirliggjandi kostnað við veitingu á trúverðugri hátt.

- 76) Tímabundna Evrópugjaldskráin fyrir gagnaflutninga, sem bjóða má reikivíðskiptavinum skal því endurspegla eðlilega álagningu, miðað við kostnaðinn við að veita reikigagnþjónustu sem reglurnar eru settar um, samfara því að veita veitendum reikþjónustu frelsi til samkeppni með því að greina á milli tilboða þeirra og aðlaga verðlagningu þeirra að markaðsaðstæðum og vali neytenda. Þessi öryggismörk skulu sett þannig að þau raski ekki samkeppnislegum ávinningi af skipulagsráðstöfunum og að hægt sé að fjarlægja þau þegar skipulagsráðstafanir hafa náð að skila neytendum raunverulegum og varanlegum ávinningi. Á sama hátt og í nálguninni sem fylgt er fyrir reikþjónustu fyrir talsíma og smáskilaboð, að gefnum fyrirsjáanlegum lækkunum á undirliggjandi kostnaði við að veita reikigagnþjónustu í smásölu, skal hámarksgjald sem reglurnar eru settar um fyrir tímabundna Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga fylgja lakkandi ferli.

- 77) Tímabundin Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga skal gilda sjálfkrafa fyrir alla reikivíðskiptavini, bæði nýja reikivíðskiptavini eða þá sem fyrir eru, sem ekki hafa valið eða velja ekki sérstakt reikigjald fyrir gagnaflutninga eða reikþjónustupakka sem inniheldur reiki-gagnþjónustu sem reglurnar eru settar um.

- 78) Til að tryggja að neytendur greiði fyrir þá gagnaþjónustu sem þeir nota í raun og til að komast hjá vandamálum sem komu í ljós við talsímaþjónustu eftir innleiðingu reglugerðar (EB) nr. 717/2007/EB vegna dulinna gjalda á neytendur vegna gjaldtökukerfa sem rekstraraðilar nota, skal reikningsfæra tímabundna Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga fyrir hvert kílóbæti. Slik gjaldtaka er í samræmi við gjaldtökukerfi sem þegar eiga við í heildsölu.

- 79) Veitendum reikþjónustu er heimilt að bjóða fast heildarmánaðargjald sem tekur til eðlilegrar notkunar þar sem ekki er um að ræða nein hámarksgjöld og sem gæti náð yfir alla reikþjónustu innan Sambandsins.

- 80) Til að tryggja að allir notendur farsíma geti notið góðs af ákvæðum þessarar reglugerðar skulu kröfurnar um tímabundna smásöluverðlagningu gilda hvort sem reikivíðskiptavinir eru með fyrirfram- eða eftirágreiðslusamning við reikþjónustuveitanda sinn og hvort sem reikþjónustuveitandinn er með eigið net, rekur sýndarfarsímanet eða hann er endurseljandi farsímaþjónustu.

- 81) Ef þeim sem veita farsímaþjónustu í Sambandinu þykir ávinningi af rekstrarsamhæfi og tengingu viðskiptavina sinna, enda á milli, teflt í tvísýnu með uppsögn eða hættu á uppsögn á reikittilhögun við rekstraraðila farsímaneta eða eru ófærir um að veita viðskiptavinum sínum þjónustu í öðru aðildarríki vegna þess að ekki er til samningur við a.m.k. einn rekstraraðila heildsöluneta skulu landsbundin stjórnvöld nota, ef nauðsyn ber til, valdheimildir sínar skv. 5. gr. aðgangstilskipunarinnar til að sjá til þess að aðgangur og samtenging sé viðunandi í því skyni að tryggja þjónustu sem leyfir tengingu, enda á milli, og rekstrarsamhæfi með hliðsjón af markmiðum í 8. gr. rammatilskipunarinnar, einkum myndun fullkomlega starfandi innri markaðar fyrir rafræna fjarskiptaþjónustu.
- 82) Til þess að auka gagnsæi smásöluverðs fyrir reikiþjónustu og til að auðvelda reikiviðskiptavinum að taka ákvarðanir um notkun farsamskiptatækja sinna þegar þeir eru í útlöndum skulu þeir sem veita fjarskiptaþjónustu veita reikiviðskiptavinum sínum, án endurgjalds, upplýsingar um reikigjöld sem eiga við um þá þegar þeir nota reikiþjónustu í aðildarríkinu sem heimsótt er. Þar sem tilteknir hópar viðskiptavina geta verið vel upplýstir um reikigjöld skulu veitendur reikiþjónustu veita möguleika á því að hafna auðveldlega þessari sjálfvirku skilaboðþjónustu. Enn fremur skulu veitendur með virkum hætti gefa viðskiptavinum sínum, að því tilskildu að hinir síðarnefndu séu staddir í Sambandinu, óski þeir þess og að kostnaðarlausu, viðbótarupplýsingar um mínútagjöld eða gjöld fyrir hver smáskilaboð eða hvert megabæti af gögnum (þ.m.t. virðisaukaskattur) þegar þeir hringja eða taka á móti símtölum og einnig fyrir að senda og taka á móti smáskilaboðum, MMS-skilaboðum og vegna annarrar gagnafjarskiptaþjónustu í aðildarríkinu sem heimsótt er.
- 83) Með gagnsæi er þess einnig krafist að veitendur láti í té upplýsingar um reikigjöld, einkum Evrópugjaldskrár um talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga og heildarfastagjaldið, ef þeir bjóða slíkt, þegar skrifað er undir áskrift og í hvert sinn sem breyting verður á reikigjöldum. Reikiþjónustuveitendur skulu veita upplýsingar um reikigjöld á viðeigandi hátt, s.s. með reikningum, á Netinu, í sjónvarpsauglýsingum eða með markpósti. Allar upplýsingar og tilboð skulu vera skýr, skiljanleg, samanburðarhæf og gagnsæ með tilliti til verðs og eiginleika þjónustu. Auglýsingar um reikilboð og markaðssetning til neytenda skulu vera að fullu í samræmi við löggjöf um neytendavernd, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB frá 11. maí 2005 um óréttmæta viðskiptahætti gagnvart neytendum á innri markaðnum („Tilskipun um óréttmæta viðskiptahætti“) ⁽¹⁾. Reikiþjónustuveitendur skulu tryggja að öllum reikiviðskiptavinum þeirra sé kunnugt um að þeim bjóðist gjaldskrár, sem reglurnar eru settar um, á viðkomandi tímabili og þeir skulu senda skýrar og óhlutdrægar tilkynningar skriflega til þessara
- viðskiptavina þar sem lýst er skilyrðum Evrópugjaldskráa fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga og réttinum til að skipta yfir í þær eða hætta að nota þær.
- 84) Enn fremur skal innleiða ráðstafanir til að auka gagnsæi, að því er varðar smásölugjöld á allri reikigagnaþjónustu, einkum í því skyni að komast hjá því vandamáli, sem stendur snurðulausri starfsemi innri markaðarins fyrir þrifum, að viðskiptavinir fái óvænt miklu hærri reikninga en þeir bjuggust við („reikningsáfall“), og veita reikiviðskiptavinum þau tæki sem þeir þarfnast til að fylgjast með og stjórna útgjöldum sínum til reikigagnaþjónustu. Að sama skapi skal ekkert standa í vegi fyrir tilkomu forritra eða tækni sem getur komið í stað reikiþjónustu eða myndað annan valkost við hana, t.d. þráðlaus netaðgangur (WiFi).
- 85) Einkum skulu veitendur reikiþjónustu veita reikiviðskiptavinum sínum persónubundnar gjaldskrárupplýsingar án endurgjalds um gjöld sem þessir tilteknu viðskiptavinir greiða fyrir reikigagnaþjónustu í hvert sinn sem þeir byrja að nýta sér reikigagnaþjónustu við komuna í annað land. Þessar upplýsingar skal senda í farsamskiptatækið þeirra með þeim hætti sem hentar best svo auðvelt sé að taka við og skilja þær, og þannig að auðvelt sé að fá aðgang að þeim síðar.
- 86) Til að auðvelda viðskiptavinum að skilja fjárhagslegar afleiðingar þess að nota reikigagnaþjónustu og að leyfa þeim að fylgjast með og stjórna útgjöldum sínum, skulu veitendur reikiþjónustu, bæði áður en og eftir að samningur er gerður, halda viðskiptavinum sínum nægilega upplýstum um gjöld fyrir reikigagnaþjónustu sem reglurnar eru settar um. Slíkar upplýsingar geta m.a. falið í sér dæmi um námundað gagnamagn sem notað er t.d. þegar tölvupóstur eða mynd er send, vefsíður skoðaðar eða hugbúnaður í farsamskiptatækjum notaður.
- 87) Til að komast hjá reikningsáfallum skulu veitendur reikiþjónustu einnig ákvarða eitt eða fleiri hámark hvað varðar fjárhæðir og/eða magn fyrir útistandandi gjöld af reikigagnaþjónustu, gefið upp í þeim gjaldmiðli sem reikningur reikiviðskiptavinarins er gerður og kynna þau öllum reikiviðskiptavinum sínum án endurgjalds, ásamt því að senda viðeigandi tilkynningu, á sniði sem hægt er að skoða aftur síðar, þegar þetta hámark nálgast. Þegar hámarkinu hefur verið náð skulu viðskiptavinir hætta að fá þessa þjónustu og vera rukkaðir fyrir hana nema þeir óski sérstaklega eftir að halda áfram að fá þessa þjónustu í samræmi við skilmála og skilyrði sem sett eru fram í tilkynningunni. Í því tilviki skulu þeir fá staðfestingu án endurgjalds, á sniði sem hægt er að skoða aftur síðar. Reikiviðskiptavinir skulu fá tækifæri til að velja sér eitthvert af þessum hámarkum á

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 149, 11.6.2005, bls. 22.

fjárhæðir eða magn innan hæfilegs tíma, eða velja að hafa ekki slíkt hámark. Viðskiptavinir skulu sjálfkrafa falla undir hámarkskerfi nema þeir taki annað fram.

88) Líta ber á þessar ráðstafanir til gagnsæis sem lágmarks vernd fyrir reikiviðskiptavinum og þær ættu ekki að koma í veg fyrir að veitendur reikiþjónustu bjóði viðskipta vinum sínum ýmsar aðrar leiðir til að sjá fyrir og stjórna útgjöldum sínum vegna reikigagnþjónustu. Sem dæmi má nefna að margir veitendur reikiþjónustu eru að þróa ný fastagjöld á reikilboðum í smásölu sem heimila gagnaflutning fyrir ákveðið verð á tilgreindu tímabili upp að marki sem má teljast eðlilegt. Veitendur reikiþjónustu eru sömuleiðis að þróa kerfi sem gera reikiviðskiptavinum þeirra kleift að fylgjast með útistandandi gjöldum sínum af reikigagnþjónustu safnast upp í rauntíma. Samræmdu reglurnar skulu endurspeglar þessa þróun á innanlandsmörkuðum til að snurðalaus starfsemi innri markaðarins sé tryggð.

89) Viðskiptavinir með fyrirframgreidda gjaldskrá geta einnig orðið fyrir reikningsáföllum vegna notkunar á reikigagnþjónustu. Af þessum sökum skulu ákvæði um lokunarmörk einnig gilda um þessa viðskiptavini.

90) Það er umtalsvert misræmi á milli reikigjalda sem reglurnar eru settar um innan Sambandsins og reikigjalda sem viðskiptavinir stofna til þegar þeir ferðast utan Sambandsins, en þau eru umtalsvert hærri en verð innan Sambandsins. Þar sem samræmd nálgun á gagnsæi og verndarráðstöfunum varðandi reiki utan Sambandsins er ekki fyrir hendi, eru neytendur ekki öruggir um réttindi sín sem hamla því oft að þeir noti farsamskiptaþjónustu erlendis. Gagnsæjar upplýsingar sem veittar eru neytendum geta ekki aðeins hjálpað þeim að ákveða hvernig eigi að nota farsamskiptatæki á ferðalögum erlendis (bæði innan og utan Sambandsins) heldur einnig við val á milli veitenda reikiþjónustu. Því er nauðsynlegt að taka á vandamálinu sem er skortur á gagnsæi og neytendavernd með því að beita tilteknum gagnsæis- og verndarráðstöfunum einnig á reikiþjónustu sem veitt er utan Sambandsins. Þessar ráðstafanir auðvelda samkeppni og bæta starfsemi innri markaðarins.

91) Ef rekstraraðili heimsóttar netsins í heimsóttu landi utan Sambandsins heimilar ekki veitanda reikiþjónustu að vakta notkun viðskiptavinarins í rauntíma, skal veitanda reikiþjónustunnar ekki vera skylt að bjóða upp á hámark á fjárhæðir eða magn til verndar viðskipta-vinum.

92) Landsbundin stjórnvöld sem bera ábyrgð á því að sinna verkefnum samkvæmt reglurammanum um rafræn fjarskipti frá 2002 skulu hafa þær valdheimildir, sem þörf er á, til að hafa eftirlit með og framfylgja skyldum samkvæmt þessari reglugerð á yfirráðasvæði sínu. Þau skulu einnig fylgjast með þróun á verðlagningu á tal- og gagnþjónustu viðskiptavina reikiþjónustu þegar þeir nota reiki innan Sambandsins, þ.m.t. ef við á, tiltekinn kostnaður sem tengist því að hringja eða taka á móti reikisímtölum á ystu svæðum Sambandsins og þörfin á að tryggja að unnt sé að endurheimta þennan kostnað svo viðunandi sé á heildsölumarkaðnum og að ekki séu notaðar umferðarstýringaraðferðir til að takmarka val þannig að viðskiptavinirnir hljóti skaða af. Þau skulu tryggja að uppfærðar upplýsingar um beitingu þessarar reglugerðar séu gerðar aðgengilegar hagsmunaaðilum og að niðurstöður þessa eftirlits séu birtar á sex mánaða fresti. Upplýsingar skulu veittar sérstaklega fyrir hvern fyrirtækjaviðskiptavin, viðskiptavinum sem greiða eftirá og viðskiptavinum sem greiða fyrir fram.

93) Reiki innanlands á ystu svæðum Sambandsins, þar sem farsímaleyfi eru aðgreind frá þeim sem eru gefin út annars staðar á yfirráðasvæði þess lands, gæti notið góðs af lækun á gjaldi til jafns við það sem tíðkast á innri markaðinum fyrir reikiþjónustu. Framkvæmd þessarar reglugerðar skal ekki leiða til meðferðar við verðlagningu sem er óhagstæðari fyrir viðskiptavinum sem nota innanlandsreikiþjónustu miðað við viðskipta-vini sem nota reikiþjónustu innan Sambandsins. Í þessu skyni geta landsbundin yfirvöld gert viðbótarráðstafanir í samræmi við lög Sambandsins.

94) Þegar mælt er fyrir um reglur um viðurlög við brotum gegn þessari reglugerð skulu aðildarríki, meðal annars, taka tillit til möguleika veitenda reikiþjónustu á því að bæta viðskiptavinum hvers kyns tafir eða hindranir á því að skipta til annars veitanda reikiþjónustu, í samræmi við landslög þeirra.

95) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að koma á sameiginlegri nálgun, til að tryggja að notendur almennra farsímaneta greiði ekki óhóflegt verð fyrir reikiþjónustu innan Sambandsins og ná þannig fram öflugri neytendavernd með því að auka samkeppni milli veitenda reikiþjón-ustu, með öruggum, samræmdum og tímanlegum hætti og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í sam-

ræmi við dreifræðisregluna, sem sett er fram í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

- 96) Eftirlitsskyldum vegna heildsölugjalda fyrir reikiþjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga skal viðhaldið þar til skipulagsráðstafanir hafa tekið gildi og samkeppni á heildsölumarkaði hefur þróast með fullnægjandi hætti. Auk þess sýna horfur á markaði að gagnaþjónusta muni smám saman verða mikilvægasti þáttur farsamskiptaþjónustu og að mesti athafna-krafturinn sé nú í reikigagnaþjónusta í heildsölu, þar sem verð er þó nokkuð undir gildandi verði sem reglurnar eru settar um.

- 97) Öryggismörk í smásölu skulu höfð nægilega há til að raska ekki hugsanlegum samkeppnisávinningi af skipulagsráðstöfunum og að hægt sé að fjarlægja þau að fullu þegar þær ráðstafanir taka gildi og hafa stuðlað að þróun á raunverulegum innri markaði. Því skulu öryggismörk í smásölu fara lakkandi og falla síðan úr gildi.

- 98) Framkvæmdastjórnin skal meta hvort beiting þessarar reglugerðar skili árangri í ljósi markmiða hennar og að hvaða leyti hún stuðlar að framkvæmd reglurammans frá 2002 fyrir rafræn fjarskipti og snurðalausri starfsemi innri markaðarins. Í því samhengi skal framkvæmdastjórnin taka mið af áhrifum á samkeppnisstöðu veitenda farsímafjarskiptaþjónustu af misjafnri stærð og frá ólíkum hlutum Sambandsins, þróun, straumum og gagnsæi í verði á smásölu- og heildsölustigi, áhrifum þessara þátta á raunverulegan kostnað, að hve miklu leyti þær ályktanir sem dregnar eru í áhrifamatinu, sem fylgir þessari reglugerð, hafa verið staðfestar, kostnaði rekstraraðila og áhrifum á fjárfestingarnar. Í ljósi tæknilegra framfara skal framkvæmdastjórnin einnig taka mið af frambóði og gæðum þjónustu sem getur komið í stað reikiþjónustu (t.d. aðgangur um þráðlaust net (WiFi)).

- 99) Eftirlitsskyldum með heildsölu- og smásölugjöldum fyrir reikiþjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga skal viðhaldið til að verja neytendur svo lengi sem samkeppni í smásölu eða heildsölu hefur ekki þróast að fullu. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin, fyrir 30. júní 2016, leggja mat á það hvort markmiðum þessarar reglugerðar hafi verið náð, þ.m.t. hvort skipulagsráðstafanir hafi verið framkvæmdar að fullu og samkeppni hafi náð að þróast með fullnægjandi hætti á innri markaðinum fyrir reikiþjónustu. Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu að samkeppni hafi ekki þróast með fullnægjandi hætti skal framkvæmdastjórnin leggja viðeigandi tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið til að tryggja að neytendur njóti viðunandi verndar frá og með árinu 2017.

- 100) Eftir að fyrrnefnt endurmat fer fram og til að tryggja að stöðugt eftirlit sé með reikiþjónustu innan Sambandsins skal framkvæmdastjórnin láta vinna skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið á tveggja ára fresti, með almennri samantekt á helstu nýmælum á sviði reikiþjónustu og bráðabirgðamat á því hvernig hefur miðað í þá átt að ná markmiðum þessarar reglugerðar, ásamt öðrum leiðum að þessum markmiðum sem kunna að vera fyrir hendi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari reglugerð er tekin upp sameiginleg aðferð til að tryggja að notendur almennra farsímaneta á ferðalagi innan Bandalagsins borgi ekki óhóflegt verð, í samanburði við samkeppnishæf, innlend verð, fyrir reikiþjónustu innan Bandalagsins þegar þeir hringja eða taka á móti símtölum í talsímaþjónustu, senda eða taka á móti smáskilaboðum og nota pakkaskipta gagnaflutningsþjónustu, og þannig stuðlað að snurðalausri starfsemi innri markaðarins og ná fram öflugri neytendavernd en tryggja um leið samkeppni milli rekstraraðila farsímaneta og viðhalda bæði hvatningu til nýsköpunar og vals neytenda.

Í henni er mælt fyrir um reglur sem auðvelda aðskilda sölu á reikiþjónustu sem reglurnar eru settar um frá landsbundinni farsímaþjónustu og sett fram skilyrði fyrir heildsöluáðgangi að almennum farsímanetum í þeim tilgangi að veita reikiþjónustu sem reglurnar eru settar um. Í henni er einnig mælt fyrir um tímabundnar reglur varðandi gjöld sem veitendum reikiþjónustu er heimilt að leggja á fyrir að veita reikiþjónustu sem reglurnar eru settar um. Þ.e. fyrir símtöl og smáskilaboð í talsímaþjónustu með upphaf og lúkningu innan Sambandsins og fyrir pakkaskipta gagnaflutningaþjónustu sem reikiviðskiptavinir nota í reiki á farsímaneti í öðru aðildarríki. Hún tekur bæði til gjalda sem rekstraraðilar farsímaneta leggja á í heildsölu og gjalda sem veitendur reikiþjónustu leggja á í smásölu.

2. Aðskilin sala á reikiþjónustu frá landsbundinni farsímaþjónustu sem reglurnar eru settar um er nauðsynlegt millistig til að auka samkeppni í því skyni að lækka reikigjaldskrá fyrir viðskiptavinum svo koma megir á innri markaði fyrir farsímaþjónustu í Evrópu og að lokum án þess að munur sé að landsbundinni gjaldskrá og reikigjaldskrá.

3. Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um reglur sem miða að því að auka gagnsæi í verðlagningu og bæta upplýsingamiðlun um gjöld til notenda reikiþjónustu.

4. Þessi reglugerð telst vera sértæk ráðstöfun í skilningi 5. mgr. 1. gr. rammatilskipunarinnar.

5. Þau hámarksgjöld, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, eru gefin upp í evrum.

6. Þar sem hámarksgjöldin í 7., 9. og 12. gr. eru tilgreind í öðrum gjaldmiðlum en evru skulu upphafleg mörk samkvæmt þessum greinum tilgreind í þeim gjaldmiðlum með því að nota viðmiðunargengið frá 1. maí 2012 sem Seðlabanki Evrópu birti í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Að því er varðar síðari mörk, sem kveðið er á um í 2. mgr. 7. gr., 1. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 12. gr., skulu endurskoðuðu gildin tilgreind með því að nota viðmiðunargengið sem birt er þann 1. maí á viðkomandi almanaksári. Að því er varðar hámarksgjöldin í 2. mgr. 7. gr., 1. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 12. gr., skal endurskoða mörk í öðrum gjaldmiðlum en evru árlega frá og með 2015. Mörkin sem endurskoðuð eru árlega í þessum gjaldmiðlum skulu gilda frá 1. júlí með viðmiðunargenginu sem birt er 1. maí það ár.

7. Þar sem hámarksgjöldin í 8., 10. og 13. gr. eru tilgreind í öðrum gjaldmiðlum en evru skulu upphafleg mörk samkvæmt þessum greinum tilgreind í þeim gjaldmiðlum með því að nota meðaltal viðmiðunargengisins sem Seðlabanki Evrópu birti 1. mars, 1. apríl og 1. maí 2012 í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Að því er varðar síðari mörk, sem kveðið er á um í 2. mgr. 8. gr., 2. mgr. 10. gr. og 2. mgr. 13. gr., skulu endurskoðuðu gildin tilgreind með því að nota meðaltal viðmiðunargengisins sem birt er þann 1. mars, 1. apríl og 1. maí á viðkomandi almanaksári. Að því er varðar hámarksgjöldin í 2. mgr. 8. gr., 2. mgr. 10. gr. og 2. mgr. 13. gr., skal endurskoða mörk í öðrum gjaldmiðlum en evru árlega frá og með 2015. Mörkin sem endurskoðuð eru árlega í þessum gjaldmiðlum skulu gilda frá 1. júlí með meðaltali viðmiðunargengisins sem birt er 1. mars, 1. apríl og 1. maí á því ári.

2. gr.

Skilgreiningar.

1. Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar sem settar eru fram í 2. gr. tilskipunarinnar um aðgang, 2. gr. rammatilskipunarinnar og 2. gr. tilskipunarinnar um alþjónustu.

2. Til viðbótar við skilgreiningarnar, sem um getur í 1. mgr., er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „veitandi reikþjónustu“: fyrirtæki sem sér viðskiptavinum reikþjónustu fyrir smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um,

b) „veitandi landsbundinnar þjónustu“: fyrirtæki sem sér viðskiptavinum reikþjónustu fyrir landsbundinni farsímaþjónustu,

c) „annar veitandi reikþjónustu“: veitandi reikþjónustu sem er annar en veitandi landsbundinnar þjónustu,

d) „heimanet“: almennt fjarskiptanet í aðildarríki sem notað er af veitanda reikþjónustunnar til að bjóða reikiviðskiptavinum smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um,

e) „heimsótt net“: almennt, jarðfjarskiptanet sem staðsett er í aðildarríki öðru en því þar sem veitandi landsbundinnar þjónustu viðskiptavinar reikþjónustu er sem heimilar reikiviðskiptavinum að hringja eða taka á móti símtölum, senda eða taka á móti smáskilaboðum eða nota pakkaskipta gagnaflutningaþjónustu, með samkomulagi við rekstraraðila heimanetsins,

f) „reiki innan Sambandsins“: notkun reikiviðskiptavinar á farsamskiptatæki til að hringja eða taka á móti símtölum innan Sambandsins, senda eða taka á móti smáskilaboðum innan Sambandsins, eða nota pakkaskipta gagnaflutningaþjónustu meðan sá viðskiptavinur er í öðru aðildarríki en því þar sem þjónustuveitandinn sem veitir honum landsbundna þjónustu er staðsettur með samkomulagi milli rekstraraðila heimanetsins og rekstraraðila heimsóttta netsins,

g) „reikiviðskiptavinur“: viðskiptavinur veitanda reikþjónustu sem reglurnar eru settar um með almennu jarðfjarskiptaneti sem staðsett er í Sambandinu, sem hefur gert samning eða samkomulag við veitanda reikþjónustu sem heimilar reiki innan Sambandsins,

h) „reikisímtal sem reglurnar eru settar um“: símtal úr farsíma sem reikiviðskiptavinur hringir frá heimsóttu neti og lýkur á almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins eða er mótttekið af reikiviðskiptavinum með upphaf í almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins og lúkningu á heimsóttu neti,

i) „Evrópugjaldskrá fyrir talsíma“: gjaldskrá sem er ekki hærri en hámarksgjaldið sem kveðið er á um í 8. gr. og veitandi reikþjónustu getur lagt á fyrir reikisímtöl, sem reglurnar eru settar um, í samræmi við þá grein,

j) „smáskilaboð“: stutt skilaboð á textaformi, sem samin eru fyrst og fremst með bókstöfum og/eða tölustöfum, sem hægt er að senda milli númera farsíma og/eða fastra síma í samræmi við númeraskipulag hvers lands,

k) „reikismáskilaboð sem reglurnar eru settar um“: smáskilaboð úr farsíma sem reikiviðskiptavinur sendir frá heimsóttu neti og lýkur á almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins, eða er mótttekið af reikiviðskiptavinum, með upphaf í almennu fjarskiptaneti innan Sambandsins og lúkningu á heimsóttu neti,

- l) „Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð“: gjaldskrá sem er ekki hærri en hámarksgjaldið, sem kveðið er á um í 10. gr. og sem veitandi reikþjónustu getur lagt á fyrir reikismáskilaboð, sem reglurnar eru settar um, í samræmi við þá grein,
- m) „reikigagnþjónusta sem reglurnar eru settar um“: reikþjónusta sem heimilar reikiviðskiptavinum að nota pakkaskipta gagnaflutningsþjónustu með farsamskiptatæki á meðan það er tengt heimsóttu neti. Reikigagnþjónusta, sem reglurnar eru settar um, tekur ekki til sendingar eða móttöku reikisímtala eða smáskilaboða, sem reglurnar eru settar um, en tekur til sendingar og móttöku myndskilaboða.“
- n) „Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga“: gjaldskrá sem er ekki hærri en hámarksgjaldið, sem kveðið er á um í 13. gr. og sem veitandi reikþjónustu getur lagt á fyrir reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, í samræmi við þá grein,
- o) „heildsöluaðgangur að reiki“: beinn heildsöluaðgangur að reiki eða heildsöluaðgangur að reiki til endursölu,
- p) „beinn heildsöluaðgangur að reiki“: að gera tiltækan búnað og/eða þjónustu rekstraraðila farsímanets fyrir annað fyrirtæki, með skilgreindum skilyrðum, í þeim tilgangi að það fyrirtæki veiti reikiviðskiptavinum reikþjónustu sem reglurnar eru settar um,
- q) „heildsöluaðgangur að reiki til endursölu“: veiting rekstraraðila farsímanets sem er annar en rekstraraðili heimsóttta netsins á reikþjónustu í heildsölu til annars fyrirtækis í þeim tilgangi að það fyrirtæki veiti reikiviðskiptavinum reikþjónustu sem reglurnar eru settar um.

3. gr.

Heildsöluaðgangur að reiki

1. Rekstraraðilar farsímaneta skulu verða við öllum réttmætum beiðnum um heildsöluaðgang að reiki.
2. Rekstraraðilum farsímaneta er aðeins heimilt að hafna beiðnum um heildsöluaðgang að reiki á grundvelli hlutlægra viðmiðana.
3. Heildsöluaðgangur að reiki skal ná yfir aðgang að öllum neteyningum og tengdri aðstöðu, viðkomandi þjónustu, hugbúnaði og upplýsingakerfum sem nauðsynleg eru til að veita viðskiptavinum reikþjónustu sem reglurnar eru settar um.
4. Reglur um heildsölureikigjöld sem reglurnar eru settar um og mælt er fyrir um í 7., 9. og 12. gr. skulu gilda um aðgang að öllum þáttum heildsölureikiaðgangs sem um getur í 3. mgr.

Með fyrirvara um fyrsta undirlið, ef um er að ræða heildsöluaðgang að reiki til endursölu, mega rekstraraðilar farsímaneta innheimta sanngjarnt og réttmætt verð fyrir þætti sem falla ekki undir 3. mgr.

5. Rekstraraðilar farsímaneta skulu birta viðmiðunartilboð, með tilliti til leiðbeininga evrópsks hóps eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta sem um getur í 8. mgr., og gera það aðgengilegt fyrirtækjum sem óska eftir heildsöluaðgangi að reiki. Rekstraraðilar farsímaneta skulu leggja drög að samningi fyrir fyrirtækið sem óskar eftir aðgangi og sem samrýmist þessari grein að því er varðar þennan aðgang eigi síðar en einum mánuði frá því að rekstraraðili farsímanetsins fækk beiðnina fyrst í hendur. Veita skal heildsöluaðgang að reiki innan hæfilegs tíma sem skal ekki vera lengri en þrír mánuðir frá því að samningurinn var gerður. Rekstraraðilar farsímaneta sem taka við beiðni um heildsöluaðgang að reiki og fyrirtæki sem óska eftir aðgangi skulu semja í góðri trú.

6. Viðmiðunartilboðið sem um getur í 5. mgr. skal vera nægilega ítarlegt og innihalda alla þætti sem nauðsynlegir eru fyrir heildsöluaðgang að reiki sem um getur 3. mgr., með lýsingu á tilboðum sem eiga við um beinan heildsöluaðgang að reiki og heildsöluaðgang að reiki til endursölu og tengdum skilmálum og skilyrðum. Ef nauðsyn krefur skulu landsbundin stjórnvöld gera breytingar á viðmiðunartilboðum til að framfylgja skyldum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

7. Ef fyrirtækið sem óskar eftir aðgangi hefur hug á því að hefja viðskiptaviðræður til að taka með þætti sem falla ekki undir viðmiðunartilboðið skal rekstraraðili farsímanetsins svara slíkri beiðni innan hæfilegs tíma sem ekki er lengri en tveir mánuðir frá upphaflegri móttöku. Að því er varðar þessa málsgrein skulu 2. og 5. mgr. ekki gilda.

8. Fyrir 30. september 2012 og til að stuðla að afdráttarlausri beitingu þessarar greinar skal evrópskur hópur eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta, að höfðu samráði við hagsmunaaðila og í náinni samvinnu við framkvæmdastjórnina, mæla fyrir um leiðbeiningar um heildsöluaðgang að reiki.

9. Ákvæði 5. til 7. mgr. gilda frá 1. janúar 2013.

4. gr.

Aðskilin sala á smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um

1. Veitendur landsbundinnar þjónustu skulu gera viðskiptavinum sínum kleift að fá aðgang að reikþjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga sem reglurnar eru settar um sem veitt er í pakka af öðrum veitanda reikþjónustu.

Hvorki veitendur landsbundinnar þjónustu né veitendur reikþjónustu skulu hindra viðskiptavinum í því að fá aðgang að reikigagnþjónustu sem reglurnar eru settar um sem veitt er beint á heimsóttu neti af öðrum veitanda reikþjónustu.

2. Viðskiptavinir reikþjónustu skulu hafa heimild til að skipta á milli veitenda reikþjónustu hvenær sem er. Ef viðskiptavinur reikþjónustu velur að skipta um veitanda reikþjónustu skal framkvæma skiptin án ástæðulausrar tafar, og alltaf á stysta mögulega tíma með hliðsjón af tæknilausninni sem valin er fyrir innleiðingu á aðskilinni sölu á smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um, en aldrei síðar en þremur virkum dögum frá því að samningur er gerður við nýjan veitanda reikþjónustu.

3. Skipti til annars veitanda reikþjónustu eða á milli veitenda reikþjónustu skulu vera án endurgjalds fyrir viðskiptavinum og vera möguleg undir öllum gjaldskrá. Þau skulu ekki fela í sér neina tengda áskrift eða viðbætt föst eða endurtekin gjöld sem eiga við um aðra þætti áskriftarinnar en reiki, samanborið við gildandi skilyrði fyrir skiptin.

4. Veitendur landsbundinnar þjónustu skulu upplýsa alla viðskiptavinum reikþjónustu með skýrum, ítarlegum og aðgengilegum hætti um möguleikann á því að velja um þjónustu sem um getur í fyrsta undirlið 1. mgr.

Einkum þegar samningur um farsímaþjónustu er gerður eða endurnýjaður skulu veitendur landsbundinnar þjónustu veita öllum viðskiptavinum, hverjum fyrir sig, allar upplýsingar um möguleikann á því að velja annan veitanda reikþjónustu og skulu ekki hindra gerð samnings við annan veitanda reikþjónustu. Viðskiptavinir sem gera samning við veitanda landsbundinnar þjónustu um reikþjónustu sem reglurnar eru settar um skulu staðfesta með skýrum hætti að þeir hafi verið upplýstir um þennan möguleika. Veitandi landsbundinnar þjónustu skal ekki hindra, letja eða ráða smásölum sem starfa sem söluaðili veitanda landsbundinnar þjónustu frá því að bjóða samninga um aðskilda reikþjónustu hjá öðrum veitendum reikþjónustu.

5. Tæknilegum eiginleikum reikþjónustu sem reglurnar eru settar um skal ekki breytt þannig að þeir séu frábrugðnir tæknilegum eiginleikum reikþjónustu sem reglurnar eru settar um, að meðtöldum gæðapáttum, sem veitt er viðskiptavininum fyrir skiptin. Ef skiptin varða ekki alla reikþjónustu sem reglurnar eru settar um skal áfram veita þjónustu sem ekki hefur verið skipt um á sama verði og svo sem framast er unnt með sömu tæknilegu eiginleikum, að meðtöldum gæðapáttum.

6. Ákvæði þessarar greinar gilda frá og með 1. júlí 2014.

5. gr.

Framkvæmd aðskilinnar sölu á smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um

1. Veitendur landsbundinnar þjónustu skulu innleiða aðskilda sölu á reikþjónustu sem reglurnar eru settar um sem kveðið er á um 4. gr., svo viðskiptavinir geti notað landsbundna farsímaþjónustu og aðskilda reikþjónustu sem reglurnar eru settar um. Veitendur landsbundinnar þjónustu skulu verða við öllum réttmætum beiðnum um aðgang að aðstöðu og tengdri stuðningsþjónustu sem á við um aðskilda sölu á smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um. Aðgangur að þeirri aðstöðu og stuðningsþjónustu sem er nauðsynleg fyrir aðskilda sölu á reikþjónustu sem reglurnar eru settar um, þ.m.t. sannvottun notenda, skal vera án endurgjalds og skal ekki fela í sér nein bein gjöld til viðskiptavina.

2. Til að tryggja samræmda og samtíma framkvæmd um allt Sambandið á aðskilinni sölu á smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um skal framkvæmdastjórnin, með framkvæmdargerðum og að höfðu samráði við evrópskan hóp eftirlitsaðila á sviði rafræna fjarskipta, samþykkja eigi síðar en 31. desember 2012, ítarlegar reglur um upplýsingaskyldu sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 4. gr. og um tæknilega lausn fyrir innleiðingu á aðskilinni sölu smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 6. gr. og gilda frá og með 1. júlí 2014.

3. Tæknilegu lausnirnar fyrir innleiðingu á aðskilinni sölu smásölureikþjónustu sem reglurnar eru settar um skulu uppfylla eftirfarandi skilyrði um:

- a) neytendavænleika, einkum þannig að neytendum sé gert kleift að skipta auðveldlega og fljótt til annars veitanda reikþjónustu og halda um leið farsímanúmerinu sem þeir eru með og nota sama farsamskiptatæki,
- b) getu til að anna öllum flokkum eftirspurnar neytenda á samkeppnisgrundvelli, þ.m.t. mikil notkun á gagnþjónustu,
- c) getu til að stuðla á skilvirkan hátt að samkeppni, einnig með tilliti til möguleika rekstraraðila á því að nýta eignir sínar í grunnvirkjum eða viðskiptasamninga,
- d) kostnaðarhagkvæmni, með tilliti til skiptingu kostnaðar á milli veitenda landsbundinnar þjónustu og annarra veitenda reikþjónustu,
- e) getu til að koma í framkvæmd skyldunum sem um getur í 1. mgr. 4. gr. með skilvirkum hætti,
- f) að gera hámarksrekstrarsamhæfi mögulegt,
- g) notendavænleika, einkum að því er varðar tæknilega meðhöndlun viðskiptavinar á farsamskiptatæki þegar skipt er um net,
- h) tryggja að reiki viðskiptavina í Sambandinu í þriðju löndum eða viðskiptavina frá þriðju löndum innan Sambandsins sé ekki hindrað,
- i) að tryggt sé að reglum um verndun einkalífs, persónuupplýsingar, öryggi og heilleika netkerfa og gagnsæi sem krafist er í rammatilskipuninni og sértæku tilskipununum sé framfylgt,
- j) að taka tillit til þess að landsbundin stjórnvöld stuðla að því að endanlegir notendur geti fengið aðgang að og dreift upplýsingum eða keyrt forrit og þjónustu að eigin vali í samræmi við g-lið, 4. mgr., 8. gr. rammatilskipunarinnar,
- k) að tryggt sé að veitendur beiti jafngildum skilyrðum við jafngildar aðstæður,

4. Tæknilega lausnin getur sameinað eina eða nokkrar tæknilegar skipanir í þeim tilgangi að uppfylla viðmiðin sem sett eru fram í 3. mgr.

5. Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin veita evrópsku staðlastofnuninni umboð til að aðlaga viðkomandi staðla sem eru nauðsynlegir fyrir samræmda innleiðingu á aðskilinni sölu á smásölureikipjónustu sem reglurnar eru settar um.

6. Ákvæði 1., 3., 4. og 5. mgr. þessarar greinar gilda frá 1. júlí 2014.

6. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fjarskiptanefndarinnar sem komið er á föt með 22. gr. rammatilskipunarinnar. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

7. gr.

Heildsölugjöld fyrir reikisímtöl sem reglurnar eru settar um

1. Meðalheildsölugjald sem rekstraraðili heimsóttis nets getur lagt á veitanda reikipjónustu viðskiptavinar fyrir reikisímtal sem reglurnar eru settar um og hringt er frá heimsóttá netinu, að meðtöldum m.a. upphafs- umflutnings- og lúkingarkostnaði, skal ekki vera hærra en 0,14 evrur á mínútu frá og með 1. júlí 2012.

2. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. gr., skal gilda milli tveggja rekstraraðila og skal reiknað fyrir tólf mánaða tímabil, eða styttra tímabil sé skemmra þangað til hæsta meðalheildsölugjaldið, sem kveðið er á um í þessari málsgrein, fellur úr gildi, eða fram til 30. júní 2022. Hæsta meðalheildsölugjaldið skal lækka í 0,10 evrur 1. júlí 2013 og í 0,05 evrur 1. júlí 2014 og skal, með fyrirvara um ákvæði 19. greinar, vera 0,05 evrur til 30. júní 2022.

3. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal reiknað með því að deila heildartekjum af heildsölu á reiki með heildarfjölda reikiminútna sem viðkomandi rekstraraðili setur í heildsölu reikisímtala innan Sambandsins á viðkomandi tímabili, samantekið á sekúndugrundvelli og breytt til að taka tillit til þess að rekstraraðili heimsóttis netsins geti lagt á lágmarksgjaldtökutíma fyrir upphaf símtala sem hringd eru, sem þó skal ekki vera lengri en 30 sekúndur.

8. gr.

Smásölugjöld fyrir reikisímtöl sem reglurnar eru settar um

1. Veitendur reikipjónustu skulu sjá til þess að Evrópugjaldskrá fyrir talsíma sem kveðið er á um í 2. mgr. sé tiltæk og vera virkir í því að bjóða öllum reikiviðskiptavinum sínum hana á skýran og gagnsæjan hátt. Þessi gjaldskrá fyrir gagnapjónustu skal ekki fela í sér nein áskriftargjöld eða önnur föst eða endurtekin gjöld og hana má sameina öðrum smásölugjaldskrá.

Þegar tilboðið er lagt fram skulu veitendur reikipjónustu minna reikiviðskiptavini sína sem höfðu valið tiltekna reikigjaldskrá eða -pakka á skilyrðin sem gilda um þá gjaldskrá eða pakka.

2. Frá og með 1. júlí 2012 getur smásölugjald (að frátöldum virðisaukaskatti) í Evrópugjaldskrá fyrir talsíma sem veitandi reikipjónustu getur lagt á reikiviðskiptavin sinn fyrir reikisímtal sem reglurnar eru settar um getur verið breytilegt milli reikisímtala en skal ekki vera hærra en 0,29 evrur fyrir símtal sem hringt er eða 0,08 evrur fyrir símtal sem tekið er á móti. Hámarkssmásölugjöld fyrir símtöl þar sem hringt er skal lækka í 0,24 evrur þann 1. júlí 2013 og 0,19 evrur þann 1. júlí 2014 og hámarkssmásölugjald fyrir símtöl sem tekið er á móti skal lækka í 0,07 evrur þann 1. júlí 2013 og 0,05 evrur þann 1. júlí 2014. Með fyrirvara um ákvæði 19. gr. skulu þessi hámarkssmásölugjöld fyrir Evrópugjaldskrá fyrir talsíma halda gildi sínu til 30. júní 2017.

Veitendur reikipjónustu skulu ekki leggja nein gjöld á reikiviðskiptavini sína fyrir að taka á móti talhólfsskilaboðum. Þetta skal vera með fyrirvara um önnur gjöld sem kunna að eiga við, t.d. gjöld fyrir að hlusta á slík skilaboð.

Allir veitendur reikipjónustu skulu rukka reikiviðskiptavini sína fyrir veitingu allra reikisímtala, sem reglurnar eru settar um, sem Evrópugjaldskrá fyrir talsíma gildir um, hvort sem það er símtal sem hringt er eða tekið á móti, á sekúndugrundvelli.

Veitandi reikipjónustu getur lagt á lágmarksupphafsgjald fyrir tímabil sem ekki er lengra en 30 sekúndur fyrir símtöl, sem hringd eru og falla undir Evrópugjaldskrá fyrir talsíma.

3. Veitendur reikipjónustu skulu láta Evrópugjaldskrá fyrir talsíma gilda sjálfkrafa fyrir alla reikiviðskiptavini, að undanskildum reikiviðskiptavinum sem hafa þegar sérstaklega valið tiltekna reikigjaldskrá eða -pakka sem gera þeim kleift að njóta góðs af annarri gjaldskrá fyrir reikisímtöl, sem reglurnar eru settar um, en þeim hefði verið úthlutað hefðu þeir ekki mátt velja.

4. Veitendur reikipjónustu skulu láta Evrópugjaldskrá fyrir talsíma gilda fyrir alla nýja reikiviðskiptavini sem velja ekki sérstaklega aðra reikigjaldskrá eða gjaldskrárpakka fyrir reikipjónustu sem felur í sér ólíkar gjaldskrár fyrir reikisímtöl sem reglurnar eru settar um.

5. Allir reikiviðskiptavinir geta óskað eftir að skipta yfir í eða úr Evrópugjaldskrá fyrir talsíma. Öll skipti skulu framkvæmd innan eins virks dags frá því að beiðnin er móttækin, án endurgjalds og skulu ekki hafa í för með sér skilyrði eða takmarkanir sem lúta að öðrum þáttum áskriftarinnar, nema reikiviðskiptavinur, sem hefur gerst áskrifandi að sérstökum reikipjónustupakka sem felur í sér fleiri en eina tegund reikipjónustu sem reglurnar eru settar um, óskar eftir að skipta yfir í Evrópugjaldskrá fyrir talsíma, er veitanda reikipjónustu heimilt að fara fram á að viðskiptavinurinn, sem vill skipta, afsali sér friðindum sem hann nýtur vegna annarra þátta þessa pakka. Veitandi reikipjónustu getur frestað slíkum skiptum þar til fyrri reikigjaldskráin hefur verið í gildi í ákveðinn lágmarkstíma sem skal ekki vera lengri en tveir mánuðir. Evrópugjaldskrá fyrir talsíma má alltaf sameina við Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð og fyrir gagnaflutninga.

9. gr.

Heildsölugjöld fyrir reikismáskilaboð sem reglurnar eru settar um

1. Frá og með 1. júlí 2012 skal meðalheildsölugjald sem rekstraraðili heimsóttá netsins má leggja á fyrir veitingu á reikismáskilaboðum sem reglurnar eru settar um sem eiga uppruna í heimsóttá netinu ekki vera hærri en 0,03 evrur fyrir hver smáskilaboð. Hæsta meðalheildsölugjaldið skal lækka í 0,02 evrur 1. júlí 2013 og skal, með fyrirvara um ákvæði 19. greinar, vera 0,02 evrur til 30. júní 2022.

2. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal gilda milli tveggja rekstraraðila og skal reiknað fyrir tólf mánaða tímabil eða styttra tímabil, sem eftir er til 30. júní 2022.

3. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal reiknað með því að deila heildarheildsölutekjum, sem viðkomandi rekstraraðili heimsóttá netsins eða rekstraraðili heimanets fær fyrir upphaf og lúkningu reikismáskilaboða, sem reglurnar eru settar um, innan Sambandsins á viðeigandi tímabili, með heildarfjölda smáskilaboða sem eiga upphaf hjá og eru send á vegum viðkomandi veitanda reikipjónustu eða rekstraraðila heimanets á því tímabili.

4. Rekstraraðili heimsóttá netsins skal ekki leggja gjald á veitanda reikipjónustu eða rekstraraðila heimanets reikiviðskiptavinar fyrir lúkningu reikismáskilaboða, sem reglurnar eru settar um og send eru reikiviðskiptavinum meðan hann reikar á heimsóttá netinu, að frátöldu gjaldinu sem um getur í 1. mgr.

10. gr.

Smásölugjöld fyrir reikismáskilaboð sem reglurnar eru settar um

1. Veitendur reikipjónustu skulu sjá til þess að Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð sem kveðið er á um í 2. mgr. sé tiltæk og vera virkir í því að bjóða öllum reikiviðskiptavinum sínum hana á skýran og gagnsæjan hátt. Þessi Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð skal ekki fela í sér nein áskriftargjöld eða önnur föst eða siendurtekin gjöld og hana má sameina öðrum smásölugjaldskrá, sbr. þó önnur ákvæði þessarar greinar.

2. Frá og með 1. júlí 2012 getur smásölugjald (að frátöldum virðisaukaskatti) í Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð, sem veitandi reikipjónustu getur lagt á reikiviðskiptavin sinn fyrir

reikismáskilaboð, sem reglurnar eru settar um og sem reikiviðskiptavinurinn sendir, verið breytilegt milli reikismáskilaboða sem reglurnar eru settar um en skal ekki vera hærri en 0,09 evrur. Hámarksgjaldið skal lækka í 0,08 evrur 1. júlí 2013 og í 0,06 evrur 1. júlí 2014 og skal, með fyrirvara um ákvæði 19. greinar, vera 0,06 evrur til 30. júní 2017.

3. Veitendur reikipjónustu skulu ekki leggja nein gjöld á reikiviðskiptavinum sína fyrir að taka á móti reikismáskilaboðum sem reglurnar eru settar um.

4. Veitendur reikipjónustu skulu láta Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð gilda sjálfkrafa fyrir alla reikiviðskiptavinum, að undanskildum reikiviðskiptavinum sem hafa þegar sérstaklega valið tiltekna reikigjaldskrá eða pakka sem gera þeim kleift að njóta góðs af annarri gjaldskrá fyrir reikismáskilaboð, sem reglurnar eru settar um, en þeim hefði verið úthlutað hefðu þeir ekki mátt velja.

5. Veitendur reikipjónustu skulu láta Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð gilda fyrir alla nýja reikiviðskiptavinum sem velja ekki sérstaklega aðra gjaldskrá fyrir reikismáskilaboð eða gjaldskrárpakka fyrir reikipjónustu sem felur í sér ólíkar gjaldskrár fyrir reikismáskilaboð sem reglurnar eru settar um.

6. Allir reikiviðskiptavinir geta, hvenær sem er, óskað eftir að skipta yfir í eða úr Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð. Öll skipti skulu framkvæmd án endurgjalds innan eins virks dags frá því að beiðnin er móttækin og skulu ekki hafa í för með sér skilyrði eða takmarkanir sem lúta að öðrum þáttum áskriftarinnar en reikipjónustu. Veitandi reikipjónustu getur frestað slíkum skiptum þar til fyrri reikigjaldskráin hefur verið í gildi í ákveðinn lágmarkstíma sem skal ekki vera lengri en þrír mánuðir. Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð má alltaf sameina við Evrópugjaldskrá fyrir talsíma og fyrir gagnaflutninga.

11. gr.

Tæknilegir eiginleikar reikismáskilaboða sem reglurnar eru settar um

Hvorki veitandi reikipjónustu, veitandi landsbundinnar þjónustu, rekstraraðili heimanets né rekstraraðili heimsóttá nets skulu breyta tæknilegum eiginleikum reikismáskilaboða, sem reglurnar eru settar um, á þann hátt að þeir verði frábrugðnir tæknilegum eiginleikum smáskilaboða sem í boði eru á innanlandsmarkaði.

12. gr.

Heildsölugjöld fyrir reikigagnaþjónustu sem reglurnar eru settar um

1. Frá og með 1. júlí 2012 skal meðalheildsölugjald sem rekstraraðili heimsóttá netsins má leggja á þjónustuveitanda heimanets viðskiptavinar reikipjónustu fyrir veitingu reikigagnaþjónustu sem reglurnar eru settar um í heimsóttá netinu ekki vera hærri en öryggismörk sem eru 0,25 evrur fyrir hvert megabæti af fluttum gögnum. Lækka skal öryggismörkin í 0,15 evrur fyrir hvert megabæti af fluttum gögnum frá og með 1. júlí 2013 og 0,05 evrur frá og með 1.

júlí 2014 og skal, með fyrirvara um ákvæði 19. greinar, vera 0,05 evrur fyrir hvert megabæti af fluttum gögnum þar til 30. júní 2022.

2. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal gilda milli tveggja rekstraraðila og skal reiknað fyrir tólf mánaða tímabil eða styttra tímabil, sem eftir er til 30. júní 2022.

3. Meðalheildsölugjaldið, sem um getur í 1. mgr., skal reiknað með því að deila heildarheildsölutekjum sem rekstraraðili heimsóttá netsins eða rekstraraðila heimanetsins fær fyrir veitingu reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, á viðeigandi tímabili, með heildarfjölda megabæta af gögnum, sem eru notuð í raun við veitingu þjónustunnar á því tímabili, umreiknuðum í kilóbæti fyrir hönd viðkomandi veitanda reikþjónustu eða rekstraraðila heimanets á því tímabili.

13. gr.

Smásölugjöld fyrir reikigagnþjónustu sem reglurnar eru settar um

1. Veitendur reikþjónustu skulu sjá til þess að Evrópugjaldskrá fyrir gagnaþjónustu sem kveðið er á um í 2. mgr. sé tiltæk og vera virkir í því að bjóða öllum reikiviðskiptavinum sínum hana á skýran og gagnsæjan hátt. Evrópugjaldskrá fyrir gagnaþjónustu skal ekki fela í sér nein áskriftargjöld eða önnur föst eða endurtekin gjöld og hana má sameina öðrum smásölugjaldskrám.

Þegar tilboðið er lagt fram skulu veitendur reikþjónustu minna þá reikiviðskiptavinum sem hafa þegar valið tiltekna reikigjaldskrá eða -pakka á skilyrðin sem gilda um þá gjaldskrá eða pakka.

2. Frá og með 1. júlí 2012 skal smásölugjald (að frátöldum virðisaukaskatti) í Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga, sem veitandi reikþjónustu getur lagt á reikiviðskiptavin sinn fyrir veitingu reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um ekki vera hærra en 0,70 evrur á hvert megabæti sem notað er. Lækka skal hámarkssmásölugjöld í 0,45 evrur fyrir hvert megabæti sem notað er frá og með 1. júlí 2013 og 0,20 evrur fyrir hvert megabæti sem notað er frá og með 1. júlí 2014 og skal, með fyrirvara um ákvæði 19. greinar, vera 0,20 evrur fyrir hvert megabæti sem notað er þar til 30. júní 2017.

Allir veitendur reikþjónustu skulu taka gjald af viðskiptavinum reikþjónustu fyrir alla reikigagnþjónustu sem reglurnar eru settar um sem Evrópugjaldskrá um gagnaflutninga gildir um fyrir hvert kilóbæti, að frátöldum myndskilaboðum sem má gjaldfæra fyrir hverja einingu. Í því tilviki skal smásölugjaldið sem veitandi reikþjónustu leggur á viðskiptavin reikþjónustu fyrir að senda eða taka á móti reikimyndskilaboðum ekki vera hærra en hámarkssmásölugjaldið sem sett er fram í fyrsta undirlíð.

3. Frá 1. júlí 2012 skulu veitendur reikþjónustu láta Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga gilda sjálfkrafa fyrir alla reikiviðskiptavinum, að undanskildum reikiviðskiptavinum sem hafa þegar sérstaklega valið tiltekna reikigjaldskrá eða sem eru þegar með gjaldskrá sem er sannanlega lægri en Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga eða sem hafa þegar valið pakka sem gerir þeim kleift að njóta góðs af annarri gjaldskrá fyrir reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, en þeim hefði verið úthlutað hefðu þeir ekki mátt velja.

4. Frá 1. júlí 2012 skulu veitendur reikþjónustu láta Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga gilda fyrir alla nýja reikiviðskiptavinum sem hafa ekki sérstaklega valið aðra gjaldskrá fyrir reikigagnaflutninga eða gjaldskrárpakka fyrir reikþjónustu sem felur í sér ólíkar gjaldskrár fyrir reikigagnaflutninga sem reglurnar eru settar um.

5. Allir reikiviðskiptavinir geta, hvenær sem er, óskað eftir að skipta yfir í eða úr Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga sem virðir samningsskilyrði þeirra. Öll skipti skulu framkvæmd án endurgjalds innan eins virks dags frá því að beiðnin er móttækin og skulu ekki hafa í för með sér skilyrði eða takmarkanir sem lúta að öðrum þáttum áskriftarinnar en reikþjónustu innan Sambandsins. Veitandi reikþjónustu getur frestað slíkum skiptum þar til fyrri reikigjaldskráin hefur verið í gildi í ákveðinn lágmarkstíma sem skal ekki vera lengri en þrír mánuðir. Evrópugjaldskrá fyrir gagnaflutninga má alltaf sameina við Evrópugjaldskrá fyrir smáskilaboð og fyrir talsíma.

6. Fyrir 30. júní 2012, skulu veitendur reikþjónustu tilkynna öllum reikiviðskiptavinum sínum, hverjum fyrir sig, með skýrum og skiljanlegum hætti og á varanlegum miðli um Evrópugjaldskrána fyrir gagnaflutninga, að hún muni taka gildi í síðasta lagi 1. júlí 2012 fyrir alla reikiviðskiptavinum sem ekki hafa sérstaklega valið tiltekna gjaldskrá eða pakka sem gildir um reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, og um rétt þeirra til skipta yfir í hana og úr henni skv. 5. mgr.

14. gr.

Gagnsæi smásölugjalda fyrir reikisímtöl og -smáskilaboð

1. Til að gera reikiviðskiptavinum viðvart um að þeir þurfi að greiða reikigjöld, þegar hringt er eða tekið á móti símtali eða við sendingu smáskilaboða, skal sérhver veitandi reikþjónustu, þegar viðskiptavinir koma til aðildarríkis annars en þess þar sem sá sem veitir þeim landsbundna þjónustu er, nema viðskiptavinurinn hafi tilkynnt veitanda reikþjónustu að hann þarfnist ekki þeirrar þjónustu, sjálfkrafa veita viðskiptavininum persónubundnar grunnupplýsingar um verðlagningu reikigjalda (að meðtöldum virðisaukaskatti) í gegnum skilaboðþjónustu, án óþarfa tafa og endurgjaldslost, sem viðskiptavinurinn þarf að greiða fyrir að hringja og taka á móti símtölum eða senda smáskilaboð í aðildarríkinu sem heimsótt er.

Í þessum persónubundnu grunnupplýsingum um verðlagningu skulu koma fram þau hámarksgjöld (í gjaldmiðli reikningsins sem viðskiptavinurinn fær frá þeim sem veitir honum landsbundna þjónustu) sem viðskiptavinurinn kann að þurfa að greiða samkvæmt gjaldskrárfyrirkomulagi sínu fyrir:

- a) reikisímtöl, sem reglurnar eru settar um, frá aðildarríkinu, sem heimsótt er, til aðildarríkisins, þar sem sá sem veitir honum landsbundna þjónustu er, og fyrir móttækin reikisímtöl sem reglurnar eru settar um og
- b) að senda smáskilaboð, sem reglurnar eru settar um, meðan á dvöl í heimsóttá aðildarríkinu stendur.

Í þeim skal einnig koma fram símanúmerið, sem um getur í 2. mgr., þar sem hægt er að fá ítarlegri upplýsingar endurgjaldslaust ásamt upplýsingum um hvernig ná megí sambandi við neyðarþjónustu með því að hringja í samevrópska neyðarnúmerið 112 endurgjaldslaust.

Við hver skilaboð skal viðskiptavinurinn hafa færi á því að tilkynna veitanda reikþjónustu, án endurgjalds og með einföldum hætti, að hann þarfnist ekki sjálfvirku skilaboðaðþjónustunnar. Viðskiptavinur, sem hefur tilkynnt að hann þarfnist ekki sjálfvirku skilaboðaðþjónustunnar, skal eiga rétt á því, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að óska eftir því að þjónustuveitandi heimanetsins veiti þjónustuna á ný.

Veitendur reikþjónustu skulu veita blindum eða sjónskertum viðskiptavinum persónubundnu grunnupplýsingar um verðlagningu sem um getur í fyrsta undirliði sjálfkrafa og endurgjaldslaust með símtali í talsímaþjónustu óski þeir eftir því.

Ákvæði fyrsta, annars, fjórða og fimmta undirliðs skulu einnig gilda um reikþjónustu fyrir talsíma og smáskilaboð sem viðskiptavinir reikþjónustu nota á ferðalögum utan Sambandsins og sem veitt er af veitanda reikþjónustu.

2. Til viðbótar við ákvæði 1. mgr. skulu viðskiptavinir eiga rétt á því að óska eftir og fá endurgjaldslaust og óháð staðsetningu þeirra innan Sambandsins ítarlegri persónubundnar upplýsingar um verðlagningu reikigjalda, sem gilda í heimsóttá netinu um símtöl í talsímaþjónustu og smáskilaboð, ásamt upplýsingum um ráðstafanir til gagnsæis sem koma til framkvæmda með þessari reglugerð, með símtali í farsímaþjónustu eða með smáskilaboðum. Slík beiðni skal berast með símtali í endurgjaldslaust númer sem veitandi reikþjónustu tilgreinir til notkunar í þeim tilgangi. Skyldur sem kveðið er á um í 1. mgr. skulu ekki gilda um tæki sem styðja ekki smáskilaboðavirkni.

3. Veitendur reikþjónustu skulu veita öllum notendum tæmandi upplýsingar um viðeigandi reikigjöld, einkum Evrópugjaldskrána um talsímaþjónustu og Evrópugjaldskrána um smáskilaboð, þegar þeir gerast áskrifendur. Þeir skulu einnig veita reikiviðskiptavinum sínum upplýsingar um breytingar á viðeigandi reikigjöldum án óþarfa tafa í hvert sinn sem breytingar verða á þessum gjöldum.

Veitendur reikþjónustu skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að allir reikiviðskiptavinir þeirra séu meðvitaðir um að þeim standi Evrópugjaldskráin fyrir talsímaþjónustu og Evrópugjaldskráin fyrir smáskilaboð til boða. Þeir skulu einkum tilkynna öllum reikiviðskiptavinum um skilyrði Evrópugjaldskrárinnar fyrir talsímaþjónustu og um skilyrði vegna Evrópugjaldskrár fyrir smáskilaboð, í báðum tilvikum á skýran hátt og án mismununar. Þeir skulu senda áminningar með eðlilegu millibili þaðan í frá til allra viðskiptavina sem hafa kosið aðra gjaldskrá.

Veittar upplýsingar skulu vera nægilega ítarlegar til þess að viðskiptavinir geti metið hvort það sé hagstætt fyrir þá að skipta yfir í Evrópugjaldskrá.

4. Veitendur reikþjónustu skulu gera upplýsingar um hvernig eigi að komast hjá reiki fyrir slysi á landamærasvæðum aðgengilegar viðskiptavinum. Veitendur reikþjónustu skulu gera skynsamlegar ráðstafanir til að verja viðskiptavini sína fyrir því að greiða reikigjöld vegna reiki fyrir slysi þegar þeir eru staddir í heimaaðildarríki sínu.

15. gr.

Gagnsæis- og verndarráðstafanir fyrir reikigagnþjónustu í smásölu

1. Þjónustuveitendur heimaneta skulu tryggja að reikiviðskiptavinir þeirra séu nægilega vel upplýstir, bæði áður en og eftir að samningur er gerður, um gjöldin af notkun þeirra á reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, og upplýsa viðskiptavini á þann hátt að þeir átti sig auðveldlega á fjárhagslegum afleiðingum slíkrar notkunar og geti fylgst með og haft stjórn á hversu miklu fê þeir verja í reikigagnþjónustu skv. 2. og 3. mgr.

Veitendur reikþjónustu skulu upplýsa viðskiptavini sína, eftir því sem við á, um hættuna á sjálfvirkri og óhaminni reikigagnatengingu og niðurrhali, áður en samningur er gerður og reglulega eftir það. Að auki skulu veitendur reikþjónustu tilkynna reikiviðskiptavinum sínum, án endurgjalds og á skýran og auðskilinn hátt, um hvernig eigi að slökkva á þessum sjálfvirku reikigagnatengingum svo að þeir komist hjá óhaminni notkun reikigagnþjónustu.

2. Veitendur reikþjónustu skulu senda reikiviðskiptavinum sjálfvirk skilaboð þess efnis að hinir siðarnefndu séu að nota reikþjónustu og veita þeim um leið persónubundnar grunnupplýsingar um gjöld fyrir veitingu reikigagnþjónustu (í gjaldmiðli reikningsins sem viðskiptavinurinn fær frá þeim sem veitir honum landsbundna þjónustu), sem reglurnar eru settar um, fyrir hvert megabæti fyrir viðkomandi reikiviðskiptavin í viðkomandi aðildarríki, nema viðskiptavinurinn hafi tilkynnt veitanda reikþjónustu að hann þarfnist ekki þessara upplýsinga.

Reikiviðskiptavinurinn skal fá slíkar persónubundnar grunnupplýsingar um gjaldskrá sendar í farsamskiptatæki sitt, t.d. með smáskilaboðum, tölvupósti eða sprettigluggum í farsamskiptatækinu, í hvert sinn sem reikiviðskiptavinur fer inn í annað aðildarríki en það þar sem sá sem veitir honum landsbundna þjónustu er og setur af stað reikigagnþjónustu í fyrsta sinn í því aðildarríki. Þær skulu veittar endurgjaldslaust á því augnabliki þegar reikiviðskiptavinurinn setur af stað reikigagnþjónustu, sem reglurnar eru settar um, með þeim hætti að auðvelt sé að veita þeim viðtöku og skilja þær.

Viðskiptavinur, sem hefur tilkynnt veitanda reikiþjónustu að hann þarfnist ekki sjálfvirku gjaldskráupplýsinganna, skal eiga rétt á því, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að óska eftir því að veitandi reikiþjónustu veiti þjónustuna á ný.

3. Sérhver veitandi reikiþjónustu skal gefa öllum reikiviðskiptavinum sínum tækifæri á því að velja sérstaklega og endurgjaldslaust þjónustu sem veitir upplýsingar um heildarnotkun reikigagnþjónustu sem reglurnar eru settar um, gefna upp í magni eða í þeim gjaldmiðli sem reikningar viðkomandi reikiviðskiptavinar eru gerðir í, og sem tryggir að heildarútgjöld viðskiptavinarins vegna reikigagnþjónustu sem reglurnar eru settar um á tilteknu tímabili, að frátöldum myndskilaboðum sem gjaldfærð eru eftir einingum, fari ekki yfir tiltekin fjárhæðarmörk ef afdráttarlaust samþykki hans liggur ekki fyrir.

Í þessu augnamiði skal veitandi reikiþjónustu bjóða eina eða fleiri hámarksfjárhæð fyrir tiltekin notkunartímabil, að því gefnu að viðskiptavininum hafi fyrir fram verið tilkynnt um magnið sem samsvarar þeim. Ein af þessum hámarksfjárhæðum (sjálfvirka hámarksfjárhæðin) skal vera nærri 50 evrum, en ekki meira en það, af útistandandi gjöldum á mánaðarlegu reikningstímabili (að undanskildum virðisaukaskatti).

Einnig getur veitandi reikiþjónustu sett mörk, sem miðast við uppgæfið magn, að því gefnu að viðskiptavininum hafi fyrir fram verið tilkynnt um fjárupphæðirnar sem samsvara þeim. Eitt af þessum mörkum (sjálfvirka magnhámarkið) skal miðast við samsvarandi fjárupphæð sem nemur ekki meira en 50 evrum af útistandandi gjöldum á mánaðarlegu reiknings-tímabili (að undanskildum virðisaukaskatti).

Að auki getur veitandi reikiþjónustu boðið sínum reikiviðskiptavinum önnur hámark sem miðast við ólíkar, þ.e. hærri eða lægri mánaðarlegar hámarksfjárhæðir.

Sjálfvirka hámarkið, sem um getur í annarri og þriðju undirgrein, skal taka gildi fyrir alla viðskiptavinum sem ekki hafa valið annað hámarkið.

Sérhver veitandi reikiþjónustu skal einnig tryggja að viðeigandi tilkynning sé send í farsamskiptatæki viðkomandi reikiviðskiptavinar, t.d. með smáskilaboðum, tölvupósti eða

sprettiglugga í tölvunni, þegar reikigagnþjónustan er komin upp í 80 % af umsömdu verð- eða magnhámarki. Allir viðskiptavinir skulu eiga rétt á að fara fram á að veitandi reikiþjónustu hætti að senda slíkar tilkynningar og skulu eiga rétt á að fara fram á, hvenær sem er og endurgjaldslaust, að þjónustuveitandinn hefji að veita þjónustuna á nýjan leik.

Ef annars væri farið yfir þetta verð- eða magnhámark skal senda viðkomandi reikiviðskiptavini tilkynningu í farsamskiptatæki hans. Í þessari tilkynningu skal greina frá því ferli sem skal fylgja óski viðskiptavinarinn eftir að notfæra sér þjónustuna áfram með tilheyrandi kostnaði við hverja viðbótareiningu sem er notuð. Ef reikiviðskiptavinurinn bregst ekki við því sem fram kemur í tilkynningunni skal þjónustuveitandi heimanetsins tafarlaust hætta að veita viðkomandi reikiviðskiptavini reikigagnþjónustu og rukka hann fyrir hana, nema og þar til reikiviðskiptavinurinn fer fram á að þjónustunni verði haldið áfram eða hún endurnýjuð.

Hvenær sem reikiviðskiptavinur óskar eftir að fá eða hætta að fá þjónustu, sem hefur verð- eða magnhámark skulu skiptin framkvæmd innan eins virks dags frá því að beiðnin er móttækin, án endurgjalds og skulu ekki hafa í för með sér skilyrði eða takmarkanir sem lúta að öðrum þáttum áskriftarinnar.

4. Ákvæði 2. og 3. mgr. skulu ekki gilda um tæki fyrir samskipti milli véla sem nota fargagnasamskipti.

5. Veitendur reikiþjónustu skulu gera skynsamlegar ráðstafanir til að verja viðskiptavinum sína fyrir því að greiða reikigjöld vegna reiki fyrir slysi þegar þeir eru staddir í heimaaðildarríki sínu. Þar á meðal skal veita viðskiptavinum upplýsingar um hvernig eigi að komast hjá reiki fyrir slysi á landamærasvæðum.

6. Ákvæði þessarar greinar, að málsgrein 5 undanskilinni, og með fyrirvara um annan og þriðja undirlið þessarar málsgreinar, skulu einnig gilda um reikigagnþjónustu sem viðskiptavinir reikiþjónustu nota á ferðalögum utan Sambandsins og sem veitt eru af veitanda reikiþjónustu.

Ef viðskiptavinur velur þjónustuna sem um getur í fyrsta undirlið 3. mgr., skulu kröfurnar sem kveðið er á um í 3. mgr. ekki gilda ef rekstraraðili heimsóttá netsins í heimsóttá landinu utan Sambandsins heimilar ekki veitanda reikiþjónustu að vakta notkun viðskiptavinarins í rauntíma.

Í því tilviki skal tilkynna viðskiptavininum með smáskilaboðum við komu í það land, án ástæðulausrar tafar og án endurgjalds, um að upplýsingar um uppsafnaða notkun og trygging fyrir því að fara ekki yfir tiltekin fjárhæðarmörk séu ekki til staðar.

*16. gr.***Eftirlit og framkvæmd**

1. Landsbundin stjórnvöld skulu hafa eftirlit og umsjón með því að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar á yfirráðasvæði þeirra.

2. Landsbundin stjórnvöld skulu sjá til þess að uppfærðar upplýsingar um beitingu þessarar reglugerðar, einkum 7., 8., 9., 10., 12. og 13. gr., séu fánlegar opinberlega með þeim hætti sem gerir hagsmunaaðilum kleift að hafa greiðan aðgang að þeim.

3. Landsbundin stjórnvöld skulu til undirbúnings fyrir endurskoðunina sem kveðið er á um í 19. gr. fylgjast með þróun heildsölu- og smásölugjalda fyrir að veita reikivíðskiptavinum tal- og gagnafjarskiptaþjónustu, þ.m.t. smáskilaboð og myndskilaboð, m.a. á ystu svæðum Sambandsins sem um getur í 349. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Landsbundin stjórnvöld skulu einnig vera á varðbergi fyrir tilvikum þar sem reiki fyrir slysi á sér stað á landamærasvæðum samliggjandi aðildarríkja og fylgjast með því hvort aðferðum til að stýra umferð sé beitt þannig að viðskiptavinir verði fyrir óhagræði.

Landsbundin stjórnvöld skulu vakta og safna upplýsingum um reiki fyrir slysi og gera víðeigandi ráðstafanir.

4. Landsbundin stjórnvöld skulu hafa heimild til að krefjast þess að fyrirtæki sem bundin eru skyldum samkvæmt þessari reglugerð veiti allar víðeigandi upplýsingar um beitingu og framkvæmd reglugerðarinnar. Þessi fyrirtæki skulu veita slíkar upplýsingar tafarlaust ef þeirra er óskað og í samræmi við þau tímamörk og með þeirri nákvæmni sem landsbundið stjórnvald krefst.

5. Stjórnvöldum í hverju ríki fyrir sig er heimilt að grípa inn í, hvenær sem er, að eigin frumkvæði til að tryggja að farið sé að þessari reglugerð. Ef nauðsyn krefur skulu þau einkum nýta sér það vald sem þeim er fengið skv. 5. gr. tilskipunarinnar um aðgang til að tryggja fullnægjandi aðgang og samtengingu svo tryggja megi tengingu enda á milli og rekstrarsamhæfi reikiþjónustu, t.d. þegar viðskiptavinir geta ekki skipst á reikismáskilaboðum, sem reglurnar eru settar um, við viðskiptavini almenns jarðfjarskiptanets í öðru aðildarríki vegna þess að ekki hefur verið gerður samningur sem gerir kleift að senda þessi boð.

6. Komist landsbundið stjórnvald að því að brotið hafi verið gegn skyldunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð skal það hafa heimild til að krefjast þess að slíkt brot verði stöðvuð án tafar.

*17. gr.***Lausn deilumála**

1. Ef upp kemur deilumál í tengslum við skuldbindingar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð milli fyrirtækja sem bjóða fram rafræn fjarskiptanet eða -þjónustu í aðildarríki skal málsmeðferðin fyrir lausn deilumála sem mælt er fyrir um í 20. og 21. gr. rammatilskipunarinnar gilda.

2. Ef lausn fæst ekki í deilumáli sem neytandi eða notandi á hlut að og varðar málefni sem fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar skulu aðildarríkin tryggja að málsmeðferðin fyrir lausn deilumála utan dómstóla sem mælt er fyrir um í 34. gr. tilskipunarinnar um alþjónustu sé tiltæk.

*18. gr.***Viðurlög**

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn þessari reglugerð og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði fyrir 30. júní 2013 og skulu tilkynna henni, án tafar, um hvers konar breytingar sem síðar verða á þeim.

*19. gr.***Endurskoðun**

1. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða framkvæmd þessarar reglugerðar og, að höfðu samráði við almenning, leggja skýrslu um málið fyrir Evrópuþingið og ráðið fyrir 30. júní 2016. Framkvæmdastjórnin skal einkum meta hvort markmið þessarar reglugerðar hafi náðst. Þá skal framkvæmdastjórnin m.a. taka eftirfarandi til skoðunar:

- hvort samkeppni hafi þróast með fullnægjandi hætti til að réttlæta það að hámarkssmásölugjald renni út,
- hvort samkeppni sé næg til að fjarlægja hámarksheildsölugjald,
- þróun og væntanlegar framtíðarhorfur heildsölu- og smásölugjalda fyrir að veita reikivíðskiptavinum tal-, smáskilaboða- og gagnafjarskiptaþjónustu borið saman við gjöld fyrir landsbundna farsímaþjónustu í aðildarríkjunum, bæði hvað varðar annars vegar viðskiptavinum sem greiða fyrir fram og hins vegar þá sem greiða eftirá, og þróun í gæðum og hraða þjónustunnar,
- framboð og gæði þjónustunnar, þ.m.t. sú sem gæti komið í stað reikiþjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga, einkum í ljósi tæknilegra framfara,
- umfang þess ávinnings sem viðskiptavinir hafa haft af raunverulegum lækkunum á verði fyrir reikiþjónustu, mismunandi gjaldskrá og vörum sem eru í boði fyrir neytendur með ólík símtalamynstur og mun á reiki-gjaldskrá og innlendum gjaldskrá, þ.m.t. tiltækileiki tilboða sem bjóða eina gjaldskrá fyrir landsbundna þjónustu og reikiþjónustu,
- samkeppnisstig á bæði smásölu- og heildsölumörkuðum, einkum samkeppnisstöðu lítilla, óháðra eða nýrra rekstrar- aðila, þ.m.t. samkeppnisáhrif viðskiptasamninga og samtengingarstigið milli rekstraraðila.

g) umfang árangurs af framkvæmd skipulagsráðstafananna sem kveðið er á um í 3. og 4. gr. við þróun samkeppni á innri markaðinum fyrir reikipjónustu að því marki að munurinn á reikigjaldskrá og landsbundinni gjaldskrá hafi nálgast núll,

h) að hve miklu leiti hámarksheildsölu- og smásölugjöld hafi veitt fullnægjandi vernd gegn óhóflegu verði til neytenda ásamt því að gera mögulegt að þróa samkeppni á innri markaðinum fyrir reikipjónustu.

2. Ef skýrslan sýnir að skipulagsráðstafanirnar sem kveðið er á um í núverandi reglugerð hafi ekki verið nægjanlegar til að stuðla að samkeppni á innri markaðinum fyrir reikipjónustu í þágu allra neytenda í Evrópu eða að munurinn á reikigjaldskrá og landsbundnum gjaldskrá hafi ekki nálgast núll, skal framkvæmdastjórnin leggja viðeigandi tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið til að taka á því og koma þannig á innri markaði fyrir farsímaþjónustu, að lokum án þess að munur sé á landsbundinni gjaldskrá og reikigjaldskrá. Framkvæmdastjórnin skal einkum kanna hvort nauðsynlegt sé:

a) að mæla fyrir um viðbótar tæknilegar og kerfislegar ráðstafanir,

b) að breyta skipulagsráðstöfunum,

c) að framlengja gildistíma og hugsanlega endurskoða hámarkssmásölugjöld sem kveðið er á um í 8., 10. og 13. gr.,

d) að breyta gildistíma eða hugsanlega endurskoða hámarksheildsölugjöld sem kveðið er á um í 7., 9. og 12. gr.,

e) að taka upp aðrar nauðsynjarkröfur, þ.m.t. að ekki sé greint á milli reikigjaldskrár og landsbundinnar gjaldskrár.

3. Að auki skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið á tveggja ára fresti eftir skýrsluna sem kveðið er á um í 1. mgr. Í hverri skýrslu skal vera samantekt á vöktun á veitingu reikipjónustu í Sambandinu og mat á

framvindu í átt að því að ná fram markmiðum þessarar reglugerðar, þ.m.t. með vísan til mála sem um getur í 1. og 2. mgr.

4. Til að meta þróun samkeppni á reikimörkuðum í Sambandinu, skal evrópskur hópur eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta reglulega safna gögnum frá landsbundnum stjórnvöldum um þróun á smásölu- og heildsölugjöldum fyrir reikipjónustu fyrir talsíma, smáskilaboð og gagnaflutninga. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um þessi gögn minnst tvisvar á ári. Framkvæmdastjórnin skal birta þau opinberlega.

Evrópskur hópur eftirlitsaðila á sviði rafrænna fjarskipta skal einnig árlega safna upplýsingum frá landsbundnum stjórnvöldum um gagnsæi og samanburðarhæfi mismunandi gjaldskráa sem rekstraraðilar bjóða viðskiptavinum sínum. Framkvæmdastjórnin skal birta þessi gögn og niðurstöður opinberlega.

20. gr.

Tilkynningaskylda

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvaða landsbundna stjórnvald beri ábyrgð á því að annast verkefni samkvæmt þessari reglugerð.

21. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 717/2007 er felld úr gildi í samræmi við I. viðauka frá og með 1. júlí 2012.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

22. gr.

Gildistaka reglugerðarinnar og niðurfelling hennar

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins og ákvæði hennar gilda frá þeim degi nema kveðið sé á um annað í tilteknum greinum.

Hún fellur úr gildi 30. júní 2022.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 13. júní 2012.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. Schulz

forseti.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

N. Wammen

forseti.

I. VIÐAUKI

Niðurfelld reglugerð ásamt breytingum

(sem um getur í 21. gr.)

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 717/2007

(Stjtið. ESB L 171, 29.6.2007, bls. 32)

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 544/2009

eingöngu 1. gr.

(Stjtið. ESB L 167, 29.6.2007, bls. 12)

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafli

Reglugerð (EB) nr. 717/2007	Þessi reglugerð
1. gr.	1. gr.
—	2. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	3. mgr. 1. gr.
3. mgr. 1. gr.	4. mgr. 1. gr.
Fyrsti málslíður fyrstu undirgreinar 4. mgr. 1. gr.	5. mgr. 1. gr.
Annar málslíður fyrstu undirgreinar 4. mgr. 1. gr.	Fyrsta undirgrein 6. mgr. 1. gr. Fyrsta undirgrein 7. mgr. 1. gr.
Fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 4. mgr. 1. gr.	Fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 6. mgr. 1. gr. Fyrsti málslíður annarrar undirgreinar 7. mgr. 1. gr.
Annar málslíður annarrar undirgreinar 4. mgr. 1. gr.	Annar og þriðji málslíður annarrar undirgreinar 6. mgr. 1. gr. Annar og þriðji málslíður annarrar undirgreinar 7. mgr. 1. gr.
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.
Inngangsorð 2. mgr. 2. gr.	Inngangsorð 2. mgr. 2. gr.
a-liður 2. mgr. 2. gr.	i-liður 2. mgr. 2. gr.
b-liður 2. mgr. 2. gr.	a-liður 2. mgr. 2. gr.
—	b-liður 2. mgr. 2. gr.
—	c-liður 2. mgr. 2. gr.
c-liður 2. mgr. 2. gr.	d-liður 2. mgr. 2. gr.
g-liður 2. mgr. 2. gr.	e-liður 2. mgr. 2. gr.
d-liður 2. mgr. 2. gr.	f-liður 2. mgr. 2. gr.
f-liður 2. mgr. 2. gr.	g-liður 2. mgr. 2. gr.
e-liður 2. mgr. 2. gr.	h-liður 2. mgr. 2. gr.
i-liður 2. mgr. 2. gr.	j-liður 2. mgr. 2. gr.
j-liður 2. mgr. 2. gr.	k-liður 2. mgr. 2. gr.
h-liður 2. mgr. 2. gr.	l-liður 2. mgr. 2. gr.
k-liður 2. mgr. 2. gr.	m-liður 2. mgr. 2. gr.
—	n-liður 2. mgr. 2. gr.
—	o-liður 2. mgr. 2. gr.
—	p-liður 2. mgr. 2. gr.
—	q-liður 2. mgr. 2. gr.
—	3., 4., 5. og 6. gr.,
1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 7. gr.
2. mgr. 3. gr.	2. mgr. 7. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 3. gr.	—
Önnur undirgrein 3. mgr. 3. gr.	3. mgr. 7. gr.
1. mgr. 4. gr.	1. mgr. 8. gr.
2. mgr. 4. gr.	2. mgr. 8. gr.

Reglugerð (EB) nr. 717/2007	Þessi reglugerð
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 4. gr.	—
Önnur undirgrein 3. mgr. 4. gr.	3. mgr. 8. gr.
Þriðja undirgrein 3. mgr. 4. gr.	4. mgr. 8. gr.
4. mgr. 4. gr.	5. mgr. 8. gr.
4. gr. a	9. gr.
4. gr. b	10. gr.
7. mgr. 4. gr. b	—
4. gr. c	11. gr.
—	12. gr.
—	13. gr.
Fyrsti til fimmta undirgrein 1. mgr. 6. gr.	Fyrsti til fimmta undirgrein 1. mgr. 14. gr.
—	Sjötta undirgrein 1. mgr. 14. gr.
2. mgr. 6. gr.	2. mgr. 14. gr.
Fyrsta og önnur undirgrein 3. mgr. 6. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 3. mgr. 14. gr.
—	Þriðja undirgrein 3. mgr. 14. gr.
—	4. mgr. 14. gr.
6. gr. a	15. gr.
—	4. mgr. 15. gr.
—	5. mgr. 15. gr.
—	6. mgr. 15. gr.
4. mgr. 6. gr. a	—
7. gr.	16. gr.
—	Önnur undirgrein 3. mgr. 16. gr.
8. gr.	17. gr.
9. gr.	18. gr.
10. gr.	—
Inngangsorð 1. mgr. 11. gr.	Inngangsorð 1. mgr. 19. gr.
—	a- og b-liður 1. mgr. 19. gr.
Fyrsti til fjórði undirliður, fyrstu undirgreinar 1. mgr. 11. gr.	c- f-liður 1. mgr. 19. gr.
—	g- og h-liður 1. mgr. 19. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 11. gr.	—
—	2. mgr. 19. gr.
2. mgr. 11. gr.	3. mgr. 19. gr.
—	4. mgr. 19. gr.
12. gr.	20. gr.
—	21. gr.
13. gr.	22. gr.

FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)

2012/EES/67/53

nr. 1087/2011

frá 27. október 2011

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 185/2010 um ítarlegar ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd að því er varðar greiningarkerfi fyrir sprengiefni (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 300/2008 frá 11. mars 2008 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 185/2010 frá 4. mars 2010 um ítarlegar ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd ⁽²⁾ er mælt fyrir um ákvæði um greiningarkerfi fyrir sprengiefni.
- 2) Aðferðir og tækni til að greina sprengiefni eru sífellt í þróun. Í samræmi við breytingu á hættu sem steðjar að almenningssflugi, tækniþróun og reynslu af starfrækslu greiningarkerfisins, bæði á vettvangi Sambandsins og á

heimsvísu, skal framkvæmdastjórnin endurskoða ákvæðin um tækni og starfrækslu í tengslum við greiningarkerfi fyrir sprengiefni.

- 3) Því ber að breyta reglugerð (ESB) nr. 185/2010 til samræmis við það.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi sem skipuð var með 1. mgr. 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 185/2010 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel, 27. október 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 281, 28.10.2011, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 178/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 97, 9.4.2008, bls. 72.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 55, 5.3.2010, bls. 1.

VIÐAUKI

Í stað liðar 12.4.2 í 12. kafla í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 185/2010 komi eftirfarandi:

„12.4.2. **STAÐLAR FYRIR GREININGARKERFI FYRIR SPRENGIEFNI**

- 12.4.2.1. Þrír staðlar skulu gilda fyrir greiningarkerfi fyrir sprengiefni. Í sérstakri ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er mælt fyrir um ítarlegar kröfur um þessa staðla.
- 12.4.2.2. Öll greiningarkerfi fyrir sprengiefni skulu uppfylla staðal 1.
- 12.4.2.3. Staðall 1 fellur úr gildi 1. september 2012.
- 12.4.2.4. Viðeigandi yfirvald getur heimilað notkun á greiningarkerfum fyrir sprengiefni samkvæmt staðli 1, sem sett voru upp á bilinu 1. janúar 2003 til 1. september 2006, í síðasta lagi til 1. janúar 2014.
- 12.4.2.5. Öll greiningarkerfi fyrir sprengiefni, sem sett eru upp frá og með 1. janúar 2007, skulu uppfylla staðal 2 nema samningur um að setja upp greiningarkerfi fyrir sprengiefni, sem uppfyllir staðal 1, hafi verið gerður fyrir 19. október 2006.
- 12.4.2.6. Öll greiningarkerfi fyrir sprengiefni skulu uppfylla staðal 2, eigi síðar en 1. september 2012, nema liður 12.4.2.4 eigi við.
- 12.4.2.7. Staðall 2 fellur úr gildi 1. september 2020.
- 12.4.2.8. Viðeigandi yfirvald getur heimilað notkun á greiningarkerfum fyrir sprengiefni samkvæmt staðli 2, sem sett voru upp á bilinu 1. janúar 2011 til 1. september 2014, í síðasta lagi til 1. september 2022.
- 12.4.2.9. Viðeigandi yfirvald skal tilkynna framkvæmdastjórninni þegar það veitir heimild til notkunar á greiningarkerfi fyrir sprengiefni samkvæmt staðli 2 frá og með 1. september 2020.
- 12.4.2.10. Staðall 3 gildir um öll greiningarkerfi fyrir sprengiefni sem eru sett upp frá og með 1. september 2014.
- 12.4.2.11. Öll greiningarkerfi fyrir sprengiefni skulu uppfylla staðal 3, eigi síðar en 1. september 2020, nema liður 12.4.2.8 eigi við.“
-

FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)

2012/EES/67/54

nr. 1147/2011

frá 11. nóvember 2011

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 185/2010 um að framfylgja sameiginlegum grunnkröfum um flugvernd í almenningssflugi að því er varðar notkun öryggisskanna á flugvöllum í Evrópusambandinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 300/2008 frá 11. mars 2008 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, einkum 2. og 3. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni ber, skv. 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008, að samþykkja almennar ráðstafanir sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum sameiginlegra grunnkrafna, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þá reglugerð, með viðbótum við ákvæðin.
- 2) Í 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 300/2008 er enn fremur kveðið á um að framkvæmdastjórnin verði að samþykkja nákvæmar ráðstafanir varðandi framkvæmd sameiginlegra grunnkrafna um flugvernd í almenningssflugi, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þá reglugerð, sem viðbót við almennu ráðstafanirnar, sem framkvæmdastjórnin samþykkti á grundvelli 2. mgr. 4. gr.
- 3) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 272/2009 ⁽²⁾ um viðbætur við sameiginlegar grunnkröfur um flugvernd í almenningssflugi er kveðið á um almennar ráðstafanir um leyfilegar skimunaraðferðir að því er varðar farþega, eins og mælt er fyrir um í A-hluta viðauka hennar.
- 4) Til þess að unnt sé að heimila notkun öryggisskanna sem aðferð við skimun farþega skal setja ákvæði um þessa notkun, lágmarksstaðla um greiningargetu og lágmarksrekstrarskilyrði.

- 5) Því ber að breyta reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 185/2010 ⁽³⁾ til samræmis við það.
- 6) Öryggisskannar skulu settir upp og notaðir í samræmi við tilmæli ráðsins 1999/519/EB frá 12. júlí 1999 um takmörkun á váhrifum sem almenningur verður fyrir af völdum rafsegulsviðs (0 Hz til 300 GHz) ⁽⁴⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/40/EB frá 29. apríl 2004 um lágmarkskröfur um heilbrigði og öryggi að því er varðar áhættu starfsmanna vegna váhrifa eðlisfræðilegra áhrifa (rafsegulsviðs) (18. sértilskipun í skilningi 1. mgr. tilskipunar 89/391/EEB) ⁽⁵⁾.
- 7) Með því að mæla fyrir um sérstök rekstrarskilyrði vegna notkunar öryggisskanna og með því að gefa farþegum kost á því að gangast undir aðrar skimunaraðferðir, eru í þessari reglugerð virt grundvallarréttindi og tekið tillit til meginreglna sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, þ.m.t. virðing fyrir mannlægri reisn og friðhelgi einkalífs og fjölskyldulífs, réttur til verndar persónuupplýsinga, réttur barna, réttur til trúfrelsis og bann við mismunun. Reglugerð þessari skal beitt í samræmi við þessi réttindi og meginreglur.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 185/2010 er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 294, 12.11.2011, bls. 7. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 179/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 97, 9.4.2008, bls. 72.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 91, 3.4.2009, bls. 7.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 55, 5.3.2010, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 199, 30.7.1999, bls. 59.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 159, 30.4.2004, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel, 11. nóvember 2011.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

VIÐAUKI

Viðaukanum við reglugerð (ESB) nr. 185/2010 er breytt sem hér segir:

1) Í stað liðar 4.1.1.1 í 4. kafla komi eftirfarandi:

„4.1.1.1 Farþegar skulu fara úr frökkum og jökkum áður en skimun fer fram og skal skima þá sem handfarangur. Vopnaleitarmaður getur óskað eftir að farþegi klæði sig frekar úr, eins og við á.“

2) Í stað liðar 4.1.1.2 í 4. kafla komi eftirfarandi:

„4.1.1.2 Farþegar skulu skimaðir með eftirfarandi aðferðum:

- a) handleit eða
- b) málmeitarhliði (WTMD) eða
- c) sprengiuleitarhundum ásamt aðferðinni í a-lið eða
- d) öryggisskönnum sem nota ekki jónandi geislun.

Þegar vopnaleitarmaður getur ekki ákvarðað hvort farþeginn beri á sér bannaða hluti eða ekki skal farþeganum synjað um aðgang að haftasvæðum flugverndar eða hann endurskimaður með fullnægjandi hætti að mati vopnaleitarmanns.“

3) Í 4. kafla bætist eftirfarandi liður við:

„4.1.1.10 Þegar notaðir eru öryggisskannar undir stjórn mannlegs rýnis, eins og skilgreint er í annarri málsgrein í lið 12.11.1, við skimun farþega skal farið að eftirfarandi lágmarksskilyrðum:

- a) öryggisskannar skulu ekki geyma, varðveita, afrita, prenta eða endurheimta myndir; þó má geyma sérhverja mynd, sem verður til við skimunina, í þann tíma sem þörf er á til að mannlegur rýnir geti greint hana og skal myndinni eytt um leið og farþeginn hefur komist í gegnum eftirlitið án athugasemda; allur óviðkomandi aðgangur er bannaður, notkun myndarinnar er bönnuð og skal komið í veg fyrir slíkt,
- b) mannlegur rýnir sem greinir myndina skal vera í aðgreindu rými svo hann geti ekki séð farþegann sem er skimaður,
- c) enginn tæknibúnaður, sem getur geymt, afritað, ljósmyndað eða skráð myndir með öðrum hætti, skal leyfður í aðgreinda rýminu þar sem myndin er greind,
- d) myndin skal ekki tengd við önnur gögn sem varða einstaklinginn sem er skimaður og nafni viðkomandi skal haldið leyndu,
- e) farþegi getur óskað eftir því að myndin af líkama hans sé greind af hálfu mannlegs rýnis af tilteknu kyni,
- f) myndin skal gerð óskýr eða óljós til að koma í veg fyrir að andlit farþegans þekkist.

Ákvæði a- og d-liðar skulu einnig gilda um öryggisskanna með sjálfvirkri hættugreiningu.

Farþegar skulu hafa rétt á að hafna skimun með öryggisskanna. Í því tilviki skal farþegi skimaður með annarri skimunaraðferð, þ.m.t. a.m.k. handleit í samræmi við fylgiskjal 4-A í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (2010)774. Þegar öryggisskanninn gefur frá sér viðvörðun skal finna orsök viðvörðunarinnar.

Áður en farþegi er skimaður með öryggisskanna skal hann upplýstur um tæknina sem notuð er, skilyrðin tengd notkun hennar og um möguleikann á því að hafna skimun með öryggisskanna.“

4) Í stað liðar 11.3 í 11. kafla komi eftirfarandi:

„11.3 VOTTUN EÐA SAMÞYKKI

11.3.1 Einstaklingar, sem framkvæma verk, sem tilgreind eru í liðum 11.2.3.1 til 11.2.3.5, skulu ganga í gegnum:

- a) upphafsferli vegna vottunar eða samþykkis og
 - b) endurvottun, á a.m.k. þriggja ára fresti, að því er varðar einstaklinga sem nota röntgenbúnað eða búnað til greiningar sprengiefnis eða mannlega rýna fyrir öryggisskanna og
 - c) endurvottun eða endurnýjun á samþykki á a.m.k. fimm ára fresti að því er varðar alla aðra einstaklinga.
- 11.3.2 Einstaklingar, sem nota röntgenbúnað eða búnað til greiningar sprengiefnis eða mannlegir rýnar fyrir öryggisskanna, skulu standast staðlað próf í myndtúlkun sem hluta af upphafsferli fyrir vottun eða samþykki.
- 11.3.3 Ferlið fyrir endurvottun eða endurnýjun á samþykki fyrir einstaklinga, sem nota röntgenbúnað eða búnað til greiningar sprengiefnis eða mannlega rýna fyrir öryggisskanna, skal bæði fela í sér staðlað próf í myndtúlkun og mat á frammistöðu við vinnu.
- 11.3.4 Takist endurvottun eða endurnýjun á samþykki ekki innan hæfilegra tímamarka, að öllu jöfnu innan þriggja mánaða, verða viðeigandi flugverndarréttindi afturkölluð.
- 11.3.5 Skrár um vottun eða samþykki allra einstaklinga sem hafa fengið vottun eða samþykki, eftir því sem við á, skulu geymdar a.m.k. jafnlengi og samningur þeirra gildir.“
- 5) Í 11. kafla bætist eftirfarandi liður við:
- „11.4.1.1 Mannlegir rýnar fyrir öryggisskanna skulu gangast undir reglubundna þjálfun sem felur í sér þjálfun í myndgreiningu og próf sem tengist því. Þjálfunin skal vera í formi kennslu í kennslustofu og/eða tölvustudrar kennslu í a.m.k. sex klukkustundir á hverju sex mánaða tímabili.
- Einstaklingurinn skal fá niðurstöður úr prófunum og skulu þær skráðar og heimilt er að taka tillit til þeirra sem hluta af endurvottunarferlinu eða ferlinu við endurnýjun á samþykki.“
- 6) Eftirfarandi liður bætast við í 12. kafla:
- „12.11 ÖRYGGISSKANNAR
- 12.11.1 **Almennar meginreglur**
- Öryggisskanni er kerfi til að skima einstaklinga, sem getur greint málmhluti og hluti sem eru ekki úr málm, aðgreindir frá húðinni, sem einstaklingar bera á líkama sínum eða innan klæða.
- Öryggisskanni undir stjórn mannlegs rýnis getur samanstðið af greiningarkerfi sem býr til mynd af líkama einstaklings sem mannlegur rýnir greinir með hliðsjón af því að staðfesta að engir málmhlutir eða hlutir sem eru ekki úr málm, aðgreindir frá húðinni, séu á líkama einstaklings sem er skimaður. Þegar mannlegi rýnirinn greinir slíkan hlut skal hann tilkynna vopnaleitarmanninum staðsetningu hans þannig að unnt sé að framkvæma frekari leit. Í slíku tilviki skal mannlegi rýnirinn teljast óaðskiljanlegur hluti af greiningarkerfinu.
- Öryggisskanni með sjálfvirkri hættugreiningu getur samanstðið af greiningarkerfi sem með sjálfvirkum hætti þekkir málmhluti og hluti sem eru ekki úr málm, aðgreindir frá húðinni, og einstaklingurinn, sem er skimaður, ber á líkama sínum. Þegar kerfið greinir slíkan hlut skal það gefa vopnaleitarmanninum til kynna staðsetningu hans á hermimynd.
- Öryggisskanni skal uppfylla eftirfarandi staðla að því er varðar skimun farþega:
- a) öryggisskanninn skal a.m.k. greina og gefa til kynna með viðvörðun sérstaka málmhluti og hluti sem eru ekki úr málm, þ.m.t. sprengiefni, bæði staka hluti og samsetta hluti,
 - b) greining hlutar skal vera óháð staðsetningu hans og hvernig hann snýr,
 - c) á kerfinu skal vera sjónrænt merki sem gefur til kynna að búnaðurinn sé í notkun,
 - d) öryggisskannar skulu vera staðsettir þannig að tryggt sé að þættir, sem valda truflun, hafi ekki áhrif á nothæfi þeirra.
 - e) rétt virkni öryggisskanna skal prófuð daglega,
 - f) öryggisskanninn skal notaður í samræmi við rekstrarskilyrði framleiðandans.

Öryggisskannar fyrir skimun farþega skulu settir upp og notaðir í samræmi við tilmæli ráðsins 1999/519/EB frá 12. júlí 1999 um takmörkun á váhrifum sem almenningur verður fyrir af völdum rafsegulsviðs (0 Hz til 300 GHz) () og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/40/EB frá 29. apríl 2004 um lágmarkskröfur um heilbrigði og öryggi að því er varðar áhættu starfsmanna vegna váhrifa eðlisfræðilegra áhrifaalda (rafsegulsviðs) (18. sértilskipun í skilningi 1. mgr. tilskipunar 89/391/EEB) ().

12.11.2 Staðlar fyrir öryggisskanna

Mælt er fyrir um nothæfiskröfur fyrir öryggisskanna í fylgiskjali 12-K sem skal flokkað sem „TRÚNAÐARMÁL“ (CONFIDENTIEL UE) og meðhöndlað í samræmi við ákvörðun nr. 2001/844/EB, KSE, KBE.

Öryggisskannar skulu uppfylla staðlana sem skilgreindir eru í fylgiskjali 12-K frá því að reglugerð þessi öðlast gildi.

12.11.2.1 Allir öryggisskannar skulu uppfylla staðal 1.

Staðall 1 fellur úr gildi 1. janúar 2022.

12.11.2.2 Staðall 2 gildir um öryggisskanna sem eru settir upp frá og með 1. janúar 2019.“

(^{*}) Stjtið. EB L 199, 30.7.1999, bls. 59.

(^{**}) Stjtið. ESB L 159, 30.4.2004, bls. 1.

- 7) Eftirfarandi fylgiskjal 12-K bætist við í 12. kafla:

„FYLGISKJAL 12-K

Í sérstakri ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar er mælt fyrir um ítarleg ákvæði um nothæfiskröfur fyrir öryggisskanna.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 606/2010

2012/EES/67/55

frá 9. júlí 2010

um samþykki á einfölduðu tæki sem Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu (Eurocontrol) hefur þróað til að áætla eldsneytisnotkun tiltekinna umráðenda loftfara sem losa lítið (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Altæk, samræmd, gagnsæ og nákvæm vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda í samræmi við viðmiðunarreglurnar, sem mælt er fyrir um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2007/589/EB frá 18. júlí 2007 um að setja viðmiðunarreglur um vöktun á losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf um losunina samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB ⁽²⁾, eru grundvallaratriði fyrir skilvirkan rekstur kerfisins fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda sem komið var á fót með tilskipun 2003/87/EB.
- 2) Í 3. mgr. 14. gr. tilskipunar 2003/87/EB er þess krafist að frá og með 1. janúar 2010 skuli umráðendur loftfara vakta og gefa lögbæru yfirvaldi skýrslur á hverju almanaksári um magn losunar á koltvísýringi í flugferðum, sem voru farnar á þeirra vegum, í samræmi við viðmiðunarreglurnar sem komið var á með ákvörðun 2007/589/EB.
- 3) Sérhver umráðandi loftfars skal útbúa og leggja vöktunaráætlun fyrir ábyrgðaraðildarríki sitt þar sem gerð er grein fyrir þeim ráðstöfunum sem umráðandinn ætlar sér að hrinda í framkvæmd til að vakta og gefa skýrslu um losun sína og lögbær yfirvöld ábyrgðaraðildarríkisins skulu samþykkja slíkar vöktunaráætlanir í samræmi við viðmiðunarreglurnar sem komið var á með ákvörðun 2007/589/EB.
- 4) Með ákvæðum 4. hluta XIV. viðauka við ákvörðun 2007/589/EB er dregið úr stjórnsýsluálagi fyrir tiltekna umráðendur loftfara, sem bera ábyrgð á takmörkuðum fjölda flugferða á ári eða eru með litla losun koltvísýrings, með því að koma á einfaldaðri málsmeðferð til að áætla eldsneytisnotkun loftfara á þeirra vegum með því að nota tæki, sem Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu (Eurocontrol) hefur tekið upp eða önnur við

eigandi stofnun, sem geta tekið til meðferðar allar viðeigandi upplýsingar um flugumferð, s.s. þær sem aðgengilegar eru Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu, svo fremi að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt þessi tæki.

- 5) Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu hefur tekið upp og skjalfest einfaldað tæki til að áætla eldsneytisnotkun og losun koltvísýrings í tilteknum flugferðum á milli flugvalla. Tæki þetta notar raunverulega lengd flugleiðar fyrir hverja flugferð á grundvelli yfirgripsmestu upplýsinga um flugumferð og rekstur flugferða sem nú eru fáanlegar og tekur til eldsneytisnotkunar á öllum stigum tiltekna flugs, þ.m.t. notkun við brottfararhlíðið, í akstri, lendingu, flugtaki og farflugi sem og í aðgerðum rekstrarstjórnunar flugumferðar. Tækið notar tölfraðilega trausta reiknistuðla fyrir eldsneytisnotkun þeirra tegunda loftfara sem mest vægi hafa, sem og almennari nálgun fyrir önnur loftför til að ákvarða reiknistuðla fyrir eldsneytisnotkun sem fall af hámarksflugtaksmassa loftfarsins, en óvissustig þeirra niðurstaðna er viðunandi.
- 6) Tækið uppfyllir kröfurnar í viðmiðunarreglunum sem komið var á með ákvörðun 2007/589/EB að því er varðar nálgun á grundvelli stakra flugferða, raunverulegar lengdar flugleiðar og tölfraðilega trausta reiknistuðla fyrir eldsneytisnotkun. Því er rétt að tækið sé aðgengilegt og samþykkt til notkunar fyrir viðkomandi umráðendur loftfara til að gera þeim kleift að uppfylla skyldur sínar varðandi vöktun og skýrslugjöf með þeim hætti að dregið sé úr stjórnsýslubyrði þeirra.
- 7) Ástæður sem umráðandi loftfars fær ekki við ráðið gætu gert honum ókleift að vakta raunverulega eldsneytisnotkun fyrir tiltekna flugferð. Við slíkar aðstæður og þegar aðrar aðferðir til að ákvarða raunverulega eldsneytisnotkun eru ekki fyrir hendi er rétt að tækið, sem smálosendur nota til að áætla eldsneytisnotkun, sé einnig aðgengilegt fyrir aðra umráðendur loftfara til að ákvarða áætlaða eldsneytisnotkun fyrir tilteknar flugferðir ef gögn um raunverulega notkun vantar.
- 8) Í 6. hluta XIV. viðauka við ákvörðun 2007/589/EB er þess krafist að umráðandi loftfars, sem notar tæki til að áætla eldsneytisnotkun, sýni fram á það í vöktunaráætlun sinni að skilyrði fyrir smálosendur séu uppfyllt og leggi einnig fram staðfestingu og lýsingu á tækinu sem er notað.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 175, 10.7.2010, bls. 25. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 185/2012 frá 28. september 2012 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 229, 31.8.2007, bls. 1.

- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar um loftslagsbreytingar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Tæki til að áætla eldsneytisnotkun, sem Evrópustofnun um öryggi flugleiðsögu (Eurocontrol) ⁽¹⁾ þróaði og bauð til notkunar, er samþykkt til notkunar fyrir:

1. smálosendur sem uppfylla skyldur sínar varðandi vöktun og skýrslugjöf skv. 3. mgr. 14. gr. tilskipunar 2003/87/EB og 4. hluta XIV. viðauka við ákvörðun 2007/589/EB,

2. alla umráðendur loftfara skv. 5. hluta XIV. viðauka við ákvörðun 2007/589/EB til þess að áætla eldsneytisnotkun í tilteknum flugferðum, sem falla undir I. viðauka við tilskipun 2003/87/EB, ef gögn, sem eru nauðsynleg til að vakta losun koltvísýrings, vantar af ástæðum sem umráðandi loftfars fær ekki við ráðið og þegar ekki er hægt að ákvarða eldsneytisnotkunina með annarri aðferð sem er skilgreind í vöktunaráætlun flugrekandans.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. júlí 2010.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

⁽¹⁾ www.eurocontrol.int/ets/small_emitters